نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ اَحْسَنَ الْقَصَصِ ۝

اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ وَالْمِنَّۃ کہ دریں ایام تفسیر سورۃ یُوْسُفَ عَلَیْہِ السَّلَام از تصانیف
شاعر پاکیزہ خیال عارفِ ربّانی غواص بحر معانی کلام ترجمان رموزِ حقانی جناب
دائم اقبال صاحب دائم سلمہ اللہ القائم ساکن واسو متصل منڈی بہاؤالدین ضلع گجرات

موسومہ

قصص المحسنین

مصنفہ

ترجمان تصوف جناب دائم اقبال صاحب دائم قادری

پبلشرز

نسیم سٹیشنری مارٹ ٹرنک بازار سیالکوٹ

قیمت تین روپے صرف

اقبال آرٹ پرنٹنگ پریس سیالکوٹ

162

Marfat.com

٢٩٧،٩٩٢
ی ۸۱ ح
١٨٠٣٩

Marfat.com

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

حمد و ثنا

کُنتُ کنزاً دا پردہ اُٹھا عشق حق تا بود عالم کیتا بود اللہ
نطقوں کرے آباد ویرانیاں نوں سارے غیر نوں مثل نابود اللہ
واکرو کرند کور ظہور اس دا ساعد سعد سعید مسعود اللہ
بادشاہاں دا بادشاہ سدا شاہی شاہ شاہد شہود مشہود اللہ
نحن اقرب الیہ من حبل الورید حاضر ناظر ہر جگہ موجود اللہ
بے مثال جلال مثال اپنی کہہ گئے نبی ولی لا محدود اللہ
بے نیاز بوں سود نابود کردا چاہے کرے زیاں نوں سود اللہ
جن و انس کیتے شمس و قمر انجم روشن زمین تے چرخ کبود اللہ
جُہد نے بھیجن صلوات رسول اتے جنت بخشسی تنہاں ودود اللہ

کُھلی ہوش فرشتیاں نوریاں دی کیتا ابو البشر مسجود اللہ
عنصر خاک دا کرے کی مدح خوانی بے انت تے نا معدود اللہ
خالق خلق خلقے بوقلموں پیکر رنگا رنگ اجسام وجود اللہ
نغمہ ساز اندر سامعین اندر حامد حمد حمید محمود اللہ!
نیڑے فسدا وسدا اوور ہویاں عابد عبد عباد معبود اللہ
احدیت بشریت دے بھیکھ بنا کے قاصد قصد مقصد مقصود اللہ
خاطر یار سرور انبیاء بھیجے موسیٰ عیسیٰ سلیمان داؤد اللہ
جیا جون متحرک جمود ساکن کیتے ازروی قید قیود اللہ
دائم سنے ملائکاں عرش اندر پڑھ صدا آپ بھی پیا درود اللہ

نعت مبارک سرور کائنات

مکی مدنی ہاشمی نور عرشی فرشی قریشی رسول مختار سرور
قسیم نسیم وسیم سید تے یتیم نعیم سرکار سرور
خلیق رفیق شفیق کامل تے صدیق بریق انوار سرور
والدین کونین ثقلین والا تے شرقین غربین چمکار سرور
کملی پوش باہوش آغوش الفت بردوش سردوش اسوار سرور
لولاک لما خلقت الافلاک والا پایا تاج عالی تاجدار سرور

وسیع فصیح شفیع عربی نامی آقا نامدار سرور
رحیم کریم حلیم عالم تے علیم حکیم سردار سرور
شکیل جمیل امیں واصل تے جمیل جلیل ستار سرور
حسین رنگیں جبیں رحمت دل نشین امین اظہار سرور
خیر البشر بلا حشر نشر اندر جن و بشر دی اوٹ غمخوار سرور
اوّل ما خلق اللہ نوری بن کہہ کے آئے عاشقاں دین دیدار سرور

Marfat.com

یٰسین طٰہٰ مزمل واتیل یعنی رستہ صاف دسن آشکار سرور
صبغۃ اللہ سیل نے لاٹ ماری رنگ ننگ برنگ ہلغار سرور
مارمیت اذ رمیت رب کہیا جدوں ور پھینکے ذی وقار سرور
عالیشان جوان سلطان اکبر جاناں جان بہار سرور
ملجا ماوی فقیراں اسیراں دائے تے غریباں یتیماں دا یار سرور
چشمہ فیض لسان قرآن والا گلستاں بستان گلزار سرور
دراتاج سرتاج معراج نوری لایحتاج دا راج دربار سرور
سبحان الذی اسری بعبدہ سنے جسم گئے آشکار سرور
پڑھ کے بسم اللہ ہو اسوار چلے کالی کملی دی جھنب مار سرور
سرفراز پرواز دا ساز ختم اے میں وچ رہی نہ تاب تنار سرور
جاواں کیویں وچہ شعلیاں بلدیاں دے بال و پر سڑن جاں یکبار سرور
اگوں پئی ندا خدا آکھے آ آ تیری انتظار سرور
او ادنیٰ قاب قوسین واہ وا پایا وصل حجاب اتار سرور

انما انا بشر مثلکم یوحی دے راز اندر دے ز مخفی راز دار سرور
فاوحی الی عبدہ ما اوحی پائے گنج اسرار اسرار سرور
دستگیر بشیر نذیر تاباں بے نظیر نظیر سیار سرور
ابن عبداللہ اخی کرم اللہ پائے کرم اللہ بیشمار سرور
بیکساں بے بساں دی خاص ڈھارس تے بے پراں نوں مددگار سرور
نور و نور حضور معمور منظر برق طہور ظہور اظہار سرور
جدوں فوق ہویا ذوق شوق سائیں کول سدیا یار دلدار سرور
جبرئیل غلام پیغام آندا خدمت وچہ براق تیار سرور
راہی حق دا سدرہ تے جدوں پہنچا جی کو کیا یا خوش گفتار سرور
اگے پردا نشین اے بے پردا اگنھو آپ ہن پڑیوں پار سرور
ہو کے انت احد پایا کنت احد پڑدے چیر گئے کئی ہزار سرور
ہمراز ہمدم ہم آغوش جانی ہم کلام ہذات غفار سرور
سنیاں کتیاں سجناں بیٹھ گوشے واقف ذات دی اتفکار سرور

ہادی ہادیاں دا رہبر کاملاں دا صاحب شرم دا کرم بازار سرور
بیحد لامحدود درود دائم حامی امتاں دا بخشنہار سرور

مدح چہار یار عماد الدین والیقین

صاحب دین یقین متین اے چار یار دلدار مختار دے نے
ابوبکر صدیق رفیق صادق صاحب صدق ساتھی غار دے نے
ذوالنورین عثمان جوان تینجا گھر بار راہ رب دے وار دے نے
کھاں کوٹھے کینے لوٹ پوٹ حیدر لاحتام صاحب ذوالفقار دے نے

ظاہر شان بیان قرآن اندر منظور وچہ پاک دربار دے نے
عمر ابن خطاب فاروق اعظم سچ کوڑ دا فرق نتار دے نے
چوتھے شاہ مردان علی شیر یزداں باپ حسن حسین سردار دے نے
جہدے نعرہ ولی زلزلے جن جنگل تھر تھر دے گڑدے قلعے کفار دے نے

Marfat.com

طفلی وچ میں سٹیا چیر اژدر خیبر پٹیا زور کرار دے نے

صبح شام درود سلام دائم عاشق زار ستار غفار دے نے

مدح امام حسن و حسین علیہ السلام

حضرت حسنؓ امام گلفام صورت دوجا پیر حسین شبیر سید
مائی زہرا بتول دے پھول روشن شمس قمر سراج منیر سید
شمر ابن زیاد جلاد ظالم کیتے کربلا وچہ دلگیر سید
رُل گئی لاش عباسؓ فرات اُتے بازو قلم ہو گیا نہ ہیر سید
بابا گیا پردیس نہ پرتیائے سایہ سر یدا شجر تطہیر سید
کر گئے کوچ پرچلے دل میرا ایں آوسی گا عابدؓ ویر سید
راضی ہو رضا مندؓ تے جھلن تیر تلوار شمشیر سید
اکھیں کُھد اودیکھیا علی اکبرؓ واصل ہو گیا منزلاں چیر سید
نوشہ سہرا بانولڑا لال قاسم گیا یار تقیں وار سر پیر سید
پڑھدے جان قرآن سر نیزیاں تے خاطر امت ہوڑے فقیر سید
جاھد دا کتاب دی وچہ غربت کیتی واضح شرح تفسیر سید
روز حشر شہیداں دے شان ویکھیں ہوسن طالبانڈے دستگیر سید

علیؓ نبی دے جگر تے جان دونویں بے نظیر سید بے نظیر سید
گل یار دی تے دمعر یا گل سدھا سل جھل گئے تیر تیر سید
اصغر لال کہا ئیکے وچہ گود دی کر گئے صبر دی حد اخیر سید
صغرا نکل مدینیوں راہ بھلے کیوں نہیں آئے جہاندے پیر سید
چھڈ گئے روندیاں سمجھ بیمار مینوں آپ لد گئے خوش تعمیر سید
بھکھ تریہہ مسافری ہائے ربا کُس گئے صغیر کبیر سید
خالی پشت آیا ذوالجناح روندا لدگیا حسین امیر سید
ڈاڈھا زخم لا گیا ہم شکل احمد صبرں جھلیا نیک خمیر سید
بالدا ماں روندیاں شام آیاں ٹریاں پکڑ مہار سیر سید
عشق تنا فلہ سمجھ دمشق اندا پیچہ پریم دی گلے زنجیر سید
صبر عشق دی عاشقاں حد کیتی پیندے حق دے کوثروں شیر سید
دائم جنہاں نوں نہاندی حُب سینے دیکھدے اہل بصیر سید

مدح شریف غوث الاعظم

شیئاً للہ فریاد فریاد جانی یا شیخ عبدالقادر جیلانی
عیانی نہانی توں لاثانی جسمانی روحانی توں نورانی
حسنی لال خاصانی تے مخلصانی راز دانی شرفانی مہربانی
ہندی سندھی نورانی تے خراسانی تیرے نعرا ایرانی خاقانی

یا شیخ عبدالقادر جیلانی یا شیخ عبدالقادر جیلانی
چشمہ زمین زمانی تے آسمانی یا شیخ عبدالقادر جیلانی
کر و مہربانی مشکل آسانی یا شیخ عبدالقادر جیلانی
بخشیں چھوڑ تائیں تخت عارفانی یا شیخ عبدالقادر جیلانی

Marfat.com

تیرے قدم اندر مخزن شادمانی مئے قادریت ساقی رحمانی
تیری تاک باجھوں خاک زندگانی نظروں حیات برات فانی
ولی کرن سب چاکری پاسبانی داستان مشہور ہے صمدانی
کر دور حیرانی تے پریشانی بیکساں یتیماں دی نگہبانی
تیرے ہتھ ویرانی تے آبادانی بخش دان شاہا رحم اے شاہانی

میراں سبحانی سید گیلانی یا شیخ عبدالقادر جیلانی
غوث ربّانی قطب صمدانی یا شیخ عبدالقادر جیلانی
عجب نازنینی تیری نازدانی یا شیخ عبدالقادر جیلانی
حالِ من توشاہِ بغدادانی یا شیخ عبدالقادر جیلانی
مدح خوان دائم کردا مدح خوانی یا شیخ عبدالقادر جیلانی

مدح سید پیر حضرت انور صاحب گیلانی دربار میراں سبحانی بھیرہ شریف

سہرہ پھلاں دا بھیرہ شریف جتھے انور میر حضرت سیّد میر انور
بدرالمیر تے علی المیر سندا پدر فیض چشمہ خورشش تصویر انور
کیتا میراں سبحانی دا نام روشن لال بادشاہ دے سوہنے ویر انور
نظر ڈال کے مہر محبتاں دی کرے خاک نوں پاک کسیر انور
بکتیاں بیاسیاں تے بنپاسیاں نوں بخشے فیض سنطیر شیر انور
روشن ماہ ہلال حلال طالب پڑھی جنہاں تے حق تکبیر انور
حجرے والے محبوب دا واسطائی کریں دھیر مطلوب تنویر انور

دستگیر دی لڑی دا انور موتی سوہنا پیر انور دستگیر انور!
لاٹاں ماریاں زمن زمان اندر فقر عشق دا بدر منیر انور
قدمیں سڈ عالماں فاضلاں نوں پکی کشف دی ڈال زنجیر انور
چن پیر سرکار دا جگر گوشہ آلِ نبی رسول تطہیر انور
تیغ لا دی مار کے نال جذبے سٹے نفس مغرور نوں چیر انور
بوہے آئے دی لج توں پالنائیں لجپال این با توقیر انور
مہرباں جوان سلطان دائم عارف عاشق درویش فقیر انور

سیّد سجّاد علیؒ عرف باباگلاب شاہ رسول نگری

آباد آزاد سجّاد علی سیّد پیر فقیر جناب والے
آئیا جے پہروں مئے ورتاں ساقی کنڈ ھا ملیا ندی چناب دا
باباشاہ گلاب مشہور جگیں نور چمکدا فقر مہتاب والے

منظور دربار رسول اندر تے لاڈلا ابو تراب والے
ہندوستاں نوں جھاگ تیاگ آئیا بھاگ جاگیا ملک پنجاب والے
لاٹاں نکلیاں شہر رسول نگروں دیوا جگیا باغ گلاب والے

ماہی مست الے مست قلندراں دا ورتارڑا عشق شراب والے
دائم فقر نوں رنگ جناب توں چشمہ فیض جاری فیضیاب دا اے

Marfat.com

بابا محمد صالحؒ مستوار

نام لیندیاں دکھڑے دور ہووں میرے پیر دا پیر کمال بابا
لیا شاہ گلاب تھیں فیض نالے خواجہ خضر کیتا مالا مال بابا

جگ آکھدا ئے سائیں گوراند تا بیشک گوراند نہ سنجا لال بابا
ٹھڈے عالیہ عالیہ فقر گلشن شعلے ماردا اشرف اقبال بابا

اکھیں نال ملا کے آپ اکھیں ساں ویکھیا اکھیاں نال بابا
جدوں سودے محدق یقین سیتی کردا تزت منظور سوال بابا

رہڑے لئی رکھے وانگ اللہ رکھے سوہنا مست الست نہال بابا
مائی حسن بی بی جھاڑو کش ورتنے جاگے بخت بلیا نیک فال بابا

روضہ حل مائی عالی شان بیٹھا شمع فقر حضور دی بال بابا
پاویں مہر پیار دی نظر دائم پڑھدا جس بیکس کنگال بابا

عالی سرکار بابا جی

پایا میاں خاں مرد کمال کامل چشمہ وہندڑا فیض توحید دا ئے
اللہ والڑے آکھدے اللہ میاں نور چمکدا عشق خورشید دا ئے

جھنڈا گڈیا وچ جہلانیاں دے آئیاں لنگیوں راز بعید دا ئے
مرشد پیر میرا حال قال روشن چہرا لال ہلال جیوں عید دا ئے

دلی رب دے بھرے کرامتاں تھیں ایہو ڈھاسنا آہن میدا ئے
اللہ والیاں نال جو بغض رکھے منہ کالڑا اوس پلید دا ئے

ڈھوئی ملے نہ کتنے رجیم تائیں ساتھی خاص فرعون یزید دا ئے
دی کل پابند رضا دے سنے صاف امر فرقان حمید دا ئے

زندہ قلب اندر روشن نور ربی مخفی تخت ایہہ عرش مجید دا ئے
لبھے راہ ناں رہنما باجھوں رہبر ڈھونڈنا راہ تاکید دا ئے

سدھے راہ بچا بیجان والا دیوا چمکدا ولی دی دید دا ئے
اللہ والیاں دے قدم دی خاک چھپیاں نکتہ کھلدا حبل ورید دا ئے

کون باجھ ضمیر فقیر سندے پیا درّ عرفان خرید دا ئے
جیں نفس دے نال جہاد کیتا روشن نام نہنگ سعید دا ئے

جگمگ رہیگا سدا مزار زندہ جیہڑا عاشق فقیر شہید دا ئے
سانوں لی مع اللہ دا راز لدھا خط پہنچیا یار رشید دا ئے

فاینما کنتم وھو معکم کیہا خوف عذاب شدید دا ئے
پئی ڈھیر دائم دستگیر دی اے رکھوالڑا پیر مرید دا ئے

ترانۂ دل

بول بولیاں بلبلے سوز بھریئے تیرے سوز دا انت شمار نائیں
ایہو گھڑی دکھیاریئے بولنے دی تُت بولنے دی ملنی وار نائیں

جھونکا موت خزاں دا جھیڑے باغاں وچہ نت آوندے ڈار نائیں
قمری سرو تے کدوں تک جھولنا ایں ایہہ نسیم رہنی خوشگوار نائیں
ایہہ داغ نہ کدے اترنا ایں لگے کسے بھی لیا اتار ناہیں
دلا غافلا رجھیوں کار کھڑی ایہہ تغافلی لے کوئی کار نائیں
رجھے ریجھ جھنجھ مور کھا کریں سوٹے ایہہ بھکنڈ بے تھر بازار نائیں
بھیڑے روپ تے جیہہ بھر یا بیٹھوں ایہہ فریب ایہ نقش نگار نائیں
جیہناں گلو نگری پا بیٹھوں ویری جاندی جانی یار نائیں
دنیا نار پچھے جھڑیوں نار اندر کوئی نار سدا اعتبار نائیں
کیتا جس نابود تھیں بود تینوں خالق اسنوں ایڈ وسار نائیں
تیری اپنی کملیا بہتری لئے نہیں تاں ربنوں کوئی اپار نائیں
اوہدے فضل تے کرمدی نظر باجھوں لیا کسے بھی کجھ سنوار نائیں
سورج چن تارے فرش عرش سارے خالی انجم دلیل نہار نائیں
سنی نہیں ہمدا جس یار والی اوہدے جیہا وحوش گنوار نائیں
جیہڑا جیہا پلید مردار نائیں اوہدے جیہا کوئی ہور خوار نائیں
راضی جس تے نبی مختار نائیں راضی اوس تے رب غفار نائیں
کر ہوش کجھ آدم دے بیٹیا او عمل نیک دے باہجہ چھٹکار نائیں
ایس نت محتاج سرکار دے ہاں جیہدے جیڈ کوئی ہور سرکار نائیں
ایہہ دریا توحید دا وچ لہراں کسے لدھا پارا اورار نائیں
جتھے بیج وچھا کے مست ستوں ایہہ سراں دے محل پسار نائیں
کھوٹے کھرے نوں رگڑ کے پرکھ لیندی ایس رکھدی شرم میار نائیں
تیر یار دا سائے تنے پھریں وحشی نے کدی ہوونا ایں تج شکار نائیں

زار و زار پکار گلزار ہوسی سدا غنچیاں نویں بہار ناہیں!
بھانویں شبنم دی نیر وچہ لائے غوطے دھونا داغ دلدا لالہ زار نائیں
سدا ٹہنیاں دیاں ہرنیاں چرنیاں تاں سدا مہندی رانگلی بہار نائیں
تیرے سامنے گئے لٹی لکھاں ماسہ تدھ نوں سوچ وچار نائیں
چلا چلی دی گلی دے وچہ وڑکے ہوا انتا مست خمار نائیں
جسنوں سمجھیا آب حیات شیریں ایہو زہر قاتل تینوں سار نائیں
اندر نفس پرستیاں مست ہویوں ست حقدی دا خریدار نائیں
کریئے لکھ پر چات سارے دیوے کردی لکھ پیار ایہہ یار نائیں
اوہدی بندگی وچہ قربان ہوندوں تیرے جیہا مرد ہزار نائیں
کئی نقش بنا مٹا سٹے واحد پاک جیہا استاکار نائیں
ہر سر طرف اس نور دا چاننا اے کور چشم دا گیا غبار نائیں
نغمہ گار تار ابرار کھولے سامعین دے گوش ہشیار نائیں
وحوش گنوار عقیں دے ماہ کیہے اوہدے جیہا پلید مردار نائیں
اوہ خوار مردار حرام ظالم راضی اوس تے نبی مختار نائیں
راضی جس تے رب رسول نائیں ڈھوئی اس تے کسے دربار نائیں
بے پرواہ نوں کی پرواہ ساڈی غافل تھیو ناں ساں درکار نائیں
کوئی اوٹ نہ اوس سرکار باجھوں لہندی ہور باجھوں بیڑا پار نائیں
لکھاں غرق ہو گئے جہاز تھلے نظر آوندا حد کنار نائیں
بھکے حشر دے نقد بازار اندر ملناں اک فلوس ادھار نائیں
جانی جانی دلانیوں جاندی کوڑے سانگ نکمیاں دا یار تاہیں!
سر سر باجھوں کھڑے لمدی سر دیتیاں باجھ اسرار نائیں

Marfat.com

نرگساں کوڑ و یاں طلبگار ہویوں تائیں وسدا یار رخسار تائیں
دیدار دلدار دا دُور کتھے تیری چشم اندر انتظار تائیں
جاں جاں ہووناں شوق دیدار ناہیں یار آوناں موڑ مہار ناہیں
خشک دل بیدرد مکار تینوں حاصل کدے بھی قرب جوار ناہیں
اوہ سے حق دا لعل و ہا جناں انہے جیہڑا بل طلے تال وہار ناہیں
جھتے نفس لئیم مقیم ہویا اوتھوں مٹناں کدی اندھار ناہیں
لقد کرمنا بنی آدم دی حد چھڈی انج ہور کوئی مرض آزار ناہیں
کدوں اوس بیمار چھٹکار یا تاں جیہڑا حکم حکیم تے بار ناہیں
ویکھ ویکھ کے فعل قبیح ساڈے پھر بھی دیوندا دھتکار ناہیں

جتھاں اک جاتا پایا اک داتا دوئی ہوندیاں کدے دیدار نائیں
جتھے یار سندی انتظار نائیں دوزخ نرگ لئے باغ گلزار نائیں
ملنی نہیں دیدار دی وار اوہنوں جٹے آپنا آپ جو دار ناہیں
ماتم زندگی دا کرسن اوکدن جنہاں ویکھیا گھنڈ اتار ناہیں
جیہڑا بلطلے نال وہار ناہیں کوئی اوس درگاہ خبر دار ناہیں
نامرد نمرد ناں مرد کیہے جس نفس نوں دیو فی مار ناہیں
دارو عین حکیم دے کول اسپر کوئی دل سدا طلبگار ناہیں
ساری ستمگاری ساری اپنی ایں نہیں سے یار ہرگز ستمگار ناہیں
شرماں والا تینوں انت شرم دائم ہوناں ہیا ایں گنہگار ناہیں

گھڑیالی

جاگ جاہلا اکھیاں کھول ذرا اٹھ اپنا آپ سنبھال تے سہی
کدے گیا ای مال امانتاں دا بھاندے اندر دے پھول بھال تے سہی
دل حق نہ قلب صندوق روشن کریں مور کھا ہوش خیال تے سہی

تیرا ستیاں گیا لُٹی جُھگا غفلت چادروں منہ نکال تے سہی
سہنہ لگی آ عقل دیا انھیا او جھب گرد تیلی دیوا بال تے سہی
کھوج ہورت دا لبھ جائی متاں دائم سستی اگے تو نہ لاندا بھال تے سہی

پرانے وعدے

کر کھاں یاد او پچھلیاں وعدیاں نوں ہتی آدم ایں کوئی ڈھور ناہیں
کر کے قول میثاق کیوں بھولنا ایں ہن کیوں لاوندا اپنا زور ناہیں
اپنے آپ نوں لُٹیا آپ ہتھیں تیرے باجھ کوئی تیرا چور ناہیں
نوبت کوچ دی وجدی پہرا اٹھے تینوں سنن دیندا کوئی شور ناہیں
تیرے اپنے آپ دا سب پردا توں کوئی ہور ناہیں ہی ہور ناہیں

اوہ قالو بلیٰ دے ویلڑے دی تیری چال ناہیں تیری ٹور ناہیں
بھلیں ساں دا اغا فلا کریں چیتا دین حرص دے ہڈیاں کھور ناہیں
تینوں کجھ بھی لئی جاوندا نفس دشمن رہی ہتھ تیرے اگ ڈور ناہیں
پڑھ کے علم تے عمل نصیب ہیا خالی لائق کفن جنازے گور ناہیں
دائم قمر بلاغ غیر یار عمر نے اُڈ سکدا کور چکور ناہیں

Marfat.com

فِیْ اَحْسَنِ تَقْوِیْمٍ

خوبصورتی بشر دی پار حدوں اللہ قسم اٹھا فرمایا اے
کوئی نہ نقش نقش انسان جیہا جس دا ملک تھیں شان سوایا اے
امتحان مکان دے وچہ جہڑا اوں منوں ایمان لیایا اے
جھل دردی تیغ سر اپر اتے درجہ پاک جناب تھیں پایا اے
فانی ہو کے شان بقا پایا بخش نعمتاں رب وڈیایا اے
کل حاکماں دا سچا رب حاکم جس نے حکم ہمیش چلایا اے

وَالتِّیْنِ وَالزَّیْتُوْنِ وَطُوْرِ سِیْنِیْنَ وَھٰذَا البَلَدِ الاَمِیْنِ سنایا اے
اُچا ویکھ مرتبہ رب صاحب قہر تلے تھیں تلے دکھایا اے
بارش کر دی اوس تے پئی برسے ولی قطب ابدال سدایا اے
روشن چمکدے رہن گے مرتبیاں جیہاں حقدا حکم بجایا اے
پھر بھی منکراں دلیں یقین ناہیں ظاہر ویکھ بھی یار نہ آیا اے
دائم قائم قیوم قدیر قادر نال قدرتاں سچ ازمایا اے

ساڈیاں غفلتاں

درد انگیز ترنم ریز بلبل سوز و ساز دا ساز وجا رہی اے
اس نادان انسان دا دھیان کدھر ابدی ہوش نہ ذرا بجا رہی اے
ابر اپنی کار دے وچہ رُدھا دھرت اپنا کم نبھا رہی اے
شمس اپنی نوکری دے رہیا اتے چاندنی قمر سہا رہی اے
شام شام دا ورد پکا رہی اے صبح گیت پریت دے گا رہی اے
شجر ثمر غنچے کلیاں برگ گل پھل شاخ شوق تھیں جھول جھلا رہی اے
سہرا مرکزی پہنیا قطب دے متھے زیور رو ہٹی ثریا سجا رہی اے
زیست اپنے راہ تے رواں ہر دم موت اپنا عمل کما رہی اے
چڑیاں چوں چوں کوئلاں کو کو گھگھی ہو ہو ہو الا رہی اے
مد جزر وچہ دریا ندیاں باد امر تھیں خاک اڈا رہی اے
میری ہے ندا اے عارفانہ معرفت دے ویدی طرف بلا رہی اے

کاش کوئی نے سمجھدا راز اسرار وردخون دے اشک بہا رہی اے
کائنات دے سلسلے وچہ جڑ شے ایس غافلے تائیں سمجھا رہی اے
دن جا رہیا رات آ رہی اے دن آ رہیا رات جا رہی اے
منزل کٹدے عین حساب اندر جویں ریدی ذات فرما رہی اے
بسمل ہوئی پئی فوج پروانیاں دی شمع اپنا آپ جلا رہی اے
انجمن سیاریاں اختراں دی کر نیاز نماز ادا رہی اے
کہکشاں لگا کے بزم انجم عین عرش دا راہ دکھا رہی اے
کوئی قتل کوئی ڈب فنا ہو دے کسے ساڑ دی کسے فنا رہی اے
بادل نیر برساوندے ہین ہاٹھاں سد پید دی نام دھیا رہی اے
ہے محکوم آتش خود مختار ناہیں کسے ساڑ دی کسے بچا رہی اے
دائم حیف انسان دے کیف اُتے انہوں اجے بھی سمجھ نہ آ رہی اے

Marfat.com

خاکی دی حقیقت

شہد حرص دی پھسیوں مگس بن کے شاہباز در اصل پرواز ایں توں
طائر بے خبر دام تزویر اندر دانہ چکھ ہو گیا شکار ایں توں
نقش گر منشا تو چہ نشان کسدے اندر خواب ایں کدوں بیدار ایں توں
مضراب محبت کھڑا ایکے تے بیٹھا ہر وڈھ بن غیب دی تار ایں توں
سروں قرض اتاریاں قرض آہا نا بکار وچہ عجب بیوپار ایں توں
خام رنگ نت جاچ تے ونگ ہویوں لعل موتیاں دا خریدار ایں توں
نفس راہ بھلا کو راہ پایوں خود راہنما خضر ابرار ایں توں
کیتوں زنگ آلود نیام ہستی وچوں نکل کھاں حق تلوار ایں توں
اے انسان ہم شان ذبیح اللہ کر دا کیوں نہ جان نثار ایں توں
حیوانات بھی سندیاں جد پاوے دلکش راگ دا دو سردار ایں توں
بو بوجھ دی سست دماغ کیتا تیز گام آہو نافہ شعار ایں توں
انج کہندیاں بھی شرم آوندی اے لقمان حکیم بیمار ایں توں
نفی ہو اثبات وانگ جلوہ جلوہ کی پھر جلوہ نگار ایں توں

گل باغ حقیقت حق ازلی ہو گیا کیوں ہمرز خار ایں توں
تیریاں عرش معلیٰ پروازیاں سن اجو چہ قفس دے موہوم خوار ایں توں
اوہ ظلوم جہول بن نسا ایں بھلوں چک بیندا بھاسے بھار ایں توں
روہڑ مال کمال امانتدا اوچہ جیا تاں بہت ہشیار ایں توں
ہن ہور بلا سہیڑ بیٹھوں او تھے آئیا بلا پکار ایں توں
موچیاں اصل تاں کان ایں موتیاں دی تاں موچیں نے بھنور دل پار ایں توں
جس نور تکدیاں دم ہو دن بھر قسم ربدی اوہ چشم زار ایں توں
صورت ویکھ آئینہ معرفت تھیں حسن یوسفی آپ انوار ایں توں
ہو فہیم ورچہ عظیم اندر ابراہیم دی قبر گلزار ایں توں
بزدل لگ بیٹھوں غار فراموشی عالی زور ضیغم شاہ بار ایں توں
کیتا ستم اے جذبہ دم عیسیٰ بیٹھا لاشہ قلب سار ایں توں
نہ ہو خاک آلود بے سود دردرا بنا آپ مقصود اسرار ایں توں
کریں صاف جوب نا تراش دائم گویا تیشہ فی ید النجار ایں توں

ریاضت نامہ

حقی جلی دار ا زجے پاونا ایں کسے لی دی گلی وچہ رُل جا کے
شکر قند تیرے لوں لوں گنیاں وٹھیں جھل بھی طبل جل جا کے
توں نے لند صبر دی لعل جواہر اندی گنجے مجمعے پھوں گھل جا کے
کنکراں وال اصراف دے نال ہیریاں موتیاں تل جا کے

توں کون تنے کی اے ذات تیری قدیں لگ گدھا لے کھل جا کے
بند غنچیاں پھلک نسیم ازلی مثل پھل گلاب دے پھل جا کے !
نال کھیت دے بیت جے میلیا ایں تک وانگ ٹھیاں ندی دے ڈل جا کے
رنگیں سیتھ مجبوریاں نے رنگ بھریا مہندی وانگ گھٹی نے گھل جا کے

Marfat.com

دار خار دے جھل کے سن سینے پی لے رس پھلاں بلبل جا کے
فکر اُم لداخ دے باغ گلیاں چن لئے ہمہ اوست گل جا کے

تخم شجر وحدت ہو جاوے مٹی دہد باغ بہشت تھیں جھل جا کے
بردا ہو چل مصر بازار دائم یوسف جہا پوالے مل جا کے

حضرت عشق علیہ السلام

کدی عشق تشریف لیاوے لیلیٰ کُل حجاب اٹھا دیوے
عشق پیشوا جے کرے پیشوائی لامکان دا سیر کرا دیوے
عقل ہوش تباہ تباہ ہووون نشہ عشق دی عشق سودا دیوے
برکت عشق سندی پُتلے خاکیوں اُتے عرش معلیٰ چڑھا دیوے
اِکی بھاگ نوں چاک چاک کر کے بادشاہاں نوں خاک رلا دیوے
پھل بھال دا بلبلاں وچہ آ کے بنکے شمع پتنگ جلا دیوے
عشق تھلاں وچہ تھہ چلا دیوے عشق وہندڑے نیر سکا دیوے
امتحان میدان دیو چہ لیندا لال گودیاں وچہ کہا دیوے
تر ڈر ضابطے والیاں عالیاں دے عشق اپنا حکم چلا دیوے
فاضل عشق دے مکتب ہر دو عالم جہنوں علم وجود سکھا دیوے
یخن الہ صوفی قاضی ہو کملے جدوں عشق طنبور وجا دیوے
عشق باجھ نماز منظور ناہیں کوئی متھڑے لکھ گھسا دیوے
مرد اول ہے عشق دے باجھ بندہ بھاویں منبریں لعظ سنا دیوے
عشق لوح محفوظ دے راز کھولے ان پڑھاں نوں عشق پڑھا دیوے
تابش ذرّے وچہ ڈال کے عشق اپنی آفتاب دا نور چمکا دیوے
عشق آہو منزل گم گشت تائیں لطفوں دشت مقصود پہنچا دیوے
العشق نار دا عشق نار نوری ساڑ بال دنیا مافیہا دیوے

قیس روح مجازی چھوڑ طلبتی جھنڈا نجد حقیقی تے لا دیوے
عشق باجھ ناں عشق دا بیتہ لگے آوے عشق تے عشق لگا دیوے
ہر مرض دا عشق طبیب کامل کُل روگ دے نجوگ وچا دیوے
موسیٰ صعقاً ویکھ سے شان اسدا کوہ طور نوں عشق نچا دیوے
سبط نبی نوں عشق دمشق آندا کر شہید اندر کربلا دیوے
چمکے عشق محبوباں دیاں چہریاں تے حسن ظاہر اتم رکھا دیوے
تاب عشق دی ید النجار اندر تیشہ پکڑ پہاڑ اڈا دیوے
حاصل عشقوں شرف جناب نوں چاہے تار رُو چاہے جلا دیوے
انا الحق بول منصور دے وچہ پیدے چاہڑ سولی مزا چکھا دیوے
صدآفرین باد استاد ایسا نال ذات دے ذات ملا دیوے
چڑھیں مستیاں عاقلاں عالماں نوں ساقی عشق جدجام پلا دیوے
عشق باجھ ناں دال ایمان دائے چھیلے واتک کوئی ایلش وہا دیوے
عشق صقل وجود دی تیغ کردا عشق سیف الرحمن بنا دیوے
رکھ تختی تقدیر دی گود اندر عشق ہتھ وچہ قلم پکڑا دیوے
عشق قطرہ بیقرار تائیں بحر بیکنار وگا دیوے!
جامہ بے ثبات نوں صاف کر کے عشق رنگو چہ خم بقا دیوے
دائم رہ جائے کنت اکنت دا حد میں میں تو تو دی ہستی مٹا دیوے

Marfat.com

باعثِ تصنیف

التصوف تصحیح الخیال اُے سیر کردیاں عالم اذکار اندر
ویران تھئیں ہو پرواز بلبل گویا پہنچ گئی شہر گلزار اندر
شہر مصر سرسبز سبحان اللہ جلوہ نور نہ انت شمار اندر
تاباں تخت اُتے تاجدار یوسف صفاں سرنگوں یا سردار اندر
شریں لباں مصری شاہنشاہ مصری شمس قدرتی مصر دیار اندر
چشماں بیمثال مثال نوری بسمل غمزیوں کرن پیکار اندر
بے نیام صمصام محبوب احسن الہی تابشہ کیسے تلوار اندر
انت اُٹھ ہتھ جوڑ کے بولیا میں اک عرض اے در سرکار اندر
شاہا لاکے بھاہ کنعانیاں نوں تسی مصر عزیز بہار اندر
پردا پوش ہو بنے عزیز ایتھے یوسف اسم کنعان دوار اندر
کدوں پوے گی ٹھنڈ سکندیاں نوں آئیوں جہاتوں یار کنار اندر
چھم چھم آنسو جاندے ڈھل دگے ایسی جوت نہ دُر شہوار اندر
جام داستان میرا لبریز حکمت تیرے قدم نے راہ اسرار اندر
میرا آوناں مصر کنعان وچوں سارا راز اے ایس نہار اندر
ہن دور ناں منزلاں وصل دیاں میل ہو وسی یار اوراندر
میرے وچہ قصے حقے راز ملسن ایوی پویں نہ غیر وچار اندر
ختم الٰہی دی برکتوں نام میرا روشن رہیگا سدا اسنسار اندر

گزرنا تہ دیل کنعاں وچوں سدھا اے گئی مصر بازار اندر
شالہ کرن منظور معمور ہو جاں قطرہ گیا بحر بے کنار اندر
ڈٹھا بڑا بلند اک قصر شاہی کئی رونقاں شروع دربار اندر
برسن حسن تجلیاں نور بھریاں چمکے چن جبیں انوار اندر
دیدباز مجنوں بیان تازاں لیلیٰ مست کاخ رخسار اندر
سکے تک کر کوئی اکھ ساتوں مرد نار جلدے شرم نار اندر
سر جھکا با ادب سلام کرکے ہو گیا محو میں پاک دیدار اندر
جیکر ہووے خطا تے معاف کرنا گستاخیاں میری گفتار اندر
تکو حال یعقوب مجذوب سدا ہجرے بجرڈے پیا بیمار اندر
خبرے کیوں مرشد بھید نہ کھولدے ہو حضرت اپنے وطن پرواز اندر
لئد کھولکے اصل فرمانگنہ نائیں ہوش تیرے طلبگار اندر
گوشے وچہ فرمایا اونے رکھ طبع نوں صبر قرار اندر
طلبگار جیکر بیقرار ڈاڈھا میرا وی رہیا اے رنگا تار اندر
جنہوں یاد میری او ہا یاد میں نوں وقت گذر رہیا ایسے کار اندر
میری پردہ پوشی نکتہ معنوی اے بھول ویکھ قرآن جند اندر
شکوہ انہاں ایہی کرنا روا ناہیں جنہاں سٹیا چا اندھار اندر
میرا زلف بیان اسرار بھریا موتی نکتیاں دے تار تار اندر

اے تصور خیال خاموش ہو کے جاہ ٹنگ تحریر پسار اندر
دائم شاہ مصری پیا بولدا اے کون کہے سکوت مزار اندر

Marfat.com

مقام حیرت

منزل فہمی بشوق دی دا ویکھ منزل قاصد روح دا اچھا چھم رون لگا
خبرے جاگناہاں لے ہاں مستامینوں کس پاسے کوئی ڈھون لگا
شاید جام جہاں بناونے نوں میرا بدبخت میری مٹی گون لگا
میرے قلم دا ویدیاں سارے چہرا مالی پھلاں دے ہار پرون لگا

ایہہ کلام احسن میں ناکام بندہ خون جگر چشماں وچوں چون لگا
یا تے طالع خوابیدہ بیدار ہویا مولا داغ خطا دے دھون لگا
رکھے آپ عزت مالک پکڑ رستا بہار دے کھوہ فراق دے جون لگا
دائم زندگی دے رنگ نیارڑے نے اج رند بھی مولوی ہون لگا

مقولہ شاعر

ایہہ تفسیر اک راز تفسیری اے کدوں راز اس دے ملاں جی سمجھے
خشک دل اندھیریاں وچہ بھلا کتھا عشق دا اصاف صحی سمجھے
راہنما بن بھل گئے راہ کتھاں اہل ہوش با عمد سعی سمجھے

جھڑے کہن دیوان نوں دیوانہ اتے مثنوی نوں مثنوی سمجھے
عقل ہیئم وچہ مو تیا خودی جس دا نا سمجھ او سمجھے تے کی سمجھے
دائم فوق الادراک کلام تیری عارف مٹے عرفان دی پی سمجھے

نِعْمَ الْمَوْلٰی وَ نِعْمَ النَّصِیْر

پستی زینہ اے بام بلند والا کرئیے عجز تھیں ریدی یاد نعمت
جس نوں دیوے مولا آپے دین والا ایہہ ہوئے نوں کرے آزاد نعمت
اوہدا غضب رب لائے سیانیاں نوں بھلے کملیانوں کرے شاد نعمت

بناں کرم انعام دے خاص جھڑے ہر کم دی ہے بنیاد نعمت
بجھاناں نوں بھی لیسی روز محشر کیتی خودی وچہ جنہاں برباد نعمت
دم خم دے دم نہ مار دائم مقبول سخن خداداد نعمت

دلیل مصنفؒ

دلائیریاں چالاں ہور جیاں ایتھے گل کجھ ہور حساب دی اے
ذرا ہوش حواس سنبھال بہناں بزم شرح رسالت مآب دی اے
ستی ہیر دی نہیں تصویر باطل تفسیر ایہہ ام الکتاب دی اے
جوہر ریزیاں قلم عثمان دیاں تے مطالعہ ابو تراب دی اے

سورت یوسف قرآن دی عین صورت بھجی ہوئی قدیر وہابدی اے
تشبیہ جس دی دے محتاج شاعر صورت اوس صورت عالمتاب دی اے
قاصد جید ا جبریل امین نوری لب حق اس پاک جناب دی اے
شک شبہ نہ الیدے وچہ ماسہ لاریب فی شمع صواب دی اے

نشاءِ احسن نوں کرے کی ہور احسن خود تصویر احسن انتخاب دی اے
کوئی طرز ظریف صحا کیہ نہ بھری ہوئی درد و اضطراب دی اے
شیریں ثمر گلزار خلیل وچوں کوئی بہتری شاخ نہ داب دی اے
پُر سبق آموز دلدوز سورت کنعان والے انقلاب دی اے
ٹٹی اک ڈالی رُکھ دُکھ مٹھا سینے جھکھ اک شاخ نایاب دی اے
یوسف نال کھیڑ برادراں دی فریاد زریب با حجاب دی اے
جاناں طرف شکار شکار ہویا گھڑی ٹٹ گئی مٹھڑے آب دی اے
بے قراریاں بن یامین دیاں گل چاہ سیاہ خراب دی اے
پسر پدر جُدا رہیا سال چالی لمی رت خزاں عذاب دی اے
جُگلی لُٹ محبوب دے راہ بہناں خورش کھاؤنی جگر کباب دی اے
بُت بھتیاں مُنناں رب سچا گھڑی آؤنی فیض شباب دی اے

احسن بیش کم بیش خیال الکذب جگہ ہا دیہ رنگ کذاب دی اے
نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ داستان کامل کامیاب دی اے
کارن عاشقاں صادقاں دوستاں دے ایہہ صراحی توحید شراب دی اے
عشرہ اثنا جیدیاں رنگ بھریاں سرگزشت اُس شجر شاداب دی اے
دُکھی ذکر نے چشم سفیدیاں دے آہ نبی یعقوب بیتاب دی اے
ہویا جیویں مسجود کواکباں دا اک راز افشائی خواب دی اے
روناں یوسف یہود وا ترس کرناں کار حکمتی موج سیلاب دی اے
بردا ہو ویکے مصر عزیز ہوناں شورش سب اس انقلاب دی اے
نکھٹی خواب دے وچہ معبر یدی شاہزادی جھڑی گلے تے عشق قصیدی
اُتے بھوری ڈنگور دی ہتھ بی بی لہرِ عشق دے سوز گرداب دی اے
پڑھیاں سُنیاں بھی لکھ صواب واکم پر تاثیر تحریر مصاب دی اے

نزول سورہ یوسف علیہ السلام

سکھن نین حرمین دے تھمسے نوں جھیڈیاں وچہ کونین وِشتائیاں نے
خالِ ورزیانی کرشمیاں تھیں کھلاں رنگ بلغار بنایاں نے
نقش قدم جیں وا سجدہ گاہ عالم صاحب بخشیاں آپ چھپائیاں نے
جیس تے آپ بھی رب صلوات بھیجے فرشتی عرشیاں سیس نوائیاں نے
تورات زبور انجیل ستے فرقان دے پیش جہ کائیاں نے
یہودیاں سنگے دیاں رل اک دن بحثاں نال صحابہؓ دے لائیاں نے
اصحاب فرمان قرآن افضل سرکاں حق دیاں جیس سمجھائیاں نے
یہودیاں کہیا از مادنے ناں آپ وچہ صلا حال پرکائیاں نے

سُرمہ مازاغ البصر دا وچہ چشماں زلفاں گھٹاں واللیل چڑھائیاں نے
والضحیٰ رخسار چمکار قدرت جتھوں صبح شام خبریاں پائیاں نے
تاج الانبیا ختم النبی احمدؐ تے حیات النبی وڈیائیاں نے
تحفہ بخشش رحمان قرآن طیبہ دے مزاں گجھیاں کل سکھائیاں نے
معتبر روایت لے راویاں دی خبراں عبدالصمد پرتھیں آئیاں نے
شاندار کتاب تورات ساڈی خبراں ساریاں کھول سنائیاں نے
اُتے نبی نہ احمد مختار جیہا سمجھ تساں دی وچہ خسائیاں نے
رل کے پاک محمدؐ دے کول آئے عرضاں نال ادب دے لائیاں نے

Marfat.com

قصہ یوسف دا اساں فرماد بہو شرطاں نال اقرار لگائیاں نے
اولاد یعقوب دی شام وچوں کویں کیتیاں مصر نوں دھائیاں نے
میرے آقا اک ذرا خاموش ہو کے اکھیں ذات دے نال ملائیاں نے
الفوں بے تک سنی ہو دیاں نے پنڈاں کفر اسروں وگائیاں تے

ایس سچ ایمان لیا وساں گے ایسے گل دی بوچہ صفائیاں نے
تورات دے وچہ سی سب قصہ تائیں کیتیاں طبع آزمائیاں نے
سورت یوسف ہوئی اسے وقت نازل مولا رحمتی گھٹاں برسائیاں نے
دائم نال ایمان دے ہوئے مومن عمراں چاکری وچہ لنگھائیاں نے

حکمت

الرٰ دا راز مخفی حرف حرف نوں شرف اسرار دا اے
اللہ نبی دا جاننا حکمتاں دا کم بندے دا سوچ وچار دا اے
معنی وار عارف عالم کرن معنے جنہاں سیر عرفان گلزار دا اے
اپنے اساں نبی دے تسکین اللہ راز نبی دے گوش گزار دا اے
روشن آیتاں ایس کتاب دیاں ظاہر کھلیا صفحہ اخبار دا اے
تَعْقِلُونَ تُعْقِلُوْنَ سمجھ لین سارے بولی عربی دے وچہ للکار دا اے

بھید رب دا پاک رسول جانے جانی جان رحمٰن ستار دا اے
جتنا جتنا جتا دے گئے تائیں ایہ جتا وناں شان غفار دا اے
الفوں اللہ تے لاموں لطیف مولا رے سوں اسم کردگار دا اے
تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ کہہ کے پڑے پیا تمام اتار دا اے
نازل کیتا قرآن زبان عربی اِنَّا اَنْزَلْنٰهُ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا پکار دا اے
نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ اَحْسَنَ الْقَصَصِ دا کم قصہ حسن حسین دے لذار دا اے

ایس قصے نوں لکھن والے پہلے پہل

قصہ یوسف زلیخا دا کئی شاعر آگے وہد توں وہد بنا گئے نے
حضرت مولانا عبدالرحمٰن جامی بولی فارسی وچہ فرما گئے نے
احمد یار تے برخوردار حافظ ہمت اپنی اپنی لا گئے نے
شمع بال کے عشق عرفان والی راہ اوس بن کے راہنما گئے نے
دت مولوی عبدالستار صاحب موضع کھاریاں والڑے آ گئے نے
از ہر بھید دی دلپذیر شاعر چنگے جوش خروش فرما گئے نے
اردو نظم وچہ لکھ دگار صاحب فیض پاک درگاہ تھیں پا گئے نے
ہتھو فیض اللہ مالک لمالک شاعر شوق تھیں لکھ دکھا گئے نے

ہمہ مخزن قرآن دے ہو سائل لے دان شمعدان جگا گئے نے
سوہنا ہار پرو کے موتیاں دا وہٹی نظم دی خوب سجا گئے نے
عالم پوری غلام رسول عالم ایس قصے دی حد مکا گئے نے
فضل شاہ شاعر نویں کوٹ والے کر عبور طویل دریا گئے نے
محرم ناہیں تصوف دے سلسلے دے لیکن پند آمیز فرما گئے نے
اگ مولوی ہور حبیب اللہ گلاں نال تاریخ سمجھا گئے نے
میاں عبدالحکیم صدیق لالی ہندی وچہ واہ تا چلا گئے نے
رکھے لنگ رحیم کریم دائم اوہ تے جنگیاں توڑ نبھا گئے نے

مناجات

نازک طبع ضعیف نحیف میری بخش تاب عرفان ہدایتاندی
کلام الملوک ملوک الکلام اگے کی شان اے خام روایتاندی
صبر شکر دیناں نہال ہندے بخشیں جنہاں نوں حوروش قناعتاندی
فضلوں پار لنگھاوناایں تھوڑیاں نوں بیڑی ڈبدی لکھاں جماعتاندی
جنہاں فہم ذکا عطا کرناایں سوئی پڑھن کتاب کفاستاں دی
تریں عالم نہ فاضل نہ ہاں صوفی نہ ہیں قاری تحریر قراتاں دی
آہی خبر میتوں ساری خبر تینوں مستقبل ماضی حال ساعتاندی
سائیاں احمد مختار شفیع عصیاں میتوں بڑی آس شفاعتاندی
سائیاں رکھ مخمور رہاں تروٹ پاواں آتش عشق والی سینہ جلاندی

لبھی ہتھ تیرے مالک ملک دیا کل نعمتاں اُتے عنایتاندی
تیری مہربانی تیرے امر سیتی ونی جاندے خبر ولائتاں دی
سرپن تاج پیناوناایں بردیاں نوں جدوں کھولنا ایں بند خیراتاندی
جدوں آپ حمایتی بنیں مولا فیر لوڑ کی غیر حمائتاں دی
بندہ گندا فاسق مجبور پھریا کائی سار نہ حق حکائتاں دی
میرے عمل دی پھول کتاب نائیں بھری ہوئی آگلے شکائتاندی
لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَۃِ اللّٰہِ پرچیا میں گی انت شفاعتاندی
آب و گل آہا خاموش آدم شمع نور پتنگ جلائتاں دی
سخن دائم دے ہون قبول دائم برکت پاک نورانیاں آیتاندی

شاعر دا خیال

اوّل بی بی زلیخا دا حال سنئیے جیہڑوں عشق دا گرم بازار ہویا
جدوں ویکھیوسو اندر خواب جلوہ نہیں سی یوسف اجے پیدا ہویا
جا تاں آب حیات عزیز مصری اگوں زہر قاتل نمودار ہویا
پردا پوش محبوب دا راز باطن واہ قدرتاں واہ اسرار ہویا
پردا سر کردا دارث تھیا گھر دا پورا خواب دا قول اقرار ہویا

ایہ روایت ہے ڈٹھیاں راویاں دی سانوں خاص یقین اعتبار ہویا
طالب خاص دی علم دے دام آئی ڈٹھا بھیں غیبی ظاہر غار ہویا
آئی مصر وچہ چھوڑ دیار مغرب الٹ پلٹ عجیب بیپار ہویا
طالب حق نے ذات مطلوب پایا مہربان رحمان غفار ہویا!
دائم قلم پکاریا بسم اللہ حمد تے سوہنیا تیرا دیدار ہویا

نسب زلیخا

مغرب ملک دا ملک طیموس مالک کیاں راجیاں دا سردار آہیسی

رحیب ذید بہ فضل کمال ہیبت پایا اندر راج دربار آہیسی

Marfat.com

عادل سخی تے شرم حیا بھریا یئی گرد و نواج پکار ہیسی
تاج تخت سکندری جمشیدی گرد و فرداد ودر دھمکار ہیسی
ہیش شاہ کوئین تھیں وچہ دنیا انساں تیاں دا ایڈا دھار ہیسی
القصہ طیموس دی اک دختر اسمی اسم زاعیل فنگار ہیسی

صاحب شرم حیا دا شاہی تا نویں سال عمر دن اپر اپار ہیسی
ہر ہر صفت اندر کامل صفت رفی بیشال ہدا استاد کار ہیسی
دکھ درد فراق نہ یاد ماسہ حال اپنے مست خمار ہیسی
زیور زینتاں ہور لباس شاہی خدمت وچہ کنیز ہزار ہیسی
امانت ماہ کنعان اصل اپر کی کسے پتہ سار ہیسی
جانے کی شمشیر تقدیر پھڑ کے پھر دا اگھات وچہ کون سیالار ہیسی

اسپ فیل جنگی فوج اوج شاہی بیشمار لشکر خدمتگار ہیسی
مذہب صنم پرست سرمست ایہناں توحید سند انکار ہیسی
کوئی شجر پوجے کوئی حجر پوجے کوئی آب کوئی پوجدا نار ہیسی
المعروف زلیخا تے شہزادی چہرا چودھویں چن دے ہار ہیسی
عیبوں پاک نہ غیر کلام بولے کردا باپ ہمیش پیار ہیسی
رہندی ہسدی رسدی سنگ سیاں پردہ پوش پری نازدار ہیسی
جلوہ انور ہمور مستور اختر زیبا نقش نقاش زنگار ہیسی
سر پیر تک صفت سبحان اللہ اوہاں ماردا حسن انوار ہیسی
سیج سکھدی ماندی نیند جھونکے جوبن جھکدا باغ گلزار ہیسی
دائم دسکھاں عشق سلطان صاحب کیتی پکڑ کے کویں بیدار ہیسی

زلیخا نے جمال یوسفی ویکھ کے عاشق ہونا

آئی رات اک بھاگ سہاگ والی جیا جوں مست خمار ہوئے
پیا ہو خاموش بیہوش عالم بول چال دے بند بازار ہوئے
اوس رات ظلمات دے وچہ پڑھے ذوق آبحیات انوار ہوئے
شوخ چشم سیاریاں وجد طاری لیل لیل دے درس دیدار ہوئے
ڈگے زحل مریخ بہرام تختوں زہرا سعد اکبر بیدار ہوئے
کعبہ الملک جبیں امام اعظم سرنگوں اختر پروکار ہوئے
دین فلک دے وچہ پروین محکم تے ثریا دے قدم ہشیار ہوئے
ایدھر مست الست نکلیں پستی ہستی نوم اندر مستی یار ہوئے
ناسوت تا لاہوت سکوت اندر ملکوت دے ذکر اذکار ہوئے

ساعت سعد نحوستاں دفع ہویاں بیماراں نوں صبر قرار ہوئے
شب تار اسرار دے وچہ پُرخے ویکھ بے پردا پردا دار ہوئے
اچھل وگیا بحر مجاز گویا آشکار یا قوت شاہوار ہوئے
نغمہ ساز چھیڑے ساز فرط الفت گریبان سامع تار تار ہوئے
قطب لا تاڑی تاباں تخت مرکز قطبین سجین نثار ہوئے
غمزے ماردا شاہ عیوق ناچی حضرت قمر صاحب چشم سار ہوئے
نازاں چرخ کبود مسعود نیر رخشاں بزم افروز نثار ہوئے
سرشار ہو وہن انجاز ندیاں سرمست کوہ دشت گلزار ہوئے
اصل وصل دی رات پرات والی تے شمع پتنگ نثار ہوئے

Marfat.com

النوم دے ساقی نے مئے ورتی خالی جام تمام سرشار ہوئے
خبردار نقارہ خاموشی اہل شرم عالم شرمسار ہوئے
اج پوے گا واحد قہار اکبر نوں آندی سر دیوار ہوئے
آغاز اس دا انتہا جانو سرفراز ممتاز سردار ہوئے
سپر عقل و فکر تیغ نگہ توڑے جیں دے عدم یقین شروع وہار ہوئے
براں تیغ آچمکی دیار مغرب نگار دے رخت فگار ہوئے

دتی بانگ ہر تمت موذن نالتف ذوق لبیاں قلب بیدار ہوئے
شور سنگ تے چور چکار ہلے گوہڑی نیند جلدی چوکیدار ہوئے
لٹ کھڑیگا بادشاہ قیصر شاہی للہ قلم قدرت اشتہار ہوئے
لٹے اکس اشاریوں رحمت دلدے مژگان تیر مانند تلوار ہوئے
ماھذا بشرا ادا ہویگا شور فجری شامی شام رومی خدمتگار ہوئے
پردہ پوش محل دیوچہ دائم حسن عشق دے واہ بیوپار ہوئے

ایضاً

مٹھی نیند زلیخا نے خواب ڈٹھی شاہی سیج تے تخت اقبال سوہنا
آفتاب چہرا لباں لعل خونی آیا چلدا سوہنی چال سوہنا
شیریں ذقن یا آبحیات چشمہ چمک مرد مک دمکدا لال سوہنا
شام صبح صادق شب تار زلفاں سلک نور اختر وال وال سوہنا
عین جہات زلیخا دے دل پئی مار گیا اوسے جھاتی نال سوہنا
ویکھی پیشانی آکھے جوانی بے مثال جانی بے مثال سوہنا

لالاں ماردا نور ظہور دیاں آیا نظر جوان کمال سوہنا
نوری عین دو عین صاد صادق بنی الف افروز جمال سوہنا
چشماں لٹ وکھن مصر روم مغرب کرے شام حلال حال سوہنا
عارض ملیا ماہ ہیں مینی نکتہ راز محقق نقطہ خال سوہنا
شاہ حسن دا واہ صمصام قدرت رانی بال گیا جال بال سوہنا
عرش قلب بیٹھا دائم ماہ یوسف پئی ویکھدی نال خیال سوہنا

ایضاً

بیحجاب رخواب جناب دلبر یوسف ماہ انوار نوں ویکھدی پئی
نورانی پیشانی قربان جانی گلفام رخسار نوں ویکھدی پئی
کدے چمدی دست حنا سوہنے دلربا سرکار نوں ویکھدی پئی
کدے سر رکھدی تین تعلین اتے کدے تاج دستار نوں ویکھدی پئی
رخ یار دلدار نوں ویکھدی پئی آپنے ہوش قرار نوں ویکھدی پئی
مورت تھیں دیوار دیوانگ ہوکے صورت نقش نگار نوں ویکھدی پئی

لعل لباں لطیف دلدار دلکش خونی نیناں دی دھار نوں ویکھدی پئی
ویکھ زلف کمند نوں نندی پیچ پیچ شب تار نوں ویکھدی پئی
بندی بے دی سر تیتے چگ بندی قامت الف لدار نوں ویکھدی پئی
ویکھ وصل دا جام حیات بھریا سچی خضر ابرار نوں ویکھدی پئی
مٹھی رت بہار دی خواب اندر بلبل حسن گلزار نوں ویکھدی پئی
خورشید رفتار نگار نوں ویکھدی پئی اینے ذوق پیار نوں ویکھدی پئی

Marfat.com

گویا شاہزادی مغرب سندی خلد باغ بہار نوں ویکھدی پئی
یاسمین سویل نے سیم کی شستے دنداں موتیاں ہار نوں ویکھدی پئی
طرفۃ العین بیچین نہ نین میٹے میٹے نین دیدار نوں ویکھدی پئی
گھڑی پریم دی گھڑی دی گھڑی اوڑک لوس گھڑی سرکار نوں ویکھدی پئی

ہوکے قاتل دے روبرو بسمل تجلیات تلوار نوں ویکھدی پئی
چاہ وقتن ہوچہ نہ لزلہ کھاؤ گی کالی زلف اندھار نوں ویکھدی پئی
قربان قربان قربان ہوکے چمکار جھلکار نوں ویکھدی پئی
دائم کھل گیاں جن چیت اکھیں اجے اہی اسرار نوں ویکھدی پئی

خواب تھیں زلیخا دا جاگنا

اکھیں کھلیاں تے اکھیں کھل گیاں اکھیں چھپ گیاں متوالیاں نی
ساقی کھول کے حسن دا میخانہ پوروتیاں عشق پیالیاں نی
راحت عیش عشرت ڈیرا کوچ کیتا درد چاہڑیاں چکر بھنوالیانی
پری تخلی ستر قصر فرحت ڈگی کھاند ہوش گالیاں نی
سُتی ہسدی ہسدی نال سکھاں جدوں اٹھی ہو روکھالیا نی
سورج چھپ گیا پئی رات کالی چڑھیا دن نے راتڑیا بھالیا نی
ثابت قلب خوابیدہ وچ تخم الفت مخفی بیجیا حسن جمالیا نی
والی شجر مراد دے ہو وسن گے جہناں دہل آنسو شاخاں پالیا نی
ولیس جہناں دی نقش لدار دائے اچے بخت انہاں بھاگ نوالیا نی
جلوا خواب جناب جمال ازلی کیتا جمل جہان جمالیاں نی
داماں لمیاں راہ پریت دیاں نہیں یاریاں لان سوکھالیا نی
ڈگے باجھ نہ پکڑ دا بانہہ جانی جس ڈگیاں لکھاں اٹھالیا نی

شام رات دے فجر نوں شام کیتا ہوئیاں صبر آرام دیاں جالیا نی
بیجوں تڑف زمین تے پئی روندی چھلیاں نے ردیاں ڈیاں لالیاں نی
بجلی کڑک آسمان تھیں پئی غیبوں سر سبز شاخاں ساڑ پالیا نی
کردی داگ سودائیاں پئی واویلا پریشان کھلیاں تے نقاں گالیا نی
دسن محل شاہی جنگل یار دو ترخ ہو سرا لگدیاں سیج نہالیا نی
روے لگے گلے پایا دام گلے زلفاں ساحر طرازاں جالیا نی
ثمر وصل دی دوردراز منزل نیت کھاؤ نال عالیاں حالیاں نی
بیدردوں نوں ردواد دکھیا بھریاں نال کی درتناں خالیا نی
جس طرف ویکھن دسے یار واحد جنہاں کیتیاں عشق تڑلیا نی
جہناں ویکھیا کملیاں وچہ رلیاں نگن بیٹھ نہ پٹیاں ڈھالیا نی
غالب ڈھار پہاڑ نوں پاڑ جاوے سر چکنا خام خیالیاں نی
دائم مہر مقصود محبوب یوسف لینا دا اخیر سوالیاں نی

بیتاب ہونا اعبل یعنی زلیخا نے

عشق درد الم علم خرقی محکم گڈیا شاہی مکان اندر

جاری پھلے پھلیاں سڈائے چاہ حسرت وپاس مکان اندر

پر دیلڑائیاں تے اپنا پار پڑا کرے سوا بے پرواہ جہان اندر   راز عشق دے کرسے بیان کہڑا طاقت تاب کیہلے نسان اندر

ناں تے ہمت زبان قلم دیلوں چ اتے جرات نہ قلم زبان اندر   بادشاہاں دی گردی لت نہ کھے وڈے زور تے ایسیں سلطان اندر

مغرب ملک دی صاحبہ شاہزادی نالہ زن اج شام ہجران اندر   خستہ باب بیتاب سیماب وانگوں جلوا دس کیتی آن فان اندر

رو رو کرے ناشاد فریاد اُچی سخت صیاد زندان اندر   یار مار تلوار سدھار گیا آوے راز نہ وہم گمان اندر

جبل محل مکان بھالے محو سرا پا نقش جانان اندر   بیٹھا دل جانی چھکے چشم باطن قابو آوے نہ دست حیران اندر

چو فیر اندھیر اندھیر بارہ پھرسے اُڈدی ہجر طوفان اندر   جس دی جھات جنہاں نہ گلشن باوے جان جاناں ناں بیجان اندر

بیدل بیکس بے وس بیمار بیخود جے چیز نہ غیر دھیان اندر   دلگیر امیر کبیر ہوئی تصویر تصویر تصویر نہان اندر

لامکان لا پتہ لامثل ماہی شاغل صفحہ غیب پکان اندر   آوے نظر نہ جائے نہ نظر وچوں غوطے لوے بحر بیکران اندر

روم روم وچ شام قیام کیتا نہ رہی ہوش طبع پریشان اندر   دائم رہنے دیدہ گریان جگر بریان لبسمل تیم امتحان خیزان اندر

زلیخا دی فریاد اندر تصور تصویر خواب

میتوں کجھ تے سوہنیا دس جاندوں آہیں گل کہڑی گلزار داتوں   اے باعث داغ فگار خستہ شاہ ماہ کس چرخ انوار داتوں

ظلمت کدہ بناکے محل میرا ہو گیوں گم شمس اسرار داتوں   لکے دل تے پتہ نہ دس ناہیں کیہاں نیر بے ترسیا مار داتوں

من موہ گیوں سٹ کوہ گیوں قدب کوہ گیوں بیقرار داتوں   میرے چندہ چند کند پا کے تائیں پتہ لیندا او گنہگار داتوں

اے حکیم الطاف نعیم والے ویکھ حال سقیم بیمار داتوں   شاہ نام مقام قیام کتھے من واسطہ شمع رخسار داتوں

ناخدا برائے خدا سیں کشتی ڈوب سکے کدوں تار داتوں   ستمگر ایہ ستم یا ناز تیرا دل چھین کے دلوں وسار داتوں

پلک جھلک کھا و تداگت گیوں کو ہن ہار بیزار لاچار داتوں   پری زاد یا بشر یا ملک نوری کیوں نہ سوہنیا سچ نتار داتوں

چھیڑ طلخ خویش درویش ہو پیش ہوواں بادشاہ کس دیش دیار داتوں   دائم لال کمال جمال والے ویکھ حال کنگال دکھیار داتوں

کنیزاں دے فکر

ویکھ باندیاں فکر دوڑانہ یاں نی تی شاہزادی نیماناں نوں کی ہویا   چہرے گرد رنگ زرد آہ سرد نکلے صورت ملہ لنخانوں کی ہویا

Marfat.com

چھم چھم روندی ترٹھدی سیج اُتے پری زیب لنساؤں کی ہویا
سُرخ لب یاقوت دی تاب کتھے چشم مست نمانوں کی ہویا

خمدار کاکل پریشاں کھُلے ابرو تیغ جفانوں کی ہویا
کسے پری جن دا پیا سایہ غمزے نازادانوں کی ہویا

نہ اوہ رنگ نہ منگ نہ میریافاں صورت عین الصفانوں کی ہویا
نہ اوہ چمک دمک نہ رمق تایاں پیچ زلف دوتانوں کی ہویا

سننوں ویکھنوں بولنوں گزر گئی اے دیدہ گوش صدانوں کی ہویا
کسے ساحر نے پھونکیا سحر کوئی رُخ دار ایضانوں کی ہویا

کتھے ترچھی تبسم تے مسکراہٹ خط رونق افزانوں کی ہویا
کرے دام تزویر اسیر ترٹھے طائر بخت ہمانوں کی ہویا

کیتا کسے حراف انصاف ناہیں گوہر بیش بہانوں کی ہویا
دائم کرن ساقی بلیا اتفاقی ہوش ہوشربانوں کی ہویا

سہیلیاں نے پُچھنا

اڑیے مس کے بول تے کھول لدی سیاں باندیاں رُندیاں ہین ملکاں
ہویا کی شگون زبون ظاہر خون دیندے نیترے نین ملکاں

پھی ٹو وہد حنیل نے شاخ صندل مہر مہ صورت عین العین ملکاں
نکل گیا ای کالجہ گھٹنی ایں کتھوں پئی ازغیب دی ویں ملکاں

جنگی بھلی راتیں سُتی سیج اُتے ہیرول اُٹھدیاں سیار سدیں ملکاں
شاید ویکھ کے زلفاں کالیاں نوں کھا گئی آ کالڑی رین ملکاں

اڑیے ویکھ کے سہہ نہ سکنیاں ہاں مجنوں خون دیے دھر تیے نین ملکاں
دائم اسیں غلام املیاں تی تینوں سکھ ہووے سانوں چین ملکاں

فریاد ناشاد زلیخا

ناہیں ہین دساں اڑیو کی دھساں ناہیں تاب بیتاب نوں دسنے دی
ہاسور سو تے وستو سہیلیو نی میری گزر گئی رُتے گھڑی ہسنے دی

کوئی جادوگر گیا لے ڈال جادو منتر جاند اسی جیو کھسنے دی
گیا جیر سر پر سفاک ستیاں خوب مشق ادہنوں تیر کسنے دی

پیا جال کمال جال والا ماسی ہوش رہی لے نسنے دی
دائم گیا اجاڑ اجاڑ مینوں کوئی گل نہ دسیوس وسنے دی

فرمون زلیخا حالت منظر خواب

راج بھاگ جوانی تے عصمت جوبن ڈٹھی پہلاں دی سیج تے خواب ستیاں
مکتب عشق دے پڑھی کتاب غم دی میا علیش دانتم حساب ستیاں

/۸۰۴۹

Marfat.com

بلبل وانگ وچ قفس دے لوان ترسے نی میں ڈٹھا اچھل گلاب ستیاں
پیا عرش معلیٰ توں اتر کے تے میری سیج اتے آفتاب ستیاں
سوہنا شیر جوان مینڈھ چدا چڑھیا سیج تے مست شباب ستیاں
قدماں وچ میں کملی غلام بن کے ہو کے دست بستہ باادب ستیاں
خبر سے کی اسرار انوار صورت جلوا ویکھیا بے حجاب ستیاں
کراں کی تفسیر تصویر اس دی سٹے وچ چاہ اضطراب ستیاں
اوہ کوئی قدرتی نقش آزاد قبلہ پھیری پا گئے عالیجناب ستیاں

کدی حسن سرکار دا میخانہ ساقی دے گیا دید شراب ستیاں :
تابش درد آمیز سی تیز ایسی جلبل گئی آں مثل کباب ستیاں
حرف حرف اس دا موتی نور گوہر ڈٹھی جھنڈی خاص کتاب ستیاں
پایو میں جہات پر بات نہ مزل کیتی میری جان ہوئی آب ستیاں
جیہی چن دی چاننی چیر کیتے مٹ جاوندی وسدی تاب ستیاں
نہ کجھ دسیا نہ کجھ پچھیا سو چلا گیا اے وچہ نقاب ستیاں
لرزا پیا تے ہو گیا وجد طاری نی سنیا ایں حسن رباب ستیاں

اوہدی اک چھاتی مارے لکھ کاتی کو تا گیا عشق کباب ستیاں
دائم اگ آئی ہویا گم شاید فیر لئے گا فیض مآب ستیاں

بڈھی دائی نے آوناں

پیرزال دائی آئی رات ادھی ہینی کی بتی تینوں آن دسیئے
کتھوں دکھ لگے پیلا مکھ تیرا اشالا سکھ وسیں میری جان دسیئے
پردیناں میں آئی سمجھا تینوں سنے شور نہ جگ جہان دسیئے
دم سرد بھریں کیہی کرد لگی آیا درد ہمند رد وندان دسیئے
تیرا ناز مذاق آفاق تے سی ہویوں نال فراق حیران دسیئے
میں اوہ دائی پیار یئے یاد رکھیں جھوٹی عمر توں آہیں بجان دسیئے
ساری عمر گھولی ملکاں تدھاتوں ہوئے آن نحیف پران دسیئے
ہتھ جوڑ کے تے میں ہن عرض کردی سن لویں کھانا ال دھیان دسیئے
دلوں منوں لگا دساں واہ ساری دس صاف صحیح بیان دسیئے
تے زمین پتال توں پہنچ جاواں اڈ چڑھاں بلند اسمان دسیئے

ہتھ پھیر دی اتھردن کیر دی اے سنیا ایں کی ایں حال ویران دسیئے
تیرا ویکھ کے حال بےحال جیا میرے گئے نے مٹ تران دسیئے
گلاں کیوں زردیاں چھا گیاں گل دلے دی دس قربان دسیئے
چہرے گرد گیسو پریشان کھلے گلشن حسن تے پئی خزان دسیئے
بھال ننگ ناموس ٹھیوسا جائی ہیوں مثل محبوس زندان دسیئے
صدقے واریاں میں مشتاق تیری اوس گھڑی دی نوجوان دسیئے
میرے لوں لوں وچہ پیار تیرا توں ہیں جان تمل جان جان دسیئے
سچی دس میں واریاں کھول دلدی کس چیز کیتا پریشان دسیئے
کئی فناں وچہ ماں استاد کامل کراں عاقلاں پشیمان دسیئے
حاضر ملک وچہ کراں فرشتیاں نوں کی چیز تے جن انسان دسیئے

تیری کراں امداد دیاں کجھ کھول کے دس نشان دسیے!
آدم زاد جے کسے ناشاد کیتا کراں پکڑ کے نفر دربان دسیے
ناہیں روگ طبیب کولوں دانا ایہ مرض نشان دسیے
افلاطون بقراط شاگرد میرے لقمے میتھوں لقمان دسیے

جیکر کسے پری پلک جھلک ماری کراں بند شیشے بندیوان دسیے
دس راز ہیں خاص ہمراز دائی مارزہ کراں گی تاں ایان دسیے
جے ہیں پیر دھریا جان خیر تیری چھڈ شبہ تے شک گمان دسیے
دائی وڈی ہیں داہر دا دائی دائم وانگ میں نہیں نادان دسیے

جواب بیتاب زلیخا

کجھ شرما کے پھر مسکرا کے تے کھولے بھیت اگے پیر زال دائی
وچہ خواب دے اک جوان آیا کر گیا لے پکڑ حلال دائی
اوہ کوئی پتلا وکھری والے ناہیں طرح مانند مثال دائی
نی میں جاگ کے بھاگ کھڑا ابیٹھی ہویا سنیاں عین جمال دائی
دیکھے داغ کدھر پردا پوش ہویا شب چراغ گوہر انوار لال دائی
اوس کدوں ملنا جانیں میں مر گئی وتا ہجر فراق نے جال دائی
نی سیانیئے لا کوئی داہ اپنی پیا ہجر مرجانیئے گالدائی!

اوہدا ویکھ پیار تے مہربانی آکھے ورتیا اج احوال دائی
ملک جن انسان تمام کی شے پری حور کی نہیں مجال دائی
کائنات زمین آسمان اُتے کوئی نقش نہ اوسدے نال دائی
تسی نام مقام نہ پچھ لیا ایسے گھاکنوں ہال ہال دائی
پچھاں کس کولوں ہائے کون دسے بنے نام نشان بھال دائی
دل لے گیا اوہ دلدار میرا ہویا جیوناں خواب خیال دائی
دل چھل تیرے سارے کھل جاسن دسن جاوسی تناں دی حال دائی

خبر سے کی اسرار اوہ نور باطن شمس قمر روشن خط و خال دائی
توبہ کرے کی شرح طویل دائم مجمل نقش نقاش کمال دائی

دائی دی نصیحت

سن بھید دائی ہوئی بھیر دائی ساری لبھ لئی اُسے خبر سار بی بی
جن بھوت پریت لے ایہ چالے صورت بدل ہوندے نمودار بی بی
خون مرغ تھیں لکھدیاں نقش تینوں خیر مہر موسی ٹھنڈ ٹھار بی بی
دیو پری کسے سایہ آن پایا تیرا ویکھ حیرن پائیدار بی بی

لادوا ایہ مرض وسواس باطل خراب خام خیال وسار بی بی
ایویں روونہ ہوئیکے دیوانی اُٹھ پہن لے ہار سنگار بی بی
تیرے وچہ کتاں پھونکاں دم سیفی چھڈ جادو سب آزار بی بی
دیکھاں پڑھاں کلام آئے جیو جان میری یکبار بی بی

Marfat.com

کئی منتراں جنتراں جانی آں کراں تنتراں تھیں بیڑا پار بی بی
جاواں چیر میں لکھ دشوار گھاٹی میرا رب بنا کر مددگار بی بی
ایویں وہم وسواس دے پھاس پھندے اپنے آپ توں ہیں بیمار بی بی
جیستہ خجل نہ ہو جوان ایں توں ماں بھاگ تے راج دربار بی بی
چھڈ خواباں خراباں دے چھاج واہمے کر ہوش دی گل گفتار بی بی
او ہنوں وہم آکھے آپوں وہم ڈبی پیر زن کم بخت مکار بی بی
ہور سب نسخے نقش بے معنی نقش ویکھیا ایہ معنی دار بی بی
سب مرض ازار فرار ہوون ویکھے وید بعید اسرار بی بی
ونت وت آکھے تک پت ولوں بنت شاہ طیموس سردار بی بی

اک پلک اندر ملنھیوں کھل جاون تیرے جیسے بیمار ہزار بی بی
ہینے تدھ نوں خوشی آرام دیسی او ہنوں پادساں بھلانڈے یار بی بی
جس دا نام نشان مکان ناہیں ملنا اوس دا سخت دشوار بی بی
طیموس دے تک ناموس ولوں کر جگ اندر رسوا خوار بی بی
جیوں جیوں دے متیں دو نادر دا ہنوں ہائے ہائے پکار پکار بی بی
صورت یوسف دا دم علاج او ہدا کھڑے ہس کے مثل گلزار بی بی
اوس نقش دے قدم دی خاک طبیب کدی گھول پیوے اک وار بی بی
دائی کون دائی کوڑے کرے عوے آکھے ہیں تیری غمخوار بی بی
دایم رکھ پروا ناہیں رکھ پروا جھلی مونہ جھل کھلار بی بی

زلیخا دا جواب

ایھے ساہ زلیخا نے آہ ماری نی ایہ مرض خیال دی بات دی ناں
جس نقش تصویر اسیر کیتی تحریر اوہ قلم دوات دی ناں
نوری لباندا اک جھلکار ڈٹھیاں کائی لوڑ مڑ آب حیات دی ناں
اوہ وہم اس فہم تھیں دور چنگا چھڈی ہوش جیں ذات صفات دی ناں
طلبگار اس نقش نگار دی آں محتاج کلام حرکات دی ناں
آنا تے بلائے بلا پوی ہوندی اس طرح چاٹ آفات دی ناں

منتر گھٹ تعویذ نہ گٹ کردے اپنے پکڑ کوئی دیو جنات دی ناں
تائیں وہم نکاریے آکھنی ایں واقف کار توں یار دی جھات دی ناں
موئیے ویہنے وہم کیہوں آکھیائی تو یہ بول یہ بولی برات دی ناں
ذوق فوق محبوب دے طوق پایا کائی ریجھ ہیں زری بانات دی ناں
ایہو سوچیو ای ایڈی علاقے توں محرم راز ممتاز دی ذات دی ناں
دایم یار دے لگر شہید ہوساں عین فرض یہ مرض ہیہات دی ناں

دائی دی گل

وہن وہم دے رہڑ دے پاپ بھارا عزت باپ دی آپ برباد نہ کر
بلاے مار سنگار پوشاک لائے خام خواب خراب توں یاد نہ کر

تشنہ کام ہو خانہ برباد ایویں سکھ وسدیاں تائیں ناشاد نہ کر
ایویں میدین کے رہیں قید اندر گرد اپنے وہم صیاد نہ کر

Marfat.com

وِنج باغ دماغ توں رانگی داغ دلوں بیدا دیداو نہ کرہ
مان سنگ سہیلیاں رنگ جوبن دنگ چندیاں نیک نہادنہ کرہ
ایویں خام مراد دی یاد اندر اپنے آپ نوں نامراد نہ کرہ

عقل فہم ادراک مکان اندر پئی ہستی دسواہن آباد نہ کر
عصمت پردگی شرم دوشیزگی نوں ہوکے وچہ جنون آزاد نہ کر
دائم مان جوانی دی موج بی بی پیہن وچہ فساد فساد نہ کر

جواب لاجواب زلیخا

دائیے رہوئی ایڈے عقلمند کیتوں لیسے جنوں سوادی چاہ
دس باغ بہار اجاڑ بیتوں سینے وچہ لے قبلہ نمادی چاہ
روگن ہو کچو گئی بھوگن بھوگ لیساں سہاگ نہ تازہ وادی چاہ
الفت غیر دی نکلدی نکل گئی اے گئیں گُرں بچ گئی آماہ تقادیلچاہ
لگے اکھیاں چمکدا نقش واحد مٹ گئی دنیا ما فیہادی چاہ
جس مار کے تیر مضروب کیتا اکو اوسدے دارالشفادی چاہ
اک نظر بخشے جیکر نظر والا ہوواں نذر وچہ نظر صفادی چاہ
ماہ شاہ واہ واہ عالیجاہ جاتی جاہ مینوں خاک پادی چاہ

طلب قلب وچہ جلوا نگار دی اے لگی عقل تے شرم حیادی چاہ
ریجھ یار سندگار دی یاد تائیں ہیجی دل اندر دلبر یادی چاہ
بوئے زلف عنبر مست مغز میرے نہ گلزار نہ باد صبادی چاہ
فقط دید دلدار دی ہاں طالب فنا دی چاہ نہ بقادی چاہ
ہووان جان لحق تسلیم شالا ایسے مرض وچہ نہیں دوادی چاہ
ہو کے ساوھنی کراں صدا کوچے رہی جگت دی حرص ہوادی چاہ
پر ہاں ہٹ بیدرد نے ہوڑ تائیں لدھی چاہ اے خاص خدادی چاہ
دائیہ کہن بلی بلی دائم سینے جہاندے خالو بلی دی چاہ

بی بی زلیخا نوں جمال یوسف وکھن دی خواہش

رہی سال بیحال سوال کردی منتظر نور نیاز یا پا پھیرا
جنت باغ بہار گلزار گلشن سورج چند ستار یا پا پھیرا
نام دسدوں تے سمرن واچدی میں گم تام سدھاریا پا پھیرا
عقل ہوش لیکے پردا پوش ہوئیں کہیا تی نوں ماریا پا پھیرا

اکوار پیاریا پا پھیرا اک وار پیاریا پا پھیرا
آدے رات سہاگ دی بھاگ والی بھاگ لاج دلاریا پا پھیرا
تیری وچہ پریت دے ریت گیاں ٹھلیس جو گتاں دھاریا پا پھیرا
آکے ویکھ میں وانگ سودائیاں دے شرم ننگ اُتاریا پا پھیرا

میرے اُجڑے ہوئے چمن تے داسطائی دس ابر نیاریا پا پھیرا
تیرے حسن تھیں جمل جہان دائم ماہی غیب نظاریا پا پھیرا

Marfat.com

زلیخا نے خواب وچہ دوسری وار جمال یوسفی ویکھنا

ایہو زاریاں ایہو فغان اسدے کدوں آوسی حسن دا پیر دلبر
سوہنا عید دا چن مزید روشن دیوے دید جے رخ تنویر دلبر
ایہو سوز گذاریاں ایہو ترلے تیرا دیس دیار کدیر دلبر
کیتھے لکیا مست آنا ریچرنا ایں مینوں پاکے زلف زنجیر دلبر
ماندہ سیماب افغان خبراں مارے صد مبیّن تدبیر دلبر
ایہو روندیاں ہوندیاں سال پچھوں دوجی وار آیا خوش تصویر دلبر
زانو سر کو ع سجود ستی ویکھے خواب اندر دل پذیر دلبر
جان جگر میرے جگر چیر میرا کر گیوں لیر لیر دلبر!
مست انینی لکیا رہیوں کیتھے مینوں مار کے نین دے تیر دلبر
اڈیا نام مقام تے ذات کی آ آدم پری یا ملک سفیر دلبر
میرے دست بایہ کرکاں دست بستہ پکڑو دست میرا دستگیر دلبر
اج دس کے گل کوئی رانجھا ایں تیرا فرض اپے عرض اخیر دلبر

بیقراریاں ایہو ارمان اندر شب بیدار ہو بھاوے شبگیر دلبر
ہاڑے کریے ایہوے میں آہ ہوئی ہتھیں اپنی لاش کفیر دلبر
کوئی نام نشان تے دس پیارے آواں لبیاں منزلاں چیر دلبر
ایہو حال دوہایاں تے ایہو کوکاں نالے دیدڑے نین ہیر دلبر
ایہو حال جنوں سودا ایہو وحشت خیر آمسنی تقریر دلبر
جڑیاں اکھیں اداساں ناہ بیخود ادھا ویکھیا بے نظیر دلبر
بیدل بے وس ہو کرن فریاد لگی سن کھاں میری بدمیز دلبر
ویکھے زہر تریاق نہ یاد رہیا صدقے جاں شیریں شکر شیر دلبر
کیتھے وسنا ایں کیوں نہ دسنا ایں الٹی کسنا ایں شمشیر دلبر
صورت اپنی دی قسم کی شئے توں قبلہ عالمین چین امیر دلبر
جس رات دی جھات برکات پائی خودی رہر کے بھراں فقیر دلبر
دائم کرن رکاں رکاں تیرا بے مثل مثال قدیر دلبر

خواب وچہ تصویر یوسف دیاں مٹھیاں گلاں

لب دُر افشاں وانشق نکتہ۔ آدم زاد مخلوق غفاراں میں
صاف قلم ید اللہ دیاں زینتاں نے عین آئینہ حسن اسراراں میں
میں ہیں مت خام خیال ڈھبیں دو عالم وچہ کھڑی گلزاراں میں
رکھیں ہوش ایہ وڈا مقام تارک کرداپیا بلند پکاراں میں
میرے وچہ جلدے مٹن والیئے فی جلوہ وچہ خود جلوا نگاراں میں

ایجاد مصور ازل واحد خط کرم و لطف پرانواراں میں
حکمت ایزدی سراپا جسم میرا ایزدی رحمتوں زرنشواراں میں
رکھیں صدق یقین تمیں ثابت تاکید کرداباربار اں میں
ویکھیں جاگ کے نقش نہ خوابدائی مشہور موجود اظہاراں میں
میرے عشق سندا جیکر ہیں عوائی ہمراز ہمدم ہمگفتاراں میں

Marfat.com

سینے رکھ پیار پیار پکا تینھوں وہدھ کے وچہ پیار ہاں میں
منزل عشق اندر میرا قدم اگے منتظر اندر انتظار ہاں میں
تشنہ لبے نہ آس امید توڑیں شیریں وصل دا جام سرشار ہاں میں
میتوں لبھنے دی تیں وچہ تاب کتھے ملدا آپ نقاب اتار ہاں میں

تختی قلب تے لکھ کے نقش صورت طلبگار سندا طلبگار ہاں میں
میرے باجھ نہ غیر دیوں جائیں خبر دار ہو توں خبر دار ہاں میں
توں میری میں تیرا محبوب ویں توں پکا دیوندا قول قرار ہاں میں
تیرے کول دائم جے توں کول میرے کیتا ہیں وسداد و رنہ وار ہاں میں

زلیخا دا خواب تھیں جاگنا تے قید کرنا باپ نے زنجیراں وچہ

کھلی آکھ زلیخا دی دار وچی یوسف چلا گیا انج فرما دہنوں
تار تار کیتا گریبان سندوں رہی ہوش جہان نہ کا دہنوں
دوجی وار ولا سڑا دسوہنا کر گیا دونا مبتلا دہنوں
اگے آہی جلدی بلدی ہتھ بلدی گیا ہور اتوں لا نبو لا دہنوں
تشنہ کام آرام نہ کرے ساعت رہیاں باندیاں بہت سمجھا دہنوں
کدھر لکیوں خواب دے چور جا بر گئی تھک بلا بلا دہنوں
ماہی آب بن بنی بے آب ماہی گویا ہو یا حشور برپا دہنوں
دم غم الم بیدم کیتی ہمدم باجھوں کربلا دہنوں
عین عین محبوب دے نین بھالے کردی وین نہ چین تے چا دہنوں
یا سرکار خوار فگار وخت گیا ہو جنوں سودا دہنوں
باپ اٹھ چھیتی آیا کول بیٹی متیں دیوندا نال چوا دہنوں
وت علیم عظیم حکیم حاذق سدے شاہ مت ملے شفا دہنوں
قصد قصد تے کرن فصاد ظالم رہے عرق چہار پلا دہنوں
کارگر نہ کوئی تدبیر آوے رہے ڈھیر اٹھا بہا دہنوں
بیٹھے ٹھپ میزان گنجینیاں نوں تا فو نچہ کم نہ کا دہنوں

ڈگی نرڑ فدی پھڑک زمین اتے لیا باندیاں نے گھیرا پا دہنوں
دم سرد رنگ زرد دل درد آہیں عشق نار وچہ نار جلا دہنوں
ہجر سوز دا ماہ افروز ساقی گیا پور کے جام پلا دہنوں
معنی دار کلام صمصام ماری وتا خاک دے وچہ رلا دہنوں
نسخہ سندی سارے نصیحتاں دا چڑی عشق دی مغز ہوا دہنوں
کوکے برملا برملا جانی نزع گھڑی آئی برملا دہنوں
پئے زلف زنجیر اسیر ہوئی پے زنجیر گلو و برپا دہنوں
اوہدے بھا آئیا سورج سوا نیزے کھاوے غم کھاوے غم دا دہنوں
گیاں باندیاں دوڑ طبیبوں ولے سب دسیو نے ماجرا دہنوں
رمیاں تھک بلا بلا ناہیں بولے پئی کوئی بول بلا دہنوں
اسیر عشق اندر مت پت کہی ناہیں سار ثواب خطا دہنوں
لیسل نیم سقیم فہیم ساری اٹھ کرن بیمار حکما دہنوں
حب لٹے تے حب لے ڈھب بھاویں دیئے لکھ حبوب کھلا دہنوں
طب یوسفی دا دیوے کون نسخہ ہوئے ترت شفا صفا دہنوں
زخم جگر کوکے لا دوا دلبر اونہاں سمجھیا لا دوا دہنوں!

Marfat.com

مائی باپ ورلاپ کردے رونْدے ویکھ خویش اقرباء اوہنوں
جیدی نظر آکے چند نظر کیتی آوے نظر ناہیں دلربا اوہنوں
سِر پیر تک جلی سی ختنی ایسا پیاسی برق القا اوہنوں
کر اسیر زنجیر دلگیر شاہا شاید ہوش جائے کجھ آ اوہنوں
پیارے باپ نے آپ زنجیر پائے دتا مزہ زنجیر چکھا اوہنوں
مار چاٹ رفیق بریق احسن دتا بحر عمیق ڈوبا اوہنوں
نئی راہ لمیڑے راہ ڈھونڈے آوے نظر ناہیں رہنما اوہنوں
اعظم اسم حضور دا نقش نوری لیا اوس بھی خوب پکا اوہنوں

پہلی منزلے عشق نے ست تختوں تختے موت دے دتا چڑھا اوہنوں
روگ عشق دے شاہاں گھر سوگ پایا رب پردیاں وچہ چھپا اوہنوں
پچھے فیر طیموس تدبیر کائی آکھن میر وزیر دانا اوہنوں
موت کرو علاج جو کار آوے اک جگہ تے بند رکھا اوہنوں
جس نوں عشق مجاز شہباز پھڑدا اوہتیں پان سنگل پا اوہنوں
واہ عجب قضا دا کارخانہ کیتا باجھ ملاپ خدا اوہنوں
مطلب یار دی قلب صندوق اندر ہے ویکھدی نال واہ اوہنوں
دائم صید مضطر زنجے قید خانے پہلا قاعدہ عشق پڑھا اوہنوں

قید خانے وچہ زلیخا دی آہ و زاری

پیاں وچہ سیاپیاں ویکھ جانی اندر قید دے پاپیاں پایاں ہیں
تیری زلف زنجیر منیر کافی غیر کیوں زنجیر پھسائیاں میں
لکھ اثر نائیں کسے لکھ کیتا الٹا کاہڑیاں کاہڑ جلائیاں ہیں
کشتہ عشق نے خام ناکام کشتے خودکشی دی منزلے آئیاں میں
پیاں وہن غمدے گیاں بھل بھیڑاں ست ندیاں سٹ بھلائیاں میں
عالم حسن دے اے امام اعظم تیرے عشق سجود وگائیاں میں
اصلی نام مقام نہ دسیو ئی ایسے گھانے مسافرو بجائیاں میں
خبرے کی اسرار توں یار میرا اوہلے ہندیاں ہجر ستائیاں ہیں
پتہ دس کوئی رمزاں والیا وے تیری رمز دی عمر جلائیاں ہیں
اول اپنے آپ دی ہوش بھلی دوت پاپیاں قید کرائیاں میں
میرا قدسی خودی دا الف سدھا عشق میم مانند جھکائیاں ہیں

انگ ساک ویری انگ خاک لگی بدھی سنگلیں وانگ سودائیاں میں
دایاں باندیاں حاذقاں ورالئے نالے پینیاں ہور دوائیاں میں
نکلے ڈیک ڈیک دے نین روروبے ملیں دیدار سدھرائیاں میں
دھرت کی افلاک بھی چاک ہویا رو رو دتیاں جیویں دہائیاں میں
دنیا مافیہا کولوں گذر گیاں اکھیں آپ دے طرف ٹکائیاں میں
توں بھی حد کیتی دو جیوار آکے اکے گل دے نال لکائیاں ہیں
دامن کیہا چھڈ کے نس گیوں گلاں کیوں نہ ہور پچھائیاں میں
دے اتاں اے وات حیات چشمہ تتی جیہڑی فراق تڑپائیاں میں
حضرت عشق دی منزلے پیر پا کے ڈاڈھیاں ڈھیر بلائیاں میں
توہیں دارو دوا ہمدرد توہیں کر کر یاد پیر درد کرلائیاں میں
بیٹی ملک طیموس دی ہو کی کملی لگاں باندیاں تھیں کرائیاں میں

Marfat.com

توہیں تارنا بحر گرداب وچوں تم ہیں وہن فراق ڈبایاں میں
ڈوری ڈال پیار دی یار میرے توہیں غماں دے کھوہ وگایا میں
خوں نوش سروش خاموش ہو کے روپوش بیہوش بنایاں میں
بندی وچہ بیدی بند بند بندی توہیں کھولنی توہیں بنھایا میں
پئی لاآپوں پھٹاں میریاں تے توہیں یار کے دھرت وپھایا میں
دائم شاہ خوباں مطلوب غیبی خوب خواب دی نی رڑھایاں میں

زلیخا دی فریاد تے قید دیاں سختیاں

یارا دیہہ یاری باری لا کے تنے ہنجو یار تے باریاں ویکھ جائیں
ہتھیں پایاں پائے زنجیر سنگل چڑھیاں عشق منواریاں ویکھ جائیں
آون والیا شب تاریک اندر میریاں شب بیداریاں ویکھ جائیں
مینوں ویکھ سیماب نے ریس کیتی میریاں بیقراریاں ویکھ جائیں
شب خیز دے درد انگیز نالے نامے اختر شماریاں ویکھ جائیں
کراں زاریاں ہاریاں ریاں دے بیزاریاں خواریاں ویکھ جائیں
چھڑیاں شوخیاں عشق سرکار کڑیاں سڑیاں سیج پھلکاریاں ویکھ جائیں
زلفاں والیا ڈھول زلیخا دے بحر عشق دکناریاں ویکھ جائیں
دیدے وچہ تجسس دے پار حدوں میریاں انتظاریاں ویکھ جائیں
دے میں لواں ترے تیر سے ویکھنے نوں گریہ زاریاں ساریاں ویکھ جائیں
شاہی سلسلے سب ویران خانہ رووں چار دیواریاں ویکھ جائیں
دردی صبا صبا خاک در خاک وردی پیاں خاک سرداریاں ویکھ جائیں
دم لیاں تے باہور طبیب میرے میریاں ہجر بیماریاں ویکھ جائیں
انتظاریاں بھاریاں وچہ سینے تیری خاص دے بخاریاں ویکھ جائیں
میریاں اکھیاں وچہ تصویر تیری سینے دردکٹاریاں ویکھ جائیں
تیری ماں میں شام غلام دائم نوکر نفر نکاریاں ویکھ جائیں!

عشق دیاں کاراں

جائے حیرت سرشتہ عشق بازی جس نال نازنین ماہ جبین گردے
شاہ ہفت اقلیم دے دست بستہ اگے جابر دے ہو مسکین گردے
زلف دام تزویر دے وچہ یکدم عنقا باز شہباز شاہین گردے
سر باطن کئی وچہ سمو د اسدی ٹھوکر کھا لکھ عاقل ہائیں گردے
حضرت عشق دا دیہہ دیاں سار چہر ایچھے منزلاں نوں وا عیلین گردے
تخت و تاج تاراج تباہ کر کے نقش پا جاناں سلاطین گردے
آدم کون ملائکہ وچ سجدے غالب عشق پھر دا عالمگیر گردے
ارض القلب جس دے کردا عشق منزل ملک بخت تھیں عیش بسر دین گردے
ہستی بحر ملامت دے بوچ روہڑے غود نما خود دار خود بین گردے
مکین زمین اسمان چڑھدے مکان افلاک زمین گردے
سر شمع پروانیاں جان صدقے طوطی بھو شاخ یاسمین گردے
تشنہ کام کئی خانہ بدوش وحشی گور حسرت کئی بیکس حزین گردے

Marfat.com

وحشت لایزال جاوید سودا ہووے پوے عاشق دے بن زمین گردے
قبلہ صفت دے پیش درویش بن کے سارے مسنداں مسند نشین گردے
سٹ کوزے مصلیاں تسبیاں نوں کر کفر اعظم مسلین گردے
حضرت عشق مسعود مسجود دائم قدر بن سجدے چھوڑ مساجد نیاد ین گردے

زلیخا دی زاری

پائے عشق سرکار زنجیر سنگل چندن جسم تے خاک رما کے تے
صندل شاخ اتے ناگن لپٹدی جیوں بیٹھی حال کمان بنا کے تے
بے صبر بے تاب ہو آب دیدہ روندی باب خراب کرلا کے تے
ایہ کی ہیں نال کیتی آپے مثلا لیوئی سار تاں سار چلا کے تے
تیرے نام دا یار فتان ملدا کردی رو رو ہیں سیس نوا کے تے
تک تک کے تیری تک تک ماہی گیاں تھک بلا بلا کے تے
دے ایہ کہی یاری کہی آشنائی دیہی مرہم نہ زخم لگا کے تے
میرے غم دا غم جہنم نہیوں بھیریں چھپا تازہ وکھا کے تے
میتوں کس تقدیر نہ زنجیر پائی شاید کملی سدین بنا کے تے
کملی والیا اپنی ویکھ کملی بندیوان اتے عقل کھڑا کے کے
گوش جان سنندے دم دم راز مخفی کوکاں یار دی ہوش بھلا کے تے
قائم چشم اگے ہویا نقش واحد چاہے پکڑنا قدم اٹھا کے تے
ہتھ یار دی پھیر نہ ہتھ آوے ڈگی دھرت اتے انت جھلا کے تے
دتے توں کی تسے واسطائی دس بیلیوں بھریں بھکیا بھکو ناکے تے
جدوں تکی آں توہیں دسنا ایں ایہہ قابر نہ آویں ترسا کے تے
تکاں ملک لوں توہیں جھلک دسیں ویکھاں حضرت یاریں عرقی آکے تے
ویکھاں آپ نوں دسے شکل تیری پھریں تھاں تھاں بدلا کے تے
ہیرا عکس ہے یا ایہہ عکس تیرا کجھ دسیں تے سہی فرما کے تے
ایدے ہین سنگل بندیوان ہویوں تریں چمکنا ایں چشم چمکا کے تے
ہیں میں توں توں دا وچہ کیہا پھردا ایہہ بھی جاہ او یار مٹا کے تے
بے مثل آزاد مختار ایں توں پیار ووتا ایں نیر وہا کے تے
بیٹھوں ہین زنجیراں آپ تو ہیں میں نہیں ہی ہن ویکھ زنا کے تے
جے میں نہیں تے پھر میں شور کہیا ڈگی آکھ توبہ لرزا کے تے
لئی واٹ ایہو دشوار منزل دسے کی کوئی نہیوں سنا کے تے
بے آوازہ کلام سرکار دی اے گوش جان توں تک جگا کے تے
ایتھے غیر دی کی مجال ماسہ دسے یار نوں یار ملا کے تے
ناہیں خبر کراماں کاتباں نوں دسن یار جیوں قول پکائے تے
ہم کلام ہمیش معشوق عاشق بولن بیٹے آواز چھپا کے تے

ایہو وحی الہام کلام غیبی ہونا یاد دا آپ گوا کے تے:
گیا آپ تے آپ ہی آپ دائم دیکھ اپنا آپ لٹا کے تے

Marfat.com

خواب وچ زلیخا نے تیجی وار جمال یوسفی ویکھنا

تیجی وار شب قدر قدر برآندی جلوا نور حضور اظہار ہویا !
ساکن لب بان قیام اندر طائر عنصری مست سرشار ہویا
زلفاں کالیاں دا اڑی رات آہی جہڑا ہاں زلفاں دا یار ہویا
آئی نیند زلیخا نوں نال قدرت اوسے یار دا فیر دیدار ہویا
اوہا شمس ضحیٰ ضیا چہرا زلفاں لیل منیر رخسار ہویا !
آیا شام دا شام آرام بخشن اکرام اکرم بے شمار ہویا

چشماں میٹ تقتا فے پیاد وچ مضطرب دل سکون قرار ہویا
آیا آب حیات ظلمات اندر سُتے دکھ تے سکھ بیدار ہویا !
آیا خاص حکیم پلان دارو جدوں وچ سکوت بیمار ہویا
آیا تیسری وار دلدار حُسن خوشی عیش دا گرم بازار ہویا
نوری باد شمیم نعیم جا فی خوشبو دار محل دربار ہویا
دائم دس کھاں خوب پوچھ پیر دے حسن عشق دا کی اقرار ہویا

زلیخا نے بڑی عاجزی نال نام مکان پُچھناں

دامن پکڑ زلیخا فریاد کیتی جائیں دس کے کون جوان ایں توں
رشک پری آکھاں نوری ملک آکھاں سچ دس یا ذات انسان ایں توں
چل مُراد آیوں سے میں وا اُگھتی کرداوار دوجی بندیوان ایں توں
ستر چھالدی وار ہویا سرخالی خبرے کی مرد ستر نہاں ایں توں
کتھوں آونا ایں کتھے جاونا ایں رہندا زمین تے کے اسمان ایں توں
تیرا کون مکان مکانو لے تاں بھی دس جے لامکان ایں توں
جھاتی پا ذاتی راتی سار جھاتی فیر لکدا جان جاناں ایں توں
بے نیاز ممتاز مزاج تیری مست نازاندازدے شان ایں توں
میری جان قربان قربان صدقے میرا جان جہان ایمان ایں توں
عربی غربی جنوبی شمالی مشرقی مصری گلاب ڈھاں ایں توں
دے میں ہو بھیکیا ردرباراں آوان کہڑے تخت دا شاہ سلطان ایں توں

تیجی وار دا آونا ایں رجا نائیں دیندا کیوں تُوں خاص پُچھان ایں توں
آدیں ہندا ہعد انس جا ویں ناہیں دسدا نام نشان ایں توں
اکے چند خورشید اسمان دا ایں عرشوں اُتر دا کوئی غلمان ایں توں
مار تیر سر سے نوں چیر جاویں پکڑ آوندا حسن کمان ایں توں
تختوں لاہ بندی پائی بند بندی لگا کی اسرار دکھان ایں توں
انتظار دیدار دیار دی اے رہندا ایس یا اوس جہان ایں توں
دے میں عرض کردی پتہ دس پیارے کرداکیوں نہ راز عیاں ایں توں
اج باجھ پچھے نائیں جان دلیساں کے جان لیساں جانی جان ایں توں
وطن شام اے شام منیر تیرا رومی چینی یا اہل ایران ایں توں
بخشیں گوہر فشانیاں لب شیریں گل سخن جیا ہاں گلستان ایں توں
اودے قول تے ورانگی دا اردو جی کر گیا جو عہد پیمان ایں توں

Marfat.com

دس کھواں کیہ ڈھول اڈول ساراں شیریں بول کھاں شیریں زبان ایں توں
تیری قسم چنگی تیری ہو چنگی میرا خاص وارث عالی شان ایں توں
ہس بول بیٹے نقشیا نور دیا نقش عین قدرت دے گمان ایں توں
جے ہیں عکس خیالی تے دس تاں بھی کرداں کیوں ڈھیر حیران ایں توں
خاکی نقر گنز ور کنگال دائی بے نیاز لیندا امتحان ایں توں

تیری قسم مینوں چنگی جان میری دسو بیٹیاں کس دھیان ایں توں
تیرا کی مقصد میرے قتل اندر راج کھولناں صاف بیان ایں توں
ہیں تے ہور دا ہور کجھ سمجھ بیٹھی باغ حسن کی آہے باغبان ایں توں
تو بھلی ہیں نقش خیال کیتھے یقین صورت الرحمن ایں توں
دائم یار ہے جاندی راز غیبی کیوں نہ آکھدی ہاہ کنعان ایں توں

بولنا صورت یوسف علیہ السلام

صورت یوسف نوں نکتہ غیب صاحب ذوالجلال والاکرام دسیا
وطن مصر تے نام عزیز میرا حضرت یوسف علیہ السلام دسیا
مصر شہر وچہ بلاں گا ہس کے تے نال ناز دے رخ گلفام دسیا
پشت پدر وچ راجے سن در پردا شہر مصر دا پتہ مقام دسیا
گذری رات تاریک بجیدگی دی ہوئی صبح صادق جیوں شام دسیا

دے نور نوں پردا اٹھا مخفی مستقبل مثال الہام دسیا
جائیں سجدیوں سیس نہ عشق اندر رستہ ملن دا حسن امام دسیا
اس وچہ خاص خدا دی آہی حکمت آئیں اپنا ملک نام دسیا
ملسی مصر عزیز عزیز سن کے بخت آب حیات دا جام دسیا
طالب ہوئی آغوش سکون دائم مدد طیب جاں دا کلام دسیا

ایضاً

جیکر ڈھونڈ کریسیں مینوں لبھ لیسیں جلدوں لبھ لیسیں مشکل حل ہوسی
گل گل اندر تگ گل لاسی دل چپل کریسیں دل چپل ہوسی
مار وجھل پریم دے جھل سر تے جھل جھل کے انت سو کھل ہوسی

ملسی وصل دا شفا پاسیں زرد دور دوری سل شل ہوسی!
لکھ امید انشاء ملساں انشاء اللہ مرض ہجر فراقیہ دل ہوسی
دائم گل لگا وسی گل والا اپر گل اپنے جس دا گل ہوسی

بی بی زلیخا دی حالت درست ہونی تے قید وچوں آزاد ہونا

گیا بخش شراب گلاب ساقی دور درد فراق خمار ہوسے!
جھلی باد نسیم شمیم مٹی خشک خار نادر گلزار ہوئے

دتا جام تسکین حکیم حاذق صحت یاب شتاب بیمار ہوئے
کھلی اکھ زلیخا دے بھاگ جاگے ہونٹ ہسدے مثل گلنار ہوئے

Marfat.com

رل لوں مصر عزیز عزیز مصری ہجر بھاگیا صبر قرار ہوئے
اٹھی پری خوابوں ہری بھری ہو کے غیبی یار دے راز اظہار ہوئے
میرا شام سندر ہمکلام ہویا درد غم الم فرار ہوئے
دوڑ شاہ طیموس نوں دسیو نے سن میر وزیر ہشیار ہوئے
لاہنے آپ زنجیر طیموس شاہ نے شادمان سرشار پروار ہوئے
گزری رات آفات ظلمات والی خوشی عیش دے کئیں انوار ہوئے
لگے کھیت تے برسیا ابر باراں لدے ویل بوٹے ساخسار ہوئے
آکھے باندیاں دیو مبارکاں نی میرے دور فتور آزار ہوئے
خوشخبر دسو میرے باپ تائیں شاید بخت یکلخت بیدار ہوئے
دختر نیک اختر تندرست ہوئی جہڑے خوشی تھیں باغ بہار ہوئے
مائی دائی کنیز کاں ہوں صدقے نغمے موج دے راگ دربار ہوئے
دائم پئے گیاں مغرب ملک دھماں فضل کرم رب کردگار ہوئے

بادشاہاں نے زلیخا دے رشتے لئی ایلچی بھیجنے

مطلع نور سوشن گردش دور ہوئی مولا خوشی دا دن چڑھاوندا ئی
کوئی روم ولوں کوئی شام دلوں کوئی جہات تاتار تھیں یاوندا ئی
جہڑا آوے زلیخا نوں باپ دسے وہنوں کسے دا نام نہ بھاوندا ئی
اڑے شرم دے گل نہ کھول دسے وچو وچ فراق ستاوندا ئی
نہیں کسی لائق اس شان عزیز مصری جہڑا مصر تے حکم چلاوندا ئی
لگے بی بی زلیخا دے عقد کارن ہر ہر ملک دا ایلچی آوندا ئی!
یمن عرب ایران توران ولوں ہر کوئی اپنی طلب جتاوندا ئی
اوہدے من عزیز عزیز مصری جیندا کوئی نہ پتہ بتاوندا ئی
ہائے مصر دے ایلچی نہیں آئے سر دولدا جیو گھبراوندا ئی
دائم خواب دا ہور عزیز مصری پردا حکمتی کون اٹھاوندا ئی

زلیخا دی فریاد اپنے دل نال

ہائے کدوں ملیں شاہا مصر دیا کوکاں کرے ملیں شاہا مصر دیا
کٹھی تیری محبت دی ویکھ آکے پئی مرے ملیں شاہا مصر دیا
توں بھی گھل کوئی ایلچی واسطائی پیر اترے ملیں شاہا مصر دیا
کئی بادشاہ نے طلبگار میرے ستاں پرے ملیں شاہا مصر دیا
تیرے حسن دے صقل شمشیر تیراں کرن جرے ملیں شاہا مصر دیا
حالت تیری دیوانی دی ویکھ سارے ڈاڈھے ڈرے ملیں شاہا مصر دیا
رو رو وچ فراق دے ہتھ متھے اتے دھرے ملیں شاہا مصر دیا
کریں کرم تے سکے ہوئے برگ دلدے ہو ون ہرے ملیں شاہا مصر دیا
کر کھاں یاد اوہ خواب دے قول اپنے گھرے گھرے ملیں شاہا مصر دیا
عین لمن امان مشتاق تیری ہجوں بھرے ملیں شاہا مصر دیا
تیرے باجھ جاناں ویران خانہ صحن دے ملیں شاہا مصر دیا
دائم مغر لوں اوڈی مصر آواں شاہ برے ملیں شاہا مصر دیا

Marfat.com

زلیخا نے ماں اگے اپنا راز ظاہر کرنا

انت ماں اگے بھید بھنبوسو وچو وچ گیاں جل بل مائے
لاواں اگ ایران توران سارے ہند چین جائے ترک ول مائے
نی اوہ شام میرا صبح شام دا ای لالو لال اسے لال دی گل مائے
تلخ تلخ نے نین بے چین دسے شیریں شہد مصری مصر ول مائے
سناں جدوں بخار انجار چڑھدا مکران مارے مارو تھل مائے

قاصد دیس بدیس دے ویکھ مائیں پہنچے وچہ کلیجڑے سل مائے
تینوں واسطہ پائیاں ڈگ پیریں کوئی مصر ول ایلچی گھل مائے
بے حجاب جناب وچہ خواب ملیا تاہیں عشق پیا ویلنے جھل مائے
کابل نہیں تابل ترکوں ترک توبہ سن کے نین کردے ڈہل ڈہل مائے
دائم گوڑی مصر عزیز دی آں حبیب گھل مینوں اجّل مائے

طیموس نے عزیز مصر ول ایلچی بھیجنا

ملکہ بھید طیموس نوں کھول دسے ہویا سن راضی واقفکار شاہا
اک چٹھی بھی لکھ پھڑاویں لکھے ایہہ مضمون اظہار شاہا
اودے عقد کارن روم شام ترسن ایران توران تاتار شاہا
آکھے جگ جہیا کواک مصر مصری پتہ نہیں ایہ کی اسرار شاہا
قاصد مصر پہنچا کرکے زور بہتا چٹھی پڑھی عزیز انوار شاہا
لگے دین مبارکاں میر منشی عالی تندھا شان سردار شاہا
مغرب ملک سارا ہویا ملک تیرا مصر شہر پر لہر بہار شاہا
تخت بخت عزت شوکت شان شاہی کروفر تیرا ابشمار شاہا

اوسے گھڑی عزیز دے دل مصرے کردا ایلچی اک تیار شاہا
میرے گھر دختر اختر نیک سیرت پئی ماندی اے وچ دربار شاہا
پر اوہ کسے پسند نہ لیاوندی اے تیرا نام لیندی لگاتار شاہا
لے آ نیک برات برات مصروں بیٹی دیوساں عقد سنوار شاہا
سن کے حال شادی ہوئی من شادی ہویا پھُلیا کے اک تھیں چار شاہا
تیرا بخت ہما اج اوج اتے قدماں وچہ سعیدین نثار شاہا
چمے پیا دستار پر دین غلغلی طرف شرف اقبال سرشار شاہا
دائم مصر عزیز عزیز غالب پیارا اج نائیں ذی وقار شاہا

عزیز مصر نے برات لیکے طیموس ول جانا

سرمست مجذوب عزیز مصری لالو لال خوشحال نہال یارو
تاریخ برات ٹھہرا قاصد آیا طرف مغرب نیک فال یارو

باقی رہی نہ کوئی سخاوتاں دی جے لکھیں کنگال یارو
انت جنج دے کرنا سامان شاہی فوق ذوق تے شوق فدیال یارو

بعضے کہن بی بی آیوں مصر آئی بھیجی باپ نے با اقبال یارو
ہیں راویاں دے اختلاف بتھیرے جانے رب صاحب اصل حال یارو

کئی آکھدے مصر یقین بنھ سہرے آیا شاہ عزیز کمال یارو
الغرض مصر آئی جیویں آئی نکتے چینیاں خام خیال یارو

شاعر دی گل !

سورت یوسف دے وچ نہ ذکر ظاہر فقط راویاں دے وچ قال یارو
مخزن گنج لیکے چڑھی جنج مصروں شاہی فیل گھوڑے تیز چال یارو
موجاں ماندے کوچ قیام اندر بے فکر بے غم بے ملال یارو
تعظیم تکریم عظیم سیتی شاہ طیموس کیتا استقبال یارو

کوئی کجھ آکھے کوئی کجھ آکھے آپو آپ جواب سوال یارو
امیر وزیر رئیس اعظم عالی جاہ کئی شاہ خوشحال یارو
پہنچی آ برات دیار مغرب بارعب باقرب جلال یارو
دایم بادشاہاں دے رنگ ہاں وشاہی کسدی دیاں تشبیہ مثال یارو

عزیز مصر نال زلیخا دا نکاح ہونا

اتری جنج اندر شاہی خیمیاں دے موجاں ماندے مست نہال ہوئے
امیر کبیر عنبر مصری دیکھ دیکھ نہال نہال ہوئے
ہر ہر قسم غذا طعام شاہی کھاون والیاں دے چہرے لال ہوئے
بہار گلزار دیار مغرب ہر ہر طرف دے ڈھول کمال ہوئے

عقد بنھیاں نال عزیز مصری ورتے گنج دونے اقبال ہوئے
رہیا انت نہ کوئی خیرایتاں دا شاد باد مسکین کنگال ہوئے
رہی حد نہ کوئی نظاریاں دی شاہی شان شوکت مالا مال ہوئے
دس بی بی زلیخا دا حال دایم اس دن کی بھانے ہدیاں ہوئے

زلیخا دی خوشی

ہس ہس نال سہیلیاں کر گلاں مرضاں گیاں سبھے نی ہیں ول ہوئی
پہن تاج معراج میں لین آیا جیہدا سیاں چہ خواب دے گل ہوئی
جیویں جیویں سنے عزیز دے شان شوکت خوشی موج اندر پلپل ہوئی

آیا دیس اساڈڑے شہر مصری مٹھا نام مصری مشکل حل ہوئی
اج شمع پتنگ دا میں میلا بھور پھل اتے ماہی جل ہوئی
لکی نہیں ستائی تے ریجھ ایویں نازوں مدھ چیداں پھل پھل ہوئی

آپے دیکھسی گی پچھوں تا دسی گی کوکاں مارسی گل گول ہوئی !
دایم ہاسیوں دیکھ فتور ہوندے جدوں قید اندر نتے تھل ہوئی

دائی نے خیمہ وچوں زلیخا نوں عزیز مصر وکھانا

آکھے چل محبوب تکھاں تینوں مہربان ہوئی غمخوار دائی
پچھے پاسیوں خیمے نوں کر داری موری چا کیتی دسپار دائی
ڈٹھی جدوں نگاہ وگا جوڑی بھانا ور نیارب جبار دائی
نی اوہ خواب والا ایہہ تے نہیں موئیے ایہہ ہور اوہ ہور اسرار دائی
ایہہ حبشی اوہ ملک ملوک نوری ایہہ اک اوہ سیب قندھار دائی
نی میں تتی وہا جیا آپ مہرہ ایہہ وہ ہیں مصری شیریں دار دائی

خیمہ بہال عزیز دا نال پرے وانویں پہنچیاں دل فگار دائی
اس تحقیق تک جمال جیال کرکے اوہ پتنگ تیرے لدار دائی
سار تکدیاں پئی تلوار الٹی کر کے ورت گئی آکائی کار دائی
نی ایہہ زہر اوہ آبحیات تازہ ایہہ خار اوہ گل گلزار دائی
موتی منگیا پیے انگیار جھولی عقل فکر میری گئی آہار دائی
نی اوہ شہنشاہ شمس سرتاج دائم ایہہ کون بے عون گوار دائی

عزیز مصر نوں ویکھ کے زلیخا دی حالت

ناشاد برباد فریاد کیتی ایہہ ہور اے نی دلبر ہور اے نی
اے زہر تے قہر اوہ مہر شیریں اوہ پری بیکر ایہہ کوئی ڈھور اے نی
ایہہ ہور مصری میرا ہو مصری جیندے ہتھ مشتاق دی ڈور اے نی
اہنوں لٹ دی اک نگاہ میری ضعیف نحیف کمزور اے نی
گورے غضب دے دس گئے کھیہ سادیر میداں تہہ جھے پائی گھنگھور اے نی

اور روز راحت ایہہ شب ظلمات تے اوہ نور العین ایہہ کور اے نی
نی اوہ خلد بہار گلزار نوری ایہہ بدکار فی النار دی گور اے نی
سبز دیل انگور حضور میرا ایہہ زمین بنجر کلر شور اے نی
جس ہیں نمانی نوں لٹ کھڑیا نی اوہ ہو نمونہ اجیر را اے نی
ظلم ورتیا منگیا فضل دائم کیہڑا تال تقدیر دے زور اے نی

دائی نے زلیخا نوں تسلی دینی

دائی کہیا زلیخا نوں صبر ڈھیئے جے بے صبر ہوسیں مر جاوسیں گی
آکھے آکھدی ہیں مٹھا مصر مصری ہن زہر کیہاں نہ ہر کھاوسیں گی
مونہوں منگ کے بھاگ عزیز آپے جے ہن بھاگسیں بھاگ ونجاسیں گی
اج بھج کے لوچ کو موج کرسیں اج ہے اج ونج دیئے سکھ پاوسیں گی

دھڑوں پئی آپنڈ سر براتے پکے سوڑیاں کویں بھاسیں گی
ٹھنڈی ٹھار ہو مصر نوں سنج خبریں تتی ہو سڑیں جے تڑاویں گی
جان خراب نفس خواب خراب ہو مفت جان جہان گوا دیسیں گی
ستن گل ہاہیے ڈب جان کھاپے نہاں عمر دا دل نا لگا دیں گی

Marfat.com

خالی مصر ہاں مڑن محال نا ہے بھاویں دسیں لکھ کرلا دسیں گی

دائم مجھ عزیز عزیز مصری شاہی شوکتاں شان کماویں گی

زلیخا دی بیقراری

جیہڑا خواب اندر جلوا نظر آیا کدے بھلناں نہیں ظہور مینوں

مساں زور فراق گذاریا سی تُوں آئی ہن شب دیجور مینوں

گل دے وچ ہور دی ہور آہی پیا ہور دا ہور فتور مینوں

صادق یار دا بھی نائیں قول باطل کیتا مصر دل چین مجبور مینوں

ایہدی نال ایمان امان ہاں میں شالا مہر تھیں کرے منظور مینوں

لگے دسدا ای مصر وچہ سینے ہن تھیا لکھ منزلاں دور مینوں

ہتھ جن دے پکڑ تقدیر دتی جگ آکھدا ہے پری حور مینوں

کراں عذر کیہڑا او کھی گذرسی گی لیجان گے مصر ضرور مینوں

جیہڑے کی مڑ گجرا رات ایتھے کدوں ملے گا مست مخمور مینوں

دائم دیکھساں وڑ تسی کی اگوں جالی سٹیا بخت نے نور مینوں

زلیخا دا مصر ول جانا

انت باپ نے لیجانوں وداع کیتا افزوں تاں داج عطا ہوئے

دہ سو شتر تے دہ سو فیل شاہی دہ سو اسپ تازی پرضیا ہوئے

نقرہ سیم عظیم جہیز شاہی دیکھ شوکتاں ہوش ہوا ہوئے

جھالر موتیاں اختراں مثل روشن رشک قمر پروین شیدا ہوئے

گویا مشتری برج افلاک تاباں طرفے شان شوکت بے بہا ہوئے

ناقہ مغربوں الوداع مصر ولے مائی باپ پروار جدا ہوئے

زاری کرے عماری دے وچ بیٹھی بدلے سکھ دے دکھ پیا ہوئے

جاوے قافلہ کوچ قیام کردا اگ جھلی نوں جھل سودا ہوئے

روندی پٹدی نیل دریا پہنچی پسے گئے نیل سینے درد وا ہوئے

غوطے کھاوندی طلب دریا اندر نین کارڑے نیل دریا ہوئے

دھند یرا تے ہنیرا نے جھم جھم کانگاں دگیاں گھاتے ٹھاہوئے

دہ سو باندی ہزار غلام کرجی کارن خدمتاں فرض ادا ہوئے

نمدناف فرش قالین مخمل گوہر لال یاقوت فدا ہوئے

تے عماری جواہرات لال پر پڑ چڑھے نئی دے جلوا نما ہوئے

اس دے وچہ بیٹھا لوہنے پری رخساں قربان پیارے سرتا پا ہوئے

ملی خلعت عزیز نوں تاج اکبر تخت مسند اعلیٰ ہما ہوئے

مڑی پیکیوں وانگ مسافراں دے آئے وقت نہ کدی قضا ہوئے

ایہ شادی نا شادی بربادی لوں دے سارے چین چا ہوئے

جیوں جیوں مصری حد قریب آوے ستم قہر زلیخا دے بھا ہوئے

دیکھ نیل لہراں مارے عشق لہراں دم دم دکھ ہاوے دو نے آ ہوئے

جل بل کا بجھ جگر کباب ہویا ہائے ہائے نعرے ہو بلا ہوئے

کنڈھے نیل دے کرے فریاد دائم نیلو نیل رخ والضحیٰ ہوئے

دریا نیل دے کنڈھے تے زلیخا دی فریاد

قدم ٹھل ناقہ ذرا چل ہولی پئی دِس نہ تیز رفتار مینوں
اہدی گج روانیاں لہر کیہ ویکھن دے گرداب تسکار مینوں!
دو لڑاں رجانیئے ہیں موتی اج رُندے تال ہار مینوں
ٹھنڈی ٹھاراں ایں کالجے ٹھنڈ تینوں گرم وسنی ایں لانبو تار مینوں
دھرے ہانسے مصر عزیز دے موجاں مار کے پئی نہار مینوں
نی میں بیٹے مغربی شاہ ملکہ آندا مصر وچ کسے سرار مینوں
او ویلے قول تے آئی ہاں جیہنا مصر اندر مصر دے دھندکار مینوں
میری آہ اک جھلی نے بدہ جاناں آتش بھڑکدی بیتار مینوں
وشہ کرین قبول تے چھال ماراں دے وسنا مصر دشوار مینوں
پیکے سا ہور دے وسیدے نرگ ویری متر لگدے ہار سنگار مینوں

پل بھر اٹک کھاں نیل دریا اُتے رو لیں دے رنج اکوار مینوں
ادھنوں سدیں منزل جز تیتی کر لین دے حال پکار مینوں
سن فی نیل ندیئے لہریں وگدیئے نی لکدے رنگ آہیسں بہار مینوں
تینوں سکھ سہاگ ہیں دکھ لگے تیرے لہراندی ساری بہار مینوں
تینوں شادیاں ہور خیال تیرے کیتا غماندی فوج شکار مینوں
کجھ پتہ انی دس سرکار دا بھی بدھا ہویا اے جہد آفزار مینوں
بھالن آئی ساں پھل گلاب نوری گول بیٹھے کلیجڑے خار مینوں
لگی سیک میرا سڑبل بھل ہو ویں اتنا عشق دا تاپ بخار مینوں
ملیوں کر ہر سکھڑ ہر ڈے نال اپنے جگ جیوناں نہیں درکار مینوں
دائم الٹ گئی دھروں شطرنج بازی ہاراں ہتھ منتھے آئی ہار مینوں

زلیخا دے ہاڑے

یہ وا پرتن پری بہری کھڑی ملکہ پیرے لا کے آہ کر اج پر شور ہو گئی
قدم چنگیا سی ہائے راہ کھوٹے قسمت کس طرفے میری ٹور ہو گئی
ہن ہمہ لٹ تقدیر غالب جند رُلی مثل ڈھور ہو گئی
ہور سنا یار بھی ہائیں خلاف دے عدہ خبر اے ادا ہو سی ہیں خود کمزور ہو گئی

مصر مصر کو کیندڑی مصر آئی اوہا مصر اندھیرڑی گور ہو گئی
ہتّ رہی نہ تاب فریاد دی بھی سٹا زور وار زور کمزور ہو گئی
پھراں اڈدی جان پتنگ تی ہتھ ویریاں دے میری ڈور ہو گئی
تقریر ایہ کتھے اوہ سرکار کتھے جیہی دے ہجر دے وچ لیور ہو گئی

ملک عشق دے عجب حساب اللہ جھڑی گئی لٹی اوہا چور ہو گئی
بے پرواہ دے نال لاۓ واہ دائم سوچی ہور سی لگی پر ہور ہو گئی

Marfat.com

دائی اگے زلیخا دی زاری

آکھے دائی نوں واسطہ من مائی جند چھوڑ چلی جا وچھوڑ مینوں
دے ہمراہ پیو مغربی دیس دیو گھن گھیر ڈنگھے سٹو بوڑ مینوں
ہینی تتڑے قسمتے بے ترسے ماتا وطن تھیں کیہا اکھوڑ مینوں
لایا دام ہمانوں زاغ پھیا بختاں ماریا توڑ مروڑ مینوں
ہیر گھتیے میرے دائیے واسارے اج رون توں ہور نہ موڑ مینوں

پچھی کوئی نہ آس امید میری اوکھا دسدا جاوناں توڑ مینوں
بیرے کرد وجود دے چیر ٹکڑے دیہو نیل ندی اندر روڑھ مینوں
جاناں آپ شیریں اگو جھوٹھ بلدے موتی بھالدیاں لدھے روڑھ مینوں
پری زادی جہات وکھاسفنے نال جن دے توئی جوڑ مینوں
لا محتاج دی ماں محتاج دائم نائیں تاج نے راج دی لوڑ مینوں

دائی دا جواب

دائی ہے زلیخانوں صبر کرنی جھل جاہ سرتے جیہڑی آئی آنی
آپے منگ عزیز عزیز مصری ہن پائی کیوں شور دہائی آنی
پڑدے گھٹ عماری دے بیٹھ وچھے شاہزادیاں پوز ریائی آنی
چھڈ خواب خیال دے وہم باطل خواب ایناں خام ٹھہرائی آنی
رہیو راج سہاگ تے بھاگ بناں مٹی ہوش تے کاستوں پائی آنی
ہور بھلے اتھے عزیز کیہڑا وسواس تے آس لگائی آنی

پر دا شرم حیا دا پاڑ نائیں ملکہ ہوش کر جوہ پرائی آنی
ویکھاں مصر آیا مٹھا نام مصری ایسے مصر دی گل سنائی آنی
خریاں مصر دیاں آیاں تدھ ویکھن اجے تیک نہ گل گوائی آنی
ایہو مصر عزیز عزیز ایہو کیوں کملیے عقل وکجائی آنی
اٹھیں کھول کے تک مقصود اپنا شاہ مصر دے دھرت لوائی آنی
ایہو مصر مصری شکر شہر دائم تیری وہم نے مت بھلائی آنی

زلیخا دی گل

اوہ نہیں نی ایہہ بیخبر دایئے ہوند اتے اوہ کیوں کرلاوندی ہیں
اس تھیں دسیا نام عزیز مصری تائیں مصر دے بدھی آوندی ہیں
نی ایہہ نا اوہ نور ظہور افضل جیہدی سک اندر رکھ تا وندی ہیں
اوہ مظہر حق ایہہ چور رہزن تائیں عقل تے ہوش گواندی ہیں

قدم چھیدی گھول گھماندی ہیں مڑ مڑ وارنے وارنے جاوندی ہیں
اہدے جہے کئیں لکھ نفر اوہدے جیہدی خاص غلام کہاوندی ہیں
جلوا اوسدا فیض سکون بخشے اہنوں ویکھیاں نہ لرزہ کھاوندی ہیں
اوہدے نقش دیوچہ نقاش قائم اہنوں ہنیدیاں سار ڈولاوندی ہیں

دائیمے گل کوئی خاص نخاص اتھے بناں گل کوئی گل کنٹا وندی ہیں
لگائی روس نہ چلدا دس ملیوں دائم رہانگی نیر وہاوندی ہیں

ہاتف دی آواز

زلیخا نوں آئی آواز ہاتف رکھ صبر نہ پئی گھبرا نائیں
ایتھے ملے گا مقصود تیرا کر چپ تے نیر وہا نائیں
ملسی آب حیات ظلمات اندر کریں راز قلوب فشا نائیں
اسدے کول رشد کدھ وسواس دل تھیں ہرگز نہ اپنا آپ جتا نائیں
حقیقت نہ باجھ مجاز حاصل جیویں باجھ فنا دے بقا نائیں
کدے خار بھی موتی نوں چھیک کیتا جو بھوندا میں کرا نائیں
ایہی حول نہ قول تے دئیں پہرہ رہو شاد تے یاد بھلا نائیں

ایہہ مجبوریاں دوریاں ور ہوسن کجھ روز جالیں دکھا نائیں
ایتھے آئے بن تا ہادلدار ملدا ہوندا باجھ فراق لقا نائیں
کجھ دن عام عزیز دے کول کٹیں آوے خاص عزیز دے نائیں
کنجی موم دی اوہ توں قفل آہن سکے کھول بن دیہہ کشا نائیں
ایسے مصر وچ ملے گا ماہ مصری کسے شور فغاں سنا نائیں
جیہڑے پھل دی توں مشتاق بلبل تیرا حق اوہ مِٹ گیا ماہ نائیں
جیہڑا لاوندا ہجر دی مرض دائم کیتا اوسدے کول دوا نائیں

کنیزاں نے زلیخا نوں سمجھانا

باتمیز کنیز نے مت دتی ملسی خاص عزیز مطلوب تینوں
کھولیں بھید نہ ایس عزیز اگے متاں حسد تھیں کرے غروب تینوں
کرسی حیلیوں جذب تمام وکھڑے کیتا جیہڑ فراق مجذوب تینوں
ڈھونڈاں دور رہوسن شرق غرب دیاں پیسی نظر شمال جنوب تینوں

کجھ روز گذار خاموش ہو کے بھاگ لگسن خوب غیوب تینوں
دیسی آ دیدار تے سار لیسی خوب خواب دا اوہ محبوب تینوں
خشک سمے شاخ اوہدے گذرجاسن کرسی کردا ابر رطوب تینوں
دائم رکھ توکلوں قدم قائم ملسی ظاہرا یار محبوب تینوں

نکتہ حقیقت

حضرت عشق دی طول طویل منزل چھڈ آس امید نوں نسیئے نہ
ایس مصر وجود وچ آئے باجھوں جلوا دیکھ شہود اہسیئے نہ
فلک معرفت دا ملے ماہ یوسف راہ نفس دا لے کمر کسیئے نہ

او جیتک لٹ کرے آزاد جانی جیہڑ غماں دی بھاہی جیہ پھسیئے نہ
صورت خواب الست دی جہات بادسے راز قلب دا غیر نوں دسیئے نہ
موئے باجھ نہ ملے حیات دائم اجڑ گئے باجھوں ہرگز وسیئے نہ

Marfat.com

زلیخا دی ڈولی مصر وچ

شہر مصر آوڑہی عروس مغرب شاہی شگن شگون منان مصری
استقبال کارن نازوں نکل ٹریاں بن ٹھن سب خوبان مصری
وار وار مبارکاں دین ہتھے مٹھے گیت عزیز دگان مصری
آرائشاں رنگ نمائشاں دے شہر مصر نوں پئے سجان مصری
اپناویکھ نائب جامے میوندآنہ دوتا ہو نوندا ملک ریان مصری
مانگت سنج سنج کرن اسیس دم دم عالیشان جوان سلطان مصری

ساعت موج بہار گلزاروالی خوشی عیش دے ساز جان مصری
کاں حسن دی مصر قدیم والے ہن مس کے نازدکھان مصری
شاہی میر وزیر کبیر مصر دے جگہ گرٹوی پئے ورتان مصری
واہ واہ عزیز عزیز عالی پری زاد دل شاد انسان مصری
مجرے ہوئے ہزار دربار شاہی ہو کے مست مخمور مستان مصری
راج تاج عزیز معراج دائم شاد باد ہو کے شادان مصری

زلیخا دی حالت عزیز دے گھر

ست دائی تے باندیاں نال دولت بی بی بیٹھ گئی راج محل اندر
رکھ کے گالے ہتھ غمناک ہو کے غشی غشی اتے پل پل اندر
بھُلاں سیج انگیاراں دے وانگ سارے اٹھن سول اتے شول پل اندر
سر تے سہ گئی بھار مصیبتاں دا اپنی رہی ابہر کلمل اندر
کرن باندیاں لکھ نصیحتاں دے ذرا ایہہ پریم دی چھل اندر

اپیر شکل عزیز دی جدوں ویکھے کولہ ہو جلندا جل پل اندر
ظاہر کرے تے راز غماز دل دا ابیر کرے بیپا ڈل ڈل اندر
للہ گار گلزار بہار والی ہوئی قید فراق دے جھل اندر
صورت یوسفی دی مائل نیم بسمل درد گل گئی اوہدے گل اندر
دائم رکھ تسلیاں ڈول نائیں ملسی آب شیریں ایسے تھل اندر

سہیلیاں دی نصیحت

تیری طلب دا جریں پکار کر دا مونہے یار دا وصل ضرور ہو سی
جاسی رات آفات ظلمات والی صادق صبح سفید ضرور ہو سی
کرسی آآباد استاد حسن سب دور فساد فتور ہو سی
ہیٹھوں اٹھ منبر تے بیٹھا آپ کتھے دیس گھیرا نور و نور ہو سی

ساقی دید دا کھولسی میخانہ تشنہ کام پی جام مخمور ہو سی
جنہوں یاد کریے اوہ بھی یاد کر دا ایہناں دا اینا ندا پار پور ہو سی
نیں اوہ کرے فریاد نا شاد اگوں جہڑے کدوں مراد حضور ہو سی
مشکل بچن اباجھ دلدار جانی کدوں آن ملسی چھوڑ دور ہو سی

آکھن باندیاں صبر کر اجر پاسیں انت قلعہ فراق دا چور ہوسی
بوہا قلب دا کھول رکھ پیر اٹھے کیہڑی گھڑی گھر بخت بھرپور ہوسی
چرخہ پریم دا کتدی ہو بی بی خبر نئیں کیہڑی منظور ہوسی
یار آوسی موڑ مہار دا تم اودہے کول جواہل صبور ہوسی

شاعر دی گل

بیٹھی شاعر زیر دے محل اندر اینہ حال مثال سقیم ہویا
رنگ زرد فراق دی گرد سینے آہ سرد دل درد عظیم ہویا
اللہ پاک نے حفظ امان رکھی منظور نالہ یتیم ہویا
دولت کسے دی نوں کون چھیڑ سکے راکھا آپ رحیم کریم ہویا
مونہوں چپ چشماں ترسن خون بھیڑا رگ رگ عشق دا نعیم ہویا
کیتا جدوں عزیز خیال باطل بے مقدار قیدی دائم ہویا
لکھیا بحر امواج تفسیر اندر اوہ سے روز عزیز عقیم ہویا
دائم ملے گا نسخہ وصال یوسف کشادہ دست حکمت جدید حکیم ہویا

زلیخا دا صبر تے شکر

حافظ حفظ حفیظ محفوظ رکھی صبر دل بے صبر نوں آیو سو
بیٹھی بنھ کے آس امید دی سینے خواب دا نقش ٹکایوسو
کرے گجیاں زاریاں اٹھ راتیں دنے باغ وچ جیو پرچایوسو
کدے وائی اگے وڑلدے کرے جھیڑے مینوں کیہا بزریں دا یوسو
رئیس ہے عزیز دیاں نال حرماں دل دا راز نہ کدے جتایوسو
پچھے وچ حزیں غمگین بی بی رو رو جان تے جگر جلایوسو
سن کے غیب آواز تسکین پائی کدے تت نہ شور مچایوسو
صابر ہو عزیز دے وچ خانے جویں گذریا وقت لنگھایوسو
غیر نظر نہ کدے عزیز ڈٹھی اللہ پاک نے آپ بچایوسو
کدے ناقہ تے بیٹھ دیران بھالے اک پلک نہ منوں بھلایاسو
دم دم یاد کردی ہو کے نفر بردی جویں یار غیبی فرمایوسو
دائم ماہ کنعانیاں آ مصر دے خوب خواب دا فرل نبھایوسو

کنعان دی کہانی شاعر دی زبانی

دلا پیر استاد نوں یاد کر کے مار بازیاں سخن میدان اندر
تیری قلم کلیم لے تیغ براں سوز عشق تیرے قلمدان اندر
تیری طبع دے ہوش ہیں بانغمے چھیڑن ہوش نہ حور غلمان اندر
شیریں شعر شیرینیاں وند جائیں رہنا سدا نہ ایس جہان اندر
زاکر طوطیاں بلبلاں بھور لکھاں خوشبو حقند دی باغ دا ماند
پڑھ کے بسم اللہ اللہ اللہ سا ہل ہو دربار قرآن اندر

Marfat.com

ملک شام دے وسدا شام سندر چل چلئے شہر کنعان اندر
عالی جد امجد بنیاں ساریاں دی شعلہ زن زمین آسمان اندر
جیہدی قدر توں مٹ گئی اک ڈالی ماستہ تاب نہ رہی سربان اندر
اوسے ہجر کنوں شجر حجر میویاریس نس گئی آن فان اندر

کرے سیر خلیل دے باغ سندا پھل کھڑے ہوئے نے چمنستان اندر
جتھے شجر طیب باراں ڈال والا پیا جھولدا مٹکدا شان اندر
آن ورتیاں زردیاں گئی سبزی رت رہی نہ رت خزان اندر
جڑوں لے چوٹی تائیں ڈول گیا مات لکھیا درد طوفان اندر

قصہ عین الیقین صحیح لکھیں جڑیں عین تفسیر فرقان اندر!
نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ دائم سو سو شکر اج میری زبان اندر

کنعان وچہ حضرت یعقوب علیہ السلام دا دربار

خاص عام جہان ملک شام اندر سوہنا شہر کنعان دربار نوری
اصلی نام سوہنا اسرائیل آہا نبوت دی سر دستار نوری
ابراہیم بن تارخ اوہ بن ناخور بن ساروح بن رعو اظہار نوری
اگے سام بیٹا حضرت نوح دا جیہدی وچ بیٹی کشتی پار نوری
نبیاں انوش دا جاپالے تے انوش بن شیث نوار نوری
ایہہ یعقوب علیہ السلام سندا سوہنا شجرہ پھلا تدھار نوری
سوہنی آل اولاد آباد ہردم اندر حرم خانے حرم چار نوری
یوسف[1] بنیامین[2] ہمشیرہ زینب[3] اک ماں تھیں ایہہ دلدار نوری
انہاں چھیاں دیاں انہاں وہاندیاں تواں سکیاں بھیناں مختار نوری
ترتیب حرم تھیں جاوے تے اسردا جا خوشبو دہم گئی وڈ دراز نوری
یوسف ساریاں وچہ سردار سوہنا جیہا تاریاں وچ چمکار نوری

یعقوب علیہ السلام نبی خیریں وسدے اوہیں دربار نوری
بن اسحاق اوہ ابن خلیل اللہ کیتا نار نوں جنہاں گلزار نوری
اگے تارخ بن ہود اوہ ابن شالخ بن ارفخشد نیک اطوار نوری
لگے لامک متوشلخ ادریس یارد مہلائیل قینان وقار نوری
ابو البشر مسجود ملائک لگے آدم صفی اللہ سرکار نوری
صبح شام تمام آرام اندر پیا مہکدا باغ بہار نوری
خورسند دلبند فرزند باراں نبی پاک دا پاک پردار نوری
تے یہودا[1] شمعون[2] روبیل[3] لاوی[4] زبالون[5] یسچر[6] اظہار نوری
یوسف بنیامین راحیل جائے چھ بالیا فی اقتدار نوری
چھ تھے حرم تھیں دان تے نفتالی بارہ ہیت آہے ہمت دار نوری
اوہدا عشق یعقوب دے وچہ سینے جچے چشماں کمال خمار نوری

دائم لال دے لال جمال والا رکھے گود اندر سوہنا یار نوری
دائم حسن سرکار سردار یوسف جیدوں یار سوہنا بے شمار نوری

یعقوبؑ دے گھر اک خوبصورت رکھ؟

سوہنا رکھ اک نبی دے وچہ ویہڑے سر قد سرسبز جھلاوندائی
سوہنی چھاں سوہنے پتر پھل سوہنا جیہڑا ویکھدا صفت الٰہی گاوندائی
شاخ شاخ ذاکر ذکر حق جاری برگ برگ تھیں نور چمکاوندائی
جدوں جمے یعقوبؑ دے گھر بیٹا اوہ بھی شاخ اک نویں لیاوندائی
تیوں شاخ بھی ودھدی ہے دم دم جیویں جیویں پتر کوں رب ودھاوندائی
سبھناں پتراں نوں انہیں ملے عصے ہر اک پکڑ دا شکر بجاوندائی
ہرگز شاخ نہ اوس درخت کڈھی سارا خویش خیال دوڑاوندائی
کتھے حسن یوسف کتھے چوب عصا مشتاقاں بخش کریم وکھاوندائی

طوبےٰ مثل سی روئے زمین اتے ہر اک نوں فیض پہنچاوندائی
طوطی بلبلاں وسدے ملک عرشی جنبش صوفیاں وانگ وکھاوندائی
رشک نخل طوبےٰ رکھے عجب خاصہ راوی عین بعین فرماوندائی
گوہر لعل تھیں موں سوا روشن سر پیر تک ذکر کماوندائی
جدوں ہوئے جوان تے کٹ عصا نبی تحفہ فرزند پکڑاوندائی
حضرت یوسفؑ جدوں پیدا وار ہویا جیہڑا ماہ کنعان کہاوندائی
کی تعجب سی ہمسری نال یوسف کون راز نہاں نوں پاوندائی
دائمؔ گو ویدرا اندر بیٹھا اک دن یوسفؑ تا نہ نصیب عرض سناوندائی

باپ اگے یوسفؑ دی عرض

میریاں سبھناں بھراواں دے کول عصے سوہنی نہیوں فرماوندی
میری وار درخت نوں کی ہویا کڈھی شاخ نہ جان گھر آوندی
عصے پکڑ مڑدے جدوں ویر میرے شکل ساریاں خوب سہاوندی

عصا مینوں بھی بابا جی دیو کھاں ویکھ ویکھ ڈاڈھی مینوں رنج آوندی
اٹھے پہر میں ہاں خیال ایسے سک عصے دی لوں لوں تا جاوندی
دائمؔ ایہو عرض سرکار بابا طلب عصے دی روح ترساوندی

باپ دی دعا تے جنت وچوں عصاؑ آونا

نبی پاک درگاہ حضور ہویا وچہ ہتھ دے پکڑ دعا عصا
بھائیاں ساریاں دی ہتھیں ویکھ عصے اوہ بھی منگدا نال ادا عصا
سوہنے یار دا ناز منظور مینوں لیے جا جنتی نور صفا عصا
مرسل شکر ہزار ہزار کیتا دتا یوسف دے ہتھ پھر خدا عصا

میرا پتر یوسفؑ آس رکھدا اے مولا اوہنوں بھی کریں عطا عصا
دتا ملک نوں حکم ملوک واحد لیتے گھڑی کنعان پہنچا عصا
اوسے وقت ہویا خدمت وچہ حاضر دتا نبی نوں ادب بجا عصا
تیری آس امید ہو گئی پوری لے اوہ پیاریا گیا ای آ عصا

Marfat.com

تیری خاطرے سوہنا کیا سوہنا رب بھیجیا پاک خدا عا صا
تحفہ جنتی واہ سبحان اللہ رل کے دیکھیدے سب بھرا عا صا

تیرا عا صا سردار سب عا صیاں دا دیوے عا صیاں نوں بھتوا عا صا
عا صے والا بھی بے مثال دائم دکر یا یوسف لربا عا صا

یعقوبؑ دی یوسف نال محبت

وڈا یوسف علیہ السلام سوہنا بنیا میں نکا بھائی جان بھائی
بال دریتیم دی ویکھ صورت ہو یا نبی یعقوب حیران بھائی
یوسف بے نظیر دا ہر سوہنا کرے خوشی دے وچ گذران بھائی
کرے سینتی نبی دے وچہ قدماں اک عرض منوں عالیشان بھائی
ماواں باجھ یتیم مسکین بچے غمگین حزین بے تان بھائی
شفقت ماتماں دی بار جدوں کر جان جہان قربان بھائی
اہناں لکھاں نال کلیجڑے دے ہوسی دور ارمان بھائی
لے جا لال نوں نال خیال رکھیں لوں منوں سیا مہربان بھائی

آیا جدوں جہان تے شان سیتی گئی والدہ چھوڑ جہان بھائی
بنیا میں مسکین دے پالنے نوں آندی اک کنیز سبحان بھائی
وڈی بھین جناب یعقوب ہندی اولاد سی وچ کنعان بھائی
ڈاڈھا فکر یتیماں دی پرورش دا اٹھے پیر ہوواں پریشان بھائی
دکھ درد تمام روان ہوندے جدوں گھٹ ماتواں چھاتی لان بھائی
یوسف لال سوہنا تینوں بہت پیارا ایں بھی آئی آں تیں سجان بھائی
پھوپھی دار کھی یوسف چند چہرا سہرا حسن دا انور عیاں بھائی
نازیں پرورے دا دائم یار یوسف گربال پرحسن دی کان بھائی

پھوپھی دے گھر یوسف دی پرورش

توری لال نوں سے آئی نال اپنے پھوپھی شکر ہزار بجا وندی اے
سوہنے شوق تھیں سوہنے وچ دا تے سوہنے کپڑے تن پوا ندی اے
جیکر ناز سیتی بائے نیند یوسف ویکھ مکھڑا وار تے جا وندی اے
نالے اوسدا من پرچا وندی اے نالے اپنا من پرچا وندی اے
اک پلک جدا نہ ہے پھوپھی بھتیجے دے ناز اٹھا وندی اے
ساہ ساہ رکھے چاہ ماہ سندی اک ساہ و ساہ نہ کھا وندی اے
ایسے حال جدلنگ ریا کجھ عرصہ تھاں سوہنیاں نال سہا وندی اے

چانن اکھیاں دا ٹھنڈ کالجے دی سینے نال پیار دے لا وندی اے
ہر دس تریہ تے واریاں جان پھوپھی شربت شیر لذیذ پلا وندی اے
کدی گود اندر کدی سیج اتے کدی جھولنے گھت جھلا وندی اے
کدے بے پرواہ جے رس بہندا اسو سو القتاں نال منا وندی اے
بال دریتیم دے پالنے نوں کھانے رنگ برنگ پکا وندی اے
پھوپھی جان قربان قربان ہوئی گھڑی خوشی دی پورج لنگھا وندی اے
بھین چین وچہ دیر دلگیر اودھر طلبگار دی جند ترسا وندی اے

Marfat.com

یار دو در فراق مجبور کردا کوٹھی باجھ دیدار گھبراوندی اے
اور ڈک بھین نوں آفریا یو نے یوسف بناں کوئی چیز نہ بھاوندی اے
بستی باغ وسن بیابان مینوں اسدے باجھ ہر طرف ڈراوندی اے
اے یعقوب محبوب لیا اپنا الفت مانگ بلند سناوندی اے
فرقت الیں دی سہن محال مشکل چشم غم زدہ نیر وہاندی اے
دائم گذر دا دن خیال ایسے وچ فکر دے رات وہاوندی اے

پھوپھی دے گھر وں یوسف نے باپ دے گھر آنا تے پھوپھی دا حیلہ

نور العین کارن کرے نین نیاری دن رین ایہو چین چا میرا
یاراں ہور فرزند بھی وانگ تاراں ڈاڈھا دل اس تے مبتلا میرا
لال بال کمال جمال انور دلدار دلبر دلربا میرا
بھین سندیاں سار حیران ہوئی آیا پت نوں لین بھرا میرا
اندر باہر جاوے پریشان ہو ہو ٹرجاوسی ہوش گوا میرا
گل سن کے یوسف دے جاونے دی عقل ہوش ہو گیا ہوا میرا
لے جانا پتر عالی جاہ ویرا بے عذر ہاں عذر بے جا میرا
زلفاں کالیاں صاف سنوار پوتی پیچیں چلیون چیوار ڑا میرا
پٹکا آپنا بدھوس کمر دوالے گھول گھتیاں نور افزا میرا
پلک جھلک نا جھوں پلک جھلک مشکل پنکھی روح دا جا گھبرا میرا
اندر بک ڈاک دی سک غالب ہے ترٹ فدا جگر سدا میرا
یعقوب دا خوب مطلوب احسن محبوب مجبوب خدا میرا
مال مالکاں دا غیر خام دعوی نائیں عذر انکار روا میرا
جاسی آسرا بھیج بیا سری دا بوتا آہن دا کیا کرا میرا
بیچ گھچڑ اک لگا دنی ہاں شاید پھب جائے حیلہ دا میرا
سیم تن نوں نویں پوشاک بادے ساکھے کیتو بی سنگ جلا میرا
سر تے تاج سجاوندی زیب نے زیں لال چلیا خوش ادا میرا
ہتھ پھیر دی بالجے گھٹ لاندی شاہ حسن دا ماہ لقا میرا

راز کمربند

یوسف باپ سنگ ٹر گیا ناز کردا پھوپھی وندی دھیا گھا میرا
کمربند وراثت پدر دا سی کسے لیا لے اج لکا میرا
برکت گھر دے دی یا نبی لٹ گھتی کیتا ترس نہ چور نے کا میرا
انت یوسف دلدار دے ول ہوئی اندر شبے دستے آشنا میرا
دیکھو یا نبی کرو انصاف ذرا الجھ گیا اے بال صفا میرا
آئی ویر دے گھر دو پہر پچھوں یا نبی سنیوں ماجرا میرا
کیتی بڑی تلاش نہ لبھدا اے روح لباں تے ترسدا آ میرا
دھند کار اندھیر غبار دستے گیا خانہ ویران بنا میرا
جیہیں بدھ روس تیویں کھول آکھے چور کمربند یوئی چرا میرا
ورت جیہیں تا نزان تقدیر دا کرد یہو چور غلام بنا میرا

Marfat.com

شرع خلیل اتے یوسفؑ نوں سزا

نکتہ چین مقام زبان بندی ایتھے جنبش لب ہر خام جاوے
مرغ فکر رکھو قفس خوف اندر متاں بیچ وسواس دے دام جاوے
ایہہ فرط محبت دی مہربانی ہوش تے صبر آرام جاوے
رمز پھوپھی دی ایہو سی کسے حیلے گھر یوسف علیہ السلام جاوے
آپے پکڑیا چور رہنا آپے شالہ چور دا ہو اکرام جاوے
ایسے چور نشالہ نت نت لٹ وچ لٹ لگھیاں ہر انعام جاوے
جگ وچ اجاڑ جادہ مار دھاڑ امیر انگ نشان سنتے نام جاوے
پھوپھی پکڑ لے چلی لے چور دھاواں بیچ پور قرار دا جام جاوے
مالک پکڑ کے گھرڑ دے جیہی تھیں ال نکلے اسد چور رہو نفر غلام جاوے

اس دی بیہوشی ہوش دو عالم حیدے گوش دے عشق پیغام جاوے
شرف شام کنعان اشراف جھگا کلیم ہولا کلام جاوے
اوہدے وس تھیں گل بیہوش ہووے جیہوں ہیا رہی لگ صمصام جاوے
آئے کمر بند بہہ کے نال پڑدے آپے پھپھڑی خاص تے عام جاوے
ظاہر کمر بند دل گھر ڈا بیٹھی ہجر دل وڈی کر عجب کام جاوے
چور امیناں بھی لٹ گھر واسطائی ویران ہو مستی مقام جاوے
دلارا جارہ سنبھال اپنا متاں سخن دا بدل نظام جاوے
ایہہ قانون سی دین خلیل اندر متھے کیتے لگ الزام جاوے
گھر پھوپھی دے برت کے قبر دائم سو ہینا خو لعوت شاہی شام جاوے

پھوپھی دا فوت ہونا تے یوسف دا باپ دے گھر آونا

یوسف نے پر تندیر خلیل اللہ اسرائیل نوں درد موا یائی
اٹھے پیر کلیجڑے نال رکھے فضل کرم کریم کمایائی
رنگ رنگی دے گذریا کجھ عرصہ غالب مرجیار ستایائی
قدم چائیگے دار فنا وچوں ڈیرا وچ بہشت دے لایائی
جانی یار دے عیش آرام کارن جنتاں وچہ مکان بنایائی
یار دسینہ یعقوب تے حسن دلبر کامل عشق واہ میل ملایائی

پھوپھی لیگئی لال اقبال گھر نوں ایس حیلیوں من پرچایائی
شیشے وانگ تصویر منیر ویکھے دیوا طلب دا قلب جگایائی
گئی رمز دی قید اس پنجرے تھیں پھوپھی جلتوں کوچ فرمایائی
ہویا شاد آزاد فرزند یوسف باپ گھراں دے دل پیایائی
گود پدر عالی خوابگاہ یوسف سو سو ناز انداز اٹھایائی
ہم ذات دو نقش معشوق عاشق لوم روم اندر بیچ پایائی

یوسف حسن خزانے دا خاص وارث صاحب دیکھے شان وڈیایائی
دائم درجہ بدرجہ اے وان شاہی ذکر وچ تفسیر اندرے آیائی

Marfat.com

اللہ دی عطا بعض نبیاں اُتے

آپو آپ درجے رنگارنگ بخشے اللہ پاک انبیا تائیں
دتی دس حصے ہر مرتبے دے وچ دس ایہہ سخا تائیں
جیونکر عقل فراست دے وڈے خانے ملے نوں ادریس دانا تائیں
بنے شرف توصیف دے دس درجے اک مخلوق نوں یحییٰ فدا تائیں
ہدایت کلام بھی دس حصے حاصل نوں موسیٰ ابرضیا تائیں
حکمت خط و کتابت دیاں فتراں بھیں ملیا اک کل اہل انشا تائیں
روشن حسن جمال دے دس و بوسے ملے نوں یوسف مہ لقا تائیں
ڈگے کل فصیح بلیغ درجے شرف شاہ لولاک لما تائیں
بلکہ نبی تمام غلام خادم سو ہوئے راج فخر دوسرا تائیں
غوث قطب ابدال شہید عاشق ترسن دیدے دید دلکشا تائیں
عرش فرش مثال نعلین چھتے السلام نازکبریا تائیں
حسن یوسفی شرح خال سرور عارف جاندے طرز ادا تائیں

کسے علم سیرت کسے حسن صورت کسے چلیا صبر رضا تائیں
نونہالاں گلشن حق نوں نوں اک اک سب خفتا خدا تائیں
درجے حلم ملاحت بھی دس یار ملے نوں نوح نبی صفا تائیں
صبر شکر دیاں جزاں دس ہویاں نوں ایوب ہمار داشیدا تائیں
ہوئے خوش الحانی دس درجے نوں داؤد صاحب خوش نوا تائیں
ابن مریم روح اللہ نوں نوں عمل کرے آپ عطا تائیں
فصاحت بلاغت دے تن درجے ملے نوں احمد مجتبیٰ تائیں
جتنے ہین درجے نبیاں سارے ہوئے حاصل کل محمد مصطفیٰ تائیں
افضل کل محمد رسول اللہ سرداراں مثل علےٰ تائیں
یوسف کون اک قطرہ حسن محمد ہے جھلک ایس دریا تائیں
الف میم ماہی شاہی احد احمد ابتدا جنہیں نہ انتہا تائیں
در افشانیاں نے کیں لب کملی ایہم ہرباچانا ارض سما تائیں

یوسفؑ دا حسن تے شاعر دا خیال

گلاں کردے دیاں ہن دیہہ چ پردے پردہ پوش ہو جا پردہ پا سوہنا
رندا سمان نائیں رندی نغمیاں داد در جام گام خدا سوہنا
قصہ سوہنے دا سوہنیو سنو سوہنا سوہنے دسیا آپ سنا سوہنا
خط و خال سوہنا نوری لعل سوہنا حال قال سوہنا بے بہا سوہنا
اسرائیل دا بال خلیل لالال راحیل دی جان بقا سوہنا

بازآ او کملیا او سدا ای ایہہ تفسیر ہے ذکر یوسف سوہنا
بیٹا نبی یعقوب دا مہ یوسف عمر سے باردا ناز اوا سوہنا
یوسف آپ سوہنا نالے باپ سوہنا نیک قال اہل ابجد سوہنا
رفتار بانکی گفتا شیریں رخسار مہتاب سیدا سوہنا
بھین زینب داجہین حسین یوسف بنیا ہین دا فاحق بھرا سوہنا

چشماں دا تارا تے اللہ دا پیارا نظارہ نورانی ضیا سوہنا
نیناں نور دیاں اتے حضور دیاں وچ موجاں ما ندا شرم حیا سوہنا

ابرو جا سجود معبود دا گھر مومن بیٹھ گئے ادب بجا سوہنا
یوسف حسن کتاب کلام اللہ دا آیہ صفت دا صفحہ سنا سوہنا

یوسف علیہ السلام دا حسن

جیدی سورت قرآن مجید روشن سدی صورت نوں دلیل مثال کیہی
اختر نجم کیسے شمس دی قمر ساجد نور چشم تے شمع مثال کیہی

تک کے جلوا تے فیر بھی تکدا رہے کسے جن دی بشر دی مجال کیہی
مغرب ہو رہیا ہوندیاں عدم جیں نے خبر تیغ دسچہ اوہدے جمال کیہی

جد کہ نبی یعقوب بھی دنگ رہ گئے کسے غیر وچ طاقت وصال کیہی
تاباں نور نبوت بیمار انوار مطلع رحمت تے مثل ہلال کیہی

ہر قد تبسم فقشا چہرہ جلی قادری قلم کمال کیہی
لباں لال تے لازوال رنگت کرن ریس نیلم گوہر لال کیہی

جیہدے قصے نوں بھی احسن القصص لکھے صفت کرے دے رجال کیہی
اُسدی صفت کرنی عنصر خاک دے نے کتھے تاب تے قال مقال کیہی

کون رُخ لیلیٰ شیریں حور پری تشبیہ یوسف نال مثال کیہی
ہو گئے نقش ناطق ختم جوہر باندے کرن چون چرا کنگال کیہی

لغز لغز گوآں ہر پارہ پارہ تیغ پسر احسن اگے ڈھال کیہی
دائم دست بگوش این گل کرکھاں بنی تینوں بھی احتیاج مجال کیہی

کنعان دے چن دا حسن

پی گیا اے خضر ابرار اگے جے دہن نوں چشمہ حیات لکھاں
ایہ بھی نت غذا جاہنیا ندی جے کر لباں نوں شہد جنات لکھاں

دست قلم ہو گئے خوباں مصری کیکر پکڑ کے قلم دوات لکھاں
عرق شرم وچ رہڑے جہاز ہستی کویں برق شہود دی جہات لکھاں

بال ایہ ٹھیک اے آئی زمین اتے حسن یوسف خدا دی ذات لکھاں
اکے لکھدیاں ڈھل گیا کنت گنزا ایتھوں لیکے دان خیرات لکھاں

خاک پا یوسف پا وچ چشم اپنی طالب اپنے انس و جنات لکھاں
شیریں سخن سرکار دے گل رحمت چھم چھم برسدے نور برکات لکھاں

گئی شاعری ڈھل عنصری نوں فر ذوق دے خام جذبات لکھاں
وقت غسل جو زلفاں تھیں گرن قطرے سر سبز باغ موجودات لکھاں

کسے بحر وچ ایسے بھی ہین موتی جہاں موتیاں ندی برسات لکھاں
یاسمین کلیاں دنداں کہن بلیاں ناقص طبع نوں ابیات لکھاں

مست کو نہیں زلف ظلمات وچ پوے بھی نظر کرم راہ نجات لکھاں
نار تار اسرار ستار غالب تائیں صفت جے صفت صفات لکھاں

عرش حسن تے قبلہ نما یوسف بنات النعش زائر کائنات لکھاں
دائم آیت تدبیر تصویر یوسف ایہ تفسیر سدی مخلوقات لکھاں

حسن یوسف علیہ السلام

ساقی جام گلفام انعام ہووے تیری مئے نوں مئے گلنار کہیئے
شامی شام دی صفت تحریر کرنی زیب شام کنعان اخبار کہیئے
کالی رات فرہاد ندی کھولے نقاب نقاں کالیاں نوں شب تار کہیئے
بجھی شمع تے صبح اذان وقتی نوری صبح صادق رخسار کہیئے
کوئل بلبلاں گلشنیں کوک پائی رخ یوسف شگفتہ بہار کہیئے
آئی شام جد شام نقاب پایا ہجر سوز والا دھندوکار کہیئے
گیا بدر بھی صد فراق ہیکے مونہوں بول ہویا شرمسار کہیئے
قلب پھڑک کے جگر کہیا کوئی عجب اوہنوں سرار کہیئے
رگ رگ اندر ضرباں لایاں نی تینوں تیر کہیئے یا تلوار کہیئے
بولی طبع اوبے قرار شاعر گل سوچ کے نال پیار کہیئے
چوداں طبق بیں پھری پرواز ایسا مینوں رہبر باد رفتار کہیئے
ملیا جیہڑا کتوں تشبیہ دلبر بے مثال جمال سرکار کہیئے
ناموزوں اے عقل مضمون ایتھے سرنگوں عالم ہوشیار کہیئے
چمن باغ تبسم فشاں غنچے چشم نور دا اک چمکار کہیئے
خدمتگار کہیئے طلبگار کہیئے بے قرار کہیئے جان نثار کہیئے

تیرا مئے خانہ کہیئے خدا خانہ دراقدس جنت راز دار کہیئے
تصویر تفکر سال قلم پھڑ کے فلک آکھیا شاہ سیار کہیئے
ڈٹھا شمع ولوں شمع بول اٹھی جنہاں بلدیاں شمع انوار کہیئے
شمس صبح دا کٹ مضمون آکھے شمس الحسن احسن تابدار کہیئے
پیار کرے پکار بیدار عالم دااں ستیاں کرے بیدار کہیئے
جن تاریاں وچ تسبیح پڑھدا ماہ جبین تاباں جیہ پرچار کہیئے
اوہا گھڑی اوہا میری پریشانی بے مانند جانی کسدا ہار کہیئے
اے طبع سکوت دے اجاڑ پیڑا کجھ گفتگو ہو سرشار کہیئے
بے ترس کہیئے ستمگار کہیئے تینوں قاتل جفاکار کہیئے
گم گشت سال دور دراز ہیں تے بحر فکر اندر غوطہ مار کہیئے
ہیں محتاج بن کے دربدر بھالے نکتہ دار جوگن منگن ہار کہیئے
خالی کوئی مقام نہ تھیں سکے اکنہ رمز معنی پیچ دار کہیئے
شب تار شمع تارے چن سورج صبح و شام گدائے دربار کہیئے
عالم فاضل سلطان امیر اکبر دام زلف دے شبکار کہیئے
دائم مظہر حق اے نقش یوسف جلوا دیکھیئے جلوا نگار کہیئے

حسن یوسفؑ تے عشق یعقوبؑ

یار دیار جہاں دڑی گود اندر خاک قدم دی تخت سلطاندائی
کرماں والڑے دی بھری کرم جھولی جھولی وچ سوہنا مہجاں ناندائی

ناز سوہنیاں تے من موہنیاں دے عاشق با جھ نہ کوئی بچاندائی
باراں پت پچھلے اک نال یاری یوسف رج نہ بھوجیاندائی

Marfat.com

چمے مکھ بابل لاڈے گھٹ سینے بھر پیار سینے لاوندائی
نیناں والڑا مست نرالڑا ئے چن بالڑا پیر کنعاندائی
اسماعیل اسحٰق خلیل دا سوہنا شاہزادہ شاہی خاندانی
محبوب یعقوب دا خوبصورت عاشق قدر معشوق دا جاندائی

اگے اکھیاں کھدا پھرا ٹھے سکھ چین دن کریں جہاندائی
جاگن سوان کٹھا دوہاں بھجناں دا فضل کرم کریم رحماندائی
حسیوں نسیوں وسیوں سوہنا سوہنا بہت سوہنا ثانی کون کوئی اوہدے شاندائی
حال قال تے دید شنید اندر دائم فرق زمین آسماندائی

خواب ویکھنا یوسفؑ دا ست سال دی عمر وچہ

ورہے ستویں ہو دی گود ستیاں ویکھے خواب کمال یوسف
سارے بنھ کے بھار تیار ہوئے نالے بھوڑیا نیک فال یوسف
یا لن الیس دا وانگ گلزار کھڑیا پتر ڈالیاں تکیاں بھال یوسف
بھار بھائیاں دے دیئے سجود داہوں جاگ پیا پر اتنا حال یوسف
اٹھ کھڑ تاہ کیوں جاگیوں جان میری دیر دریتیم مثال یوسف
باپ آکھیا بھائیاں نوں نہ دسیں تیرا بہت بلند اقبال یوسف
دھیاں ہار سی حسن گلزار تیری بھلن کمایاں قال مقال یوسف

بالن لین کارن ہتھیار پھڑ کے گیا طرف جنگل بھائیاں نال یوسف
سب سٹ دے آ گئے راہ اندر نالے ست ڈونا سوہنے لال یوسف
پھل پھل لہراوندے نال شاخاں پیا ہسدا نونہال یوسف
سر منہ چمیا ایہہ دا باپ پیارا کی ورتیا شاہ جمال یوسف
جو کجھ ویکھیا ورتیا وچ خوابے سارا دسیا حال احوال یوسف
متاں حسد بھئیں کرن کوئی قصد اٹھ آتش حسد بھجان محال یوسف
سن کے اتنے بھائیاں خواب کہیا دائم انہویں رکھدا وہم خیال یوسف

دوجی وار خواب اٹھ سال دی عمر وچہ ویکھنی

ورہے اٹھویں عالم خواب یوسفؑ ڈٹھا صحن وچ زمین دسیا اے
پتر ڈالیاں حاول طویل قامت نور نور درخت سہایا اے
پڑھدے حمد حمید طیور لکھاں ذکر حق دا راگ لایا اے
نوری پھل پیش کھاندے نہ ہر سال کڈھ رکھ دا اکھ سجایا اے
انہاں وچ ملک پکڑے جبرئیل سارے جھجے نام نشان مٹایا اے
یاد تیں الیسلام وچ صاحب حیثیت فرزند نوں دبایا اے

جڑھاں گیاں اگیاں تپاں تورٹی ہے رتو انوپ دوہایا اے
گل پھل روشن پایہ دار میوے سایہ کل جہان تے پایا اے
دارالامن بن گیا مثال طوبیٰ چھاویں ٹاہیاں میلڑا لایا اے
سٹے دوجیاں بھائیاں بھی دھرت اتے پتر اک کوئی لیایا اے
لال جاگ گیا مولا دی بھاگ لائی خدمت پدر دی حال سنایا اے
صفت سوہنے دی بربر بھری تیناں نوں ڈونا شوق ودھایا اے

Marfat.com

یوسف بھائیاں نوں سفنہ دسیا چا سینہ جندڑی بھاہ جلایا اے
وددھیا جاوندا زور بنہ در لڑکا تلے اساں نوں ایس گرایا اے

گلاں کوڑیاں باپ نوں جوڑ دسے اٹا ایس نے بنہہ جگایا اے
ناز طفل تے پدر فریفتہ اے دائم اساں نوں دوں بھلایا اے

تیجی وار خواب ویکھنی نو سال دی عمر وچہ

ویکھ ویکھ کے خواب ڈرایا ناں سے پیار پچھایاں مونج تنساریاں نوں
نوکاں مار سرین فراق سفنہ بجھ لیں دیدار اشاریاں نوں

گود ملسن دو دا افسوس حسرت پیارے جا دسن چھوڑ پیاریاں نوں
خوشی عیش دے ثمن مینہ کتھوں تائیں سبزیاں سیجیاریاں نوں

سدا سکھو سنگ نہ سہانڑے سدا رنگ نہ جھنگ ہزاریاں نوں
عید دید دی سدا نہ رہیا اندر گڈ دسے حسن سنگاریاں نوں

آہ ویکھے گنبد پلٹ ڈھاہی دکھ آئے نی ملن سکھیاریاں نوں
سخت خواب آئی نائیں سال یوسف ڈٹھا ساں گھیاٹاں تمخواریاں نوں

وارو وار کرے خونریز حملہ کر کر گدے جوش الااریاں نوں
تھر تھر گنبد اخرف دا تال یوسف بدّ ہتھ ردے گرگاں ساریاں نوں

ڈیری اک منوچہ پاکے ڈٹھا چھپے ستم دے خار خساریاں نوں
جھڑیا ٹعد اخاک آ گئی ہنجو ڈلدیاں ویکھ کے کاریاں نوں

پدر ویکھ کے قربان قربان جاوے پچھے چہریوں نور فسہاریاں نوں
ملے اللہ اللہ لا ماں اللہ کی ہویا اے راح ولاریاں نوں

محبوب یعقوب دی وچ خدمت کھول دیندا حال پیاریاں نوں
ہویا سندیاں سار حیران بیتاب مرسل بھلا سوتراریاں نوں

سفنہ نہیں ایہ پہنچیا خط فرقت اساں شام دیاں بخاریاں نوں
کیتا نطق پیغمبری قلب صادق پیسی توڑ نا صبر سہاریاں نوں

یوسف آکھیوں دور نہ کرے ساعت بجھ لیو سوار نیاریاں نوں
وس فصل اندر حافظ رب دائم لاہسے چا ہڑ جو دیوں جن یاریاں نوں

دس سال دی عمر وچہ یوسفؑ نوں چوتھی وار خواب آونی

ویہے دسویں جمعے دی صبح صادق روشن نور افروز دربار ہویا
گرد پیندی سر ناز یوسف اندر خواب دے مست خمار ہویا

لاثانی حسن جبین بھتیں مار واسی باپ ویکھ دیدار نثار ہویا
لدے خسار چمکے گدی چشماں وتے شوق دا گرم بازار ہویا

تیرے گھر فرزند دلبند انور صورت ہر ہاری پیدا وار ہویا
آفتاب خورشید مہتاب یوسف پایا ایہ نقش قدرت نو دار ہویا

تصور مصور دی طرف کردا منور واحد سرجنہار ہویا
کیسے پچھے سورتاں دے خط سوہنے عیاناً دا صبح اظہار ہویا

زلفاں وچہ داہ بھری سو کشش جاذب ہر روح مجروح شکار ہویا
چہرا جنہدا نور ستو نہ جامہ حضرت ویکھ دل فگار ہویا!

Marfat.com

خبرے کی اسرار یہ یار میرا فضل کرم رب کردگار ہویا
خورش تصدیہ عدیم النظیر دی لے ہربان واحد استا کار ہویا

کدے زبان پھہے کدے پیشانی سوہنا در یتیم دلدار ہویا
باپ محوسی ایس خیال دائم اچن چیت فرزند بیدار ہویا

یوسفؑ دا جاگنا تے باپ نوں خواب دی حالت دسنی

روندا اٹھیا پچھیا باپ کی آ یوسف آکھیا بول سرکار بابا
کھلا اک بلند پہاڑ تے ہیں چاری گرد نہراں شاخسار بابا
اک مین والی چادر بلی عرشوں لئی پہن ہیں نال پیار بابا
دم دم ودھدا نور ظہور گیا سو لسو ہر دیس دیار بابا
باب بخشش نازم ولا کھول دتا کھلا قدرتی عجب بازار بابا
سورج چن تارے یاراں اوہسی سجدے کرن مینوں اظہار بابا
پتھر وانگ بیعقل خاموش سارے میرے وچ بس تاب گفتار بابا
بستی بار سب پار اوار ڈٹھے پڑھاں حمد باری بار بار بابا

نت ناں کرم دے تے ڈٹھیا اے اک خواب عجیب اسرار بابا
شرق غرب تک چانناں نور دا اے روشن گلشن زمن بہار بابا
ڈٹھے نکلدے چادروں نور شعلے پہنچدے عرش مینار بابا
کیتا سقف افلاک دا سیر سارا سنے زمیناں ڈٹھیاں لگاتار بابا
کلید زمین سب ہتھ میرے ڈٹھی ہور نرالڑی کار بابا
میرے پیش تمام غلام نوکر میرا شان شوکت بے شمار بابا
سورج چن ستاریوں شکل میری ملے ودھ چمکار لشکار بابا
جانے آپ تعبیر قدیر دائم قائم رب رحیم ستار بابا

بیان کرنی خواب دی تعبیر تے نصیحت کرنی یعقوبؑ نے یوسفؑ نوں

باپ سمجھیا ایہہ اینار رحمت پاسی شان عالی عالیشان یوسف
ماہین چن سورج والدین پیارے پائے مرتبے شاہ خوبان یوسف
رکھیں یاد نہ ایہہ اخوال دسے وچہ ہرگز کریں ناں ایہہ خواب بیان یوسف
دشمن بندے دے نال شیطان ظاہر شاید شور فساد مچان یوسف
ایسی خواب بن نبیاں نہ ہور ویکھے ایہہ بن نبی بن نبی سلطان یوسف
علم خواب تعبیر سب جانسیں توں تے تاویل حدیث عرفان یوسف
انعام اکرام تمام جو حاصل پائے دوہاں بابیاں جو پروان یوسف

تارے یاراں تے ایسدے بھائی یاراں قسمیں چھڑ ملسنگے سب اخوان یوسف
قال یا نبی یعقوب کہیا اے فرزند چھوٹے میری جان یوسف
متاں حسد بھنیں کرن کوئی مکر حیلہ آکے غضب دے وچ حیران یوسف
بند رکھ زبان دہان اندر کریں مول نہ راز بیان یوسف
تینوں رب بلندیاں بخشیاں نے ایہہ نبوت خاص نشان یوسف
ابراہیم اسحاق دا فیض کرسی تیرے قلب دے وچ مکان یوسف
دستار رسالت دی پہنسیں گا اوہ لا ہوسی شادمان یوسف

Marfat.com

تحقیق رفیق حکیم عظیم مالک تے علیم کریم رحمان یوسف
جو چاہندا ہے سو کرے اوہ کرن ہارا دائم وسدا مان تیرا یوسف

بھائیاں نے خواب یوسف توں آگاہ ہونا

برگزیدگی اتے انعام دیاں خوشخبریاں باپ فرمایاں نے
کدے تھیں خواب دے دھون وچ بھائیاں متیں پیر درویش ستایاں نے

سجدے شمس تے قمر دے ایہ گلاں لدے چھپیاں ہیاں چھپایاں نے
سن لئی شمعون دی ماں چوری چپ چاپ سبھے اندر پایاں نے

ظاہر ہونا ضرور ایہ سلسلہ سی کی بنی تھیں چور پرایاں نے
بنی ودی محبوب خدا دے سنے اکھیں کھیاں وچ ملایاں نے

آئے گھریں بھرا جاں شام ویلے اوس ساریاں نوں سمجھایاں اہے
سنیا اج پیو دی جیوڑی وچ ہکے یوسف برکتاں نعمتاں پایاں نے

اوہ بیٹھے ہیاں سی لے خواب کھلدی ہویاں دوہاں مریاں لگیاں نے
اوس ملک دا شاہ سلطان بننا اگے تساں اندازیاں لایاں نے

طلبگار ہیدا سندی ویدیاں اکھیں باجھ جہاں ترایاں نے
تسیں بنناں دا لڑدا ہے تجھے بال یوسف منگتا نیا ہیاں لایاں نے

لگ اگ گئی رگ رگ اندر جس وقت سنی گل بھایاں نے
بیشک اسیں سارے نہیں کسے کار سیاں دے باپ دیں بھیجیا یاں نے

ادھے کھڑ اندر ہو بہر اسدا نئی بیاں ساڈیاں کھڑ ہلکایاں نے
اجے طفل بالک نکی عمر یوسف کیتا تساں نال گھایاں نے

آہ عجیب ہوئی اسیں کون کوئی حرص ماں ساڈیاں باپ گوایاں نے
دائم گھر روئیل دے بیٹھ کے تے بھائیاں مصلحتاں رل پکایاں نے

روئیل دے گھر وچ بھائیاں دی صلاح

بنیامین یوسف نال باپ ساڈا ساتھوں ودھ پیار کماوندا اے
ناز ویکھدا جاں ممتاز عالی نت اوہنوں پوشاک پہناوندا اے

مل مل نہلاوندا نال شفقت زلفیں عطر پھلیل چھنکاوندا اے
جان جگر اصلی اوہدا پت یوسف ساتھوں کسے شمار لیاوندا اے

گیسو شانیاں نال سنواردا اے کدے وچ اکھیں سرمہ پاوندا اے
ایہی دس بھرا اجڑ رہیا اوہنوں ذرا فکر نہ آوندا اے

ظاہر پیر تے بابا بھل گیا پیا اوس دامن پر چاوندا اے
یوسف طفل نادان کمزور بالک اوہدی منداجیاں فرماوندا اے

جیہڑا اساں دا سار طیلا سنے نوں خواب اگوں گڈیاں جوڑ سناوندا اے
شمس قمر نالوں اچا شان اسدا ساہنوں تاریاں سنگ رلاوندا اے

اوہنوں آکھدا باپ سلطان بنسی توں سجدہ اساں کولوں کراوندا اے
کجھ نفع نہ یاد سی ایت بابا زہر اوہنوں تکبر سکھاوندا اے

اساں ویکھیا جیہڑا پیار اوہنوں ساہنوں نفر غلام ٹھہراوندا اے
رشک سندے ہین لوں لوں ظالم نفس شیطان بھڑکاوندا اے

Marfat.com

کر دیو یوسف نوں قتل صلاح دیوے راوی وان دا نام سناؤندا ئے
دائم ماریا جوش خروش بھائیاں غصہ غضب نا ہیں جریا جاندا ئے

بھائیاں دا یوسفؑ کولوں خواب دا حال پچھناں

وال بدن دے نکلدے پھاڑ جامہ ہر حسد تھیں بھج کباب بھائی
آکے کول یوسف ظاہر کرن الفت وچ دلاں دے ہور حساب بھائی
منہ چمدے گود بٹھا پچھن سنیا ایں عجب آئی تینوں خواب بھائی
دس کھول کے حال احوال سارے کوئی جیہڑا تساں دکھے باب بھائی
ساڈوں فخر ممتاز یاں تیر ماندا سرفرازیاں مان ثواب بھائی
ہو یوں ساڈے وچ نور قندیل صورت ساڈے تے سوہنے پھل گلاب بھائی
اسی سب نوکر خدمتگار تیرے ول لاہ نقاب حجاب بھائی
مسجود شمس تے قمر ہوویں توں ہیں قابل دید خورشید مہتاب بھائی
مرت باپ دی یوسف نوں یاد آ گئی آکھے ہی انکار خراب بھائی
نہ دساں تے رنج بھرا ہیں جیکر دساں تے تھلے عذاب بھائی
بولاں جھوٹ تے بدا غضب آوے یوسف ہو گیا لاجواب بھائی
تے اوہ آکھدے بول گفتار شیریں کھول خواب بیان شتاب بھائی
از طفیل یعقوب اسحق نالے اسمعیل خلیل جناب بھائی
تر دیں تے نکھ نہ زور ساڈا ایہہ ساں فکر دے وچ گرداب بھائی
سن کے دادے پڑدادے دا نام یوسف کھول دسیا تمام القاب بھائی
دائم سندیاں پھر آ گئے کرن ظاہر ہیچ و تاب بھائی

بھائیاں نوں حسد آونا تے فیر مشورے کرنا!

سن کے خواب پر تاب کیتے ہور رل مل آکھدے کی تدبیر کریئے
ایس ویر دلگیر کیتا ایس ویر نوں پکڑ دلگیر کریئے
گلاں کردے ناز غرور دیاں رتیر ادھنوں سدھا تیر کریئے
کرن مشورے بیٹھ روئیں دے گھر وڈا اوہ تے گرم شمشیر کریئے
کسے غار کھین وچ مار دھریئے کسے ڈھنگ دے نال اسیر کریئے
اتفاق کیتی سارے ویر دائم ایہدا خاتمہ جھٹ اخیر کریئے

بھائیاں دے جوش خروش

اک آکھدا جوش دا مار نعرہ ایہہ تت والی کڈھ رت دیہو
اک آکھدا کھا دس چیر پھیرے شیراں چیتیاں اگے سٹ دیہو
اک آکھدا سٹیے دور وطنوں مڈھوں بیخ فساد دی پٹ دیہو
کوئی آکھدا پکڑ کے تیغ قاتل جنگل وچ لیجا کے کٹ دیہو
نڈر آدر و بہادر و مار نعرہ زور دے نال اس تدی نوں جھٹ دیہو
دائم آکھیا یوسف مٹے گود نلکوں کا یا گھڑی دی گھڑی پٹ دیہو

قتل دی صلاح

کسے حیلڑے ڑے جے ول جنگل مار تیغ براں سِروں مار دیئے
بجھے اگ جے تھئے الگ یوسف کرکے ٹکڑے دھرت کھلار دیئے
پدر آپ ہتھیں توڑے نال ساڈے پکے عہد پیمان اقرار دیئے
چلو چلیئے باپ دی وچ خدمت کر عذر شکار اظہار دیئے

کہیئے باپ نوں کھا بگھیاڑ گیا گھت اجڑے حال پکار دیئے
کریئے ختم قصہ طرز نال نہ رحم گھڑی دی گھڑی وسار دیئے
جگہ یوسفی ملے گی فیر سانوں کر اوس تائیں سر اہنے یار دیئے
دائم پویگا اساں دا قدر تائیں سولی موت دی اسدا بار دیئے

قتل دے ارادیوں یہودے نے بھائیاں نوں منع کرنا

وت کہیا یہودے نے سنو بھائی کرکے قتل نہ حشر برپا کریئے
ناحق کرناں وڈک لوہے بھرناں ایسا عمل نہ عقل گوا کریئے
سٹو کھوہ غار دے کھڑسی کڈھ کوئی سارا کم ایہ بھید چھپا کریئے
کہیا ساریاں ایہہ منظور سانوں گودیو یوسفی پکڑ صفا کریئے
وڑے پرت نہ شام زمین یوسف شکر دلاندی بھاہ بجھا کریئے

اکی باپ دا نت فرزند سی اتنا تم نہ جور و جفا کریئے
ساڈی غرض ایہ باپ تھیں جدا ہووے کسے حیلڑے ال جدا کریئے
بل جاسی دوروزانہ کیں گھروں عذر شکار دا چا کریئے
چلو چلیئے باپ دی وچ خدمت عرضاں دا کم ادب بجا کریئے
توبہ کر بخشاوساں عیب دائم لبھ در رب اگے التجا کریئے

یعقوبؑ اگے یوسفؑ نوں سیر لئی لیجان واسطے بھائیاں دی عرض تے شاعر دی گل!

حسد تک دیاں شیو شاں وچ وڑکے کئی بادشاہ ملک لٹا بیٹھے
ایس قہر تے زہر دی لہر اندر کئی مال متاع رڑھا بیٹھے
ہنس آئے سن موتیاں چوگ چگن پچھاسیاں حرص دیاں گلیں پا بیٹھے
دھن بھاگ نہ ماندڑے بخت اچے جہڑے وراس دو لیون جا بیٹھے
دیئے لکھ جو کاں ناہیں اف کردے جیہ پائیکے صبر رضا بیٹھے

کتے بغض دیاں گڈیاں گرم تیغاں پہلوان کئی سیس کٹا بیٹھے
وڑکے دار فتاہ دے قید خانے اصلی وطن قدیم بھلا بیٹھے
ظلوم جہول بلا کہلا کے اگوں ہور سہیڑ بلا بیٹھے!
تلے باغ تماشڑے سیر جھیڑ کے اللہ والی جھگی پا بیٹھے
دائم قلب سلیم دے پار بیڑے جنہے یار کہیا اوتھے آ بیٹھے

Marfat.com

ایضاً

کھوہ وچ سٹن دی میل صلاح بھائی آکھن باپ نوں ٹر گیا بابا
سوہنے یوسف نوں بھی ٹور دسک ساڈے آدے بار دی ویکھ بہار بابا
کھیڈاں کھیڈ رساں شتر دوڑاوساں گے تیر انداز باند کسب نگار بابا
ونگا رنگ دی موج بہار ہوسی مغز دہم جاسی سبزار بابا
ساڈا ویر جانی گویا جان پیاری ہتھوں اہدا سانوں نہیں بار بابا
خونی قاتلی صورتاں نظر آئیاں لگا ڈول کے کرن گفتار بابا

قبلہ عالم ساڈیاں سنو عرضاں ساں جا وطناں سیر شکار بابا
مٹھی باد نسیم صحرا والی پلے طبع نازک خوش گوار بابا
گل کھڑیگا وچ گلدستیاں دے بنسی دشت ویران گلزار بابا
بکریں ہرن مال خرگوش رہیں اہدا کران گے جیو سرشار بابا
ڈٹھا نظر اٹھا کے ساریاں نوں ویکھے بھیڑیا مثل اظہار بابا
دائم بیٹھا سی گود دے وچ یوسف ویکھ ویکھ کے رووے زار زار بابا

حضرت یعقوب دا جواب

یعقوب علیہ السلام کہندا ساں ٹور کیوں تھیاں حیران بیٹا
جانے کی صحرا دے معاملے نوں چھوٹی عمر تے اجے نادان بیٹا
یوسف باجھ ساعت نہیوں سال منزل جاسن ٹٹ سب مان تران بیٹا
گرگ مرگ تے بھیبار نے شیر چیتے پھرن بولکے بار ویران بیٹا
تیشہ دیا وچ گذرن جو گا جسدی گود یا وچ گذران بیٹا
وادی شام دی دشت کرخت غاران بھل مرن لکھاں کاروان بیٹا

جنگل بار خونخوار درند ظالم متاں چیر کھاون نازک جان بیٹا
اوہنوں ٹور کے تے ہوواں گور غمدی پریشان ہساں حیشان بیٹا
بڈھے باپ دی گود نہ کر خالی ہوسی روح مجروح رنجان بیٹا
راہ سخت کو راہ پہاڑ پتھر پیر تلکیاں تھئے نقصان بیٹا
اہدا جان سنگے جان جان کردی نا ئیں جان دیسان جانی جان بیٹا
نور چشم چراغ نوں ٹور ہتھیں دائم کراں کیوں سنج کنعان بیٹا

بیٹیاں دا سوال

یوسف کر عرضاں لگے باپ تائیں بھی کھو ٹور کھاں طرف شکار بابا
دست پدر دا پکڑ کے کہے یوسف مینوں ٹور میرے سرکار بابا
میرے سال بھائی دس ڈانگ یاراں کر سن وچ بار اتی یاری یار بابا

وار و وار بیٹھا وند گے گود سارے پیا تکدا چال اظہار بابا
کوئی خوف نائیں خبر آ دیسیاں جنگل بار دی ویکھ بہار بابا
منت زاریاں کرن فرزند تلے قدم چم آکھن وار و وار بابا

Marfat.com

ویر بد منیر دیاں لکھ خبریں منوں فکر اندوہ وسار بابا
ویکھاں یوسف بھی رخصتاں منگدا اے کیوں نہ بھیجدیاں پیا ریا بابا
ہر ساک ساتھوں کیہڑا اوہ اس دا کر طرف شکار تیار بابا
اسی شیر دلیر بھرا سارے دم شام سیام دھمکار بابا

ساڈے نر ور دلیروں شیر کنبن نس گرگ جنگلے چھوڑ غار بابا
لخت جگر تیرا پارہ جان دا اے کر دعین یقین اعتبار بابا
جم جم ویر یوسف المنیر ہووے چھپاں ساڈیاں نے اسرار بابا
دائم تک فرزنداں دی چالبازی ندی فکر ڈبے لگاتار بابا

باپ دا جواب

مینوں اہدی جدائی دائم ڈاڈھا ویر کنعان فرماوندا اے
تسیں ایس توں ہٹ ہنے خبر بھائی پیا خوف کلیجڑے کھاوندا اے
بار بار یوسف آکھے بار جاناں ہس ہس کے ناز دکھاوندا اے
تُرن نال تُورن گلاں سخت دوویں بار بار انکار وٹاوندا اے

متاں کھا جائے کوئی بگھیاڑ ظالم گیا دیلڑا ہتھ نہ آوندا اے
اہدے باجھ اک گھڑی آرام ناہیں درد ہجر فراق ستاوندا اے
باپ ماریا ہجر فراق سندا نینیں نیر وہیر چلاوندا اے
دائم قائم تحریر تقدیر ربی کون لکھیا حرف مٹاوندا اے

بیٹیاں نے باپ نوں تسلی دینی

سارے آکھدے رب دی قسم بابا اسیں ایس توں جان نثار ہوساں
ساڈے ہوندیاں کوئی آزار پہنچے بیشک فیر اسی گنہگار ہوساں
اہدا وال دکھلائے کوئی بار اندر اسی سب پہلے ہتھ شوق یار ہوساں
ساڈے ہتھ ہوندے دھول بھی حول کھاوے سبھے نال اتے خبردار ہوساں

دساں شیراں تے اک اک ماں بھارا جنگجو نی بنی میدان وچکار ہوساں
اکھیں ساڈیاں یوسفی قدم اُتے غالب دشمناں تے نعرہ مار ہوساں
کر کے سیر جنگل خیریں گھن یوسف جا گھر آئیکے وچ دربار ہوساں
دائم لکھ تسلیاں دین پُتر نہی ولوندا سخت لاچار ہوساں

باپ نے بیٹیاں دیاں عرض منظور کر لینی تے اپنے دل دی دلیل

رُکی یوسف دا دیکھیا باپ پیارے بار بار آکھے بادھاوناں میں
جانی جان میرا جان جان کردا خنجر جان کیہے جان تے کھاوناں میں
بارے کیڈ آوے میرا شام سندر صحن ایس دا انہیں پرتاوناں میں

انت باپ نے سوال منظور کر کے کہیا بناں دلبر غم کھاوناں ہیں
گھڑی لنگھا دی سال مینوں ہائے وچ فراق کر لاوناں ہیں
دلربا نوں نہ جائے حسرت سینے اپنے داغ لگاوناں ہیں

Marfat.com

جا وی زخم تے نشتراں مار دا اے آکھے جاناں جاونان جاوناں میں
دائم جاتا نئیں پردہ چاونے دی کی جاندا جانہ آوناں میں

باپ دیاں نصیحتاں

یعقوب علیہ السلام کہندے فجری فرزند و سیر جا دیا جے
جنگل بار درند خونخوار اوتھے اک ذرا وساہ نہ کھادیا جے
ایتھے قالوا بلیٰ پکار کے تے گل ہور رلا نہ پا دیا جے
نفس اٹھ فناہ دی بار دنیا سنبھل سوچ کے قدم اٹھا دیا جے
پتر حرص ہوا دے خار والے دامن صدق نہ پاڑ و بچا دیا جے
محل قلب ایمان سلطان یوسف مورٹا من امان لیا دیا جے
راہیں لمرتیں وچ ویران جانے دم دم رب دا نام دھیا دیا جے
ہو خاموش الست دی بانگ سن کے تائیں وقت نملو گھسا دیا جے
جا کے دور دراز شکار نگری اصلی وطن نہ منوں بھلا دیا جے
طائر شاخ اعرش تے بہلدینوں تائیں ستم دا تیر چلا دیا جے
ابراہیم خلیل دے لال سوہنے سچی لڑی دا داغ لگا دیا جے
لیکے صبح صادق صورت صبح صادق پہلے شام تھیں شام نہ آ دیا جے
پروا شام نہ رکھنا شام پر دے شمع شام وچ شام لگا دیا جے
متاں تھک جاوے نازک رجانی ابر کاندھیاں چک لیا دیا جے
کھڑیا حسن گلاب دا ہار یوسف گلیں الفتاں نال لٹکا دیا جے
لگس پیاس تے پاس حساس سیتی شیریں شربتی جام پلا دیا جے

اساں راہ بھلیندیاں سکدیاں نوں کوئی دکھ نہ ہور پہنچا دیا جے
دائم یار سن بن قطار خیریں کنعان نوں واگ پرتا دیا جے

یوسف دے ٹرن دا ویلا

وقت الوداع ماہ کنعان یوسف باپ دے لیدی سک مٹا وندائی
لخت جگر تائیں کر کے جگر دوناں ہتھیں مل مل خوب نہلا وندائی
زلفاں کالیاں لیلۃ القدر نوری عنبر مشک خوشبو لگا وندائی
جسم پاک اشناک تے پاک نبی طیب پاک پوشاک پہنا وندائی
کنگھی پھیر سنوار سیاہ گیسو سرمہ سوہنیاں نیناں نوں چ پا وندائی
تار تار اندر دھڑ جان پیاری وار وار بلہار سدھا وندائی
شامی شام گلفام امام اعظم اختر ماہ خورشید جھکا وندائی
حوراں ملک انسان قربان صدقے زیب فلک زمین سہا وندائی
نور العین پا کھلا نعلین پیریں خیریں ہون بابا دارے جا وندائی
قہر تیز ایر دھار وچھیاں تیز تیز کلیجڑے کھا وندائی
رخسار گلنار تلوار قدرت طلبگار دیدار ترسا وندائی
لاماں مار دا یار مہتاب طلعت جان جندری گھول گھما وندائی

Marfat.com

درحال اقبال افروز گوہر شب چراغ داغ نے ترماوندائی
اطہر سلک دا لال انمول افضل اکمل جد طیب سینے بھاوندائی
واگاں شوق چائیاں جلیاں نال بھائیاں رب گلستان عجب وندے کھلائی
رو رو کے نال پیار بابل پیارے دی ریجھ منا وندائی
جامہ نبی خلیل تعویذ کر کے بازو بارشے نال لٹکاوندائی
سر دستار انوار اسحاق والی عاصہ جنتی ہتھ پکڑاوندائی
لے اوجائیاں فی امان اللہ نبی ڈولدا قدم اٹھاوندائی
کیا شکل یعقوب دا رکھتا چھم چھم اکھیوں نیر چلاوندائی

صاف صاف نصاف شفاف موتی عقل و ہوش صرف بھلاوندائی
چائی رت کوئی لیکھ دی ریجھ لکھی ویکھ ویکھ یعقوب گھبراوندائی
آشکار شکار رڑیا جیوں غزال گرگاں سنگ دھاوندائی
سر منہ جدا کدے لگائے چھاتی کدے گود دے وچ بٹھاوندائی
دافے پاک دی اک زنبیل اس وچ میوہ خوش قند انگاوندائی
کارن مین صراحی آب شیریں وٹیلا بھی بناوندائی
آیا شجر الوداع تک نال روندا دم دم جوش واہول کرماوندائی
یوسف کہے کیوں بابا جی روندے ہو دائم رویکے نبی فرماوندائی

کلام یعقوب علیہ السلام

پیارن مینوں پیار رونا ایں کی پچھنا ایں رون دی گل یوسف
تیرے ہجر فراق جدائی والی پئی ان بھاہی میرے گل یوسف
لگے پتہ نائیں آخر کی ہوسی ایسے گل پائی تھرتھل یوسف
پئی سار دی اے تپش ہجر والی لماں راہ فراق دے تھل یوسف
تیرے ول رہسی ہردم نظر میری توں بھی نظر رکھیں میرے ول یوسف

درد غم تیرا دم دم کھائی جاندا خوشی چین گئے جل بل یوسف
خالی تک آغوش نہ ہوش رہ گئی تعل رپوش ہو سیں ہوس یوسف
اک گھڑی نہ تیں بھلا دل میں توں ان بھی ناں جائیں بھل بھل یوسف
تشنہ لب ہاں جل جلال جانیوں جل جمال دسیں یوسف
ہجر اجدا جدائی دا ال دائم پیا یاد کرساں پل پل یوسف

یوسف دی بہن نوں خواب آونی

بی بی زینب خاتون ہمشیر یوسف خبر علین تفسیر کتاب آئی
ڈیکھے سیج ویران اجاڑ جنگل اتے وبرڑے گھڑی عذاب آئی
وار و ویر ہی وار و وار کرڈے تا لو خاراں وچہ کلی گلاب آئی
زار و زار رو ندی اٹھی اتے تکری صورت نہ رشک آفتاب آئی

یوسف گیا بھرانواں دے نال جیہدم پچھے سنیاں وسنوں خواب آئی
اگے اگے یوسف پچھے گرگ خونی منہ سو لیاں شکل مہتاب آئی
بانی زمین تے ڈگ پیا وچ یوسف سختی جان تے بیحساب آئی
بھالے سیج مکان دہیر یوسف بے قرار اندر اضطراب آئی

یار ہو گیا یوسف سیویں وقت اوسے شہر الوداع دے گول شتاب آئی
دائم کرے فریاد تا شاد زینب یوسف جائیں تھیں بیتاب آئی

بھین زینب یوسف دا دامن پکڑ کے فریاد کرنی

دامن پکڑ کے کرے فریاد زینب یوسف سوہنیا بدر منیر ویرا
سر پیر تک واریاں تھیں صدقے میرے تاج تے تخت جاگیر ویرا
چوری نال بھراواں دے اٹھ ٹریوں ہی یاد نہ میں دلگیر ویرا
ٹرے میں خراب خراب بیتاب کیتی امان جان جایا خوش تصویر ویرا
تینوں وچہ اجاڑ گھیاڑ پیئے کھاندے ماس تیرا چیر چیر ویرا
مارن دندیاں گل گلبدن اتے نال جوش خروش کبیر ویرا
خر فی منہ اپنا نے حسد تیغوں تم قہر دی گرم شمشیر ویرا
بدھی ہتھیں تیں روندیاں ویکھیا نے چلے اکھیوں نیر ودیر ویرا
لیندا تیں لیاں تے تیرے نظر آیوں ڈاڈھا حال بیحال ظہیر ویرا
روندی اٹھیاں میں دکھیار زینب لگا وچ سر دے تیز ویرا
تیرا ساہ وساہ نہ مول کرساں پچھاں پرت سلطان امیر ویرا
کوہستان ویران کمین غاراں خطرناک مکان راہ گیر ویرا
جائیں جلدت دے پیرنہ پیرا لگے مرساں میں کنعان دے پیر ویرا
بابل کس طرح تینوں ٹور بیٹھا کدھر گئے خیال تدبیر ویرا
جانا اج دا سوہنیا یاد رکھیں کوئی ورت دی تقدیر ویرا
گیا کھل اشاریوں راز میتھے ہوسیں دام تدبیر اسیر ویرا
اکھیں میریاں وچہ اس خواب سندی پئی رڑکدی ہے تعبیر ویرا
تینوں یار ویران لیجا کے تے ویر کرن لگے ویری ویر ویرا
چل گھر منیوں واسطہ من میرا ویکھیاں تھیں تیری دامنگیر ویرا
شاہ ماہ کنعان دے جاہ نائیں دا ئم روساں حال فقیر ویرا

بیٹی دی عرض باپ اگے

یوسف بادا جی ٹور شکار لے آپ ویکھ لینا پچھیں تاد سوگے
اس سیر وچ پیر نہ تیر دائے پئے رو دسواتے کرلا دسوگے
سندر شام بن پوبگی شام آفت مشکل صبح تے شام لنگھا دسوگے
دلدار دلدار دلدار یوسف کس نوں نال پیار بلا دسوگے
دیر ویر کردی زینب ختم ہوسی تسی گود وچ کہنوں بہا دسوگے
جے اج گیا ایتھوں جاتوں گیا ایتھوں گئی جانوں جان جا دسوگے
ایہ کوئی راز لعبید یا نبی اللہ اللہ جاندا دکھ اٹھا دسوگے
فیر ملے نہ ملے خدا خاصہ اج لال کمال کھڑا دسوگے

بدل چڑھن گے ہجر سیاہ کالے نیناں نیر دی ندی وگا دسوگے
جانے رب دائم ایہ دیدار جلوے فیر پاد سوگے یا نہ پاد سوگے

بھائیاں دی بہن زینب نوں تسلی

ہنجوں نبی یعقوبؑ دے وہن چھم چھم مارے درد فراق دی آہ زینبؑ
بھائیاں آکھیا ایہدیاں لکھ خیریں توں مفکر ہو کے گھریں جاہ زینبؑ
یوسفؑ دیکھ آئے سبزہ زار جنگل ایسے گل دی حرف چاہ زینبؑ
ساڈے نعریوں گو عجب ایہ چرخ گنبد نکل شیر اندر جا ہن تراہ زینبؑ
چھیتے گھر گھیا ٹھیکن کیتے دھمک بن کے مٹھا ساہ زینبؑ

یوسفؑ بر سوہنا نائیں جان دیندا کھلی ہل پھیرا نواندا راہ زینبؑ
جگر جان ساڈا تیتھوں ودھ پیارا اینہاں نوں وچ دسے زری ماہ زینبؑ
چھڈ فکر اندیشیاں چھوڑ یا نتوں ساڈے نوں کسے دی کی پرواہ زینبؑ
جنگل جوان جرار جابر دیکھے جیل چالیں نوں ڈٹھا زینبؑ!
لبتی بار نرمی گرمی وچ دا الہٰ دا کہا رب مولا شہنشاہ زینبؑ

بی بی زینبؑ دی فریاد

شاہ حسن دے ماہ کنعان تائیں نائیں جان دیساں نائیں جان دیساں
امان جان دی جان دی جان تائیں نائیں جان دیساں نائیں جان دیساں
راہ بال دے شاہجہان تائیں نائیں جان دیساں نائیں جان دیساں
ٹھنڈ دیدی مان تران تائیں نائیں جان دیساں نائیں جان دیساں
سرفراز ممتاز سلطان تائیں نائیں جان دیساں نائیں جان دیساں

دیساں جان جنان تائیں نائیں جان دیساں نائیں جان دیساں
زینب خلک زمین اسمان تائیں نائیں جان دیساں نائیں جان دیساں
جھلے کران فراق طوفان تائیں نائیں جان دیساں نائیں جان دیساں
داگاں توڑ کے ادوان تائیں نائیں جان دیساں نائیں جان دیساں
خدا آکھ لالا قوت مہربان تائیں نائیں جان دیساں نائیں جان دیساں

یوسفؑ دیاں بہن نال سوہنیاں گلاں

یوسف آکھیا ہیر ضرور جانا نائیں ہو حیران ہن جان دیہہ توں
جاوا باد اجی تسی بھی پرت پچھیاں زینب طرف ویران ہن جان دیہہ توں
ناں کر دیر دو پہر دی دھپ اگوں ماں جان دی جان ہن جان دیہہ توں
میرے جان اندر پیاری بھین میری نائیں جان نقصان ہن جان دیہہ توں
شوق کھیڈ پیا چارا میری بھیڑ ترک فغان ہن جان دیہہ توں

منظر بار بہار دا دیکھ آواں چھڈ فکر ارمان ہن جان دیہہ توں
کی خوف میتوں بیابان اندر سنگی شیر جوان ہن جان دیہہ توں
جیکر نبی کوئی بیان دیو چ حافظ رب رحمان ہن جان دیہہ توں
تارہ چھارڑا جاڑ پہاڑ چھپے چاہ موج مستان ہن جان دیہہ توں
پہلے شام تھیں آسیں تمام بھائی بھیڑاں شہر کنعان ہن جان دیہہ توں

گرگاں وچ غزالاں دا آپے والی اللہ پاک سلطان ہن جاندیہ توں
قادر غالب قدیر نصیر دے دائم رکھ دھیان ہن جان دیہ توں

حضرت بی بی زینبؓ دی چپ تے باپؑ دی گل بیٹے نال

زینب چپ ہوئی باپ لائیے سینے لے او نال بھرانواندے چاہ بچہ
تینوں شوق شکار بہار دائے بیر البیاں اتے آیا ساہ بچہ
اڑیا جھب آویں تیرے آونے دے پیاہ بھالسانگا کھلاہ بچہ
تیرے مکھ مہتاب دی طلعت بینے نامیں بھلسی رات سیاہ بچہ
ایہ کوئی راز بعید اسرار مخفی جس گود وچوں لیا لاہ بچہ
دائم باپ بھی غماندے کھوہ پیسی جیکر وچ جھڑی اند چاہ بچہ

یوسفؑ دا بھائیاں نال سیر نوں جانا۔ یعقوبؑ دے فکر شاعر دیاں رازوالیاں گلاں!

اٹھی پیر کنعان نوں پیڑ غمدی سوہنا سامنے نوین فتار چلیا
سر منہ چمدے ہیو دھی ہوئے صدقے بیر الکھیوں تیز خوار چلیا
ہاڑے کرے کھاوند طار کھو تھلے تیرے نال پیارے میرا پیار چلیا
کرتی وڈا اوہ کون کشاف کامل جیندے واسطے درس بیدار چلیا
کسے غماں تھیں ہوگ نجات حاصل کوئی ہو دکھیار بیمار چلیا
خبرے کیہناں دی زندگی ختم ہو گئی قاتل حسن دی پکڑ تلوار چلیا
سوہنا سماں نسیم شمیم عشرت ٹھرٹی خزاں نوں کرن بہار چلیا
کس دا در مقصود نہ لبھدا ئے ایہ چراغ وچ کہندے پسار چلیا
کی جانیئے کسے دی پنڈ ٹکی سٹ کسے دے سر تے بھار چلیا
معنی حیرت انگیز لبریز حکمت کوئی دلبسی گا کوئی پار چلیا
خبر سارنے شام کنعان وچوں کیہڑے دیس خورشید رخسار چلیا

پلکے رات اس ہستی دی پستی روشن کرن جانی جنگل بار چلیا
پیا کوکدا جھب جھب آ دنا ئیں میرے کالجے عشق دا سار چلیا
بھلے بخت والا کون جیدی خاطر میرے گلے دا گلبدن ہار چلیا
قسمت کسے دی سوندڑی سوں گئی اے ہر کسیدا بخت بیدار چلیا
کیہڑے ملک نوں آکھیے ہوگ مقتل پردے وچ خنجر معنی دار چلیا
کون منتظر کسے حجاب روندا جانی یار نقاب اتار چلیا
ہا تھاں بنھ کے کرم دا ایہنہ کھتے خاراں سکیاں کرن گلزار چلیا
حجرے ہجر دے سٹ کے وسدیاں نوں اجڑے ہو وسان دیار چلیا
ٹریا کسے نوں لان جراح پٹی سینے کیہڑے دا رہتھار جبیا!
آکھے عین نشانے تے ضرب لگی کس دا تیز تیر انتظار چلیا!
پئی ویکھدی اے کار چشم باطن پردے وچ کوئی ورت اسرار چلیا

Marfat.com

اوہ تے کرن وڈیائیاں دے وچہ جنہاں نال جمال انوار چلیا
قدم پاندیاں باغ گلزار کھڑسی داؤ دے انگ وچ بھڑکدی نار چلیا
بھائیاں گم شد کرن دے قصد کیتے اگو ہو ہر طرف اظہار چلیا
انھاں ہیچ لائے بازی جت لیئے الٹا اپنا پاسڑا ہار چلیا
منہ موت دے سٹیا پکڑ اوہناں پا حیات جاوید سرکار چلیا
ازلی نور حسوداں دا ہن جامہ بردا ہو کے وکن بازار چلیا
سوداگر سودا خریدار آپے آپ اپنا کرن بیوپار چلیا
چشم خاص اندر بالا بام پہنا نظر عام وچ ہو خوار چلیا
اس روز یعقوب دے سوز والا شعلہ بھڑکدا عرش منار چلیا
صبر آکھیا اساندے کوچ ویرے اس جیہیں سلام پکار چلیا
تسکین آکھے اسیں کویں اٹکاں تیرا آپنا گھر دیا یار چلیا !
ہوش آکھیا الوداع اللہ اللہ رہنا نہیں ہن تیرا ولدار چلیا
ملک جگر بڑا یارا چشم وچوں ساڈا قافلہ بنھ قطار چلیا
بستر چک آرام سلام کرنا ہیں بھی اپنی گھڑی گذار چلیا
کہیا خواب ہن خیال سمجھو کھان پین بھی کچھ جہار چلیا
حسرت دے آئی رنج دے گنج وڈے زم نام نار عشق دیار چلیا
گیا بادشاہ تخت آغوش اتوں اندر ملک وجود اختیار چلیا
پردار کھ یارا ہو کے در پردہ مطلوب اندر طلب طلبگار چلیا
چالی سال یعقوب دی کر خدمت اوہدا صاحب سکون ابرار چلیا

یوسف سینہ آئینہ اوہ حسد چھپر باطل حق میدان چمکار چلیا !
اپنا شرف دھاں دے آہر جھڑے گویا کرن وتہاں شرمسار چلیا
اوہناں تلے دگاں پیان کیتے اگوں عرش معراج سردار چلیا
تیغاں کھچیاں زخم پہنچاونے نوں اگوں پرت آپے تے وار چلیا
تیغ چلی ہت رہیں بیدین ہوکے حسن آپ حسین سنوار چلیا
خبر مہر ہے انہاندے مہر مخفی دبر بردی بات وسہال چلیا !
رمز والیا یار دی رمز بھائیں ہر دو طرف نے الفتی کھلار چلیا
کر کے طے ویران دی سخت منزل تخت مصر دے ہوون اسوار چلیا
جانی چاندیاں خوشی تے عیش چلے آکے دکھ تے سکھ سہار چلیا
میرا رہن ہن ختم یا نبی اللہ عقل آکھیا صبر قرار چلیا !
حکم بند ہن اساندا عرش ہستی جدھر چند گیا بردار چلیا !
ہنجوں وہندیاں دب لگھیں قدم چھپے سینا آپنا پلاں غمخوار چلیا
بیکسی پیام فرما ہوئی جد اعشرت ابہوئے فرار چلیا
کہیا تاب یا نبی جواب میرا سارا ساتھ اج ہو فرار چلیا
آس آکھیا ہوا نگی پاس حسرت آس پاس ہوئی اشتہار چلیا
بے قراریاں ماریاں آن لائیاں رگ رگ وچ درد نجار چلیا
قلب جگر و دین دے دین اپو سانوں لٹ لکو پہ پیدا ر چلیا
فرقت اضطرابی جھک جھک عرش کرے ساڈے حکم تارا چلیا
اجے جاوندا آوندا نظر جانی نیر اکھیوں منگ نسار چلیا

تاڑے لگیاں فرشتوں تڑنے حالت گریا دح یعقوب وگار چلیا
دائم قنبر الوداع دی پکڑ ڈالی مارے آہ غم دی آہ غم خوار چلیا

بیٹیاں دا باپ دی نظروں اوہلے ہونا تے یوسفؑ اُتے ظلم

بھائی شجر الوداع تھیں وداع ہوئے قدم بار دی طرف اٹھایو نے
جان جان باپ دی نظر دے وچ آہے وڈا مہر پیار کمایو نے
اوہلے ہوئے جاں لنگھ فرسنگ اگے رنگ ہور رہی ہور وکھایو نے
کر کے قول جو ٹرے کنعان وچوں ور ہوندیاں سار بھلایو نے
غصہ غضب تے جا گیہ حسد کینہ طعنے مہنے بنا کے لایو نے
پریشان حیران ہو گیا یوسف مولا ایہ کی ظلم وسایو نے
کسے لت دی کسے جھڑت حتی دھکا دیکے کدی ڈگایو نے
جس وقول جاوے سخت چاٹ لاوے کر کے یار ہتھیں دُر سنایو نے
یوسف منتاں کرے اوہ تیغ کھچن جدوں بار عذاب پہنچایو نے
شیشہ حسن دا سٹدے پتھراں تے پتھر دل ہو دیر جگایو نے
سر تے سخت خرابیاں آن بنیاں خلق مہر دا نام مٹایو نے

ویر بے نظیر منیر یوسف موہنڈے نال محبتاں چایو نے
وار و وار سارے چکھن پھل وانگوں گھٹ گھٹ کلیجڑے لایو نے
اجن چیت طبیعتاں بدل گیاں لٹ پلٹ کیہاں پرتایو نے
لاہ کاہندیوں ماہ جبین یوسف اتے دھرت دے نال پٹکایو نے
طمانچہ طمانچے تے ہین دگا مار مار کے ویر رلایو نے
ویر بے تقصیر تے ظلم کردے کجھ خوف خیال نہ آیو نے
گلبدن گھسیٹدے جان دھرتی مار مار بیہوش بنایو نے
خورش آب جو ٹردیاں باپ دتا کھول کتیاں دے اگے پایو نے
سوہنا لال رمانتی نور والا اندی جیند وی رہ ہٹ ڈگایو نے
بھواباں جھوٹے عصا وناایں لڑکیا او جھڑک جھنب بیاں ڈرایو نے
دائم کرے فریاد بیداد یوسف ربا کا سنوں مار رگوایو نے

بھائیاں اگے یوسفؑ دیاں عاجزیاں

رو رو کرے فریاد یوسف حال حال پکار پکار بھائی
ایڈے ظلم بے رحمیاں کردیں تے بن وانگ دشمن ستمگار بھائی
بڈھے باپ درویش دا واسطہ جے غصے غضب نوں لا دیو دسار بھائی
اده کوئی اندا رہیا نہ جاہ یوسف لئی کھچ تقدیر بہار بھائی
ایہو یار بہار دا میر ہانے خوب دس رہے ہو سبزہ زار بھائی
ایہو نسیم سحر دیاں دے نازک طبع کارن خوش گوار بھائی

کاہنوں ماردے صاحبزادیاں نوں بیٹھیوں کی در تی الٹی کار بھائی
منت عاجزی کر قبول میری دھرو وچ میان تلوار بھائی
گھروں ٹرن لگیاں اہدے نال تسلیاں کیتے کس طرح قول اقرار بھائی
آندا لئی شکار دا گھر تھیں جلو دیکھنے بار بہار بھائی
سارے وانگ گرگاں غضبناک ہو کے لگے مجھ نوں کرن شکار بھائی
ایہو موج تماشڑے تیر بازی ایہو اتفاقاں نہ بیار بھائی

ایہو گل اندر گلدستیاں نے ویرانے دی ایہو گلزار بھائی!
کائی دھر کے عیب قصور بارو پیا ویکھدا رب جبار بھائی
جیکوئی سر دہوئی خطا تیتھوں بابل کول چلو اکرار بھائی
کر دیاد جبار قہار تائیں بنوں ناں جبار قہار بھائی
بڈھے باپ داہی کر و ترس توڑے بے کر مجھ ولوں انکار بھائی
ہوندی ماں اج وندی درد میرے سینے گھٹ لاندی لکھوار بھائی
بابل گیوں کتھے ہارے گیوں ایتھے میتوں غضب سیتی رہے مار بھائی
واہ واہ رنگیاں خوب رنگیز قدرت تلیاں خون بھریاں لالہ زار بھائی
ذرا ٹھہر جاوو اگلے ویہو سانجھن اج ناں مارو لگاتار بھائی
ہولی ہولی میں جھلدا جان جتنا سارے کڈھ لیو جوش نکھار بھائی
عمل تسانڈے پئے تحریر ہوندے اللہ پاک دے وچ دربار بھائی

ایہو ہرن ہڑتال خرگوش روتیں ایہو پل دے کھیل کھلار بھائی!
تسی سب صاحب سر دے تاج میرے یوسف اک ادنیٰ خدمتگار بھائی
بیشک فیر میتوں مارو عذر ناہیں بیر سچ تے کوڑ نتار بھائی
کائی دم ایہ وار فناہ دیا رہنا سدا نہ ایس بازار بھائی
ہوسی شجرا لوداع دے ہیٹھ بیٹھا دکھیا ہوگ روندا زاروزار بھائی
میرے حال دا پتہ راحیل پاسے جاوس دردتیں پھٹ ہزار بھائی
انگوٹھا ادھیو ذرا کڈھ لین دیو میتوں چبھ گئے خار ہزار بھائی
نازک دے لال لہو پیا چوندے زخم ہو گئے نے بیشمار بھائی
پانی دیاؤ گھٹ بھراں تے ہوش آوے ویکھ تدبیر اباد و بھار بھائی
وڈا ڈھاناں مارو متاں مراں یکدم فیر وی تسو کتھ ہتھیار بھائی
دائم واہ واہ لاڈے ویر تائیں مدد دے رہے مددگار بھائی

ویرانے وچ پہاڑ تے پرندے دی جھڑک

مارو مار کرینڈے گئے اگے بھائی قتل صلاح پکا کے تے
میرے کول نہ ایس نوں قتل کرنا پرنے تھیوساں ہوش بھلا کے تے
او پہاڑ بھی ظلم تھیں کنب جاندے رہو ہے خیر نہ ظلم کما کے تے
کرڈے خوف نہ لکھ پرواہ بھائی دار و وار و گن دھا دھا کے تے
فیر پہنچی اک کرے صدا اجی کی کھٹسو تیغ چلا کے تے
نازل ہوگ بلا تے فیر آفت سڑسو آپ ایہ اگ جلا کے تے
صاحب ویکھسی جدوں اعمالنامہ پچھوتا دسو وقت وہا کے تے
آئے باز نہ سن کے آواز ایہ بھی دلوں خوف خیال ہٹا کے تے

آیا دوچ اجاڑ پہاڑ اچا اچا بولیا کوک چلا کے تے
میں ایہ نہ ویکھ سکدا کارا کھیں کرو ظلم ایہ ہور دے جا کے تے
ایتھوں جاو اگیر رڑے واسطہ جے نہیں تے جھڑ انگا خنجر تھریکا کھا کے تے
دھر بکدے کھچدے لگ جاندے پایا یوسف دے گل وچ باہ کے تے
ہوسی مال متاع تباہ سارا کیہ کہاں ہا مودت کرلا کے تے
کھا سو ٹھوکراں وچ اندھیرے تے شمع نورافروز بجھا کے تے
ہو کے نبی دی آل اولاد افضل کدھر چلے ہو قدم اٹھا کے تے
دائم جابر حران جرار بھائی طعنے لاہن بنا بنا کے تے!

Marfat.com

یوسفؑ اتے بھائیاں دے انھوں ظلم

وکھیں کڈھ حد انھ روئیل رسی تینوں اج کرساں سیر ان یار یوسف
زلفاں پکڑ شمعوں تلوار کھچی بیوچ چیدا تیرے رخسار یوسف
جھوٹیاں تیوں ستاونا ئیں باپ تائیں سانوں بھلی اخیر سار یوسف
سانوں تاریاں سنگ ملا دنا ایں آپ بنیں مسجود سردار یوسف
ویکھ خواب دی ملن تعبیر لگی ویساں گھاٹ اتار تلوار یوسف
شوق سیر شکار دے ویکھ اکھیں لگا ہوں تو آپ شکار یوسف
تیرا خواب وچ تھیا درخت علا اس دے کھا میوہ لذت دار یوسف
ہُن سد نے سنگتاں ہین کتھے کوئی بنے تیرا مددگار یوسف
سمجھے منھ اہرا ونڈی موت سر تے پیا حد کیں ہیں ہاں یار یوسف

بابل بابل کر سیدڑا لوے ترلے درد کرے فریاد ہزار یوسف
سانوں کسے شمار نہ لیاوندا ئے تیریاں سو خاص پیار یوسف
آفتاب مہتاب تیں کرن سجدہ پھریں ہوئیکے مست خمار یوسف
مدد سد بلا ہن ساجداں نوں ابا بودی چھوڑ پکار یوسف
چالبازیاں سکھیوں عمر چھوٹی وڈا ہو کرسیں کیہڑی کار یوسف
اج چکھ کھاں مزا محبتاں دا کرساں اک تھیں چیر کے چار یوسف
سکے بھار دے ویکھ کویں کرسن ہن سد خوابوں سا دا بھار یوسف
براں تیغ تے ایہ سر تیرا ویکھ خاتمہ وچ پلکار یوسف
اچن چیت دائم قدرت ویکھ ربی پیا ہس کلیاں پھلاں ہار یوسف

حضرت یوسفؑ دا ہسنا تے یہودے نے حیران ہو کے پچھنا

باہوں پکڑ یہودے نے کہیا یوسف ایس گل دا راز بتا بھائی
جیہنا کس مقام دلاور اندے جاندے ویکھساں دل گھبرا بھائی
وچ وقت مصیبتاں سختیاں دے ہاسہ کس طرح گیا آ بھائی
نیڑا موت دے گھاٹ تھیں اتر نے دا سیں ہسنے دا ماجرا بھائی
اک راز تو کھیڑا اور رت گیا جاناں ہیں یا میرا خدا بھائی

گھروں دور تے بیابان جنگل مائی باپ تھیں ہیں جدا بھائی
تیرے خونڈی آ قاتل تیغ تشنہ وچ جوش دے جور وجفا بھائی
کوئی دم باقی تیرا وچ دنیا ہسنے خاتمہ ہوگ صفا بھائی
جے نہ دسیں سخن طرا افسوس رہسی یوسف آکھیا پچھ نہ کا بھائی
آیا نظر میں سد یار دائم جھیڑا رونڈیاں گیا ہسا بھائی

یوسفؑ نے دل دا حال یہودے اگے ظاہر کرنا

وچ وقت مصیبتاں سختیاں دے واہ واہ دلہ ڈٹھا راز نہاں مینوں ۔ ہر طرف تھیں ترٹیاں جدوں آساں قدرت ربدی آئی ہسان مینوں

کل دیسدے وچ ہوڑی ہور آہی اگوں ہوئی آہے ہور عیاں مینوں
اودھر ٹبھیلیا رہیا ہیں نا راند رسر ہی تے ہوئی پچھان مینوں

اوہ گل میری اج گل گئی اے جہدے نال سی سدا دھیان مینوں
میرے شیر دلیر بھرا ساتھی کی دے گا کوئی نقصان مینوں

جے سر لوے پیار پرواہ نائیں ڈھے پیا ایہ مان تران مینوں
بھیڑاں بھیڑیاں لین گئے ونڈ پیڑاں سیسی اوچ ڈگمان مینوں

جنہاں بھائیاں توں مدد جاتا کیتا اوتہاں لٹا پریشان مینوں
کرکے باپ تھیں جدا بھرا میرے لگے جنگلیں مار کھپان مینوں

مشکاں نائیں بنھ میریاں جان صدقے تیغاں کھچکے صاف کھان مینوں
نکا ویر میں لاڈلا ناز بھریا مدد دین لگے بھائی جان مینوں

منتظر خاتمے دا ویکھ ہیسیاں میں نکتہ دسیا رب رحمان مینوں
جدوں ہیچ جاتا مددگار اللہ ہاسہ آگیا نال ایمان مینوں

رہیا خوف اندوہ نہ لکھ باقی دیسی داد صاحب سلطان مینوں
اک ذات کریم دا آسرا ئے رکھ سکدا اے امن امان مینوں

تیغاں تک ہن جیونہ دھڑکدا ئے لدھا کدھے لکھ قرآن مینوں
جیون مرن تھیں گئی دلیل اگے شہر لدھڑا اوچ ویران مینوں

اوہدی فہم ادراک تھیں دور حکمت لگا حکمتاں نال پرچان مینوں
دائم راہ پیاں لدھا داہ نکتہ نہیں سی لبھنا اوچ کنعان مینوں

یوسف علیہ السلام دی دعا اللہ اگے

یوسف ہتھ اٹھا دعا منگی لیئے نیاز میری بے نیاز اللہ
تیرے باجھ نہ کوئی بنا تکیہ کرم غریب النواز اللہ

پکڑ دست میرے دستگیر عالی پئے پائدے دست دراز اللہ
بیشک توں ہیں بیکساں دا آسرا ئیں وچ مہر سندا چھیڑ ساز اللہ

پئے کھچدا ویر کبیر تیغاں طعن زدی دے مار آواز اللہ
صاحب کرم عمیم الطاف دا ئے پیا وچ گرداب جہاز اللہ

بخشش داد کریم رحیم میرے مینوں بھل گئے ناز انداز اللہ
تیرے باجھ اے غیر داماں کوڑا عین غین ہویا امتیاز اللہ

کدھی لاو نائیں ڈبیاں بیڑیاں نوں بے پراں نوں دینہ پرواز اللہ
دم مارنے دی نائیں جا ایتھے آپ جانتا ئیں اپنے راز اللہ

تیرے لوہے تے عاجزی دی جاتے پیش نائیں تک و تاز اللہ
ابراہیم خلیل دی نال برکت میری کریں قبول نماز اللہ

گرگاں وچ غزال سنبھال اپنا از طفیل امیر حضرت محمد صلعم حجاز اللہ
تیرے فضل دا ایہ قانون دائم بچے فاختہ تے حرے باز اللہ

یہودے نے بھائیاں نوں یوسف دے قتل تھیں باز رکھنا

پاکے مہر یہودے نے نال اندر ہولا حکمتاں نال بچاوندا ئے
سوہنے یوسف نوں نال پیار الفت اپنی بغل دے ہیٹھ لکاوندا ئے

تیغاں کڈھ میاناں وچوں جلدی بھائیاں ساریاں فرماوندائے
بغلوں کڈھ یہودیا چھڈ ڈزاتشنہ تیغ دامنہ ترساوندائے
بس بس کنعانیوں ڈر رب تھیں ناحق قتل نہ اسنوں بھاوندائے
بھائی آکھدے آپ وچ ایہ ویکھو کرکے قول ہن ڈولاوندائے
برہان وہاں دے کردا یہودی پھیر تکڑے شمعون تلوار چمکاوندائے
تسی آپ بھائی عہدوں دور نٹھے کون قتل صلاح ٹھہراوندائے
کچھ ہوش کرو صاحبزادیاں ہو ظلم کیتیاں رب رلاوندائے
کنبے عرش یتیم دی آہ سن کے تختہ زمین بھی تھرتھراوندائے
بے تقصیر یوسف نکا ویر ساڈا بدھی ہتھیں غلام کہاوندائے
ایسی شمع افروز دلدوز صورت پھونک مار کے کون بجھاوندائے
سڈو ٹھوہ ڈونگھے کوئی کدھ کدی پھیر اوطن ول پھیر نہ پاوندائے
نظروں ساڈیوں مریگا دور رل کھل گو دیدار نہ بیچ وچھاوندائے

تے اوہ جوش خروش تھیں کرن نعرے اندر جیو دے صبر آوندائے
بھر بیٹے گھٹ اسد اقصہ ختم ہوندے یہودا مڑ بول سناوندائے
اہدے مرن تھیں مراں گا میں پہلے جھگڑا اناں پھر اوندے لاوندائے
وچوں نکل جما بیتاں کرن لگا ساڈے جذبیوں خوف نہ کھاوندائے
یہودے آکھیا قول تروڑیا کیں نائیں مرد جو قول بھلاوندائے
جدا باپ تھیں کرن دی غرض ساڈی جانوں مار یں ما غضب ڈراوندائے
اوہنوں کسے جہان تے ملے ڈھوئی جیہڑا قہر بیدوس کماوندائے
پکڑے جاوسیاں حشر دے روز سارے انت پچھڑا عمل شرماوندائے
کرسو قتل تے پچھتاوسو عمر ساری مینیں نیک انیک بتاوندائے
میں اک راہ دساں مطلب حل ہوسی بھائیاں تاں صلاح پکاوندائے
رلسی دور دراز غلام بردا کون بردیاں گھر ہیں لیاوندائے
رہوے اندر دل مشورہ کرے ظاہر رکھہار تے نظر ٹکاوندائے

شامل قصص منالی گل مل دی براک بھائی دشمن مناوندائے
قدرت ویکھ خدا بندی عجب دائم یوسف سامنے بچیا جاوندائے

کھوہ کول آکے یوسفؑ نوں کھوہ وچہ سٹن دا ارادہ

قتل بے نظیر تھیں باز آئے ٹرے طرف جنگل بیابان بھائی
زمین آسمان پہاڑ جنگل الامان کوکن الامان بھائی
وَاَجْمَعُوْا اَنْ یَجْعَلُوْهُ فِیْ غَیٰبَتِ الْجُبِّ شاہد عین بعین قرآن بھائی
سندا پیا بھرانواں دیاں سب گلاں یوسف ہو گئے بند زبان بھائی
پشیمان حیران جانان جاتی پریشان افتان خیزان بھائی

یوسف پیر پیادڑا جائے وندتلیاں ہو گئیاں لہولہان بھائی
آیا چلدیاں چلدیاں کھوہ رستے توں کوہ دو تھوں کنعان بھائی
اہنوں سٹے چاہ گمنام ایسے کٹھے ہو صلاح پکان بھائی
ہنجوں خون دے چھما چھم اکھیاں تھیں جگر جان وجود بریان بھائی
بررخ ہر دو خط ستم اخوان منہ جبین تے داغ نشان بھائی

Marfat.com

یوساں گل اندام سر پیر زخمی چاک ہویا گریبان بھائی
پیر جہاں دی ایہ تحریر خونی رہسی چمکدی وِچ جہان بھائی
لعل سچیاں دلیو چہ پیار لدا محرم یار ہوون قدر پان بھائی
ورتن کی غریب دے نال لگا غربت سفر وِچ سر بنی لے آن بھائی
پایاں جھات اندھیر گھپ گھیر اندر کنبے شیر دلیر دی جان بھائی
یوسف سمجھیا دیر نا کد بنے لگا نیوں کے رون کرلان بھائی
مینوں قتل منظور لے کرو جلدی مرنوں سخت ایہ کھوہ ویران بھائی
کیا عجب لئے ذائقہ تیغ براں فانی کرے یکدم آن خان بھائی
کنواں دھواں فراق اندھیر کالا پھیر دھار تلوار جوان بھائی
اکے موڑ گھر دیو مینوں پدے نیں تے کر دے چا خون اخوان بھائی
آکھن چپ کر لڑکیا بول نائیں لگے خروش مچان بھائی
نہیوں ویکھنے پرت کنعان اندر شان شوکتاں نازگمان بھائی
گلوں لاہ کرتہ بدھی کر رسی لگے ڈول مثال بنان بھائی
گور چاہ اندر ہوئی کفن میرا آخر وقت تکفین سامان بھائی
یاراں تاریاں نوں آکھ دیں مدد جھڑے تہہ نوں سیس جھکان بھائی
بعد الموت اٹھ حشر وِچ یاد کریسں مٹھی گود یاندی لذران بھائی
یوسف منہ کنعان دے ول کرکے لگا اجڑی رون کرلان بھائی
بابل گیوں کتھے ہائے گیوں کتھے پئے اجل دا جام پلان بھائی
سائے قول اقرار وسار سٹے بنگے گرگ غزال نوں کھان بھائی

لکھے سرخ مضمون برادراں نے کھول حسد والے قلمدان بھائی
مظلوم دی لب مغموم دائم کر دی رہ گی آہ و فغان بھائی
تموں جہان رووے سرنگوں گلگوں لگے کار زبون کمان بھائی
ہو ہو کو کے چھپایا ہو عالم لگے کھوہ دے وِچ وگان بھائی
طرف چاہ سیاہ دے پکڑ کے تے بانہہ مادی ہو روان بھائی
صاحبزادیو ایہ کی کرن لگے ہتھ بدھڑے جان قربان بھائی
اکو تیغ مارو قصہ ختم ہووے دکھ درد سارے جھوڑ جان بھائی
مینوں کھوہ وِچ سٹو نہ واسطہ جے دوزخ قہر دا براز ندان بھائی
پڑھ کے بسم اللہ نند کرو سبل راضی ماں ہیں نال ایمان بھائی
جج کے چاہ سیاہ وِچ کی لینا ہے شرلے اوہ پیر کنعان بھائی
جدوں قدم اٹھایوئی بار دے گود پدر آخر ٹریوں مان بھائی
باہوں کھچ کنڈیڑے دے آندا تیری خواب اج ہو گئی عیان بھائی
یوسف آکھدا رس دیو گل میرے کیوں کردے ہو تن عریان بھائی
آکھن منگ کپڑے شمس قمر کولوں تینوں نوین پوشاک پہنان بھائی
یکار کھاں سجدوں ساریاں نوں مینوں آ گئے اج پچھان بھائی
تیرا روح تیار پروازیاں نوں کوئی دم دا دم مہمان بھائی
میرا دیکھ آخری مکھ بابا بیٹھے ستم تھئیں کچھ کمان بھائی!
تینوں دور کر کے چور چور کھوہ دسے دار لشکان بھائی!
کسے روز ایہ فیصلہ رب کرسی لگے مجھ نوں مار نشان بھائی

آکھ چپ ہویا میلے زندگیاں دے جیو تسی جم جم مہربان بھائی
اللہ بیلی رحیم کریم دائم پاک ذات حافظ۔ الرحمن بھائی

Marfat.com

ڈونگھے نے انھیرے کھوہ دا حال

استغفار پناہ خدادی لے اندھیر ظلمات غبار کھوہا
ہجر رنج و محن الم ظالم دکھ درد فراق سر سار کھوہا
پانی وسندیاں اکھیوں وُہے پانی آوُے نظر ہنیر اندھار کھوہا
تجیل حسد تھیں حاسداں نے کیتا موت تکلیف تیار کھوہا
جام جل حصار قزاق قاتل کسی ہوئی ہر وقت تلوار کھوہا
اِٹ اٹ لبریز حرص سیتی لوبھ موہ تے خودی ہنکار کھوہا
بر بلا بلا ایذا آفت سختی تاپ عذاب آزا کھوہا
بے وساہ لئے روسیاہ خانہ کردا گم شد یار اندے یار کھوہا
اللّٰہ نبیا سبحن المؤمنین دا بجھ نکتہ ترک مومناں دا آشکار کھوہا
کئی عاشقاں جاں قربان کیتی امتحان دا وڈا بازار کھوہا
گند مند آلود ہزار اس وِچ بدبو متعفن سارے نکار کھوہا
ہوسی تار تھیں باغ بہار گلشن جلدوں یاد سی عین دیدار کھوہا

اوہدا آہنگ ڈُوہاں وسیع تھا ستر گنہ عمیق شب تار کھوہا
بیت الحزن مانند جہان فانی عقرب مار زکھے بیشمار کھوہا
سار چھکیاں زہر رگ رگ ڈُھائے کوڑ از ہر ایسا زہر دار کھوہا
حد جور و جفا براداراں دی لائیا دتبچ اقرار وِچ بار کھوہا
دلو دن ڈکا چھپالیندا سوہنے حسن دے لعل انوار کھوہا
آشکار جو گھروں شتکار ڈُے کرے تہانوں پکر شتکار کھوہا
ہیں پر سوز مکان وچھوڑیاں دا کرے وزیر ہوتم بکار کھوہا
ایجاد شداد بیداد والی ویری جاندے سر دل پار کھوہا
بے شمار حشرات پر زہر اس وِچ دام مرگ دا راہ وچکار کھوہا
کال ماچھ بجے کوئی وِچ ڈگا دیوے پلے بھلے بھیریاں ہار کھوہا
چلیا لال خلیل دا اج تھلے کردا مدتاں دا انتظار کھوہا
ملدا بُرے نوں پرت کے براد آلم کرے نیک شگ نیک دا ہار کھوہا

کھوہ وِچ یوسفؑ نوں سٹن دا منظر

یوسف لٹکیا ڈول مثال کھوہ نے اکھیں میٹیاں بند زبان ہویا
چڑھیا ملک ظلمات خورشید طلعت امر آئیکے رب رحمان ہویا
چن چمکیا کالڑی رات اندر روشن گلی بازار مکان ہویا
چاہ تخت ... تے ماہ عطا نالوں ایس چاہ دا اچڑا شان ہویا
کواں ماہ عطا مسجود اختر شمس و ماہ ایہہ ماہ کنعان ہویا

منظر تک ملکاں افلاک رنے جدوں سوہا تکلے وان ہویا
چلیا زہر و نجان تریاق کامل موج مہر دے وِچ سلطان ہویا
چاہ چاہ تیری چاہ کو کدے شاہ ماہ منگاں آبادان ہویا
اوہ چاہ اس چاہ تھیں رہیا خالی ماہ چاہ ایسے مہربان ہویا
سجدہ گاہ ماہی شمسی تجلی ماہ عطا ایسے چاہ آن ہویا

Marfat.com

پیدا ماہ کنعانی چاہ وچّوں چاہ غم دے ماہ چاہ دے واہ دہان ہویا!
نکتہ چین نہ بھائیدا کریں شکوہ ہتھیں جنہاں ایہہ فعل عیان ہویا
آپے بھال لبیں نکتے راز باطن روشن جدوں چراغ عرفان ہویا
صورت سوہنی نور قندیل یوسف جھبّے زینتیاں لامکان ہویا
فاعل ہور اتے تیر چلان والا انسان مانند کمان ہویا
دائم شاہ مصری اج تخت بیٹھا ظاہر بین کہندے بندیوان ہویا

یوسفؑ دا کھوہ وچ جھڑناں

رکھیں بیج سائیاں بیج پکڑکے تے ہوئی ہوئی ہیٹھ لمکاوندائے
یوسف ہتھ باہنے وچ پتھراں تیں جھوسا ار شمعون چھڈاوندائے
ادھے کھوہ تک اجے نہ پہنچیا سی رسا کپ وئیل گاوندائے
وحی سدرۃ المنتہیٰ اوں چون پرواز کر پلک وچ آوندائے
پتھر اک ہریا کھوہے مثل تختے اتے نال پیار بٹھاوندائے
خورش آب طہور بہشت میوے میزبان جبرئیل کھلاوندائے
نیزہ بھر ملیا پانی ٹھاگوں بڑا ادب آداب بجاوندائے
برکت قدم آفات ظلمات کھوہ مٹھا آبحیات کہاوندائے
ہو کے دست بستہ فیر رب ولوں جبرئیل سلام سناوندائے
لال بال نوں متاں ارگاہ لگے پیاد اوں ہوس ترساوندائے
بھائی کہن یہودیا سٹ تھلے تے نیز دلگیر چلاوندائے!
خبردار مت یار نوں چوٹ لگے جبرائیل نوں رب دوڑاوندائے
اجے تلے نہ پہنچیا آہا یوسف راہوں کھن کھدڑا پاوندائے
کھول بازوؤں جلد تعویذ جامہ بڑے زیب دے نال پہناوندائے
جگمگ لاٹ چراغ افروز کھوہے کل وہ دک اندھیر مٹاوندائے
زہراں دیاں تے شیریں دا ر ہویا جاندا ارنے گھرا گھماوندائے
مٹھے نام حشرات بلا سند درک جلد بہاربن جاوندا اسے
دائم یوسف علیہ السلام تائیں اللہ پاک حضرتی خبر فرماوندائے

جبرائیل دا خدائی پیغام دیناں

یوسف غم نہ کریں کریم ہاں میں تیرے کرم دے نال لگا دیساں
صابر ہو کے ویکھ توں کم میرے سارے درد فراق مٹا دیساں
ایہو بھائی جنہاں تینوں دکھ دتے لگے تدھ دے گل نوا دیساں
انوں بے سنس کیتی کار تیتھوں عمل سامنے رکھ شرما دیساں
پینڈا انا دیکھ گھبرا نائیں فیض نعمتاں بخشش رہا دیساں
دھنڈ کلا آفات ظلمات اندر جام آبحیات پلا دیساں
ایس کھوہ اندھیر لوں کڈھ تینوں عزت رتبے دستا چا دیساں
توں بجھ لبیں وہ بجھاس نہ پرسے حکمتی عقل چھپا دیساں
صاحب سلطنت تخت نشین ہوسیں تاج زاج معراج پہنا دیساں
میریاں حکمتاں راہ ذرا لڑے تینوں سائیں لعبیں وکھا دیساں

چمن شاہ جہاں دے قدم ادبوں پلے محنتاں ساریاں پا دتیاں
دائم قائم رحیم کریم ہاں میں رحم کرم تھیں سہاگا دتیاں

دیدار دا پرانا طالب

کھوہ پین وچ حکمتاں ڈھیر آئیاں سب جانندے جانن ہار یارا
لئی راہ کئی سبق نشانیاں نے کئی راز تے کئی اسرار یارا

ذکر میں فراق جدائیاں دے حسد ستم تے مہر پیار یارا
حال سفر تے قید رہائیاں دے خوشی عیش سرور انتظار یارا

بت سکنیاں بت پرستیاں دے تے توحید واحد کردگار یارا
خط و خال دے رنگ جمال نور صفت ماہ جبیں رخسار یارا

ایسے قصے نوں وچ قرآن نائیں کہیا احسن القصص نکھار یارا
درد غماں دی موج بہار اسوچ حسن عشق دا باغ گلزار یارا

نیک طور اک ہو دے ور اندر بھلا مرد ہویا ذی وقار یارا
اوہدا نام تے ولی کامل عابد رب دا شب بیدار یارا

شیث نبی دیاں نسلے سجھیاں نوں ٹھوس جند اکر اذکار یارا
یوسف لال کمال جمال حسن ہویا ویدسندا طلبگار یارا

ہینا ں دے اپنے دی دیکھ پیشنگوئی نت سے روندا زار و زار یارا
لوں لوں وچ ڈھا گیا عشق اندر ٹھیاندے تاب ہویا بیقرار یارا

بارگاہ اللہ وچ کرے سجدے آکھے میل سوہنا اک وار یارا
شیشہ نور دا کدوں ظہور کرسی شمس قمر جیدے خدمتگار یارا

گراں دیدا اک وار ہڑ راں بھادیں کرد انور پر سوز پکار یارا
پیار غمدیاں کن آواز قدرت کیتا امر غفار ستار یارا

کھوہ تیرہ کنعان دے لا ڈیرہ اسنقے میلساں ماہ انوار یارا
لائی دیر نہ سندیاں سورت جلدی بیٹھا وچ کھوہ دے عاشق زار یارا

۱۹۰۰ اک ہزار تے نو سو سال اسدی راوی لکھ گئے عمر شمار یارا
بیٹھا مل اندھیر غبار خانہ ولی رب دا نیک اطوار یارا

انتظار محبوب دے آونے دی ہوے نت بیمار لاچار یارا
گئی رت خزاں جدائیدی آئی وصل دی فصل بہار یارا

آکے چاہ وچ چمکیا ماہ یوسف ہاتف کہیا بلند للکار یارا
اٹھ او عاشقا صادقا دیکھ جلوہ اج آگیا ئی تیرا یار یارا

الحمد اللہ اٹھے ادب سیتی قربان لکھ وار یارا
حسن یوسفی بے حجاب کرکے رب وسیا عین چمکار یارا

جھلی شاہ جمال دی تیغ براں گذر گئی ادھنوں دسر پار یارا
میرے واسطے سوہنیا کھوہ جھڑیوں مخفی بھید الیہ رب دا تار یارا

ہو گئی اج دعا منظور میری تیرا ویکھ جھلکارہ دیدار یارا
اوسے گھڑی وچ جانیز اجل چھاتی پورا ہو گیا تیرا اقرار یارا

اللہ بلی او بیلیا کورج میرا مونہوں کو کیا ہیں بلہار یارا
دائم حکمتاں ویکھ حکیم دیاں ہووے فہم دی کند تلوار یارا

Marfat.com

بھرانواں دا کرتہ رنگ کے گھر روندیاں آوناں

بھائی کھوہ اندھیر سٹ یوسف میل مشورہ متاپکاوندے نے
بکرا ذبح قصاب شتاب کر کے کرتہ لہو دے وچ ڈوباوندے نے
جامہ خون لبریز تک بارکرسی انگ ننگ نیرنگ چلاوندے نے
اودھر باپ ہی گرم اڈیک لائی کدوں دید میر دیدے پاوندے نے
یعقوب بھین بھیں بھی کرے زاری دونویں پدر و خستر رساوندے نے
نے تکرنہ بینظیر منتظر تدبیر تقدیر بھلاوندے نے
کل وچ بار بہار چڑھکے ڈھر ڈنگہ تے نگہ وگاوندے نے!
ہائے ویر سوہنا ملے ویر سوہنا اچے دین تے وین لاوندے نے
ہائے بابا جی ورتیا قہر سر تے پارکے رنگ بدلاوندے نے
چھایاں زردیاں نبی یعقوب تائیں نظر خوب محبوب نہ آوندے نے
نبی سمجھ لیا ورتی آن کائی ربوں آئی نوں نبی نبھاوندے نے
سینے کو بیاں ماتمی ویس کر کے مکر حیلیوں عمل چھپاوندے نے

اگے باپ دے کی جواب دیساں ور عکر خیال وڈاوندے نے
کہساں پدر نوں کھا گیا بھیاڑ گیا عذر مکر فریب بناوندے نے
وقت شام اٹھ ٹرے کنعان ولے اچا رو دے شور مچاوندے نے
پئی شام نہ پرتیا شام گھر نوں صفاں بجھ خیال وڈاوندے نے
ویکھیں بینظیر وارہ مڑ مڑ جدھ کوہ نظیر لگاوندے نے
سیر گیاں محبوب باندی خبر شالا پئی رات نہ چھپات دکھاوندے نے
اچن چیت دل شکن آواز آئی کوئی روندے جیوں کرلاوندے نے
ڈھینے ڈگدے باپ دے پیش آئے روندے چیندے نیر وہاوندے نے
لیا لٹ تقدیر دی دھاڑ یوسف مہو دھی بندیاں ہوش بھلاوندے نے
دردناک پیغام صمصام قاتل سر پدر دے پیر چلاوندے نے
پائیں سرا تے کرن فغان بھائی کدی دھرت سیں ٹیکاوندے نے
اکھیں خون بھر یاں ہتھ کالجے تے دا الم نبی یعقوب فرماوندے نے

پیر کنعان دی پریشانی

دسو بیٹیو تسا نتوں کی ہویا میرا یوسف دلدار نعیم کتھے!
اسرائیل دا دل راحیل دی جان ہویا گم نور ابراہیم کتھے!
غنچہ قلب دیاں طاقتاں سلب کر کے ساکن ہو گئی نسیم کتھے
کیہڑی ندی وچ ڈھونڈاں غواص زخمی میرا سٹیا جے در یتیم کتھے
جس عید دا دید مزید روشن خورشید امید ندیم کتھے!

یوسف یوسف پیار کے دا فرزند ہو آئے مست کرکے دل نیم کتھے
چھائی شب تاریک کنعان اپنی شمس الحسن تے نیر عظیم کتھے
جس دا رخ انور کر دا جگر گھائل ملے طالب ادب دا تسلیم کتھے
بڈھے باپ نوں مثل سیماب کر کے سن خرد ادریا مقیم کتھے
وی والی ولایت حسن روحی جیہی احسن ہفت اقلیم کتھے

مقناطیس آئینہ ربا چشماں شیریں لباں طبیعت کریم کتھے
پہ دین سعدین نعلین چمن دارالامن مسعود حریم کتھے
بے پرواہی دیاں موجاں ماردا اے بحر فیض الطاف عمیم کتھے

درنا سفتہ آغوش پدر نازیں پروردا خوش کلیم کتھے
تمہید نبوت آغاز رسالت پابند صراط المستقیم کتھے
کون عشق دا ہور مریض دائمؔ نسخہ لے گیا میرا حکیم کتھے

پتراں دا جواب

قدم باپ دے پکڑ کے کہن پتر بابا نا صاحب اقبال قبلہ
وڈے کون جنگل اندر دوڑدے سان بعثؑ زیاندی کھیڈ پیاں قبلہ
اہنوں کھا گیا اک بگھیاڑ کر دس آہے اپنے اسی خیال قبلہ
اسی کول ہوندے بےخبر نہ کردوں گرگ شینہ دی کی محال قبلہ
کرڑ نہ ادھالے او سدا خون بھیریا ساڈے کول ایہ شاہد کمال قبلہ
پایا نہ سراغ مقتول قاتل اسی ڈھیر تھکے بھال بھال قبلہ
ایہ زخم ناں کدے بھی ملن دا اخیرن سدیاں پئے زوال قبلہ

اِنَّ ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ اس وچ شک نہ رتی روال قبلہ!
کپڑے جنس اسباب ہتھیار ہر شے یوسف بیٹھا سی پچھے سنبھال قبلہ
سچے ہاں پر تینوں اعتبار کتھوں بھاویں لکھ کریئے قیل قال قبلہ
آئے پرت جد اسی پھر اسارے باقی نام نشان نہ وال قبلہ
کھا گیا بگھیاڑ اجاڑ اندر سوہنا ویر یوسف نوری لال قبلہ
اجڑ ٹر کے اجاڑ اجاڑ گئی اپے وین کردے حال حال قبلہ
دائمؔ ڈھونڈ رہے ہوا لگے یاد کر صورت وردی شمع مثال قبلہ

یعقوبؑ دی حالت

رات گذر گئی غمی دی وچ منزل ایسی سندیاں ہوش فرار ہوئی
کردے وین بھیں وڈیں پھر پھر زینب بھین رو رو بیقرار ہوئی
وسندو کار اندھیر غبار چھائے اوہلے حسن دی شمع انوار ہوئی
جیا نے ہیں جاندا اوہ دکھیا جس نے سخت تلوار دی وار ہوئی
بتر دیکھ حالت پچھوں تاں سارے سات ہوں مندیڑی کار ہوئی
ٹی حشر سندو نزار سانوں پریشن ہوں جیار قہار ہوئی!
شورہ غدل دے گھر پر سوز ماتم ہر تال تمام دربار ہوئی

شام پیگیا لٹ کے شام خوشیاں صبح ہجر والی نمودار ہوئی
ہنجوں ڈھونڈ دے سب کنعانیاں نے ہر طرف فریاد پکار ہوئی
یعقوبؑ درویش مجذوب ہویا پیاری خوب صورت پردہ دار ہوئی
نزع حال فقیر دل گیر ہویا گویا عرش توں روح تیار ہوئی
یوسف ماریا باپ ضرور مرسی شکل ہر اک دی شرمسار ہوئی
گل ویسے تے گل گل مرساں وسن تاں وسن دشوار ہوئی
دائمؔ گونجیا نیلگوں چرخ گنبد کوک جا لگے عرش مینار ہوئی

Marfat.com

یعقوبؑ دی فریاد

یعقوب قمیص دے لئے بوسے مارے آ تا او خوش تصویر یوسف

کی بنی تینوں بیابان اندر خبریں گھر آئے سارے ویر یوسف

جگر جان میرا تو ہیں ناروا ناں جگر جاں گیوں تو ہیں چیر یوسف

گیوں کرن شکار رہو یوں میں قربان غریب فقیر یوسف

اکھیں اکھیاں لئی سدھرائیاں نے لگاتار پیاں ویہن نیر یوسف

دکھ سنا جگت جہان تھیں سیر میرا سہ ہوش نہ وچ سریر یوسف

میریا شوقیا سیر شکار رویا کیتو بھیج قمیص دلگیر یوسف

کی کھیڈ اکلڑا کھیڈ رہیوں آئے پرت اخوان کبیر یوسف

وچ شام دے پائیگے شام کالی نہیں پر تیوں شام منیر یوسف

میرا چیر کلیجڑا ویکھ آ کے تیری لٹکدی زلف زنجیر یوسف

چار کوٹ اندھیرڑا باجھ تیرے میرے سوہنے بے نظیر یوسف

میری مدد آغوش دے لعل سچے ایہہ کی وٹ گئی اے تقدیر یوسف

آیا ترس نہ بدھڑے باپ وائی گیوں مار جدائی دے تیر یوسف

پردہ پوش ایں وچ حجاب کیہڑے میرے دُر یتیم امیر یوسف

ہو کے تن عریاں باری یحیہ بیٹھوں لال بال کمان تو تیر یوسف

دائم حشر تک پڑھن گے پئے عاشق تیرے سکھن دی پہیل تفسیر یوسف

پہاڑاں وچ یعقوب دے ہاڑے

کڑتہ لا سینے بھنا طرف جنگل میں قربان تیرا ں یوسف

مساں پہنچیا آئی بابل ورد کیٹھا چمک دلوں نور نشان یوسف

کدے گھات کمین وچ جہات باوے ہائے لٹیوں کس مکان یوسف

روندا پھیراں تڑسیا عمر پچھلی سنجا گئیوں شہر کنعان یوسف !

میری آہ پر سوز فراق دی تھیں پیا لرزدا زمین آسمان یوسف

بھلے جھاڑ اجاڑ پہاڑ کالے کتھے گم ہویوں میری جان یوسف

غار بار نیواں اچان کر کے متھ جگر تے درد زبان یوسف

کھاواں ٹھوکراں پیا افتاں خیزاں تیرے ہجر کیتا پریشان یوسف

نوبہار تے نونہال جوبن نور چشم میرے نوردان یوسف

ماہ شاہ جمال گلزار دائم میرا چین تے بین پران یوسف

درد بھریاں آوازاں

کوکاں ماردا پھیرے پہاڑیاں تے کیتا یار کس مار جندا میرا !

واہر ٹردیاں واہ کے خونیاں ہو جگر جان بیرا گئے کھا میرا !

خونریز درندیو سچ دسو تساں چیر کھادا دلربا میرا !

میں تے سیر گمیدن زن بھیجیا سی کیتا ترس نہ ظالمو کا میرا

پہلی وار آیا کھیڈن وچ باراں چنگا کھیلیا یار پرتا میرا
کی سار سکھیاں کدھی وسدیاں نوں جویں حال وچ فرو دریا میرا
بے صبر بے غیرت تے بے ہودہ کر ناروا سی شرم حیا میرا
دلبند میرا فرزند یوسف کھا گئے ہو نور افزا میرا
روندا شام نوں فیر کنعان آیا مارے صدمائے ماہ لقا میرا
بدلہ پا سو ویر یو ویکھ لینا لیکھا ہووسی روز جزا میرا

وچ پلک دے تھبو ہزار ٹکڑے کدے سنو کنیں ماجرا میرا
شیر یو چیتیو بھیڑیا تے گرگو جے بال وچ پیٹ دے پا میرا
میرا باپ اسحاق خلیل دادا رسلین ابا اجدا میرا
بناں دید جمال محبوب دے انور کدے بن والا تایئں گھا میرا
بستی یار وچ وائے دریغ قسمت کھنڈ گیا لے درد سودا میرا
ضامن رب رحیم کریم دائم انت کم تسلیم رضا میرا

کڑتے دا جھوٹا رنگ

پھول پھول جے کرتہ پارو الا ویکھ لئیاں ڈیہاں لا لباں نے
اجن چیت لسوندا روندا ہس پیا آیاں طبع اندر خوشحالیاں نے
پتر آکھدے ہسا کدی رونا ایہ جنوں سودایاں چالیاں نے
اس گرڑی نہیں خوشبو اموج جیدیاں ات ناں نقاں کالیاں نے
دسے پیا بناوٹی خون باطل چالبازیاں مکر ترالیاں نے
جہڑے آکھدے کھا گھسیا ڈگیا مغز اہناں دے چکر بھنوالیاں نے

کدی اکھیں تے لاوندا کدے چھاتی تحفہ بخشیا شاہ جمالیاں نے
زیب عرض کیتی قبلہ کھیا ہا سہ گلاں کہیڑیاں باطنی بھالیاں نے
نبی آکھدا ایس قمیص وچوں ظاہر دتیاں مکر وکھالیاں نے
بھیڑیاں وچ نہ شعور پکار کوئی ہوندا اکھڑ کتاں بھاڑیاں جالیاں نے
سر پیر تک نا ایہ قمیص ثابت اتے رنگتاں کسے نے کڈھیاں نے
قصہ صاف نہیں آوندا نظر دائم کیتے حیلے تے تم قالیاں نے

پیر کنعان دی سچی دلیل

مرسل پکڑ قمیص رنگدار ہتھ وچ پیا صاف صحیح پکاردائے
میرے یوسف دے حسن دی صفت ایسی جیدا قدم جھ خوش رفتاردائے
ملدے مشک دی کی مجال اوتھے حلّہ جنتی باغ بہار دائے !
نالے گرگ کوئی پڑا نا ہویا جامہ پکڑ ڈھول اتاردائے
پہیرے بدن تے لسکے بچا کرتہ ایہ کم نہ گرگ خونخوار دائے

خون اپنا خون پہچان لیندا ایہ خون نہ ٹھنڈرے یار دائے
اٹھ پیر اس جگہ خوشبو تاباں جلوہ نور ظہور رکھلار دائے !
ایس خون وچ نہیں خوشبو لوجیہڑا ماہ کنعان دیار دائے
یوسف کھا گیا سر پیر تائیں ثابت ایس توں دند نہ مار دائے
ظاہر کر رسازی نظر آوندی ایتے جور رستم ایہ مکار دائے

Marfat.com

فرزند کوئی دیہو جواب اگوں ایہہ واقع عجب اسرار دائے
آیا سامنے حشر میدان دا اتھے صاحب سچ تے کوڑ نتار دائے

بگھیاڑ دا قید ہو کے کنعان آونا

شرمسار ہو کے بھائی ویر بھنے بھید کھلیا مکر تدبیر دائے
پھیر وا چیر دا پھاڑ دا پھیر اٹھے کھُلا منہ عدو شریر دائے
شور پے گیا شہر کنعان سارے نند احال ہوم نوذی بے پیر دائے
جیہڑا ویکھدا آکھدا اٹھا لما او آیا ترس نہ شاہ امیر دائے
چیر چیر اسدے کر لکھ پرزے آدم خور کلیجڑے چیر دائے
جنہوں کھادڑا اسوا وہدے ورونڈ سنگ نے ردیعقوب فقیر دائے
اج زندگی ہو گئی ختم تیری ہنے خلق تے مُنہ شمشیر دائے
آندا گرگ غریب اک پکڑ ماروں آکھن ایہو خونی ساڈے ویر دائے
ایسے تہم گرگ سنگدلے کیتا جامہ چیریا خوش تصویر دائے
سنگل مار بھارے بدھا مست قاتل خون اس بدرمنیر دائے
ہے اوہ کس طرح توں بے رحم ہو کے تیچ نور زلف زنجیر دائے
مل گھات لکین لکین زاوے سر تے چکیا بھار تقصیر دائے
تا الا مریں مرجانیا او گرگا ایہو حرف صغیر کبیر دائے!
گرگ کھلا ہو سرسٹ دائم آکھیں نیر جیہوں حال فقیر دائے

گرگ نال پیغمبر دی گل

او بگھیاڑ اجاڑ کے سیدیاں نوں کیتا خوف نہ رب معین داتوں
لخت جگر یعقوب دا جیہڑیوں کھادا ویر سوہنا بنیامین داتوں
منہ پا گئیوں پار امر سلانہ آ ہو مرگ بھیڑیوں ختن چین داتوں
ناحق ستم دا ہوے قصاص بھر ناسیا حکم نائیں مرسلین داتوں
تینوں گو تستانال جاوندا ایں جیکر آئیں بھکھا کھاں ہین داتوں
نائیں سنگیوں حشیا بادیا او جلوہ ویکھ تصویر مبین داتوں
یا ندوں وجہان امان جاہل شان ویکھدوں شاہ حسین داتوں
بجلی قہر دی پوو بگی بکھا آکھیں نکلا قلب حزین داتوں
میرے چین تسکین جا گھٹ بھر کے مزا چکھیں قریب سنگیوں داتوں
شمع شام بجھا کے شام پائی سرو ڈھیا شام زمین داتوں
پھل باغ خلیل تھیں ترو ڑیوئی ہم شکل ایں مرگ پنجین دا توں
او قاتلا خونیاں ظالماں او بھار چک لیا دنیا دین داتوں
کلی کلی کر کے بھیر لو بیٹ تائیں توڑ گل رخشاں یاسمین داتوں
اعظم اسم سی مار دا پیالا تاں ڈٹھا نقش نہ باجھ نگین داتوں
رد ہر دھرم ایمان نوں گرم ہو یوں کیتا شرم نہ یار امین داتوں
حق بیچ بے تیرا یہ غضب کیتا ساتھی ہیں شیطان لعین داتوں
رنگ دیکھ لیسیں منہ رنگیلیے ہی کے رنگ مجبور رنگین دا توں
دائم رنگیا ہاتھ ہا دات غم دی کٹھا لعل یعقوب غمگین دا توں!

Marfat.com

نبی دی دعا نال بے زباں دا بولناں

گرگ منہ اسمان ول کرکے رو رو چھما چھم نیر وہاوندا ئی
بارگاہ خدا دی کرے جھیڑے کر کر پکا چیکاں تیں بھاوندا ئی
یعقوب علیہ السلام تائیں اوسے گھڑی خدا جتلاوندا ئی
صاف بولیا گرگ انسان وانگوں صاحب سر تے ہتھ ٹکاوندا ئی

چھڑیاں گھبیاں نال لے گدیاں سوہنوں نبی ناں کجھ سناوندا ای
مینوں بخش زبان بیان والی گھبراوندا تے تھر تھراوندا ای
دکھو سر تے ہتھ تے بول بیبی نبی اٹھیا شکر بجاوندا ئی
ذالک م بجھ نکتہ کر دے نطق وحشی دست کامل جدے سر تے آوندا ای

گرگ دی پکار

بادب سلام کلام کرداسنو بینتی یا سرکار حضرت
ایسے ظلم تھیں رب پناہ دیوے استغفار توبہ استغفار حضرت
نبی ولی نسی اچی شان والے درجے مرتبے بیشمار حضرت
آدم جن پرند وحشی لنگھن جھک سلام گذار حضرت
میری کی مجال ایہ ظلم کرداں ہیں کون کمین گوار حضرت
گل کے شرم تھیں موم دجود ہویا تہمت ہیگی وچ سنسار حضرت
پالنہار غفار دی قسم مینوں میں نہیں ماریا تیرا دلدار حضرت
جنگل شام دے آیا ہاں ویر میرا کسے سیاسخت بیمار حضرت
اگو وس پئی کسے صیاد ظالم کیتا اوس نوں مار شکار حضرت
زور آوراں نے دام کھلار اتوں کیتا زور سیتی گرفتار حضرت
باسہ عذر جیہے پیٹ ویکھو کر دو تیغ کلیجیوں پار حضرت
جدوں نال اوسے سنگ سہار رہیاوں تے پچھے غمخوار خوار حضرت
جہاں پکڑ آندا اے تقصیر حقی سب انہاں دے کسب کار حضرت

طاقت نہیں ایتھے دم مارنے دی ابراہیم دا ایہ دربار حضرت
تیرا لال یوسف میں نہیں مول کھادا کرو صاف یقین اعتبار حضرت
جسم تساں دے خاک نہ چھیڑدی ہے آتش ساڑنوں کرے انکار حضرت
آب باد مٹی چمن قدم اوہنوں نائیں چلدے تیر تلوار حضرت
صاحبزادیاں نوں ورتھیں پکڑ آندا اکٹھ مار کے پیش سرکار حضرت
تیریاں پتراں نام بدنام کیتا کر کے چور خونی سنگل بار حضرت
میں تے غماں ماریا آپ پھردا میرا وطن اے مین دی بار حضرت
مسن کے موقع بچانہ رہی میری آیا لین میں اوسدی سار حضرت
بیٹھ عاز نو یکلی رون لگوں میں اندر ویرسندی یادگار حضرت
بچہ پتراں تھیں کس ویکھیا اے کھاندا لاش اتے آشکار حضرت
میرے لوں لوں زخم فراق والے ہمگ جیو نوں ہاں بیزار حضرت
میرے وہندڑ چھٹ جدائیاں تے سخت پینے نے نشتراں خار حضرت
روز حشر دے رب انصاف کرسی ایسی بیچ تے کوڑ نتار حضرت

Marfat.com

تیرے پچھے واتو یچ پیار مینوں سینے تساڈے جیویں پیار حضرت
دائم یار ستار دے بھید مخفی گئی پردیا نور وچ اسرار حضرت

بھراواں دا حیران ہونا تے گرگ دا جاناں

گرگ بول کے سچ سنا دتا لوگ سندیاں سارے حیران ہوئے
ہویا حشر دا سماں کنعان اندر حیوان دے جدوں بیان ہوئے

باپ بیٹیاں طرف نگاہ کیتی خونی صورتاں سب عیان ہوئے
سر اسر تسی کوڑے نظر آؤ عہد توڑ کے غیر دھیان ہوئے

سارا فند فریب تساڈڑا لئے بھل راہ کو راہ روان ہوئے
کھڑیا مکر تساڈڑے نفس سرکش مینوں مول ناہیں اطمینان ہوئے

ایسے عمل تھئیں کی ثواب ملسی غلط معاملے لئی غلطان ہوئے
شیشہ کے اپنا آپ ویکھو سر غیراں دے کیوں دھر بہتان ہوئے

سنگل گرگ دے گلوں آتار حضرت کہیا وچ جنگل ہیران ہوئے
کر کے ادب سلام روان ہویا فضل مہر تے کرم دوان ہوئے

ویکھ معجزہ نبی دا سب بیٹے سرگردان شرموں پشیمان ہوئے
آکھن ولا نور وچ ورتیا ظلم ساتھوں تلیاں بھانڈے تے پریشان ہوئے

نبی کہیا ہن صبر اے صبر بہتر فصبرٌ جمیل اعلان ہوئے
اللہ صابراں نال ہمیش راضی انت صابراں کم آسان ہوئے

منگاں مدد تدبیر نصیر والی جہد بنے زمین آسمان ہوئے
انہاں ولاں تے پھلاں تساڈیاں تھیں سن سن رنگ بیلے زعفران ہوئے

شاید رب مینوں آزمان لگا جویں ڈیکھنے لئے امتحان ہوئے
ابراہیم نوں کافراں نچہ پایاں ٹہنیاں رحمتاں باغ جنان ہوئے

اسماعیل اجیل ذبیح اللہ راہ یار دے وچ قربان ہوئے
آئی وار ہن ایس میدان میری ور گو وچوں جانی جان ہوئے

نقشہ حسن دا کدے نہ بھلسی گا بھاویں گور دے وچ مکان ہوئے
نکلے نبی دی سینوں آہ تڑاں کنعان وچ شور فغان ہوئے

طلب عشق امید اسوار سر تے حسرت رنج والم ارمان ہوئے
یوسف پکار کے رون دائم ہجرے ہجر والے سرگردان ہوئے

یعقوبؑ دی صدا

وگی وا رضا والی گلشن باغ چراغ بجھا گئی اے
یکلخت ایسا انقلاب آیا خوشی غماں دی شکل وٹا گئی اے

تقدیر قدیر والی غالب اپنا حکم چلا گئی اے
شمع بزم جہان تے میر محفل کدھر اپنا آپ چھپا گئی اے

آن پئے معاملے سنگدلاں ساعت سنگھدی کوچ فرما گئی اے
عقل ہوش دانش نزا مثل ہوئے وقت ہم ملکے چھا گئی اے

Marfat.com

گلرو شاخ تھیں ہوئے جدا رلدا قسمت کہیا طوفان جھلا گئی اے
پردا پوش بے نظیر صورت مینوں لمڑے واعدے پا گئی اے
میرے یار دا مکھ چھپا کے تے حکمت ربدی مکھ وکھا گئی اے
لکھ عذر نہ اوس سرکار اگے دائم جھلساں سر تے آ گئی اے

مُصنّف وَلّوں

راز عشق در طبع نمے گنجد ماسہ تاب نہ لب قلم دے وچ
سار جھلدیاں درد دے آئے لشکر ایسی کشش اے قدرت علم دے وچ
شمس ہوش یعقوب غروب ہویا مجذوب ہویا اوسے غم دے وچ
الفوں لٹ کے میم محمود بنیاں طیب شجر ہویا یکدم خم دے وچ
جن جگر کلیجڑا نال فرقت بن آنسواں چشم پر نم دے وچ
ایسے دلربا جہناں دے گم ہوون ہودے حشر بپا دم دم دے وچ
بناں سیجناں سُرکتاں شان دے ورخ مٹی پاں عاشق جام جم دے وچ
مسجود شمس و قمر قمر چھپیا چھائی تاریکی زیر و یم دے وچ
استاد دے یعقوب دسو بچ پینے ہستی سندیاں جائے عدم دے وچ
تڑف تڑف تشنہ جان بلب ہویا طالب آب شیریں مزم دے وچ
ہمکلام ہمراز جدائی ہمدم بیحد خوبیاں جیہدے صنم دے وچ
راہ شاہ خوباں خوباں ویکھ جیہن لوں وجن غرق ہو غرق شرم دے وچ
دریل بی سی سہہ گیا بھار بھارا تو یہ تاب مکھنے تم ہم دے وچ
دائم پسر ڈگا ڈونگھے کھوہ جیکر جھڑیا پدر بھی چاہ الم دے وچ

رُباعی

ولا راز دی گل نہیں کہن والی اپیر وچہ مستی مینوں کہن دے توں
امتحان دے وچہ مکان آ کے کسی دکھی نوں دکھڑے سہن دے توں
اودھر منتظر عرش درجات عالی ہستی یوسف نوں کھوہ دے وچہ ڈھہن دے توں
دائم چاہ والے بادشاہ تائیں ہن مصر دے تخت تے بہن دے توں

Marfat.com

بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

آغاز حصہ دوم

مصنف دائم اقبال دائم

مصری سوداگر دا جواب

زندہ باد ساقی تیرا میخانہ واہ واہ پیالیاں پور پلائیاں نی
رنگ قلم تھیں نکہتاں نور دیاں نافے مشک تھیں وڈھ ہمایاں نی
مالک نام بن فخر تجار مصری شان شوکتاں وچ سوایاں نی
دور تیں فرسنگ کنعان شہر ول رب قدرتاں عجب دکھایاں نی
جگمگ جوہ جنگل بیابان سارا مظہر حق دیاں روشنائیاں نی
چشماں چمک بجلی زلفاں رات کالی بھواں وانگ کمان جھکایاں نی
کیا اوہ بے نظیر خورشید تاباں مصوّریاں وڈیایاں نی
کڈھ جھولیوں کیتوس کھڑا اگے اتے بدلاں گھٹاں سجایاں نی
گوہر در شہوار مرجان لولو لالاں نیلماں وچ نقاں لایاں نی
میں نادار گوار بے کار تائیں سخن مستیاں مغز چڑھایاں نی
ذوق نگہ دے عالم کیف اندر سراں ساز دیاں بلایاں نی
چھوٹی عمر اس ویکھیا خواب سوہنا خبراں دیاں سحر ثریایاں نی
سورج اتر اسمان تھیں گرد آیا چمکاں نور ظہور چلایاں نی
مالک ویکھیا جھولڑی وچ لڑکا سر پیر تک حسن صفایاں نی
سین وند یسین مستین موتی یا سمین کلیاں نمرایاں نی
ہیرے موتی تے دولتاں نے راں بھراں لینہ دیو انگ سمایاں نی
بیحد حسن جمال اقبال رخساں نقشاں نوریاں شعلاں جگایاں نی
مالک ولتاں خوشی دیناں خدا بے چن چن وچ صندوقاں نے پایاں نی

بدر سکوریاں بھرے تمام تھیلے پھر بھی نال اینت سمائیاں نی اکھیں کھلدیاں چھپ گئیے موج میلے ہنجوں نال فراق وگائیاں نی
صورت اوس محبوب مرغوب والی سینے کانیاں ہجر لگائیاں نی چشماں وچ اس نقش قیام کیتا رو رو دتیاں بہت دہائیاں نی
خواب دسیوس خاص معبرے نوں دس کی تعبیر وچ آئیاں نی مالک ابن ذعر نوں اوس دائم خبراں نال تاویل سنائیاں نی

مالک دے خواب دی تعبیر

تینوں شام کنعان دی جوہ وچوں کوئی خوبصورت ہتھ آوسی گا اوہدی برکتوں لگسن موج میلے رب کردے مینہ برساوسی گا
تیرے مالکا بخت بیدار ہوئے درد غم سارا ایتھے جاوسی گا مفت ملیگا تیں اوہ نور تقشہ مال نعمتاں نال رجاوسی گا
روشن نام تیرا رہسی تیک محشر عزت شان شوکت پھیر آوسی گا ہوسی وچ بہشت مکان آخر دنیا وچ بھی ڈھو سہاوسی گا

برواسر کردا مردا مرد ربی وچہاں حسن جمال وچہاوسی گا
ایس خواب دی ایہو تعبیر دائم مالک مالکا فضل کماوسی گا

مصر دے سوداگر مالک نوں تاہنگاں

مالک ابن زعار نوں لگسن لگی فریاد اس دا وال وال کردا ہائے ملیگا کدوں مقصود میںنوں لگے ربدی ذات سوال کردا
واگاں چلیاں شوق نے مصر وچوں جوہ شام کنعاندی بھال کردا پھر دا ڈھونڈدا ماہ مطلوب روشن جیکر لال نائیں سینہ لال کردا
ہائے کیوں ہن نظر نہ آوندا اے سبھ خواب وچ جھدا جال کردا لیندا ہا دکے مصری گیا خالی جھیڑے اپنے آپ دکھال کردا

طالب شام دی ہول نہ مکن دیوسے اندر شام پھیرا سال سال کردا
جھب آ دیار وکھال جلوہ کر کر یاد دائم حال حال کردا

مالک دی فریاد

کتنے لکیوں جھلک وکھا کے تے واگاں موڑ اودلبرا واسطائی تیری تاہنگ مینوں عمدی نسی اندر ستا بوڑا اودلبرا واسطائی
ٹھکا اوڑ ہیں جوہ ویران بستی تیری لوڑ اودلبرا واسطائی وچ سفر لمیرڑے سٹ مینوں نائیں تروڑ اودلبرا واسطائی

Marfat.com

تیرے جوڑ بناں ٹٹے جوڑ سارے آکے جوڑ او دلبرا و ستائی
درس لامکان مکان اپنا پہچاں توڑ او دلبرا واسطائی

دنے رات اکاوندا غم ویری اوہنوں ہوڑ او دلبرا واسطائی
درس دید دا مینہ برسا دائم لگی اوڑ او دلبرا واسطائی

ہاتف دی آواز

آئی ہاتفوں اک دن آواز اوہنوں لگے اے برس پنجاہ مالک
نہیں سی یوسف جیہا پیدا ہویا جدوں خواب ڈٹھا عالیجاہ مالک

منزل لمبڑی سندیاں زرد ہویا سینے کرد بھردا آہ سرد مالک
خبر کدے کدے شہر مصر وچوں پیندا شام کنعان دی راہ مالک

اوس حیطے دا کرے طواف اوہوں جیہڑا خراب اندر ڈٹھا آیا مالک
پھیرے رہیا پاندا سال چہل عشرہ چرہ شام اندر نال چاہ مالک

ہوسی شاہ مراد ہن پاوسی گا پوری کیتی میعاد اللہ مالک
انت حاجیاں حج قبول دائم فضل کرم داشہنشاہ مالک

مالک دا کنعاں دے کھوہ تے ڈیرا

سعد اکبری مشتری ہتھ جھنڈا مالک مصر تھیں کوچ کرایا اے
نال قافلے ہور سوداگراں دے سدھا شام کنعانوں آئیا اے

رستہ قدرتوں بھل گیا سارا یانوں عقل ہوش حواس بھلایا اے
جنگل وچ جیراں کھلو گئے نے شتراں گھوڑیاں قسم جایا اے

آکھن آیو وچ جانور نہیں ٹردے بلی منزلے مار تھکایا اے
ڈیرا اتھے کریئے جتھے ملے پانی سب نال حیوان ترہایا اے

راہوں بھل سارے ایہو کرن جھیڑے شور غل بلند مچایا اے
بھلی ہین اندر رہیں راہ اصلی رب حکمتوں بھید چھپائیا اے

اگ گدھا سی قافلے اوس اندر لدے پشت دے بھار اٹھایا اے
بوئے زلف یوسف پہنچی مغز اسدے مار چھال اسباب ونجایا اے

سٹ جھٹ زمین تے تس بھناں مگر منہ قطار نے چایا اے
سب قافلہ اوسدے مگر ٹریا رہبر ہو کے راہ دکھایا اے

جیہڑے چاہ آہا شاہ راہ یوسف بھناں اوسدے دل بیایا اے
جتھے مالک دا در مقصود انور مالک قدرتاں نال جتایا اے

حب نبی دی وچ حیوان ویکھو سٹ جھٹ زمام تنہ پایا اے
اوہ گدھا انساں توں ودھ چنگا جہدا اعشقاں شوق جگایا اے

بھلی پیاں توں راہ ویکھایو سو نکتہ معنوی عجب سمجھایا اے
ایدل کھول تے بھیں گوش ہوش اپنا نغمہ سانے تے ساز وجایا اے

کدھر ایہ بھلی سٹ بھار کلی ٹن والیاں یار منایا اے
دائم پڑھے سبق ایہ عارفانہ کھوتے کھوتیا جیں پڑھایا اے

گل والے دی گل

سن اوکھوتیا خودی غروردیا چھوٹ حرص دی پشت تے جا بیٹھوں
اوبلا بلی پکار ادھے ہن ہور سہیڑ بلا بیٹھوں
خیر سیر چھڈ کعبہ خدا خانہ غیر دیر اندر بیر پا بیٹھوں
چھڈ جوش خروش آ ہوش اندر آکے گوش گوشے غفلت لا بیٹھوں
بے اثبات تعلقاں وچ پھسکے واحد ذات دی فات گھٹا بیٹھوں

عدم مصر دیار دیار اہیا اوہ راہ شام دا شام بھلا بیٹھوں
تیز گام رہوار انسان آہیں اج کھوٹیوں بھی تے جا بیٹھوں
ست گنڈ توں چھوٹ پلٹ کایا کاہنوں جند عذاب پھسا بیٹھوں
کون لویگا وات بے وات دور کھ عدل رات حیات لکھا بیٹھوں
دنیا قافلہ کوچ درکوچ دائم نفس منگ کیوں ڈنگ اڑا بیٹھوں

تصوف دا راگ

معبود مسعود مقصود پاویں مار لو ددی ضرب نابود اُتے
نا نہیں نہیں نہیں ناں نہیں ہیسی تہ قہار دا زود اُتے
ملعون شیطان بے عون اتے اس بیداد اتے اس مردود اُتے
لئے باس زلف عشق پاک احمد جا بیٹھیں درمعبود اُتے

تخم وحدت ایں گم ہو چھوڑ کثرت اڈ اڈ چڑھیں خرچ کیہڑا اُتے
جیوں قارون ہامان فرعون اتے شداد اتے نمرود اُتے
کامل پیر استاد تھیں پچھ طفلا کس دا نور نمود شہود اُتے
ہوویں واصل حیات جاوید حاصل تاج ناں تیں تخت بہبود اُتے

شعلے مار دا پیا محبوب احسن دور پینچ چپاہ مقصود اتے
دائم سینگا قصر مزار دائم پڑھنس ملک ملکوک درود اتے

یوسف دا کھوہوں باہر آونا

ڈیرے ڈال بیٹھے کاروان مصری راوی وچ تفسیر بتاوندائی
مالک ابن فغار تجار اپنا خیمہ سب تھیں وکھ جما وندائی
ہن تے سال پنجاہ بھی گذر گئے نے پیا فکر خیال دوڑا وندائی
چھپایا ہویا اک ابر سفید اتے کرناں بجلیاں دلیں دھسا وندائی

ارد گرد اس کھوہ دے لائے خیمے جس کچ یوسف ناں لاونداَئی
اندر بھاہ قدیم دی بھڑکدی سی مولا کدوں اوہ لعل ملا وندائی
ویکھے چاہ ول نظر اٹھا مالک فرش عرش تک نور سہا وندائی
کئی ڈار قطار پکھیر واندے ہر اک چاہ دل سیس نوا وندائی

ادیوں کرن طواف وحوش طائر ہر اک ہو ہو حق الاوندائی
بشری مائل غلام دو دسدے سن اک بہار اک خورش پکاوندائی
مالک آکھیا مالا لیا پانی بچ پکڑ دا ادب بجاوندائی
پانے بچ سائیں پھڑ کے بچ تائیں ڈول ڈول کے ڈول لمکاوندائی
لگی پلک تے طرف محبوب یوسف جبرئیل نوں رب وڑاوندائی
بیٹھ ڈول وچ بیلیا ڈول تائیں یوسف فرانہ دیر لگاوندائی
ڈوچ چاہ دے ماہ نے لاٹ ماری جیندی چاہ وچ شان رساوندائی
آکھے گل کی اے اڑیا ڈول کتھے اڑ کے جھات کھوہے وچ پاوندائی
جھات پاندیاں جھات پرت پئی ویکھ ذات صفات بھلاوندائی
بشری آجلدی کہندا مالا او کیوں ڈول نہ کھچیا جاوندائی
آکھے خواب دی تعبیر لدھی جاندا وار نے موج مناوندائی
آکھے اے بشری لڑکا ڈول اندر جیدی صورتوں ملک شرماوندائی
نے رب لایا نے لان دالا رانان تن کھوہ وچ انگھاوندائی
بال شاہ جمال منوالڑے نوں پڑدے وچ باادب لکاوندائی

ویکھ نور تجلیاں رنگ بھریاں مالک لک دا نام دھیاوندائی
مائل ماشکی ملیاں وچ سفراں انس وحشیاں آپ پلاوندائی
ٹریا ڈولدا ڈولدا ڈول پھڑ کے پانی اس کھوہ تے آوندائی
گیا کول پانی گیا ڈول پانی پیا ڈول پانی آتاں جاوندائی
وحی آسلام کلام کردا یوسف رب رحیم فرماوندائی
الحمد للہ غالب امر اللہ اللہ بیلی ہن کدے لیجاوندائی
مائل ڈول کھچے ڈوڈے ڈول تائیں لالا کے زور ڈولاوندائی
لڑکا ماہ جبیں وچ ڈول بیٹھا حسن تجلیاں پیا چمکاوندائی
بشری آجلدی جلدی آبشری اجا مار آواز بلاوندائی
قال یابشری ہذا غلام خوش خبر کمال سناوندائی
بشری مالک نوں دکھ خوشخبر جیہی مالک سندیاں بھول بھلاوندائی
انت کھچیا ڈول ڈول لگے مولا جین واجن چڑھاوندائی
دامن ہینھ لکا لیکے لال مالک اپنے خیمے وچ لیاوندائی
کوئی کچھے تے بھید نہ بھناں جے سارے نوکراں تائیں سمجھاوندائی

کہیا مال امانتی ایہ لڑکا مصرے ونجنا سوانیں تھاوندائی
دائم بھید چا رکھنا بہت چنگا بھید رکھیاں رب بچاوندائی

۸۷۔ وڈے دے کھوہ تے گجھے بھیرے

ترسدا ناں تے دیہوں وچ اوس کھوہ دے ہیا نقش یوسف دلپذیر دا اے
چلے وس اوسدا ناں بھائیاں سینے زخم اس تم دے تیر دا اے
کی کراں ناں جلدی وہ اہ کوئی ترس آوندا اندھ صغیر دا اے

رحمدل یہودا اتے آ کے تے حال ویکھدا دیر دلگیر دا اے
گلاں کرے کنارے تے بیٹھ کے دیر پیار تیرا سینہ چیر دا اے
یوسف کہے یہودیا بھلا بیلی بھاناں ورتیا رب قدیر دا اے!

Marfat.com

لکھ گلہ بھراواں تے ناہیں میرا اویں امر تحریر تقدیر دائے
میرے باجھ مڑوس کھاں داسطائی کی حال کنعان دے پیر دائے
یہو دا دے کے آکھدا کی دساں نازک حال مجذوب فقیر دائے
یوسف ویہاں گلاب تے ہیں طائر تسدید تطہیر دائے
جدوں کڈھ کھوہوں لک لیا یوسف چہرا اجیا شمع تنویر دائے
بائی جہات تے جن نہ نظر آیا اویں کھوہ بھریا شب تیر دائے
وائے حسرتاں ترہایاں نے اج جام ٹٹا شیریں شیر دائے
رو رو بھراواں نوں دسیو سو ڈیرا کوچ ہو گیا اسیر دائے
میری خیر اے خیر خدا کرسی جہدے اہم صحیح جوش تکبیر دائے
بیبا کویں وقت گذاردا یا زندہ ہے یا وقت اخیر دائے
دم نزع مانند ہر گھڑی دے ہے منتظر تیری تصویر دائے
جوڑی آ اویں فیر چلا جاویں چاند ویکھ رخ بے نظیر دائے
اگے وانگ یہودا مڑ روز چوتھے پتہ لین آیا کھوہوں ویر دائے
دل وچ سمجھیو سو یوسف لد گیا وہندا اکھیاں تھیں ہڑ نیر دائے
إنا لله پکاردا کرے توبہ وڈا کالجے خوف تقصیر دائے
دائم رہ گیا کھوہ ہے وا کھوہ کالا سفر ہو گیا بدر منیر دائے

بھراواں دا بالک نوں جھڑکناں نے یوسف نوں ڈراونا

بھائی سندیاں ہوئے روان سارے اندر کھوہ دے دھیان لگایو نے
آکھن متاں کوئی کڈھ نے گیا ہوئے ور دور خیال دوڑایو نے
کرواںیوں تسی ہو چور ساڈے نال جذبیاں سخت ڈرایو نے
گل نال متاع تباہ ہوسن ویکھو اساں دا مال چرایو نے!
لگی نظر تھری ان کرواںیاں نوں ہمت ہوش حواس بھلایو نے
بھائی یوسف تھیں دل لوں بیزار سارے طعنے خوب بنا کے لایو نے
رب جانداخوب جیوں کرن کارے نال بردے دے ویر لگایو نے
مالک آکھدا ایہ کوئی شاہزادہ جہدا جسنوں لعنت ٹھہرایو نے
سب قربان ہاں حسن دیاں وارثاں تھیں سیس رب دی طرف جھکایو نے
اوہناں جیہا اندھیر غبار دوزخ شعلہ جلنی نظر نہ آیو نے
ڈٹھے تاقلے کئی جو گرد کھوہ ہے قدم جوش دے نال اٹھایو نے
بردا اساں دا ایلیے کڈھ کھوہوں کڈھ اکھیاں رنگ وٹایو نے
خبردار جلدی کردے پیش ساڈے کر کے جوش خروش الایو نے
مالک اتے بشری ڈاڈھا خوف کھادا انت پڑیوں کڈھ کھایو نے
بے اعتبار ایہ وڈا مکار بردا اوس جلے نوں ہور جلایو نے
ایس لعل دا جاندا قدر جوہری جہدے گودیوں کڈھ رلایو نے
یوسف آکھ میں نہاں دا نفر بردا جہدے منہ تھیں جھڑک منوایو نے
دائم بردا میں بردا ہیں نفر ڈردا موہوں تن واری فرمایو نے

Marfat.com

بھرانواں دا کھوٹے درماں توں یوسفؑ نوں ویچناں

حضرت یوسف نوں گھن کروانیاں تھیں لگے آپ وچ متا پیکان بھائی
جیکر باپ دے کول ہن بیچایئے ہوسیاں شرم اندر پشیمان بھائی
اہنوں تے بچھاں لیجاوناں ہوں مند اساڈا ہوگ فریب عیاں بھائی
لے کروانیوں لیو خرید بردا برداکر دائے بڑے نقصان بھائی
مالک کہیا میں ہاں خریدار اسد الیسیاں سانبھ کرکے بندیوان بھائی
کھوٹے درم اٹھ نو دس دے دیاراں کوئی اُنی کوئی ویہ دستان بھائی
کہیا ابن عباس نے ویہ درماں ہور ودھ کوئی گھٹ دسنان بھائی
جو کجھ کول سی خرچیا شہر مدین خریدیا مال سامان بھائی
ہوندے ہور تے فرق نہ خدا کردا نت ہو گئے خوش حیران بھائی
دو درماں آئیاں سارا یا تول لے تے ملی وے مند مکان بھائی
ویکھ ویکھ پیران لول کرے ہائے وے وڈھن دیس کاروان بھائی
اساں دیس بدیس تھیں گذرنائیں سفر سندے باجھ زیان بھائی
یوسف نام برفا بن یعقوب حضرت ملک شام مقام کنعان بھائی

کھوہ سٹیا سی اہنوں ڈب مرسی پھر بھی نکلیا امن امان بھائی
ہوسی جھوٹ ساڈا اسراسر ظاہر اک ہو وسی زمین اسمان بھائی
دیئے وچ ایتھے بگڑ جائیے لگے کرن بلند اعلان بھائی
چوری نسدا کوڑیاں کرے گلاں نائیں سعید اہدت نادان بھائی
ایس دیس نہ آوسی پرت مڑ کے جاسی دور دراز مکان بھائی
تھوڑے جیہے کجھ بیلیو درم ناقص ایتنا لکھیا وچ قرآن بھائی
بھائیاں کہیا ایہ تاجراں مل تھوڑا مالک آکھیا صاف بیان بھائی
ایہو درم کھوٹے نیچے ہے باقی تسی من لیو نال ایمان بھائی
نہیں سی غرض کوئی اہنا نوں دلبا ندی مطلب اہنا نداد ودگان بھائی
ہیرو دے آکھیا میں نہ لواں حصہ تھوڑ جہا نواں بھائی
مالک آکھدا لکھ دیو بیع نامہ متاں کرے کوئی شک گمان بھائی
لکھیا بیٹھ شمعون بیعنامہ بھائی رل اتے مہراں لان بھائی
عمر سن تاریخ تحریر کرکے کاغذ مالکے ہتھ پھڑان بھائی

بروے وچ روے زاروزار یوسف چلے وچ میتوں بھائی جان بھائی
دائم ہووے عذر مسکین بردا بادشاہ دل کرے دھیان بھائی

شرابی دیاں مستانیاں گلاں

ساقی بیال پیالہ سرخ سوز والا مار دھیان سکھ پیمانیاں نوں
وچھڑے تار فراق سودائیاں دی سن کے ہوش نہ رہے سیانیاں نوں

سانبھ جام آرام قیام عشرت آیا ہن ہیں سفر دے بانیاں نوں
ترٹ گئے اتاگ بھیوت مارائیں بھیجیں سیٹے سیج سرہانیاں نوں

Marfat.com

ایہہ ہوش دا وقت اے وس توں بھی کیوں نہیں مست کر اللہ آنیانوں
رہسی ترس ابیر کنعان جگرے جانی مصر بازار وکانیانوں
شمع شام نہ بلے گی شام اندر بیبی شام سیاہ پرانیانوں
جانن سلسلہ یار دا فقر والے کی سارا اے خشک ملوانیانوں
بن پڑھن نے رمز نہ کرن حاصل غافل چھوڑسن وقت وہانیانوں
دم نزع یعقوب دا درد یوسف انت خیر اے نام جپانیانوں

بیبیاں نی اندر نیر یوسف چھوڑ چلیا وطن ٹکانیاں نوں
ہن شام اندر رہندا شام تائیں مشکل ہووسی شام دیوانیانوں
جاسی لدکر وان نہاں ہو کے خالی ویکھسن تیتوں لگتانیانوں
کور چشم بینید اے اندر ڈھو کھیاندے عاشق دین جدوں امتحانیانوں
ایہہ کنعان جہان فناہ خانہ ایتھے مرد بنھاں پیرانیانوں
محشر مصر وچ ہوگ دیدار دائم یار ملنگے یار پرانیاں نوں

مالک دا مصر ول کوچ

اللہ بیلی کر وانیاں کوچ کیتا راہ مصر دے قدم قطار دائی
بیڑیاں پئے زنجیر اسیر والگوں بیٹھا شتر تے نام چتار دائی
بلنیاں بھیر انوں یاد کرداز زیب بھین دے دکھ تھیں ہار دائی
ماجہ زادہ اندر ہوا آباد تسا اہنجوں ہندیاں مینہ پھوہار دائی
برت برت تکیندڑا پیا پچھوں جھک جھک سلام گذار دائی
اک نام بلیح غلام مالک بھریا خودی غرور ہنکار دائی
متاں اکھ چرا کے نس جاوے پردا اگے بھی نس سدھار دائی
گوراں راحیل دی آئی رستے سار نکدیاں ہوش وسار دائی
خالی شتر قطار دے سنگ جاندا اچھلا اوسدے نک مہار دائی
مڑ مڑ جیدا قبر بتیاب یوسف مائی ایہہ ملنا آخر وار دائی

بردا ہو چلیا یوسف دور دیسیں آیا حکم ستار غفار دائی
ٹریا چھوڑ یتیم قدیم واسا ہجر کالجے پیندے پیار دائی
دعائیں دیندا بھائیاں ساریاں نوں لیندا نام تے اپہاندی کار دائی
میرے ویرنہ ہمشیر نوں پیار دینا باقی ڈھاسا پدر غم خوار دائی
بھائی نگہ تھیں دندیاں ہو گئے غائب صبر شکر دا لا دھار دھار دائی
پہرا وسدا یوسفی شتر اُتے پاسبان اور شتر سوار دائی
لنگے جوہ کنعان تھیں صبح کاذب یوسف صبح صادق چمکار دائی
سنے سنگلاں پیا پٹاک اتے چیہاں مار کے حال پکار دائی
لگا پتہ نہ کلھو بلیح تائیں اوہ رکھیا رنگ رفتار دائی
تازیں پرور دا تھیا لاج بردا دائم بھاوناں رب جبار دائی

ماں دی قبر تے یوسف دی فریاد

یوسف قبر کلاوڑ کے روندا اٹھ ویکھ فرزند دا حال مائی
پیڑیں بیڑیاں گلے زنجیر سنگل ناں اوہ رنگ میرا ناں اوہ حال مائی

Marfat.com

جو جو ورتیاں نال یتیم تیرے کی کی دسے پھول پھال مائی
اک خواب دا بھید میں بھن بیٹھا اوسے گھڑی دے شروع زوال مائی
لخت جگر یعقوب دا وچ جنگل ہویا بکرے وانگ حلال مائی
وال وال ناشاد فریاد کیتی پٹ سٹیو نے وال وال مائی
بیابان وچ بنی جو نال میرے اصلی جاندے ذوالجلال مائی
لکھ ترس نہ کیتو نے باپ دا بھی کوکاں ماریاں میں اوہ حال مائی
گھپ گھیر اندھیر زندان دوزخ دتی جان غریب دی جال مائی
راتاں تن گذاریاں وندیاں میں اندر کھوہ مجروح نڈھال مائی
بھائی بیع کر کے گئے وچ بردا بردا ہاں مسکین کنگال مائی
بارہ لئے قیدی ہو یوسف خوشیاں ہو گیاں خواب خیال مائی
بنتھ نا لگے ڈور مہار میری ہواں اُٹھ میں کی مجال مائی
یار آ ملیا ہن قسمتاں نال میلے جاندیوار دا بخش جمال مائی
فی امان اللہ میلے جیوندیاں دی کتھے وچ رلسی تیرا بال مائی

شالا بھلا ہو ویں میں بُرے بھلے کیتے بھائیاں میرے نال مائی
لے آئے گھروں لا بھیر امینوں اگو ورتیا قہر وبال مائی
انج دشمناں نال نہ کرن دشمن بھائیاں کیتیاں جو میں کمال مائی
مار مار تماچڑے غضب سیتی رخسار کیتے لالو لال مائی
پھیر یا وانگ نخچیر دے وڈے بھائی بنے صیاد دے نال مائی
اجاڑ پہاڑ لتاڑ کے تے ڈونگھے کھوہ اندر گئے ڈال مائی
آندا وحی سنیہوڑا سجناں دا کرم کرے گا لایزال مائی
اک قافلہ قدرتوں آن لتھا ڈوری ڈال کے لیا نکال مائی
ملک مصر نوں لئی کروان جاندے فرعوناں ہوگ محال مائی
آئیاں سرحداں تاں رب پایاں ختم شام کنعاندی جال مائی
ڈگ پیا میں شترتوں کھا لرزا روشن ویکھ کے گورشاں مائی
کدے خواب دے انگوں یاد کرا نگا میں جتھے جا وساں ہو سیال مائی
دائم قبر تھیں آئی آواز اگوں بول آکھیا نیک اقبال مائی

قبر وچوں ماں دا جواب

ماں ڈری آں سو ہیتیا صبر رکھیں بناں صبر نہ ہور دوا بچہ
صبر تیرے نے بچیا میں بہتر ہوندا صابراں نال خدا بچہ
نکتے حل نہ مشکلاں بانجھ ہوون حل کرے گا مشکلکشا بچہ
کجھ زور نہ چے سل جھلی جا کے گل پا لے گل آزما بچہ!
ہو یا صبر دا اجر عطا جلدی دتی جنجھ گلزار بنا بچہ
جھل رنج تے پلے گنج تو ں بھی فرض قرض تے اکریں دا بچہ

ایہو جیہے معاملے بین جدوں لئے صبر دا سنگ بنا بچہ
کر تنا توں رب العلی والی رد ود نہ حال سنا بچہ
سو کھے ملن نہ حق دے راز باطن دکھ جھلیاں ملے لقا بچہ
تیرے دادے خلیل نوں ویریاں نے بلدی اگ اندر دتا پا بچہ
اسماعیل دے گلے تے چھری چلی سچے رب نے لیا بچا بچہ
چھڈ وطن کنعان مکان ہستی ملے سفر دی لے ہوا بچہ

Marfat.com

مُڑ جاہ حقیقت دی اُچ منزل فیر ہووسی عین عطا بچہ
لعل کان کنعان تھیں نکل کے تے جاہ مصر اندر لوئیں لا بچہ
ویکھ شاہ مصری کھولے جان مصری جاسن گل حسین شرما بچہ
جا پردیا مصر دا شاہ نہیں دکھی ماں دی نیک دعا بچہ
سورج سکھاندا چڑھیا گا بار شعلے جاسی غماندی رین وہا بچہ
درجہ ہوگ فیل دا اندھ حاصل کرسن مہر ختم الانبیا بچہ
یوہے رب دے ڈگ گدا بنکے تیرے ہووسن شاہ گدا بچہ

انشاء اللہ انصاف تے عدل ہوسی رکھیں خوف اندوہ نہ کا بچہ
شہر مصر تیرا حسن لہر لاسی جدوں ہووسیں جلوا نما بچہ
تیرا حسن تجلے نور احسن رب دینے گا پردہ اٹھا بچہ
تینوں جنہاں برادراں دکھ دتے آکدن وچہ قدماں جھڑ آسن بچہ
سر تے پہنسیں تاج حکومتاں دا خلقت بیٹھسی سیس جھکا بچہ
میرے در یتیم مسافراں دے ماں گھولیاں تاں گھیرا بچہ
ہوئے باجھ نہ ملے حیات دائم نا ہیں باجھ فنا بقا بچہ

زندہ باد

ماں دی قبر دے اُتے طواف کرناں بیٹھے لئی غلیمتاں حجدیاں نیں
عقل ہوش دا کی مقام اوتھے جتھے عشق دیاں بدلیاں گجدیاں نیں
مرداول مردے ملدے پھرن تلیاں عشق باجھ نہ مجلساں سجدیاں نیں

نازک خاطراں نوں دردمند جانن اکھیں سجدیاں نہ چھوڑ جدیاں نیں
پڑھ رہے ہون کتاباں دے کئی دفتر جدوں نظر دیاں تساں وسجدیاں نیں
زندہ قبر دائم زندہ ہستیاں دی کورے شور مچائیے بجدیاں نیں

ملیح دا یوسفؑ نوں طمانچہ مارناں

ساعت بعد جد ڈھونس شتر خالی پا کے شور ملیح پکاریا ائے
ویکھے وڈ پچھاں یوسف قبر تے نال جوش خروش للکاریا ائے
اکھیں میٹ بنی دے ردد بڑھ دا ظالم رکھ طمانچہ طا ماریا ائے
خلم ظالماں دے ویکھن والیا او عقل ہوش یتیم دا ہاریا ائے

ویکھن والڑے اوسدے آپ پیچھے بردا اج ہی نس سدھاریا ائے
طعنے لاوندا ایہیا جاندا اساں کئی نساوان نوں چاریا ائے
ڈگا منہ پرنے سجدے وچ یوسف مونہوں بانصیر جتاریا ائے
ویکھیا باجھ تقصیر دے ماریا سو نالے غضب دینال ونگاریا ائے

میںنوں آسرا آپ سرکار دا ئے کئی عاجزاں نوں توہیں تاریا ائے
دائم ملک ملیح دا گیا باہ ورب غیر توں قہر کھلاریا ائے

Marfat.com

کارواناں تے قہر

ظالم ظلم دی تیغ جد پکڑ لئے عرش رب دا تھر تھراوندا ئے
ظلم ظالماں دا صبر صابراں دا رب تھاویں تے رنگ وکھاوندا ئے
ظلم نجہ عذاب مچاوندا ئے ایہہ صبر گلزار بناوندا ئے
اول صبر دا ذائقہ تلخ ایہہ جے کوئی اکھیاں میٹ بچاوندا ئے
ایس ہتھ دیوو اوس ہتھ لے لو بدلہ کر نیاندا لگے آوندا ئے
سلطان جہاندا کرے غیرت طوفان اندھیر ڑا چھاوندا ئے
آیا قافلہ قہر دے وچ نرغے گویا غضب دا مار اڈا وندا ئے
کوئی منہ پرنے کوئی سر پرنے مولا پلک وچ رنگ بلاوندا ئے
کیتا قہر آفتاب نزول عرشوں گرج گرج کے جیب ڈرواندا ئے
اکد جے نوں کہن کرواں سارے رب ظلم تھیں قہر کماوندا ئے
بولو کون بے ادب نواڑائے جیہڑا رب توں نہ شرماوندا ئے
اوس برے نوں طمانچ لایا بازو خشک ہو گیا وکھاوندا ئے

مسکین یتیم دے صبر کنوں زمین آسمان ڈولاوندا ئے
ظلم تردیاں بیڑیاں ڈوبدا ئے صبر ڈبدیاں نوں نبھے کاوندا ئے
ظلم وسدے نگر ویران کردا تے ویران نوں صبر وساوندا ئے
بعد اثر شیرینیاں شیر لذت صبر جام گلفام پلاوندا ئے
چاہیا سجدیوں سبب نہ اجے یوسف بھیر اقہر قہار دا پاوندا ئے
بدل گرڑے تے بجلیاں شور مارو عقل ہوش دی ہوڑ دھماوندا ئے
شتر بے مہار فرار ہوئے ہر کوئی بھار اسباب کھڑاوندا ئے
آپو اپنی پئی کردا نیاں نوں گویا حشر بپا ہو جاوندا ئے
ساریاں بھلی ساریاں تائیں مالک لگے تائیں سمجھاوندا ئے
کسے اساں وچوں کیتی کار الٹی بدلہ دسدا مار وچاوندا ئے
نہیں تاں ہنے نابود معدوم ہوساں ظلم نام نشان مٹاوندا ئے
دائم یار ملیح نوں مار طعنہ مالک بن دعار فرماوندا ئے

مالک دا ملیح نوکر نوں جھڑکناں تے یوسف دا کرم کرناں

ایسا ستم غریب یتیم اتے توبہ کر ہتھ کناں نوں لا جلدی
تیرے ظلم سبب قافلہ کالیا ئے نٹھے شتر اسباب وگا جلدی
ننگ دست آئینہ رخسار اس دا تار ویکھیا بے حیا جلدی
اکھیں دیکھ بھی سمجھ آوندا ای آدمی غیر نے بانہہ سکا جلدی
اوہنوں رب دی ذات دا آسرا ئی رٹھا ہویا ای جا منا جلدی

مندی کار تھیں رب نوں ہوئی غیرت کیتا قہر طوفان بپا جلدی
او کمذات ذالیا بے سمجھا تیرے پیروں پے گئی بلا جلدی
بردا سمجھ طمانچڑا مایا ای لوئی دتا رب دا خوف بھلا جلدی
او ملیح ایہ فعل قبیح تیرا اوہدی لگ قدمیں بخشوا جلدی
قدم یوسف دے پکڑ ملیح روندا ایہہ منہ سو چاٹ لگا جلدی

Marfat.com

بھل چک معاف کرو اسطائی نام رب دے بخش خطا جلدی
نازک دل رحیم کریم خالص رحم کرم اندر گیا آ جلدی

یوسف آکھیا توں میں کون ہوندے بخشنہارے پاک خدا جلدی
دائم دور بلا ہو گئی جلدی منگی خیر دی چا دعا جلدی

مالک دا اخاص پیار

مالک آکھیا ایہ کوئی چیز بردا ہتھ اساندے قدرتوں آیائے
گھوڑا تیز رفتار عطا کیتا اتے ادب دے نال بٹھایا اے
ایہا حسن منیر تصویر قدرت استاکار سنگار سجایا اے
ولا شاہ زلفاں دے بنے برسے ایہ رنگ نے رنگ دسایا اے
لیکے کیمرے قلب تھیں عکس نوری نقش اکھیاں وچ جمایا اے
بھائیاں ویچیا تقیر غلام کرکے بیہہ درم کھوٹے مل پایا اے
صورت ویکھکے اپی دنگ ہو گئے اکو خودی دا حرف سنایا اے
اوسے ناز تھیں وجیا ساز غیرت خام دام دے نال وکایا اے
مر لاوت نہ کرانگا مان توبہ سیس وچ درگاہ جھکایا اے

سنگل لاہ جلدی کرکے قدمبوسی جوڑا اطلسی زران پہنایا اے
مرت کرے کوئی ایس دی بلے دی پیار قاعدہ تائیں سمجھایا اے
اڈ چلے سال قہر وبال اندر ایہدی برکتوں رب بچایا اے
جانے قدر کوئی باجھ یعقوب کی جس نے گود دلیو وچ کھڈایا اے
اللہ مالکا تیریاں قدرتاں نے ہویا اج کنعان پرایا اے
سنیا ایں یوسف علیہ السلام اکدن شیشہ اپنے پیش ٹکایا اے
جے میں دکاں تے کون خرید سکے نازوار خیال وڈایا اے
اکھیں ویکھ بیندا اپنا مل یوسف وقت شیشے دا یاد دیایا اے
دائم دس قصہ ابن ذغر مالک شہر مصر نوں کوچ فرمایا اے

پہلی منزل

اللہ اللہ کردیاں کوچ کیتا ملک مصر دے دل وان ہوئے
نکے وڈے سن بت پرست اوتھے پوج پوج پتھر بان ہوئے
منہ انگلیاں لا محبوب تے پری شان ڈٹھیاں پریشان ہوئے
یوسف آکھیا اوس نوں پایا اے جہدے بنے زمین آسمان ہوئے
واحد لاشریک قدیر غالب جہدے سندیاں لعل مرجان ہوئے
رہبر حق تحقیق سکھاوندا توحید پائی مسلمان ہوئے

پہلی منزلے شہر بلبیس آیا جلوے حسن دے عین عیان ہوئے
مرد زناں تے پیر جوان سارے صورت یوسف دی ویکھ حیران ہوئے
پچھن کون خالق تیرا نام سوہنیا او شیدا لیسے سرگردان ہوئے
سورج چن تارے آب باد آتش ہر سر طرف روشن شمعدان ہوئے
ٹوٹے ساریاں نیلخت بت سارے کفر بجھیا اہل ایمان ہوئے
قائم دائم عبادتاں وچ دائم باطل دور حضور رحمان ہوئے

Marfat.com

دوجی منزل

کیتا کوچ بلیس لقیس فیر مالک دوجی منزلے شہر بلسان آیا
سوہنا حسن حسین عظیم اکرم شعلے یار دا ماہ کنعان آیا

وہاں دیمیاں اوس مکان اُتے لوکو دیکھو ایہ حد انسان آیا
دیدباز بیتاب بے ہوش بے خود غمزے ناز تھیں کرن بے جان آیا

چھوڑ خودی غرور غلام بن کے ہر اک پیر انور وچ پیس لقمان آیا
دانش عقل دے محل مینار ڈھ گئے اجیں جیت پر جوش طوفان آیا

کھچی سد مصور تصویر یوسف جس نے تکیا ہو قربان آیا
پڑھیا لفظ پر معنیوں دور رہے تائیں حق دی طرف دھیان آیا

آکھن ایہو معبود خدا اصلی گھر گھری بلند اعلان آیا
مورت یوسف دی پیش سجود کر دے اُلٹے پیچ وچ پیر جوان آیا

دہ برس رہے پوجدے نقش او ہا ایویں درچ تفسیر بیان آیا
حسن ماہ کنعان دا جگت اندر کئی حکمتاں رنگ دکھان آیا!

قدرت قادری راز نہاں ہن وچہ لہراں ماروا بحر عرفان آیا
اک تے ویکھ صورت پا گئے حق صورت کوئی دہم دے وچ نہ دان آیا

کوئی ہوئے مومن کوئی ہوئے کافر عقل فکر نوں کسن حیران آیا
اک غرق ہو گئے گرداب باطل کناں رڑھیا نوں بنے لان آیا

اک شرک کر کے مشرکین رہ گئے اکناں سبق توحید پڑھان آیا
کوئی رب آکھے کوئی کہے آدم کسے ہو رداہو رگمان آیا

دساں کی میں اسطرح کیوں کر دا موجیں والئے کرن مکان آیا
دائم لکھنوں قلم ہو گئی عاری جدوں حرف سی وچ زبان آیا

مستیاں

تروٹک وچ ساں بھلے دا بھلا ہو دا اک آواز اندر گوش جان آیا
اٹھ میکشا جام گلفام پی لے اج وچ پیر مستان آیا!

اک جھٹ دا جھٹ ای اکھیں مصر جانوالا کاروان آیا
صورت سر مکتوم معمہ جید تیرے گھر ہم شکل مہمان آیا

نور کھ ستنیا جا میا تلگھ کولوں بھو بیدار سیار سلطان آیا
توڑ بت ہستی چھوڑ وہم نادان حق حق دے ساز وجان آیا

وضو سازنے روح بلال باطن مسجد قلب وچ دین اذان آیا
چل رل جماعت امام اعظم عین عشق نماز پڑھان آیا

قدمیں لگ ضعیف نحیف کامل ہادی رہنما پیر پیران آیا
اٹھ دیکھ نشاں شہر مکان ایسے کون طلب کون مکان آیا

صدقے وچ نچھیئے بردے دیجا وچ بردی پردہ پوش ہر جاہ جہان آیا
دائم اپنا آپ نور رکھنا ایں ماہی آپنا آپ بن [illegible]ان آیا

Marfat.com

تریجی منزل

تریجی منزلے کوچ فرمایا مالک قدس دی طرف تو آوندائی
سوہنا عجب بیا آوند نگر تیرے جیہڑا افضل الناس کہاوندائی
حاصل کرا اٹھ کے شرف میزبانی مہمان نرالڑی تھاوندائی
ہوئی صبح تے اٹھ امیر قدس محل بیٹھکاں خوب سجاوندائی
انتظار وریا تھیں نکل کرداسوہنا آوندا جھول جھلاوندائی
وسو قافلے والیو تساں اندر کون میر سردار سدواوندائی
کتنی وار ایہ لے کے تجارد سھا ایسے راستے آوندا جاوندائی
ایہے انہاں ویلاں وچ شاہ قدس یوسف چمک جمال دکھاوندائی
کیتا شاہ یقین مہمان ایہو جاطر ایس دی خواب جتلاوندائی
یا حضرت آپ کون ہو عرض کردا نالے ادب تھیں سیس جھکاوندائی
آکھے تساں نوں ہو گیا کویں معلم یوسف کہیا جتوں تدھ بتاوندائی
یوسف آکھیا توڑ دے بتخانہ میرے مولا نوں شرک نہ بھاوندائی
میرا بت جے کر تینوں کرے سجدہ فیر مناں جس طرح بھاوندائی

بادشاہ نوں ستیاں خواب اندر فرمان والا فرمایا وندائی
توری بدر منیر اکسیر کامل لاناں وچ گلیچیاں لاوندائی
جو کجھ کیہوس عمل تعمیل کرنا سن کے جاگیا شکر بجاوندائی
بتقریب حبیب نہاں کارن رنگار رنگ دے ڈھو سہاوندائی
کول آگیا قافلہ رنگ بھریا سخن نال سلوک لاوندائی
سارے آکھدے ابن ذنحا مالک سن کے شاہ ویل نہ ورلاوندائی
نکے وڈے سب جاندے ایس تائیں سارا شہر واقف اہدے ناوندائی
تطریاندیاں تطر نیاز ہویا برخہ بسخ الزر تھیں جاوندائی
ایہو ملک ملیک ملوک مالک خام سردار کہاوندائی
یوسف کہیا جیدی خاطر خواب ڈٹھی سکے ندی حیرت غوطے کھاوندائی
کیہوس جویں فرماد سو عمل کرساں جیو جان نوں گھول گھماوندائی
کریس عمل تے ناز تھیں تعز ہوسیں اگوں شاہ اک عذر ٹھہراوندائی
وت اسیں تمام غلام دائم شاہ قدس ایہ شرط ٹھہراوندائی

یوسف دا معجزہ تے قدسیاں دا ایمان

ویکھ رنگی دے رنگ چاں سنگ میرے کہیا یوسف علیہ السلام یارا
پچھے کون ایہ آئے قطار بدھی جویں بیٹھا ندی ہوم دھام یارا
کویں سانبھساں ایہ مہمان لتنے کویں دیوساں خورش طعام یارا
نہ کجھ کھاوندے نائیں پیوندے نے خورش آپ تسبیح مدام یارا

شاہ قدس نوں آیا اک نظر لشکر ایہے ہوندی سی ایہو کلام یارا
میرے محل وچ کویں سماوسی گلبے شمار غالب اژدہام یارا
یوسف آکھیا ایہ مخصوص لشکر ذوالجلال دا لا کرام یارا
حامد حمد تحلیل میں پڑھ پڑھ زندہ رہن ایہ صبح تے شام یارا

سارے ملک عرش نگہبان ساتھی میر سیال کے کوچ مقام آیا را
آیا شاہی محل نوں چل یوسف جھب پیئے سن صنم اصنام یارا
لیاندا خاص ایمان امیر قدس نکے وڈے ہو گئے غلام یارا
جھک جھک کرن تعظیم تکریم سبھے اسیں مقتدی توں امام یارا

شاہ ویکھ جمال اقبال عالی آکھے واہ اکرام انعام یارا
ڈگا بت سرکار دیاں وچ قدماں پیا کرے سجود سلام یارا
لگی حق دی ضرب بتخانیاں نوں مسلمان ہو گئے تمام یارا
ہوئے تابعدار مقیم دائم ذکر حق ہو ہو حق تام یارا

قدس دے بادشاہ دا جھکناں

بڑے ادب نیاز امیر قدس کھانا پیش سرکار دیوے
کھانا ویکھیا تے اوسے طرح ثابت وس معجزہ کل رجا دیوے
یوسف تساں نوں وچ خاص سردار عالی بادشاہاں دی ہوش بھلا دیوے
مالک ابن ذعار سرداسا وڈا اسا لے تقریراں جریں فریاد دیوے
توبہ برزوا مالک برڈا ہے مالک سے مالک تے کجھ جتا دیوے
آکھے وہ گیا گر مجھ نالوں میرا شان گمان مٹا دیوے
دھوناں سٹیاں سب کر دانیاں نے شاہ عجب تکبر لگا دیوے
نور حسن افروز لدنہ شعلہ یکدم ہستی دی بستی جلا دیوے
شان یوسف تھیں سیا بیخبر مالک آپ اس نے برقعہ پا دیوے
کدے پائے متاز دا راز باطن کیوں ہے جان جہان گھما دیوے
کدی کچھ دا اُل یعقوب کولوں قیمت کون پھیر کرا دیوے
زمین فلک تے ہشت بہشت دتیاں توبہ کون اپنا دلربا دیوے
بھائی وچ مٹھے کیف حسد اندر حسد حسد قصد بدلا دیوے
بند بند دلا بند بندھ لما آپے لین والا آپے جا دیوے
ہوئے کے نہ ندنہ شرع دا دندجائی شرحہ شرحہ کر شرع منڑ دیوے

لقمہ اک تلاش تھیں لُٹھا یوسف ساری محفل دے وچ ونڈا دیوے
کرو سوچ ایہ تماں نلے والیاں ہو شاہ قدس اعلان سنا دیوے
کردانیاں آکھیا ایہ بردا لگے صاحب دے سیس نوا دیوے
کہیا شاہ جے ہے سردار مالک کی وڈی کرامت وکھا دیوے
مالک ابن ذعر سن تدی حیرت عقل ہوش اسباب ڈُبا دیوے
شرمسار ہوں لاجواب ہو یا پیچ و تاب دے وچ تاب گوا دیوے
تسی کون ہو تد بردا کہن والے کدی بردا ایہ بردا اٹھا دیوے
ایہ صاحب تمام غلام تسی روشن نجم سیما شعاد دیوے
حرف ولاں نہ راں دا آہا طالب ہتھوں انت بیچ انت کھڑا دیوے
کھوئیں دے زمیں خرید یوسو لعل انور پائے قند جے بازار بنا دیوے
اک اک وال دے جمیل جمال بدلے وار دار دنیا مافیہا دیوے
دلربا بھی بادشاہ دلبراں دا حسن حسن عطا خدا دیوے
انت شامیاں نوں بیسی شام حسرت جدوں عمل کر حشر بپا دیوے
بردا پوش خاموش معشوق وحشی مستاں ہور کوئی شور مچا دیوے
نظم بزم رسالتماب دائم بے ادب نوں کوئی نہ جا دیوے

Marfat.com

یوسف دے حسن دی تلوار کولوں قدسیاں نوں شکست

کیتا قدس مدینوں کوچ مالک شہر مصر دے لے واگاں چایاں نی
مرد و مالک تھیں تھس لعل لال نور دی جنگی بھیر اسٹاں لائیاں نی
خنجر برچھیاں تیز تلوار چمکن گھوڑاں تازیاں دُھاڑ اڈائیاں نی
جنگی پلٹناں ویکھ بیتاب لرزن ایہ کی سختیاں سراں تے چھائیاں نی
چایا رخاں توں شاہ جمال پردا حسن بجلیاں نور چمکائیاں نی
کیتے چشم صمصام تمام زخمی واہ لینے دیاں وینیاں آئیاں نی
مالک ویکھ ظاہر کرامات یوسف اوہ لوں کیتیاں سیس نوائیاں نی
یوسف آکھیا آپ حفیظ حافظ اوہدی نظر دیاں ایہ صفائیاں نی
اگے لگے سوہنا پچھے کاروانی سارے کہن واہ کرم فرمائیاں نی

شاہ قدس نوں عجب خیال آیا فوجاں ساریاں جمع کرائیاں نی
لیکے بارہ ۱۲ ہزار اسوار جابر کیتیاں لک دے نال چڑھائیاں نی
نعرے ماردے پکڑ لئو کارواناں ویکھ مالکے زرد یا نچھائیاں نی
یوسف آکھیا ڈرو نہ کاروانوں مولا قدرتاں وادھ وکھائیاں نی
ڈگے تک اسوار جھلکار دھرتی اڈ گئے غرور وڈیائیاں نی
چوٹی پہر تک رہے بے تاب بیخود ہوشاں حسن جھلکا کھلائیاں نی
تیری برکتوں اسی محفوظ ہوئے گیاں ڈاں آفات بلائیاں نی
شہر عرس نوں لیونے بھتاری لکھ کیتیاں شکر بجائیاں نی
دائم دس کھاں ابن یعقوب اس دن کویں کیتیاں نازدلیائیاں نی

چوتھی منزل بلند دا ساز

میرا عجب جمال اے برق بران جلھڑ جاوساں کئی قتلام ہوسن
آوے سامنے کیہڑا کون ہری پیکر عشق تاز نخرے سارے خام ہوسن
سنگ دل کئی دہنگے موم بنکے چار ست ہو بند کلام ہوسن
تیز طبع طائر خوبان نقش رنگین اسیر وچ زلف دے دام ہوسن
اجی مار کے کر کل ملوک زادے سینہ چاک ہلاک تمام ہوسن

عرس شہر دے کل عروس لاڑے ویکھ تاب شتاب غلام ہوسن
چھڑ سن آ صغیر کبیر قدیں چھوڑ بستیاں بے آرام ہوسن
سجدے آپنوں نت کروانولے اوہ بھی وچ سجود سلام ہوسن
طفل پیر امیر فقیر سارے میر نفر خادم خاص و عام ہوسن
دائم ماہ کنعان سلطان یوسف صبح و شام اندر دو تمام ہوسن

مقام حیرت

عرس شہر آسینھیاں نذر کرداتے تمام داعجب سامان ہو دیا
کیتا کسے خیال طرف یوسف ہر کوئی اپنے حال مستان ہویا

پرستان خطہ اوہ بھی ناز بھریا حور پری زیبا عنستان ہویا
چہرے چمکدے بدر منیر سارے یوسف ویکھ کے آپ حیران ہویا
ٹھاٹھ ناز انداز دا ساز اوتھے پریشان ہویا پریشان ہویا
پانی پانی ہو گیا وجود جیدم اللہ پاک دے اندوں قربان ہویا
عقلوں پار اے لامحدود حکمت گیاں صورتاں تے میرا دان ہتا
یوسف پیا سجود معبود دے گے میرے ناز تھیں سود زیان ہویا
توں صاحب میں اک غریب بردا تیرے آسرے راہ روان ہویا

مائل مست خود بین حسین تاباں اسدی طرف نہ کیسے دھیان ہویا
بیٹھا مثل مسافراں باہر شہروں وچ غیرتاں دے سلطان ہویا
ویکھ لشکدے زلف زنجیر والے خیمے وچ یوسف سرگردان ہویا
یارا اپنی مثل نہ کیسے جاتا ایڈا حسن دا تدھ گمان ہویا
تیراں تڑ وڑیا ماں ولے دے ورسدیاں ماں تراں ہویا
یاری بخش نہ یاریاں تردڑ مولا اندر زاریاں ماہ کنعان ہویا
دائم ویکھ کے عجز نیاز یوسف اندر رحمتاں شاہ سلطان ہویا

یوسف دے حسن دا نظارہ

یوسف سیس اٹھا کے نظر کیتی اپنا یار کریم مٹا کے گے
جہڑا تکدا جھلک قربان ہوندا قدم چیدا ادب بجا کے تے
وڈے ناز والے پریزاد خوباں پئے ڈھیندے ہوش بھلا کے تے
لوکو کون ایہ یار اسرار والا پیا یار دا نگہ اٹھا کے تے
میں قربان مولا تیریاں قدرتاں تھیں قادر دیا عین ازما کے تے

چاروں طرف اک لگ گیا موج میلہ آئیاں خلقتاں ہم ہما کے تے
ہاتف غیب بلند آوازہ کیتی سوہنا آیا جے ویس وٹا کے تے
طلبگار مشتاق عشاق لکھاں صدقے ہوندے جان جلا کے تے
نفراں خادماں وانگ تمام زار کرن زیارتاں سیس نوا کے تے
میں کی چیز بردا دائم نفر در دا بڑے تارنا ہیں فضل کما کے تے

مالک دی روایت

شان ماہ کنعان جاناں یوسف مالک ابن ذعر فرماوندائی
ڈٹھے کھلدے کئی اسرار اکھیں پایا انت حساب جاوندائی

کھوہوں چل کے مصر دیار تائیں قادر قدرتاں عجب وکھاوندائی
ملک فلک دے خدمتاں نوں وچ ہر دم ہر کوئی ادب تعظیم بجاوندائی

جلال اقبال کمال یوسف آدم ویہندیاں ہوش بھلاوندائی
ہر ہر منزلے منزلت اوج عظمت دائم نام نعیم وسیاوندائی

دریائے نیل تے یوسف علیہ السلام

الوداع کروانیاں عرش نگروں لکے سفر لمے پڑے پار ماہی
بیٹھے مال اسباب تار سارے نال حوصلے صبر قرار ماہی
مسعود وجود شہود چمکے سفری گرد و غبار اتار ماہی
مصری صورتاں تازہ غرور بھریاں اندر حسن دے مست خمار ماہی
بن ٹھن پہن پوشاک ہویا دس کھول کے چشم اسرار ماہی
تکے یوسف پکاریا بسم اللہ ہوندا بردیاں نی انکار ماہی
فرشوں عرش تک شعلیاں لاٹ ماری ہی تابماہ لشکار ماہی
نکل پریوں ملک غلمان حوراں کرن نال تعظیم دیدار ماہی
برکت نبی دی آب تاثیر پائی کیتا شرف جمال سرشار ماہی
عنبر مشک تے سرخیاں زیب کیے اگے قدرتی نقش نگار ماہی
تازی کرے سنگار کے پیش مالک پر الیسے ہوا اسوار ماہی
ٹلے کرے نابے ٹریا نال ٹلے بھیڑاں جھنڈ نہ وچ سردار ماہی
ایسی نیل نوں حسن دی کشش ہوئی سیلاب مثال سیار ماہی
یوسف پرت کے نال پیار کیہا بول نرم لطیف گفتار ماہی
تیری معذرت خاص معلوم مینوں پرت لگ ہن اپنے کار ماہی
شاد یاد آزاد آباد ہو بسیں یار رکھنا قول اقرار ماہی
میں قربان وصال دے بعد ہویا اندر نیل دریا مزار ماہی
کوڑنا مصر نے مصر دا حسن کی شئے گل نال شمار کی خار ماہی
بھلیکے وچ میدان دے جنگ ہوسی دیسی کوڑ تے سچ نتار ماہی

آیا لال خلیل دا نیل بنے کیتا کرم رب کردگار ماہی
مالک آکھیا ایس دریا اندر کرے غسل او یار دلدار ماہی
آگیا ای مصر مقصود منزل جتھے جوبن جوت جمال سنوار ماہی
شہر مصر دا حسن مشہور عالم پئی ہوئی آ دھوم پکار ماہی
ایسے خاطرے تدھ خریدیا میں تینوں وچ جہاں ایس دیار ماہی
اسرائیل را احیل دا بال نوری وڈیائیں وچ نام چتار ماہی
میں قربان جناب دی تاب تو تیں آفتاب ہویا شرمسار ماہی
اچھل مچھلیاں کر دیاں قدمبوسی آ گئی نیل دے لوچ بہار ماہی
نہا دھو کے انت مہتاب یوسف کھلا پہن پوشاک انوار ماہی
سر تے پہن کے تاج معراج والا ہویا اک تھیں سوہنا چار ماہی
مصر شہر نوں قافلہ اللہ اللہ نیل رو ہٹیا صبر قرار ماہی
اکسو لویہ نہراں موجاں مصر دے والے جاری ہوگیا یکبار ماہی
جدھر ٹرے سوہنا آکھے مگر پانی جو نیر ردو زار زار ماہی
رکھ صبر تے نیل دیا مصری ناں ہوا نتا بے قرار ماہی
انشاء اللہ آملانگا کدے تینوں کریں یقین اعتبار ماہی
ایہ سرکار دا سخن سبحان اللہ سچو سچ ہویا آخر کار ماہی
حیلوں نسبوں کسبوں وسیوں قولوں فعلوں صورت سیرت نوں زری قار ماہی
عورت یوسف علیہ السلام لگے مصر مثل بے آب بیمار ماہی
دائم یار شکست اے مصر یا تیوں غالب حسن دا سپہ سالار ماہی

اوس وقت دی سلطنت

شہر مصر مشہور جہان اندر تدوں بادشاہ ملک ریان ہیسی
اہدے باپ دا نام ولید آیا تے ولید دا باپ ثروان ہے سی
ثروان دا پیو آراشتہ اے تے آراشتہ بن فاران ہے سی
تے فاران عملیق دا جایا اے مذہب صنم پرست عیان ہیسی
آخر ملک ریان ایمان لائیا موئیا ہو کے تے مسلمان ہے سی
اہدی لڑی تھیں بعد فرعون ظالم ہویا مصر اندر حکمران ہیسی
تے امیر قطفیر وزیر اعظم القاب عزیز سلطان ہیسی
جیہڑا پائے گورنری مصر سندی ملدا لقب عزیز نشان ہیسی
بی بی مغرب دی حرم عزیز دا جیہڑی عشق اندر پریشان ہیسی
دائم دس کھاں مصر دے وچ آکے کویں چمکیا ماہ کنعان ہیسی

مالک دا یوسف نوں لیکے مصر وچ آونا

روز جمعہ محرم موں سویں سی مولا بجلیاں نور چمکائیاں نی
جو گی شام دا مصر وچ آن وڑیا دھماں حسن جمال دھمائیاں نی
اس روز زمین آسمان تائیں گرداں دھند غباریاں چھائیاں نی
ہویا حسن شریف تشریف آور ہر طرف ہوگیاں روشنائیاں نی
اچن چیت جویں بجلی چمکدی اے لاٹاں نور ظہور نے لائیاں نی
حیرت وچ ہوئے سرگردان مصری عقلاں ہو حیران گوایاں نی
آکھن ایہ کسدی جلوہ گری ظاہر خوباں ربّ دی جگمگائیاں نی
یا تے اتر خورشید زمین آئیا جویں جوت نے گھٹاں چڑھائیاں نی
عقل فکر حواس تھیں دور ہو کے نظر شہر تھیں نکل دوڑائیاں نی
کس چیز دی تاب دی ہی ایہ تابش لاٹاں سینیاں وچ سمائیاں نی
مالک ابن دغر دے کول آئے جنھے آکھیاں حسن چھپائیاں نی
کٹھی ہو گئی بیشمار خلقت بھل گئے غرور وڈیائیاں نی
بردا ملک لے کتوں خرید آندا جنھوں بخشیاں رب چھپائیاں نی
سورج چن ثریا ویکھ صورت ستاریاں سبھ نمائیاں نی
ہر سر طرف نادیاں کرے ہاتف پیاں مصر دے وچ دہائیاں نی
لوکو دیکھو انوکھڑا لال آئیا سر پیر تک حسن صفائیاں نی
دنیا جہاں نوں ویکھ کے تڑفدی سی آپ ویکھنے نوں سہائیاں نی
دائم شاہ عزیز دی وچ صدمت خبراں مخبراں وچ پہنچائیاں نی

عزیز مصر دا زیارت واسطے آونا

والی مصر دے شاہ عزیز والی تیرے ملک اک عجب نشان آئیا
مالک ابن دغر دا کہن بردا دھماں روپ جمال دھمان آئیا

دیدا وسدی کرے شہید پلّ وچ کان جندی شاہ سلطان آیا
نوری رخاں تے زلف زنجیر لٹکن پیچ وچ کلیجیاں پان آیا
لیکے ستر ہزار ہمراہ لشکر ویکھن جندی شاہ دی شان آیا
ایسا رعب بلال جمال دا سی دل تڑپ کے سوئے دہان آیا
عمر بال عزیز عزیز ہر دل اندر دل عزیز طوفان آیا
کدے لٹکدے زلف خمدار ویکھے جیوں فکر دیوچ زندان آیا

ویکھن سنن وچ فرق ہزار کوہاں وانسوراں مجنون بیان آیا
سن کے اہل تمیز عزیز مصری مثل زاراں ہو سوان آیا
اکھیاں ہندیاں سارے محبوب یوسف قیدیاں نوں وچ ہو سرگردان آیا
لا تخیر ویکھے لا نظیر مڑ مڑ سر پیر تک ہو قربان آیا
لا کے نین نا رڑے ویکھے نین نوری کدے پیراں دیوچ دھیان آیا
یعقوب دا خوب محبوب دائم بادشاہاں نوں تقریبان آیا

شاہ مصر تے سوداگر دیاں گلاں

سچ دس کھاں تاجرا کھول اصلی سوہنا کون سندر صورت شام ہے ایہ
کی ذات تے وطن دیار کیہڑا کیہڑے شجر دی شاخ گلفام ہے ایہ
پورنے پرنے تلو ہانلے کرے پلو وچ ایسا تیرے بینام ہے ایہ
فہوم علوم معدوم وسن برق آسمانی صمصام ہے ایہ
آدمزاد بردا ایتھے ویچنائیں ایسے لئی کیتا انتظام ہے ایہ
میں تھیں میں تھیں کئی درجے تے کئی حصے عالی بخت تے عالیمقام ہے ایہ
پروانیاں لئی سر پیر تائیں روشن جندی شمع تمام ہے ایہ
ایس بردے دا سب جہان بردا دنیا ترک آ دار السلام ہے ایہ
ہو یا کی بعید الوطن پھردا سراپا انعام کرام ہے ایہ

حور پری فرشتہ آسمانی رہبر رہنما ہادی امام ہے ایہ
یا کوئی شاہاں دا شاہ سلطان اکبر وینداں دل وچ جو حسن تمام ہے ایہ
گذر چشم تھیں تندا سوار احسن کر وسینیاں نور چ قیام ہے ایہ
تاجر آکھیا مالک حضور کوئی آندا ہل میں میرا غلام ہے ایہ
کہیا شاہ قطفیر نے نال جذبے نیزی تاجرا جام کلام ہے ایہ
اسدے باجھ نئیں جاندا کون کوئی خاطر دید لسدی اژدہام ہے ایہ
روپ مصر دا وسدا زہر قاتل تیریاں بحیات دا جام ہے ایہ
تو یہ تاب کی کسے نوں دید سندی کر دا خوبانہ قتیل قتلام ہے ایہ
دائم ہو جاسی کسے دز نظاہر جہڑے دکھی دا چین آرام ہے ایہ

شاہی سرا وچہ مالک دا قیام

بھلا دس کھاں پتلیا نور دیا تاجر سچ یا کوڑ الاوندا ئے
میںنوں میریاں بھائیاں نسے بیع کیتا آنسو ہردیاں وچ ہاوندا ئے

حضرت یوسف علیہ السلام کہیا مالک صاف صحیح فرماوندا ئے
میں غریب فقیر اسیر بردا تیریں لباں تھیں بیان سناوندا ئے

آدمزادیں ہاں مخلوق اسدی جیہڑا لاشریک کہاوندائے
بحر قدرت تھیں فلک حباب اک کوئی انت حساب آوندائے
کسے بات دا ہوگ نہ خلل خدشہ تاجر سندیاں تُھل لاوندائے
کارن خدمتاں نفر ترینہ دتے ہور تاز انداز اٹھاوندائے
برکت منزلت میدم روشن مولا سماں بہار لگاوندائے

زمین اک نقطہ جیدی قلم دائے کئی نقش نقاش بناوندا آئے
چلو کرو قیام مکان میرے خدمت ادب عزیز بجاوندائے
ڈیرے شاہی سراں وچ لائے لطف ہر عزیز کماوندائے
ہر گھڑی ہر وقت وچ نظر رکھے درشن پاوندا موج مناوندائے
نعم المولیٰ و نعم النصیر دائم نعم البدل واہ رنگ لاوندائے

یوسف دی برکت نال مصر نوں رنگ

پیدے مصری سن دشت ویران جنگل آئیا یوسف شگفتہ بہار ہو گئے
اگے آہے گھر گھر شیاطین بیٹھے آئیا یوسف تے سب فرار ہو گئے
جتھے بے انصافی فساد رُڑے عدل من دے شرع دے دھار ہو گئے
نہراں سکیاں تے قحط سالیاں سن اوتھے نعمتاں جاری نہار ہو گئے
یوسف نسخہ حکمت عین دے احد صحتیاب بالیوس بیمار ہو گئے
وچھڑے ہے سن جوش جیہڑے سدھے ہوئے وچ قطار ہو گئے
شہر مصر دی آب و ہوا بدلی فردوس تر خوش طبع سرشار ہو گئے

مذہبیں زندیق بے خوف ظالم اللہ والیاں وچ شمار ہو گئے
اجیل رکھدے سن مصر دے لوک وچ پہلے پایا قدم حضرت ثمردار ہو گئے
اجڑے ہوئے سن عیب تھیں گلی کوچے آ بیار وِ رخشان بازار ہو گئے
دغاباز غدار نہ رہیا کوئی راہ حق حلال تیار ہو گئے
برکت پاک رسول دے قدم سندی کینے حسد دے دور آزار ہو گئے
کیتی نار گلزار خلیل دا گوں پتھر دل ہو موم نثار ہو گئے
دور بدلیا ایہن تمام دائم بیڑے ڈبدے مصر لوپار ہو گئے

یوسف دے حسن تے مصر بے قرار

خورد و نوش نیند رہی مصریاں نوں کارن دید یوسف طالبین پھردے
در یوسف دا کرن طواف دلوں جویں گرد کعبے زائرین پھردے
بشیر زلف نہ آوندا کیل اندر کئی بجاوندے نغمدی بین پھردے
مسجود لوا کیب دے قمر لگے وانگ خادماں تخت نشین پھردے
امیر فقیر محتاج غنی جھلے گماڑے مرد خواتین پھردے

صبح شام بھلا آرام عشرت معشوق خاطر عاشقین پھردے
کھول جھولیاں مثل سوالیاں دے ڈٹے ناز والے نازنین پھردے
در پیش بنکے پیش شاہ خوباں خستہ تجلی کر دے حسین پھردے
جرچہ فلک مے جمال حسن عابد اہر چھڈ کے دنیا دین پھردے
توں میں دا کی مقدور دائم بادشاہ بھی ہو مسکین پھردے

Marfat.com

مصریاں دی فریاد

مصری کو کدے مالکا واسطائی اک وار دیدار کرا سانوں
ساقی جس دا تشنگی ویکھ شاید دیوے جام جمال پلا سانوں

پردا پوش توں ذرا اتار پردا کھا گئی آ ہجر بلا سانوں
آئیوں چیر انو کھڑی نال لیکے جا بکیتو ای حشر برپا سانوں

امبر کبیر رئیس اعظم در تیرے کو کدے چھب وکھا سانوں
یادو گر کوئی کیتڑے دیس دائی رہی ہوش حواس نہ کا سانوں

سُدھ بدھ جہان دی یاد نائیں گیا ہو جیندوں سودا سانوں
تیرے ایس غلام گلفام صورت لیا نقیر غلام بنا سانوں

رکھ دیے بے ہوشاں نوں واسطائی کھان ڈھگی آ ہجر بلا سانوں
پردا چا جمال وکھال دائم جند لباں تے نہ ترسا سانوں

مالک دا ہجوم ویکھ کے حیران ہوناں

مالک ویکھ ہجوم حیران ڈاڈھا آکھے ہو گیا جہان تائیں
ساڈی طرح ایہ یوسف دے نقش آدم بیٹھے وہڑ کیوں مہرباں تائیں

نعرے مار دے وانگ جنونیاں دے ہی ہوش نہ کسے انسان تائیں
رہیا انت حساب نہ خلقتاں دا اسھو سہکدے ایس جانان تائیں

گھڑی گھڑی جا دو کو واسطہ جے قایم رکھ کے سوچ دھیان تائیں
لیڈ لاگ گیا دھر کہ مصر باہنوں بیٹھے چھوڑ گھر بار مکان تائیں

عرشی ملک کہیا بس تا جرا اوتوں کی جاتا ایں ایہدے شان تائیں
جاتا ایس نوں توں ہاں تداہی پرہاں چھڈ اس غلط بیان تائیں

پئی ویکھدی آ ظاہر چشم باطن جلوے چمکدے زمین آسمان تائیں
کیوں چھڑ کناایں ویکھنوں عاشقاں نوں ویکھ لین سب ماہ کنعان تائیں

سنگ اک دینار دیدار بدلے مشہور کر ایس اعلان تائیں
جو دینار لیا دے سو دیدار پاوے محکم کر اس عہد پیمان تائیں

کیتی ملک بلند ندا اُتھوں جس ویکھنا تور نہاں تائیں
روز جمعے دے ولدار زاف و زصورت چلو اجتی دیسی طالباں تائیں

فقط اک دینار دیدار ہدیہ دیکے ویکھناں حسن سلطان تائیں
مالک ملک دی پہند خوب رسند کیتا دائم بھلیا غیر گمان تائیں

دیدار دیاں طالباں دی مستی

میلے مصر وچ جمعے دے لگے آئیاں خلقتاں ہم ہما کے تے
بیٹھا صحن اندر یوسف تخت اتے سوہنا حسن جمال لبھا کے تے

سرتے تاج یاقوت دا دھر مالک گل موتیاں ہار لٹکا کے تے
اللہ اکبر اے عاشقو چھیو سنبھل پردا چکیا ادب بجا کے تے

چمکی رخوں بجلی اژدہام اُتے تڑفن ہوش حواس بھلا کے تے
جیہڑا ویکھدا ویدشہید ہوندا سارے خوف خیال ڈا کے تے
مالک کہیا غلاماں نوں ڈٹ لیسے اتھوں لیجاؤ انہاں اٹھا کے تے
بیٹے باپ بھرا دی سدھ بھلی ہے تھک بلا ملا کے تے
بیشمار ہجوم ہنگام محشر پاندے شور کرلا کرلا کے تے
نذر ویندی دو دو دینار مخبری مالک کہندا بلند سنا کے تے
کئی زخمی کئی بسمل کئی پھرن کملے کوکن ہستی دی لستی جلا کے تے
مالک جمع کیتی بیشمار دولت جامے وچ نہ پھرے سما کے تے
اگلے جمعے بیچ بحساں ایہ بردا ویکھو طالع بخت اتار کے تے
میں قربان غریب الوطن بیٹھا تارڑی وچ حضور سے لا کے تے

کی صفاندیاں صفاں بیتاب بیخود جھڑیاں نین بھر بھری تے کھلارے تے
طالب بولتوں چالتوں گئے اگے بیڑی فکر وچار ڈوبا کے تے
رگڑن اڈیاں ہار دے سیس لیٹے اٹھ اٹھ ڈگدے وت لرزا کے تے
جھاگ منزلاں نفی اثبات دیاں بیٹھے ملک سکوت وسا کے تے
ست لاکھ دینار ہو گئے کٹھے مالک دھرے صندوق پچھے پا کے تے
پھر بھی عاشقاں گھٹ نہ مول کیتی بیٹھے بوہے تے سیس نوا کے تے
رہی دھوم ہجوم دیس دوراں نیریں طالب کرن تیاریاں آ کے تے
کرے وت اعلان ہر طرف مالک نال جوش دے وچ وجا کے تے
ہوئے جنہاں نوں طلب خریدنے دی آ کے لین اوہ اج چکا کے تے
دائم وکن لگا بردا ہو یوسف ویکھو حسن تماشڑا جا کے تے

یوسف نوں سجا کے مالک دا بٹھاناں

عالی شان وسیع میدان اندر مالک اک مکان بناوندائی
فرش سنگ رخام پر زیب زینت وچ انگ شیشیاں جگمگاوندائی
عطر عنبر کستوریاں بھر ڈبے خاص آس تے پاس رکھاوندائی
سوہنے یوسف دا سوہنا نشست خانہ مالک شوق کماں شان دکھاوندائی
لوکو وکن لگا اج اوہ بردا جس دے حسن تے ملک وکاوندائی
لگا وچ میدان جلوس اعظم جیو دیکھنے نوں ترساوندائی
تل دھرن دی جگہ نہ رہی کدھرے مولا حکمتاں عجب دکھاوندائی
مالک عرض کیتی آ کے سوہنیا او محبوب جل جہان ڈھوا وندائی
اللہ جاندا دسی کی بیتھے کیہڑی طرف نوں اج چلاوندائی

گنگلوں ستون رنگین دلکش گویا شاہی محل سہاوندائی
کرسی صندلی صاف تیار کیتی اتے لعل جواہراں لاوندائی
ایجیں چیت انسان اوہ تھاں دے بیٹھیاں عقل قیاس تھڑاوندائی
آئی جمعے وعدودی صبح صادق گھڑیاں گھڑیاں دی جازندائی
دن چڑھدیاں گیا اچ دے دمان اسکوئی دستاں ہاں نیاوندائی
انتظار دیدار دی ساریاں نوں ہر اک چشماں دے فرش وچھاوندائی
خلقت گو کیا مانگا لیا یوسف جیہڑا اوہنوں لٹ لیجاوندائی
یوسف گھڑی دی گھڑی خاموش رہیا سوچ فکر خیال دوڑاوندائی
پردیسے وچ غریب الوطن یوسف ورد چھیا چشم نیر وہاوندائی

Marfat.com

جدوں میرے دلبر دا آن وِچ لگی مالک بہُت احسان جتاندا ئی
یوسف آکھیا صاحبا میں بڑا اُٹھیا رب دا نام دھیاوندا ئی
تگلے وِچ مَسی سرتے تاج شاہی کپڑے ہ دا لڑے سوہنے پاوندا ئی
نازک ہ دا لاں غریب لیے یارے نوں تیغ حسن دی صقل چڑھاوندا ئی
سوہن مندریاں سندریاں سوہنڑے دیاں ہر انگلی نور چمکاوندا ئی
جوڑا موزیاں جڑت نعلین اندر سر پیر تک شمع جگاوندا ئی
گھوڑا زین سہری سندگار کے تے مالک پیش حضور لیاوندا ئی
الحمد للہ سردار اسوار ہویا چودان طبق جمال لرزاوندا ئی
بادکش ستر سترا گے پچھے سوہنا حسن دا شاہ سداوندا ئی
کیہا نہ بادشاہ بھی اوہدے بن خادم جیہوں آپ کریم وڈیاوندا ئی
پیا ہتاں سمان دل منہ کرکے تیرا صاحبا انت نہ آوندا ئی

بتیوں شام زمین تھیں ہل اندا میں اقصید وچن ایس تھاوندا ئی
شامی شام گلفام نوں غسل دیکے مالک نویں پوشاک پہناوندا ئی
کوے کالڑے جھنبرے بھور چھتے نال شانیاں پیچ سجاوندا ئی
جوڑی کنگناں خاص یاقوت جڑ جڑی موتیاں ہیں ٹکاوندا ئی
خاص لخاص طلا نفیس کندن علما ہتھ دے وِچ پکڑا وندا ئی
قابل دید رشید خورشید عالم اکی غمزہ بول مار گراوندا ئی
دستاں خادماں پھڑی رکاب والیوں یوسف اُٹھیا نام دھیاوندا ئی
پیش دیس دے خدمتگار طالب ہر کوئی ادب آداب بجاوندا ئی
کوچے گلی سب مصر دے بنے جنت دیکھن دا الرگم سدھاوندا ئی
یوسف دیکھ کے اپنا شان شوکت وقت گذریا یاد دلاوندا ئی
یا علیم حکیم رحیم اللہ پڑھدا احمد حمید جھلاوندا ئی

مالک پچھیا ہیوں کیوں یوسف سوہنا کھول زبان سناوندا ئی
دائم لا الٰہ الا اللہ شیریں طبع لطیف فرماوندا ئی

یوسفؑ دی مالک اگے انکساری

گذری گھڑی اِک پیا یاد آئی جدوں ناز دا حرف لایا سی
مشکاں باہیں بنھ دیاں جان صدقے ڈنگھے کھوہ دے وِچ لٹکایا سی
تدوں آپ سنیہوں طرف میری لطفوں حق نزول دے دوڑایا سی
تیرے نزول گئے پکڑ رکاب افسر میرا دل دلدار پھیرایا سی

تدوں غیرت حق نزول ہوئی بھائیاں جنگلیں مار رلایا سی
لیے سن ڈاڈھیاں پیر آثار کپڑے ڈاڈھا کالجے زخم لگایا سی
اِک دو زتیں بخش شان جانی پیغام اکرام پہنچایا سی
اوتھوں کڈھ خریدیا توں بردا وچن والیاں ترس نہ آیا سی

کیہاں گلہ ہیں شور میئے بخت دا کی کھوٹے درم میں مُل پایا سی
دائم جان صدقے سچے وعدیاں تھیں پاتوں جیویں رب فرمایا سی

فروخت گاہ وچہ جمال کمال یوسف

یوسف اتریا آن مکان اندر جتھے مصریاں میلہ لا ئیا ئی
چہرے ڈال حجاب محجوب ہویا ہتھ کالجے زائراں پائیا ئی
جھب یار رکار خوں اتار پردا جیونا ہنگ دیدار ترسائیا ئی
شعلے حسن سرکار دے برق براں تا زور انہاں مار جلائیا ئی
ہویاں صفاں دیاں صفاں بیتاب بیخود دُھڑا دُھڑ جہان ہلائیا ئی
سوویچ جھنڈا یار دا بیا لاٹاں سماں الٹیا رنگ بدلائیا ئی
پنج ہزار جوان قربان یکدم لگے جھات تے عدم پہنچائیا ئی
پنج ہزار موئے تند تاں میٹھ دل کے رادی وچ تقصیر تا ئیا ئی
مولا حسن تلوار دے کٹھیاں نوں داخل وچ بہشت کرائیا ئی
دھڑا دھڑ فنا پئے ہو ون عاشق مالک ویکھ ایہ رنگ گھبرائیا ئی

کرسی صندلی دے اتے بیٹھ گیا اللہ پاک تمام وکھائیا ئی
منتظر فریاد فریاد کیتی چاند اوپڑا او وقت نہ ویہا ئیا ئی
اللہ اللہ اٹھا لیا جدوں برقعہ نور باہ خورشید سہائیا ئی
ہوشاں دیریاں مصریاں ساریاں نوں عقل فہم حواس اڈائیا ئی
توبہ تاب کیہدی توبہ توبہ کر کن اچا خلقتاں شور مچائیا ئی
صورت یوسف علیہ السلام اندر اللہ اپنا شان دکھائیا ئی
مومنی نیم نظر دل تن سو سٹھ عورت مصر موچہ حسن رنگائیا ئی
اتے جھلیاں کملیاں ونڈیاں دا کوئی انت حساب نہ آئیا ئی
نسل ملے عف مومنین اندر مرکے عیب تمام بخشائیا ئی
کر دہوش لوکو کر دہوش لوکو دائم بول بلند فرمائیا ئی

کٹھیاں دی فریاد

نیم بسملاں کو کیا داستانی پردا پایا ایس شمع انوار اتے
اک پلک پلک خدا کرکے چا نیام رکھو تیز تلوار اتے
کئی مو ئے کئی مرن پئے کئی وحشی کئی جرعے ہوئے سولڑی سار اتے
ایہا حال نہ کسے خریدنا ایں سایہ مرگ ہر اک خریدار اتے

ہیں نہ سے تاجر امصر دا بازار سارا عمل مریگا جھاب بلدار اتے
ہوسی خاک ودرخاک مدفون یکدم تجلی پانہ منصور دار اتے
برق حسن ڈا ابخ نہ علم شعلہ ایسی زندگی دائی گلزار اتے
دائم مالک دے داری قیمت شاہ شاہی پر دا ڈا لیا زلف خمدار اتے

بڈھی مائی دی حکایت

دولت مال دیکھے خریدار خلقت آیا اپنے زور رنگا رہی ہے
ہر اک چاہندا سی یوسف ساتھوں گھر دے دے ودی مدہ کار ہی ہے

بڈھی مائی اک سوت دی گتھن اٹی کرکے بانہہ بلند کرلا رہی اے
کوئی سنے نہ کوک فریاد اگوں اینویں کملڑی شور مچا رہی اے
اٹی سے ویہے نہیں دیر بردا تھر تھر کنبدی عرض الا رہی اے
مالک آکھیا کملیے بے خبرے تیری ذرا نہ ہوش بجا رہی اے

یوسف مجھ نوں ہووے لال بچو میری لباں تے جند ترسا رہی اے
پہتی ڈگدی ڈھیندی کول مالک تے پیر اندے سیس نوا رہی اے
یوسف ہیا ویکھ کے وچ پردے مائی واہ وا قیمتاں پا رہی اے
پیراں ہیٹھ مرینگی وچ بھیڑاں دائم سندیاں پیر دہا رہی اے

تاجر دا جواب

کر ہوش کنگالنے بڈھیے نی ایتھے لٹیاں بھلیاں بھلیاں نی
ہیرے لعل موتی ایتھے خاک وانگوں سوٹے اٹیاں کیہڑی جھلیاں نی
عالم فاضل جمال نے مست ہوئے ماندے انگ فقیر اند جھلیاں نی
اکھیں ویکھ کے صفاں دیاں صفاں ایتھے مٹی ہو گئے مٹی رلیاں نی

خوباں مصر دیاں مثل پروانیاں دے ایس شمع منیر تے جلیاں نی
جھلکے ملک پھر دا سرگرداں ملکہ ملک شاہزادیاں جھلیاں نی
جنہاں سیج بیٹھیں گھڑی نہ قدم چلیے کوکن ایس دروازے کھلیاں نی
لکھ ہڑی گنتری وچ تیں بڈھیے نی جنہے شاہاندیاں کسیٹھاں ملیاں نی

اتھوں نکل جا اپنی لاش لے کے ایتھے چنگ چنگیریاں چھلیاں نی
سنگدل کئی تاب جناب اگے دائم موم مانند ہو گلیاں نی

مائی دا معنی دار کلام !

بھانویں تاجرا ملے نہ ملے یوسف کردی مانگی ایہ سوال میں بھی
جیکر شاہاں خزانے چاک آندے صدقے کیتا سب گھر بار مال بھی
بھانویں جان دا گنج نہ تھیا حاصل کر لیا اے قال مقال میں بھی
کھاون ٹھوکراں میں سر بازاراں عالی سرنگوں رلیاں خستہ حال میں بھی
بیشک لگ لے بھاء ملکانیاں نوں ہستی حسن دے بیٹھا نگاں میں بھی

کی ہویا کنگال غریب ہاں کو کاں نال لگا کھنگاں نال لال میں بھی
ہیں کوئی وچ محبتاں گھٹ ناہیں ویکھ بیٹھی آں شاہ جمال میں بھی
تحتا ورانسے نال نہ ریس اپیر کردی رناں گی شعور کنگال میں بھی
غنی مست خمار دیدار تے ویکھ لیا اے دعا اقبال میں بھی
کوہجی کملڑی ماں جھڑی ہاں بھاویں کھاں دم درازخیال میں بھی

لکھاں دیہو دے جھکے دولت والیاں ایہ نکتہ رمز دا لایا خیال میں بھی !
دائم اٹھساں قبر تھیں روز محشر خریداراں سرکار دیاں نال میں بھی

Marfat.com

آوازِ حقیقت

ہاتف مست گھڑیال تنے نار کر کے سدھ سماں جے تخت جگاوندا
یوسف نور ایمان تے مصر دنیا ہے وقت خرید لیجاوندا
میاں زندگی سدا نہ سوہنا ایں ایہو روز نوری جلوا پاوندا
برکت وارڈی گھڑی نہ ذرا ٹلنی کی فائدہ ہو گ پچھتاوندا

دوڑو خریدار شاہی شام سندا آیا ویلا مصر وکاوندا
جنہاں شوق تے ذوق دلدار ڈاہڈے کرن قصد اوہ نران لیاوندا
اَنت سکھ پاسن جنہاں سکھ لیا دل اپنا آپ وکاوندا
دائم مصر میدان فنا اندر دوجی وار نائیں حکم آوندا

بازغہ شاہزادی دی کہانی

بیگم بازغہ نام گلفام صورت حکم مصر وچ چلاوندی اے
کر کے بے حجاب پُر تاب چہرہ آفتاب دی تاب گواوندی اے
دس پچی سو یوسف دے کئے دی صفت جندی نا لگی بھاوندی اے
رشک پری اٹھی کھلکے رشک یکدم ناقہ زرین حسین سجاوندی اے
لیتی پئے دے عشق بیتاب بنی بے دردی بیمثال بڑاوندی اے
وہ سو مجھر لدا جواہر اندے کرد فرش تھیں قدم اٹھاوندی اے
دیکھ خاقاناں بے حجاب اوتھے کچھ خوف نہ دل تے لیاوندی اے
اتری ناقیوں نازدا کردی بُرقعہ پوش دی نظر اٹھاوندی اے
ماسنہ رہی نہ ہوش وجود اندر سر پیر ڈولدی تے گھبراوندی اے
کی چیز ایں توں وکدیا پھر دیا ایں تینوں ڈٹھیاں جند کھاوندی اے
ہیاناں جہاناں مخلوق والوں خالق ہر وچ سجود جھکاوندی اے
تینوں سانبھیا تجلی دا واسطہ ای میری پیاس نہ جند رساوندی اے
آکھیاں لیوں ناں بازغہ آکھ سائیں دی بانیوں گرد عشق تھیں شاہ نکاں وکھی

رندر روپ انوپ جوان جوبن تخت بخت تے راج کماوندی اے
ناری آجم بنا کی لکھے دین تازی نار نار پرست کہاوندی اے
اوہ غلام اے شام دا شام سندر ہنس ہوش حواس بھلاوندی اے
سرخ رنگدی اوٹھنی تیز ڈاڈوں لیا زری دی ویچ سہاوندی اے
پیاندی آل نقارا نوس کرے حاضر بال ونشاں جمع کراوندی اے
خریدار دیدار سوادہ ہو کے سدھی مصر بازار نوں آوندی اے
گدڑی چھیر امیر فقیر تائیں بیٹھ شہر کنعان آجاوندی اے
جا بیا رتان تنہیں شاہ جمال بردار کھو کلبہ بند کراوندی اے
آخر لبھ سا عنت آکھ بھر دھر کے پڑی عاجزی نال الاوندی اے
حور پری یا ملک دا ملک تیری بیتو ایہ مثال نہ بھاوندی اے
کمل بازغہ قدم دی خاک جپھے بڈھ جھڑے تقر سر دوندی اے
کی چیز کی راز ممتاز ایں توں ناسے چشم نگار رووندی اے
آپ ونے آپ فریاد دائم دائم مجھ دنوں دی دا شٹ پاوندی اے

Marfat.com

یوسف دا جواب

یوسفؑ آکھیا ہوش سنبھال فرا میرا خالق الکل معبود دے نی ۔۔۔ سیس سجدیوں جلک پکار توبہ واحد ب نوں سجود دے
بین اک صنعت ہاں صانع دی ہر حال سوئی مسجود اے نی ۔۔۔ بحر قدرت دا اک اک حباب ڈٹھیا ہوندا عقل نے فکر نابود دے
چلن ہار بازار سرا فانی دنیا مردا ایہ زہر آلود دے نی ۔۔۔ بی بی ویکھ کتنے خریدار میرے ہوش اڈیا مثل بارود دے
اصلی حسن اک گاہک سے جو فی انفسکم مقصود دے نی ۔۔۔ فانی جھلک دے گرم بازار اندر جنبش گئی خلقت نمرود دے
باہجوں معرفت ذات قدیم والی ایہ رام دلا سب سود ا نی ۔۔۔ میرا کاریگر ویکھیں تے تدھ بھانئیں ہیں کون کی میرا وجود دے
اوہدی دیاں مثال تمثیل کیہڑی بے انت تے لا محدود دے نی ۔۔۔ پایا جس مجاز تھیں راز دائم عارف بدا ولی خوشنود دے

مکالمہ طالب و مطلوب

بھلی بھیراں بھلیکھڑے وچ تی میری ہادیا عرض منظور کرتوں ۔۔۔ مکن پیٹنے حرص جہان والے ویکے حق دا جام مخمور کرتوں
اپنے خالق دا سوہنیا واسطائی ایہ ویرانہ دل معمور کرتوں ۔۔۔ جیہڑا دسنا ایں راہبرا راہ سدھا اوہدی وچ درگاہ حضور کرتوں
کڈھ نال اس نار ظلمات وچوں مینوں دس جلوا انور نور کرتوں ۔۔۔ کاریگر جو تینوں بنان والا میریوں توں وچ اوہدا ظہور کرتوں
ڈے ہیٹ چھری گردن اگے حق والی ایپ چھری حلال ضرور کرتوں ۔۔۔ میرے پیر کامل دستگیر عالی خانہ اجڑیا میرا بھرپور کرتوں
حضرت یوسف علیہ السلام کہیا اول بت تائیں چکنا چور کرتوں ۔۔۔ واحد لا شریک دی ہو بردی منوں کبر کدورت نوں دور کرتوں
اللہ ہو جیا ر نال دم دم وہم خودی غرور کا فور کرتوں ۔۔۔ ہمت عشق عباد توں ہار باہمی بی طلا ادکم عبور کرتوں
ہو جا ڈھنڈ ٹھیری مٹی نال مٹی ذکر حق دا نال شعور کرتوں ۔۔۔ ابراہیم خلیل دے دین آکے شکر صاحب رب غفور کرتوں
ڈھونڈن والڑا کدے نہ رہے خالی گدڑی لتے افسوس مہجور کرتوں ۔۔۔ انشاء اللہ وصال وصول دائم دردولی دے شور تر ور کرتوں

یار غم حقیقی منزل تے

فاقہ حق داد دیا شیخ کامل ڈولن غیر غرور بھلا بیٹھی ۔۔۔ نفی اہل اعتقادی بیٹھ منزل تاظی وچ حضور دے لا بیٹھی

Marfat.com

زک تھیں نکل کے تار نوری سیج وِچ بہشت دے چھا بیٹھی
ے تور خلیل دا پڑھے کلمہ من تھیں اک خدا بیٹھی
مے گھڑی او وہ دوستاں ہال مایہ راہ حق دے وِچ لٹا بیٹھی
ادھ سجدے سادھنی سدھ سیدھی جگی پا ٹکے نیل دریا بیٹھی
تے چمکے حسن بازار اندر دفتر عاشقاں نام لکھا بیٹھی
ل تُوں راگ پریم دا کرنے موجاں حق حق ستار وجا بیٹھی
ن عرف نفسہ فقد عرف ربہ معرفت دا ایس وسا بیٹھی

بردی بہن شاہی بردا ایہن آئی اگوں اپنا آپ وکا بیٹھی
ساقی جام حقیقت دا بخش دلتا سینے وچ درگاہ جھکا بیٹھی
صبر شکر تھیں پہنیا فقر جامہ اطلس سلیتماں خاک رلا بیٹھی
دم دم لا الٰہ الا اللہ دوئی کفر دے شور مٹا بیٹھی
بھلے محل مکان تے فوج لشکر جیت تخت دے ملک تھیں جا بیٹھی
ہو کے دور اندھیر ڑے مدتاں دے پوچا خاص دی شمع جگا بیٹھی
دیکھو زن زلیخا کے ظن دائم سر تاج توحید دا پا بیٹھی

فروخت گاہ وِچہ دلال دی صدا

ٹا تخت اتے پردہ پوش یوسف ٹک اٹھ بلند ندا دیوے
ی حسن العل کمال رخشاں نادراندی ہوش بھلا دیوے
لگے مشتری کرن سوچاں مونہوں بول جواب کا دیوے
ہر طلب تمام دے قدب اندر بردا ایہ قسمت جاگے جا دیوے
ٹھیا اک دلال دانا جیہا ساری دستوراں گل سمجھا دیوے

خریدار خرید لئو ایہ بردا آپس پاس پس پیش سنا دیوے
سن کے ایہ آواز سب چپ ہو گئے بھلا کہدی طاقت لسی چا دیوے
جمع خلقتاں میر سردار عالی کون انت حساب بتا دیوے
جدوں بولنوں چالنوں رہے سبھے مالک جیب دلال بلا دیوے
ایس بردے دی بول تعریف ظاہر جینوں طلب ہووے قیمت آکے دیوے

قُلْ مَنْ يَّشْتَرِيْ غُلَامًا حُسِيْنًا لَطِيْفًا لَيْسَ كَمِثْلِهٖ فِي الدُّنْيَا

دلال کمال خیال سیتی سوہنی بول تعریف سنا دیوے
حسین لطیف ظریف نوری حور پری تائیں شرما دیوے
صاحب صدق صفا امین سیرت آفتاب جبیں شعا دیوے
جنہوں شک ہووے حاضر آ ویکھے سوہنا یار نقاب اٹھا دیوے
جدوں وِدھ صفت جناں میری غالب ہور کوئی تخت بہا دیوے

بولو کون غلام خرید دائے جیہڑا شاہاں غلام بنا دیوے
اوہدے جیہا کوئی ہور نہ وِچ دنیا اک نظر تھیں ہستی مٹا دیوے
شہد شیر شکر کنوں طبع شیریں تاب رخاندی تخت جلا دیوے
یوسف آکھیا ایس دلال میاں متاں غیر توں رب بیزار دیوے
دائم یار توں اس طرح بول بولی جس نوں طلب اے ہتھا تھلا دیوے

قُلْ مَنْ یَشْتَرِیْ غُلَامًا ضَعِیْفًا غَرِیْبًا مَظْلُوْمًا لَیْسَ کَمِثْلِہٖ فِی الدُّنْیَا

اج آکھ خرید دا کون لہیتوں خستہ حال غریب فقیر بردا
اٹھے پہر فراق دے نال روندا ایہ ضعیف مظلوم دلگیر بردا
گھر بار پروار تھیں دور رلدا دم غماندے جھلدا تیر بردا
اہلے جیہا کوئی ہوسی نہ وچ دنیا قید غماندی وچ زنجیر بردا
میں قربان جاواں تیری عاجزی توں تیرے سوز دا اثیر بردا

بڑا دکھی بے وطن کمزور عاجز کیتا کھڑ تقدیر اسیر بردا
فقط ربدی ذات دا آسرا سو تاہیں رکھدا ہور نہ کھا گیر بردا
پھیر ولیس بدیس دی رولش جوگی کیتا گردش فلک ظہیر بردا
مصنف کہیا ہیں اسطرح کوئی آکھاں تیرا خان سلطان میر بردا
توں تے بیٹاں جمال دا الم تیرا نظر آسے طفل دا پیر بردا

دلال دی سچی دلیل

تیرے مل دی تل نہ جگت سارا اسیں بھل کے مل گھٹاویئے کیوں
ساڈی سوچ تھیں اچرا شان تیرا اسی صفت دا بہار ٹھاویئے کیوں
پایا جاے نہ سو ہنیا انت تیرا ایہہ کے ایڈ بے انت بھراویئے کیوں
یوسف آکھیا سچ جے بولنا ئے اج آکھنے تے خوف کھاویئے کیوں

ناحق جھوٹ الیکے وچ خلقت کلا احرانغ دلائی نوں لاویئے کیوں
ہر صفت نہ موصوف اں بخشت دا لاہو کا اسی گھٹا سنا یئے کیوں
استغفار توبہ ایہ انصاف ناہیں اسیں حسن دا حرف بدلاویئے کیوں
دائم گل سچی سچو سچ اوڑک سچی گل نوں پھیر چھپاویئے کیوں

قُلْ مَنْ یَّشْتَرِیْ یُوْسُفَ صِدِّیْقَ اللّٰہِ ابْنِ یَعْقُوْبَ نَبِیِّ اللّٰہِ ابْنِ اِسْحَاقَ صَفِیِّ اللّٰہِ اَخِیْ اِسْمٰعِیْلَ ذَبِیْحِ اللّٰہِ ابْنِ اِبْرَاہِیْمَ خَلِیْلِ اللّٰہِ

بولو کون خرید دا لیس تاہیں یوسف وکیداہی خدا دائے
بیٹا اوہ حضرت اسحٰق سندا صاحب یقین تصدق صفادائے
ابراہیم خلیل دا اوہ بیٹا چایا بھار جیں صبر رضا دائے
جد پشت بہ پشت اسے عرسلاندی جاورید خاص لقادائے

جدا باپ یعقوب محبوب عالی پیغمبری شان لجدا دائے
حضرت اسمٰعیل ذبیح اللہ ایہ پوترا جیدے بھرادائے
بلدی نار بہار گلزار کیتی ہادی راہ تمار اہ ہدادائے
دائم بول دیہوا ایہو سچ بولی تساں شوق جے سچ صدادائے

یوسف دی نرالی شان

حضرت یوسف علیہ السلام جس دم اپنا شجرہ شریف فرمایا اے
یوسف چپ کر مست الست ہو جا تیرا شان رحمان وڈیا یا اے
کھیں ویکھ لج اپنا مل بہنیدا قدیں خلقتاں سیس نوایا اے
سن سن مشتری بازار دے جوش لوڑ ہر اک دے ورد پے بھریا اے
ڈوجے مشتری ویکھ کے ایہہ قیمت ڈوہاں اوس تھیں مل الایا اے
چوہیں پاسیوں مشتری لڑن پئے اک تھیں ڈوں سوایا اے
غنی امیر وزیر کبیر عالی دیوا طلب دا کل جگایا اے
پایا خریداراں اژدہام بھارا زراں ولتاندا ڈھیر لایا اے
بیحد مال ایہہ بولدی وچ پیراں حضرت یوسف خیال وڈایا اے
اتنی قیمتوں کیوں نہیں وچ دیندا گاہکاں ڈوتاں ڈھیر لگایا اے
انہوں ہیں بیا۔ ووچیکیاں کرے مالک عقل ہوش حواس گرایا اے
کسر نفسی دے وچ بازار وڑ کے یوسف اپنا مل گھٹایا اے
عجز یار دا ویکھ بصیر ناصر غیبی مار آواز بلایا اے
لکھاں بلبلاں بھور قربان ہوسن تیرے حسن دا باغ سوہایا اے
اڈی سوت دی تے کھوٹے درم ناقص پیراں حکمتاں مل لوایا اے
کتھے شام کنعان تے مصر کتھے ظاہر معجزہ عشق دکھایا اے

اوسے وقت سروش نے گوش اندر اللہ پاک دا امر سنایا اے
تیکے شجرہ تاں کسے خریدنا ایں جبریل نے صاف بتایا اے
یہی صفت دلال نے انت بولی جیدا انت حساب نہ آیا اے
اک ہزار بدرہ مہراں خالص اندا کسی گاہک نے اٹھ لکایا اے
تریجے چار ہزار تے اٹھ چوتھے پنجویں چھیویں ہور ودھایا اے
چڑھو چڑھی ودھاوندے جان قیمت آپو اپنا زور لگایا اے
شالا راج دلا رڑا ہتھ آوے سبھاں سیس درگاہ جھکایا اے
اجے کرے نہ مل منظور مالک ہر طرف تھیں لکھ بھوایا اے
کی ہو گیا ایں ذغر تائیں ایدا اجے زمن پر چایا اے
اصلی مل میرا بھائی جاندے سن جنہاں کر کے بیچ چلایا اے
ہیں کی چیز بیچاں کنگال بردا اللہ پاک دا نام وسیایا اے
ندی رحمتاں دی ماری موج یکدم رحم کرم دا مینہ برسایا اے
جاہ ویکھ دار ننگ فنگ میرے تیری عاجزی ڈاہڈا بھایا اے
اک دن بیٹھیاں ویکھیا توں شیشہ شیشہ سامنے اساں ڈکھایا اے
ایہہ خبر شیخ سن کے یوسف حمد پڑھ کے سیس وچ درگاہ جھکایا اے
اوس گاہک نوں دسے خبر دائم ہن نے جیدی خاطر پھرایا اے

شاعر دیاں لہراں

کر جاہ مست خمار سرکار ساقی جند لباں تیرے میخوار دی اے

ہن اٹک نا پینی چڑھ گئے کنک غم دے بھٹک کالجے نفس نگار دی اے

ڈاڈھی وقت شیرینیاں طبع اندر قطرے خوندے قلم چھنکار دی اے
اسی حیثیت ہاں عشقدے سلسلے وچ بیت بیت تفسیر دلدار دی اے
دردمند دے صدر وچ قدر ساڈا کی سکھی نوں سار بیمار دی اے
غافل پئے مدہوش نوں کی شعلہ ایہ حیران چشم بیدار دی اے
بناں بلبلاں عارفاں کون جانے شوکت شان جیہیں سخن گلزار دی اے
مخفی ایہ اسرار عوام تھیں اے خاص الخاص دی چشم نتار دی اے
اللہ والیاں دا ملک ہور بات محقق ہو رہا مے دنیا دار دی اے
اساں سجناں دیس محبوب دے نوں کوئی لوڑ نہ غیر تکرار دی اے
اوہنوں موڑ مہار دلدار ملسی طلبگار جو شتر سوار دی اے
اندر ریت پریت دی کمر بستہ نائیں کٹنی کار وگیار دی اے
اہدی آہ واحشت تیک سوز روشن اہدی شعلہ نہ برق للگار دی اے
کامل ولی دی خاص غذا اوہنوں ایہ جوہر ٹری پاک دربار دی اے

تیزی نگہ محض صقل قلوب چمکن رہندی فرانہ میں زنگار دی اے
ہو کے راہنما جے توں کریں یاری ہمت منزلوں کدے نہ ہار دی اے
لہر موج عرفان رحمان والی سینے عاشقاں دی موجاں مار دی اے
پارا پارا ہو کے آر پار ر لدا پالے ریس کیتی بیقرار دی اے
ایتھے سر دے دیر تے راہ دلدار رسم عجیب پریم بازار دی اے
ایتھے کئی طاہر سر نگوں ہو کے جھوٹی دور وصال میتار دی اے
سیج کور تنکھیر طوا کدوں غافل لا سیج خور مثال حمار دی اے
گلاں نال نہ ہوندی طے منزل لمی واٹ پریدی بار دی اے
قابو وچ نائیں قلم سوز بھنی پر الم نعرے جاندی مار دی اے
ہجر لٹیاں دی قاصد تیز آہو خبر وسدی پار ار دی اے
ونے رات اس شمع دا رنگ کو فوج عاشقاں دی جاناں وار دی اے
اللہ میاں دائم رکھے لاج ساہا لا ایہو اوٹ کملی اد گنہار دی اے

بی بی زلیخا دا یوسف نوں ویکھ کے تڑپناں

مصر شہر وکیندڑا پیا یوسف حکمت خاص ایہ رب غفار دی اے
چل قاصدا او سدی وچ خدمت ایہ امان جیہڑے خریدار دی اے
ایہوں مشتری ولتاں پلٹ رہے ایہ شفا اس خاص بیمار دی اے
گئی قریب ویڑھیا گھر آئی جاگی کشش سوز باطن دلفگار دی اے
ہائے ہائے زلیخا نوں درد ڈاڈھا بھلی ہوش ہر دم گھر بار دی اے
جھلی کملی وانگ دیوانیاں دے کائی ریجھ نہ ہار سنگار دی اے
کرکے منہ آسمان دے ول روندی تے جگر دی چشم چھنکار دی اے

وکن لڑینے وک گئی خلقت رونق تیز بازار دیار دی اے
اوہدی خاطرے منزلاں چیر آیا سینے سانگ جنون انتظار دی اے
حضرت عشق شریف دا معجزہ اے دنیا ہور چارہ چار دی اے
ملیا وچ خواب معرب آ جیہنوں ایہ مطلوب صورت طلبگار دی اے
جس ویلے وزدی مصر دیار آئی حجرہ چھوڑ کے خویش پرار دی اے
دائی سیاں تے باندیاں نال لیکے رو طرف صحرا سدھار دی اے
کدی باد صبا لگے کرے ترلے کوئی خبر میرے دلدار دی اے

Marfat.com

لدے کرے سجدے تے پچھے حضرت کرلوں کیہڑی تعالیٰ محقق میرے یار دی اے
یوسف پیا ہن مصر بازار وکدا تے ایہ وچ باراں کوکاں ماردی اے
دھوم دھام ہجوم نوں ویکھ کے تے کوٹھی کنب گئی بیقرار دی اے
بیاں کہن ہتھ وکدا غلام شاہی جیدی ویکھ صورت عقل ہاردی اے
سوہنا نام سن کے اچن چیت اوہنوں پئی کالجے سٹ تلوار دی اے
بھاویں کیڈ کیتی دنیا ایس گھائل صفت ٹھکری اوس سرکار دی اے
ماری ہجر بیماری تے کرے زاری سک یار دے عین اقرار دی اے
نظر ویکھیو سو غیرت نال جیدم تجلی سامنی پئی جھلکار دی اے
اوہدی ویکھ صورت دلدی ویکھ صورت عینو عین تحقیق نتار دی اے
واہ واہ بے پرواہ ماہی ہو کے ٹکڑی ہتھ لیپار دی اے

ایویں پیندی شام توں گھیر آوے رات فرقتاں وچ گذار دی اے
گذری پرتدی اوس میدان کولوں جتھے شمع افروز رخسار دی اے
پچھے باندیاں تھیں لڑیو کی ایتھے لگا میلڑا جھنجھ سنسار دی اے
ملکہ بہت سوہنا اوہ ملک زادہ خلقت لٹ لٹی پار ار دی اے
بس بس بیوفی ایہ کون ہوندا اجی شان میرے سردار دی اے
کدے میرے محبوب دی جھلک ویکھے خاک چمنی پاک پیزار دی اے
ایویں روندڑی ڈھوندڑی ہوئی ہیرڑے دا فرہاس جتھے حسن گلزار دی اے
وسی گئی حسن تصویر سر را اندر چپ چاپ نہ تاب گفتار دی اے
خواباں نوں الٹا یار پچھیاں سگواں مرمر ویکھدی ہوش وسار دی اے
اچن چیت دائم قاتل ویکھ اپنا حال دکھیار پکار دی اے

دلدے پھٹاں دا پھٹ جاناں

وے میں گھول گھتی بے پرواہ ماہیا آیوں جنہیں ایں صدقے واریاں میں
بیٹھوں لا آبادیاں وچ جلسے کوکاں وچ صحرا دے ماریاں میں
تے ہن کس گلوں رس کے وکن لگوں تیریاں کر چکی خریداریاں میں
عقل ہوش حواس تھیں گذر گیاں تینوں ویکھ دے وچ غیر بیو پاریاں میں
تماشا میاں صبح تے شام دی دگھڑیاں عمدیوں وچ گذاریاں میں

مصر شہر وکیند یا ڈھولیا وے تیری خاص قدیم وچاریاں میں
ہائے کیڈیاں مدتاں لا بیا نتی موئی گئی اندر انتظاریاں میں
میں تیرا توں میری ایہ قول کر کے ہن کیوں سوہنیا منوں وساریاں میں
توں نہ ویکھیں جیویں ایتھے میں دکھساں تیرے ویکھن نگھیں دو وسماریاں میں
تیری وچ فرقت اٹھے پہر دائم سینے جھلیاں سوز کٹاریاں میں

زلیخا دا اپنی دائی نوں دسناں

دائیے ویکھ خواباں نوں لا یا میرا ایسے لٹیاں ایس رلائیاں میں
ایہو زلف نے بخیر یا نوا ٹرانی ایسے ڈال زنجیر بٹھائیاں میں

ایہو وچ مغرب جھاتی پان والا ایسے مسلن تقلید و رکڑائیاں میں
ایسے تخت شاہی توں مار ٹھوکر خستہ حال فقیر بنایاں میں

Marfat.com

اہدی جنا طرے باوری ہو گلی دیندی وچ صحرا دہائیاں میں
ایہو تن واری بلیا آسفنے وس نام عزیز رلائیاں میں
ہن تیجا نتے دیساں وکھاں کوئی ہن ویکھ دے مساں مقصود تے آئیاں میں

ایہو بادشاہ حسن اقبال والا ایسے ہجر دی بھاہ جلائیاں میں
جو تھی وار اج ویکھیا ایہ چھلیا ایسے چھل کے مار گوائیاں میں
دائم راج دلانے دی تاہنگ اندر خوشیاں جگدیاں سب بھلائیاں میں

زلیخا دا بیقرار ہو کے بولناں

میں قربان قدے لکھ واری دائیے ویکھ جلوا میرے یار دا نی!
ہاں میں وہمن لکے توں ہن تینوں پتہ کی غیب اسرار دا نی
سڑیاں جلکتاں وانگ پروانیاں ند جلوا ویکھ کے شمع انوار دا نی
ہینوں وچ کلیجڑے مد تاں دا کالی زلف اہدی خمدار دا نی
شالا خیر جھلکیاں دی پائے جھولی بوہا ملیا سخی سرکار دا نی
کہہ گیا سی ملانگا مصر اندر میں عزیز ہاں مصر دیار دا نی
بروا ہو میں واریاں پھر وکدا ایسے مجھ کارن بھیس وٹھار دا نی
سرفراز ممتاز ہمراز ہمدم دلبر بے نیاز نگار دا نی

تینوں وہم کوڑا میتوں آکھدی ایں ہن ویلڑا وقت وچار دا نی
ذرا سامنے ہو کے ویکھ تے سہی جھلکاں وچ ننکارڑا مار دا نی
مینوں اک بیرڑی سڑن جوگی لائیو بھڑکدا ادر داگیار دا نی
شہنشاہ ایہ حسن جمال والے طلبگار جہان دیدار دا نی
نینا نوالڑا مست الست ہاہی پورا ویکھیا قول اقرار دا نی
میں تے ایس عزیز دی خاص گولی جیوے ایس عزیز تو ناں وار دا نی
نی میں ہن صدقے کراں وچ سائی ایہو بھاء ہے عشق بازار دا نی
محبوب مطلوب مرغوب دائم شوہ ڈٹھیاں بیڑیاں تار دا نی

دائی دا سمجھاوناں

بھلی ہوش زلیخا دی ویکھ یوسف چار وندی اتے گرلاوندی اے
کر ہوش تنہر اوسے واسطائی دائی گودیے کے فرماوندی اے
اہیوں ویلڑا وقت بہو شیاں دا ویکھاں گھر طی ہاوندی جا وندی اے
جیدوں جائیے بازار تھیں وک سودا خریدار دی جان گھبراوندی اے
مناں ہو بیجائے خرید کوئی ہر گاہک دی جند ترساوندی اے
قابل دینہ شنید خرید لیسی کوٹھی ٹھہر سی جیہڑی ڈولاوندی اے

سیاں باندیاں ویکھ حیران ہویاں ہائے ہائے فغان لاوندی اے
جے توں لیا پچھان تے صبر کرنی متیں عقل دیناں اسناوندی اے
موسم گل دا اگذر دا پیا اڑئیے وقت خزاں دی تے ڈراوندی اے
اے دلگیر نہ کریں تاخیر ہرگز موت سوہنی پی وکاوندی اے
جا کے آکھ عزیز نوں جھب پہنچے اوہدی گل نہ شملی بھنواوندی اے
کھولیں بھید نہ عشق پریم والا جیہڑی بھید کھلے مطلب ہاوندی اے

Marfat.com

سکے مت زلیخا نوں ہوش آگئی خدمت وچ عزیز دی آوندی اے
سلاں دے یا جھ نہ ہور لیجائے کوئی مڑ مڑ نال تاکید بتاوندی اے
کر کر بڑے صفت اوصاف ظاہر اوہدا اشرق پیار جگاوندی اے
شاہ جا خریدا اوہ ماہ برادنیا جس تے جان گھماوندی اے
شالا آن وڑے وہڑے یار ماہی منزلاں پر دیاں نوں چ گاوندی اے
دائم کرم دی باد صبا مٹھی میں بخت دی کلی ہساوندی اے

فرشتے دا آدم صورت ہوکے عزیز مصر نوں کہناں

نالے ملک عرشی بن کے شکل آدم کرے گوش عزیز تاکید جا کے
نیک خو غلام الوکھڑا ای اوہنوں جاہ توں آپ خرید جا کے
اوتھے کئی قربان نے میم بسمل توں بھی ہو کشتہ تیغ دید جا کے
یا بیٹھیں بیحساب دا جان عالی تیر ناز تھیں ہو شہید جا کے
حاکم مصر دیا لا ویں ڈیر نائیں گیتی نال پیار تاکید جا کے
تلے سٹ تمام پیاریاں نوں دید دے لتاں مال مزید جا کے
تحانیں فیاض جے پاونا ایں مرشد حسن دا تھیں مرید جا کے
دائم حسن صندوق دے ویکھ جوہر کھول قلب دے نال کلید جا کے

عزیز دا فروخت گاہ وچہ آونال

ایہ قطفیر عزیز اعظم وڈا بادشاہ ملک ریان ہیسی
زراں دونتاں شوکت وشان سیتی کھلا آیکے وچ میدان ہیسی
آندیکھ عزیز دی دھمک والی ہراک گاہک بے سٹ حیران ہیسی
ایس حسین غلام دی سو قیمت کیتا اٹھ دلال اعلان ہیسی
حضرت یوسف علیہ السلام سندا نکلے مشتری تھیار دان ہیسی
جتھے ہر بردا و کدا شاہ شامی مخلوقات تمام قربان ہیسی
ہویا گرم بازار تشکار یاندا جنت نار میدان عیان ہیسی
حسن یوسف تے مصر دا شہر دائم روشن ہو گیا بین آسمان ہیسی

دلال دی بولی

پنج سو تعداد دپیاندے ہون بدرے اتے اشرفی دس ہزار ہووے
ہزار غلام خطائی ہر اک مرد دستار طراز ری زردار ہووے
پریشان ہوندے سن سن گاہک شہد آیہ دلال دی پئی بلکار ہووے
قبضے سونے دے دس سو تیغ لمبی اک ہزار فولادی کٹار ہووے
مصری جامے دی بڑے اتے گھوڑے ہزار ہزار شمار ہووے
دس ہون بدرے سچے موتیاں دے ڈبہ دس سو مشک تتار ہووے
رومی چادراں ہون ہزار خالص دس سو شتر تعداد اظہار ہووے
پا ئیا ایہ دلال نے مل دائم حاضر کرے جیہڑا خریدار ہووے

مالک دی آواز تے عزیز مصر دا خریدار ہونال

جنگ حسن بازار ہیو پا ریاندے فتح ویکھئے کہنوں خدا دیوے
صورت بشر فرشتہ آسمانی ابن ذعر نوں گل سمجھا دیوے

ایس قیمتوں مول نہ ویچ یوسف مول ویکھ کی رنگ وکھا دیوے
اچا بول جیں طلب خرید نے دی چیزاں پیہم وزن کرا دیوے

درم اشرفی لعل جواہر ہیرے عنبر مشک کافور لیا دیوے
اک طرف یوسف دوجی طرف چھابہ وارو وار ہر چیز تلا دیوے

مالک اٹھ کے آپ میدان اندر قیمت بول بلند سنا دیوے
خریدار و خرید لئو ایہ بردا ہر اک سندیاں ہوش گوا دیوے

ہو گئے مشتری بند زبان یکدم بھارا بھار ایہ مضمون ترا دیوے
خریدار ہاں ایس غلام دا ایں انت شاہ عزیز صدا دیوے

حاضر کرن لگے چیزاں سب نوکر حکم گرم سلطان چلا دیوے
لگا تول ڈول میدان اندر ملے رتی دا فرق وکھا دیوے

زر مال مقابلے وچ کی شئے اللہ نبی داشان ودھا دیوے
دا اشہد لا الہ الا اللہ یوسف تر کرڑے قدم ٹکا دیوے

نبوت دی شان

لگا جدوں ترازو تے بشیر اللہ یوسف نبی یعقوب دا جایا ئی
دلکش ویکھ منظر آسمانیاں نے اندر سجدے یوں سیس نوایا ئی

دھر پاشاہ مصری پنج لکھ درم چھابے دی وچ تغیر بتایا ئی
حضرت یوسف علیہ السلام دا لا ایلہ ملنے وچ نہ آیا ئی

ہور بند ہسٹی خزانہ ہیرا یاندی بھر بھی ذرا نہ فرق جتایا ئی
القصہ کافور تے مشک عنبر مایہ مال تمام چڑھایا ئی

بھارا بھار حبیب خدا دے دا کسے انت حساب نہ پایا ئی
زردی ورت گئی شاہ قطفیر تائیں سر پیر تیکر لرزایا ئی

آئی ہار میدان عظیم اندر مینہ کجد اہت شرمایا ئی !
لوک مصر دے ہاڑیاں رس گئے جینا فلک نے خون رلایا ئی

شاہی دولتاں مال تمام میں تے ایس بردے تھیں گھول گھمایا ئی
پوری ہوئی نہ شرط خرید نے دی چھوڑ وچ ہو نرچ گھبرایا ئی

وکھ شکل پرندا اک ملک فلکی حضرت یوسف دے گوش سنایا ئی
اج ویکھدے سوہنیا رنگ سوہنے صاحب کرم تے رحم کمایا ئی

نیرے تل ایہ مل کی مال مایہ تینوں آپ کریم وڈیایا ئی
صدقے کل خزانڑے بادشاہی کرکے مشتری ڈول سدھایا ئی

کدے لکھ داری آنا ہو لیا ویں پھر بھی تدھ دا شان سوایا ئی
گھڑی شیشے دی سوہنیا یاد کرکھاں جلوں نازدا حرف الایا ئی

کیتی رب غیرت ایہو حسن تیرا کھوٹے درم دیناں دکھایا ئی
اج رحمتاں ندی موج ماری مہر کرم دا مینہ برسایا ئی

خازن سب گلاں سنیاں سمجھ لیاں اپیرا اندرے بھیدٹکایا ئی
دا آلم قایم قیوم قدیر قادر اپنی قدرتوں قدر ودھایا ئی

مالک دا یوسف نوں ویچ کے پریشان ہوناں

نال دولتاں ڈال عزیز مصری پریشان ہویا سرگردان یارا
پلہ یوسف علیہ السلام والا نائیں ہلیا کسے تراں یارا
شانِ نورِ نبوت کبریائی طاقت کہدی جو کرے میزان یارا
قانی دولتاں زراں جہان دیاں نیاتاں کی تھاندی شان یارا
نبی ولی عالی خفی جلی غالب نور دنور بحر عرفان یارا
دیکھ معجزہ عین یقین روشن حیرت چھاگئی مصر میدان یارا
چپ چاپ ہر طرف سکوت چھایا کوئی کرے نہ سخن بیان یارا
بھلی ہوش تمیز عزیز تائیں سرسٹ ہویا پشیمان یارا
تاں پھر اٹھ محبوب یعقوب سندے کلمہ لکھ توحید سلطان یارا
پرچہ لا الہ الا اللہ دوجے پلڑے وچ ٹکان یارا
توحید نبوت ہمزاد ہم دل ہم آغوش ہمدم ہم زبان یارا
بازع حق داگل اس نال دولت تل گیا تن وار عیان یارا
دیکھن والڑے ہوئے گم عقل کملے مٹے فلسفے غیر گمان یارا
عزت رہی عزیز دی وچ خلقت رکھے آپ رحیم یزدان یارا
لدھا لال کمال قبال والا خوشحال نہال مستان یارا
نکلی آہ پرسوز فراقیاں دی ورک گیا اے حسن دی کان یارا
دس ہزار غم تھیں خریدار مر گئے سینے لیکے سخت ارمان یارا
ہوکے چالی ہزار مجنوں وحشی پھرے بستیاں تے بیابان یارا
کوئی انت شمار نہ زخمیاں دا کرڈے گئے دن لین فغان یارا
لیا مصر دے شاہ خرید بردا ہو گئے گرد نواح اعلان یارا
یوسف آکھیا مالکا الوداع تینوں دولتاں زراں سہان یارا
ویکھ اوہ تحریر برادراں دی جیہڑی لکھ تیں ہتھ پھڑان یارا
اوہنوں کڈھ دتا مالک بیعنامہ دستخط جس تے برادران یارا
ماسہ شبہ تائیں مر بیٹھے تھیں نبی ولی ہوندے نجیب دان یارا
پتہ آہا اوہناں بھائیاں آوناایں ہو ساں میں مصر دے حکمران یارا
جمال یوسف اصلی تاجرے تھیں رب رکھیا آہا نہان یارا
تائیں بھلیا دولتاں بھاریاں تے لعلاں ہیریاں وچ شادان یارا
جدوں وچ چمکاندوں حسن باطن جلوا دسیا ماہ کنعان یارا
چھم چھم اتھروں ہجر تھیں ڈہن لگے بھل گیوس عیش جہان یارا
کوکاں مار کرے فریاد اجی ایہ کی کیتا ای جانی جان یارا
کول رہندیاں رکھیوئی ایڈ پردے چنگا تے ہوئی پچھان یارا
تیاں پچھاڑاں کرے افسوس مالک ڈٹی کار تقدیر دی آن یارا
ہوندی سار تے کدی نہ ویچدا میں دیندا لکھ کوئی مال سامان یارا
یوسف آکھیا پیارڑے رو نہ دامی تیرا زاراں ہووے دل صیان یارا
تیری اوہ مراد ہو گئی پوری کیوں ہوونا ایں پریشان یارا
اللہ بیلی مسافراں پردیاں دا ماں دولتاں محل دیوان یارا

قدیں لگ کے کرے ونت عرض مالک تیرا آہا اک عہد پیمان یارا
تدوں دس دیساں جدوں پھیوئی اج وقت اکھول عریان یارا
لٹے ہووی بارش لعلاں موتیاں دی ہیرے دُر یاقوت مرجان یارا
میں وہ شمش فلکی ایہ برسات زر دی ساگوں دیکھ وسیع میدان یارا
ابراہیم خلیل دی لڑی وچوں جنہاں نار کیتی گلستان یارا
میرے باپ تحقیق پچھدوں ہل میرا بندوں نفر حقیر دربان یارا
مالک پٹیا لٹیا کرے ہاڑے ہیں کم بخت بے عقل نادان یارا
تاجر دانگ پچھتاوسن کئی غافل سجھیں وچ کے نور ایمان یارا
کالی رات ظلمات دی پوچ جان آفتاب دے شان فیضان یارا
جاگ جاگ نقارہ اوچ رہیا لکھاں لد گئے نے کاروان یارا
مالک مے مالک ہوکے کرے تیرے تیرے شان تھیں میں قربان یارا
میں ہاں مے اولاد برباد جگت وچ دیہ ڈھیر توں پیر پیران یارا
نقرہ کار دے وچ اذکار لے حضرت ابن عباس بتان یارا

پچھی اصلی حقیقت سی تدھ کو لوں کہیا سی نور نشان یارا
یوسف آکھیا آئی سی خواب تینوں چھڑیا گود شمس اسمان یارا
زراں سانبھیاں گیاں نہ مول میتھوں تیتھوں اوہدی اج تعبیر جان یارا
یوسف نام یعقوب دے لاڈلا میں شرف مرسلاں دا خاندان یارا
میں غریب بعید الوطن خستہ وچ گئے تیں ہتھ اخوان یارا
کھوٹیں در میں خرید کیتے تاجراں قیمت ڈھٹھی آ مصر مکان یارا
ایہ بنے نہ کجھ پچھتاوے تھیں جدوں بار دے گذ سدھان یارا
وات ربدی ہادیں جو نفس ہلے سمجھ لئیں اوہ وچ نقصان یارا
بعد الموت ہوسی قدر زندگی دا جدوں ہوگ بستر گورستان یارا
یَالَیْتَنِیْ کُنْتُ تُرَابًا آخر رو رو کو کسیں الامان یارا
جاندی کوئی دیہہ سامینوں ہوون مشکلاں سب آسان یارا
یوسف وچ درگاہ دے عرض کیتی فیض بخشا فیض رسان یارا
مالک تاجراں نوں بائی فرزند بخشے نیک صالح بھلے جوان یارا

عرضی اپنے یار پیاریاں دی لوے من رحیم رحمان یارا!
نبی ولی مقبول حیات دائم دیندے گھس حضور تھیں دان یارا

یوسف دا عزیز مصر دے شاہی محل وچ آونا

ٹریا یوسف عزیز دی پکڑ انگلی سوہنی چال تے سوہنی ادا والا
جامیو وچ عزیز نہ میوندا اے سخن بولدائے چا مل چا والا
کسے روز شاید ساڈے کم آوے بڑا کرم تے شرم حیا والا
اوہ ہتوں تاج خلافت پہناوسانگے دار و لدھڑ اے جگری گھاوالا

وڑیا شاہی محل دے وچ آکے رُخ انور مہتاب سیما والا
کہیوس بی بی نوں آبرو نال رکھیں سوہنا لعل ایہ حسن صفا والا
اکے وچ تر زندی دے رکھ لیئے نیاے خوش تے مہر و فا والا
نہیں سی کوئی اولاد عزیز دے گھر روز سوز سی آہ دیتا والا

لیا لعل اقبال دا باغ کھڑیا جھونکا پیا لے باد صبا والا مرضاں بی بی زلیخا نوں چھڈ گیاں ویکھ آئینہ دید صفا والا
لیا شکر ہزار ہزار من وچ پیتا جام جمال شفا والا آہی وچ اڈیک دے مدتاں اندی مولا کھولیا باب عطا والا
ساعت اک مشتاق نہ چین پایا پیندا اچیریا جور جفا والا عاشق زار تائیں گھریں آملیا سوہنا یار دلدار وفا والا
طالب صادق مطلوب نوں کرن حاصل کر کر ورد تسلیم رضا والا دائم وانگ زلیخا دے تلے یوسف چینا رکھے قالو بلیٰ والا

شاہی خزانہ بھرپور

پر پُر بھرے خزانڑے ویکھ خازن آکھے ایہ کمال اسرار ہویا ایتھے پائی دا نام نشان نہیں سی اوسے طرح بھر کنز سرشار ہویا
آیا دوڑ عزیز دی وچ خدمت ہتھ جوڑ کے عرض گذار ہویا برکت دا رَطا ایہ غلام شاہی قبلہ کرم ساتھے بے شمار ہویا
ویکھو چل خزانڑے بھرے پر پُر خرچ نہیں فلوس سرکار ہویا ڈٹھا آ عزیز تمیز سیتی ہوش عقل حواس قرار ہویا
خازن کہے شاہا سنو عجب قصہ جدوں یوسف وا توں خریدار ہویا اک پہنچی زرار طاد ویکھیا ہیں نال ایس دے ہم گفتار ہویا
جو ویکھ کھاں سوہنیاں مل اپنا سارا مصر دیا نثار ہویا تیرے نال مقابلہ زراں دا کی توں فرانہ ممتانہ سرشار ہویا
تبلہ سب گلاں سچیاں سمجھیا ہیں سیتوں عین بعین اعتبار ہویا ایہ کوئی خاص اسرار غلام دائم برکت فیض دا گرم بازار ہویا

ارشادِ خداوندی

یوسف خاص عزیز عزیز تائیں لائے ڈیرے وچ عین مکان دے نے اللہ صاحب سلطان جہان سند فرماندے وچ قرآن دے نے
دتی یوسف نوں جگہ اس مالک اندر ایسطرح ایہ کرم سبحاندے نے بادشاہ بھی جھلدے قدم اس دے ہوش باختہ پیر جواندے نے
مولا چاہے تے خاک نوں کرے پارس کئی رو ہر یار خلقت چھاندے نے اساں گجھڑے راز تیاں کارن کیتے دور پردار کنعاندے نے
تاویل حدیثاں دے علم دسنے اتے کھول دتے بھید عرفاندے نے نوسے بولیاں جانتے آپ حضرت ترجمان ہر علم زبان دے نے
کردو روز نوں مصر دا تخت لیناں ایس لعل کنعاندی کاندے نے تائیں طمع بھیں نکل کے کھوہ وچہ بار دا بچپاہ اونہاندے نے

کماں ساریاں تے غالب رب ایپر اکثر لوگ ناواں نہ جاندے نے

دائم اپنا آپ قربان کرسے طلبگار جو نور ایمان دے نے

یوسف تے دیدار تے زلیخا دا خوش ہوناں

جاگے جاں زلیخا نوں یار ملیا ویکھ ویکھ صد قرب جاوندی اے
کمخواب حریر تے زری اطلس نت نویں پوشاک پہناوندی اے
نور العین محبوب دے رہن کارن قصر القلب وچ سیج وچھاوندی اے
جو جو نعمتاں ہین جہان اندر خدمت یار دے پورچ ٹکاوندی اے
زریں منطقہ پاوندی اکھاں نازاں نازنین دے ناز اٹھاوندی اے
ہر طرف تھیں سرور دے ناز خاطر رنگے بوقلموں منگاوندی اے
تے اس بے پرواہ نوں خواب بھی ناں وچ کدی کدی جند ترساوندی اے
دیدار واسطے بنت العمید تحفہ بر تے بار عزات اٹھاوندی اے
صباحت یار دا ورد کر دی عفت ہوش حواس بھلاوندی اے

واانگ خادماں خدمتاں وچ حاضر عزت ادب دے نال بٹھاوندی اے
رکھے مثل آئینے دے پیش صورت اک ساہ وساہ نہ کھاوندی اے
شربت شیر لذیذ پلاوندی اے کھانے رنگ برنگ کھلاوندی اے
سو سو وار نثار بلہار جاوے جند جان نوں گھول گھماوندی اے
دے ہیں واریاں ویکھ کھاں حالی میر ارض طنز دے نال سخن الاوندی اے
شائق طمطراق تھیں کرے گلاں مصدر حسن دا اجیہا بہلاوندی اے
کر کر شیوہ ازباں نال شوکت دل شاہ صباح پرچاوندی اے
ستم دیدہ مغموم بیتاب ہجور سیس پیش دلدار جھکاوندی اے
طلب وصل یوسف ضمن القلب جانے قسمت سکون نہیں چھپی خیر وندی اے

زلیخا تے خوشی دیاں گھڑیاں

او ہا خواب دا ایجاب دلبر اگے اکھیاں عین اسرار دے ویکھے
طرفۃ العین نہ میدٹی نین شیدا نوری لال نوں نال پیار دے ویکھے
کدے قوس ابرو خمدار تکدی جادو گر گیسو پیچ دار دے ویکھے
ہو مرید صیدۃ النعلین جیسے جیلا اجل شارق پائدار دے ویکھے

کلیاں کھلیاں دا نسیم جھلی آئی باغ امید بہار دے ویکھے
جبین حسین رنگین دیکھے برق چشم چمکار جھکار دے ویکھے
مصری مغربی ویکھدی شفقت گلگوں شفق تاب آمیز رخسار دے ویکھے
سراپا فدا شیدا عاشق دا آکھ یار دا ہی دیدار دیکھے

زلیخا دا یوسف اگے دلدی آرزو پیش کرناں

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ

دے میں گھڑیاں نال قبال توں تیرے پاک دیدار تھیں واریاں میں
برضا ہو بیٹھے مجھ نوں آن ملیوں شہنشاہ سرکار تھیں واریاں میں

Marfat.com

جتھے تکیا ہیوں طویل مدت اوس دیس دیاں تھیں واریاں میں
طفلی وچ میں لیٹی خواب اندر اوہ قدس محمد اتھیں واریاں میں
جلوا دیہوئی آکے جاگدیاں نوں اپنے بخت بیدار اتھیں واریاں میں
تُدن عزیز عزیز الحکیم حاذق تیرے حسن اسرار اتھیں واریاں میں
ملیوں مصر وچ قولاندا کا ملاٹ سچے قول قرار اتھیں واریاں میں
رب لال لدونی کی شہد شکر شیریں سخن گفتار اتھیں واریاں میں
تخت تاج تے مصر دی بادشاہی سنے سبز بہار اتھیں واریاں میں
شالا رہے آباد جاوید دائم جوبن جوت گلزار اتھیں واریاں میں

عشق دا عجیب سلسلہ

دساں کی ایہ سلسلہ بھول کیتے ایس عشق دے عجب اسرار یارو
جان جان ملن معشوق تے عاشقاں نوں رکھن فکر خیال ہزار یارو
جدوں ملے محبوب تے ویکھ جلوا کردے اکھیاں ٹھنڈیاں ٹھار یارو
جدوں بوس کنار وصول ہووے تد چاہوندے وصل بہار یارو
اک فکر جاندا دوجا ملے لا نیر غم غم لستے لگا تار یارو
ایہو آرزو تے جستجو ایہو آوے نظر ناظور اک وار یارو
مثلاً باغ دی سیر نوں جائے کوئی دیکھے گل گلشن لالہ زار یارو
گل ویکھ گل چینی دا شوق آوے ایہو چاہڑے عشق گلزار یارو
دیدار دلدار دے لید نالوں وصل یار سندی خریدار یارو
حضرت یوسف نے نظر اٹھا ویکھے ویکھے قدرتاں رب غفار یارو
تشنہ لب دی تشنگی رہی اوویں ساقی دے نہ جام سرشار یارو
بس حزب کلیم دی پان لذت سر جھاندے ہی ایہ تلوار یارو
پھردے اودیاں دشت ویران وکلے اٹھے پہر ایہ کاروبار یارو
ذوق وگد انوق لیں توڑوا گاں شوق جاگدا بوس کنار یارو
ملاں پیتا عشق دی کٹھن منزل دکھ سول نزول آزار یارو
جتنا تیک زلیخا نہ ویکھیا سی فقط کالجے طلب دیدار یارو
جدوں ویکھ جمال تہاں ہوئی ہوئی وصل سندی طلبگار یارو
جیویں رس باغ شمیم نگہت چڑھے ہند دا ہور خمار یارو
یوسف کول زلیخا مدام پھر بھی ہندی حال بیحال بیمار یارو
اٹھے پہر رکھے اگے اکھیاں دے زیر باد تکے بار بار یارو
پیش ویس زلیخا دی پھرے تے دتے اوہ کرے کنار انکار یارو
دائم غیرت حدرد کچھ رہی جو زار و زار دے بیقرار یارو

دائی دا زلیخا نوں کہنا

تُوں آگیاں جہوں اڈیکدی سیں ملکہ مدت ایہ شکل ویران کیہی
موج وصل دی شام وسحر حاصل ہن لگی ایں رون کرلان کیہی
پژمردگی تے اشک ایہ چشماں دل شکن ترا ایہ فغان کیہی
نی ایہ خوشی دے روز نہ تنوں کہنا ماتم ہوندے درستی بیان کیہی

Marfat.com

اوہ پھُل بے بلبلے بیٹھ کے تے ہائے ہائے فریاد نالان کیہی
ایہ تے سماں سی ہسنے کھیڈنے دا پھریں رانیئے سرگردان کیہی
کی گل ہن کا سدا اسل سینے ہو گئی ایں ناتوان کیہی!
اے مجسمہ آئین حیران ہاں تیں خستہ قلب چہرے ہیں حیران کیہی
بے غازا ایہوں شفقت لطیف تیرے پھل گئی ایں عیش جہان کیہی
پیوشاک اشتاک خاشاک دسے شورش ہجر دی وصل مکان کیہی

دیدار دلدار دا پائے کے ہن لگی ایں رون کرلان کیہی
زخم جگر دا خاص جراح ملیا دسے شکل تیری پریشان کیہی
شاہ حسن دا پاک جمال کر کے آہ حسرت دیاں ارمان کیہی
جلوہ گری تیاں سدی پاس تیرے پھر ایہ وچ ظلمات خفقان کیہی
اے خاتون مغرب اوہ خاتون لیناں بھی طلوع تے بشکل شان کیہی
دادا چیر تا نوچ بیداد دا الم عشرت ادگئی وچ طوفان کیہی

زلیخا دا جواب

دم دم دام بر دام کھلار تھکی اوہ شاہین میرے قابو آوندا نہیں
تام ننگ دا لاماہی ننگ پھر با تنگ بی آن انگ لگاوندا نہیں
واہیں ساریاں آتش دی لا بیٹھی میری سیج تے قدم ٹکاوندا نہیں
حال اپنے مست الست پھر دا کسے طرف بھی نظر اٹھاوندا نہیں
ماہی لا مجھا ہی خاموش لیا آپ ہسدا ہمینوں ہساوندا نہیں
تدبیر دے دفا آکھاں تے غرق ہوواں باد فلک دے کرم کماوندا نہیں

اکھیں تکدیاں تکدیاں تھکدیاں نیں اک جھات میرے دل وندا نہیں
چڑھے غیم الالم سیاہ سر تے موج وصل دی بوند برساوندا نہیں
نسے بھے بربر کردے نازوا لا ایہ فی ایہ عیش میلہ دسنون بھاوندا نہیں
بے نصیب طبیب دے ہوندیاں ہیں بیرادرم قدیم دا جاندا نہیں
نسخہ کول سو بے پرواہ ایہ روگ سوگ دے بجھوگ دا بجھاوندا نہیں
صاحب صطبہ خلوت گزین ساقی دا الم وصل دا جام پلاوندا نہیں

زلیخا دا دائی اگے رو رو کے جھراناں

دائیے دس کی کراں نے کدے جاواں میری کوئی چلدی داہ آ ہے نی
لکھ کیتیاں منتیاں ہیں درد اوہدی ہو رہے دل نگاہ لے نی
گل تھیں میری جاپئے گل گئی اے آ الفت چاہ میری وچ چاہ لے نی
دس کراں میں کی علاج تتی میرا لیاں تے ترسدا ساہ آ نی
میں منے راہ پربت دے واہ چلی نیم شب دی آہ گرا اسے نی

میں سمجھیا سی مکا پندھ میرا اچے دسدا المبڑا راہ لے نی
بہندی اٹھدی کراں فریاد تے سدا اک ناہیں عالی جاہ آ نی
رہندا اتر قدا بیقرار سینہ اٹھے بہر دھراہ دھراہ لے نی
اگے طلب دیدار دی مار سٹی تے ہن نا امیدی اپھاہ لے نی
دائیے مار کٹار میں مرن چنگا لگی وچ کلیجڑے بھاہ لے نی

سائل ڈل نہ ہوندا اوڑا مائل خود دین علی شاہنشاہ اے نی ۔ رزق برق تے گلھ نہ پھدائے آپ حسد اچھلدا ماہ اے نی
بن بٹن کے بہت دسیا دھیر نالے کیتا روکے حال آگاہ اے نی ۔ نسے وچ رشید خورشید طلب حیدی دید جشن عیدگاہ اے نی
بناں وسلدے کھاوندے قصر شہی زینت نسیب فنا تباہ اے نی ۔ بے لوٹ بے عیب بے داغ دائم یہ ترس تیرے پروا اے نی

بے امیدیاں

ماری آہ نگاہ بیتاب بے خود لگے نالوں بھی دیندے تاجاراں میں ۔ تنی جسم کے سکھ نصول ڈٹھا دکھاں وچ ودی دکھیاراں میں
ملے گھٹ گلا میتوں ماردیندے کیوں ہوئی پیدا نادقاراں میں ۔ دنے سات جو گندی نال میرے اڑدیئے دسنوں بھی اوزاراں میں
جائیں توں کی کمیئے خم میرے جویں گرد نشا وچ خواباں میں ۔ توں تے سمجھیا پہنچ گئی پار لدی غوطے کھاوندی شمہ چکاراں میں
ایتھے نیک دے دامن کشاں دی طرف دیکھدے دی گنہگاراں میں ۔ نی میندیاں یہ حسرت سڑل لئی جاندی کیوں نہ ہوئی منظور دربار میں
تشنہ لب میں اوہ کمبخت دیئے آئی ویکھ چشمہ آبداراں میں ۔ اگوں مثل سحراب دے بھٹ بلدے جیوں میں گئی کران نہ زاراں میں
اکو ذرا وہ بس نہ بولدا اتے سو سو وار بلہار بلہاراں میں ۔ ایسا درد والم تے سونہ نیتوں دم نزع مانند بیماراں میں
لکھاں قصد کیتے پایا نہ مقصد بے مقصود روندی بے قراراں میں ۔ دائم وحشت شدید العقاب اندر روندی پھراں ویدیناں ماں میں

دائی دیاں گہریاں سوچاں

دائی اکھدی بڑا افسوس بابی نی توں حال تھیں جو بن بیحال دی نی ۔ ہنجوں کیردی پھیردی ہتھ سرتے تیری اس مندی لٹی چال ہوئی
عمر گالی آوچ بیاپیانے سچ سکھ دی گھڑی نہ چال ہوئی ۔ ہوئے اج نہ دشمناں ل جیونکر ہجر لیٹے نی تیرے نال ہوئی
تیریاں لراں بلائیں قربان جاواں نی توں فرقتاں وچ تدھال ہوئی ۔ کہی جھنڈیاں غماندے ہن پیوں وچ بال وبال کنگال ہوئی
ہوگئے شاہزادی مغرب ملک والی بے نوا گدا مثال ہوئی ۔ زلفاں کھلیاں چاک پوشاک تیری نسی ہخواندی لالاں ہوئی
بے پرواہ دیناں پردیت پاکے خستہ حال تی عمر گال ہوئی ۔ کوئی سوچیاں سوچ ملاپ والی رکھ صبر کا ہنوں پئی ملال ہوئی

اوہ شاہین وچ دام تدبیر ہوسی آپے آکھسیں گل کمال ہوئی
دائی لکھ تسلیاں دے دائم آندر وہم دے محو خیال ہوئی

Marfat.com

زلیخا دا دائی دی ہتھیں یوسف ول پیغام

دردگار سرکار ممتانہ یوسف جھبت ہیسے جا دار ڈھل لا نائیں
نازک جان مشتاق غریب اتے اتنا صاحبا ستم کما نائیں
تیغ ستم ہن ڈال نیام اندر دکھی قابل جور و جفا نائیں
میری گلی مراد برباد سیدم پھیرا یاوندی باد صبا نائیں
واہ ریہن کرہندیاں وین گذرے ڈٹھا گھڑی بھر چین تے جا نائیں
تیری دید دے باجھ دوا نائیں تیرے وصل بغیر شفا نائیں
پیمان پہچان قدیم والے میری جان دے جان نہ سانائیں
جیہڑی قدم دے چھدی نقش رہن ویہی اوسنوں کنڈ دا نائیں
موہوں منگیا آپ میں تدھ تائیں ماسہ رکھیا شرم حیا نائیں
تیتوں واسطہ حسن دی شان دا بے پروہ وچ نقب لگا نائیں
جیہے عشق سلطان مکان کردا اوتھے خودی لگاندی جا نائیں

دیکھو اک پیغام غلام بردی اکھیں سوہنیا منوں بھلا نائیں
ایہو ابتدا تیرے پیار دی اے میرے غماں سندا انتہا نائیں
چھوٹی عمرے تے لگیاں خوابدیاں پلے مجھ دے چھڈیا کا نائیں
ہتھ جوڑ کے سیس نوا کہناں جانی میریا ایڈ ستا نائیں
دے میں دہ بیمار فگار خستہ تیری باجھ صورت یاد کا نائیں
کرنا توں لیا کرم نماوناسی اٹھے ہجر دے تیر چلا نائیں
نیم شب دی گذری توں سے تر لے نہ ہین خلق دی ہوش بجا نائیں
جو رو ملک بھی سوختہ جگر زخمی خالی آتشوں میری صدا نائیں
توں بھی آکھیا ملانگا مصر اندر سنے من ملدیاں رکھو جدا نائیں
بندی نفر درواندی جان میتوں کمی دی فخر تے ناز وادا نائیں
میری پواگے ہور مشتاق دا اے تیرا لوانگ سوہنا دلربا نائیں

دائی دا یوسف اگے ہاڑا

دائی دست بستہ خدمت وچ حاضر حسن دے معذرت دا رتبا شان دیا
ملکہ مغربی منگدی وصل تیرا جیوں بانیاں حسن دکان دیا
لٹ خراب اندر دشت تحت اتوں خرت پاندیا سخت ندان دیا
جلوا ریز راج مصر زمین اندر چتاں شام کنعان اسمان دیا
صاحب شرف اقبال جمال احسن نوری لعل نرالڑی کان دیا
عقلوں شکلوں کیہوں سیہوں بے مثلا حسیوں نسبوں عالی خاندان دیا

میری نسبت دی وکھو معاف کرناں نہ سوہنیاں تے ہتے جوان دیا
کریں کرم نہ لیکھاں دے حال اتے یاران دالیا روز نشان دیا
صادق متقیا لے پرہیزگارا اصاف صوفیا صفت بیان دیا
نام عزیز عزیز کہیا خاص واہسیا شہر کنعان دیا
روح پرداز نازدے سرورا دے سردیا لیا چمنستان دیا
بحر دلکشا مخزن روح افزا گنج عصمت بہشت ایمان دیا

Marfat.com

ہن ہمیشہ سوہنے دیا سوہنیاں ہے چمک شمسا حسن تاباں دیا
جیتوں وکدیاں ویکھ کے دی خلقت دل سکھدیا مصر دکان دیا
بس او موتی کہ موتی مرگئی ہتی جلدی بیچ دے راتہ جہان دیا

یاد کریں کہاں عہد پیمان اپنے مردا سچیا عہد پیمان دیا
عاشق ترٹ غذی بستر مرگ بخشیں نسخہ حاذق خاموے جلان دیا
دائم اودسدا تو ہیں ہمین محشر اتے تقویا ایس جہان دیا

سوہنے یوسف دا سوہنا جواب

حضرت یوسف علیہ السلام کہیا معلوم سانا ماجرا میتوں
میں او طائر نہ اید اندھ عشق غفلت باطل حق تے جیا بجا میتوں
میں زلیخا دا اندر خرید بردا کوئی دیر تائیں اوہدے بہیا میتوں
دایے عشق توں دیتوں اکھ جلکے راہوں سہیلیاں نال جلایا میتوں
او خدمتاں ملکہ ہزار کیساں بھاویں بہار پیار جیکا میتوں
ایہ کار نہ کیتے ہمی ہوگ بیٹھیوں ڈاڈھا کالے خوف خدا میتوں
دنیا کوڑ ریاط تماشہ خانہ غیر حرص ہوس نہ کا میتوں
میری جند دا ایہ اصول نائیں راہ چھڈنا ئیں روا میتوں

دایے دام تدبیر کھلار کے ستے نال مکر دے نال پھنسایا میتوں
باغ قدس دی بیچ میرا لے آشیانہ خاص دیدہ دیا عطا میتوں
اوہدے کرم احسان ہزار میں پر خوب رکھدی نال ادا میتوں
ایس غیر خیال تھیں باز آجا آتش نرک وچ نال جلا میتوں
اٹھے پہر غلامیاں وچ رہساں ایہ ایہ عذاب پا میتوں
دکھیں دائم اوکھدا ایا حاضر دیوے باجھے سٹ سزا میتوں
اوہدوں پرٹ سٹے دیسی بیچ باطل کیوں روہ ہر دی بحر خطا میتوں
دائم رب رحیم کریم حافظ رکھے آپ محفوظ بجا میتوں

صداقت دیاں آوازاں

محسن کشی میں نہیں معاذ اللہ استغفار کیوں یس احسان توڑاں
باطل وہم زلیخا دی تار تورڑی میں کیوں حقد عہد پیمان توڑاں
خام خام نا کام مجاز والے ہوواں غرق بے صدق ایمان توڑاں
تیغ نعرہ تکبیر توحید پکڑاں مرودی نفس دکان ترآن توڑاں
مولا نال اقرار میثاق والے چھیڑاں قدم تے کیوں زبان توڑاں
طبیب قلب دی تلخ ہیدا رنج نازک کیوں حر سید یو سف نا قرنالوں

بیٹیاں عزیز عزیز جا نتے فرزندی دی کیوں نشان توڑاں
دھرو دی سدے زمین اسمان اندر ملک ٹکرائیگے نے مکدان توڑاں
سنگ باطلیاں بھکرکے تتے تو بہ کیوں میں مراۃ الرحمان توڑاں
کہ دنسہ جہاں غریب حقیر جیڑیں قول حق ضعیف البنیان توڑاں
صدف مرسلاں نور دی بند ہوواں کیوں تنگ شرف خاندان توڑاں
لا الہ الا اللہ نا فی دا اثم بہانہ کیوں جانکے دو جہان توڑاں

دائی دا مایوس ہو کے پرتناں

دائی پرت گئی صاف جواب لیکے شرمسار ہو کے پیر زن دائی
کیتنے جوڑ کے ہتھ ہزار ترلے نہ برسے جھباں کدھر تیتین دانی
اوہ کوئی حق پرست سید شمیہ تائیں حد ہجڈی چھین دانی
تیرا ہو رہیاں تے ہور اس داکم جا بلائے اُن بن دانی
بن ٹھن ہار سنگار پازیب پرت نکھ شور رپاویں چھین چھین دانی
وصو ہتھ مراد نھیں دو دکھیں لمال پندھو فراق دے بن دانی

لگی جھرن زلیخا دے کول آ کے ملکہ اوہ کوئی گل نہ مندانی
تیرے سے واسطے پائے رو رو پول کھل گیا حسن ظن دانی
ہوندی سندیاں پکڑ کلیجڑے نوں شیریں سخن یوڈن جان دانی
جس دے وصل سندی طلبگار ہو یوں جھلن نہیں ہوندا درشن جیندا دانی
فی اوہ راج دلار ڑا رنگ بھریا گاہک نہیں عروس دلہن دانی
لاکحتاج اے مستغزاج دائم بے نیاز ممتانہ کہن دانی

زلیخا دے یوسف اگے رو رو کے ترلے

دگا سل زلیخا نوں گئی مُن کھے آئی ہو دو رہے کے دل سرکار یوسف
چھوٹی عمر میں لیٹھوئی دے بچ سفنے پا کے جھات برات انوار یوسف
تیرے باجھ نہ غیر دے دل جانویں پکے کر گئیوں قول قرار یوسف
تیرے واسطے وہیاں مصر آئیاں لدھوں کیدا تو بچ بازار یوسف
جدوں آئیں دے بچ پڑیاں آ وندا سیں دکھیں تد وندی آن خریدار یوسف
یوسف یوسف پکار دی پھراں یوسف سچے لعل گوہر آبدار یوسف
حسین رنگین نگین یوسف مہ جبین شاہزن سردار یوسف
جدھر دیکھتی ہاں یوسف چمکدا اے ہر ہر طرف یوسف لیتی بار یوسف
شمس و قمر یوسف اختر نجم یوسف یوسف صبح صادق شب تار یوسف
ننگین جان ستے کرات قربان جانی دوواں معنواں تیری عاشق زار یوسف
میر اشوہ جوانی دا وچ لہراں بس بوں دے گھنڈ تار یوسف

چھم چھم نیر دہائیکے کرے عرضاں دسیں کوئی توں پیار پیار یوسف
دس کے کام عزیز تمام کیندے کیوں نی ملا ذگا مصر دیار یوسف
دے میں شاہزادی مغرب مالک سندی ہوئی تد ہو دے گزار یوسف
تیتوں تکدیاں جان بیجان پائی ہویاں کھیاں ٹھنڈیاں ٹھار یوسف
ہاسہ خود دی دادم نہ مارنی آں تیری نفر نوکر خدمت گار یوسف
سردار یوسف دلدار یوسف سرکار یوسف ذی وقار یوسف
توں علیم حکیم غنیم دے میں بسمل نیم سقیم بیمار یوسف
شہر بحر گلزار بہار یوسف ابر دھرت نے لگی تیرا دیدار یوسف
تیرے حسن کمال دی قسم مینوں تائیں ہور کوئی تیرے نار یوسف
کاہنوں دردوں دا دانستائیں بخش وصل دی مورج پیار یوسف
رشک پری دے تجربت حور ماعز دے تون نکتے ہی گوار یوسف

Marfat.com

تیرے عشق میتوں کیتا مارکملی خبراں ھمیاں یار اراریوسف
جان اپنے قدم دی خاک میتوں سو سو وار واری بابا یوسف
حُسن اوہدیاں دردانگیز باتاں دردا ں ناں زار وزار یوسف
توں نہ رو تیری آں دن جو گی جھدی لوینیاں بہی کھیار یوسف
تیرے ون دا کی سبب اصلی کی پہنچیا درد آزار یوسف

جند لیاں تے پئی اڈیکنی آں سینے لا جلدی ڈھولن یار یوسف
منگاں وصل دا خیر گدا بنکے تیرا وسدا رہے دربار یوسف
ہتھ جوڑ کے زلیخا نے عرض کیتی کیوں ناں ایں میرے دلدار یوسف
ریزش آب سرشک دا راز کی اے دس کھول کے خاص اسرار یوسف
دا اللہ جہیڑے تے ڈال دا اں عصمت کیتی موندا میر لفار یوسف

عصمت مآب یوسف دے اصاف جواب

روواں عشق محبت دے انام سنکے ڈاڈھا عشق لیا ستایا میتوں
کیتا عشق اسیر فقیر بردا عشق وچ بازار وکا میتوں
میتوں الفت نہ آوندی راس ہرگز بنہ لگا اے اصاف انا میتوں
میرے باپ نوں لگا اے عشق میرا رکھے کالجے نت لگا میتوں
تیرا عشق ہن دسی کویں میٹھے بادے کی آفات بلا میتوں
عرضاں کرے زلیخا میں جان صدقے تیرے دونے تھیں رون آ میتوں
فکر چھڈ ماہی تیری گورلڑی آں خیر وصل دا جھولڑی پا میتوں
استغفار مقدور کی بردیا اند الیسا فعل نہ مول ردا میتوں
میں جدا بابا اجدا لیتیں آں پی بی ناں ایذا پہنچا میتوں
دلوں منوں جیکر میری ہیں عاشق میری من رضا نہ تا میتوں
ہور کم غلامی دا دس کوئی جائز عذر انکار نہ کا میتوں
بندا ہو خیاناں وچ رجھاں دیوسے رب قیوم دجھنا میتوں

ایس عشقے ڈال بختیر کیں دتا وطن تھیں دور دگا میتوں
ایہناں عاشقاں نے جندڑی نک آندی ایہناں اتھاں دا نا ریا میتوں
پھر بھی میری محبت دے دام بھیریا کیتا جور الفت تہمت لا میتوں
مزا چکھیا ظاہر ناں الفت رت دے گھونٹ وچ جیر بھرا میتوں
ایسے غم تھیں پیا بیوطن ہوئاں خیر عشق کی رنگ دکھا میتوں
کردی لکھ تمے بردی نفر دری جانی جان غلام گدا میتوں
یوسف کہیا اے مالکہ ملک دے حُسن ڈاڈھا آوندا شرم حیا میتوں
ایسا کدھ خیال جو دوچوں لگے دکھی آں ناں دکھا میتوں
غیر نظر اٹھائے ذرا دیکھاں قہر غضب دی سٹے سزا میتوں
عاشق حکم معشوق دے وچ چلن کرے تر نہ ہلا سب میتوں
الٹ رستیوں صد معاذ اللہ بھالیں سولڑی یار دسکا میتوں
جس نوں اودہ تکلے اوہنوں کون جھلے تیر ہاتھ ناں ایس رکسلے وا میتوں

ناہنجوں وہنہ یاں خوف خدا اندر نائیں خوف خدا بھلا میتوں
دا اللہ قادر کریم دا آں بندا نائیں غیر دی حرص ہوا میتوں

دائی تے زلیخا دے آپس وچ مشورے

روندی ترسدی دائی دے گلے لگی دس کی کریئے کدھر جاویئے نی
دائی آکھیا دھیئے قربان جاواں نال صبر دے پنڈ اٹھاویئے نی
جیکر دکھڑے سول نہ جرن ہووِن ہٹ جاویئے پریت نہ لاویئے نی
شاید ہین واقف ایہناں لذتاں دا کسے ول دییاں بھراویئے نی
اکوار جے ذائقہ چکھیو سو غیرت دی موج مناویئے نی
سیجاں ریشمی بچھا کے یار ہاں کے شاہی باغ دے وچ وچھاویئے نی
مٹھاں کسے جگر دے نے فدا ہو دے شہد غاں مزہ چکھاویئے نی
دُکے کہیا زلیخا امید ناہیں ایہ تیری بھی مت آزمائیے نی
پیا الٹ جے کسے پیار ڈھی تے تے اپنی این مناویئے نی

جدوں ہتھ مراد نہ تھیں دھوئیے دت جائیے ہیلا زہر کھائیے نی
ایہہ عشق دا پتھ نرا لڑائے دو پیٹے جان جلاویئے نی
یاراں دور دراز نہ سیندیاں توں کسے یار دلوں چ لیائیے نی
جال فند فریب کھلار کے تے اوہ حسین شاہین پھسائیے نی
پریاں مصر دیاں خوباں رنگ بھریاں جوبن گندیاں جھب بلائیے نی
دانہ جال دس کے طائر ناز تائیں نہاں صیاد اندے پاویئے نی
لا تنبو حسن دے بال دکھالئے اوہدا جیوڑا اگاں دکھائیے نی
بوہے بجھ مت کئے اشارڈھے تے رنگار نگ دے روپ پشکائیے نی
کر سچی تے کی عذر انکار دا اگر خورش دس مجبوری کھاویئے نی

مصر دیاں خوبصورت عورتاں دا باغ وچ ڈیرا

شاہزادی زلیخا دا حکم سن کے خوباں مصر دیاں رل آئیاں نی
ناز نخریوں قدم اٹھاندیاں نے گھٹاں حسن جمال چڑھائیاں نی
کیتی عرض زلیخا نے سب اگے میتوں کانیاں عشق لگائیاں نی
لذت وصل دی مول نہ ہوئی حاصل بھاں کیتیاں نازادائیاں نی
کوئی واہ لاؤ جوبن میتوں حسن تساڈے شمع جگائیاں نی
تساں گھٹ نہ کرنی اپنال اوہدے کو دو رنج کے دل لگائیاں نی
سبھناں کہیا شہزادیئے چھڈ جھوڑا ہنے ساڈیاں وکھ صعلیاں نی
لیئے پلک دے وچ کیں فرشتیاں نوں شاہ ملک دے کرن گدائیاں نی

اطلس باد دے زری حریر ریشم بو قلموں پوشاکیاں پائیاں نی
دلکشا باغ دے دریا مارن سیجاں ناز دے نال وچھائیاں نی
میرا ڈھولناں تے زخرید بردا نظر تھیں اوس بھنوائیاں نی
ایسے واسطے تساں نوں سدیا اے ہوشاں میریاں اوس بھلائیاں نی
تسی سیج بیٹھو او منوں لیا نی آن دھماں جیہدے عشق دھمائیاں نی
جدوں یکجہ ہوئے تیوں ہیتہ دینا گلاں تھیاں کل سکھلائیاں نی
ساڈے ناز انداز جہان اندر جانے پریاں وچ کو تعغ شرمائیاں نی
کر کے پتھر توں موم وگادیئے ہوشاں رانیے کیوں گرائیاں نی

Marfat.com

صفت ویکھ ساڈی صوفی ہوون وہمی پارسا بھلن پارسایاں نی
پیراں تلے رلدن مشتاق لکھاں حسن گدیاں عرش چڑھایاں نی

خودی کبر غروریاں کئی فوجاں اک نظر وخیال ادائیاں نی
ساڈے حسن دی گرم صمصام دائم چیر سٹیے وانگ قصائیاں نی

شہزادی زلیخا دی یوسف لگے زاری سیر واسطے

موزح زن خیال شاہی باغ اندر تے سنوار کے ناز ادا تائیں
آپو آپ سیجاں اتے بلن ڈیوے مست ہو گیاں ویکھ شعا تائیں

جوبن پوریاں حوریاں مصر دیاں رکھن تک نقا صفا تائیں
ہتھ جوڑ کے مغرب دی شاہزادی لگی کہن یوسف دلربا تائیں

سن گل میری گل لیا ڈے ذرا چل باغ دلکشا تائیں
لے گل و گلزار نوں وس جلوا کرسے قید نسیم صبا تائیں

کسے قسم دا ہور فکر ناسہ من لیوے میری صدا تائیں
حضرت یوسفؑ خدا دا جی احسن کر کے اٹھیا یاد خدا تائیں

ہر حال حافظ تو ہیں بردیاں دا سبھو شرم ذات کبریا تائیں
شمس چمکیا باغ دے وچ دائم ہویا چاننا ارض و سما تائیں

شاہی باغ دی تعریف

باغ لاثانی دلکشا نامی گلبن دائم شگفتہ بہار اس وچ
نگہ مثل مشتاق دے تت رکھن باغ جنت دے بیت القرار اس وچ

کلیاں قلب دیاں کھلدیاں ویکھ دہنوں بلبشمار پر ثمر اشجار اس وچ
فرصت نہیں جے گنتری کراں ساری سیب جا منو آم انار اس وچ

گل گل ناکھاں خربانیاں آلوچے شہتوت چھوٹے لذت دار اس وچ
کھٹے مٹھے نارنج تے کشمشاں آڑو وا ٹرو نہال ہزار اس وچ

کیلاں واکھ انگور کمال کیلے سفیدے تے سرو چنار اس وچ
نسرین نسترن گل گلاب چنبہ گل جعفری مست خمار اس وچ

صد برگ تے مشتاق آزاد لالہ وشن فرش مخمل سبزہ زار اس وچ
کھڑیا موتیا کیوڑا اس بکھر بکھر معطر ریحان گلزار اس وچ

موتیے اشرفی گل روتل سوسن نازبو سنبل نازدار اس وچ
چشمہ نور کئی حوض شفاف نہریں جگہ جگہ جاری آبشار اس وچ

خانہ چین باغ دلکشا گویا جلوے مار دا جلوا نگار اس وچ
برگ برگ اندر شعلے مار دی سی یوسف آون دی انتظار اس وچ

بلبل طوطیاں قمریاں بھور مینا شب و روز سی شور پکار اس وچ
زاہد دو طائر آشیانیاں تے کردے حمد ستار غفار اس وچ

دوہ زلیخا دا خاص نشست خانہ مارے مسند ناز چمکار اس وچ
کدے کدے خواصاں نوں نال لیکے دن بیٹھدی بیقرار اس وچ

باغ دلکشا جنت نظیر خطہ حوراں جیہڑا جیا حسن سنوار اس وچ
دائم دس کھاں کس طرح ماہ یوسف بیٹھا سو منیا تد اسرار اس وچ

Marfat.com

زلیخا دا یوسف نوں بھرماون والیاں گلاں

زریں تخت پیراستہ چمن اندر پیئے خاطر جان جہان یوسف
صبح شام لے شام گلفام تیں تھیں میں قربان قربان قربان یوسف
لائے بکھ جائے توں اک منی پردا پوش دلیر جوان یوسف
پریاں مصر دیاں خدمت وچ حاضر تیری خاطرے کیتیاں آن یوسف
ماہ رو شمشاد تے سرو قامت نازک بدن لطیف خوبان یوسف
دلارام کوئی گل اندام کوئی شکر شہد تے شیریں زبان یوسف
ماہ زہرہ جبیناں وی نسبت صاف اکو رنگ سبھناں کوہان یوسف
تنم گراں سنگدلاں دلوں وچ تابو لعل در یتیم مرجان یوسف

لے گئی ادب آداب بیناں ملکہ بیٹھ جاہ اس تے میر بجان یوسف
عاشق زار میں پھر بھی نفر تیری توں تنے نہیں ہوندا مہربان یوسف
سڑن بلن جو گی جی ہین جو گن ہس کھیڈ توں موہا مان یوسف
سمتیں لالہ رخسار حوراں کرن لاہ کے گھنڈ دھیان یوسف
کوئی ماہ پارا ماہ رو کوئی دلربا کوئی بے گمان یوسف
دلکش چشماں ستم گیش گیسو پلکاں تیرے بھواں گمان یوسف
لیئے لطف دوشیزگی باغ اندر نہ کر خوف سرکار سلطان یوسف
دا الحمد رب دے دل دھیان کر کے بیٹھا تخت اتے سرگردان یوسف

مصر دیاں عورتاں دے یوسف اگے ناز نخرے

ناراں حرصیاں ناراں گیت گاون اسیں آ بیا نوں اسیں آ بیا نوے
دار دوار خوباں گرد دے آن ہوئیاں لادیں کالجے اسیں ترہائیک نوے
اک آکھدی جو بنا تک میرا گورے رنگ تے عجب صفائیاں دے
اک آکھدی ویکھ دندان موتی یا یمین کلیاں شرمائیاں دے
ہر دیں قیدی نے زلف لمند میر ساری عمر نہ ملن رہائیاں دے
قرطیاش دلبر دومین قاتل جہاں خلقتاں بھج بھائیاں دے
سینے کوں اشعار یوں زبر بھی ڈھلاں ایڈیاں کیوں لگائیاں نوے

اٹھ جاگ کھاں نینگرا رنگ بھریا تیرے واسطے سد بلائیاں دے
عشوے ناز اشاریوں کرن گلاں جھوکاں حسن ساڈے لائیاں نوے
میرے قامت قیامت نوں ویکھ کر دے سرچھند سیس نوائیاں نوے
بوسہ لیکے تک رخسار مٹھے پادیں لذتاں دون سوائیاں دے
تبسم تھیں عشوہ انگیز کوئی میریاں تک تبسم فشائیاں دے
ورنے بھر بھرے نوٹ بنات شہدوں جلوے شیر کی چیز مٹھائیاں نوے
اک آکھدی مینڈے وصل کارن لکھاں کو کدے مشق سوائیاں نوے

آجا گھڑی وی گھڑی آغوش الفت لٹ میریاں نازادائیاں وے
آہو چشم کوئی آکھدی کھول چشماں نقاب کالیاں سندیاں پائیاں نوے
شوخ چشم کوئی زہر آلود ویکھے تیرے عشق حیران بنایا نوے
کوئی آکھدی ڈھول نہ لا ڈھولہ ڈاڈھی ملن سندھی سدھر ائیا نوے
جیندیں کہیں جا ضر ہووے سیج اتے کرے پلک کھول لگایا نوے
اساں کسے نہ جھاکیا کسے تُوں صرف تدھ اتے للچایا نوے
اڈیا اجدی رات سہاگوالی سر پیر تک حسن سجایا نوے
کیوں ناں بولدا بول دو بول جیناں آس پاس تیرے دوشنایا لے
اگے پچھے خرام رفتار خوباں نہ رکھ سوہنیاں ایڈ جدائیاں وے

کوئی جوڑ دی ست حنا سوہے تیرے ہتھ نے سارو نجایا نوے
کوئی آکھدی ویکھ جمال میرا حوراں فلک تے روکر لایا نوے
اک آکھدی میرا وجود ایسا سینے لاندیاں ہون شفا ئیا نوے
توڑے کسے نوں ویکھ پیار پاوے اسیں ساریاں نفر کہائیا نوے
اسیں مصر دیاں پریاں پریم بھریاں وچھاں ساڈیاں نوں خدائیا نوے
البیلیاں وچ سہیلیاں ہاں سبھے تریاں نہیں پرائیا نوے
جھب لگ سینے بجھے اگ ساڈی تیری طلب تے ساڑ جلائیا نوے
کھاہ پی پیار یا ویر ٹائی اسیں مٹھیاں دوھ ملائیاں وے
چار چشم ناراں چارے کرن داتم واہ واجانیاں ناں سوہائیا نوے

یوسف نے کسیدا اکھ اثر نہ ہوناں

حضرت یوسف علیہ السلام تائیں ناراں مصر دیاں وردا رہیاں
کسے ول نہ کرے نگاہ ہرگز داروار سبھے آزما رہیاں
ہویا اثر نہ ذرے وارتے نوں نقاب ناگناں زلف لٹکا رہیاں
صبر توڑ رہیاں ہتھ جوڑ رہیاں اتے پیراں دے سیس نوا رہیاں
بیٹھا مست الست خاموش یوسف حال عرض فریاد سنا رہیاں
چپ کیتیاں بے پرواہ ڈھولہ وار دوارہ تمام بلا رہیاں
گئی پیش نہ کسے دی گل اوتھے سربسٹ کے انت شرما رہیاں
اک لاہ کے ہار سنگار سٹن کوئی خاک پوشاک رلا رہیاں
سجن اللہ کے پیاں زمین اتے عقل ہوش حواس گوا رہیاں
شب و صباں لٹی شب ہجر بن گئی متھے مار کے ہتھ کرلا رہیاں

بیٹھا مکھ چھپا کے وچ پردے گلاں حق دیاں یاد آ رہیاں
رنگا رنگ مٹیاریاں لوبھ لٹیاں سارے ناز انداز وکھا رہیاں
لچک لچک کے ناچ دکھا رہیاں انگ مروڑ دے پائلاں پا رہیاں
الٹے پرت کے کالجے لگیو نے جہڑے اوسنوں تیر چلا رہیاں
اوہ پردلنہ کحق نہ تھیا قابو شمع شوق پریم جگا رہیاں
طلب نظر اندر ہو کے نذر سبھے وچ نظر دے نظر بلا رہیاں
لئی کالجے ہتھ کراں پیاں چھم چھم روئے کے نیر وہا رہیاں
ضبط جوش شتاب دی سخت منزل جل بل جند جلا رہیاں
تڑے حسندی مان گمان سارے ندی حیرتاندی غوطے کھا رہیاں
گیاں بولنوں چالنوں گذر اگے چار طرف حیرانیاں چھا رہیاں

Marfat.com

بیڑی ڈوب گئے بہن ملاح جیونکر آئی لباں تے جند گھبرا رہیاں	یوسف آپنا آپ نہ دسیا اے دائم اپنا آپ بھلا رہیا اے

اللہ دے نبی یوسفؑ دا پُر تاثیر وعظ

ہادی کرے ہدایتاں رات بچھلی سنو مصر دیو ہشیار یو نی	مینوں اپنے روپ تے کر دیائیں تسی ہوندیاں کون وچار یو نی
کرسو لکھ تریلے نائیں اتر ماسہ مولا نال اس پر دے دی یار یو نی	رکھے آپ محفوظ بچا سائیاں تُس دُور خاندی تسی نار یو نی
جوبن جوت ہمیشہ رہنگے سدا اساں دے کرو خوف خیال ہتھیار یو نی	اندر نفس شیطان دی پیچ اڑکے راہوں سدھیوں بھل اسیدھا
راہی دم اندار و پیا نوپ فانی جیہڑے وپ نوپ تے ہار یو نی	ہو اوس دے محل منان کارن نائیں ریت دی کندھ اسار یو نی
جیہڑا زمین اسمان بنان والا اوہدی کرو چار کوار یو نی	ہنے مٹن نقش نگار سارے کچے رنگ دیو پھیلکار یو نی
میرا رب اے لائق عبادتاں دے راہ اوسدے واگ الار یو نی	چھڈ بت پرستیاں ہم کوڑے لا مونہہ ڈکے گموں نہ نار یو نی
کفر شرک توں بچے نبی اللہ دیبے یاد سو روپ سنگار یو نی	ایہہ ویلڑا اوت نہ لبھنا ایں آ دھا جنری وچ ہنکار یو نی
جلن ہار بازار دے وچ آ کے گھڑی گھڑی پلک دے لئی ادھار یو نی	آ و وچ ایمان دے کرو توبہ جنت ملیگا حسن سنوار یو نی
لذت و صلدی پلک بھر مان ایتھے دھو کہ کھا دسو کوڑو بخار یو نی	ہودو عشریاں رب دا نام بیلے لو بہ موہ غرور دیو کھار یو نی
لکھاں شاہ شاہزادیاں لے مٹی عمعاں گذریاں تے نظر مار یو نی	سکھو تج کچیہو دے سجھو اتھے واہ نہ زہر کھلا ریو نی
انت جاوسو ساہ ہر دے چک جنے سو ہڈ حال چلن چلن ہار یو نی	الیس ندی تنناہ دے مچ الویں ہو جاو سو غرق منتا ریو نی
تیغ موت دی جھولدی پئی سر تے دلوں شبہ تے شک اتار یو نی	باطل حق دی کرو تمیز جاگو صاف چاہ تے گھیر منتار یو نی
وارو حق پرستی دا لئو مینوں اوہدا حکم نہ کدے وسار یو نی	کلمہ پڑھو خلیل دا خاص دائم سٹو کفر دی پنڈ اتار یو نی

وجد طاری

مجمع ناریاں دا واعظ نبی یوسف رحمت ربدی آ لیکے صدر بن گئی	پردہ چکیا رخوں رسول اللہ شب ظلمت بھی لیلۃ القدر بن گئی
جلوے نور حضور ظہور آرا صورت اختراں دی مثل بدر بن گئی	بت بھندیاں منیاں رب واحد قاتل شرک سندی تیغ خدر بن گئی
حاذق عشق حقانی دا پائے سرمہ تے نابینیاں دی عین نظر بن گئی	رات گذر گئی ظلم آفات والی وقت فجر اک نور دی فجر بن گئی

رنوں کلمہ نے سر سجدے اندر ہر اک لوں متوں شید اندر بنگئی
باغ باغ ہویا شاہی باغ دا آمد شکل خار رشک طوبی شجر بن گئی

مصری عورتاں دا مسلمان ہوناں

انہو گرم نے کرم دا پیا پانی یار ورتناں ریدیاں آن ہریاں
پڑھن کلمہ پاک خلیل والا ناراں مصریاں مسلمان ہوئیاں

ربہ کرن نے کناں نوں ہتھ لاون تسمانی وچ دیدے سرگردان ہوئیاں
گھر باں بتیاں تے چار چار ویمن کاراں کیتیاں تے پشیمان ہوئیاں

اں رو مرشد ملیا باغ اندر سٹاں کفر تے اہل ایمان ہوئیاں
مدح خوانیاں کرن پیراز چمن قربان قربان قربان ہوئیاں

ہر حق دا دسیا راہ اصلی اللہ پاک دے مرح قربان ہوئیاں
پڑھدے شروع حیا دے تا نہوں نے اکھیں میٹیاں بند زبان ہوئیاں

مدد کھیاں جاگیا قلب ستا حیران آئیاں پر انسان ہوئیاں
لنگر روڈ مرانے رول دتے نیلم لعل یاقوت مرجان ہوئیاں

کر حق اندر محو مست سبھے پڑھ کے بسم اللہ راہ روان ہوئیاں
نکتہ غیر دا اتریا غین اتوں عینوں عین دا آمد آبادان ہوئیاں

عورتاں دا زلیخا اگے یوسف دی صفت کرناں

صادق زلیخا نے آن ڈٹھا ناراں ریدا نام دھیاندیاں نے
یوسف تخت تے شاد و بشاش بیٹھا نے اوہ قدماں نوں وچ سیس نواندیاں نے

یاں کرن تسبیح اتاں جھولی ہو حق دے ذکر کماندیاں نے
آس پاس ... میٹھ کے تے دلاں منوں آدلبہ بجاندیاں نے

قبلہ توڑ کے صنم پرستیاں دا اللہ ہو دی بین وجاندیاں نے
ویکھ رنگ کجھ ہور دا ہور اد تھے ہو شاں نس زلیخا دیاں وہاندیاں نے

پور گل کاراں ایہناں گھلیا سی اگوں ہور ہی سبق پکاندیاں نے
کیہو ہیں یوسف لمس کس طرح رات گذری توں اکھیاں نیر ورساندیاں نے

تیرا حسن ویکھ تاں وچ نظر آوے اکھیں حیرت بھریاں جگر کھاندیاں نے
نیز سے خان تے چمک دے تور شعلے پلکاں تیر تلوار چلاندیاں نے

لسدی صبح تے وصل دا جام پیتا خورشیاں صلیاں جگمگاندیاں نے
یوسف کوئی جواب نہ بول دتا اکھیں پر دیاں نور وچ مسکراندیاں نے

مصری ناراں زلیخا نوں کہن لگیاں جھلکاں بدیاں قلب جگاندیاں نے
ایہ کوئی خاص الخاص بزرگ کامل تاں دے دس کے سیس نواندیاں نے

وارو وار سبھے ایس سوہنے نوں ساری بات ہیاں بھرماندیاں نے
نی ایہ دردانہ کیتیا و ڈیلے گلاں ایدیاں کر و بجاندیاں نے

کلمہ پاک پڑھ کے مسلمان سبھے ہوئیاں وچ حضور دے باندیاں نے
ایہ اتو کھڑا لعل شاہزادیے نی پریاں وچ کھو کے تاب شرماندیاں نے

ہویاں پریم دی وچ قیدی جیہڑیاں اپنے جال پھساندیاں نے
اکم ذات خداد دیوانیاں ندی ناں تھوں بیندیاں انگ کھاندیاں نے

Marfat.com

بھل گئے جہان دے موج میلے لاہ کے ہار سنگار و گاندیاں نے
آوے راس نہ کوئی تدبیر ایتھے سر سر ٹکراندیاں نت کرلاندیاں نے
جیوں جیوں جان نیڑے پیڑے پیڑے تیے تیتھاں دردیاں بھڑکدیاں نے
روندی پرت گئی ہسدے باغ وچوں جیہاں خوندی ندی چلاندیاں نے
کامل مرد بھی صاف کر دا سینہ عمراں بندگیاں وچ لنگھاندیاں نے

نکلی ڈیک زلیخا دی ویکھ حالت ہائے میریاں پیش نہ جاندیاں نے
بے پرواہ دے نال لائی یاری واٹاں لمیاں ہجر وڈاندیاں نے
تتی ڈب کے دی ایس جیو تے تھیں گیڈ دے وعدے یاریاں ہاندیاں نے
مصری ناراں بھی تاز بھی تھیں ہو گلش آپو اپنے گھریں سٹھاندیاں نے
آئیاں گولیاں دے سودے کران دائم اگوں جھولڑی لعل پواندیاں نے

زلیخا دا فیر دائی اگے رونا

ہن کوئی دس دوا دے مرجانے نی حیلہ مکر کوئی راس نہ آوندا ئی
پیتے باجھ پیالے دے وصل سندے جگ جیوناں مول نہ بھاوندا نی
دلبر قیص گنجور جناب عالی تت نویں عذاب پہنچاوندا نی
محرم حال قدیم وڈیریٹے نی عشق غضب دی چینہ چڑھاوندا نی
بے مراد برباد ناشاد سدا اجل دا پیا بلاوندا نی
مرساں ترسدی بے پرواہ جیہے سینے لاوندا یا نہ لاوندا نی
عشقے بکڑو گائی آن وردیسیوں کملا شرح مجروح کرلاوندا نی
میرا اٹھا کر بھی نہیں امداد کر دا بیٹھا رس نہ یار ملاوندا نی
کدھر جاں ہن کراں کی ہن تتی ماہی مہر دی جھات نہ پاوندا نی

جیوں جیوں جتن نیڑے جاوندے ہتھوں دے پرے پرے جاوندا نی
تینوں پتہ جیون گذری رات میری کھاواں غم جیوں غم کھاوندا نی
دلیئے تینتھوں کوئی گل نہ بھلی ہوئی اے ڈاڈھا سوز فراق ستاوندا نی
لائے داہ مت کریں افسوس پچھوں میرا ایمان تیرے دم ترساوندا نی
اکو آس دے آسرے جی رہیاں دم دم ہجر زنجیر کھڑاوندا نی
تیرے باجھ کیہڑا درد خواہ میرا وندے روے ورد رلاوندا نی
ولاآمان اس عشق دے لمبڑے تھیں لانبو ہجر فراق دا چا پاوندا نی
پوجاں اٹھ کے تت پر بھات ویلے تیرے کردیاں دیہوں گاوندا نی
دکھاں وچ جتیاں رسا نچوڑ دائم بالن ہڈیاں عشق جلاوندا نی

اک خاص مکان بنان لئی دائی دی تجویز

دس کہے دائی ہمدرد وار یا یا ہیں مر مر کے نہ روا ملکہ
تینوں پالیا پیالیے گود اندر تیں میں اپنا شیر جنگھا ملکہ
حیلے جتن فریب ہزار کیتے گئی کیسید تا پیش نہ کا ملکہ

تیراں لواں بلائیں یاں میں چلے تر ورتی کار الٹی تیرے بھا ملکہ
تینوں دکھ دیکھاں جلدی ٹکھ میری سکھ چاہیں تا جان ہوا ملکہ
تدبیر تقدیر دے کر سٹے ٹکر شہ خنجر عشق تدبیر بلا ملکہ

Marfat.com

سرگذشت تیری ساری یاد مینوں لُوں لُوں فرا قدے گھا ملکہ
ایس سودیوں سود کی تھیا حاصل دکھ صول جنوں سودا ملکہ
مجنوں کیر دی پھیر دی ہتھ سر تے صدقے گھولیاں نال گھیرا ملکہ
روناں تڑپناں ڈین دن رین کرنے ایس نگر اندر ایہو بھا ملکہ
عاشق یار دی زلف زنجیر وچوں کدے ہو نوندے نہیں رہا ملکہ
تیرے جگر دیاں نہ خماں واسطے فی تویں سوچی اسا اک دوا ملکہ
فکروں سوچدی رہواں میں بہر اٹھے تیرے واسطے جا بجا ملکہ
حویلی بحیلی تے ہفت خانے دل کش نقش تصویر کھچا ملکہ
مصور مصوری کرن ایسی صاحب عقل فہمید دا کا مسلکہ
کدھر ہوئے دلچسپ آغوش الفت کدھرے ہس دے نین ملا ملکہ
کاخ بیت الکرامت تیار کرکے اپنے یار نوں سیر کرا ملکہ
بھوے نین ملائیاں ویکھ اپنے اوہدا ہویگا دل ترسا ملکہ
پتھر موم ہو ڑیگا پلک اندر خورش بجوش ملسی خوشنما ملکہ
نیکے گذر جائیں چھپیاں ڈرازیاں تھیں خانے ستویں پلنگ وچھا ملکہ
اوتھے عذر انکار دی تھاں نائیں لویں اپنی این منا ملکہ

تخت ملک چھڈے جیندی تا ہنگ اندر بے پرواہ وڈا دلربا ملکہ
غنچہ بند امید دا پیا سڑدا پھیرا پائے نہ باد صبا ملکہ
ڈھول کیندا عشق دا نام سن کے جائے فلک دا بام لرزا ملکہ
غالب شیر دلیرے ترس تا قاتل آگے ایس ہی پیش نہ جیا ملکہ
کرسیں صبر تے صبر دا اجر ملسی ہو جا تڑ کر ڈی نہ ڈولا ملکہ
مناں خیر ہووے ملے جیو جانہ ایہہ بھی وت اک رآز دا ملکہ
کاریگر معمار بلا کے تے سوہنا عجب مکان بنا ملکہ
تیرے یوسفدی ہووے تصویر لکھیا جگہ جگہ اتے ہر ہر دا ملکہ
کدھرے تیرے تے اوسدے ہوون بوسے کدھرے عشق نے ناز دا ملکہ
پیش دلیں ہیا ہوے جادوگری ایسی جاوے ساغر نگار ثریا ملکہ
تیری دیکھ تصویر تصویر اپنی مائل تھیوسی روح افزا ملکہ
جگ بگرمن حیرت انگیز قفقنے دل فریب فریب چلا ملکہ
ایس دام تزویر اسیر ہوسی اوہ شہباز شاہین ہما ملکہ
رکھیں اندرے جندرے بار ستے جائی رنج کے گلے لگا ملکہ
ساقی حسن دا مست مخمور دائم دیسی وصل دا جام پلا ملکہ

ستاں خانیاں نوالا مکان مکمل

وصل یار دی کوئی تدبیر دسے عاشق سدیاں ڈھل نہ لاوندے نی
ابراہیم ادھم مطلوب کارن جا سمندروں لعل لیاوندے نی
رخ لیلیٰ جمال دے دید کارن رلو جنگلیں جند سکاوندے نی
قدم چمدے یار دے کتنا نسے بھیس مہار دلدار مناوندے نی

نعرہ مار کے چیر پہاڑ سٹن خاطر یار دی ندی چلاوندے نی
عاشق کرن معراج سر تاج حاصل اتے نیزیاں سولی چڑھاوندے نی
سر ڈن یار دے سیند ٹے لا جھنڈ جیون مرن لکھ خوف نہ کھاوندے نی
لگی آس زلیخا نوں رت سن کے سخن دانی دے جگر ٹھہراوندے نی

ہو گئی ایسے تدبیر نے خاص محکم حاذق عشق دے جوڑ بناوندے نی
بخاری معماری مصوری وچ کامل جیہڑے ستا دکھاوندے نی
دیوار ہزار اک طلا کار زریں موتی لعل یاقوت سہاوندے نی
دانے چنے دی ڈال دسے دانے لتے کا تات دے نقش بناوندے نی
زمین و عرش دا سیر دیدار سارا رنگین خامے دیناں کراوندے نی
خانے ست بنے جنہاں تیار کر دے رشک باغ جنت دلیں بھاوندے نی
کوئی سنجرفی اودی کوئی ارغوانی زعفرانی لجورد دی چمکاوندے نی
نیلغام مقام محل نادر والنشوری تھیں ہوش گواوندے نی
کدھرے ہین ملائیاں کتے بوسے کدھرے گل گلوکڑی پاوندے نی
نقش ویکھ بہزاد اثر رنگ مانی تے شاپور بھی سیس جھکاوندے نی
زری زرنگاریوں پری خانہ پریزاد بھی ویکھ کراوندے نی
بنیاں شش محل بہشت عالی بے نظیر راوی فرماوندے نی
ہدیہ شاہی زلیخا عطا کیتا ہو کے شاد آباد وسدھاوندے نی

دتا حکم زلیخا تعمیر سندا معمار بخار آ جاوندے نی
شروع ہوئی عمارت ہفت خانہ شاہی طرز دے کسب کماوندے نی
کئی چہر ا پرواز نقاش چینی آپو اپنے ہنر وکھاوندے نی
فلک برج زمین اسمان گلشن تارے چند خورشید سجاوندے نی
فن فہم دا ورک دے کا کوئی لوں و معنی جہان لرزاوندے نی
رنگ رنگدی بوقلموں نگت نیلوفری خضری جگمگاوندے نی
خانہ ستواں وہ کد اچرخ ہفتم گلشن گل گلزار ہساوندے نی
صورت یوسف زلیخا دی طرح طرح جگہ جگہ بنا سکاوندے نی
کدھرے ترچھی تبسم تے ناز کدھرے چہل پہل ہتھیں ٹہلدے آوندے نی
بھری خطا نوچ چمک مجاز آتش عقل عاقلاں دل سدھاوندے نی
روح کش بیت الکرامت مکان شاہی اچا بام مینار لشکاوندے نی
جیہے ہتھ معماریں دے فلک اچے تے مہر کاں اترساوندے نی
دائم یار ولدار دے ملن کارن عاشق کئی نیرنگ جگاوندے نی

بیت الکرامت تے زلیخا

ڈٹھا آن زلیخا مکان جس دم اگوں عجب نرالڑی کار ہوئی
اپنے نقش سنگ دیکھ کے نقش دلبر ناز کدل بیخود بیقرار ہوئی
تکت تک کے یار دے ناز ادا سینے نظر پھیری زیر تلوار ہوئی
قصد کیتو سو یوسف پھر یادویندا اقل آپ ہی بہرم خوار ہوئی
نقل اصل نوں کیتو سو قید عقلوں قید نقل تے اصل دکھیار ہوئی
کردے ہفت خانے وسہی ویلانے کر کر سیر بیہوش بیمار ہوئی

لا یوس حال شاہین پھساوندے نوں آپ اپنے حال شکار ہوئی
نقش ویکھ دیوار اسرار دالے عاشق زار خود نقش دیوار ہوئی
دارو دسیا آہا طبیب جیہڑا اسار چھدیاں ہور بیمار ہوئی
مجاز حقیقت دا ویکھ جلوا صف بسملاں وچ شمار ہوئی
خورشا اصل دی نقل دا نقل لیکے بیتاب بیدم عاشق زار ہوئی
بیداد و ناشاد برباد کملی دائم مچ فریاد پکار ہوئی

زلیخا دی پکار

آ دیں آ دیں ڈُبے بیڑے آ ونے واجانی سوہنیا بدر منیر آ جا
قصر بیت الکرامت دے تھابنیا نور وچ ویکھن ڈ لکشا نقش تصویر آ جا
ز لطف ڈ کرم بر مسند موج و عشرت شاہ سلطان حُسن عالمگیر آ جا
تیرے در دا الفت دھر یا سیس سجدے بے نیام صمصام تلوار شمشیر آ جا
بیدریغ ہو تیغ تقدیر ٹوٹے پئے قتل نتیجہ تدبیر آ جا

چشم حُسن جلالت دا واسطائی دست عشق دی ویکھن تعمیر آ جا
بحر پیکران وچ کھان غوطے پکڑن دست میرے دست گیر آ جا
عیبی ہو یاں جے نقش لکھ اتیرا کامل مفتیا لاان تعزیر آ جا
ویکھ اپنا آپ مکان میرے تیرے نال تیری دامن گیر آ جا
بیدم جادم ہماں دا انگر لب شہد شکر شیریں شیر آ جا

زلیخا دا مکان نوں سجاناں

ہر ہر خانے وچ مشتاق ملکہ مخمل زری دے فرش وچھا وندی اے
جانی یار دے وصل بہار کارن خانے ستویں سیج سجا وندی اے
زلفاں ناگناں وخمدار قاتل ابر گنج رخسار لٹکا وندی اے
سر شنغف غازا جیوں گلبرگ تارا لال پری کماں سہا وندی اے
نازک نرم سی سبزہ آئین روشن جوڑا ہن کے جگمگا وندی اے
پچھے موتیاں دے کتیں لٹک رہے چاند بدر زینت گوش چمکا وندی اے
چمپا کلی کمال جیا گلبری مالا موتیاں گلے جھبا وندی اے
سبھی کندنی بہت پازیب کڑیاں قدم ناز دیاں اٹھا وندی اے
سوہنا ہار سنگار سنوار کے تے جامے وچ نہ مول سما وندی اے
دانی ویکھ کے شاد خورسند ہوئی جگر جندڑی گھول گھما وندی اے
ویکھے اپنے ناز دا ملکہ اندر آئینے نگہ ٹکا وندی اے
ہن آ ماہی ویلا آ وسیدا یوسف پکار سنا وندی اے

چنبیلی رویل گلاب مرتی عنبر مشک خوشبو دھما وندی اے
تقراں باندیاں فیر بلا وندی اے سوہنا ہار سنگار بنا وندی اے
ہر ہر دال آ ہا لڑی موتیاں دی شانوں شانیاں نال گندا وندی اے
مسی دھڑی تے سرخیاں لا کے تے فیر شاہی پوشاک منگا وندی اے
ہر طرح دے پہندی پری زیور سوہنی رت جمال سہا وندی اے
کرن پھول سجیل ہیر باندا نک نتھ زا لڑی پا وندی اے
چندر ہار تاباں چندر ہار چودس جھل ہو خرامندی چلا وندی اے
چھڈی کسر زلیخا نہ ذرا باقی خاطر یار سب سیج چلا وندی اے
جا پہے وچ صاحب نازنین کارن ہتے زہرہ زبیں تے آ وندی اے
شاہ پری نوں نظر نہ لگ جائے جلدی عود اسپند جلا وندی اے
چڑھیا خودی غرور دا آن بدل جوت بجلیاں نور رشکا وندی اے
دائم گھل سنہوڑا ہتھ دا ای حضرت یوسف نوں جلد بلا وندی اے

یوسفؑ دی خدمت وچہ زلیخا دا پیغام

دائیے جاہ نی چھپ لیا دہنوں جیہڑے واسطے روپ سجایا ایں
مٹھ حوڑ دلدار نوں اج آکھیں سب کجھ تدھ تھیں گھول گھمایا ایں
معماراں مصوراں حد کیتی سار تلکدیاں عقل گوایا ایں
تیری نال تصویر تصویر میری بخشیں چاہے عیب کمایا ایں
تیرے تدہاں دا صدقہ ہیں جان صدقے سبھی کہندی فرش لگایا ایں

صرف اوس سرکار دے ملن کاراں جیلے مکر دا پیٹھ جگایا ایں
یوسف بیت الکرامت دا ایہ کریئے تیرے لئی محل بنوایا ایں
تیری صورت دا سوہنیا خوبصورت طرح طرح دا نقش لکھوایا ایں
صرف تدھ دا دل پرچاونے نوں صرف گنج عظیم کرایا ایں
چشمہ نور تشریف فرما یوسف دائم چاہنا اج پلنگ وچھایا ایں

حضرت یوسف دا اوس مکان وچہ آونا

جلدی نال سرکار دے کول آئی دائی ادب تھیں عرض گذار دی اے
قابل دید او قصر الاکرام شاہی جتھے دھوم تیری انتظار دی اے
اللہ بیلی رکھو اَلطا بر دیا ندا لکی اوٹ ستار غفار دی اے
ماری نظر عدیم النظیر ہر سو جنت بھری ہوئی نقش نگار دی اے
طائر ویکھیا دام تزویر محکم گل نال بھاں بھاں بیٹھک خار دی اے
باہوں پکڑ زلیخا نے کہیا یوسف ترے دم تیرے پیار دی اے
پٹ خانیوں لیکے گئی وچے گھڑی پلیا موج بہار دی اے
بیدم بیتاب سیماب مانگوں کٹھی خواب دی تیرے اقرار دی اے
بھکھی وصل دی اصل غلام تیری ہتھ تدھ دے جند بیمار دی اے
اڑیا لگ سینے بچھے نار دلدی آئی نار جوشیں حرص نار دی اے
دوہے کھول گھبرا گیا دل میرا کوٹھی کنبدی بیقرار دی اے
تیری باندیاں جان قربان یوسف ڈھل لاناہیں جند ہار دی اے

یوسف چل اس تویں محل اندر تینوں بی بی زلیخا پکار دی اے
اڑیا اٹھ خلیل دا لال خالص کیتی گل نہ عذر انکار دی اے
ڈٹھا بیت الکرامت دا اوہ چ آکے طالب بڑی جدھ دیدار دی اے
شکل ویکھ دیواراں تے آپ اپنی کھڑا ہو کے شکل دیوار دی اے
خاصاں باندیاں دائی سب گیاں کولوں جائے وقفہ ہر دو یار دی اے
مشتاق بیدل عاشق زار بلبل تیرے مہکدے حسن گلزار دی اے
جانی دوری دا قفل اتار دیں نالے قفل دروازیوں بار دی اے
خانے تیسرے گئی فریاد کردی بندی صاحبا خاک پیزار دی اے
نار جند را وڈے مکان چوتھے کوٹھے پنجویں وچ کھلیا دی اے
یوسف آکھیا چھوڑ خیال ایسے مینوں لوڑ نہ ایس بیار دی اے
باہوں کھچ لے گئی مکان چھیویں نار جند را عقل وسار دی اے
یوسف کہیا پناہ اللہ دا نی ڈاڈھی شرم حجاب پانہار دی اے

دستغفار توبہ استغفار توبہ نازک جگہ توبہ استغفار دی اے
بازآ دیئے ایس خیال دے توں اندر ہاویے گور بدکار دی اے
جتھے وصل دے نقش آغوش لوسے کتھی وصل دی سیج سنوار دی اے
خطرناک مقام ہیبت جابر جگہ ستم گاہ رنج آزار دی اے
ہر یاد واقعہ سبق آموزہ حکمت بے چشم راز پاندی رازدار دی اے

بی بی خدیجہ دی تروڑ نائیں پر روز محشر کردگار دی اے
آئے جھگڑے دے انت مکان ستویں ملکہ مار کے قفل لگا ردی اے
خانہ ستواں گردشاں نال پُر پر ظلمات اندھیر غبار دی اے
اللہ والیاں باجھ نہ بچے کوئی دشمن مرت تانی دینادار دی اے
سورت یوسفوں پھر لکھے دیکھ دائم بھری ہوئی کتاب اسرار دی اے

خدائی ارشاد

وَلَمَّا بَلَغَ اَشُدَّہٗ کرو نظر قول لایزال اُتے
جوانی بلوغت شباب جوبن جلوا ریز ہوئے سوہنے لال اُتے
اختلاف مفسراں دے وکھیاندے متفق ہون نہ قول اقوال اُتے
معرفت عرفان وا دان کیتا بخت چمکدا بخت اقبال اُتے
تے بھلا یا اس عورت عزیز دی نے مر مٹ گئی حسن جمال اُتے
شب و روز دلوں زد کرے ترلے وارے جیو جامہ دے ال اُتے

ملوک الکلام فرماوندا ئے یوسف پہنچیا جدوں کمال اُتے
چوداں ورھیاں ستاراں کوئی کہے بائی کوئی کہندا تیسویں سال اُتے
حکمت علم نبوت توحید بخشی بیٹھا مسند جاہ و جلال اُتے
بدلہ نیکاں توں سیاہی دیوندے ہاں صابر رنج جیہڑے ہر حال اُتے
جانوں توں یوسف بردہ گھر جیہڑا ہا ہو بیٹھی خط و خال اُتے
دائم ہائے بھجار تاں شناں زباں نغیں یوسف دے ھر نہ بات خیال اُتے

زلیخا دا ہاڑے کرناں

لاکے قفل پکے لوہے ہار رتے بولی جھب کر دے ڈھل لاتا ئیں
بردہ پوشاں بے ترسا جفا کو شاں اج وصل دی موج گھساتائیں
آجا سیج تے پار اتار بیڑے ہن عذر انکار روا نا ئیں
قال معاذ اللہ انہ ربی یوسف آکھیا راہ بھلا نائیں
پالنہار اے میرا عزیز مالک اوہدے بھل دے مہر وفا نائیں
بیشک ملے نجات نہ ظالماں نوں اندر جہاندے شرم حیا نائیں

مساں مساں توں ملاج لدھوں آجا سیج تے جند ترسا نائیں
میتوں سکدیاں مدتاں گذریاں تے تینوں ساریدیا کا نائیں
ترلے ترلیاں تے کرے یکڑ باہوں جانی ویلڑا وقت گوا نائیں
استغفار پناہ خدا دی اے بی بی ہور کوئی اید کھیلا نائیں
جیہگی طرح اُس رکھیا جھ تائیں شوکت شان سندی انتہا نائیں
جہاں جان کے عیب تے لک بدھے ڈھوئی گندیاں نوں کسے جا نائیں

Marfat.com

تے اوہ آکھدی بسترِ وصل اتّے یوسف لدّاں مان گھیرانائیں
خطرے خوف اتار وسارسارے لاویں نال لگے پچھاہٹانائیں
جیدا لگ کریں میری مراد پوری مینوں ہوونی کدے شفانائیں
تیری باندیاں ہیں مشتاق دائم اللہ چلی جان نوں لے ہور چلانائیں

یوسف دا مکان دے وِلوں ویکھناں

آئے نظر نقشے بےنظیر جیہدم کیتی نظر عدیم النظیر کدھرے
سرخی بھری ہوئی ناز انشار باندی مُوجِ مِلّت دی وشن تحریر کدھرے
لالی لباندی لال عقیق یمنی کالی لٹکدی زلف زنجیر کدھرے
چھت فرش دیوار نہ کوئی خالی ہسے جاناں مشتاق دلگیر کدھرے
کدھرے ترچھی دی برچھی تبسم کدھرے جیہڑے چمکدے بدرِ منیر کدھرے
سینہ زخم آلود پر خون کدھرے ابرو قوس کھچیں نکلدے تیر کدھرے
قامت بے نیاز ممتاز یوسف ملکہ تڑپدی زیرِ تکبیر کدھرے
اپر تخت دے حسن دا شاہ بیٹھا منگے خیر مقصود فقیر کدھرے
کدھرے روز افروز بہار گلشن زلفاں کھول بیٹھی شب تیر کدھرے
رکھ دوش تے دست حنا ملکہ حال چھیدی بانوقیر کدھرے
ترچھی بشر دا ہڑے لیمان نکیاں غوطے کھائے وچ قفس اسیر کدھرے
بٹریل کے مرن شنگال شہوی صنیعم حق پہنچن منزل چیر کدھرے
ایہ مکان میرے امتحان دائے کدے قہر نہ رب قدیر کدھرے
الامان ولدیت حق باطن سٹے تردڑ نہ مجھ بھیٹں بیر کدھرے
ستمگراں دی ایس مشوری نقشیں آ جائے نہ میری تقصیر کدھرے
اوہ نسیم گلزار خلیل والی دسے اپنی آ تاثیر کدھرے
ڈاڈھا تنگ یعقوب نفس خیر ہوسی بنیا ہین مسکین دلگیر کدھرے
پریشان ہویا سرگردان تکدا دلکش شکل دے لذّت تصویر کدھرے
کدھرے بوسے تے دست در دست کدھرے ہم آغوش کدھرے بغلگیر کدھرے
کدھرے چشماں وچ چشماں پرید غمزے کدھرے دست بستہ دستگیر کدھرے
رشک قمر جبین نگین تاباں رخسار لطیف حریر کدھرے
جھکیا ہویا کدھرے قدمیں سر طالب رواں نظر مطلوب شمشیر کدھرے
طرح طرح دے بوقلموں پیکر آزاد کدھرے تے اسیر کدھرے
کدھرے وصل کتاب دے اورق ہتھ وچ کردی زردی ولے تفسیر کدھرے
چُمے قدم ہتھ جوڑدی لوے تڑے خستہ باب بیتاب حقیر کدھرے
مثل باندیاں خدمتاں وچ حاضر کھلی جام بھر کے شیریں شیر کدھرے
کدھرے بیٹھے ہوئے کھلے ہون جھیرن کدھرے ملے ہیچ اتے دلپذیر کدھرے
پئی بھجدی کدی سی آتش ہوس ظالم آئے نظر نہ صبر دا نیر کدھرے
یوسف ویکھیا دور دراز بیٹھا تدبیر کدھرے تقدیر کدھرے
قدم قدم تے شو کدیناگ اژدر پھاہیاں جال تے دام تزویر کدھرے
مبادا خیال فسون باطل اثر کرسے نہ وچ ضمیر کدھرے
شالہ لگے نہ دامن قلب میرے دیواراں دے رنگ تکفیر کدھرے
میرے نال کیہ دن غیر دا نقش بیٹھا اڈ گئی اے ہوش سریر کدھرے
قابو ہوویں کوٹھڑی وچ آیا آ جائے کنعان دا پیر کدھرے

جائے شب ظلمات آفات ظالم پھیر اکرے جے رخ تنویر کدھرے
قابو نگ نہ آوتاں خار اندر راز نکلسی چل اخیر کدھرے
مَنْ عَرَفَ نَفْسَهُ فَقَدْ عَرَفَ رَبَّهُ حل جائے ایہ اکسیر کدھرے
پائے جہات برہان پہچان والی بردا اپنے سلطان امیر کدھرے

بند قلعے وچ خواب جو آہی آہدی ہوگ تعبیر تشہیر کدھرے
سوہنا قمر طلعت تے خورشید صورت قید ہوگیا شاہی سفیر کدھرے
ٹُٹ جندڑے جان دے اندر یئے بچے عبداللطیف اخیر کدھرے
نکتہ کھولیا نکتہ کشاد آکے نکل گئی نداۓ حریر کدھرے

زلیخا دی پکار۔ سرکار دا انکار

رُوپ میں پھلاندی سیج سنگار بیٹھی یوسف یار اوصل بہار دائے
بی بی کہیا مر یا بڑا عشق تیرا نائیں ویر اصبر قرار دائے
بی بی کہیا میں جلی دن رین تینی مینوں مجبور اندھ دلدار دائے
بی بی کہیا کمال تخسا تیرے چہرے پھل گلاب انار دائے
نکتہ خال تیرا مینوں کشش کرکے بی بی آکھیا عقل وسار دائے
بی بی آکھیا کالجے پیچ مینوں تیری زلف کالی خمدار دائے
بی بی آکھدی کالجے لا مینوں سینے زخم میں حسن تلوار دائے
بی بی کہیا جے اج نہ ملیں مینوں آپے دیکھسیں کم خوار دائے
بی بی کہیا من بجھن کوئی یتیموں کی عذر ہے برخدمتگار دائے
بی بی آکھیا قفل ثقیل محکم بھلا کون جو نس سدھار دائے
بی بی کہیا سے یار جفا کار تینوں اثر نہ میری پکار دائے
مری ہوئی اندر جند ڈال جانی تینوں واسطہ چشم انار دائے
ابرو جادو کمان دی قسم تینوں نالے واسطہ حسن سردار دائے
ہوش صبر قرار کھیں گنداگیاں نائیں کم میرے اختیار دائے
یوسف آکھیا چھڈ خوشامد انتوں خاکی بت فنا بازار دائے

یوسف آکھیا ہوش کر ہوش بی بی ایہ وقت توبہ استغفار دائے
یوسف آکھیا غیر خیال لیاویں مینوں مار دا قہر قہار دائے
یوسف آکھیا ایہ روانائیں سینے خوف نہ اور کردگار دائے
یوسف کہیا کئی باغ گلزار جویں رب تاک یورپ نکھار دائے
یوسف کہیا اس نکتے نقطیں پونقطہ نکتہ صدق اصلی اسرار دائے
یوسف آکھیا کالڑا پیچ گوریں زہری ناگ نکلے ڈنگ مار دائے
یوسف کہیا کی عقل خیال تیرا دیر اوز خاں وچ بدکار دائے
یوسف کہیا جے لکھ خوار ہوواں مینوں چاہنا ایس پیار دائے
یوسف آکھیا خدمتی بردیا نتوں مُٹھا اسرار رب غفار دائے
یوسف کہیا جے کرے رحیم رحمت لکھاں قفل وچ پلک اتار دائے
اڑیا چھوڑ جھوڑ نہ موڑ مینوں کشتہ دا ایہ بینے بیدار دائے
زلف عنبر فشاں دا واسطائی جیویں تائیں طلبگار دائے
جانی اج محروم نہ رکھو مینوں اکو آسرا اندر سرکار دائے
بیدل بیدم بیہوش بیتاب بیخود بیکل بیکس ایہ عشق الم دائے
کیوں ندی گناہاں دی رہ ٹُرنی ایں اتنو بہتر دا دیکھ نار دا

Marfat.com

کیوں کریں شرمندیاں اوس ولوں پالنہار جو کل سنسار دائے
یوسہ کھول جلدی کر آزاد مینوں تنگ پیکے جیو رلاہار دائے
حضرت یوسفؑ فرمایا لے ہرگز نہ دوں عزیز عالی فی تار دائے
بی بی کہیا پلا دیاں زہر او ہنوں خیر خوف کی غیر اغیار دائے
یوسفؑ کہیا نہیں شوتاں ایہ لیندا حرم دا ازوہ لاندی تار دائے
بی بی آکھیا میں خودکشی کرساں قبضہ پکڑیا تیز کٹار دائے
بی بی صبر کر اتت مراد ملسی ایہ کم نہ سوچ وچار دائے
بے اج صبر کریں ملسی اجر تینوں وگڑے کم سنوار دائے
بی بی آکھدی بخش مقصود مینوں دم لباں تے عرض گذار دائے
رب کرے نہ جے ادہ کرے معلم چارا کی اگو خستہ زار دائے
صدقہ دے کرساں تیرا رب راضی کم بخشدینا بخشنہار دائے
جان بجھ کے کرے گناہ جیہڑا مندا حال موفی مردار دائے
لگی صافیے کلیجے دیوچ مارن یوسف پکڑیا ہتھ فگار دائے
پہنچے صابراں پار جہاز دائم بیڑا چوڑ بے صبر گوار دائے

ولقد همت به وهم بها دی تفسیر

(ترجمہ) البتہ زلیخا نے ارادہ کیا (غیر) ساتھ اس کے اور یوسف علیہ السلام نے قصد کیا اس کو روکنے کا۔

ولقد همت به وهم بها فرمان فرقان الرحمان دائے
زلیخا دے قصد وچ عیب ظاہر یوسف قصد کیتا نہ جاندائے
عظمت عصمت عزت رکھی رب سچے دامن پاک اس ماہ کنعاندائے
اوہدی مہر دی نظر بچن مشکل کی مقدور غریب انساندائے
برہان ربہ دے عجب معنی اندر ایسدے راز نہاندائے
دو نویں کٹھے حد وچ مکان ستویں نازک وقت مقام نقصاندائے
یوسف کول سی وڈی دلیل کامل یعنی اپنا آپ پہچاندائے
میں کون تے ایہ کی کار جاری دامن پاک سر کھاندائے
اس واسطے اساں دلیل سی اطہر پاک ایہ قول یزداندائے
انہ من عبادنا المخلصین ماسہ شبہ نہ شک گماندائے
گیا بچ زلیخا دے پھندیاں تھیں عالیشان دوست عالیشاندائے
کیتا قصد دوہاں وہاندے قصد اندر ایہ فرق زمین آسمان دائے
ہم یوسف دا معنوی راز بھریا قصد بچندا نالے بچان دائے
گندگی آپ کریم بچان والا کردگار سلطان جہان دائے
جے نہ پاوندا یوسف دلیل کامل تے خطرہ خوف نہ باندائے
رسالت نبوت سی کول یوسف معنی ایہو صحیح برہاندائے
یا جہڑی نبی کوئی ہونوند البشر دوچا چارا بچن دا کی غیر اندائے
نبوت رسالت دا ویکھ مخزن سینے وچ ہسدا بحر عرفان دائے
قدرت کاملہ ایہو درپیش ہوئی اگے آوندا امر قرآن دائے
بیحیائی برائی ہٹائیے اس تھیں ان بخشیا سر پہان دائے
یوسف بیشک ہے مخلصاں بندیاں تھیں شیشہ چمکدا عین بیاندائے
ایس جگہ کئی بجدیاں نادان لایا نبی تے دل نہ تناندائے

آکھن یوسف دا اوس مکان اندر خانہ ڈھو لیا صبر اماندائے
چالی مرداں دی پائی بیصبری یوسف قول کسے سمجھ نہ آندائے
دست رحمت محافظ سی پشت اسدی اوسدے لعل رسالتی کاندے
پوے قہر فساد یاں اج پانی جنہاں چھڈیا تیر زبان دا ائے

سنگل کھل ابلیس دا گیا تدوں دھر کے ہتھ کنڈی تے راندائے
استغفار توبہ استغفار توبہ یوسف خاص مخلصاندائے
جھیڑے کہن بیصبر ہو گیا یوسف اندر اہنا ندے شور ہماندائے
دائم چھڈدے جھگڑیاں گڑیاں نوں جان دا لڑا سیاریاں جاندے

یوسف دا صاف نج جانا

یوسف خاص محرم میریاں مخلصاں تھیں سچے رب نے آپ فرمایا ئی
حضرت باپ دی یوسف نوں نظر آئی ایہی راویاں آکھ سنایا ئی
ہتھ موسندے تے رکھ کے آکھدے سیاں دی جدنوں رب ڈرایا ئی
تیرے دا اوہنے نار وچ صبر کیتا رب باغ گلزار بنایا ئی
اپنے دوستاں رسلاں پیاریاں نوں مولا سختیاں وچ آزمایا ئی
یوسف نال جدوں بی بی جھگڑدی سی بعض راویاں انج سنایا ئی
پئی قدر توں یوسف دی نظر آتوں بی بی ایہہ کی حال لکھایا ئی
اہنوں کھیلدے تناں ویکھ لوے اہدے خوف تھیں دل تھرایا ئی
دھڑی پتھر یادی کولوں شرم کھاویں جھوٹھ موٹھ دا رب ٹھہرایا ئی
کورے رب کولوں تینوں ایڈ سراں سچے رب دا امر بھلایا ئی
لس جاہ ادیار صدیق میرے اللہ پاک نے کرم کمایا ئی

ایڈ لکھن داہور ثبوت کہیڑا اوہیں بھلیاں شور مچایا ئی
عاجماہ ہتھ تے چمکدا نور متھے ہورڑن شام کنعان تھیں آیا ئی
کریں صبر بچہ ویلا صبر دا ئی انت صابراں مرتبہ پایا ئی
چھری ہیٹھ گردن اسمٰعیل رکھی بچہ صبر تھیں رب بچایا ئی
پیر دا اے دے راہ تے چلناایں جنہاں اک محبوب منایا ئی
بت پتھر اپنا جہنوں جدی سی پردا اوس تے ڈال چھپایا ئی
کیتی عرض زلیخا ایہ رب میرا ایسے تدھ نوں آن ملایا ئی
یوسف آکھیا عجب اے رب تیرا جہنوں چادر نال پر جایا ئی
میں کیوں ڈراں نہ اوس جبار کولوں جو سمیع بصیر کہایا ئی
نکل جاہ یوسف نکل جاہ یوسف ہاتف بار آواز بلایا ئی
بیٹھے چلیا نور ظہور دائم دلبر صدق صدیق جگایا ئی

دروازیاں دا کھل جانا

عزت قدر وقار دا چڑھے شمس باطن شہر دے ہمہ دروازا کھل گئے
لگیا امن امان قرار شاہی بے نیار دے راز انوار کھل گئے !

سینہ صاف آئینہ نور اندر زمین و فلک دے کل اسرار کھل گئے
نعرہ مار کے شاد آزاد ہو یا پیچ کردا بے بیدار کھل گئے

ناکامی وصل تھیں ردی بلکہ گاؤں حرص امید دے ہار کھل گئے
قطرے خون دے ہو ہندر اکھیاں تھیں شیشے موتیاں دے لگاتار کھل گئے
واہ واہ شومئی بخت دی مہربانی زخم جگر دے جلدیاں سار کھل گئے
جیہڑے مست صراحی تے جھوٹدے سن اوہ جیت دیندے طلبگار کھل گئے
ہتھاں دی کرسے پکاں اجی آسدا ماہیوں دند شاہوار کھل گئے

پری تی رت نے زردیاں رنگت گیاں پستان گیسو تار تار کھل گئے
صادق مرد دی ضرب گئی جھلی ہو گئے کند باطل ہتھیار کھل گئے
غنچہ بند امیددار رہیا الیوں سینے داغ جیکے لالہ زار کھل گئے
جیہڑی مدتاں دی ڈھونڈدی سی ستر راز چڑھیا سندا واہمن کھل گئے
یوسف تھاز لیخاتوں جھوٹ دا الم ترٹے قفل جیہے بیکار کھل گئے

پیراہن دا پھٹ جانا

یوسف جیہا شاہ معراج نوری گل سو ہوندا حق توقیر کرتہ
نہیں سی اجے سوہنا باہر واہ آیا دست حرص کے کیتا اسیر کرتہ
العیاث العیاث المدد ناہی پکڑ لیا پکا دامنگیر کرتہ
یوسف گاں بھانے کھچ ملکہ پچھلے پاسیوں سٹیا چیر کرتہ
وضرتی وگ زلیخا بیتاب ہوئی لیکے تنگ کر دی لیر لیر کرتہ
گریبان امید زلیخا دے پرزے کیتا یوسف دا پھاڑ تشہیر کرتہ

موہوں آکھدا اللہ اکبر دور ہٹا صدق صبر دا ہین فقیر کرتہ
مے بین ڈاریاں یاریاں توڑ چلیوں لیندی بیچ کے پکڑ دلگیر کرتہ
ایہہ بھی معجزہ عشق مجاز دا ئے شق ہو گیا بدر منیر کرتہ
بچا گئے تس گیا ال بہت عزت عصمت دا شاہ منیر کرتہ
شعلے آتشی ساڑ سواہ کیتا اوہدے عیش دا نرم حریر کرتہ
دا آمد رکھیا اس امان مولا جیہڑے معنوی آخوش تصویر کرتہ

عزیز مصر دے کول جھگڑا

آئے ویڑھے دروازے کول دونویں اللہ وچ قرآن فرماوندا ئی
کہیوس یوسفوں کیوں حیران ایڈا کوئی لیندی ول گھبراوندا ئی
بی بی سمجھیا کھولیا بھید یوسف جیہو کہندا تے غوطے کھاوندا ئی
سنی بی سالن پی تیج اتے لا کے کالجے ہتھ جیتا وندا ئی
کیا سزا اس شخص نوں ہین جانی تیرے گھر جو عیب کماوندا ئی
ایہو فائدہ لیندا پالنے دا وہ فرزندی دا صلہ پہنچاوندا ئی

کھلا ہویا سی ملک عزیز اگے ساری گلیاں رنگ وٹاوندا ئی
باہوں پکڑ پیار دیاں پچھے تے اوہ ہس کے گل لاوندا ئی
لگی کہن عزیز توں نال چھیتی ایس بندے تول شرم نہ آوندا ئی
تیری میری آبرو دا چور شیشہ مندے فعل تھیں نہ شرماوندا ئی
ہوئے قید یا سخت عذاب لگے مولوی سیہڑ یا جاوندا ئی
بدلا خوف نہ کر دا اے پر دیاں دا کرم کر دیا تیر چلاوندا ئی

Marfat.com

حضرت یوسف علیہ السلام سوہنا رت ملک نوں آکھ سناوندائی
نفسی خواہش کیتی اپنے وربتی نال اکھیوں نیر وہاوندائی
ڈردا الگ کھلوتا ڈرک ورنا میں میں بدی دا نام نہ بھاوندائی
میاں کی تقصیر غریب غلام بردا اتے رب دا خوف ڈراوندائی

عزیز دا زلیخا تھیں گواہ طلب کرناں

زلیخا نوں کہن عزیز لگا پیا سچ نشان دکھا کوئی
ہوئے عدل دے وچ بدلی گواہ باجھوں لگے نہیں ہو ہور رشوت ایا کوئی
کیسے بھال ہی شاہد لیا جھ تائیں مدعی وادعوی روا کوئی
الیویں باجھ ثبوت تعزیر دیئی ایج کرے نال ہیبے ریا کوئی
ملکہ آکھدی کوئی گواہ سداں اندر خلوت خانے نہ خبر وی جا کوئی
میں کل ڈھی ایہہ جیراں وچ جاندے کوراں ترے جیہا ماجرا کوئی
غصے نال ہن یوسف نوں کہن توں نے کیتا لیے میرا جیہا کوئی
ہر طرح دے نال زلیخا ترے باقی چھڈیا بیانہ جا کوئی
دس نوکراں برد یاں کہو مانوں دید شاہی پوشاک پہنا کوئی
تیرے نال مرو تاں کیتیاں میں کیتا نہیں دکا چھپا کوئی
نشاں ملک خزانے سبھ تیرے پیا بجھیا حکم فرما کوئی
توں خیانت امانت وچ کرن لگوں عوض بہر اکہ جفا کوئی
پیا ہو دا دریا تیغ برید لگے ایہ ملے شدید سزا کوئی
مولا بجھیں حشر دے روز دا لم نائیں فضل دے باجھ بچیا کوئی

عزیز دا یوسف نال پیار کرناں

لکرن عزیز نے تھیا غالب آ گئے غضب دے وچ حکم سنان لگا
اہنوں لیجا دیا زنجیر اہت لوران یوسف نوں طرف زندان لگا
اندھسار جیہے ہوئی بیدا ونگی ہی جرم کوروں وچ سٹن نال لگا
بارگاہ الٰہ دے وچ یوسف سجدے پیتے تذلل کرن لگا
میوں میر اگلندہ نہ کریں آیاں شہرہ مجھ دا اہوں جہان لگا
دیکھیا باجھ قصور دے قید خانے بھیجن مصر دا شاہ سلطان لگا
توں سلطان اکبر سلاطین دا ایں رکھے اسلامی عرض الان لگا
کوئی عیب تھیں بھیج گواہ میرے کرن اگے غیب دا ان لگا
تیری باجھ انداو کریم کوئی نائیں کدے ہی کسے مکان لگا
کر کے کرم ہمایاں لینے بیر دا شوہ دے دج دلاں لگا
التجا منظور قبول ہو گئی دیکھو تہندی رب بچاون لگا
شیر خوار بچے رخساراں وچوں دس اپنے رنگ رحجان لگا

کمسن طفل اوہ تے ہمسایاں دا سچ گواہ دے فرق بتان لگا
ہوا الٰہ پار کرم دی نال مدد دس معجزہ ماہ کنعان لگا

شیر خوار بچے دی گواہی

گواہی گواہ نے آن دتی مولا مہر دا مینہ برسائیا ئی!
ابن عم زلیخا کوئی آکھدے نے کھول حال احوال بتائیا ئی
برسر عصود بیاد اَلتمر شیر خوار گواہ بنائیا ئی
منہ وچ شیر کھڑا او نا ہتھ لڑکے کچھڑک زنانی نے چائیا ئی
دیویاں حس کے اوس معصوم کولوں پتہ ملک تطفیر چھپائیا ئی
لگا کہن اے شاہ گواہ ہاں میں شک شبہے دا نام مٹائیا ئی
پچھلے پاسیوں پھٹی قمیص جیکر تاں زلیخا نے ظلم کمائیا ئی
اکھیں ویکھیا آپ عزیز کڑتہ پچھلے پاسیوں پھٹیا آیا ئی
کر کے جوش نوں ضبط خاموش ہو گئے سر سٹ عزیز سر آئیا ئی
اے یوسف منہ پھیر لے اس طرفوں ہے نال عزیز فرمائیا ئی
پردا پاز لیخا دے پاپ اتے بھل بھل کے راہ بھلائیا ئی
تساں زناں دے مکر عظیم بیشک جھوٹھ بہتان لگائیا ئی
تحقیق تو ہیں گنہگار جرم عزت بیت دا نام سکائیا ئی

شاہد خاص زلیخا دے خویش وچوں جیں ماجرا سب سنائیا ئی
کڑتہ چرندی سنی آواز میں بھی ایہ زلیخا نے زور لگائیا ئی
یوسف آکھیا صاحبہ بچڑا ایں تھیں ایسنوں شاہد ٹھہرائیا ئی
کم سن طفل وچارے کد بولنا ایں شہ عزیز خیال دوڑائیا ئی
دس لڑکیا گل کی یاد تینوں مولا قدر تو ں بول بلوائیا ئی
اگلے پاسیوں پھٹی قمیص جیکر عیب یوسف دی گردنے آئیا ئی
دگے پچھے دا سمجھ لیو خاص مطلب طفل سچ دا سچ الائیا ئی
ظاہر جرم زلیخا تے ہویا ثابت حضرت یوسفوں بچائیا ئی
بتھ پھیر اعوش دے وچ لیکے نازک بردوا جیوپر چائیا ئی
اے فرخ شمائل توں ہو صابر تیرا شان میں ہور ودھائیا ئی
اِنَّ کَیْدَکُنَّ عَظِیْم کہہ کے تے زلیخا نوں جھڑک ڈرائیا ئی
توبہ کر بخشا تے سٹ سر تھیں جیہڑا بھار گناہ اٹھائیا ئی
داغ نیک بند دامن پاک یوسف اپنے شر تھوں داغ نہ لائیا ئی

زلیخا دی ناکامی

وائے شومی بخت فساد تیرے پچھے وچ بیداد فریاد کر دی
پھٹعین بے چین دگار خستہ نشہ کام ادہ خانہ برباد کر دی
ہو کے قید زندان ہجران بلبل یاد خاست مرد آزاد کر دی
چیخاں دہیاں چھاتی فلک پیتا نعرے درد انگیز ناشاد کر دی

پردہ پوش محل وچ آئی روندی ہائے ہائے پکار بیداد کر دی
نیم شب آداب کھلیں ہم بسمل پئی عشق والا سبق یاد کر دی
تخیل وچ قصر امید مقصد کدے ڈھاوندی کدے آباد کر دی
زرنہ دم بھی طوطی باغ مغرب یاد پئی کمند صیاد کر دی

Marfat.com

پھڑکے فکر دی تیغ میدان غم دے آپ اپنے نال جہاد کر دی
دھکے ماردی جھلئے سودا وحشت حسرت تیغ نوں پئی امداد کر دی

غنچہ آس وچ یاس کرما جھڑی پھیر اوہ ہیں پائے سحری باد کر دی
غم تے غم دا اگ سوز سوز اتے نالے نالیاں نے بے مراد کر دی

زلیخا دی فریاد

میں گل چین ٹنگے گئی بسان باغ اندر اس جگر شیا خاران چیر میرا
اوہ شاہین شاہ نہ قید ہویا اٹھا پھیا دام تزویر میرا

اڈ اڈ تھکی چکور ردیو انگ تتی بلے نظر نہ بدر منیر میرا
ماسہ پاس ناہیں نی قدرت ناہیں خالی استخواں کھڑکے سر یر میرا

دستہ آرزو دا مڑ دست پکڑاں پکڑے ست ناہیں دستگیر میرا
قطرہ آب وصال نہ لبھیا حاصل سک گیا لئے ندیاں نیر میرا

پھر کے گرد اے گردش آسمانیاں دے پر شور نالہ شب گیر میرا
پکیا سا ہووے گھر برباد کیتا قاتل حسن دی ار شمشیر میرا!

کیتے اکھیاں گئی دریا جاری رہیا گل دل خشک اخیر میرا
لاشہ زمین لتے بیقرار تڑپے چرخ نارہ جیسے خوش تصویر میرا

شاہنشاہ عالی بے پرواہ یوسف کیتا حال پامال فقیر میرا
سڑ سڑ پاس وی ناربام شاہی ہیں اداس نہ پاس امیر میرا

میرے پاس لکھ پاس احسان سدکے پاس پاس آکے تاثیر میرا
بھیجیں وس سوا اس قیاس کوڑے کم راس نہ کسے تدبیر میرا

مجبور چور مجبور مجبور گھٹی دل پکڑیا زلف زنجیر میرا
طرف طرف کو کہاں گستے حرف کھاں دا الحمر ترڑیا طرف تقدیر میرا

غم دے دریا وچہ غم دیاں لہراں

غم دا زور پر زور گھنگور غم دی پیگئے شور پرشور جہان غم دے
کوہ جیہے وصال بھی غرق کیتا زیر و زبر ہٹھیں ابر باران غم دے

ریزے ریزے ہوئی امید کشتی ٹھلے نوح تھیں وڈ طوفان غم دے
دم دم زلیخا دم پر غم ہر ہر یا سیوں ہوئے اعلان غم دے

جاگو غم دو زاہد دیاد غم دی رنگا غم گھڑیال جان غم دے
رکھے اکھیاں تے چھاتی گھٹ لائے تخنے کھلے تے عشق سلطان غم دے

نغمہ ساز غم دا ساز چھیڑ بیٹھا گاویں غماندے راگ دیوان غم دے
صد مثل ستارڑے جیڑے لگ گئے چھوں نکل تان غم دے

جدھر تکدی غم دا غم دس بھریاں بستیاں تے بیابان غم دے
گل پھل غماندے غماندے گلدستے ودھرے آکے باغبان غم دے

غمدی رات کالی خونی روز غم دا شعلے مارو نے زمین اسمان غم دے
شالہ منزل مقصود تے پہنچ جاون پٹے غم دے راہیں کاروان غم دے

خریدار غم دی غم دے شہر اندر کھولے اکھیاں وچ دکان غم دے
لگے کئی ہتھیار وجود غم دے تیغاں برچھیاں تیر کمان غم دے

Marfat.com

انہاں دھرت تے دھول بھی چول جاندے نائیں سوکھڑے بھار اٹھان غمدے
لگ اگ گئی رگ رگ اندر رم رم وچ دیو چ ارمان غمدے
خوشی سکھ سہاگ جہان سارے تینوں جہدیاں ہجے نے دان غمدے
بزم غم میخانہ غم کھلا ساقی غم پئے جام پلان غم دے
بے غم نرق کھیسی غم میرا مینوں لے ڈوبے مان تران غمدے
مفلس نہیں ہیں کی اے غم مینوں میرے کول ہزار سامان غمدے
میں وچ غم ہیں غم اندر وچ موج ماماں سلعت وقت تے ورد شان غمدے
نہ خوشی عیش کو احترازہ مینوں من لیئے نے امر فرمان غمدے
غمدیاں عاشقاں نوں کہیا غمدا پئے ازل تھیں وچ زندان غمدے
آبی بادی نوری ناری اے خاکی متھے عاشقاں دھرن نشان غمدے

بھٹی غماندی گال لیمار غمدا مارے جگر وچ وچ دوان غمدے
لٹی گئی ہیں مغربی دی شاہزادی اپنے کر تے فریاد غمدے
مینوں غم کھادا سنہ تے ہیں غم کھادا ان غم لگانے خوش کھان
درس غم دے وچ مولوی غم بیٹھا شاگرد پئے سبق پکان غم دے
کراں شکر غم دا غم دی مہربانی بیحد غم بخشے مہربان غم دے
بیلو زر غم غم دیو طلبگار دیرے جھیرے گل میں مہمان غمدے
اک دم گندے جیکر غم باجھوں کفر محمدے اہل ایمان غمدے
آن بان غم دے شوکت شان غم دے لگے آن اندر آن بان غمدے
غم کم کیتیاں غم نہ غم بخشے مذہبوں وکھرے پنیے انسان غمدے
غم وچ وصل تے وصل وچ غم دا لکھ غمدے راز جانن رازدان غمدے

مست قلندر

اے مطلوب مقصود مقصود طلبی مینوں بخش مقصود مقصود ایں توں
ذاکر ذکر مذکور ظہور آرا دیر و حرم نے ساجد مسجود ایں توں
الیسار ق تو ہیں وسطرف تو ہیں معبد عابد تے جابد معبود ایں توں
کدے سنے ملائکاں بشر آتے شاغل وچ سلام درود ایں توں
جے پکاریا سنے اوندی شرم مینوں نحن اقرب تے قریب موجود ایں توں
اکھاں کسے توں محدود ایں توں تیری حد نائیں لا محدود ایں توں

یار یاری ہند یا کرم سار اخاص سعد سعید مسعود ایں توں
لے اخلاص شہود دے مکان باطن خبرے کی اسرار نمود ایں توں
کدے زلفاں وچ لٹکنا ایں نزد آ اکرچھانور وچ نور وجود ایں توں
آتا احمد ابراہیم ترمیم کرنا ایں کدے عیسیٰ مسیح موعود ایں توں
دوجا کہواں تاں وقتی دی پوہے بخلی احد ذات برکات خوشنود ایں توں
تیرا حد و شمار شمار نائیں بے انت تے لا معدود ایں توں

تیرا پتہ لگے مڑ توں رہیں نائیں نال لوڑ دے تاں نا بود ایں توں
دالخہ مست قلندراں ناچ کیتے حامد حمد حمید محمود ایں توں

Marfat.com

مصنف دا خیال

درد دلاں دی پوے پلا جینوں کدی اوہ بیمار نہ چھپدا ئے / کرکے حیلیاں جھل پیاو نداے چڑھیا عشق بخار نہ چھپدا ئے

شہر مصر اندر گھر وگھری دھماں ہی بیمار یدا بیار نہ چھپدا ئے / بھاویں لکھ پئے تلیئے پردیاندے کھا پریم بازار نہ چھپدا ئے

جاں حال کو کن جوتیر یہ چشماں زخم حسن تلوار نہ چھپدا ئے / جانباز پتنگ رہن چھپے پراں شعلہ نار نہ چھپدا ئے

ضبط کرن نہ منصور بھاویں اندر موج اسرار نہ چھپدا ئے / کوئل کالی نوں دل وچ نہ رہے جھجی نیزہ باز اسوار نہ چھپدا ئے

بلبل طوطیاں قمریاں چہکناں ایں کھڑیا باغ گلزار نہ چھپدا ئے / گل خار دے وچ نہ رہن چھپے اندر گلاں دے خار نہ چھپدا ئے

بھاویں گرد وٹی پوشش اندر ہوشیاں ہوسے عالیجا سردار نہ چھپدا ئے / چھپ لک کے عیب لکھ کرن ایہہ بخشنہار غفار نہ چھپدا ئے

جیون زندگی دے پھیرے وچ گذر جاون آیا موت دا وار نہ چھپدا ئے / عیار وچ الکھیاں چھپیدیاں نے اکھیں وچ غبار نہ چھپدا ئے

جاں ملی قبر شہید سندا زندہ گور مزار نہ چھپدا ئے / عاشق سولی ویکھ نہ چھپدے نے غازی جان نثار نہ چھپدا ئے

پڑھے زلف زنجیر مشہور بلبلیں اندر جال شکار نہ چھپدا ئے / صدف وچ موتیاں جیہڑا صاف نکلے سخن ور شاہوار نہ چھپدا ئے

چڑھیا چن نہ چھپدا رات کالی زلفاں وچ رخسار نہ چھپدا ئے / چھپن زمین اسمان جہان دونویں دائم یار دا پیار نہ چھپدا ئے

چنگیاں گلاں

ویکھے موج بہار سندی جیہڑا پاک نگاہ تھیں تکدا ئے / گند مند کھادا جنہاں میٹ اکھیں لاشہ وانگ مردار ترکدا ئے

بچیں جنہاں دے چھڑن طوفان پاپوں نہاں کھاند بچاں نکلدا ئے / پانی حرص دا لاجھیدیاں وچ پیراں کسے منزلے چل نہ سکدا ئے

پیوے آبحیات سنگے رہے زندا جیہڑا اہیر دا لی پھلی پھلدا ئے / بندہ بندگی وچ مشغول ہوسے کرد اکرم کریم نہ تھکدا ئے

بندہ عاجزی دی ندی جھوپ جاوے سرداں ناہیں شئے شکدا ئے / دائم لوٹیاں بھیاں رہن جیکر ماں بچیوں کدے نہ الکدا ئے

مصری عورتاں دے زلیخا اتے طعنے

اگے پچھے زلیخا دے عشق والی گل مصر دے وچ مشہور ہو گئی / طعنے لاندیاں عورتاں کرن جیہڑے پیشے دے کر مہم ہو گئی

Marfat.com

جھل گئی عزیز دا ننگ عزت عقل فکر تے ہوش ٹھکانے دور ہو گئی
نہوں نال غلام دے لائیکے تے جھلی کملی مغربی حور ہو گئی
بڑی سائٹر کے بڑے دی ہوئی بڑی سارے جگ تے نشر مشہور ہو گئی
تنگی لا چلسے لیلانہ مقصد صبح زندگی شب دیجور ہو گئی!
لگا غم زلیخا نوں شہر سارے تھاں عشق دی بات ظہور ہو گئی
اوہدان اس عشق دی نار کوکوں نار کوئیوں سیاہ ضرور ہو گئی

اگو رہا پردا بھی نہیں قبول کردا ہر پاسیوں نا منظور ہو گئی
ہو کے شاہزادی وارث مصر سندی وچ عاجزی دے چکنا چور ہو گئی
بیشک وچ خطے دے ہی ظاہر کھاں رہاں یوچ رنجور ہو گئی
تیر چل گئے طعن ملامتاں دے جھلی جھلی مغروب مغرور ہو گئی
بس ہن میں ہنے ریستاں بیر نا اندرون ہتے عشق تنور ہو گئی
چھم چھم رونیدی ترسدی تو ترسے دائم وچ فراق چکنا چور ہو گئی

زلیخا دا دائی اگے رونان

زلیخا دی جان نے طعنیاں دے مصری عورتاں تیر چلاندیاں نے
نی میں جیوندی جاگدی موئی ہتی ناراں مصریاں ہنے لاندیاں نے
رمساں میریاں سر بازار باندیاں ناراں ہتی نوں عورتاں ستاندیاں نے
الٹے زلف محبوب دی نہیں ٹریاں ناہیں بھیدیاں ناز وکھاندیاں نے

اگے دائی دے کیرنے کرن لگی وکھی اکھیاں نیر وہاندیاں نے
آکھن بڑے دی ہو گئی پھیر بڑی جو دی وعزور جتاندیاں نے
واقف نہیں اس عشق دے سیکنے ہتھ چھتی عیش دی رات لگھاندیاں نے
برق چشم جاناں دی کھن لگے دائم جاناں بھیر بجھکے جاندیاں نے

دائی نال صلاح

اندھیاں اتے آکھیا میاں تو ساڈے دین دا پتہ بتا دییے نی
جلیل کے ہور حسن ساہ مٹی بجلی حسن دی سراں تے پا دییے نی
ہنے دین والیں ہوا سارا شوخ شوخیاں کھیں جلا دییے نی
محفل میلے دے وچ مکان شاہی کھانے رنگ برنگ پکا دییے نی
آپے دیکھ پریشانیاں دے لگ سارے حسن خود دی ہوش دے تخت اڈا دییے نی

جھیڑے بڑے دی لاندیاں لیک تیوں اوہ سن تے دی ان دی شان دکھا دییے نی
دیکھے عورتاں نہاں میاریا نوں تیغ ناز دا زرہ چکھا دییے نی
تاب نظر کی کیدی بیش دلبر ہادیں کیڈیں عشق کے ا دییے نی
کالی رات اس بزم عورات اندر روشن حسن دی شمع لیا دییے نی
بچی پچھراں میلیں تملیں منزل انہاں بجھ تلو ین رڑھا دییے نی

مست حسن دے مٹھ شراب کچھوں اک گھٹ دیدیم پلا دییے نی
ہوس وقت ملامتاں دے وچ دائم دائی آکھدی ڈھل نہ لائیے نی

زناں دا آوناں

دتا حکم زلیخا نے باندیانوں سے وقت پیغام پچاندیاں نے
تحتاں تو ایاں ملے پیغام شاہی سار سندیاں شاہ بچاندیاں نے
نہا دھو کے پہن پوشاک زیور نارو ں چشم چراغ جگاندیاں نے
سُرخ لباں لطیف یاقوت مینی لالو لال کمال سوہاندیاں نے
شاہی شعلیوں خودی غرور چائیاں اپنے آپ نوں وڈیاندیاں نے
آزاد مصرانیاں شاہ پریاں اسپ باد تے اُڈیاں جاندیاں نے
آئیاں ول زلیخا دے وچ خدمت تسلیمات تھیں سیس جھکاندیاں نے

گھر شاہاں اج دعوتاں تساندیاں گھر گھڑی شتاب سناندیاں نے
پڑدے والیاں بیبیاں رنگ بھریاں سوہنے ویس تے توپ پچاندیاں نے
غیرت والیاں تیلیاں حسندیاں برق چشم اُتے رُخے پاندیاں نے
سوہنے ہار سنگار چھنکاندیاں نے خوشبو مشک گلاب دھماندیاں نے
زلفاں پیچ کھلار رخسار اُتے سورج راتدے وچ چمکاندیاں نے
چالاں چلدیاں ڈاراں دے ڈاڈیاں قدم ناز دیناں اُٹھاندیاں نے
لگے شاہی محل رنگ دائم رنگ رنگدے روپ چمکاندیاں نے

شاہی محل وچہ بیٹھناں

مہمان شہانیاں گولیاں نے سجیں شاندیناں بٹھائیاں نی
طاش باندیاں شاد بشاش رکھے تے رکابیاں ہتھ ٹکائیاں نی
شیرین پھل ٹکا کے وچ تھالاں چھریاں تھاندیوچ پکڑائیاں نی
باشند دست برخیز بے خورش خوردن جوتاں جمل جماں جگائیاں نی
نی ہن وقت شہبانے آ کے زنے داداراں تاں راں میں بھجھائیاں نی
دائی آکھیا عجب لباس سوہنا جس صفاں کئی بار گوائیاں نی
جلدی جا کے مغرب دی شاہزادی گلاں کیتیاں نال صفائیاں نی

اُتے پھلاں دے ہار آمیز کیتے تلے چادراں زری دچھائیاں نی
خوش رنگ لطیف لذیذ کھانے گوشت کھیاں شیر ملائیاں نی
کھاد چیز کے پھل پیار لیوتی مانولدتاں دون سوائیاں نی
زلیخا رجھائے لگے نار یانوں آکھیں دائی دیناں بلائیاں نی
دعوت کراں دا مقصود دائی جس واسطے خاص منگائیاں نی
جنت کت جیلے دسے آن جلوا گھر طیاں تنگ گئیاں آیاں نی
دائم یوسف علیہ السلام اگے عرضاں درد انگیز الائیاں نی

زلیخا دی عرض

اکن عنتی کریں منظور میری جانی سوہنیا گھول گھمائیاں وے
ہو کے مغربدی جانشہزادی عرضاں کیتیاں ونگ گدائیاں وے
تیرا عشق نہ رہی لا ماں یاد اسی اندر خواب دے مینوں ملائیاں وے

رہے شاد آباد اقبال دائم گولی ہو دا کرے تے آئیاں وے
باپے خویش وساکے ٹھر جھوٹی تیریاں محبتاں لائیاں وے
توہیں دیباں نام عزیز مصری توہیں وطن تھیں دور کرائیاں وے

Marfat.com

ہن کیوں دور لڑ ر انساایں میں وچ کی قصور خطائیاں وے
قدمیں لگیا نوں دھکے ماریوں نی واہ واتیریاں بے پروائیاں وے
ملکہ ملک عزیز دی دیوانی پیاں مصر دیوچ دوہائیاں وے
اک عشق تیرا ہی ساڑ دا اے دوجا مہیتیاں مار ستائیاں وے
سن سن لگے کالجے سلکھ سد باندے آئی لباں تے جند گھبرائیاں وے
سچ کوڑ دا فرق نتار دسیں کریں سوہنیاں کرم فرمائیاں وے
قدر انہاندے مان تروڑ ماہی بھلا بھاہیاں کریں بھلیائیاں وے
اج کریں شرمسار میرا لڑا ڈھی درد فراق ستائیاں وے

بند بند میرا کر ٹکڑ پیا لے تیرے عشق نے وانگ قصائیاں وے
تیرے عشق آزار کے کل میرے میریاں کیتیاں جگ رسوائیاں وے
اپنے برے دے مگر فقیر پھر دی طعنے دیندیاں نڈھیاں مائیاں وے
پکیے تنگ اج اک میں بیچ لائیا سبھے عورتاں سد بلائیاں وے
چل انہا نوں ذرا جمال دسیں جنہاں طعنیاں نال جلائیا نوں
بال بجلیاں چل محل اندر جتھے کردیاں ناز ادایاں وے
شکوا ناز غمازنہ باز آون ناراں خودی غرور نے چائیاں وے
تیری باندی آں نفر غلام دائم میریا والیا فارتاسیائیا نوں

عورتاں دے ہتھ کٹے جانے

کیتی عاجزی عرض منظور یوسف اکھیں شرم دیاں نوائیاں نی
کالے نین سوہنے نکتہ خال کالا زلفاں کالیاں گھٹاں چڑھائیاں نی
لباں لال یاقوت تے لال چشماں لعلاں لعل تے جان فدائیاں نی
اللہ اکبر پکار کے اٹھ بڑیاں تلیاں دیتھیں زمین تے جائیاں نی
رجن چیت تجلیاں کھل گیاں نہ تاں زنانیاں تے تھرتھرائیاں نی
لگے نین تلے پریشان بیخود خودیاں خاک دے وچ ملائیاں نی
ہتھ کپ بیٹھے چھریاں مار سبھناں الٹ پلٹ بیتاب سدھائیاں نی
ہتھیلیاں نی وڈھے ہتھ ناراں ہیبت وچ سرکار دی آئیاں نی
نہ ایہ بشر نہ ایہ غلام بردا ما ھذا البشرا دیاں پیاں دوہائیاں نی
ایہ کوئی ملک ملوک بزرگ کامل بندے وچ کہ ایڈ وڈیائیاں نی
پیہوسیاں انجلیاں کپڑے گاہیوں نے اکناں سطیاں جیبر کلائیاں نی
اتے شمع مثال تپنگ وانگوں سرپیر تک گھول گھمائیاں نی

کرکے غسل تے نویں پوشاک لائی حسن بجلیاں نور چمکائیاں نی
مژگاں کالیاں تے ابر و قوس کالے فوجاں کالیاں نور و نقش ہائیاں نی
سوہے لال رخسار تے لال ہیرا جن چودھویں نقاں لائیاں نی
وڑیا آن مکان وچ شان والا کھانے کھاندیاں جتھ مصر لئیاں نی
تیغ حسن یوسف بے نیام ہوئی فوجاں ہوش غرور اڈائیاں نی
ذوق دید اندر محو مست ہوئیاں ہوش جند شاہ بھلائیاں نی
جلی حسن تکبیر وہیر کھلے لالو لال حلال کدائیاں نی
لگیاں کہن سبحان سبحان اللہ کوکاں کوک بلند سنائیاں نی
ان ھذا الا ملک کریم سرپیر تک نور صفائیاں نی
ہتھاں کپیاندی بھلی سدھ گویا جسموں کیتیاں رخ ودھائیاں نی
ہویا فرش سارا لالو لال لہوں پیڑاں پریم نہ کسے جتائیاں نی
تن سوہنیاں دے دیوانیاں ہویاں تن شتو کرکے جھلیاں عشق لائیاں نی

Marfat.com

ہٹریاں بچیاں وچیاں وچ دڑداں اچی کوک تے کوک کرلائیاں نی
فی ایہ کون تہزادہ ہے شاہ خوباں جس بجلیاں حسن جگائیاں نی

ہنے ہلے دی بچی آواز آوے واہ واہ ضیا قتاں وید کھوائیاں نی
دائم پیگیا شور محل اندر سکیں ستیاں عشق اٹھائیاں نی

زلیخا دا جواب

دلی طعنے جیہڑے تسی لاندیاں ہو نی ایہ اوہا جے بے پرواہ میرا
اوہدے عشق وچ میں بدنام ہوئی دیکھ لیا جے حسن دا شاہ میرا

نی برسدے برسدے نین میرے نت لباں تے ترسدا ساہ میرا
سچ کوڑ دا کرو انصاف ذرا دیکھو عشق دا حسن گواہ میرا

میری گرہ محبوتی اوہدی سر مہری بخشے وصل تائیں جا بیجا میرا
لائی گھر میرے اگ چراغ گھر دے ہو یا مال متاع تباہ میرا

یا باں فراق دے پھیراں رسوندی ہو یا خوشی دا ملک تباہ میرا
طعنے وت بھی لاؤ سو گلیو نی گیا شک شبہ اشتباہ میرا

از خودی دا بام بلند شاہی ڈِتا درد سیلاب نے ڈھا میرا
اکھیں کالیاں کالڑی رات پائی دل قید وچ زلف سیاہ میرا

میرا اوہنوں بھی کیتا بیکار میری عقل ہوش نہ ٹھکانہ اوہ میرا
پاکباز ممتاز شہباز یوسف کرسی معاف قصور گناہ میرا

میرے پہنچیاں کدوں مقصود منزل خطرناک ہے لمبڑا راہ میرا
مہرباں ہوسی بعد الموت شاید دائم مست ڈھولا ماہی ماہ میرا

عورتاں دا تسلیم کرناں

ٹیر سائیں نوں کہے غلام بردا دہ وحوش نادان گوارے نی
ایہ تے ملک ملوک جمال احسن بادشاہ سلطان سردارے نی

ایسی صورت کدوں وچ فرشتیاں دے عرش فرش ایہدا مدد گارے نی
صورت لبشر دی ظاہر نظر آوے چہرے چمکدا حق انوارے نی

جیہدے ہتھ آئی ایسی عجب نعمت تیرا اینے بخت بیدارے نی
نی اوہ دوہاں جہاناں دا اینے وارث حاصل جنوں دیدارے نی

اے زلیخا ہزار مبارکاں نی بینظیر تیرا جانی پیارے نی
گذری گل دی بخشش تقصیر ساڈوں ہوئی اساں تھیں غلط گفتارے نی

جاتا اساں کوئی نفر غلام بردا کیتی کسے نہ سوچ وچارے نی
کوہاں فرق ہے دید شنید اندر ایہدا شان شوکت بیشمارے نی

ہی سب شرمندیاں تدھ لوں بخشیں عیب ہن غرض پکارے نی
شالا یار دا وصل نصیب ہووی جیہدی نت تینوں انتظارے نی

ایں جلیاں بھلکے گل کیتی ایتھے ہور دا ہور اسرارے نی
دائم ملے جمال وصال ہو دا روشن حسن دا نور بازارے نی

جواب زلیخا

ہتھ جوڑ کے بیباں ایس گے کر کے بند الگ مکان اندر
نی میں ایس بھتے ہنگیا ایس تائیں لگی اگ فراق دی جان اندر

رو رو کے کہیا اپنا آپ اس نے آندا کوئی نہ حرف زبان اندر
کیتے لکھ ترلے بے پرواہ اگے آیا ذرا نہ وہم گمان اندر

بے مناں کریگا میری مراد پوری بیشک پیگیا قید زندان اندر
تنزل کریگا ہوگ حقیر دائم خستہ خوار ذلیل جہان اندر

Marfat.com

یوسفؑ اگے عورتاں دے ترلے

رناں کرن گزارشاں ادب سیتی آئے ہیں کھاں حسن دیا سائیاں نوں
تیریاں وچ صداقتاں شک ناہیں گلاں سامنے دیکھ آزمائیاں دے
تینوں تیری تجلی دا واسطہ ای بخشیں دیہریاں عیب خطائیاں نوں
جھڑی آن ڈگے پیریں وچ روندی کریئے مول نہ ایڈ جفائیاں دے
دکھاں وچ ودی اٹھے ساہ بھری جھوکاں پریم تساڈے لائیاں نوں
بیکے دل تھوڑی کریں ناہیں ایہو دلبرا دلربائیاں دے
بیکے تنگ ہتاں کرے جنگبازی بھری نال اندوہ ایذائیاں دے
شوہی چاہ تڑا ابن ستاں نے نوں کھلاں الٹیاں لٹ لیائیاں نوں
من گل زلیخا دی جو ہیں آکھے اسیں کرن سفارشاں آئیاں نوں
جے زلیخا ہوسے مرغوب خاطر اسیں ساریاں شکر کمائیاں دے
کرے زندگی وا بل بھر لطف حاصل سینہ میلیئے گھت کلائیاں دے
زہرہ مشتری ترسدی چرخ اتے جاون صوفیاں بھل صفائیاں دے
ورن تبکدے بت پرست ڈٹھے اساں نے حسن دکھایا نوں

پاکدامناں توں ریا نیک مرداں ایں کردیاں سیس نوائیاں دے
تیرے حسن زلیخا نوں موہ لیا پئی کوکدی مثل سودائیاں دے
تشنہ لب نوں وصل دا جام دیندوں ڈھاں ساقیا کیوں لگائیاں نوں
صد چاک سینہ غمناک دائے دیندی بھری دردیں دوہائیاں نوں
اوہدے درد بھرے سنگے دین اچے نت روندیاں رہن ہمسائیاں دے
اوہنوں ساڑ نہ وچ ملامتاں دے کریں مہر تے کرم فرمائیاں دے
یار یار دیاں ناراض ہوکے دیندے سخت شدید سزائیاں دے
شاید قید ہوویں توں بھی قید خانے بس ادکھیاں فیر رہائیاں دے
مینیں نال یقین خوار ہوویں جے تیرے ویتیاں نازادائیاں دے
جیہا تے ہتھوں رکھیں خدمت وچ حاضر ہاں اسیں بھی وچ سہیلیاں دے
زلیخا کی جیہڑے اساں اگے پریاں دیکھ جمال شرمائیاں دے
زاہد دیکھ ساڈوں جبہ پھاڑ سٹے حوراں کرن ہیش لڈائیاں نوں
دائم ہاں وصال بہار چھوڑے رناں حسن دے باغ سوایا نوں

عورتاں دا مشورہ

حضرت یوسف علیہ السلام کہیا چھڈ کوڑ دی قال مقال بی بی
بھرم پیوں مٹا نیکے شرم عصمت استغفار کی میری مجال بی بی
ہوکے زرد پیلے پئے خاک رلسن صداہیں سوہنے رنگ لال بی بی
ہر حال حاضر ناظر ہر جائی خالق خلق دا رب جلال بی بی
وطنوں دور غریب مسکین ہاں میں تسی کی جانو میرا حال بی بی
دھروا آن کوئی دو فریب جہان لگے دیندا اک نہ پیشگے وال بی بی

ہو کے نفر غلام حقیر بردا دیکھاں غیر منگہ اٹھال بی بی
مینوں حسن جمال اندی ریجھ ناہیں ما نوں اپنے حسن جمال بی بی
حسن جوبناں رونقاں بخشیاں نے کر واسطے دل خیال بی بی
جاؤ نکل ایتھوں چھڈ وچنڈ میری ساڈے نہیں مراتڈے نال بی بی
محرم حال میرا حال جاندا اے جیہڑے وچ درگاہ سوال بی بی
دکھی دلاں نوں کیوں دکھاندیاں ہو غم ماردا اجر اشال بی بی

Marfat.com

باغ شام والڑے پہنچے پنچھی ٹھپ لیا ایہ مکر دے جال بی بی
خبردار مت کوئی کرو چھیڑ مینتھے بھن سٹساں آہ نکال بی بی

کھا کے خوف زلیخا دے کول آئیاں نی اوہ کردے احد کمال بی بی
تہمے کردیاں نسدا دور ہتھوں کر قید آوہنوں سنگل ڈال بی بی

آخر کار بردا ایترا انقرور دا اُٹھ لیائی دے سکے مال بی بی
سختی پا بچہ نہ ہووسی نرم ہرگز لوہا نا ویکھے لئے گال بی بی

اتنا تیک رکھیں اندر قید چر کرے نہ اقرار وصال بی بی
ہو کے تنگ تنگ آ سنگ رلسی رس میں ڈیسی تیر نیال بی بی

اوہنوں بھیج زندان مراد پاسیں نہیں ہیگی ٹال مٹال بی بی
ہوسی دور فراق اندھیر دائم لاماٹاں مارسی بخت اقبال بی بی

یوسف زلیخا دی تکرار!

مینوں بخش مراد مراد وندا کجھ تیک فریاد وستا دساں میں
یوسف آکھیا کریں کروڑ جھیڑے غیر نظر نہ کدے بھی پا دساں میں

ملکہ کہیا کیوں پیا بنیں دشمن دکھ درد عذاب پہنچا دساں میں
یوسف آکھیا صبر تے ورد ساتگا بھانویں لکھ تکلیف اٹھا دساں میں

ملکہ آکھیا کرانگی قید تینوں سنگل بیڑیاں سخت بنھا دساں میں
یوسف آکھیا لکھ پروا نائیں توڑوں آئی نوں توڑ نبھا دساں میں

دے توں بھلکھ تریہہ دیناں مریں اتے پانی بھی بند کرو دساں میں
یوسف کہیا خوراک قدیم دی اے پیچھے ربدا ذکر کما دساں میں

ملکہ آکھدی اجے بھی ویلڑا ای تینوں جان تھیں مار گوا دساں میں
یوسف آکھیا جاندا جان والا جان دیوساں دیر نہ لا دساں میں

ملکہ آکھا لاہو تسلک لیساں تینوں در بدر رلا دساں میں
بہن گودڑی صبر یقین والی یوسف آکھیا موج منا دساں میں

ملکہ آکھیا مار زنجیر تینوں کوچے گلی بازار پھرا دساں میں
یوسف آکھیا ہور کی لوڑ مینوں مسکین غریب سدا دساں میں

مٹی ماں میں ملا نگا انت مٹی راہوں بھلی پر پیر نہ چا دساں میں
جیکر سولڑی دھریں تے تاں راضی اپر مکر دے پیچ نہ آ دساں میں

روندی کلکلدی کرے فریاد ملکہ سینہ چاک وچ خاک سدھا دساں میں
منی اک تے بے پرواہ میری ہن انکار دا مزہ چکھا دساں میں

جیکر من لیندا ایدی بہتری سی کتنی ہوئی آں انت ستا دساں میں
گیاں ویلیاں نوں دائم یاد کرسی اہنوں مار ایویں ہر کھا دساں میں

مناجات یوسف علیہ السلام

یوسف ہتھ اٹھا دعا منگی یا رحیم کریم غفار سائیاں
اے زمین آسمان بنانے والے خالق مالک جبار ستار سائیاں

کریں مینتی عرض منظور میری یا سمیع البصیر سرکار سائیاں
ناس تا صر ظاہر باطن اول آخر غالب رب واحد کردگار سائیاں

مینوں قید چنگیر ڑی ایس گلوں بخش قید مینوں بخشنہار سائیاں
ظالم نارں بلا ندیاں طرف اپنی میری سنیں فریاد پکار سائیاں

جے توں ونہ کریں گا مجھ کولوں مکر نار یاں ندا دوزخ نار سائیاں
بیشک ہو جاساں نال نہا نو بے ویساں نہیں جھول تو ار سائیاں

رہساں بول نہ منہ وکھان جوگا تیرے لوہچ عظیم دربار سائیاں
ونے رات کئی جال وچھاندیاں نے مکر ساز غماز عیار سائیاں

تینوں اپنی ذات دا واسطہ اے مینوں کریں نہ مار خوار سائیاں
مینوں دُکھ چنگے ایس سُکھ نالوں دیہ دُکھ تے سُکھ وِسار سائیاں
کوٹھی تنگ تہاڈا زندان چنگی لگھاندے محل وسیع پسار سائیاں
ایتھاں کھانیاں بُھکھیں تیری بھلکھ مٹھی جام کیپسیاں لذتدار سائیاں
کرے خاک در خاک صد چاک مینوں شاہی شوکتوں جیو بیزار سائیاں
اس آبادیوں بھلا ویران خانہ ایتھاں بھلاں نالوں بہتر خار سائیاں
جے میں ڈنگیا گیا تے بچن مشکل دنیا دین اندر اوگنہار سائیاں
میرے باپ تے دادیاں برکت کریں نہ ردی وچ گلزار سائیاں
برکت اوس پیارے دی کرم ہووے شافعی خاص جو روز شمار سائیاں

ڈِسے قید آزادیوں لکھ بہتر کریں قید مینوں یکبار سائیاں
ایس جیوتوں جا پدی موت چنگی ایتھاں محلساں بھیں استغفار سائیاں
ایتھاں وتقاں شور شاں جلگدیاں بھیں بھلی شب زندان اندھار سائیاں
پاواں تیرے دروازے دی خاک اکھیں ساڑاں زری پوشاک اتار سائیاں
لکھ عباد تاں ساعت کنج عزلت بیٹھاں ہر گوشے در کنار سائیاں
ایتھاں رنگ رنگیلیاں ڈالیاں نے اژدھا ڈنگن مار وار سائیاں
تیرے ملک چوں جد ملن دھکے ڈھوئی ملے نہ دیار کسے سائیاں
تینوں احمد مختار دا واسطہ اے جھیڑے رسلاں وچ سردار سائیاں
کیر جھر طوفان دریا مارو دائم فضل سیتی بیڑا پار سائیاں

قدرتی آواز

ع عشق حقیقی دے قید خانے ہو جا قید دلا یوسف ہار توں بھی
رب السجن احب الی مبارک ہو منتی ہیکے وچ سجود پکار توں بھی
زن ماہ کنعان دی نت زاری ایس فریاد دا ایں حقدار توں بھی
من الجاہلین نے پیا مذاق کرنا ایں ہیں ظلوم جہول گوار توں بھی
فانی رنگتاں کوڑیاں محفلاں بھیں عبرت پکڑ مُنہ در کنار توں بھی
قید پیاندے نت سنائیں قصے گوشہ زندان اندھار توں بھی
آب گل دے بچیں بکھیڑیاں نفس کیدے اپنا کریں بیدار توں بھی
بند بیٹھا نہ ریاضت والے کرکے ہو سیں بیٹھا تخت اسوار توں بھی
وچھڑے ملن گے خویش قدیم ازلی پا سیں خاص الست دا یار توں بھی

در دلاں وچ نور یکلا دہکے ہر عشر تاں عیش بہار توں بھی
لگے گھر نہیے پنڈ نہ ست سارے ساری چک نہیے سرتے بھار توں بھی
نائل ہو نہ نغمہ گذشتہ اُتے چھیڑ اپنا قلب ستار توں بھی
محکم قدم ٹکا کے ویکھ اکھیں فاستجاب لہ ربہ اظہار سِر راہیں توں بھی
جھے لکھ فناہ متاع ہستی اوس بحر اندر غوطہ مار توں بھی!
شکل دیگراں نے بیتلا پھریں ایں ویکھ اپنا نقش آثار توں بھی
من عرف نفسہ فقد عرف ربہ کرے سیر وجود بازار توں بھی
سیس محظوظ مصر جہان اندر رزق ورسیں بار اار توں بھی
کھلسی لی سجدیت دار از دائم ہو سیں خاص مسجود اظہار توں بھی

قیدی دی تجویز

التجا خدا منظور نہ کیتی ترٹے مکر فریب مکار یاندے
بیشک رب دا حد جانن سنن والا اوہدے ہتھ خبرداریاں دے

چلی کیدی لکھ نہ واہ دُتھے چلنا جور رہو گئے مختاریاں دے
بوہے آئیاں نوں خالی موڑ دا نہ جھڑ نے فضل تھیں جھول بھکھیاریاں دے

Marfat.com

زلیخا دی لباں تے جان آئی یوسف دتے جواب انکاریاں دے
جسد اطہر نوں ورانہ داغ لگا منہ گند ہو گئے گٹاریاں دے
جھلاں نت وکھرے ہو کے جرم تیرا ایں بیا توں تاج سرداریاں دے
کیتا یوسف نے گھر گھر بدنام سینوں تیر لگدے طعن میاریاں دے
اساں وتھ فرزنداں نہیں پالیا اے خوب صلے وتے وفاداریاں دے
اپنے جرم دی شرم تے لاج نہیوں دا رو کریں کوئی انہاں میاریاں دے
کیسی خلق زلیخا کیوں قید کردی جیکر شوق ہوندے دلداریاں دے
فیر خاص ظاہر ہویا انہاں اتے ڈٹھے رنگ نشانیاں ساریاں دے
وَهُوَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ والے ظاہر ہوئے نشان اسراریاں دے
نالے آپ یوسف قید ہون والا آندا حرف وچ لباں پیاریاں دے
رکھ قید یا رکھ آزاد ملکہ تیرے ہتھ زنجیر مختاریاں دے
اندر وڑ کے رو لونڈی گھت پلے جلی بلی وچ ہجر انگاریاں دے
اک روز عزیز دے پیش ملکہ عرضاں کرن لگی نال زاریاں دے
رو رو راں رات ساری سایاں میریاں دے دن لنگھدے وچ خواریاں دے
تھاں تھاں گلہ کراوندا اچھر گلاں آکھے وئی وچ میریاں یاریاں دے
میری رو رو نال تے جان آئی ویہوں آسے نے قسمتاں ہاریاں دے
اوہنوں کجھ مدت بھیج قید خانے بھار اترسن تہمتاں بھاریاں دے
تاہیں رہیگا ننگ جہان اندر مٹ جاوسن شور شراریاں دے
سجدا اصنم دا بچے دا بول بنیاں صاف کم تو ارانواریاں دے
پاکی یوسفدی یاد عزیز نوں سی پر عار تھیں کم لاچاریاں دے
آئی بات لیند عزیز تائیں سوچاں سوچیاں انگ انکاریاں دے
یوسف آپ منگی موہنوں قید دا الم بنیا اے کم نے حکماں نیاریاں دے

یوسف دا بندی خانے جانا

یوسف تنگ ہو کے دیسی سنگ جینوں بی بی لوں خیال وڑائیا ئی
ویکھو عشق مجاز دی مکر سازی بے تقصیر نوں قید کرائیا ئی
گلوں لاہ پوشاک سیاہ میاں نے تواں قید لباس پہنائیا ئی
کھلا پیریا ورلا الا جوڑا اندر عاجزی سیس جھکائیا ئی
زنجیر تقدیر اسیر کیتا یوسف نبی یعقوب دا جائیا ئی
نے ملک آسمان دے مار دھاہیں تا در قدرتی کھیل رچائیا ئی
نال حوصلے لال خلیل دے نے کھیر شکر تھیں بھار اٹھائیا ئی
خلقت مصری الامان کو کے ایہہ زلیخا نے ستم کمائیا ئی
بے تقصیر بے لوث سیدا ئی یوسف پاکباز ممتاز لدائیا ئی
شکر سے لکراں قربیاں تھیں جنیدے چھپی صبر منہ شکر نزاریا ئی
سر دھد ید ودھ تری دکھیار ڈیدی ہتھیں پی بار کھڑا ہیسا ئی
آئے حکم کار دار شاہی حضرت یوسفنوں پکڑ کھلوائیا ئی
واہ واہ رنگلی دے ننگ کماں بادرو وچ رنگدے رنگ بدلائیا ئی
سر ٹوپی تے گلے وچ پی کفنی بکل بھوری دی مار سوہائیا ئی
گل وچ طوق تے بیلے زنجیر پیریں یہ دو درتے دیس پرائیا ئی
سر مجرم دے جرم دا پایا کنہ ہتہ مجرم دا دیس وکھائیا ئی
دکھ درد شکایت قبول کیتے خوشی عشق نوں اج تے چائیا ئی
آپ جرم کما کے نال زور دے الٹا یوسفنوں قید کرائیا ئی
میں قربان محبوب خدا دے تے جس نوں اندر قید دے ڈیرا لائیا ئی
ایہہ قید آزاد یوں بہتر جس گیا جرم گناہ تھیں رب بچائیا ئی

Marfat.com

روشن ماہ کنعان زندان اندر نور چمکیا دون سوایا ئی
ظلمات اندھیرڑا دور ہویا مولا کرم دا دن چڑھایا ئی
کھڑ کھڑ ٹٹ گئی زنجیر اسیراں دلوں درد فراق بھلایا ئی
سُکّا ہویا اک کھوہی جیل اندر یوسف اوسنوں ہتھ لگایا ئی
غمو وچ زندیاں نوں غمخوار ملیا سائیں مہر دا مینہ برسایا ئی
تشنہ لباں دی ہوئی مراد پوری ساقی جام اکرام پلایا ئی

قیدی کرن زیارتاں قدم چمن ایہ کوئی مرد نرالڑا آیا ئی
بیابان ویران زندان خانہ چمن باغ گلزار سجایا ئی
بیٹھا حاذق حکیم وچ قید خانے کل روگ اندیشڑا ڈھایا ئی
برکت فیض رسان فیاض عالی شاخاں تاں سرسبز جھلایا ئی
نوبت خوشی دی وج گئی قید خانے مرحبا دا جشن منایا ئی
آیا موڑ مہار محبوب دائمؔ اجڑے دیس نوں رب وسایا ئی

قید خانہ

مرحبا پیاریا بسم اللہ۔ الحمد۔ پکار دا قید خانہ
باغ ارم گلزار دے وانگ ہویا دکھ درد آزار دا قید خانہ
ویکھ حکمتاں رب کریم دیاں عقل ہوش وسار دا قید خانہ
کیوں نہ خلد بریں دا وہم ملے ہو کے ایس سرکار دا قید خانہ
بختاں نوں لگ اٹھ بھاگ بھاگ گئے الاداہ واہ مصر دیار دا قید خانہ
زندہ باد آباد آزاد ہویا اوہ ویکھ دیدار دا قید خانہ
جس نوں ابن یعقوب دے غوث جیہا تاں بیشک خاص اسرار دا قید خانہ
خاصاں واسطے پھل گلاب ہاں ہیں غیراں واسطے خار دا قید خانہ
قابل فخر سمجھاں قید خانیا نوں وچ اسرائیل دے یار دا قید خانہ
قید کردیاں نوں پاندا قید محمدی کمالی لطف خمار دا قید خانہ
عین غلط اغیار آزادیاں تھیں بہتر اے غفار دا قید خانہ
العشق نار وچ سڑن عاشق جھڑکے دار القرار دا قید خانہ
تارے لندے سبے بچھڑے ایتھوں قاتل غافل گوار دا قید خانہ
وحشی قید با حرص ہوس دے یا سار ٹھوڈی ہنکار دا قید خانہ
کلمہ سچ اکیل کے دسدا ہے سیں دنیا نابکار دا قید خانہ

جیو آئیاں او سجناں بھلا ہوئی ادب شکر گذار دا قید خانہ
محرم ہو بیٹھے آ گیا خاص محرم پیا سوچ وچار دا قید خانہ
اٹھو قیدیو کرو طواف جلدی نعرے مار للکار دا قید خانہ
برسن در دیوار تے نور عشرت بھریا موج بہار دا قید خانہ
مرد بخت بیدار دا قید خانہ ساقی مست خمار دا قید خانہ
کینے بغض بخیلیاں مٹ گیاں بھریا مہر پیار دا قید خانہ
شالہ لگے نہ لکھ ارگاہ اہنوں جان جندڑی وار دا قید خانہ
یوسف واسطے عین آرام ہاں ہیں عشرت ابر ملہار دا قید خانہ
ہیں چا ایہ قیدی اس وچ ہیں قیدی جوش پریم دے مار دا قید خانہ
رو رو ویندا اثبات نوں ہک سی ایس نفی سنار دا قید خانہ
خاطر یار اک آریاں نال چر گئے اکناں جھا گیا دار دا قید خانہ
ملک تقلیب لی موڑ مہار ویکھیں تروڑ بار ازار دا قید خانہ
یکحال یکوقت یکرنگ ہو جا چھوڑ لیل نہار دا قید خانہ
ٹھوکر حقیقی یار دے کے چھوڑ کردے نفس بدکردار دا قید خانہ
یوسف قید منگی توں بھی منگ میاں فقر ورق شاہ سوار دا قید خانہ

لکھ جناں تھیں چنگا لکھ درجے میر عرب سرداوا قید خانہ
دائم وانگ بلال نصیب ہووے عشق احمد مختاردا قید خانہ

بندی خانے وچہ یوسف دا ظہور جمال

پہلی رات رسول نوں قید خانے صاحب کرم انعام پہنچاوندائی
موتی گھن منقار وچ اک پنکھی حضرت یوسف دے منہ وچ پاوندائی
قید خانے دیاں ساریاں قیدیاں نوں یوسف نال پیار فرماوندائی
لقمہ اللہ نہ ذرا بھی فرق ہوسی جینوں علم علیم جتاوندائی
یوسف عین بعین تعبیر دسے نالے دین دا واعظ الاوندائی
ہوکا حق دا ال گیا قید خانے قیدی غماندی قید اڈاوندائی
ان اللہ مع الصٰبرین کہہ کے دلاں ٹٹیاں فیر ملاوندائی
روٹی کپڑا بھکھیاں ننگیاں نوں تریاباں آب پلاوندائی
دکھ ونڈوائے دکھیاریاں دے آپ صبر دا بھار اٹھاوندائی
دکھڑی کوٹھڑی دے وچ رہنے بیٹھا تھلے فرش کمال سوہاوندائی
مہربان ملاح رفیق اکمل غوطے کھاندیاں پار لنگھاوندائی

علم الخواب تعبیر تاویل سارے اللہ پاک تمام سکھاوندائی
رویا راز دے کھل گئے کل بوہے دم دم شکر ہزار بجاوندائی
کسے قسم دی کوئی بھی خواب دیکھے بند کھول تعبیر بتاوندائی
بندی خانے دے وچ گل مشہور ہوگئی ہر کوئی خواب خیال سناوندائی
لیاکے نذرانہ سب قیدواناں جویں آکھدا اونویں ہی جاوندائی
سوہنا مکھ تے موہنیاں کرے گلاں دکھ درد فراق بھلاوندائی
سادھو سچ دا مست الست جوگی ہو ہو دے تارو جاوندائی
نشہ پریم دا اکھیاں نوں وچ گوڑھا راگی راگ حقانی نوں گاوندائی
یارو عجب ایہ مرد آزاد قیدی ہر اک ادب تعظیم بجاوندائی
اٹھے پہر عبادتاں کرے شوقوں دم دم ربدا نام دھیاوندائی
دائم یار چراغ دی صفت ایہو جس طرف جاوے چانن لاوندائی

شاعر اپنے ساقی نال

عرضی میکش سخن دی سنیں اللہ تیرا حکم روشن بحرین برین ساقی
دیر و حرم گنہگار زمزم کفر و ایمان تیرا نام سنیاں سختیں دیں ساقی
سارا چکھدیاں چڑھے خمار باطن کاسہ خاص صراحی تھیں بھریں ساقی
قطرا لباں تے ڈال اٹھال مردا ذرا ایس تکلیف نوں جریں ساقی
مست کیتا ای جویں قلندراں نوں ایویں ایس مانگتے نوں کریں ساقی

طالب خلد بریں تھیں بری ہو گئے بار کرم تیرا جنہیں گھریں ساقی
راہ نورد مقیم محتاج تیرے ہو دشت تالاب جتے تیریں ساقی
جیں چمکدا دمکدا مقدا آویں جھمک اندر بام زریں ساقی
تار و تر لوے تارے ترن تاراں دامن لگے نوں لیکے تریں ساقی
بال پرے پرے پیر دائم مست عشق مخمور کر دھریں ساقی

یوسف دی جدائی وچہ زلیخا دا حال

باشد بنت طموس مایوس بیکس از دست شاہین دا بیٹھی
دراصل خود قید فراق لٹی دلوں اوسنوں قید کرا بیٹھی
کرے وین سووین تنین ویٹے سکھ چین دی رات لنگھا بیٹھی
درہم جان جہاں دا کرکے سودا جھوڑی گھت سودا بیٹھی
وہندا نیر سرپیر دلگیر رہے تدبیر تقریر بھلا بیٹھی

پچھوں تاوندی کف افسوس ملدی ہتھیں اپنا یار کھڑا بیٹھی
تے ہن نظر نہ سامنے آوندا سو مہر ادکھ کے تتی کھا بیٹھی
بنان دید سعید خورشید طلعت سرنا لید صفید رہا بیٹھی
رنگا تار کو کے رنگا نیر بینے جانی یار تھیں ہو جدا بیٹھی
دائمؔ تن تنہا صدا اچی رو ہر ڈگال سارے پا جان جا بیٹھی

دکھاندے طوفان

کھو ح کھاوندے ڈرگیاں سجناندے مارے تو بہ کوئی پیش نہ جاوندی اے
نقش قدم بہار دی نال پلکاں سیس وچ سجود ٹکاوندی اے
نال ہنجواں دھو پیکے صاف کرکے گھٹ نال کلیجڑے لاوندی اے
تاج چمندی کج دلار ڈیدار دجگر دی رت چھنکاوندی اے
خستہ باب بیتاب سیماب وانگوں بیقرار ہو نظر دوڑاوندی اے
کی ڈراں وے سوہنیاں ماہ کہڑی گھڑی گذر گئی پرت آوندی اے
جیکوں قید کرایو ای یار میرا سرسٹ زمین شرماوندی اے
جیڑے نال دلدارے کی دردتی پیکے تنگ ڈاڈھی گھبراوندی اے

چمے بی نشانیاں یار دیاں ڈر وچندڑی جان گھماوندی اے
لیکے وچ آغوش بالوش دلبر عقل ہوش حواس گواوندی اے
تے بند تکدیاں ہیری تہ تیغ کملی بھول بھول قمیص گلہ لاوندی اے
پیکے دیکھ بیٹکے بیٹکے بھلے بیٹکے آپ تتی چٹکے کھاوندی اے
ہتھیں بجا آپ لٹی گئی آن مال حال پکار سناوندی اے
بخت ناہنجار توں وے طعنے مینوں ویریاں تے بھاوندی اے
گردن اپنی تے چھری آپ ماری تکلیل جا طڈی آہ جلاوندی اے
نگہبان زندان دے کسدا دائمؔ خاطر یار دی حکم فرماوندی اے

زلیخا دا داروغہ جیل ول پیغام

دے داروغیو مصری جیل دیو میرے یوسف دا ادب بجاوناں جے
میری طرف لطفیں جوڑکے ہتھ دوویں گل پلڑا گھت مناوناں جے

میرا شاہ تقدیر تے قید کیتا اوستوں نال تعظیم بلاوناں جے
تلے زری دا پلنگ وچھا کے کوٹھی وکھری وچ بٹھاوناں جے

Marfat.com

صبح صادق نہلا دھلا کے تے اطلس زری پوشاک پہناوناں جے
جہڑی گل دیاں اوہ رہے راضی اوسے گل دیاں ایہہ چاوناں جے
وچے قیدیاں وانگ شاہ اوہ قیدی الفت شوق تھیں سیس نواوناں جے
چھڈ سجاورڈاں خودی دار ونیوں اگے گولیاں پلنگ وچھاوناں جے

بادشاہ آزاد اسیر ہو گیا ورت تقدیر دا بھاوناں جے
جیہڑا مت کوئی تکلیف پاوے گیا ویلڑا ہتھ نہ آوناں جے
دیاں میر انعام اکرام دولت ہدیہ فیض دربار تھیں پاوناں جے
کی پتہ اصلی لوکاں کملیاں نوں ایس قیدی نے شاہ کہاوناں جے

عنبر مشک گلاب دے دیاں شیشے سر تے عطر پھلیل چھنکاوناں جے
دل دی لوٹ میری جانن کھیاندا اوہنوں کھڑ نہ کوئی پہنچاوناں جے
لکھن پاس تے پاس احساس سلیقی شیریں شیر لذیذ پلاوناں جے
ماہی شاہی قیدی دی ماں ہیں قیدی میرا زخم ایہہ لیے نبھاوناں جے

دور دور پیتم پرواز طنوں راضی رکھنا ہستا گاوناں جے
تے ہیں بہتر ڈی رون جوگی نازک یار نوں دڑ لاوناں جے
ایہہ تے کار کوئی خاص اسرار والی وہد ابھید نہ کسے سناوناں جے
دائم یار محبوب یعقوب دے نے تخت مصر دے حکم چلاوناں جے

یوسف دا قید وچہ خوش رہناں

کوٹھی وچ کھڑی صاف شفاف زریں بیٹھا پلنگ سنہری تے شاہ یوسف
زندہ دل سردار زندانیاں دا زندہ باد یوسف زندہ باد یوسف
خلق شہر تے نور عیاں وناں دے کیتی جس ویران آباد یوسف
قیدی ہو قیدی دام زلف اندر کوکن اساں دی سنیں فریاد یوسف
صورت نورانی سیرت خاندانی مشہور ہر بلد بلاد یوسف

عابد زاہد درویش دلریش مرسل دائم کرے خدا دی یاد یوسف
چھڈ آسرے ہور جہان دے منگے لاشریک تھیں داد یوسف
کر کر وعظ کلام اسلام والے بدھی حقدی بیج بنیاد یوسف
نعرہ قادری تیغ تکبیر پھڑ کے کیتا کفر تے شرک برباد یوسف
عاشق زار آزاد وچ قید دائم اندر قید بھی شاد آزاد یوسف

زلیخا دی بیقراری

کملی ہو گئی مغرب دی شاہزادی گیا صبر رہیا قرار بھی ناں
طائر حسن بھی ناں چہک مہک بھی ناں اوہ باغ بہار گلزار بھی ناں
اوہ متکلم بھی ناں کلیم بھی ناں شیریں لباں کلام گفتار بھی ناں
سیج ساڑ دی باڑ دی ورق عشرت اوہ پوشاک زریں زرتار بھی ناں

دسے شاہی محل اندھیر خانہ اوہ شمع منیر چمکار بھی ناں!
اوہ بیانہ بھی ناں ہے بیانہ بھی ناں اوہ ناز بھی ناں نازدار بھی ناں
درخال بھی ناں انور لال بھی ناں اوہ رخسار جمال دیدار بھی ناں
صبر ہوش حواس دا ناں بھی ناں اوہ چین نگیں جھلکار بھی ناں

ہوئی بی بی زلیخا کنگال خستہ زینت زیب تے ہار سنگار بھی ناں
اوہ قاتل بھی ناں رہے مقتل بھی ناں سرگرم خونریز تلوار بھی ناں
الٹی کشتی امید گرداب غم دے ہمدرد ہمدم مددگار بھی ناں
غالب عشق قزاق دے ہتھ آئی کوئی وس بھی ناں اختیار بھی ناں
خود یوں گذر گئی ہو مجذوب بیخود رہی آپنی خیر تے سار بھی ناں
اوہ رونق بھی ناں اوہ رنگ بھی ناں خریدار بھی ناں بازار بھی ناں
لیسے دشت تخیل وچ لسے ترے جھتے کوئی سنگی ساتھی یار بھی ناں
اندر لہر فراق دی کھائے غوطے دسے پار بھی ناں اروار بھی ناں
ہوئی خاک درخاک سکوت سالکن کرے شور بھی ناں ہتکار بھی ناں
سر تے آئی فناہ فی المحبوب منزل دائم شاد بھی ناں سوگوار بھی ناں

زلیخا دا رون دھون

عشق عالم سکر گذر ہن دے ہوئے رکھ سر پیٹے بانہہ کرلان لگی
کیتا اوس مکان زندان زندہ مونی مولا کیسے مکان لگی
بیکے تنگ وچ گلے دے پھاہ پاوے خودکشی داکسب کمان لگی
ہک جیونوں ہو بیکے تنگ اکدن ڈونگھے کھوہ وچ چھال لگان لگی
بلدی بھاہ بلدی سٹے لاہ نیوں وچ خاک پوشاک رمان لگی
دھرتی اسدی جام گلفام شیشے زہر ہجر فراق داکھان لگی
رکھن باندیاں نظر وچ پہرے اٹھے ستی وار سی مرن مران لگی
پایا یار سیدی بندی باندیوں کوکاں کرن غم دی بندیوان لگی
جانی دور ڈٹھیں کیتا جان بھارا ہائے جان نافی دسی جان لگی
باہوں پکڑکے باندیاں روک رکھن فریدوں دے وچ جیباں لگی
رمل باندیاں پکڑ کے گھیرن آندی سنجیوں خون دے بھر وگان لگی
باھو پیاریاں لیکھ کی زینتا ندی رہی باوے سار میلان لگی
نعرہ آتشی آہ دا مار کے تے لانبو شاہی محل نوں لان لگی
دائم موت حیات تھیں گذر جاوے دار عشق دی جہانوں آن لگی

چرخ دی منادی

لٹھے پہر منادیاں چرخ کر دا منزل عشق دی وچ آرام ناہیں
تختوں سٹ دا پکڑ شاہزادیاں نوں چین آوندا کسے مقام ناہیں
دعویٰ عاشقی تے مانے عیش بستر بلیا اوس نے عشق دا جام ناہیں
پہر سالک دا پہنہ مقام پچھے ڈٹھا اوس نے عشق دا بام ناہیں
العشق نار یحرق ما سوی اللہ ویکھاں یار ردا ایہہ پیغام ناہیں
دیا دام الم تے غم حیرت حشر تیک ہوندا اختتام ناہیں
عاشق بنے تے وقت آرام بھالے کون کہے اوہ دا قصہ خام ناہیں
خشک گل اندر ایویں گل ہیا جس دے گل وچ درد دا دام ناہیں
عاشق چھوڑ بیٹھے پا تھہا دنیا سوئی خاص جانوں ہرگز عام ناہیں
سولی ویکھ سجدیوں سٹیں جاناں دائم اکھد العشق امام ناہیں

Marfat.com

عشق دا قانون

سُن او عشقدیا ماہی خریدار عشق جان پیار ڑی منگدائی
عشق بار دائی نا ہیں ہلا ردائی چم لاہو نوں مول نہ سنگدائی
پت درت ماری مجنوں نجد باری ہو یا شکت جیمس ننگ کرنگدائی
تاج کھسدائی جلی وسدائی خواہشمند ویرانے انگدائی
عشق ڈنگدائی دانے دھنگدائی سنگی تنگدائی بپی ہنگدائی

خبرے کد کھپاندا الکھن جاناں لگا محکمہ ازل تھیں جنگدائی
بکڑ ٹھوک چرماندا عارفاں تھیں بڑن لنگھدائی ڈدی سنگدائی
چڑھناں عشق چیوتے ہوقاتی کسے جو ہماہ ننگ نہنگ دائی
عشق سخت ہیبت دا زخونی مٹھارا گٹ ہین تے جنگدائی
دائم خاک در خاک صد خاک کر کے تدہ جھڑدائی ہمگ رنگدائی

نوری شمع

پچھاں ہٹ کے بھوجے بجھائیں بڑن پار محفل سونے یار دی آ
جیکر راہ بقا دی چاہ تینوں کی ریجھ فناہ بازار دی آ
اول شمع دا دیکھنا بہت مشکل شمع نور باطن چمک یار دی آ

چنگا کریں تے دھریں نہ پیر ایدھر ہی چمکدی دھار تلوار دی آ
اُتے شمع پتنگ دا نقد سودا ایہہ نگر نہ رسم ادھار دی آ
دلبر شمع مثال پتنگ عاشق شمع آپ پکار ونگار دی آ

جیہڑا دیکھ شمع شمع وچ ملیا عرش فرش تے لاٹ سرکار دی آ
دائم باجھ پروانیاں کون واقف شمع نور صورت اسرار دی آ

(ترانہ رندانہ!)

اُتے پھلاندا پھل بہن بلبل پھلاندی وس بنیاد کی اے
آ وے سمجھ نال ہسنا گلاندا تے تیر ادو ناں خو بربادی اے
کتنی وار اس چمندا خشک ہونا فیر ہو دنا سبز آباد کی اے

روشن گل چراغ ہو گی جاسن تیر دید درشن دی امداد کی اے
کجھ دس جاویں سانوں داستانی تیری نظر وچ سرو شمشاد کی اے
اگوں روکے کہیا نر بلبل گل گلاندی تدھ توں یاد کی اے

کر کے چپ توں پکڑ کھاں راہ اپنا تیرا ناں اس دل ناشاد کی اے
دائم یار دے یار دی قید اندر گل قیدیں نال آزاد کی اے

جان پچھان

خشک دل بیدرد کی جانڑے ایس چھند لیوچ اسرار کی اے
دساں کی میں سمجھدے سمجھ والے ایہ خزاں ہے موج بہار کی اے
ایہ پیشانی تے زلف زنجیر گیسو خط وخال ہے ابرو رخسار کی اے
قیشہ مردمک لب گلگوں رخ غبغب دندان سلک دُر بلد اہار کی اے
سرگوشی خاموشی تے بیہوشی رو پوشی ہے نوشی خمار کی اے
حضور کی اے دُور دور کی اے نور دا نور کی اے نزد نار کی اے

طعنہ یار دے کے پچھنا بے ترسا رنگت پھُلاندی نقش نگار کی اے
خوشبو یار دی لے سارے چمن اندر بے خبر مدہوش نفس مار کی اے
ایہ جو چھنچاندی جھلک تے پلک غمزے وچ رمز وجدی تار کی اے
ایہ پیام تے زود رسا قاصد شب وصل تے انتظار کی اے
ایہ کفر ایمان تے دیر کعبہ قاضی صوفی برہمن زنار کی اے
ناز ساز ستار دے باجھ دائم دو سرا دیلو وچ چھنکار کی اے

شاعر آپنے نال!

بازار رندار ندبازیاں تھیں ڈیکھیں متاں جنوں سودا ہووی
ذرا سنبھل کے گھنڈ اتار یا کر بزم وچ مت کو دانا ہووی
آویں باز نہ فیر بھی ناز کرنوں پئی وچ صدا صدا ہووی
ایدھر پئی الست الست ہووے اودھو پئی بلی بلی ہووی

گلاں وچ گلاں ہور کرنا ایں ایسے گل تھیں متاں گلا ہووی
ورچ ہو ہووے لڈ نا ایں شاید ایوای ہو ہوا ہووی!
کر ہوش کجھ اے مدہوش رندا پیا پیا دا راز افشا ہووی
کر بس دائم قصہ دس اگوں متاں دا راتے انتہا ہووی

زلیخا دی فریاد

پیا حال منیوں عجب حال ہویا ویکھ حال میرا محرم حال پیا
مہربان بچپال بچپال وسیں لطفوں جام اکرام پیال پیا
بال بال لانبو بال بال سٹی بال یال رُوواں بال بال پیا
ماہی وانگ ماہی گیر جال تائیں جال جال پیا جال جال پیا
لالو لال ہوئی لال لال کارن لالو لال پیا لالو لال پیا

رنگ زرد دم سرد دل گرد لگی رُوواں درد بیدرد دے نال پیا
ہو گیا خواب خیال خیال عالم توں بھی سمجھیا خواب خیال پیا
ہال ہال پیا ہال ہال پیا ہال ہال پیا ہال ہال پیا
لگی گل گئی گل گل اندر گال گال کے لگی نوں گال پیا
گھر بار دستار سربار چایا زیر بار بستی بار بھال پیا

میری آئی تقصیر اسیر کرکے تر ڈا سیر اسیر نہال پیا
کامل اکمل کمال محبوب میرے قبلہ شرف شریف اقبال پیا

جا گے غم سوال پیا سائل کرے سوال سوال پیا
چاہ چاہ تیری کریں چاہ توں بھی چاہ چاہنہ چاہ وچ ڈال پیا

عالی جاہ بھل جاہ نہ جاہ دل تجیں تر دت جاہ جلال کمال پیا
شاہ شاہ میرے بادشاہ وارث شاہنشاہ توں میں کنگال پیا

سکھ حرام کر عشق احرام بدھا میرے بیت الحرام جلال پیا
جائے فصل پکے فصل اصل اصل دائم ہوئے ہمل وصول وصال پیا

زلیخا دے فکر

قائد قیدیئے جا ویکھے قید خانے خبرے کس طرح رنگ بنائے ہوسن
نی میں واریاں لکھ کروڑ واری کیکر دکھ دکھ بھار اٹھائے ہوسن

کرماں والڑے بھلے اوہ بھاگ والے جنہاں وچ دشن پائے ہوسن
صدقے گھولیاں لال متوالڑے تھیں کہڑے حال وچ وقت لنگھائے ہوسن

کتنے واہ کے پلنگ لدار کارن چل پھلا ندہار وچھائے ہوسن
کھانے کس لذیذ کھلائے ہوسن کس نے شربتی جام پلائے ہوسن

شانہ گری داکون استاد اوتھے زلفاں کالیاں پیچ سجائے ہوسن
کس نے چیر سنوار کے نال الفت شیشے نور دے چمکائے ہوسن

نور العین دے جھاڑ نعلین کس نے پیر با ادب تپیاں پائے ہوسن
بدھی کس دستار تے کس ٹھکانے پیراہن زری پہنائے ہوسن

صاحب حسن عالم نیم خواب اندر تکھا جھل کے کس سلائے ہوسن
ادس شمع داکون پتنگ بنیا کس نے جان تے جگر گھمائے ہوسن

راج ہنس سرتاج ہما میرے تلیاں مل کے کس جگائے ہوسن
کی جاناں کہ خوشی دلوچ جاناں کے دیکھ نیر وگائے ہوسن

شاہی کراں قربان شاہی تیرے دلیدے سوائے ہوسن
چپ چاپ پاک گفتار شیریں خبرے کس طرح بیٹھ لمے ہوسن

کرکے قید ہتیار ڈی کھیتیاں دکھ ہجر نے مار مکائے ہوسن
تیری جیل دی کوٹھڑی وچ بیلے کس شمع چراغ جلائے ہوسن

پر توں آپ ایں شمع منیر یوسف صحن درخانے جگمگائے ہوسن
میرے سوہنے شیر جوان دیاں نیہے کرن زیارتاں آئے ہوسن

کی پتہ لے بے پرواہ میرے نین وچ نقاب چھپائے ہوسن
توبہ تاب نقاب دی کی اوتھے آگے جلوے چیر حجاب وکھائے ہوسن

خبرے طوطے خویش پرواز کارن نوری تاجوائی اوڑائے ہوسن
توبہ میں ترانی کدیاد اوتھے جدوں جلوہ جمال وکھائے ہوسن

جنن دالیو لکھ مبارکاں جے موتی لباں تھیں یار برسائے ہوسن
خنجر نگہ دا بلیا ہوگ شاید کسے دے کئی بسمل ہائے ہائے ہوسن

وصل منگدی گئی آں ویکھنو بھی اہو تقدیری بیلکھ لکھائے ہوسن
کرکے شاہی مکان ویران دائم جانی جان زندان وسائے ہوسن

آدھی راتیں دائی نال زلیخا دا بندیخانے آونا

کیٹا دن بیمار فراق والا منزل رات آفات للکار دی اے
اتنا درد نہ ویکھیا کدے اگے جندلیاں تے بیقرار دی اے
چھالے اوسدے جگر دے سب تلے بھری سوز الم آزار دی اے
پریشانی اے تنی دے چاک لڑی تڑپ تڑپ کے ہوش سار دی اے
مان موج شہزادیاں بھاگ بھریاں حاصل جہناں نوں سیج دلدار دی اے
مار چھال محل تون مڑاں موئی رت ہوئی چار و چار دی اے
اوتھے باغ بہار ہزار عیشاں جیہڑی تھاں بیٹھک یار دی اے
ملک مثال دربار دہڑاں مینوں جھگھ منظور سرکار دی اے
آکھے دائی نوں اٹھ نی واسطا ای چلی جند لاچار بیمار دی اے
غالب عشق سالار نہ سون دیندا ادھری گلے تے دھار تلوار دی اے
آواں ویکھ سلطان زندان والا دائی پکڑ دی بانہہ لاچار دی اے
ڈٹھا یار دا پاک جمال جیہڑی رنگت خزاں نوں ملی بہار دی اے
ظالم ہجر بلا کھلار چھٹے اوہدی سیج تے خار کھلار دی اے
اک رات کالی کالے دیبن دی وچ رات جدائی دی بار دی اے
خط کہکشاں ویکھ فریاد کردی ہتھ فلک دے پول الار دی اے
نی میں لٹیاں سدا جگ سارا حال حال بیحال پکار دی اے
بلدے رک فراق دے بیی پاپن لوکاں خوشی بہشت گزار دی اے
کدے نفی اثبات نہیں گزر جاوے کدے ہوش بیان اچار دی اے
آواں ہو بھکھیا دربار تیرے کائی ریجھ ہار سنگار دی اے
ہو گئی روندیاں ڈھونڈیاں رات ادھی خلق بیٹھی چشم کھیار دی اے
لا دوا نوں لا دوا جلدی اودھی طلب اس گھڑی دیدار دی اے
بیچل وقت ایسے مینوں قیدخانے جاگی حب حبیب سرکار دی اے
ادھی رات زلیخا نوں نال لے کے سدھی طرف زندان سدھار دی اے
یوسف محو عبادتاں وچ دائم پڑھدا حمد ستار غفار دی اے

قید وچ یوسف دی نیم بہشتی زندگی

ادھی رات اندھیری قیدخانے بیٹھی ویکھدی یار دی کار تائیں
ایہہ جا نماز ممتاز یوسف بیٹھا چھیڑ کے تذب دی تار تائیں
ہو نویکلا جگنڈے رولیاں تھیں پیا ویکھدا عین اسرار تائیں
ویکھے الکھ اٹھا نکے ہر طرفوں آئیاں لذتاں زہد دلدار تائیں
کدے جھکدا اچھلاندی شاخ وانگوں لگے بھاگ شجر ثمر دار تائیں
بندا حقدا خاص اخلاص بھریا پیا سوہندا رب غفار تائیں
متھے چمکدا نور محراب روشن رنگین حقدی شمع انوار تائیں
اللہ ھو اللہ اللہ ھو اللہ ماسہ نیند نہ شاہ بیدار تائیں
مردمست الست وچ قیدخانے بانے پیا بہشت بہار تائیں
کدے وچ قیام مثال سرو بیٹھے ہتھ دیچے کردگار تائیں

Marfat.com

[...]دے وچ سجدے پیکے لال شامی راضی کرے لگ مختار تائیں — پیا عاجزی نال دعا منگے سائیاں کج بندے خاکسار تائیں
[...]کھیں آپی طرف کریم حافظ میں یتیم اسیر لاچار تائیں — دائم اکھیوں وہندے لال تھروں کوکے رب رحیم ستار تائیں

قید خانے وچ یوسف دی مناجات

مختار ستار غفار عالم کل شئ قدیر غفور اللہ — جانن سن والے احد رب مالک اے علام الغیوب نور اللہ
[...]طلوں دور مہجور غلام قیدی تیرا آسرا فیض گنجور اللہ — زمین فلک جملہ مدح خوان تیرے جن بشر سارے ملک حور اللہ
[...]سورج چن ستاریاں وچ روشن تیرے امر دا نور ظہور اللہ — شجر وحجر دھیاوندے نام تیرا ابھی درند چرند طیور اللہ
[...]کراوٹ لے تدھ دا رکھوالڑیدی ماسہ ہور نہ فخر غرور اللہ — اول آخر ظاہر باطن خفی جلی حاضر ناظر نظیر ناظور اللہ
[...]تالہ پریت دی تند نہ ٹٹ جاوے میتوں قید خانہ منظور اللہ — بھائی بھین تے پدر یعقوب میرا سبھو خویش پرائے تے دور اللہ
[...]کریں کرم تے دکھ نابود ہووے آوے وچ وجود سرور اللہ — دائم یار عاجز حالی بھاندڑیوں کریں فضل دیناں بھر پور اللہ

قید خانے وچ یوسف اگے زلیخا دی فریاد

ہولی ہولی اندھیر آ وچ ملکہ قدمیں لگ کے حال سنان لگی — لبھے ساہ کلیجڑے ہتھ دھر کے ڈاڈھی رون لگی کرلان لگی
سینہ مثل تنور دے تپدا ئے چشم خون وی ندی وگان لگی — سرو قامتا حشر نما متاں دے سن کھاں بیٹھی آہ چلان لگی
ترلے کردیاں مدتاں کیدڑھیاں تتی ایجے نہ کسے مکان لگی — تینوں ترس نہ بے پرواہ سوہنے اٹھے ہیر میں الیس دھیان لگی
رات چیر کالی آیاں کرن ورشن جدوں جانی نمایندی جان لگی — رہیا وس نہ یار پیار یادے جھلی کملی جگ سدان لگی
آئیاں مشت غبار دربار تیرے باد تند فراق اڈان لگی — کاش کدے نہ ہو تو ندی میں پیدا سخت سٹ کلیجڑے آن لگی
[...]نہیں جیوندیاں وچ نہ سنگ موئیاں مرحن گھجری ہڈیاں کھان لگی — دائم گل پلا سییں وچ قدماں اپنا رکھڑا شام متان لگی

حضرت یوسف دا چپ رہنا تے زلیخا نے اپنے محل وچ واپس آونا

[...]بھی چن دی چاننی ملکہ ماہی کردی شب تاریک جمال اُسدا — مست وار فقیر درویش کامل وی نبی معشوق کمال اُس دا

ویکھ بول پیار یا کہ ملکہ ایہو عرض تے ایہہ سوال اس دا
اوہدماں وچ عبادتاں محو ہویا جانی جان اللہ ذوالجلال اس دا
تے کردیاں گذر گئی رات ساری جلوں گذریا رنج وملال اس دا
سر آہ چلاوندی اٹھ چلی بھریا سوز تھیں قال مقال اس دا
درد دل نے جسم دا خون سارا دتا چشم دے راہ نکال اس دا
ڈگی پلنگ تے پری بیہوش ہو کے حال حال لکے وال وال اس دا

یوسف مول نہ تکیا بولیا ئے صاحب ذات دی ول خیال اس
ملکہ کرے فریاد کچھ دس پیارے رسیا ایہو جھیڑا یوسف نال اس
ہو گئی فجر تے ٹھنڈڑی واجھلی پیا نظر اسدی موڑ حال اس
ڑیا جائے نہ چھڈ کے یار تائیں قدم قدم وبال دے وال اس
آئی پرت نیے سُرت محل اندر ہووے بند نہ جوش ابال اس
لگی بیت پریت دے بوچ دالہو پیلا رنگ ہویا نال لال اس

زلیخا دیاں دردکہانیاں

رنگل شرق شگفتہ در باغ عالم کلیاں چشم جلوے لاٹاں مار دے نی
تویں دکھ مصیبتاں ہونویاں عقل فکر زلیخا دے ہار دے نی
روشن روز فراق دا حشر جیڈا دل جگر فگار و نگار دے نی
نفراں باندیاں تائیں بلا کے تے آکھے پئے لئے او دلدار دے نی
توبہ آپ بیتاب کدکھاں جوگی خورد نوش نوں دکھی سار دے نی
موتی درم مرجان نے لعل کی شے عاشق جان نوں یار توں وار دے نی
اوہدے قدم لگا وندی اکھیاں نے گئے کول میرے سرکار دے نی
ملک مال تے دولتاں کرے صدقے جائے ایہو عاشق بیقرار دے نی
چڑھ کے محل جھروکے وچ رہنے تکدی دلبرے اس گھر وچ شاہ نذر دے نی
کدے وچ وساں میں بھی اوس کٹھے جتھے بستر ے مست خمار دے نی
یاداں چوریاں سودھ پلاں دہنوں ہوتی جوگ یاں وچ منقار دے نی

پئی باد خزاں ستاریاں تے چمن فلک مرجھا سدھار دے نی
سکے جانے نے زندان دے دیسے غمزدہ خون گذار دے نی
بناں شام دے شام دو پہر دے تے ہاہجر والے ڈنگ مار دے نی
کھانے رنگ برنگ تیار کر کے بھیجے طرف یوسف بردبار دے نی
جیہڑا یوسف دیاں گلاں کرے اوہنوں بدرے لکھ درم دینار دے نی
یوسف کول جو چلے زندان اندر پائے رتبے جاہ وقار دے نی
چشماں چمدی فیر تعظیم کردی انہاں پائے درشن یار دے نی
کتے یار دی گلی دے ویکھ کے تے قدم چمدے نال پیار دے نی
پیرے ہمبر اوس زندان اندر بادشاہ اوتھے خدمتگار دے نی
پنکھی اُڈ دا جیل تے ویکھ آکھے دھن بھاگ او تھے اڈن یار دے نی
بھاویں کون کوئی مینوں لکھ چنگے حاصل جتھانوں شرف دیدار دے نی

بے میں ہاڑیاں تریاں وچ پکی سوہنے تز کرڈے وچ انکار دے نی
لن ترانی فرمان محبوب دا آکھ عاشق آر نی پئے پکار دے نی

ایضاً

یار دیوں جھڑ کے وچ بیٹھ تلدی دکھ تاں لکھ زبان اندر
پیٹ اکھ حرام تے کفر جانے ثابت ویکھدی طلب ایمان اندر
پردہ پوش ویکھے پردہ پوش ماہی تائیں جیوندی رہی جہان اندر
ترانوالیاں راتیاں پھرن راتیں کیڈے زور نے عشق سلطان اندر
نوں ون زلیخا نوں درد ودے رجھی کملڑی آہ فغان اندر

جیتھے یار قدم پذیریا ہا رکھے اوہ مکان دھیان اندر
ہو کے پیر پیادڑی رات ادھی ٹیکے دائی نوں جا زندان اندر
کردی ہے فریاد آزاد ملکہ ہندیوان سوز بندیوان اندر
ٹرے پیر پیادیاں رات کالی چھڈ محل کرکن بیابان اندر
دائم دیوانی رانی مغر باقی قائی ہوئی ماہ کنعان اندر

یوسف دی صورت وچ زلیخا نے فناہ ہونا

ہو گئی فناہ فی العشق عاشق دلبر باجھ کوئی گل بھاوندی اے
پر جدوں کوئی یوسف نام لیندا آسے ہوش نے بول فرماوندی اے
جیں ہاں قید خانے اندر قید ہویا کون مار آواز بلاوندی اے
ورویش تے خویش پرواہ میرے چشم نیر دی ندی وگاوندی اے
دائی آکھدی خواب وچ کریں گلاں ہو شمند نہ ہوش گواوندی اے
ہن تہیں پتے آپ وچ آپ ہوندی امر عشق دی زرد گاوندی اے
باہوں پکڑ سر جھوں بلادیا کر لویں سمجھ نہ مجھ نوں آوندی اے

مٹھیں میٹ کے ہو خاموش جھڑدی ساعت عشق دی ہو وچ ہاوندی اے
ہائے یوسف یوسف کس آکھیا اے مینوں کیوں تکلیف پہنچاوندی اے
جدوں وچ نماز مشغول ہوواں بولی غیر دی زخم لگاوندی اے
ایہ زلیخا دے عشق داداں ملیا یندی مہر دی قید کراوندی اے
ملکہ آکھیا مرے مشتاق طالب صورت یار دی وچ سماوندی اے
جیکر مینوں بلان دی غرض ہووے رو رو دائی نوں پئی سمجھاوندی اے
قابو وچ نہ دل دلگیر میرا منزل جیر تاندی دائم چھاوندی اے

تصویر بے خودی

ڈگی کھاپٹکار زمین اتے گویا روح وجود تھیں دھایا ئی
ویکھ طبع طبیب طب کھول بیٹھے حالت ویکھ کے عقل گوائیا ئی
اندر خون تاثیر جنون غالب نت فکر خیال و وڑائیا ئی

دائی سمجھیا آں لے موت ایہدی اس حکیماں نوں جلد بلایا ئی
نبض بند تے سانس دوار دسویں کلھ پتہ نہ کسے نے پائیا ئی
اونہاں نال تمیز تجویز کرکے فصد سد فصاد چلائیا ئی

Marfat.com

نشتر چلی زمین تے خون گریا یوسف یوسف دا نقش سجایائی
ہر ہر قطرے نے لکھیا نام یوسف واہ واہ عشق نے رنگ لگایائی

ہتی مٹی تے آگیا پار سو سنار گ رگ دے وچ سمایائی
بناں یار کی اوس نظیں ہور نکلے جس نے یار دا نقش بچایائی

قافی ہو منصور جیہے کئی اگے آنا یوسف اسرار وکھایائی
اوہ نشتر بھی سولی جیہیں گھٹ نائیں گذر مولیوں رہنمایائی

انت یار پایائیں اونہاں پایائی جنہاں اپنا آپ مٹایائی
دائم لکھ مبارکاں اوس دلنوں جیہڑا دل دلدار و سنایائی

شاعر دی گل!

شیشہ جتھ اندر اوہدے وچ شیشے شیشہ چمکیا راز نہاں دل دا
صورت یار دی عین جمال دی ہے تو شیشہ ویکھے جیکر انسان دل دا

چھوڑ شان گمان فقیر ہوویں کدے شان ویکھیں عالیشان دل دا
دید شیریں فرہاد وصول کر دا لگدی پٹ دیندا ایا بان دل دا

اوہ کی دل ہے جس وچ درد دل نائیں بناں درد دے گھر ویران دل دا
لکھاں وی نقاں راز اسرار کھلن جدوں کھلدے گلستان دل دا

تخت والڑا تخت مسجود اتے بیٹھا پہن کے تاج سلطان دلدا
دل روشن ضمیر نوں حال روشن جلے بلے ہوئے پریشان دلدا

آکھن دے دے لیو وچ ایمان ہوندا خبر ہے کس جگہ ایمان دلدا
دائم یار دی سیج مکان دلدے اپر پتہ نہیں کتھے مکان دلدا

ہوا دے ذریعے زلیخا دے سنیہے

زندا باد اے باد صبا سفری رکھ شرم تے کرم فرما کے جاہ
میری ہو رفیق ہمدرد ہمدم ذرا اک تکلیف اٹھا کے جاہ

تینوں فرشتیاں نے جیتوں چلی ایں تے ٹولوں لنگھ جی ترسلے جاہ
میرا ایں سنیہڑا واسطائی سوہنے یار دے کن سنا کے جاہ

ہوسی مرد آزاد اک قید گوشے اوہدے پیراں تے سیس نوا کے جاہ
جائے ادب لدار دا نور خانہ یاد زاہدے وچ سجا کے جاہ

آکھیں دو نوندی اک مشتاق تیری عزت روہڑ کے اتے رلا کے جاہ
پھیر اکرم دا ماہ دیدار یا دے میٹھی گل امید ہنسا کے جاہ

لے آ برت جواب جناب دلوں ہڑدا وانگ مسیح جلا کے جاہ
دور گیاں دے پیچھے لیا دتی ایں کول ہند دی بات بنا کے جاہ

بحر فکر جیہیں کئی جہاز تاریں کشتی میری بھی پار لگا کے جاہ
انی قاعدے ساقی دے وچ درتے اک چھلکدا جام پلا کے جاہ

آکھیں وست لبنہ ہے کے فیر اوہنوں موئی پئی آہیں دھتکے جاہ
تیغ چشم جیہیں کیتا ای خون مونتے ہن ہتھیں آپ قبر بنا کے جاہ

برگ گل جیہے رخ دی ارشاں جیہاں روے نور دی شمع جگا کے جاہ
اک وار بھو کر ڈھیری ڈھا یار اسارے نام نشان مٹا کے جاہ

Marfat.com

...ے صبا اک کریں گھاں بھلا مدھوں سارے شور فساد مٹا کے جاہ	خستہ زار ہاں مشت غبار دائم ملیوں یار دی گلی وڑ کے جاہ

دو جواناں نے قید ہو کے یوسفؑ کول قید خانے وچہ آونا

...ر قرآن ویدم لب حق گوید و دخل معہ السجن فتین یارا	ہوئے قید خانے اندر آن داخل یوسف نال دو ہور جوان یارا
اک ساقی تے دوسرا باورچی راوی مچ تفسیر بیان یارا	ایس جرم کنوں نیں بھیجے جیل اندر شاہ مصر دے ملک ریان یارا
قیصر روم دے ایلچی گھل چوری کیتا دوہاں دے نال پیمان یارا	بادشاہ ملک ریان نوں زہر دے کے دیساں دولتاں گنج مرجان یارا
ساقی کرے انکار تے باورچی لگا ظلم دا بھار اٹھان یارا	قاتل زہر ملا کے وچ کھانے خدمت شاہ دی لھنیا روان یارا
آیا ساقی بھی صاف شراب لے کے لگا پور کے جام پلان یارا	بیشک کوڑ دے کھڑکدا کوڑ اپنا لگا باورچی دغ لان یارا
اگے ساقی نے شراب دے وچ زہر پایا سن کے شاہ ہو گیا حیران یارا	ساقی آکھیا میں شراب پیناں ہاں کھانا کھاہ توں میر میدان یارا
اوڑک کوڑ پیاندا سچ سچیاندا ہو چلیا عین عیان یارا	ساقی پی گیا گٹا گٹ جام سارا ہویا باورچی پشیمان یارا
ویکھ ملک ریان سلطان تائیں پتا پے گیا شک گمان یارا	غضب نال سنائیکے حکم جلدی کیتا دوہاں تائیں بندیوان یارا
لکے روز پھر ہوسی صاف جھگڑا ہویا بادشاہی فرمان یارا	ایہہ ساچ نوں لگدی آنچ دائم کوڑی کور مسند ابدلہ پان یارا

قید خانے وچہ ساقی تے باورچی دی خواب

یوسف مہر نے خلق پیاریاں دھماں قید دے وچ دھمائیاں نے	صبح شام زندان دے وچ رہے پھردا پر عاجزاں کرم فرمائیاں نے
بیماراں ناچاراں نوں دے دارو مسکیناں دے نال بھلیائیاں نے	دو دوست پر بدے ماہ کنعان یوسف لاتاں کرم اکرام جگائیاں نے
دُکھے بھریاں دے وچ جان اکرن دھوناں فکر دے نال نوائیاں نے	پیلا رنگ ستے میلر طاانگ خاکی رو رو اکھیاں ہل سجائیاں نے
سر سٹ نویکلے رون دوویں یوسف مہر دیاں نظراں پائیاں نے	اے دو بلیو رو ندیو درد مندو کی سختیاں سر تے چائیاں نے
بڑے نال تعظیم جناب ساقی ساٹوں خواباں دو صاحبا آئیاں نے	اکھیں وگدیاں کاتیاں لگدیاں نے خوشیاں جگدیاں سب بھلائیاں نے
پھر جوڑ کے ہتھ دو دوانگے دو دلاں بیتیاں کھول سنائیاں نے	ساڈے نوں ملک ریان نے قید کیتا منفے اسانوں جرم خطائیاں نے
سنیا ایہہ خواباندی خاص تعبیر جنہیں تینوں بخشاں رب وڈیائیاں نے	ساقی کہیا میں انگور شراب تازہ بھریاں شیشیاں نال دائیاں نے

Marfat.com

بھر بھر شاہ نوں جام پلاوناں ہل میلے رونقاں ون سوائیاں نے
تے باورچی نے کیا میں خواب اندر ناز اندیاں سر چائیاں نے

پنکھی مار دے وار و وار چھاٹاں ٹکٹک کھاندیاں تے ارلائیاں نے
تعبیر تاویل تفصیل دیاں تیریاں وچ زندان دہائیاں نے

تحقیق تیں دیکھدے ہاں محسن مخلص مردمیں صفائیاں نے
تیرا شرف اقبال دوام دائم حاصل تدھ نوں علم دانائیاں نے

قید خانے وچ یوسفؑ نے وعظ کرنا

اے دو بیلیو لئو از باہلے مونہوں بول سرکار فرمایا اے
نال عقل جلیل دلیل دے کے اپنا انہاں نے علم جتایا اے

خورش تساندی آوسی اج ایسی میں نوں رب نے خاص سکھایا اے
ساقی باورچی دیکھ دنگ رہ گئے اوسے رنگ کھانا اسدن آیا اے

قدم چمدے آکھدے واہ مرداں تینوں کس ایہ علم پڑھایا اے
یوسف آکھیا علم تاویل باطن میرے رب نے میں نوں بتایا اے

خاص وحی الہام عطا ہوئی جو لوہ مرلوح دلوں بنایا اے
بیشک چھڈیا ننگ اس قوم دا میں جہناں خسف خیال بھلایا اے

اللہ پاک نے جہناں بیان نائیں دیا دین نوں تہاں وچ بجھایا اے
منکر آخرت دے دوزخ وچہ سڑسن ضائع عمر دلال کھڑ آیا اے

ہیو والے بڑے وادین میرا عالی مرتبہ جہناں نے پایا اے
ابراہیم اسحٰق یعقوب رسل ہر حق داعین بجایا اے

جہناں نال محبتاں وچ دنیا توحید دا صدق سنایا اے
روا نہیں اُس نال شریک کوئی واحد لاشریک کہایا اے

اساں تساں جہانیاں ساریاں تے کیڈا رب نے فضل کمایا اے
آکھیں کن زبان ہزار نعمت سوہنا رب ایہ نوپ سجایا اے

بہت لوک اپر نائیں شکر کردے بیجڑاں نے عقل گوایا اے
دائم اکنوں پوجدے نہیں غافل نفس جہناں نائیں ورغلایا اے

یوسفؑ دے وعظ نوں سن کے سب قیدیاں نے اللہ تے ایمان لانا تے دس سو قیدی آزاد ہونا یوسف علیہ السلام دی دعا نال

اے دو بیلیو الیس زندان دیو بھلا دسو کھاں سوچ دوڑا کے تے
الٰہی رب چنگے اک بہتر جس دی ہر چیز بنا کے تے

اوہدا کوئی ہم کار شریک نائیں مشرک سڑن جہگے شرک کما کے تے
اس بن پوجدے ہو تسی جہناں نائیں اوہ احد ذات جبار بھلا کے تے

پیو دادیاں تساندیاں تے تساں رکھے نام معبود ٹکا کے تے
کوئی سند کوئی امر دلیل نائیں پچھے ٹرے ہو راہ کھڑا کے تے

کوئی لات منات تے کوئی عزا کوئی ہبل صفا ٹھہرا کے تے
اللہ باجھ نہ کوئی معبود حاکم بیٹھا حکم ہمیش چلا کے تے
میریاں کرو پرستشاں رب آکھے تقوے آسرے ہور گوا کے تے
یوسف خاص توحید خدا والی دسی عین بعین سمجھا کے تے
تے باورچی نہ دلوں ایمان آندا اتوں منیاں بکڑ دکھا کے تے
ہو حق دے ذکر بلند نعرے کفر نسیا بھاجڑاں کھا کے تے
منگو کوئی دعا منظور ہوسی نبی آکھیا وچ وجا کے تے
آکھن چار رہاں سی مشتاق تیرے دلوں سچ محبتاں پا کے تے
کیتی عرض پکار ہزار قیدی کڈھو قید تھیں سانہ بچا کے تے
پیریں بیڑیاں طوق زنجیر گلو وچ کویں نکلیے قدم ہلا کے تے
یوسف ہتھ اٹھا دعا منگی بارگاہ وچ عرض الا کے تے
کڑیاں سنگلیاں طوق زنجیر لتھے نکلے قید تھیں شکر بجا کے تے
کالے ہو گئے گورے گورے ہوئے کالے چلے بدنام دھیا کے تے
کامل مرد آزاد آزاد کیتے مہر کرم کمال فرما کے تے

پوجیو پتھراں وٹیاں ٹیاں نوں ہتھیں آپنی آپ بنا کے تے
پوجا حق دی سدھڑا راہ اصلی غافل گو کسن وقت دہا کے تے
بہتے لوک اپیر تائیں جاندے تے بیٹھے غیراں نوں سیس نوا کے تے
ساقی دین خلیل قبول کیتا دلوں منوں یقین جما کے تے
قیدی چار سو اک ہزار مومن ہوئے شوق دی تار وجا کے تے
یوسف وعظ کیتا اندر قید خانے بڑا دسیا پار لنگھا کے تے
انشاء اللہ مراد حصول جلدی ویکھو ظاہرا گل ازما کے تے
سانوں قید بھلیڑی سنگ تیرے کی لینا اپنے وطن نوں جا کے تے
یوسف آکھیا بہیو نکل جاؤ اگوں آکھدے سب گھبرا کے تے
ڈھونڈ طلب کر کار دار شاہی کویں نیسے جند چھپا کے تے
کیتا جلد اشارہ انگلی دا ٹٹیاں بیڑیاں کھڑ کھڑا کے تے
کسے تکیا کجھ پچھانیا نہ دسے رنگی نے رنگ بدلا کے تے
پیلے لال ہوئے لال ہوئے پیلے گئے وطن نوں دیس وٹا کے تے
گھریں وچ ہوئے اوہا جہے دائم ملے چہرے کالیے لا کے تے

یوسف نے ساقی تے باورچی نوں تعبیر دسی

تیرے ساقیا جاگ پئے بھاگ ستے ہویا کرم کریم غفار دائی
بادشاہ نوں خمر پلاوسیں گا مولا گڑیاں سب سنوار دائی
پلکھی کھا دسن چپیر سر تیرا جیویں حال کرنگ سردار دائی
میں تے ماریا کوڑا ازمانے نوں ڈاہیاں تکیے جیو کھلار دائی
جھڑے میری زبان تھیں حرف نکلے چھٹا تیر تقدیر جیا دائی

اُسے جگہ تے فیر ممتاز ہوسیں جین جھکیا غرور دنتار دائی
سولی چڑھسیں تاتوں باورچیا او تیری قسمت وچ چھوٹا وار دائی
آکھے باورچی کوئی نہیں خواب ڈٹھی پر اندروں عشق سار دائی
یوسف کہیا ہو چکا جو ہونا سی ہن کوئی زور نہ عذر انکار دائی
چڑھسیں سولی باورچیا صبح ویلے آیا تیتھیں حکم سرکار دائی

سن کے پنڈا پنڈا اوال برتھیں ڈھائیں نال اندوہ دے مار دائی
چاہیئے بشر نوں سوچ کے چال چلے اگوں جوین بھانا بخشنہار دائی
آکھیں ساقیا ملک دیاں تائیں قیدی اک مسکین پکار دائی
بے تقصیر اسیر دلگیر ڈاڈھا نہ کوئی پتہ لیندا بیقرار دائی
روندے سہکدے نوں سا پنجبال گذرے سچ کوڑ نہ کوئی نتار دائی
دسیں ساقیا شاہ نوں حال میرا میںوں شرف حاصل سرکار دائی
ساقی آکھیا عرض ضرور کرساں ضامن رب رحیم اقرار دائی

صلہ نیکیاں تے برائیاں دا کولوں مول نہ لنگھ سدھار دائی
حضرت یوسف علیہ السلام تدوں عرض ساقی دے گوش گزار دائی
بے خزاں تیرا باغ عدل روشن عالی مرتبہ شان دربار دائی
ہمہ مغموم مظلوم عاجز ہویا حال پامال دکھیار دائی
تیرے ہوندیاں عادل لابے عدلی چالا ایہ نائیں شاہی کار دائی
ہوسیں وچ حضور منظور جدوں سہرا پاونا ایں قرب جوار دائی
کدوں رہن اسیر دکھی یاد دائم جدوں آوندا اسماں ہار دائی

باورچی ماریا جانا تے ساقی نے آزاد ہو کے یوسفؑ دی گل بھل جانی ست سال قید خانے وچ یوسف نے فیر رہنا

صبح سدوہاں بادشاہ مصری کرکے عدل تے جرم لگاوندائی
تازے انگور نکال کے تے نت شاہ نوں جام پلاوندائی
گل یوسف دی نہ یاد ہنوں رس رس موج مناوندائی
اللہ پاک قرآن شریف اندر فلبث فی السجن بضع سنین فرماوندائی
ہو کے نبی نے غیر توں داد چاہی رب غیر توں قید دہاوندائی
کرے کرم تے باغ گلزار کردے غیرت کرے تے سار جلاوندائی

باورچی نوں سولی چاہڑ دتا تے ساقی نے ارم کماوندائی
لیا مرتبہ قرب کمال شاہی اندر عیش دے دن لنگھاوندائی
اپنے شاہ لئے بھلا ذکر کرنا اوہنوں نفس شیطان بھلاوندائی
یوسف رہ گیا پھیر کئی برس قیدی ست سال لے اوہ بتلاوندائی
دربار دا چھڈیاں سخت بندی لا کے تخت اتوں خرت پاوندائی
بادشاہاں نوں بھیکھ منگاوندائی دائم بردیاں تخت بہاوندائی

اللہ تعالیٰ دے حکم نال قید خانے وچ جبرائیلؑ نے یوسف کول آونا

بندیخانے جبرائیل امین آیا قاصد خاص پیغام پہنچان والا
اللہ باجھ نہ کوئی پیارا یا دکھ درد فراق ونڈان والا
یا یوسف سلام دے بعد تینوں فرماوندا زمین اسمان والا
اوہا غماں دی بند خلاص کردا جھیڑا دکھاں دے بھار چکان والا

جانن والڑاتے ویکھن والڑائے سنن والڑاتے سنان والا
بچہ چھریدے تلے بچان والا اندر نار گلزار بنان والا
قطرہ ڈال نیساں دا منہ سپاں گوہر لعل یاقوت چمکان والا
دو جہان وسیع میدان اندر معگوں نیناندی دھار حیران والا
دروں دور دھکے وڈے زاہدیتوں گنہگار اندر حبیب شان والا
جمادات والا قائم ذات والا شش جہات تے کون مکان والا
وقت فجر دے کرنپلاں غنچیاں تے مٹھی باد صبا جھلان والا
صاحب خبر والا زیر و زبر والا صبر دا بر والا آن بان والا
ناسوت ملکوت جبروت والا لاہوت ہاہوت دیوان والا
اندرون دے رات نوں گم کردا اندر رات دے دن چھپان والا
حاضر ناظر ہمیش ہر جگہ ہر گھر دھو معکم اینما کنتم فرمان والا
ہر حال واقف شمس قمر والا اختر نجم والا کہکشاں والا
کی کرن لگے تیر بیاں یوسف جیتا کریں کھاں یاد اخوان والا
جدوں کھوہ اندھیرے وچ ڈگوں اوتھے کون سی اوس بچان والا
سر بازار ہنگی مِچ بیلی بھلا کون پوشاک پہنان والا
مصر شہر دے لوچ لیا تینوں بہراں دو لتاں لعل گمان والا
جدوں قید مونہوں منگی بیلیا او تینوں قید دے لوچ چلان والا
ابلیس واسطے وادھ گئی قید تیری آیا غیر تا لوچ جہان والا
بندا بھل جائے اوہ نہ بھلائے بھل گیوں ہی تاں بھلان والا
یوسف ویکھ زمین دیول جلدی کھلا پیا اجی راز نہان والا
روشن تحت الثریٰ دا سب منظر دکھاوندا آپ دکھان والا

آپ میلدا آپ نکھیڑ دائے یارن والڑاموے حیران والا
شیراں چیتیاں ماس کھلان والا ہنساں موتیاں چوگ چگان والا
لیکنے کیڑیوں فیل ثقیل تائیں بیاد یکھدا وڈے دھیان والا
اپر کھیلاں بہاوندا انکیلاں نوں اتے شمع تے پتنگ جلان والا
کائنات والا موجودات والا نباتات والا عالی شان والا
دنیا دین مبین مکین والا ضامن عالمین زمن زمان والا
گلشن زار والا مرغزار والا خوش بہار والا تے خزان والا
رحم شرم مہر و کرم والا باغ ارم والا بوستان والا
اندر مردیاں دے زندار کھدا سمجھے زندیاں توںچ رکھان والا
جیا جوں تمام رجاوندا اے وا تا غنی وڈے دستر خوان والا
لگے اوڑتے منہ نہ موڑ جائیے یاد رکھیے مینہ برسان والا
تینوں کدھے با پدی گود وچوں اندر جنگلاں دے سرکران والا
تیغاں دے گدیاں دے وچ کریم قادر ہتھ رکھ کے آپ بچان والا
کھانے جیتی کس کھوائے تینوں کرن گزر دیاں جام پلان والا
کھوٹے درہیں وکانیکے ناز تور ڈے متکبر جبار کہان والا
ہر اک چیز دے جاندا کل جو ہر مالک ہر اک چیز دی کان والا
تے ہن ساقی لگے عرضاں کیتیو نی پاسہ جیڈے کرے رحمان والا
اوہ کوئی دور نزدیک ایپا سند امد دین والا تے دوان والا
ذرے قطرے نوں رکھدا اوچ قبضے مالک جو انسان والا
گئے پاٹ زمین دے طبق ستے ظاہر تکدا ماہ لنعان والا
تلے پیا سی اک سفید پتھر مارے بال جبریل تران والا

Marfat.com

پھر بھیٹا نکلیا کرم وچوں عجب کرم کریم سلطان والا
یوسف ویکھیا تحت الثریٰ تے پتر گرییے مشرق پایان والا
گیا کنب اسار ڈراو یکھ یوسف یوہا کھولیا داں کرلان والا
بنداجان جاتی جان سائیاں بنداہووے خطانسیان والا

سرخ رنگ تے منہ وچ سبز پتے لطف مہر رازق مہربان والا
بھلا سجناں نوں کدوں بھل جاوے اتے دشمناں کرم کمان والا
توں نہ بھلن جا بھل چک معاف ہووے بندا بھلدا بھل جان والا
دائم اولیا مرلیا مہرباناں توں علیم حکیم ورمان والا

بندیخانے وچہ یوسفؑ دی زاری

اے جبرائیلا توبہ استغفار توبہ بھل گئے نے ناز غرور مینوں
راضی ہو سکے وچ رضا اس دی ساری عمر ہے قید منظور مینوں
توبہ ترت نہ کو کساں غیر اگے دندکرن جے لکھ مجبور مینوں
غلطے شرید ندیسوچ کھاداں لائے پار غفار غفور مینوں
جرم پوش غفور الرحیم مولا دیوسے جام اکرام دا پور مینوں

میرا رب واحد لاشریک تعالیٰ نائیں کرسے دراز لوائے رنجور مینوں
چپ چاپ اٹھاوساں بھار عجزوں بخشدے اپہ قصور مینوں
بناں فضل دوا شفا نائیں سینے ہو گیا زخم ناسور مینوں
مہر کرم دا کرے چراغ روشن ہیگی اے شب دیجور مینوں
فضلوں کرے ستار مستور دائم عدلوں کرے نہ جگ مشہور مینوں

یوسفؑ نے جبرائیل کولوں یعقوب دا حال پچھنا

سجدے پیکے وچ درگاہ دی عاجز ہو نہایت زار و زار یوسف
جبرائیل تسلیاں دین لگا نہ ہوا ایتنا بے قرار یوسف
خالی لوڑ وا ہیں سوالیاں نوں عالی ادسدا پاک دربار یوسف
تھوڑے سال باقی نزل ختم ہوسی لویں ظاہر او دیکھ اسرار یوسف
جبرائیلا جے رب ہو جاوے راضی لکھ تخت آ کرے پکار یوسف
قسے اک دس کھاں انگ جبرائیل ملکا فیر پچھدا نال وچار یوسف
کی حال اس پیر کنعان لائے دی آکھیا بہت لاچار یوسف
اٹھے پہر اٹھیو پکار اس دی ہائے یار یوسف دلدار یوسف

رکھے واسطہ اپنی ذات دا ئی پڑھے ورد توبہ استغفار یوسف
مہربان رحمان سلطان اکبر اوڑک بخشدائے بخشنہار یوسف
کریں صبر سب سختیاں دیر ہوسن سر دیں ہونگے غم اندھکار یوسف
شاہنشاہ بناوسی شاہ تینوں مصر دے تخت اسوار یوسف
اوہدی غیر توں ہون شاہ پلوچ مہر جہے لکھاں نا ردار یوسف
کی کھڑا بی یعقوب دیاں ورتی جیں وزدا گیا سدھار یوسف
تجرے ہجر دے پیا مجذوب ہوکے سر دیں لیکیا تیرا پیار یوسف
بیٹھا مدتاں تجر الوداع تھلے کردا رہیا تیرا انتظار یوسف

Marfat.com

دن نہ پرتیوں پرت گئے سمیں رتاں تیری جدائی آئے ماہ یوسف
قامت الف اس اللہ دے لاڈلے دا ہویا جھک کے میم دوہار یوسف
تیرے باجھ نہ تکدیاں کتے اکھیں ہر ف منگدیاں تیرا دیدار یوسف
تے تت پچھے راہیاں پاندھیاں نوں کسے ڈٹھا اے میرا غمخوار یوسف
رب جاندا انہیدا حال اصلی کی کی بھول دساں خبر سار یوسف

ہو گئے نین سفید فراق اندر بیٹھا جگت دی کھیڈ وسار یوسف
تیں بن چشماں نابینیاں ہو رہیاں گیاں گل وچ لگا آزار یوسف
ایہو معنی سفیدی نابینگی دا ہندر رہندیاں نے بناں یار یوسف
ہائے ایہے نہ پرت کے آئیا اے گیا نال بھائیاں سیر بہار یوسف
کر دے آئے تہرۃ علیٰ فریاد دائم نزع دم یعقوب بیمار یوسف

باپ دا حال سنکے یوسفؑ دا رونا

یوسف خبر نا جگ تے جمدا ناں دکھیں کیوں کنعان اسیر روندا
ڈٹے وچ سینہ وٹے درد بھنے سینے جھل فراق دے تیر روندا
زینب بھین وزیر نیا بیچ ہوسی بنیا بین میرا انکا دیر روندا
نذث روزہ دو ہزار فرقہ جس دا بند بخل نے وچ بدر منیر روندا
سرسٹ ڈنگوری دی ٹیک لاتے بابا ہوگ وچ سوگ ظہیر روندا
ہائے ہائے دا ڈھے سینے بلن لا نبوہادی جگت دا شاہ امیر روندا
رون سب زندانیے دیکھ حالت فرش عرش بر سا وندا نیر روندا
یاد پدر دی تفکر دی دا پکڑ خامہ ورق صدمے تے کرے تحریر روندا
کاریگر استاد مشتاق اکمل کا خ ہجر نوں کرے تعمیر روندا

میرے واسطے میں مرجاں شالا پچھلی عمر درویش فقیر روندا
جندی ماں نہ مجھ دکھیار ڈیوں میرا باپ غمگین دلگیر روندا
وائے کاش یعقوب مجذوب ہو کے سینہ ماتم جدائی تھیں چیر روندا
میں مغموم غریب الوطن کارن نبی ربدا بے تدبیر روندا!
جے میں ہن سنگل ہو واں قید خانے بابل ہجر دی وچ زنجیر روندا
وتھوں ملیاں چا تقدیر پائیاں کتھے میں تے کتھے کدیر روندا
فانی شاد دوراندیش عاشق کر کر غماندی پیا تقریر روندا
معقور دو رزنداں اندر نوری پدر دی کچھ تصویر روندا
پینڈے دور دے پیر فقیر شامی پیا وچ ولدے دلبیر روندا

راہ حکمت وچ پردہ نشین مرسل سارے چھوڑ جہان دے سیر روندا
پدر تڑپدا شام کنعان دائم پسر مصر دے وچ اسیر روندا

یوسف علیہ السلام دی فریاد

بار کھول کنعان شریف والی یوسف کرے پکار پکار بابا!

بابا ہن وطن دی الارہ آکھے لویں سار یا بابا لویں سار بابا!

تیرے باجھ جمال کمال دشمن میں بزار رہا میں بزار بابا
تیری گود نہ بھلسی حشر تائیں اوہ مہر اوہ لطف وپیار بابا
خبراں باطنی قافلے دسیاں نے ہویوں بہت ضعیف لاچار بابا
طرف شام دے تکدے تھکدے نیناں بھرے تیں میرے انتظار بابا
شاید نہیں سیاں قسمتاں وچ رہن تائیں میں کنگال بنداں گنہگار بابا
کی کراں نہ مساجاوس میرے ورت گئی تقدیر دی کار بابا
ساعت اک نہ کدے جیونی گود وچوں ہوں کس طرح وسر گئے دلدار بابا
ہویا گل دا وصل نصیب نائیں چبھ گئے کلیجڑے خار بابا
سر نے ملدیا عطر پھلیل ہتھیں نہ پیچ پاندیا زلف سنوار بابا
بند بچلنے وچ بند فرزند تیرا دلبند دی بند اتار بابا
جانا عاقبتاں مرسل غیب دا نال تینوں یاد آہے اسرار بابا
اگے راہ بیاباں اگے واہ پیاں معلم ہوا نہ سبھے کار بابا

ان پانی نکھیڑیا پیا قسمت کھاواں ٹھوکراں در در وار بابا
ہتھ پھیرتا کالجے گھٹ لاتا میٹھی شہد شیریں گفتار بابا
دکھیں روندیاں ہوندیا نوچ عشتیاں میں بھی ہاں دکھیار تیرے بابا
کی ہو گیا اک دور بردا تیرا وسدا ہے پروار بابا
پھر بھی بھلدا نہیں اک پلک میتھوں تیرا باغ بہار دربار بابا
حجرے بجھڑے ڈگیا جان صدقے میرے چمکدا لال رخسار بابا
میں بلبل وچ پنجرے قید ڈاڈھی لگے اکھیاں وانگ زار بابا
پھٹے پر پروازیاں بند ہوئیاں ہلے دور میرا لالہ زار بابا
اج پٹے نازک پریشان کھلے کتھے اوہ شانہ شاندار بابا
میتھوں نال بھراواں نے لوڑ واسیں حق وچ تیرے قرار بابا
کریں معاف قصور اوہ جاوندیاں ایندا بھل گیا بھلنہار بابا
لکھ لگا گلو وچ نہ کسے دائے ورت گیا اے امر غفار بابا

سرے متھے تے حکم سرکار دائے کی عذر توبہ استغفار بابا
جان راز اصلی راز دان دائم رمز بھری تیلی وجد دی تار بابا

ہوانوں پیغام دینا یوسف علیہ السلام نے

وائے ٹھنڈیئے مٹھے فجر دیئے کرماں والئے باد صبا وائے
غنچے بند باغیچیاں کھولنی ایں کلیاں ستیاں دیہ جگائے
نوری ویلڑے نوری دیئے جگ کے تھوڑیں نور ظہور برسا وائے
جاویں خوب تیرا سجناں دشمناں توں تیرا عجیب ہے فہم ذکا وائے
رکھیں اس امان پیارہ یا توں قوم لوط دی کریں فنا وائے

دیس دیس لائیاں پھریں سبھے لہراں دی جابجا وائے
طوطی بھور طائر تے طیور بلبل صفتاں تیریاں ہے الا وائے
دکھی دلاں بیکساں دا قاصد ہیں توں ورسے پنے پہچا وائے
باد رحمت توں غیر انہوں ڈبیں ایں کشتی نوح دی دین بچا وائے
جہدے امر دے حکم وچ چلنی ایں آکھاں اوسدا واسطہ پا وائے

میرا شام کنعان دے دیس سے اک لئی سینہوڑا جا وائے
قطرہ قطرہ ہو کے قطرہ کرے ہاڑے جیوں وندیا دریا وائے
علیین مکان بھیں کھا ٹھوکر سجین اتے ڈگا آ وائے
اسمعیل اسحاق خلیل اللہ میرا خاص ابا اجداد وائے
نوری نور گلزار بہار دالی میر مغز دے وچ سودا وائے
باز قفس دے وچ اسیر کیتا ایہ آزاد شہباز ہما وائے
اک گھڑی نہ جھولیوں اتریا میں جدوں اتریا پئی بلا وائے
ادا پلک سماہ نہ شاہ میرا ہن گزرے کئی سال دہا وائے
ہجرے نبی یعقوب دے وچ جا کے ہتھ جوڑ کے سیس نوا وائے
اکھیں پیر پیارے دے نے رنگ والے اتے جگر دا خون وگا وائے
تیتوں صبا جا ہجر دے وچ میت گیو رہی ٹہنیوں بھی عشق نہ کملائے
دوں ملنگے ہکدے روح دونویں اٹھے پیر ایہو التجا وائے
میری ہار اپیل دی گور اتے دیویں فاتحہ خیر سنا وائے
سیس فراقیا صبر بہتر ردا رب دی حمد ثنا وائے

میں بھی اوہیں زمین رہن والا کیتا قید تقدیر نے جا وائے
طیب شجر دی شاخ میں ٹٹ آیا ہوندی نہیں قضا قضا وائے
اج مصر زندان دے وچ حال میری سارے دور خویش اقربا وائے
میرا باپ یعقوب محبوب سدسن راں یار شہر دور بھرا وائے
وائے وائے دریغا اس ملک سندی اند سمعر دے نہ لگدی دا وائے
سکھیں وسدیاں رسدیاں نوں کیتا پکڑ تقدیر جدا وائے
تینوں ساریاں کھولکے کی دساں میرا راز بھریا ماجرا وائے
میریاں سجناں دور وسیندیاں دا نام رب دے پتہ لیا وائے
میرا ننگ دے کے گور وچ پا پلہ کریں ادب سلام دعا وائے
آکھیں زنیاں چریں چھپیاں تھیں ہجر سوز دیہاں رلا وائے
یا قبلتی سید ثقلین ابا میری کاش ندا صدا وائے!
دیدے روان بے دید بعید یاروں تاغماں نے مار مکا وائے
اج لال تیرا قیداں وچ رلدا حسرتا وائے حسرتا وائے
ہوئے نکتیوں فضل تھیں فضل دائم کرسی فضل تھیں فضل خدا وائے

آیا شام تھیں اک قافلہ قید خانے کول تے قصہ ناقہ و سیر دل کنعانی

سینے وطن دی حب حبیب تائیں حب الوطن من الایمان ماہی
الدن بیٹھا جھڑکے دے وچ یوسف آئے شام والوں کاروان ماہی
ڈیل ڈول تے چال لباس ولوں لوں وطن دے گواہ پچھان ماہی
کولوں چپ چپاتڑے گذر چلے اند اپنے حال مستان ماہی
دنیا تے آندا اتے دے وچ سفراں کی یاد کسے بیندیاں ماہی

کاہل گور دی یاد دے وچ ہر دم اندر سے جوگی پریشان ماہی
اچن چیت اٹھ کے نظر ڈھا لگا وچ کلیجڑے باات ماہی
جگر ٹل بیے آب ماہی لگا تیر دلگیر دگان ماہی
یوسف آکھیا آہ افسوس حسرت کدوں مجھ دل اگ ننان ماہی
چھیڑے کرے دیلا اندوہ ملے دے قدرتاں رب رحمان ماہی

وڈاچی سنے اسوار اک نعرہ آئی دوڑ کے کول زندان ماہی
وانگ خادماں دے تسلیمات کر کر کردی درد دے شروع بیان ماہی
دساں کی یعقوب دا حال تینوں بلے دل تے جلے زبان ماہی
اکھیوں مینہ وسے سر سجود اندر مر مر آکھدی جان قربان ماہی
لگے تیری جدائی دے تیر ایسے ہویا جھک کے وانگ کمان ماہی
یوسف یوسف یوسف کرے یوسف باجھ نہ ہور دھیان ماہی
آنسو ہنجو ٹرے اکھیں لال ہوئے ہویا حال نڈھال ویران ماہی
اتوں اتر اسوار وچ غضب آیا ڈاچی نوں مار اٹھان ماہی
یوسف کہیا کیوں ایسنوں مار نائیں کی کیتا سو تیرا نقصان ماہی
سو ہٹ سٹیا مرد اسوار جلدی دھر توں نکلیا امن امان ماہی
یوسف کجھ پھیر اپچھے اوس کولوں بھلا دس کتھاں یار رجوان ماہی
نال ادب تعظیم جواب دیندا مٹھی نال زبان دل جان ماہی
یوسف وے پیا وطن دا نام سن کے کردا پردیا نوچ نغان ماہی
کتھے بلبل دے نالے فراق والے کتھے باغ گلشن گلستان ماہی

بیٹھی یوسف دے روبرو لا گوڈی لگی ادب تھیں سیس نوان ماہی
یوسف آئی آں میں کنعان وچوں دردمنداں دے دستان ماہی
اوہدے سندیاں سوز انگیز نعرے کنب جاوندا زمین آسمان ماہی
تیرے باپ سجدا تاپ لیا اٹھے پہر بیہوش حیران ماہی
ماس غماں کھادا فکراں خون پیتا باقی ٹھرندے بچے استخوان ماہی
یوسف سندیاں سار تلوار وجی رنا ہوڈا دھا سرگردان ماہی
دکھیں وندڑ ینوں ناتہ درد بھریا کہیا وے سینہ ہو رڑا آن ماہی
نیک گوڈیاں دھس گیا دھرت اندر جائے پیش نہ زور زبران ماہی
رہیا وس نہ ایس غریبنی دے ڈاچی والیا نیک انسان ماہی
نیڑے ہو جھڑکے دیکھیا کیو سو بیٹھا جیھڑا اسیر سلطان ماہی
کی نام تے کس جگہ در دولت تے جاوناں کس مکان ماہی
نام سپردل کام تجار تاندا ملک شام مقام کنعان ماہی
وائے حسرتا شہر کنعان اندر کدے میری بھی آہی گذران ماہی
حاکم ازلاں دے ڈال زنجیر دائم کیتا مصر زندان چالان ماہی

یوسفؑ نے سپردل تھیں باپ دا حال پچھنا

سپردلا اک شجر اے شہر تیرے اوس شجر دی گل سنا جیویں
باراں ڈالیاں سوہنیاں رنگ بھریاں سوہنا پھلدا نال ادا جیویں
پئی ترٹ زمین تے چھوڑ سنگت جھلی خزاں دی گرم ہوا جیویں
دسے نال خستے شجر قربان آہا جھڑی ہوئی اے شاخ جدا جیویں
چھم چھم اکھیوں ہو یوسف نیر جاری ونگار ویکھکے کرن صدا جیویں

جڑھاں ڈونگھیاں تے بلند چوٹی پتر پھل سرسبز صفا جیویں
اوپر اک ڈالی اچے شان والی عالی آب شباب نما جیویں
بھلا دس اوہ رکھ اے سکھ اندر کے گیا اے سک کرا جیویں
سوچ سوچ کے سپردل عقل سیتی رمز گجھڑی نوں گیا پا جیویں
چنگی طرح اوس شجر داہاں واقف دساں کھول تینوں بلجرا جیویں

Marfat.com

طبیب تجراوہ نبی یعقوب عالی جہدے پت پیاراں دلربا جیویں
یوسف سندیاں باپ دا نام توری کھاوے غش تے گیا گھبراجیویں
ڈالی بارھویں اس دی ٹٹ گئی اے ہویا دور سارا چین چا جیویں
اوسے روز دا شجر ضعیف ہویا دتا جھولیاں مار لقا جیویں
گیاں سبزیاں خشکیاں ورتیاں نے رونق رنگ نہ رہیا کا جیویں
یوسف کیتے تھم کی سپردلا آکھے کم تجارتاں دا جیویں
کنگن قیمتی اک یاقوت والی یوسف آکھدا اس پھڑا جیویں
ویس بھلے دا بھلا ہزار داری تینوں بخشسی پاک خدا جیویں
تسلیمات تعظیم کروڑ واری لکھ لکھ سلام دعا جیویں

شاخاں سوہنیاں وپ لوپ تانے دلدوز تے دلکشا جیویں
چہرے ڈال نقاب حریر والا رکھے اپنا آپ چھپا جیویں
یوسف نام گمنام فرزند نوری لگی باد قضا جیویں
چوٹی جھک گئی ہی سجودا اندر گیا جڑھاں تائیں لرزا کھا جیویں
ہچکی غماندے سکیاں وچ کھوڑاں کوکن سوز دے راگ الا جیویں
نفع کتنا پاویں کیا یوسف دیوے درم ہزار جتا جیویں!
نام ربدے اک پیغام میرا جاکے شہر کنعان پہنچا جیویں
حضرت نبی یعقوب دے وچ درگے میری طرف ہتھیلی وجھ جلیویں
بندیوان دا ایہہ پیغام دائم پیر مرد نوں دسیں تیا جیویں

بندیوان دا پیغام پیر کنعان دے نام

سپردلا آکھیں ہتھ جوڑ کے تے یعقوب علیہ السلام تائیں
بند بجلانے وچ مصر دے لوال تریہہ نے مسر چین نہ بے آرام تائیں
جیوتر سدلئے تیر دیدار کارن بلبل سہکدی رو گلفام تائیں
توں آکھیں اک قیدی اے غریباں دا کی کر نائیں نام مقام تائیں
بیٹی ورو کے دسیں حال میرا مرسل نبی یعقوب اماعتاں تائیں

تیرو چھوڑیدے یا حضرت دے دکھ غریب غلام تائیں!
باری کھول کنعان شریف والی صبح شام کردا یاد شام تائیں
سپردل آکھے کی اے نام تیرا فرمایو نے پچھ نہ نام تائیں
میرے نام دا راز باطن کدے ہو گ ظاہر خواص و عام تائیں
تیری وچ جدائی دے روح تڑپے چھڈ بیٹھیا اے آب طعام تائیں

مرمر چھڈا الکھیاں نال لاٹے تیری یاد کتاب کلام تائیں
بے دید مرید نا لیہہ دائم منگے آپ یقین فیض انعام تائیں

یعقوبؑ دے دربار وچ سپردل دا آونال

ڈاچی ادھیوا دیوانگ چلی راہی جاوندا دھوڑ دھماوندائی
گویا تیر نشانے تے آن لگا وچ شہر کنعان دے آوندائی

Marfat.com

نیم شب پیام بر نیم جاناں اُچی مار آواز بلاوندائی
زینب یوسف دی بھین آواز سنیاں آکھے کون پکارسناوندائی
دسو تہی یعقوب ؑ دی خبر کتھے زینب کہیا مجذوب ترساوندائی
گیا بولنوں چالنوں گدھ لگے باہر ججریوں قدم نہ چاوندائی
بڑا دکھی بیوطن غریب بردا پھر ویکھیاں موم ہو جاوندائی
زینب آکھیا اک قاصد قبلہ کتوں پیغام لیاوندائی
کتھوں آیا ایں کون ایں جرح قاصد چہرہ اُتّے بھیٹ چھگاوندائی
نبی اُٹھیا اُٹھدیاں سار ڈگا لنے ٹھوکراں ٹھوکراں کھاوندائی
باہوں پکڑ زینب مساں ٹھل آندا بیر مرد درویش ڈولاوندائی
مخفی راز نے وچ آواز تیرے عشق سوز دا ساز وچاوندائی

یا نبی اللہ یا حبیب اللہ یا رسول رسول الاوندائی
مرحبا پکار دی کھول بوہا سپرد دل آداب بجاوندائی
دیکھے تال کی کم ہے اسو یلے کسے دل نہ نظر اٹھاوندائی
قاصد کہے جس مینوں بھی بھیجیا اے اوہ بھی غماں دیچ رلاوندائی
اوہدا اک سنیہوڑا دیوناایں نالے سور و نیر وہاوندائی
اُٹھو سنو سنیہوڑا اشنایاندا نبی آہ فراق چلاوندائی
والئے حسرتا بہتے وچ سینے خبرے کی کجھ گل بتاوندائی
شاید یوسف نے گھلیا ہوگ کدھرں بعد فکر خیال دڑاوندائی
تیں تھئیں قاصد آوندی بُو الفت بول نبی یعقوب فرماوندائی
دائم سپرد دل دور دسینداں داہتھ جوڑ پیغام پہنچاوندائی

اسیر مصر دا پیغام سپرد دل دی زبانی

اک قیدی اے مصر دے قید خانے حضرت تسانوں بہت سلام کردا
ہاہو سو جانڑے تسانوں جانڑے نیوں نیوں عاجزی ڈھنگ غلام کردا
میں تے پچھیا اوس تھیں ڈھیر واری ظاہر دل نہ وطن تے نام کردا
اندر شاید اے اوسدا شام اصلی سنیاں آپ کنیں شام شام کردا
فقط آپدی درس نوں ترسدا اے کئی برس دا ایہو کمام کردا
حب آپدی وچ حبیب اللہ تیرے پی پی غماں دے جام کردا

ہہند امنہ کنعان دے ول کر کے رو رو کے صبح تھیں شام کردا
عاشق زار کوئی آپدا جاپدا اے گل گل کے گل گمفام کردا
سو ہا لکھ چھپا کے وچ پردے رہیا مجھ دے نال کلام کردا
آنسو ڈھُلے نے برسدے لال موتی ورد دائم حضور سلام کردا
دنے وچ بھر بھر کے سے میٹھے روندا راتیں نیناں ن نیند حرام کردا
ہیل رب دائم کون یار گھاتساں یاد لے قبلہ اکرام کردا

سپرد دل دے واسطے یعقوب علیہ السلام دی دعا

سپرد لا کجھ منگ لے سملہ ہدیہ تیرے سفر دا دُور دکان ہووے
رمزاں بھرے سنیہوڑے آندیوں سچا سائیں تیتھے مہربان ہووے

Marfat.com

دل بیشک سپردل ایں توں ملے تدھ تھیں پر کنعان ہووے
ین دنیا دے مال دی حرص نائیں میتھے ہر دعا دا دان ہووے
ت ایزدی کرے گلزار سینہ دور نقش شیطان خزان ہووے
للہ توں ملے نجات تینوں جگمگ چمکدا نور ایمان ہووے
بندان دیا تا مد ابھلا ہووی تیرا وچ بہشت مکان ہووے

ہتھ جوڑ کے سپردل عرض کردا حضرت آیدا اچڑا شان ہووے
بارگاہ وچ نظر منظور ہوواں نالے نزع دا وقت آسان ہووے
فیر ہتھ اٹھا دعا منگی سپردلا تیں فضل رحمان ہووے
روشن حشر تائیں رہوے نام تیرا تے ذکر ہمیش جہان ہووے
دنیا دین وچ رہیں آباد دائم فکراں غماندا دور طوفان ہووے

مقولہ شاعر

ہم ناں سیب کنعان آیوں حال گذریا نبی یعقوب دا دس
سف باجھوں ٹھا جو کجھ حشر دیکھئے ذکر ربد خاص محبوب دا دس
ٹ مار کھڑ مالیا سخند یا عین وقت طلوع غروب دا دس

جھل کر دی غمدی کویں فرد ہویا قصہ درد دار مجذوب دا دس
جلی قلم فراقدی پکڑ سوز دل نقشہ سوز حبیب مرغوب دا دس
زیر و بم دے آہ بکا نالے شور و غل شمال جنوب دا دس

عاشق ہیں تے درد یعقوب دا دس عمار ہیں صبر ایوب دا دس
دائم جل جائے سینہ طور سینا اک تار اعلام الغیوب دا دس

یعقوب علیہ السلام دے حالات

پیر سا قیا نام دا واسطا ای بھر دیجام اک غم الاحزان وچوں
تاباں بلیاں تے بزادر س قدس دیکھ بھلا کے زمین زمان وچوں
تری ہے بین کون تیرا اک جوہری جائے پار اس بحر بیان وچوں
اللہ طبع قائم سوز و ہجر سکے نائیں نکلدے حرف زبان وچوں
رو رونی یعقوب مجذوب ہویا یوسف جلوں دا گیا کنعان وچوں
بیٹھ شجر لو داع دے میٹھ روندا اکھے بھالدا پھر ویران وچوں
تدیاں سکدیاں آہ فراق سنکے سرین سبزیاں سب بستان وچوں

منجو لر گدائے در بار تینوں شالہ جائے نہ بھل وہیاں وچوں
ٹیغون یکڑوں دا بیلکے تے بھیج سخن پرغم سخندان وچوں
درد حال درویش دا لکھنے نوں بخش قلم قدرت قلمدان وچوں
اہر پیر مغاں تھیں نکل چلے تیر آتشی لب کمان وچوں
وائے کاش آئے یوسف آئے یوسف نکلے قرۃ عینی زبان وچوں
ہیمبر وہندے گل کے دا انگلی یا نی جدوں گذر دا ای کوہستان وچوں
بلبل روندیاں ہوئیاں سینہ چھاں گیاں گذر سجان بچھان وچوں

Marfat.com

ملک عشق دا مولوی شیخ عالم لکھے ہجر کتاب جز دان وچوں
اجے دور والناس صال والا عشق ٹرن المحمد مکان وچوں
حرف عورت یار یاد کر کر گیا ایسے سبق طالباں وچوں
دل دے ورق پکا لیا سبق سارا ویکھے یار نوں شیشے پہناں وچوں

اختتام دی اجے بعید منزل کا تب پی چھاتی آغاز عنوان وچ
غیاں غیون مغیوب ہویا نکلے تکدیاں سطر تہاں وچ
ظاہر حسن کتاب نہ نظر آوے پڑھے خفی اوراق نوں جان وچ
حافظ ہو گیا ناظرخواں دائم پائی عشق نے فتح میدان وچ

سرگذشت مہجوران کنعان

اوس رکھدیاں ڈالیاں پکڑ روندا جھڑ کے رکھ ہیٹھوں دیا یار ہویا
لیا جویں کلاوڑے وچ یوسف جویں طرف شکار تیار ہویا
ظاہر خیال نا طور دی نظر آگے جو جو وچ دماغ بیوپار ہویا
چھری پھری ستری منتظر والی کوٹھی کری بدھ گری بیمار ہویا
کرے زاری تے زاری سو رین ساری ہاسی جند لئی کاری سا وار ہویا
ہجرے ہجر دے لوچ مہجور کوکے سنجائی سجناں باجھ دیار ہویا
یوسف یوسف پکار دا پھر اٹھے ودھ یار دلوں بیقرار ہویا
سو ہنے ویر حسین دا حال سن کے بنیامین غمگین بزار ہویا
ماندھیا سجناں سانگ لایا پدر وانگ غریب ڈٹھیا ہویا
پچھے وس نہ با جی کی کریئے سر تے تیغ تقدیر دا وار ہویا
گیا ویر پیاری حافظ رب یاری ییڑں ییر نہ اجے سیار ہویا
کئی سال گئے سر طوباں کر ٹھیر یا نتوں قاتل جاند اور وہ آزار ہویا

پتے پتے وچ ویکھدا اوہا نقشہ جہڑا وقت آخر آشکار ہویا
اوہدا ہسنا پیار دن درد وں بیہوش بیدم آخر کار ہویا
پرت شامنوں شام نہ مول آیا بیکی شام اندھیر غبار ہویا
تڑپے کرے آہ بھرے ملاں ساں ہر بھیر کے گھرے غار خار ہویا
گل لگن دا اریا لگن گلدا درد سوز گل دا گل دا ہار ہویا
دور ہو نیاں یار منہ سینیاں ویر اسو ہینیا نہیں ویدار ہویا
سائے خویش پروار وچار کر کے بابا پیر سودائیاں دا یار ہویا
طفلی تنگ بنگھوڑے دے لوچ ہیسی جلوں ویر بھائی دلدار ہویا
ویر اسکیا تینوں نہ تکیا ایں ڈیری گرگ دا توں شکار ہویا
زریب بھین بیچین دن رین رو رو کے کیا غمناک گرم بازار ہویا
لوڑ خوب محبوب مرغوب جانی یعقوب مجذوب لاچار ہویا
یوسف یوسف پکار دا رہے دائم پہلی وچ تختیاں سو سو وار ہویا

صبر آموز اشارہ

سان دیہڑے لوچ نبی یعقوب پھرد ے یاد یوسفی وچ ترسا کے تے
آئیں بیاں تھیں کالیجے بلن بھائیں ڈادھا رونیدے نیر وہا کے

اچیت اک واقعہ عجب ہویا جلدی جان نوں گیا جلا کے تے — چیل چک کھڑیا جو چا ککڑی دا اندر پنجیاں جھات ٹکا کے تے

رکوک ککڑا ندی مگر دوڑی اچا شور تے شور مچا کے تے — بچے پچھلے نہ رہے یاد اوہنوں گئی اک دے مگر کرلا کے تے!

یا نبی یعقوب ایہ حال اکھیں آکھن مرغی نوں انج فرما کے تے — کر کملیئے صبر نہ یار رولا ہتھوں گئے وقت ملن نہ آ کے تے!

لئے دے مگر نہ جاہ توں بھی تی ایتہ پچھلے رکھ بچا کے تے — متاں پوی بلا کوئی انہانوں بھی پچھان کٹ آ ہوش بچا کے تے

تاں آکھیا سنوں یا نبی اللہ متیں دیہو نہ اید سمجھا کے تے — تاں کسے توں امر فرمان کریئے آپ دیئے عمل کما کے تے

ں بہت حضور دے نور والے گیا اک دے چوں اگاں جا کے تے — اوسے روز دے کھلے پکار دے ہو سب جان جہان بھلا کے تے

ادتاں پیوتاں سوتاں چھڈ یلے نزع حال پہنچے اورا کے تے — کر صبر تے سا نھو کھات بچھلیاں نوں کیوں تڑپدے ندی پا کے تے

رت کی ہویا جے اک گیا یوسف رکھو یار انوں گل لا کے تے — سار سندیاں ہوش سرکار بھلی جھڑیا حضرت نے میں بکا کے تے

عقارہ توبہ بار بار کیسے ماری ککڑی رٹ ٹکا کے تے — نکتہ دسیا نکتہ کشا باطن دائم ظاہرا حال وکھا کے تے!

یعقوب نے عزرائیل تھیں یوسف دی خبر پچھی

ک الموت تھیں پچھیا نبی اک دن کجھ پتہ میرے جانی جان دا اے — اجے وچ وجود دے روح یوسف کہیا وسنیک آسمان دا اے

عزرائیل جے کیتوس کوچ دسکھاں وقت نزع کی حرف زبان دا اے — جے اوہ لدگیا کدھے جان میری مشکل جیوناں پیر کنعان دا اے

جلدی پکڑ دے لباں تے آئی ہوئی اہ حرف نہ نکلدا جاندا جان دا اے — عزرائیل نے آکھیا سنو حضرت روح جسم وچ اجے سلطان دا اے

زندہ باد یوسف زندہ باد یوسف روشن شرف سید عالیشان دا اے — مالک ملک سندا حکمران حاکم تخت بخت دیاں مہجان مان دا اے

پھر آکھیا دس تے ہین کیہڑی کی نام اس شہر مکان دا اے — ملک الموت کیہا بھید کھولنے دا حضرت امر نہ رب رحمان دا اے

رکھیں مرسلا صبر ادول ہوسکے آیا سماں تیرے امتحان دا اے
دائم در پردا پردا پوش حکمت کسے حکم نا ہیں پردہ چاہن دا اے

حدیث پاک جناب سرور کائنات صلی اللہ علیہ وسلم

اک دن پچھیا احمد مختار سرور وحی روح الامین غلام تا ہیں — کتنا یوسف دا درد یعقوب نوں سی او بول کرے جبرئیل کلام تا ہیں

Marfat.com

بردہ گنگھ آہدی ذات تھیں اے آپ جاندے حال تمام تائیں
پترا وَدا اک فرزند ہووے ویکھن لج ہر اک گل اندام تائیں
غم سوز جو کملیاں ماریاں دا پہنچے عقل نہ کسے مقام تائیں
سردار آکھدے خوب پھر صبر کیتا سر جھل کے درد صمصام تائیں
حضرت درجہ صد شہید اکبر دی حق آکھیا کان اکرام تائیں

ایپر امر دی رد تعمیل لازم جھک جھک آکھدا خیر الانام تائیں
آوے موت تنے اوہ مرجان سارے بھر بھر بین اوہ درد دجا
انہاں صبر اندے نالوں کئی حصے ودھ پڑدا مد پر شام تائیں
دس کھاں اتینا صبر کماکے تے درجہ لبیا کی دس امام تائیں
دائم مرحبا آفرین باد حضرت یعقوب علیہ السلام تائیں

صبر و خاموشی حضرت پیر کنعان

سخت سماں سی بیقرار یاندا جان جگر نوں درد تڑپایا ئی
جذب فنا بجاہ دم دیاں منزلاں وچ آیا صبر ہوش قرار ڈہایا ئی
احدیت وچ درگاہ تے کیوں دوئی دا بھار اٹھایا ئی
دل پت دی جستجو وچ تیرا سر میرے دروازے ٹکایا ئی
یوسف نالوں نبوت پیاری سی توبہ توبہ پکار گھبرایا ئی
سایا اُگے تے نہ یوسف دا نام لیساں ہاڑا عاجز نیاں الایا ئی
عرصہ لنگھ گیا وچ خموشیاں دے سڑیاں ہڈیاں درد جلایا ئی
کنیں پیا آواز دطیار ڑبدی عقل ہوش حواس بھلایا ئی
گلاں ربناں کیتیاں یاد آئیاں توبہ توبہ پکار شرمایا ئی
بھر کے مٹی والک قربان صدقے وچ جبہ دے نبی نے پایا ئی
منہ وچ مٹی نے گلے دے لوچ پلاسیں وچ درگاہ جھکایا ئی
جاہ آکھ سلام یعقوب تائیں جبرائیل نوں رب دوڑایا ئی

یوسف یوسف پکار دا پھر اٹھے مجنوں ہویا اسحٰق دا جایا ئی
اللہ پاک دا حکم جبرئیل لے کے تے یعقوب نوں آن سنایا ئی
خبردار رت یوسف دا نام نکلے امر تاں عتاب دے آیا ئی
لیساں لاونوت دا تاج سر تھیں جھلے غیریاں کرن سدایا ئی
اوہناں کٹھیاں دی سولی جند جہناں نہوں پرواہ دا لایا ئی
لباں سیتیاں چپ یعقوب کیتی حاکم چپ دا حکم چلایا ئی
ادھی رات کنعان دے وچ کسے یوسف یوسف پکار بلایا ئی
وائے ایں یوسف ناں دے ایہ یوسف ہوسن لباں تھیں نکل سدھایا ئی
اے دا ایہ صبر کیوں ہو دل لگوں صاحب ناں کی گول بھیر آیا ئی
لباں ملیاں ہو سکھو صبر کرنا صابر صبر دا راز سمجھایا ئی
صاحب رحم نوں ویکھ کے رحم آیا واہ واہ دوستاں ازجایا ئی
تیرا بھایا گیا حاکم بدھن ہوناں واہ واہ صابر دا صبر نبھایا ئی

جیہیں میلیاں تیرا فرزند تینوں لاجھڑ اغیراں توں بیپ تھڑ آیا ئی
دائم مدتاں دے تسے سہکدے نوں ساقی جام تسکین پلایا ئی

Marfat.com

مناجات یعقوب علیہ السلام

تیرا شکر ہزار کروڑ واری صبح شام علام الغیوب اللہ　　زیر وبم تیرے راز سب جن روشن جلکن جلدوں حجاب محجوب اللہ
شمش جہان وچ امر زنجیر قیدی شمس قمر طلوع غروب اللہ　　مخلوقات جزوی کلی قبض تیرے کیا خشک تے کیا رطوب اللہ
نبی ولی مرسل تیرے سب چاکر آدم نوح خلیل ایوب اللہ　　تیرے در جیہا کوئی در نائیں لیا دیکھ آزما کے خوب اللہ!
تو ہیں ٹٹیاں والا نوں گنڈھ سائیں تو رسیلیا ئیں یار مرغوب اللہ　　دائم راج والے رلدے پھرن الج میری ہیں محتاج مجذوب یعقوب اللہ

تمنائے شاعر

اے طبع شہباز اڈ مصر ولے ذرا اپنا زور پرواز وسیں　　سر فرش قرطاس رقاص خامہ توں بھی اپنے تازہ انداز وسیں
صورت سردی ہوش مدہوش کر دے گوش جان وچ مار آواز وسیں　　اے قوال قدرت ہوون وجد طاری سوح نال وجا کے ساز وسیں
ناخدا خدا دا واسطا ئی بنے لاامید جہاز وسیں　　بردا وچ زندان فغان کردا کرکے مصر عزیز ممتاز وسیں
اے سفیر سخن خضر راہ بن کے منزل کٹ مضمون دراز وسیں　　جھولی کھول گدائے مقصود پلے لئے بنانیں لیلائے وت ناز وسیں
اے شوق محمود محمود ہوسیں اول ہو غلام ایاز وسیں　　اے علیم عالم راہوں بھلیاں نوں درس رونہ کاشف راز وسیں
سبھا ئیاں اسا نیکا ساں گدا ئیاں نوں کوئی طیبہ میر حجاز وسیں　　دائم ہور کجھ دس نہ دس بھانویں نظر نور رحمت روح نواز دیں

والی مصر دا حیرت انگیز خواب

ساقی پیال پیالہ شاہی جشن والا رتاں بدلیاں گھٹاں چھائیاں نے　　لکھ لکھ شکر ہزار نیاں قیدیاں نوں ہن لگیاں ملن رہائیاں نے
مسبب الاسباب دی مہربانی واہ واہ کیتیاں کرم فرمائیاں نے　　ڈٹھا ستیاں ملک ریان سفنہ عجب قدرت رب وکھائیاں نے
گیا نیل دریا دا سکب پانی جتھوں گائیں وچھڑیں نکل آئیاں نے　　ست موٹیاں تازیاں اس پرگوشت بنک نیزے رب بنائیاں نے
ست لسیاں ماڑیاں رنگ کالے سخت جھکیاں تسترائیاں نے　　سنگاں نال کھادا ایہہ موٹیاں نوں اوہناں لسیاں مار مکائیاں نے
زرچ نج اوسے حال ویاں بھیڑ ماریاں شہر نوں آئیاں نے　　خرقی منہ دادے ڈنڈ کو ابھے اچے مار آواز برڑائیاں نے

Marfat.com

وڑ دڑ خلقتاں نسدیاں پھرن اگے پیاں مصر دے وچ دہائیاں نے
تن نیاں اپڑ پلے نوں بھج ناری تن لنگڑے دوڑ دسدائیاں نے

پھر پھر گلی کوچے شہروں نکل آئیاں آپو دھاپ پھسناں دا لگا چاہیا نے
ستوں اڈ گئی آسمان دائم کیتی خدا آفات بلائیاں نے

خواب دیگر

تعبیر پچھی شاہ نے نجومیاں کولوں تے اوہناں نوں خواب دی تعبیر نہ معلوم ہوئی!

سٹے ست ہریاولے رت سکے وت خواب اندر نمودار ہوئے
سکے سٹے جھپٹ گئے ساویاں نوں اوہ بھی سک کے سکیاں ہار ہوئے
ڈٹھا فیر اک عجب جوان سوہنا جہدے حسن دے گرم بازار ہوئے!
صورت اوسدی تکی سماؤں نوں دل جان قربان نثار ہوئے
کھلی ملک ریان دی اکھ یکدم تھر تھر کنبدا ہوش فرار ہوئے
معتبر امیر وزیر کاہن حاضر وچ خدمت خدمتگار ہوئے
جیکر کھول تفصیل تعبیر سکو سن کے چپ کاہن شرمسار ہوئے
تبی آ نجومیاں رملیاں نوں وڈیاں سٹکے وچ وچار ہوئے
ایہہ جیہاں اڈاردان سفیناں دے اج تیک نہ ذکر اذکار ہوئے
تلے ملک نوں ایہی خواب جھل گئی دربار دے سب ناچار ہوئے

پئے پر دانیاں تھیں سبز سفت خوشے سوہنے رنگ مثال گلزار ہوئے
وانے رس سب چوس لئے سکیاں نے سک پک سارے کاہ جلد ہوئے
گل اندام حسین جمیل ونشن بادشاہ نوں خاص دیدار ہوئے
تاج پہن کے مصر دے تخت بیٹھا جنت دار سب دیوار ہوئے
اے نجومیو کاہنوں آؤ جلدی حکم شاہ دے وچ دربار ہوئے
میری خواب دی دسو تعبیر مینوں اے دربار دے اہل سرکار ہوئے
سارے شاہ اگوار سکے نہ ظاہر جہڑے خواب دے وچ اسرار ہوئے
وہمی خواب شاہا پریشان حالوں سارے رل کے وچ پکار ہوئے
وہمی خواباں دا اکھ نہ پتہ سانوں نجومی اوڑک وچ انکار ہوئے
پچھے دسو میں ویکھیا کی سفنہ کر کر فکر سب حال خوار ہوئے

چڑھیا شاہ نوں غضب دا جوش لکھے ٹھاٹھاں نقصان تسی بیکار ہوئے
نت آدمی قتل کرا دا تا دائم باقیاں رنگ وسار ہوئے

شاہ ریان اگے مدت بعد ساقی نے یوسف دا ذکر کرنا

بیچ غفلتوں ساقی دی اکھ کھلی گلاں گذریاں سامنے آئیاں نی
حضرت یوسف دے علم تعبیر دیاں گلاں شاہ نوں کھول سنائیاں نی

قیدی یار قدیم دا یاد آیا جدوں مدتاں ڈھیر وہائیاں نی
اک قیدی نے اپنے قیدخانے حاصل اوسنوں شرف وڈیائیاں نی

سوہنا مکھ تے مٹھیاں کرے گلاں متھے چمکدے نور صفائیاں نی
ڈٹھے پیر مراقبے وچ شاغل حرصاں جگدیاں منوں گوائیاں نی
کرد امر وصدیق کلام سچی اساں سر تیتے آپ آزمائیاں نی
خاص علم جانے خواباں سفیاں دے بیان وچ زندان وہائیاں نی
جلدی جاہ ایسے عالیجاہ دے جا اجازتاں ملک فرمائیاں نی
حضرت یوسف دیاں پیراں تے آن ڈگا ظاہر کیتیاں دب ادائیاں نی
تے بیان تے صاحب یاد آیوں اکھیں نیویاں ہو شرمائیاں نی
وسطی ملک تیاں اک خواب راتیں خبراں کیتاں تھیں سد پچھائیاں نی
دی کسے نہ کھول تعبیر کوئی دھوناں سٹیاں حیرتاں چھائیاں نی
اے صدیق یوسف خبر دیہہ سانوں جو داں ڈٹھیاں دشاہ گائیاں نی
اتے ست سٹے ساوے ست سکے سٹکیاں سبزاں لپیٹ کھائیاں نی
سمجھ لین گل تیر کمال شاید تیں وچ لکھ اسرار رعنائیاں نی

موتی برسدے وہدیاں لباں چوں گھٹا حسن جمال چڑھیاں نی!
بے تقصیر اسیر تقدیر کیتا نہ کوئی پاپ نہ داغ خطائیاں نی!
وسی خواب خباز دی نے اپنی خبر آ دسے عین بتائیاں نی!
شاہا بھیج ایتھے تعبیر وساں عرضاں ادب دے نال لائیاں نی!
ساقی دوڑیا تیز رفتار ہو کے بندیخانے نوں کیتیاں دھائیاں نی
یا قبلہ میا وہ مجہول ساقی گلاں آیدیاں جنہیں بھلائیاں نی
بھل گیا ہاں بخش قصور میتوں لوشن تیریاں فیض رسائیاں نی!
لکھ پتہ نہ سار نجوڈیانوں عقلاں کاہاں ڈھیر دوڑائیاں نی!
غضب قہر دا وچ مصر دا شاہ آیا تے ہوتاں قتل کرائیاں نی
ست موٹیاں نے ست لسیاں نے لسیاں موٹیاں کھا پچائیاں نی
دسو کھول بیان میں وچ دستاں لوکاں تائیں ایہہ بہت بھلیائیاں نی
ظاہر مصر وچ کریں ظہور بعد آ کہ کیوں بجلیاں نور دکھائیاں نی!

شاہ مصر دی خواب دی تعبیر یوسفؑ دی زبانی

شاہی خواب دی ایہہ تعبیر ہوسی ست سال ساوے اول آ وسن گے
وافر رزق زمین تھیں ہوگ پیدا صاحب غلہ دے کرم کماوسن گے
سٹیاں سانبھ اناج رکھو جیہڑے رکھسن فائدہ پاوسن گے
کیڑا گھن نہ لگیگا سنبلاں نوں بچ رہن گے جیہڑے بچاوسن گے
ست سال پھر آوسن سخت بھیڑے سبھ بھکدے ڈھول وجاوسن گے
نکے وڈے غنی درویش سارے آن فاقیاں وقت لنگھاوسن گے
مثل کیمیا ڈھونڈسن لوگ دانے مشکل لبھسن انت کراوسن گے

باراں ہو دسن وچ تھیں ندیاں ہن گیاں گلشن باغ بہار سوہاوسن گے
کرد کھیتیاں باڑیاں خوب سارے کرسن موج جو دکھ اٹھاوسن گے
ورتن کھان جو گا ور تو لوڑ جنی جیہڑے کرن ضائع پچھوتاوسن گے
جدوں سر تے حشر برپا ہوسی کرن عمل جو موج مناوسن گے
ایسا ہوسیگا قحط جہان اندر بچڑے مائیاں نوں بھل جاوسن گے
وانگ کولیاں سڑنگی دھرت ستی بدل بوند نہ اک برساوسن گے
انسان حیوان درندے پکھی ان پانیوں باجھ جہاوسن گے

کئی مرن گئے روٹی دانام نہ لئے الجوع الجوع دا شور مچاوسن گے
مصر باجھ نہ لبھے گا رزق کدھروں ڈیرے مصر وچ لوک لگاوسن گے
ست ورہے رہسی ایویں کال یارو ہیبتناک وزیر ڈراوسن گے
لوک سانبھ کا لسن کئی قسماں گلاں تلاں دا عرق کڈھاوسن گے
خلقت وسیگی امن امان سارے آپو اپنے پنتھ چلاوسن گے

ایسی بھیری ہوسی پیٹ اندر تائیں جس جتنا کھاوسن گے
دھوم مصر دی دور دراز پیسی لوکی مصر دا ورد پکاوسن گے
پھر اک آوسی سال خوشحالیاں دا بدل بارشاں ویٹ لیجاوسن گے
شیرہ لین نچوڑ انگور وچوں تے زیتوں دے تیل کڈھاوسن گے
ایس خواب دی ایہ تعبیر دائم انشاء اللہ تمام آزماوسن گے

تفصیل معنوی

شاہی خواب دیاں رمزاں بادشاہی جیہاں بجھ لیاں درجے پاوگے
کھیت قلب دے بیج توحید والا جہڑے کر کے صاف لاونی گے
حق حق کھیانیوں ذکر کولے جڑاں لالیاں کاں اڈاونی گے
کھن کیڑا نہ کبر دا اثر کرسی جہڑے اپنا آپ لکاونی گے
جیہاں عمل اناج سبنھال رکھے قحط محشری موج مناونی گے
آپو اپنی پوگئی ساریاں نوں پتر پوتاں تائیں بھل جاونی گے
جیہاں غافلاں کجھ نہ بیجیا اے رکھ سر تے بانہہ کرلاونی گے
پچھلا برس لے ربدی خاص رحمت رحمت والڑے داگ ولاونی گے
نفسی نفسی پکار کے رب رسل گے سوہنے دے پیش زاونی گے

ہفت سال پہلے عالم زندگی دے بدل دانے مینہ برساونی گے
پانی منجو اند اگو ڈی زہد والی گرمی عشق دی تال پکاونی گے
رہسی بچیا رزق ایمان تائیں دانے سٹیاں نوں وچ رکھاونی گے!
رنگے اندروں رنگ پریم والے توں کا لکھاں کفر لگاونی گے
ست سال تے پچھلے نزل حشر والی سجن بیلڑی مکھ بھوانی گے
کوئی کیہدی باجھ نہ مول بھرسی آپو اپنی پنڈا اٹھاونی گے
بس مصر دے باجھ نہ کتوں دانے سبھیں کال جاں دھم مچاونی گے
شافعی عاصیاں نبی مختار احمد مہر کرم اناج ورتاونی گے!
جنت بلیگا بھکھیاں ننگیاں نوں ساقی کوثروں جام پلاونی گے

امرت جان کنعان دے بھائیاں نوں عیب جہاں دا انت چھپاونی گے
دائم ویکھیں سمر تصویر خانہ کیتے عمل سارے آگے آونی گے

تعبیر یانی ملک ریان نے تے حکم شاہی

ساقی سمجھ تعبیر دا حال مطلب آکے دسیا ملک ریان تائیں
شاہ سندیاں سار تسکین پائی آکھے آفریں اسیں انسان تائیں

بندہ خاص یقین ہمیشہ ہویا دلوں دلوں لڈھیا شک گمان تائیں
وہ کوئی مرد نرالڑا عقل والا خوب جاندا راز نہان تائیں
مدد مرحبا آفرین باد ہیئے پاک جنہے دی پاک زبان تائیں
بنڈ اچار فرسنگ بتان رادی ویکھے بندیوں شاہی مکان تائیں
استقبال کارن لشکر پیش ہوئے متھے ٹیکدے نازخوبان تائیں
جساں ملک ریان بلاوندا ئے حاضر ہویا ہاں میرے فرمان تائیں
یوسف شاہ دا جدوں فرمان سنیاں مدم ہووے دا رب رحمان تائیں
جاواں چھڈ کیوں سنگیاں بیلیاں نوں ساڈا جگ سے سازبان تائیں
ساقی دوڑ یا یوسف دا ایہہ مطلب کھول دسیا ملک سلطان تائیں
ہو گئے ہمراہ اسیر آزاد یکدم خالی چھوڑ زندان ویران تائیں

کہیا ملک ریان لیاؤ جلدی میرے کول اس بھلے جوان تائیں
اکھیں سامنے اوسدا دیکھ چہرا سنے فیر تعبیر بیان تائیں
شاہی حاکم تھیں یوسف دے اُتے نوں زیبا وچھیا فرش زندان تائیں
دیہہ سو باندیاں بھیجیاں وچ خدمت کرن کوشاں اوس جان تائیں
ساقی آکھیا لے تشریف چلو چھڈ قید خانے بیابان تائیں
ایس قہر تائیں کیوں چاؤ بسنر ویکھو وسدے دیس جہان تائیں
کہیا نکلساں قید تھیں فیر پہلے کڈھو باہر ہراک بندیوان تائیں
ساتھی دکھ دے سکھ دے وقت بھلیاں لگ جاوندا داغ ایمان تائیں
کہیا بادشاہ چھڈ دیو کل قیدی راضی کرو مہینے نازدان تائیں
کرسے مرد آزاد آزاد بیشک دائم مرحبا ماہ کنعان تائیں

آمدن زناں مصری وشہادت دادن بر عصمت یوسف ؑ

ساقی آکھیا ہن مہرباناں پائیاں قیدیاں کل رہائیاں نے
پوری ہوئی تے نکلساں تد قیدوں گلاں دو پیکے پوریاں فرمائیاں نے
گیاں مدتاں گذر زندان اندر راتاں وندیاں بیٹھ لنگھائیاں نے
پچھو سدنار اں جنہاں ہتھ کٹے چھریاں ہو بیہوش چلائیاں نے
جو چوریاں میرے سر اتے سینے اپنے وچہ چھپائیاں نے
پہلے عادلا کریں کھاں عدل میرا تے شور شاں جیہڑیاں چھپائیاں نے
ساقی ملک ریان نوں آ جلدی گلاں ساریاں صاف بتائیاں نے
ظاہر جان گواہ قدیم دیاں حکم سندیاں ساریاں آئیاں نے
اک طرف قطفیر عزیز بیٹھا گلاں ملک ریان ہلائیاں نے

یوسف آکھیا اے اک گل باقی جیہڑی گل نے سختیاں پائیاں نے
جا کے آکھ توں ملک ریان تائیں واہ واہ عادلا عدل آرائیاں نے
پتہ نہیں کس جرم تھیں قیدہاں ہیں گلاں لیدے کیسے چھپائیاں نے
اوہ گواہ شاہا میرے حالدیاں دسن کھول کے کی بریائیاں نے
مکر ساز اندے مکر سب جانے جنہیں اپنی جس بنائیاں نے
ایسے واسطے لائی اے دیر نہیں تے کرنے کی انکار گدائیاں نے
اوسے وقت ہویا گرم ہلر شاہی مصری عورتاں سد بلائیاں نے
آئی بی بی زلیخا بھی خبر لیکے جنہوں شام دے نال وہائیاں نے
جنہوں پیچ اُئے نارایو مول دستہ یوسف کیتیاں جاؤ خطائیاں نے

کہڑے عیب تھیں کٹی سو قید لمی پایاں کیوں سزائیاں نے
ذرا ابھر رہائی نہ داغ متھے واہیں کیاں بتیریاں لائیاں نے
کیتا قید بے عیب غریب تائیں یہ زلیخا دیاں بھلیائیاں نے
بول بی بی زلیخا دربار اندر گلاں سچیاں کھول سنائیاں نے
میرے پاپ قصور راج ہوئے ننگے حاصل وستوں شرف دو پائیاں نے

آکھن پاکی لئے ربدی ذات تائیں یوسف دے وچ ہزار صفائیاں نے
سبھناں کراں مکاراں شراراں کوروں عزتاں عصمتاں صنع بچائیاں نے
پانی پانی عزیز ہو گیا شرموں شاہداں دیتیاں جھوں گوائیاں نے
یوسف نیک ہیں ہاں کمبخت کوڑی پلے پیاں اج آن کمائیاں نے
جھوٹ جھوٹ اوڑک سچ سچ دائم نت سچیوں سیس نوائیاں نے

روایت ابن عباسؓ

ذلک لیعلم انی لم اخنہ بالغیب اللہ وچہ قرآن فرمایا ئی
جاں ہوئے سلطان ریان مصری ہیں کوئی فعل برا کمایا ئی
خائنین خیانتی جان وسکے جہاں ظلم دا بھار اٹھایا ئی
ملکہ مغربی دے ہو گئے عمل ظاہر اکھیں میٹ عزیز شرمایا ئی
کہیا ابن عباس جبرئیل وحی تدوں یوسف نوں آن فرمایا ئی
بھلا تجھ کھاں سچہ تھئیں مڑ گجھی کویں پچیوں کس بچایا ئی
بیشک نفس امارہ ہے بڑا دشمن کئی غافلاں ڈال سٹایا ئی
اوہ رب میرا جیکر رحم کرے بڑا شوہ وچوں بنے آیا ئی

ایسے واسطے یوسف نے دیر لائی تے دربار وچ کٹھ کروایا ئی
پچھے چوری عزیز دی نہیں کیتی نہ کوئی غلط خیال دوڑایا ئی
یوسف عین صداقتاں پیش کر کے وہم بھرم تمام مٹایا ئی
لگی سروں شرمندگی ہوت قائل گئی ہوش بیہوش سدھایا ئی
یوسف آپ اج پاک سداون گلوں تے زلیخا نوں باروں بچایا ئی
جبرائیل آئیں آیت پاک بندا حضرت یوسف نے بول سنایا ئی
برے کم کرواوندا برا ظالم توبہ توبہ دا حرف الایا ئی
بخشنہارا غفور الرحیم والی مہربان رحمان سدایا ئی

اودہ سے آسرے بچیا آ دہراہیں جس نے فضل دا مینہ برسایا ئی
دائم لا الہ الا اللہ کسے انت نہ اوسدا پایا ئی !

مقولہ شاعر

حاصل ہوون گلاں دے گلدستے جد لگن چھالے جان نے خار تائیں
تھوڑی شرس خوردی زیادہ کھلے یا بھجوں ہوندا طفل مزروق پیدا ازاں تائیں

جاں جاں موتی نہ غرق تھا دریا ہوئے شاہی تاج دے بہار تائیں

بناں محنتاں نہیں وصول راحت بناں رنج دے گنج انبار نائیں
شوق ذوق جتن بن لایموت نائیں سر دیتیاں باجھ اسرار نائیں

خدمت باجھ مخدوم بن درد آدم مطلب باجھوں طلبگار نائیں
بناں مالیاں باغ گلزار نائیں آمد و رفت دے باجھ بازار نائیں

مسلمان نہ بنج بناں باجھوں لتے منکراں باجھ کفار نائیں
دُم گدھے دا باجھ حیا چھاں داڑھی عمل باجھوں کسے کار نائیں

فقر باجھ فاقے صبر باجھ روزہ ایناں عجز نماز درکار نائیں
مشکل گھاٹ نہ عدل دریا جیہا دائم فضل باجھوں بیڑا پار نائیں

یوسفؑ دی خاطر مصر دی سجاوٹ

کہیا شاہ اوہنوں لیاؤ پاس میرے اندر کالجے شوق دیدار ہویا
رکھاں خاص اوہنوں اپنی کار اندر میں اس خاص دا طلبگار ہویا

بندیخانیوں یوسف نے آوینا ایہہ ہر طرف جاری اشتہار ہویا
بحکم ریان سلطان عالی شہر مصر اس دن جنت زار ہویا

کوچے کاخ گلشن سجگئے نال پھلاں روشن نور تھیں در دیوار ہویا
سیم و کندن تے لعل یاقوت گوہر آمد یار دی وچ نثار ہویا

دستہ شاہی دربار تھیں تیک نے زنداں جامہ مخملی پہن سرشار ہویا
سارے مصریاں زری زربفت پائے جلسہ عید سعید دے کار ہویا

راگ رنگیاں جشن دے ساز وچ عشق حسن دا گرم بازار ہویا
جھیت چل اوہ سو سپاہ استقبالی بادشاہ ڈاڈھا بیقرار ہویا

یوسف بولیا شکر الحمد للہ سوہنی پہن پوشاک تیار ہویا
پایا تاج دلارڈے تاج سر تے بھریا موتیاں بخت بیدار ہویا

چایا آب حیات ظلمات وچوں چن رات وچوں نمودار ہویا
گوہر سنگ دا ترڈ پا سنگ ظاہر ذوالقدر عالی ذی وقار ہویا

تیندی دور دے ہو آزار چلے مہربان رحمان غفار ہویا
یوسف دیکھیا دیکھ تماشائیاں نوں لگا جشن میلہ لگاتار ہویا

لاواں بھاہ انہاں گلکاریاں نوں میرا پیر کنعان بیمار ہویا
ماسہ جانہ دکھی اکارڈے نوں دور وطن گھر بار پردار ہویا

کر کے سجدہ معبود مسجود دے گے پر اسپ دے ذات اسوار ہویا
بندیخانے بلند فریاد کیتی دائم یوسف جدوں باہزار ہویا

فریاد زنداں تے جواب یوسف علیہ السلام

میتوں ٹبلیوں چھوڑ انھیر خانہ شمع نور روشن دل قرار ایں توں
تیرے دم دیناں میں سداساں پٹ چیبا میری جان ایں توں

ستم گردشاں شور شاں ٹلیاں ہویا جدوں آ جلوہ نما ایں توں
ملیوں سیتوں نے پالکتا ادھ دی تھیں سجن پیارا حبیبا باوفا ایں توں

تیرے قدم تھیں بیت اقرار ساں ہیں نہ جلیا رکھ بنا ایں توں
دائے حسرتا ہائے آوازے دکھی دلاں نمی شفا ایں توں

حضرت یوسف نے پرت جواب دتا دشت ویران وحشت سراداایں توں
تنہ دشمنا ندی غم سمجھنا نہ بندیخانیاں دارالبلاایں توں
دسے مرد کوئی آکے نیچ نکل دیندا کیاں دے نام مٹا ایں توں
استغفار پناہ خداوی لے دیہڑا عمانداً بیت الجفاایں توں

زندان زندیاں داقبرستان ایں توں دبیندا خاک در خاک ملاایں توں
محبوبان خدادیان پیار یاں دی آزمائستاں خاص جاایں توں
بھائی بھائیاں نے سنگوں چھوڑ دیویں بیٹ پتریاں تھیں کر دا جدا ایں توں
داہم وانگ حبنوں جیہیے رات آوے دیندا گھوٹ گھراونجاایں توں

بندیخانہ تھیں یوسف نے باہر آوناں

ساقی نور سرور دا پورساغر بھر بھر کر آواز پلاؤندائی
ختم قید پراینیاں قیدیاں دی دکھ نیں یکے سکھ وکھاوندائی
لگے پچھے بلکھاں خدمتگار لشکر چن تاریاں وچ سوہاوندائی
عنبر مشکدیاں نہال رستہ سوہنا آوندا دھوم دھماوندائی
چہر ہکدیاں سار سلطان مصری اٹھ تعظیم تکریم بجاوندائی
خاطر شاہ جمال متوالڑیدی پیش اپنے تخت سجاوندائی
باہوں پکڑا جیہاں شاناں دے الڑیوں لطف کرم وسیناں بھاوندائی
یوسف وچہ مہتاب تھیں ودے چمکاں حسن بجلیاں نور چمکاوندائی
ہمکلام ہویا فیر نال اسدے دانش عقل تے علم ازماوندائی
حضرت یوسف فصیح بلیغ کامل نالو نال جواب سناوندائی
بولی یوسف نے فیر زبان عبری والی مصر دا سمجھ نہ آوندائی
بیشک اج تو سوہنیاں کول ساڈے پائی امن دی جگہ فرماوندائی
شاہ خواب دی فیر تعبیر پچھی یوسف کل احوال بتاوندائی

بدلی خزاں بہار دے سمیں لگے مالی غداموج مناوندائی
چڑھ ماہ کنعان زندان وچوں شہر مصر اندر چانن لاوندائی
گھوڑے والے اسوار دے قدم چمن سبیں غنی فقیر جھکاوندائی
ادیوں گھوڑیوں تریا شام شاہی جدوں کول دربار دے آوندائی
سر رشتہ جدا مہر پیار کر کر شوقوں گھٹ کلاوڑا پاوندائی
پر پر موتیاں نال قالین شاہی تے فرش مثال وچھاوندائی
اگے اکھیاں حسن دا رکھ شستہ ویکھ ویکھ کے گھول گھماوندائی
سر پیر تک شمع افروز انور مڑ مڑ تکدا نظر نہ چاوندائی
ستر لغت زبان رتیاں جانے ہر ہر بولیاں بول بلاوندائی
سن ملک ریان حیران ہویا سو سو آفرین با واولاوندائی
واہ واہ میاں علم کمال تیرا بہار بہار سدھاوندائی
صادق مرد امین ایں توں شیسے شک تمام گواوندائی
کہیا ملک پھر کی تدبیر کریئے ول قحط کو لوں خوف کھاوندائی

یوسف آکھیا خدا کرسی جو رحیم کریم سداوندائی
داہم رب علیم حفیظ قادر ویکھو بردیاں تاج پہناوندائی

Marfat.com

عزیز مصر ہوناں یوسف علیہ السلام

والی مصر دے ملک ریان تائیں یوسف آکھیا ادب بجا کے تے
میرے زیر ہو کھیتیاں کرن سارے بحس قحط دے دو رہیچ آئے تے
ہر ہر ویش دی جاناں زبان بولی گلاں کرانگا سمجھ سمجھا کے تے
نگہبانیاں تے خبرداریاں نوں خلقت لویگی ویکھ ازما کے تے
جیکر اپنے مونہوں نہ طلب کردا اندر رکھدا بھید چھپا کے تے
بعد برس دے ملک ریان مصری آکھے یوسفنوں آپ بلا کے تے
دتی ہتھ دے وچ شمشیر شاہی سر تے اوہدے تاج پہنا کے تے
کر و فر اپنا دتا سونپ اوہنوں ملکیں دسیا وچ وجا کے تے
بیوہ ہو گئی معزیدی شاہزادی اگے روندی سی یار کھڑا کے تے
ریان دین خلیل قبول کیتا بت بھنیاں دور وگا کے تے
ہویا بادشاہ مصر عزیز یوسف بردا ہو بازار وکا کے تے
ٹھوہ والا ہو گیا اقرار پورا جہڑا کیتا سی رب فرما کے تے

رکھا اپر خزانیاں نہیں دیاں ذمہ وار مجوز تائیں بنا کے تے
واقفکار علیم حفیظ تاں ہیں گھاٹا تاں گھولساں گا پیسے بچا کے تے
انشاء اللہ نہ کوئی لے خوف خطرہ ملک لئی کھسان خوب بچا کے تے
سرور احمد فرماوندے بھائی یوسف اوسے گھڑی بہند آتاج پا کے
یکساں دی ہو گئی تاخیر تائیں حوسے حکمتاں رب بلا کے تے
تینوں سوہنیا مصر عزیز کیتا بیٹھ تخت تے حکم چلا کے تے
سارا سونے وار رخت اسباب عالی شاہ واریا گھول گھما کے تے
اوہ وزیر قطفیر پہلا اوسے رات مویا غم کھا کے تے
تے ہن شاہی بھی بیٹھی کھڑا ہتھوں کر دی اوہ دین اوزیرن کرلا کے تے
گوشہ بل عبادتاں وچ رجھا اوگ یوسف دے ہتھ پھڑا کے تے
لشکر فوج تمام غلام کیتنے اپر آپ غلام سدا کے تے
دائم ماہ کنعان سلطان مصری قید مردی توڑ بھا کے تے

یوسف علیہ السلام دا فرمان

ملک مصر دے نوبتاں کھڑک گیاں شاہی حکم تے عمل کماوناں جے
بیابان پہاڑ میدان جنگل ہر ہر جگہ تے ہل چلاوناں جے
کسے گل دی کسے نوں کمی ہووے حاضر ہو دربار سناوناں جے
دہقان کسان جوان جتے تے جھاگ گرمیاں سردیاں جاوناں جے
خدمت وطن دی کم آباد رانداجند وطن توں گھول گھماوناں جے
کر و جمع اناج کھلاریاں نوں اہ شرکاں وا سر تے چاوناں جے

ست سال پہلے وڈے پیتنہ ہر سن غافل ہو نہ سماں گواوناں جے
دن رات نوں مصر لوا کے کرنال تے ہملے بھار اٹھاوناں جے
بیج ہر قسم عطا شاہی ردو واہی توں ہمت لاوناں جے
بال بچیاں نے تیار ہو وو جیکر اپنا وطن بچاوناں جے
کوچے گردیاں مجلساں چھوڑ سبھے کاشتکار درکار سداوناں جے
ورتن کھان جوگا پورا خرچ ورتو باقی سیڈا اسنے دکھاوناں جے

Marfat.com

كُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا ضائع مال نہ اک گنواوناں جے
بھوہ گھاس کباڑ تے ناڑ بھٹے بیلاں واسطے سانبھ رکھاوناں جے
رات پچھلی پہنچال جوگاں سیاں نال پریم لگاوناں جے
دکھ اج دے دیوس سکھ بھلکے جدوں قحط نے دھول جاوناں جے

جیہا چنے مک باجرا کنگ چاول کھیت ہمتاں نال پکاوناں جے
کلر شور رڑیاں بیلے داہ سٹو مولا کرم تھیں بیج اگاوناں جے
محکم کرو کیارے ٹٹے بہنہ بنے مینہ بدلاں ڈھیر برساوناں جے
دنیا کھیت حدیث رسول دائم جیہا بیجسو گے تیہا پاوناں جے

یوسف علیہ السلام دی برکت

کاشتکاری دے کل سامان یوسف شاہی داتا نوں کر عطا دتے
تخم ستھرے صاف تمام جنساں چنگے بلد ہر بلد پہنچا دتے
خبردار مت کرن کسان غفلت ہر طرف شاہی پہرے لا دتے
ٹبے نوے نواں اجان اتے ہل ہالیاں خوب چلا دتے
ہر ہر دل عزیز عزیز یوسف بیابان ویران وسا دتے
کئی محل سرا غریب خانے لکھاں نویں مکان چڑھا دتے
لنگر کر مسافراں لئی جاری پنجے مصر دے در سجا دتے
نالے حکمرانی نالے مہربانی نالے صفدری وعظ سنا دتے
سنت شہر بھرے پر پر نال غلے فکر قحط دے منوں مٹا دتے
صفتاں وکھ نرالیاں راز بھریاں سبھناں بادشاہاں سیس جھکا دتے
حلوا برز خلیل والعل انور توپچے لگی بازار سوہا دتے

زنگر نگدیاں مضبوط ہلاں پھالے خاص فولاد بنوا دتے
اشتہار لگا کے ملک سارے واہی کرن دے بھید سمجھا دتے
عالیجاہ سرکار دا لطف غالب لوکاں شوق تھیں عمل کما دتے
ٹلے بندی دریا دا نہراں چشمے کھوہ جھلار چلا دتے
آس پاس سب مصر دے شاہ شاہی کئی چمن تے باغ لگا دتے
سکھ عیش ہزار رعیتاں نوں غم فکر اندوہ گوا دتے
کفر نیا دین دی بانگ ہوئی رہبر سدھڑے راہ سکھا دتے
گھاہ پھوڑے گیہوں اناج یوسف نے حکم سب جمع کرا دتے
لگے چلنے دور دراز ملکیں دیوے مصر دے شاہ جگا دتے
ملک تد اجیں آرام سینی مہر و کرم دے مینہ برسا دتے
دائم رنگ بھریا بادشاہ یوسف ملک مصر نوں رنگ لگا دتے

کثیر غلہ جمع کرنا یوسف تے آغاز قحط

تخت تاج سنبھالیا خوب یوسف تابع وچ صغیر کبیر ہوئے
دسیاں بادشاہاں کھیت کمال سیتی جمع رزق اناج کثیر ہوئے

ملک مال خزانڑے فوج لشکر زیر قدم امیر وزیر ہوئے
خوشی موج وچ گذر گئے سال ستے رتاں بدلیاں ہیں تغیر ہوئے

Marfat.com

ہی قحط دی گرم ہوا ملکیں جیا جون تمام دلگیر ہوئے
ظاہر یوسف دی ہوئی پیشینگوئی جلمے حوصلے دے پیر اخیر ہوئے

بوند بارش نہ فلک تھیں بند ہوئی صبر ہوئے بند دم اخیر ہوئے
آئی کالڑی کال دی رات دائم جیا جون رنج دلوں اسیر ہوئے

حالات دوران قحط سالی

ں کھو لگے بھکھ فاقات آئی نکے وڈے سب کرلان لگے
ل پھل چہرے بلک جھلک اندر روگی خزاں دی اگر آن لگے
ل بچڑے چیخ کے رات سبھی چھاتی ماں دی پیٹ جان لگے
یا غیرتاں وچ جیا رالک ہون بند یاندے امتحان لگے
ل کیتیاں سختیاں رب قادر جہد اکھلے ہور دھیان لگے
دی آکھدے فکر وچ بیٹھ کے تے رو دل ٹھان بلک جد رہان لگے
ضرت یوسفوں سد کے کول آخر رو رو بھکھ دا کرن بیان لگے
لاں سچیا والیا سچ ہویا تے خواب والے آج آن لگے
ٹ گھڑی دیر وچ تیار کر کے اگے لوکیاں دے مکان لگے
لقلم اوہ کھائے خورش ساری شکوا بھکھ دا فیر سنان لگے
حضرت یوسف نکل کے تھے سینے اللہ پاک دا نام دھیان لگے
استغفار توبہ کیا قحط ظالم رل مل کرن فغان انسان لگے
کوئی سوچ تدبیر نہ راس آوے عقل ہوش حواس بھلان لگے
نقد مال دے پہلڑے سال کھاون سونے چاندیاں کرن قربان لگے
دوجے سال جواہر حریر ریشم وچ داج کے وقت لگھان لگے
جدوں تیجے سال کنیزاں نوں ویچ دے نے اگے یوسف دے بھی مجھان لگے
چوتھے آکھدے سال غلام ادھے ہو رہائے آپ غلام سدان لگے
گھر باہر حویلیاں زمین ساری حضرت یوسف دے نام لگان لگے

سخت کال توں کوست سال رہسی ہاتف غیب دے ڈھیر ل وجان لگے
دولت والے آہا جس تھاں قبضہ اوتھے مفلسی دے سائبان لگے
انسان حیوان درند وحشی بھکھ بھکھ دے شور مچان لگے
زمین تپ ترے دیوانگ ہوئی ہون گردشاں وچ آسمان لگے
بیصبری دی رہی نہ حد کوئی مرد عورتاں خاک اڈان لگے
گندری کھاندیاں کھانیاں لٹ ساری پھیر مٹھ نے بھکھ لان لگے
کسے حال نہ پیٹ نوں صبر آوے جھلن آن کے ہی طوفان لگے
حضرت یوسف باورچی نوں حکم دیندے سر بند یا کھانا پکوان لگے
دھر دے جاؤندے کھاوند اجائے اگوں خالی ہون کئی خوان تے لگے
اڑیا واسطی کر تدبیر کوئی ختم مجھ دے ہون پران لگے
بھکھ دور ہوئی صبر سکھ پایا دم دم رب دا شکر بجان لگے
ہوشاں گال درند پرند تڑپن کوکاں اچیاں کرن حیوان لگے
یوسف جدوں بھید ارزق کد ھر دا ں مصری پیسے سبیس نوان لگے
نقد مکاری نہ کسے گھر اوتھے یوسف کھا پی مر ہو دا حیران لگے
دوجے تیجے برس مویشیاں نوں گھوڑے شتر تے فیل چلان لگے
دمن آیاں سن نازا انداز ابو جدوں دکن نہ ہاہ کتھا بیا لگے
سال چھویں موکنگال بھکھے دکھ نہ بیٹھے کاز محل مکان لگے
چھویں سال ادا دلوں سچ کھادات ڈرادے بھکھ دیاں زیان لگے

ایسا کال دا حشر برپا ہویا تو یہ فاقیوں مرن مران لگے
ویہے ستویں یوسف دے پیش مُڑ گئے قدم چُمکے رون کرلان لگے
خریدار اخرید نے واسطائی دیچن اسی ہُن اپنی جان لگے
آئی گوش دے یوسف ندا غیبی یوسف ہون تیرے ظاہر شان لگے
رُخ یوسف نے کردی اٹھ کر کے دسن حکمتاں رب رحمان لگے

آپوا پنی ہیگئی سیاریاں نوں نفسی نفسی دے کرن اعلان لگے
اک کلکھ نہ کیندے رہیا پلّے آخر اپنا آپ وکان لگے
ہو گئے نفر غلام تمام مصری تال عاجزی نیر وہان لگے
دری بردا جو آکھدے سان تینوں تیرے سو ہیا بردے کہان لگے
ہو گیا مصر تمام محتاج دائم گیت شاندے شام دے گان لگے

فرمان خداوندی فی القرآن مجید

واحد خالق سلطان جہان والے فرماوندیوچ قرآن دے نے
قبضے وچ تمام زمین ہوئی تاج راجیاں موجاں مان دے نے
اجر نیکاں دا کیدے نہ جائے ضائع نیض پاوندے فیض رساندے نے
شیریں طبع حلیم کریم سیرت کھاندے خورش بناں مہمان دے نے
اجر آخرت دا بہتر انہاں کارن جہڑے کر یقین ایمان دے نے

دتی یوسفنوں اس طرح قدرت کیتے بادشاہ مصر مکاندے نے
جنہوں چاہندے ہاں چاہتا بھیجتے ہاں روشن ہو نوندیوچ جہاندے نے
حضرت یوسف علیہ السلام محسن عالی مرتبے ماہ کنعاندے نے
کوڑے راہ تھیں رکھ بھوا بیٹھے صادق مرد دلیر میدان دے نے
عادل سخی حفیظ علیم دائم مرسل نبی محبوب یزداندے نے

داستان زلیخا

ساقی جام پلا بھر سوز والا رت گذر گئی موج بہار دی اے
نہ اوہ باد نسیم شمیم جھونکے داخزاں دی برگ کھلار دی اے
گیاں شوکتاں ہوئی برباد شاہی نالے یار دی یاد دلدار دی اے
نہ اوہ تخت نہ بخت نہ تاج سر دا نہ اوہ روشنی راج دربار دی اے
نہ اوہ فوج نہ موج نہ فوج لشکر رہی دھمک نہ توپ تلوار دی اے
منزل دور دنزل چھوڑ رہیو ہوئی خالی پلڑے نہ کھکے ہار دی اے
ڈٹیاں دُرد دنداں نہ ہین چھڑیاں جند لباں تے وکھی بیمار دی اے
خستہ حال کنگال ضعیف پائی رو رو ہوش نہ پئی گذر سدھار دی اے

رہ گئے خاک اندر گلشن گل غنچے بلبل خداں تے بیٹھ پکار دی اے
ہویا فوت تطفیر مصری جلی جند زلیخا دکھیار دی اے
ترسے زمان حکومتاں بدل گیاں پٹے وال متھے ہتھ مار دی اے
نہ اوہ محل چبارڑے باغ گلشن گھڑی گذر گئی خودی ہنکار دی اے
مال دولتاں یاقوت ہیرے سوہنے یار دے نام تول وار دی اے
گیاں رنگتاں حسن جمال دیاں رہی ریجھ نہ ہار سنگار دی اے
ہو گئے وال سفید رہتے قد جھکیا نہ رہی بہار شباب گذار دی اے
درد در پھر سو دائیاں دانگ پھیردی کسے شکل دڈ ٹھی مہر یار دی اے

بندے منہ تھیں یوسف دا نام سندی خاک جھسی وچ ہاہر بیزار دی اے
ہٹڑ یل لکھیاں ویکھن گندا گیاں کیھی عشق مجاز تلوار دی اے

جھڑ جاں کے تکدی مساں کلی تانہ ک حالت مجذوب لاچار دی اے
جیہڑی طرف جاوے دھکے دین لوکی ٹھوکر جھل دی گلی بازار دی اے

ڈھکے ٹرے ڈنگوری نال بی بی کدے لکھدی تیک دلدار دی اے
ڈھیندی ڈگدی مصر وچ پھر رہندی سر تے گنڈھڑی عشقدے بھار دی اے

بے نصیب بے دم سلدی وچ خاراں عندلیب تطہیر گلزار دی اے
یوسف پکار دی پیر اٹھے بھاہ بھڑکدی عشقدی نار دی اے

دھی ہوئی پر عشق جراتیاں نے لذت جان دی درد آزار دی اے
بکل بھوری دی مار درویش ہوئی طالب یار دے پاک دیدار دی اے

مائی کملی کملی کہن سارے مائی کملی بھری اسرار دی اے
دائم کملیاں ملیاں ہور باجھوں ملدی مرتبہ عالی سرکار دی اے

شہر مصر تھیں باہر ول زلیخا دی جھونپڑی

یوسف بہنیا تاج سرداریاں دا تے اوہ ہو فقیر گدا بیٹھی
ہر اک یوسف دے قدم تے سیس رکھے تے ہر دیاں ٹھوکراں کھا بیٹھی

پر نظر رکھے سارا ملک یوسف تے اوہ آپنا آپ بھلا بیٹھی
یوسف بردیاں رنگ برنگ پاوے تے اوہ خاک سیر رنگا بیٹھی

شاہی سیج تے تاندا موج یوسف تے اوہ راہاں تے رات لنگھا بیٹھی
مال دولتاں عمر جمال جوبن وہن غماں دے وچ رڑھا بیٹھی

جیہڑے راہ تھیں چڑھے شکار یوسف اوسے راہ تے ڈیرا لا بیٹھی
اندر رنگ محلاں دے رہن والی ککھاں پتراں دی کلی پا بیٹھی

حضرت عشقدیاں مہربانیاں نے باہر شہر تھیں نکل کے جا بیٹھی
ملک مصر وچ حکم چلان والی مائی کملی نام دھرا بیٹھی

قامت الف نوں عشق مروڑ دتی مثل میم دے سیس جھکا بیٹھی
بیجے گوردی سادھنی مدھ ہوئی دھواں نیم پریم دا دھکھا بیٹھی

مالا پھیردی یار دے نام والی ہو کے سون سمادھ صفا بیٹھی
گلاں پھلاں دے بستر کرن والی ڈھیماں وٹیاں فرش وچھا بیٹھی

دلا کملیا لئے پریم لذت جیہڑے آپنے تاں لگا بیٹھی
چشمہ فیض دے کھیے دلدریاں نال چشماں چشماں اتھیاں وسوا بیٹھی

اوہدے صورت نہ تکدی سوہنی ہوئی نوں جگ جیہڑے نوں مچ چھپا بیٹھی
لوے ساریاں ہاں دی حسن والا ڈھنگ لغمے نانگ درا کھا بیٹھی

لکھدی نام محبوب دا وانگ مجنوں بحر سوز دی قلم چلا بیٹھی
درداں کٹھے سسی مونہہ ہڈیاں دا دی آہ مار دی ساہ مکا بیٹھی

لئی فرقتاں لٹ بجھو زچوگن ولے حسرتاں کرے صدا بیٹھی
ہوئی روندیاں پیر فقیر دائم سائیں پیر فقیر منا بیٹھی

پکار دیوانہ وار زلیخا

جامہ ہستی کیتا فانی گئی پرزے ہو بیدردیا تیز تلوار دردا
کدھر گیاں عزیزیاں شان شاہی اُچے کوٹ محل مینار دردا
کھنے گل رخسار تے کدے بلبل کدے گئی اوہ موج بہار دردا
میں ادہا اوہ وقت نہ رہے ہر دورت گئی آ چھٹی کار دردا
سر سڑدی عشق الٹڑے وچ نتی ساری بیٹھیاں عمر گذار دردا
جے ہے کجھ ہیریاں وچ ہڈیاں ماسخوردہ داخونخوار دردا
تیری مہربانی کردی مہاتاں جے ہیں کجھ ہوندی تابدار دردا
ٹرجاہ کی لیتا ایں ایتھے رہکے تے اج آکھنوں بھی مینوں عار دردا
مار مار آہیں غمدے پھونک لیے پنکھے ساہاندے ہوئے بیکار دردا
نکلی کلھاں دی دھوآں فقیرانہ پیا پتھراں فرش سنوار دردا
شاہ بے پرواہ دے وصل کارن بیٹھی ڈٹے جہان دے سار دردا
آکھن جو کھدے بعدے سکھ ملدا دکھاں مدتاں ندا دھریا دار دردا
میں یہ ماریاں منزلاں جھاگ بیٹھی لگا لکھ نہ پتہ نہ سار دردا
کئی دین خیال انسے وچ رڑھیاں لئے پار اُرار پچھار دردا
رضی ناں محبوب دا عین مکتی انھی لئی لے گل نتار دردا
ایسے حال وچ میں نہ ہن جینگی کلی ہین رضا دے ہار دردا
رنگ نور وچ ہماں رنگی جاواں چھٹکا بخشے جے اک سرکار دردا
میرا بادشاہ خسرو خسرواناں عادل سخی کریم داتار دردا
میں سپاہی لال شاہ لاہوں رنگن جوگی سے پیا ایہ سرِ یار دردا

ہوندی کون ساں اج کی ہی ہوئیاں ہاں دردی بے شمار دردا
کتھے حسن دا باغ جمال جوبن کتھے ناز غرور ہنکار دردا
سندر روپ والی والی ملک دی ساں ہیر لکھاں آ کھند جگار دردا
نکی نکھاندی وچ آن واس میرا اوہ بھی شہر مصر وچ بازار دردا
کیہا کیتا الٰہی نیست نابود مینوں سارے چھڈ گئے خویش پروار دردا
وے ہن ملے تینوں غذا پوری شاید ہوویسیں تو بھی بیزار دردا
قاصد یار دیا میرا کج پردا ڈاڈھی تجھ دلوں شرمسار دردا
کرکے صبر ہن استخواں کھاہ میرے شالہ جی توں ہیں بیمار دردا
قیام وچ خواب بھی ویکھیا نہ قارت وچ رکوع خمدار دردا
ہمکی گوندڑی رسیاں اتے لیراں اج ایہ میرا گھر بار دردا
اج جھلیاں آکھدے گنج ملدا مینوں گنج بدلے رنج فار دردا
آکھن نفی دے بعد اثبات حاصل بعد موت حیات گلزار دردا
مینوں سدا زوال زوال اتے وچ نار دے سہکدی نار دردا
بنے لکھ نہ یار دی مہر باجھوں بھانویں لکھ اٹھائیے بھار دردا
اوہ راضی تے دوویں جہان راضی شالہ رہے راضی سوہنا یار دردا
شالہ دسدا نور اقبال روشن میرا مصر دا شہ سردار دردا
تو یہ تاج تے تخت اگ لاوے سائل رہے پاک دربار دردا
میرا تاج والا میرا اج والا اوہ معراج والا دلدار دردا
حسن یوسف دا چرچا تا حشر دا اے تے زلیخا دی حال پکار دردا

Marfat.com

یوسف علیہ السلام دی اسواری دا گھوڑا

حضرت یوسف علیہ السلام دا سی خوش بخت خوش رنگ خوشنما گھوڑا
چابک جسم تے مول نہ دے لگن شارت سمجھ ہو جائے ہوا گھوڑا
شور حشر سی پائے انداز اُس دا دیو شیراں دے ہوش اُڈا گھوڑا
اچن چیت کھلو کے مار نعرہ اوسے سنگتاں سنگ رہا گھوڑا
جیہدی پشت تے ہوئے اسوار یوسف کیوں کرے نہ پھیر ناز دا گھوڑا
بی بی سن آواز نیاز کر دی ہُن پیر پڑیا دلسرا گھوڑا
نکل کلیوں راستہ مل بہندی جتھوں گذر دا چال صفا گھوڑا
صاف بیٹھدی سامنے وچ تداں یوسف جاوندا النگھ لا گھوڑا
وے میں کُراں تیرے منتظر تیری گھوڑے والیا ذرا اٹکا گھوڑا
اپنی جندی بندوق دا طرف میری ذرا سوہنیا جائیں دبا گھوڑا
پچھے سنے نہ کوئی غریبنی دی تھکا خیال دا دوڑ ہر دا گھوڑا

تیزی اوسدی مثل براق دُلدُل پچھے چھوڑدا باد صبا گھوڑا
کردا جست جے زور دا مار نعرہ جیہڑا جاوندا ہفت سما گھوڑا
اوہدے وچ کراماتاں رنگ بھریاں ہوئے شادون جلدوں جالم گھوڑا
دلربا دا عجب دلدوز دلکش دلفریب گھوڑا دل افزا گھوڑا
توبہ مصر کی گونجدا چرخ گنبد کردا جدوں بلند ندا گھوڑا
ہویا طرف شکار تیار یوسف وقت شوق دیناں سجیا گھوڑا
وے سوار تیار یاد اسطائی الیس راہ تھیں ذرا لیا گھوڑا
دل گھٹ کرے فریاد سیدا دکھی ایڈا تیز نہ بھیا دوڑا گھوڑا
مینوں کچل کے دھوڑ اُڈاوندا جاہ نازاں والیا اتواں لنگھا گھوڑا
ایسے طرح آواز گی وچ بھر دی درد غماندا تیز چلا گھوڑا
گلی وچ گلی ترلے لوے دا آمد کدے آوسی فیر پرتا گھوڑا

فریاد زلیخا بر گذرگاہ یوسف ؑ

لشکر فوج لیکے اوچ موج والا نال شان دے چڑھے شکار یوسف
درداں والڑی اُڈدیاں وچ گرداں اُڈ اُڈ کرے پکار پکار یوسف
رو رو گہ فرپیو وچ ہے باز دا جے نہیں آیا ذی وقار یوسف
جھڑکے رکیاں نوں اتھوں دفع ہو وو مینوں سد لیا انوار یوسف
رہی ہتاں راہاں وچ رلدی پڑھدی رہے مونہوں لگاتار یوسف
ایہ تے پتہ مصر دا شاہ ایں توں شوکت شان تیرا جدوں بار یوسف

رستہ مل میریا ڈھے بیٹھ رہندی میرا آوندا شاہ اسوار یوسف
کر دے نازو مزاح رل طفل میری بی بی آ گیا تیرا دلدار یوسف
تدوں آکھدے ٹر گیا دور رانی جدوں کول آ جاوے سرکار یوسف
عینوں عین ویکھاں ولدیاں نال عیناں ہُن وے دوڑ یار اوہ دار یوسف
مینوں اجھکی نہ حسد دار نال لوبی سارہ یوسف لیا سار یوسف
کدے میری بھی آہ ہی نت نگاہ دے تیر جیتے اسیج ڈنگ مار یوسف

Marfat.com

بن بھی کوئی گدے حکم ان اوتھے جتھے لا کے بہویں دربار یوسف
جنھوں ویکھے تے لشکر لنگھ جانا اس ہواں چھیڑی دھوڑ غبار یوسف
میرے بیلی ہتھاں دیاں میاں داستاناں سکے جاو تان تیر تلوار یوسف
بھج بھج تھکیاں نسدیاں گر تیرے نائیں پہنچ سکی اد گنہار یوسف

ہوئیاں مدتاں راہ رلیندڑی نوں کدے مہر دی موڑ مہار یوسف
جیہڑا لکھا ٹھوکر وڈگے نیر قدیں دیئے انج نہ دروں دربار یوسف
کویں رلاں تیتی پیریں وین پھالے میرے جاندڑے تیز رفتار یوسف
تیرے دم بدلے سارے جگت دیاں کھانواں ٹھوکراں ہاں وچکار یوسف

دن رین بچپن دے ابہو جھیڑے وے ہو گئی آں بہت خوار یوسف
رت بیتی نیر زاندی رت دا آند کدوں پرتسی وصل بہار یوسف

بت لگے زلیخا دی عرض

اک رات زلیخا فراق لٹی گلی گلی وچ رون کرلان لگی!
میرے ہاتھا کرامیر یارا کھیائیے ہتھ جوڑ کے سیس نوان لگی
جیکر ہے طاقت تاں اج لا ساسی ہیں اج کرن تیرا امتحان لگی
جے ہیں رب تے وس ہے بہت متھا ٹیکدی واسطے پان لگی
سیجاں محل چبارے سب چھڈے جدوں دا فراقدی آن لگی
تینوں گلی دیو رچ بھی کول رکھاں پچھڑ یاں دا انگوں تنت چان لگی
اکو کم پیا پہلا تے پچھلا تیرے گرت میں ٹھاکرا گان لگی
جیکھ کہل ہی تستے ناں اج لاہ اوہلا اد ان عماندیوچ ملوان لگی
تواں تے سنگھیوں بولتواں چھالنوں ابھی تے ہیں کدوں ہی تینوں لان لگی
کردی کی دکھیار تڑی تنگ ہوکے کرٹے رب تا ایہہ مینے لان لگی
بنا لگیا باتیا بے حسا آکے غضب وچ الٹ سنان لگی

ٹوہ راہ کے اپنا بت پتھر سدھا کرکے اوہنوں منان لگی
وے تینوں اج لوجدی لوجدی ہوئی بدلھی تی اجے کسے مکان لگی
میریاں اکھیں نابینیاں ہون روشن مگن ایہہ میں ٹھاکراوان لگی
اجے تیک ہیں نامراد رندی تی چراندی تیرے دھیان لگی
انگ ساک تے لگے خویش ماپے اپر تینوں ہیں کدوں بھلان لگی
دس تیری پرستی وچ نقص جیہڑا تیرا اہر گھڑی کرن گیان لگی
ہو گئے دال سفید امید اندر حسن تے شب حیات وہان لگی
ہو گئی تیرے کریندیاں صبح صادق ہی بت نوں مہر دہان لگی
بھلا پتھر یا داتا گدوں بھلے داحق دی سمے پرتان لگی
ٹھوکر مار کے سڈی کنڈ پرنے پتھر پتھر تے مار دبجان لگی
گالی عمر ہیں دیتا گر تیرے تلیاں چھالدی پچھوتاں لگی

بت بھندیاں سار انوار کھلے واحد رب دی ہون پچھان لگی۔
بس ہن یوسف دامینارب دا تیہم چھم سوئیکے تیر چلان لگی

Marfat.com

بُت شکنی کرنی زلیخا نے نال طعنیاں دے

اے پتھر دیے کوڑے رب میرے بڑا ڈوبیا شوہ وچکار میرا
ایسے رب میریاں جڑھاں پٹیاں نے گیا ٹُرت یقین اعتبار میرا
لکھ کیتیاں کلھ نہ اثر اہنوں ڈوہلا رب بیکار مردار میرا

پُوچ پُوچ پتھر ہیں بھی ہوئی پتھر ڈاڈھا ہو گیا جیو بزار میرا
ٹھوکر لگیاں ہو گیا کتی پرنے ایہو گورُو وڈا مددگار میرا
دائم ترا ٹُٹا گول موں وٹا راہزن تمام راہ مار میرا

پتھر دے وٹے نال گلاں

گھن وٹیا بتا بے نور یا وے کسے ٹُٹے ٹوٹے یا وٹیا وے
بار بار تروڑاں پھر بھی وہا پتھر تیرا کجھ نہ ودھیا گھٹیا وے
دائے کالیئے گر دیتے آفاقتے موذی مُنہ اُلٹھیریا گھٹیا وے
چونابنیں مڑ کے کسے کم آویں بن رب پھریں گھریں وٹیا وے
انہاں تیریاں شامتاں نے بازانیوں باہر شہر وں چک سٹیا وے
رنگ رنگ دیتیوں چڑھا ورغن نکھن شہد مصری انگوں چٹیا وے
چھپا آہیں آپوں وڈا جڑھ پیا چور کیتو ای چور چھپیا وے

مُنہ وٹیا وٹیا پُوچ تینوں دس کی میں کھٹیا وٹیا وے
بے صرادیا تاگا دیا وے کوڑا موہڑا موہریا تمیاں کھٹیا وے
جیکوئی سنے میری تینوں سارے سے جھہار سا میرا تینوں ہٹیا وے
چنگی کیتی آمد خداوند اجھ گاہ جھانانی دا پٹیا وے
اگے تدھ دے میں مکا لیا وے سود جگر دا خون ملیا وے
ڈگ پویں تے پکڑ کے کراں سدھا کتنی وارتوں کنے لٹیا وے
بے سود مردود بیکار دائم میرا رسا مُراد دا کٹیا وے

ربّ العزت اُتے زلیخا دا ایمان لیاونا

اج منیاں حق تحقیق کر کے رب یوسف دا زمین آسمان والا
ٹھوس ٹھا کر اٹھیرا کوڑ یلے پڑے زرگ تیں سیس نمان والا
لکھ لعنتاں تیرے بچاریا نوں تو تے ظالماں ظلم کمان والا
رب یوسف دا منیاں رب اصلی جیہڑا دیکھدا اُس نہ ستان والا
رب یوسف دا ڈبیاں بیڑیاں نوں تار کے پار لنگھان والا

اوس رب تے خاص ایمان آندا جیہڑا دیے نوں تخت بہان والا
رُلدا رہو ہن پتھر اروڑیاں تے ویلا گذر گیا تینوں چان والا
اوہنوں دوہاں جہاناں دی مار جیہڑا آئینوں گھڑ کے رب بنان والا
کیہ رب توں کب کلیکھ پتھر وہندی ندی اندر رب جان والا
کوڑا رب توں تر دیاں پر میاں نوں آکے شوہ وچکار ڈوبان والا

Marfat.com

رب یوسف دا عاجزاں نوں بانہوں تے سر راج دا تاج پہنان والا
رب یوسف دا کرے بیدار ستے تے توں جاگدیاں تائیں سلان والا
رب یوسف دا توں ہیں سبب لائے تے توں بنے سبب وِچ ہجان والا
حاضر ناظر اے یوسف دا رب سچا ہر اک چیز وِچ نظر آن والا
تینوں بھینیاں بنیاں دس تائیں جہڑا خالق اے دو جہان والا
کوڑا رب توں کھس کے شان عزت سارے نام نشان مٹان والا
رب یوسف دا کرے آباد جڑ تے توں وسدیاں باٹ رلان والا
رب یوسف دا لا محدود دا اک ویاں نال توں تک تلان والا
تینوں لبھیاں گکھ نہ دسدائے اکھیں تاں کوئی آدے ڈھان والا
دائم سر رب رحیم کریم قادر وچ مردیاں دے جند پان والا

گذری ہوئی عمر اتے زلیخا دی توبہ

توبہ توبہ میری ہائے توبہ مڑ مڑ کراں توبہ او گنہگار توبہ
تشالہ وٹے نہ کوئی اس بندی اندر سڑیا کر ہاندا مجھ دے ہار توبہ
توبہ ویکھ مینوں خلقت ہسدی اے کہی ہوئی آں میں خوار توبہ
ویکھ اضطرابی ریگستان اندر کردا ذرا ذرا بیقرار توبہ
میری آہ تھیں وجد ملائکاں نوں حوراں کرن رو رو بار بار توبہ
جہڑا آکے آکھدا حال کی اے ہوندا دہدا ہی حال خوار توبہ
کر دار ہیگا قبر دے وچ مجنوں کر کے کفن تائیں تار تار توبہ
میری زاریاں بیقرار ہو کے چوداں طبق روندے آئیں یار توبہ
مینوں حسرتاں سینے دے وِچ چھکن مارن عملاں دے کئی ہتھیار توبہ
اجڑی لکھاں دی گلی پئی دسنی آں اج آہ میر اگھر بار توبہ
نور اکھیں دا روندیاں گنوا لے کریں حسرتاں کویں دیدار توبہ
بن وِچ گھسیٹاندے نت رلن والی تھے اوہ تخت دی کے اتے اسوار توبہ
کتھے بادشاہ کتھے گدا خستہ کتھے لعل تے کتھے انگیار توبہ
رب جناب مقدر دی مہربانی تریں یار تے ناں اُدار توبہ

گذری عمر نوں ونیاں پئی تتی جہی نال میر ے ورتی کار توبہ
دم دم بجھدے دان تا کا میاندے ہیں ہاں اوہ عاشق حسنہ نار توبہ
میری لرزتھیں پئی زمین لرزے پیا کنبدا عرش مینار توبہ
گل دی جھلک تے اوڈیاں ویکھ مینوں پڑھدی بلبل ہزار ہزار توبہ
مینوں تک طبیب بیمار ہو گئے ہیں ہاں عشق دی اوہ بیمار توبہ
درد مند مقابلہ کرن میرا جھلن بیک نہ اک پلکار توبہ
ہجر غم فراق آزاد دکھڑے رگ رگ وِچ سو سو تلوار توبہ
ایہہ پر ذرا نہ وچ نگاہ لیاوے بے پرواہ الیسا جانی یار توبہ
نہ اوہ رنگ نہ روپ نہ عمر جوبن چھڈیا اکھ نہ عشق آزار توبہ
خاطر وصل محبوب مطلوب سندر ساری بیتیاں عمر گذار توبہ
سکے ڈھینگروں سندڑی شکل میری کدوں کرے پسند دلدار توبہ
ایہہ جوڑ نہ دسدا جڑن والا کتھے گل نوری کتھے خار توبہ
بین ہن یار دے ہاندے نہیں لائق کتھے فاضل تے کتھے گنوار توبہ
اللہ سچیا آپ دا واسطائی توں نہ اپنے دروں دُرکار توبہ

Marfat.com

تیری ذات تے خاص بیان آندا میری کر منظور اکوار توبہ
بھی بھری اس وچ بھلیکھیا نے عیوں بخش میرے بختہار توبہ
تیری کہی توبہ کدوں لئی توبہ ابہ توبہ بھی تیری دا تار توبہ
بے انت توبہ آبے حد توبہ بے حساب توبہ بے شمار توبہ
یا رحیم توبہ یا کریم توبہ یا علیم توبہ کردگار توبہ
یا سلطان توبہ یا رحمان توبہ یا سبحان توبہ یا جبار توبہ
یا نصیر توبہ یا کبیر توبہ دستگیر توبہ یا ستار توبہ
کریں عرض منظور حضور رسائیاں یا غفور توبہ یا غفار توبہ

استغفار توبہ استغفار توبہ استغفار توبہ استغفار توبہ
کوئی ہور تحفہ نائیں کول میرے آئیاں لیکے تیرے دربار توبہ
بند اکرے توبہ تیری مہر سیتی تو ہیں بھیجنا ایں نال پیار توبہ
یا اللہ توبہ یا دشاہ توبہ شاہنشاہ توبہ یا سرکار توبہ
یا قدیر توبہ یا بصیر توبہ یا نذیر توبہ نگہدار توبہ
یا سمیع توبہ یا وسیع توبہ یا بدیع توبہ یا اظہار توبہ
واحد مشکل کشا قدیم تائیں مشکل حل کر پروردگار توبہ
فضلوں خاک نوں کرے اکسیر دائم بیابان نوں کرے گلزار توبہ

شنکار لئی یوسفؑ دا جانا - راہ وچہ زلیخا نوں ویکھ کے حال تکھنیاں

کھولیں ساقیا کرم دا میخانہ جام وصل پلار جگا کے تے
گیاں گردشاں روز افروز روشن زہرہ آئی پوشاکیاں پا کے تے
ستے بخت زلیخا دے جاگ پئے نے جدوں شیا بہت اُڈا کے تے
اک دن چڑھے شنکار سرکار یوسف دید حسن خورشید چمکا کے تے
علمدار اٹھایا علم بری ڈنکا سیر شنکار وجا کے تے
زلیخا نوں آئی ندا ہاتف بی بی حل سستہ آسان لا کے تے
کرلے سدا سرلسنے ویلا آئی خیر پا سیا کرم کما کے تے
اوہ محبوب محبوب خدا دا آئی اوہنوں منگ لے ساہمنے جا کے تے
لنگا اوندا شاہ امرا تیر افواہاں لشکراں سنگ سجا کے تے
دائی ڈسیا زلیخا نوں گا ہستے نکلی گلیوں نام دھیا کے تے
تے لئی مجبوری منزل ہوئی پوری دوری دورہ لئی اپڑ آ کے تے

آگئی رت بہار دی باغ اندر خزاں چلی گئی بستر چا کے تے
تاج شمسی پہنیا چرخ قسمت زحل اتریا ٹھوکراں کھا کے تے
اللہ پاک تے خاص ایمان لیائی تیسے شنک تمام گوا کے تے
سارے میر امیر وزیر خادم قدم چمدے ادب بجا کے تے
بے شمار بیں پیارہ لشکر چلے تیغ تلوار اٹھا کے تے
اج بادشاہ موج وچ آ ونا ایں کریں عرض تو شنہ دا ٹھیک تے
داگاں پکڑ کے شاہ اسوار دیاں پیرچم کرلا کرلا کے تے
یوسف حسن خزانے دا خاص وارث داں دلیا ہتھ گھما کے تے
اج رب آ ئیا میریاں کملیے نی لئے خیر سوال سنا کے تے
بختا چل آزمائے اج تینوں بے پرواہ دے پیش لیجا کے تے
بیٹھی حال رستہ ہو کے دست بستہ خستہ حال کنگال بنا کے تے

Marfat.com

عاشق عشق دی پڑھی نماز کامل خون جگر تھیں وضو ستارکے تے
اجن چیت فوجاں سنے ہاتھیاں کولوں لنگھیاں گھم گھما کے تے
سم گھوڑیاں دے وچ جن ہڈیاں تے تھکے لوک ہٹا ہٹا کے تے
گھوڑا یوسف دا آگیا جدوں نیڑے اجن چیت اٹھی لڑا کھا کے تے
میری عرض سنکے جائیں واسطائی کولوں لنگھ نہ تت لا کے تے
اثر دا ایسا سوز دردوں اس دے یوسف ٹھہریا اسپ کھلوا کے تے
کی عرض تے کی سوال مطلب گجھ دس تے سہی سمجھا کے تے

بتالہ ہو جائے اج قبول سجدا اتھلی متھڑا لکھ گھسا کے تے
ماسہ ڈر نہ ہجر دی ڈری ہوئی توں بیٹھی خوف خیال بھلا کے تے
جابر عشق جرار شاہ زور رستم بیٹھا مورچہ خوب جما کے تے
دونویں ہتھ ترکڑے ڈال واگیں کوکاں ماردی شور مچا کے تے
ٹنگ ہی کر ڈیا لڑا ایکر ملپکا پائے شور چلا چلا کے تے
بی بی کھول کے دس توں کون کوئی پھریں سادھنی بھیس وٹا کے تے
کون کوئی توں کریں فریاد راہیں دائم کہیا یوسف ہریں آ کے تے

زلیخا نے اپنی سرگذشت یوسفؑ اگے کہنی

نکلی آہ زلیخا دی نال درداں وے میں سادھنی دیس وٹاں والی
صدقے بے پرواہ اندے سخن اتوں اج گون نے کون مہ جان والی
وے میں خواب اندر جلوا ویکھ تیرا مغرب دیس وچ شور مچانوالی
وے تے رات تیری انتظار اندر وے میں دن والی کرلان والی
ویکھے دائی نوں جنگلیں جاندا لی وے وچ دھرت تے سیس پٹکان والی
پتہ لگا ای ہاں میں کون کوئی وے میں دردبھری داستان والی
کھلنے رنگ برنگ کھلان والی تینوں دے زرپوشاک پہنان والی
بے پرواہ شہبازا نہ بھیلوں توں کسی دام تے جال وچھان والی
اوسے عیب نحس صاحبا بھری ہوئی آں متھے تہمت دے عیب والی
طعنے مہنے اولاہمڑے مہرباندے صبر شکر تھیں سر تے چان والی
راتاں کالیاں ہجر دے سوہنیا وے تیرے کول بند بجانے جان والی
تیرے واسطے لے مہتاب نور دکھیں دے دیاں عمر لنگھان والی

کھلانے باد شاہی کدے دے بندی سال ہن آپنے آپ نوں کھانوالی
میں ہاں کون کوئی نہیں کن عشق دے ہیں کہ آن تے کوئی سدا نوال
بجانی اجے توں عدم آغوش آہیں تیڑیاں تیڈوندی ہجر ارمانوالی
تیری خاطر سوہنیا چھڈ ماپے شہر مصر اندر ڈیرے لان والی
بردا ہو جد مصر بازار ویکھیوں میں ہیں تینوں خرید لے جان والی
سب دولتاں مال قربان کرکے تیرا دید پیار پیا پان والی
تتی پھر اٹھے تیرے وصل کارن لئی پیچ تے داؤ چلان والی
جتھوں دامن چھڈ کے نس گیوں او گنہار ہاں اوس مکان والی
خنجر حسن تیرے کیتا دل میرا ایکیں تاں انسے سہ کھٹان والی
جلے جبھ ایہ گل سناندیاں بھی وے میں تدھ نوں قید کران والی
وے میں چوری عزیز تھیں جیل اندر تینوں نعمتاں لکھ پہنچان والی
تیری وچہ پر پریت دی ریت سچی وے میں آپنا آپ مٹان والی

Marfat.com

کدے تخت تاج تے راج والی ریشم زری پوشاک ہنڈھا لی
کدے آہا سکہ مصر شہر ایسے شاندار شہزادی کہان والی
تاہیں کہ نا ہینگی جگ میتوں تیرے باجھ نہ نظر اُٹھان والی
وائے حسرت تا ہوئی آکھن کوئی ملکہ ملک دی مان تران والی
جیو کجھ ماں میں ویکھ دے نال اکھیں حاضر کھلی آں حال سنان والی

گھن گوڈی بہنے لگ سی اج اُٹھاں اُتے دھکے کھان والی
ویکھ میں ساڑ اجاڑیاں عشق تیرے جوبن عمر تے مال گنوان والی
کیتی نظر آپنی میں تے مہدی تیبھے در المعول کھان تیر پچھان والی
تینوں ہی نہ ہووے پچھان میری ود گدی تیرے شان والی
دائم دوہاں جہاناں دا جیہڑا گھاہ ہر اعلی نہ تدوا عشق کمان والی

زلیخا کولوں یوسف نے عشق دا ثبوت منگنا

تیرے عشق دا پتہ نہیں جانا ہاں عشق عشق زبانی سنا مینوں
بی بی کہیا اے یار جفا کار ساڑ سٹیا عشق جلا مینوں
اُتے گو در پئی گلی باہر شہر وں تیر عشق نے دتی اے پا مینوں
عشق ہیں تے سر میں آیا ہوئی اے ایسے عشق کیتا لا دوا مینوں
رُلنا اجڑنا اید نصیب تیرے پا کے شور نہ ایویں بھرما مینوں
والاں چھلاں نال عشق دا کم کی اے پئی دیوے نہ بھیس وٹا مینوں
بی بی آکھیا نقد ثبوت لیکے سچے عشق دی پئی بلا مینوں
جیکر عشق دا خاص ثبوت ملیا فیر کریں لقا عطا مینوں

تینوں عمر نے عشق ویران کیتا نالے عشق دا رنگ وکھا مینوں
شاہی محل چبارڑے شان شوکت دتے عشق نے سب بھلا مینوں
غالب کرن لئے وسرا عشق باجھوں تا گھٹیا فرج رلا مینوں
یوسف آکھیا اس طرح کسی رُلدی نظر آوندے جا بجا مینوں
تیر لوچ سینے جیکر عشق ہوندا ویندا اگھیاں آتشاں لا مینوں
انت کریں جیکر دعوی عاشقی دا اپنا عشق ثبوت وکھا مینوں
میریاں عشق ثبوتاں ویکھ پیارے جا بات پیا ذرا اکبڑا مینوں
دائم جمدیاں پیر اُستاد ازلی تا علین شین قافیہ پڑھا مینوں

ثبوتی عشق زلیخا

ہیا بک پڑ زلیخا نے آہ ماری یکدم بھڑک اٹھے آتش نار شعلے
گھوڑے فوج لشکر دے ورٹھ ویکھ نکلدے سرخ گلنار شعلے
عاشق عشق دا نقد ثبوت تاہیں مور تے دردا نگیار شعلے
ہو موجائے کردی عاشق زار دردی اگوں نکلن پئے لگاتار شعلے

لگی چاپک نوں عشق دی اگ بلدی لگے ہیں بھابڑ بجلی مار شعلے
جھلے کون بھڑ آتش دم عاشق جلدا مثل بارود وانار شعلے
گوہر جگر دے کڈھ قربان کیتے سٹے اُڑے صحن توں دار شعلے
توں دی حسن دیاں لاٹاں نوں لیا اے صبر عشق دے ویکھ دلدار شعلے

شہرِ عشق دا وسدا پیار نگین بیٹھے در دے لا بازار شعلے — میری قبر تھیں نکلسن حشر تائیں آتش ریز تے بیقرار شعلے
ڈر دی پھونک نہ ماراں مت جلیے عالم لکھاں منظر اندر دلفگار شعلے — حضرت یوسف ہو گیا حیران دا آہم سہیں عشق دے ویکھ اسرار شعلے

دورِ کرم

عین عشق تماشڑا ویکھ یوسف طرف سیر شکار سدھار یائی — لیساں پرت کے بڈھے سار تیری سخن نال پیار پکار یائی
فوجاں لشکراں نیک رواں ہویا سبھے رب دا نام چیتار یائی — ہویا سیر شکار تھیں سیر یوسف جیہا بادِ صحرا اسر شار یائی
پرت شام نوں آ گیا شام شامی تھیں عشق کھلار کھلار یائی — اٹھی تکدیاں ہو بیتاب کملی یوسف مہر دا ہتھ الار یائی
بھوسی والیے ہوگ مراد پوری سچا عشق صحیح نتار یائی — ہو کے راہ پریت فناہ دا آنند سبھو جان جہان وسار یائی

یوسفؑ دی مہربانی تے سوال زلیخا

بی بی منگ موہوں جو کجھ منگنا ایں جے منگنا ایں پیش غفور ہوواں — تیرے اج لبیداں دے بلغ ساوے باہمی امر تھیں ہما ضرور ہوواں
ہتھ جوڑ زلیخا نے عرض کیتی اول ملن اکھیں نور نور ہوواں — ویکھاں جگ کے نور اقبال تیوں جائے ٹھہر تھری اہل شعور ہوواں
فیر ہو جاوے عمر جوان میری اندر حسن جمال مخمور ہوواں! — زلفاں کالیاں ہوون رنگ شنگرف لالاں لال میں غیرت حور ہوواں
بجھے اگ فراق دی مُد تاندی ٹھنڈی مثال کافور ہوواں — بارے رُت جوانی دی فیر لہراں تیریاں کھیاں وچ منظور ہوواں
بخشیں جام اکرام طبیب میرے صحبتیاں بجھار مہجور ہوواں — بت بھج کے جھنڈاں میں بھجی اوہدی جاء وچ ہوگا حضور ہوواں
پئی کراں عبادتاں پہر لکھے یادِ حق دی وچ سرور ہوواں — گذرے سال آگے بیقرار یا نیچ ہن آغوش سکون دلجو ہوواں
تیری ہو کے راں جہان اندر دامنگیر مڑ نہ ذرہ شور نہ ہوواں — میرا ایہو سوال تے ایہو حاجت اجڑ آباد پھر پور ہوواں
دکھاں مثل آئینے دے شکل تیری من قانع سارے طور و طور ہوواں — رہوے یوسف زلیخا دا سنگ دایم نہ تُرن دور ہوون نہ ہی دور ہوواں

یوسفؑ دی دعا نال زلیخا نوں جوانی ملنی

یوسف ہتھ اٹھا ند کیتی لایزال رب ذوالجلال روشن — کریں حاجتاں پوریاں ایسیاں یا قبلہ حاجات کمال روشن

Marfat.com

چھم چھم رحمت زلیخا تے لگی برسن ہویا گھر لوچ حسن جمال روشن
گئی خزاں بہار بہار آئی لاٹاں ماریاں نور اقبال روشن
صاحب ذات تھیں سدا بہار جائیے لوا چھپا کیتو سو بال روشن
اوہدا بخت چمکے تے نصیب بدلے کر نے قال جمگٹ تے حال روشن
چڑھی حسن جمال دی رنگت جھلے پری اوس دی جھال روشن
کھوجی حقد مرو دی لگہ کنوں لدھا گوہر طہ بال روشن
یار مرجانوں جاقتاں رب لوں کرنے بیٹھ انہوں نظر وں نال روشن

چودھاں سال دی عمر جوان ہوگئی نزاکتاں کا لیاں تے خط و خال روشن
چشماں چمکیاں شمع مہتاب ہاندے لڑی موتیاں دی اوہ وال روشن
ہوئی غیرت حور ظہور آرا ہوگیا منظور سوال روشن
روشن دل دماغ زبان روشن روشن فکر دلیل خیال روشن
پارس نال لگی تے اکسیر ہوئی شمع ہو جاندی شمع نال روشن
بعد موت دے عشق حیات بخشنا ہندی ایہ تو کھرتی ال روشن
دائم باغ اندر بلبل چہک رہی اکے کلیاں نہیں مست نہال روشن

زلیخا دی جوانی تے مصریاں دی حیرت

مصر شہر دے وچ مشہور گلاں ہائی بدھ گھر میں فیر جوان ہوئی
تھر ہر کنبدی نظردی نال عاصے ہاہا ہجاندی بے پران ہوئی
جیہے لدوں سمات حیات ملیا ظاہر صورت شبا بدی شان ہوئی
ایہ جوانی دیوانی دہائی ہوئی اہد باجھ کیسے نوں دان ہوئی
مائی عمر رشیدہ مڑ بنی عقل ہوش سنکے پریشان ہوئی
بھاگاں والڑی راج دلاری نی بادشاہ دیاں دان ہوئی
جاپے مصر دے شاہ دی سب برکت اہدی ظاہر اسیف نسبان ہوئی
رلدی تے تھیں تلے غبار اندر اج ناز تھیں سر اسمان ہوئی

کھوری الڑی کبڑی نابینی جھڑی راہاں اتے سرگران ہوئی
گلی ہینڑ اندری وچ رہن والی لا تے انگ برکت بیجان ہوئی
والی مصر دے پھونک کوئی دم کیتا نی اوہ فیر جوان جہان ہوئی
کبڑے نے پیار رڑے چڑھے وہنوں مخنت ویکھ کے حسن حیران ہوئی
اج نائیں ایہ ہوئی نہیں ڈٹھی ایہ نرالڑی کار عیان ہوئی
اجڑ گئی سی ہٹی نے ہزار شکر نے جاگے بخت مڑ کے آباد ان ہوئی
توبہ اوسدے نال فریس کہی جیسے ذات ربی مہربان ہوئی
ملیا مہر کنوں نالی درد دائم کلر شور دھرتی گلستان ہوئی

اللہ تعالیٰ دے حکم تھیں زلیخا نال یوسفؑ دا نکاح

حضرت یوسف علیہ السلام دے جبرائیل لوں رب دا آیا ئی
یوسف عقد زلیخا دے نال کرنے صاف حکم حضور تھیں آیا ئی

قاصد بعد سلام کلام کردا تیرے رب تینوں فرمایا ئی
دئیں کنڈ نہ الیں فیچار زمیں ورومکلڑی حال وچھایا ئی

تیر لو اسطے سو ہینیا چھد ہر شے کیڈا وخت غریب اٹھایائی
جلدی وچ نکاح دے لیا اہنوں یوسف سندیاں سیس جھکایائی
ہوئے زلیخا دے نال عقد میرا اوّل روز دا رب لکھایائی
شروع نغمہ سرائیاں تے ناچ مجرے زراں ہیراں دا مینہ برسایائی
زینت ملی محلاں تے کوچیانوں سارا شہر کمال سجایائی
میکشاں دیوانیاں موج مانی ساقی جام تے جام ورتایائی
زیور زری دے وچ بیبیوڑنے بانا نیار رنگلا انگ پہنایائی
ایدھر نہا کے پائی پوشاک یوسف سہرے بنھدیاں نیر وہایائی
دسے کون ادہون جا کے اج قسمت نیرے یوسفا کاج چلیائی
ہوندی ہاں وچ وار دی لال سرخیں جیں نے الفتوں شیر پلایائی
ہیبن پکڑدی واگ تے لاگ لیندی ڈاڈھا روندیاں ال زلیخائی
صبر صبر کر لینا آپ حافظ یوسف رب دا نام دھیایائی
آتشازیاں چلیاں چرخ چلے سارا لگن شگون منایائی
زلیخا دی آس مراد پنی عشق یار دے کول اپڑایائی
یوسف دولہا تے بنی دولہن ملکہ اللہ پاک نے جوڑ ملایائی
رمزاں پردے دیاں سمجھدہ پوش جانن دیدار دا جہان جگایائی

اہدی کوک درگاہ دے وچ پہنچی اللہ فضل تے کرم کمایائی
کیتے جمع وزیر امیر منشی کھول حال احوال سنایائی
اجن جیت دے وچ مصر دے پیاں دھماں تف خوشی دے ڈھول وجایائی
ہوئے شادی دے کل سامان شاہی بادشاہ نوں رب وڈیایائی
مجلس خاص دربار دے لیو وچ بیٹھی رونق میلہ ڈٹھا خوف لگایائی
او دھر ناراں زلیخا محل غسل دیکے عنبر مشک گلاب دھمایائی
زلفاں گندھ سنواریاں آپ دائی چڑھیا روپ تے نور سوایائی
ہائے بابل نہ ویکھدا اج میرا جس نے گود دے وچ کھڈایائی
لاگ دیہ آکے آپوں لاگیاں نوں جس نیرا بنڑہ لعل شرمایائی
سالک سین پرچار خبر اکتھے جہاں وچ بیت تت لکھایائی
بھاویں لکھ میں تاج تے راج الابناں محرماں دیس پرایائی
ابراہیم خلیل دی شرع اندر انت عقد نکاح پڑھایائی
کئی سالاں بھکھیاں ننگیاں یوسف دولتاں بخش رجایائی
کرکے صبر تے پند اٹھا بھاری مر کے وصل پیارے دا پایائی
یوسف وسدا ملک اوہ ملک اسدی پر دادوی دا دور ہٹایائی
عاشق دلربا خلوت گزین دائم مولا وسدا ملک وسایائی

بہار باغ وصال تے اولاد یوسف زلیخا

الٰہ یاں مالک مہربان ہادی لطفوں بخشندا ادر یتیم پیارا
باقی اللہ جدائی دے فیر قیدل ہیں در شاہ دا دار النعیم پیارا
میا ایما تیر بلبیر سب ہن جا کر بوئی کرے اکرام کریم پیارا

ہویا کرم الٰہی تے فضل مولا کرے رحمتاں سائیں رحیم پیارا
تائیں ہوئے سو گیسو دراز کالے یاد رکھیا وچ کلیم پیارا
غموں کردا اے بری لطیف قادر دا تا گنج جا دے عظیم پیارا

ہوئی یوسف دا حرم رب شرم رکھی ملیا با توقیر کریم پیارا
صابر پیر مخدوم دا بنی ہمدم جویں رہیا الف تے میم پیارا
ہوئی اوس ولائتے نبی بنی واہ واجد امجد ابراہیم پیارا
گھٹے رلدیاں نوں بخت بھاگ لاوے حکمت نال عزیز الحکیم پیارا
اہدے دو فرزند عجیب جمنے وڈا منشا نکا افرائیم پیارا
عالیجاہ فیاض ممتاز یوسف غنچے کھولدا اہدا نسیم پیارا !

اجمیر تے یتر نہ رہی کوئی محرم ہو گیا یار فہیم پیارا
حجرے وصل دے پریم موجاں ملدا اہس کے شاہ مقیم پیارا
لگے رنگ زلیخا نوں آن ریوں نور شہ نبی علیم حلیم پیارا
صدف بطن وچوں پیدا لعل یاراں ہر اک جندی باد نسیم پیارا
اسرائیل دی لڑی دے نور موتی موجاں ماردا بحر عمیم پیارا
واہ واہ اے مصر دا شاہ دائم نبی دی محبوب ندیم پیارا

طوفان قحط تے یوسف دیاں مہربانیاں

ورگی جگ تے کال دی وا تتی شاخاں کونپلاں رگ سکا دتے
لبھے کجھ نہ کھان تے پین جوگا مانواں بچڑے منوں بھلا دتے
حضرت یوسف علیہ السلام تدوں شہر مصر اندر لنگر لا دتے
دور دور تائیں خبراں دھم گیاں ملکاں مصر نوں سیس نوا دتے
مصر باجھ نہ لبھدے گندم دانے جدوں قحط نے شور مچا دتے
ہتھیں دیوندا آپ عزیز دانے اوپر خلقتاں کرم کما دتے
شہر مصر دے تدوں سن بیج بوہے ہر بوہے دربان بٹھا دتے
ذات نام مقام تے دیس دھرتی خاطر سجناں پتھ چلا دتے
لکھاں کاروانی اوذلن نت مصر آمد رفت دے رنگ بنا دتے
وطنی صورتاں واسطے لوڑ دے سن اندر پردیاں نیر وہا دتے
پتے مصر بنیدے راہیاں کار انال اندر شام کنعان پہنچا دتے
واہ واہ شہر تے مصر دا شاہ واہ واہ لوکاں صفت اوصاف دھما دتے
بندے دور اندھیر دے لوڑ لگی منصف رب چراغ جگا دتے

مڑیاں کھیتیاں وسن دریا سکے خلقت حوصلے صبر گوا دتے
جیاں مجنوں زلیوں حالت ڈاڈھے فاقیاں مار مکا دتے
راہ رب دے بھکیاں تنگیاں نفس غلے رزق اناج ورتا دتے
لوکو مصر چلو لوکو مصر چلو ہاتف غیب دے ڈھول وجا دتے
ہر ملک تھیں کرن خرید لوکی یوسف غلیاں ڈھیر لگا دتے
نت ہون حاضر شتربان لکھاں نال القتال بھار لدا دتے
پچھ بنتے پکے غیر ملکیاں دے سارے گجھڑے راز سکھا دتے
اندر حب کنعانیاں جانیاں دی دسو جگر نے جان جلا دتے
جو کوئی شام ملکوں خریدار آون یوسف نعمتاں نال رجا دتے
رجھے کار وچ کل دربان حاجت بادشاہ دے امر بجا دتے
گذرگاہ تے گھر یعقوب دا سی آوندے جاوندے حال سنا دتے
تشنہ لب ترہائیاں خلقتاں نوں شربت مصریاں مصر پلا دتے
مٹھا شاہ مصری شیر یا شہد مصری کر گل ادے سکھ دتیا دتے

Marfat.com

مصر چکلدا وچ جہان جگمگ مصر وہڑے مینہ برساوندے
مصر مصر کوکن طفل وپیر دائم مصر دلاندے دن مٹاوندے

بھکھ دے ہتھوں مصریاں دی حالت

اس ایلچے کال دے سمیں اندر بار بکلاں وچ کنعان پھرے
جیہڑے بچے بیمار بیکار ہر کے تنز بے مہار حیوان پھرے
ہائے تو بہ شدید العذاب آیا کردے مال فریاد فغان کردے
کئی خانہ بدوش بیہوش بھکھے وطن چھوڑ مفلس لامکان پھرے
جیہڑے شیراں نوں وچ کرڑے کے چیر دیکسن تھر تھر ڈولدے شیر جوان پھرے
خشک بیابان دی چھاتیوں شیر ہوئے بال بلکدے اتے کرلان پھرے
بالن سکڑا جب دے مال ڈنگر چارا رکھاندے کھا انسان پھرے
خوشی عیش وسار غبار وانگوں اڈدے کال دے وچ طوفان پھرے

آئی موت ہوشیاں جڑانتوں ننگے وڈڈے سرگردان پھرے
پھرے کسید رہیانہ روح رحمت رائتیں جالگے کدے حیران پھرے
کدے شہر اندر کدے ہیٹھ رکھاں کدے وچ جنگل بیابان پھرے
کیتے تحطلے بارکے تیر سیدھے بھل خودی غرور گمان پھرے
مثل کیمیا ڈھونڈدے پھرن دانے لبھن دانے ہو نادان پھرے
ہویا قہر قہار دا آن نازل کھیں لال کر سفت اسمان پھرے
لبھے ان نہ کھان نے ہوئے نوں صبح شام وکھیے غم کھان پھرے
دائم یار پروار یعقوب سندے ہو مجذوب عاجز ناتوان پھرے

اولاد یعقوبؑ دی فریاد یعقوب علیہ السلام اگے

گریہ زاریاں کرن فرزند سارے ویکھو حال محبوب خدا بابا
نازل قہر باری اج ہوئے باری ایسی پئی بلا ویا بابا
چالی سال ہوئے تسانوں وچ حجرے پرد ایش تے ثن تنہا بابا
انہیں بلندیاں آساں اجے جنہوں گئے گرگ درندڑے کھا بابا
کیہڑی رہ گئی اساں نمانیاں تے بخشو عیب قصور خطا بابا
کی حال اے پچھو کوئی گذرے کدے پچھیا نہیں بلا بابا
ہویاں پیشیاں وینہ تے تد جھلیا اند جھے قرضے کھلے ہو آیا بابا
مجبور اربند واسطے جان وہیو رو روجان نہ جیو گنوا بابا

سخت کال وبا نے وال سر دتا فاقیاں مار مکا بابا
چلے وس نہ رزق دی وس ہیندی پیسے درم دینار نہ کا بابا
یاد یوسف دی اجے نہ گئی من تھیں ہیٹھے ودے جہان بھلا بابا
گیا چل تقدیر دا تیر توڑ دل یوسف دیر ہو گیا جدا بابا
ساڈے نال نہ کدے بھی ہس بولے گئے چالڑی برس ہا بابا
اکی یوسفدی پریت وچ بیت گئے ہو بیٹھے اساں تھیں مکھ بھوا بابا
دم دم اجے امید ملاپ اندر جاندا دھدا عشق سودا بابا
پیا سہکدا اگ پروار قدیں لگے مرن کرلا کرلا بابا

کیتا آن قتلام ایام گردش وتا قحط طوفان اڈا یابا
ساڈی فاقیوں ہلدتے جان آئی گوئی پچھن دا راہ بتایابا
ابراہیم اسحٰق دا داسطائی بیڑی ڈولدی توں بنے لا یابا
ہو دن دور عذاب آرام پائیے نال مہر دعا فرمایابا
آخر کار ہاں اسی اولاد تیری بنیں اساندی کوک کہایابا
دائم نفر نوکر خادم ہاں سارے اگوں پدی جویں سنا بابا

فرمانا یعقوب علیہ السلام

کہیا نبی اللہ دکھو دور کرسی خبراں سکھ دیاں گیاں آ مصر وں
سکے کھیت جناندے ہوئے ساوے لہراں ماریاں موج دریا مصر وں
مصر شہر دے بادشاہ نیک سیرت دتے رزق اناج دریا مصر وں
مصر خاص مقام آرام دائے روگی آوندے روگ گنوا مصر وں
میم مصر دا ماہ مہتاب باہی کر داوی مراد عطا مصر وں
میرے گوش وچ بلی آ بانگ باطن پورا ہوگ میرا مدعا مصر وں
میرے مغز وچ بھرے امید دم دم زلف یار دی آوے ہوا مصر وں
سنیا ایں مشکلاں ساریاں حل کرسی شاہ مصر لقشہ کشا مصر وں
جاؤ بیٹیو مصر دے لیس ہو کے کھاؤ رزق اناج لیا مصر وں
جانوں نہ بچے جانوں بال بچے سارے جاؤ بچیو لیاؤ دوا مصر وں
مٹھا پیارڑا مصر دا نام مصری ہوئے شربت دے کاسے جا مصر وں
کرکائی نے چاندیاں کمار وانتاں شمس کرم دا جلوہ نما مصر وں
صفتاں سندے مصر عزیز دیاں جہڑے آوندے نے فیض پا مصر وں
خاص سر لجلیاں نتگیاں دا لکھتان آئے نے وچ صبا مصر وں
روز حشر اس قحط دے وراند رکھی آوندے پاپ بخشا مصر وں
کلیاں دلیدیاں لگدیاں کھل گیاں جھلی نور دی باد صبا مصر وں
جیکر زور رہونداہیں خود مصر جاندا پیندا جام دیدار صفا مصر وں
نبیاں نا چھڈ کیسے وچ ایہ صفتاں جہڑیاں جھلکیاں روپ سجا مصر وں
وائے حشر تا تکدوس ملکھ سداہوند اکدے نہ فیر جدا مصر وں
تپ قحط دیو زرع دم بیمار وکھلا خوشی دا دار الشفا مصر وں
نالے کرو تلاش مدت نظر آوے میرا لعل یوسف دلربا مصر وں
دائم رب رحیم کریم قادر وتا عید دا چن چڑھا مصر وں

خیالات یعقوب علیہ السلام

ہمدرد دستگیر اندا شاہ مصری ڈٹھا ہوش مت میرا دستگیر یوسف
موندی تاب جا بچھڑس مہرماناں کدے ڈٹھائی دکھی ظہیر یوسف
پیا ہوسد او یکھ کے زرس خبر کسلا اعد بدر بدر منیر یوسف
سیناں کرے تقریر اندے نال الفت بلیا ہوس مست لدھر تقریر یوسف
دلنواز اسیر اندیا سنگیا اد ایتھے آیا ہیں میرا اسیر یوسف
میرا لال شکیل عقیل شاید اوس شاہ دا ہوگ وزیر یوسف

جیہڑا ماں عقتا نوں وچ مصر دے شاہ سیّیاں وارث اہناں دا ہو تصویر یوسف
ڈٹھی آہس جو خواب بلند پا نہ پائی اوسدی ہوگ تعبیر یوسف
میری آس امید فنا ہوندی جیکر کھا جاندے گرگ چیر یوسف
چشماں باطنی لا نظیر ویکھن شاہی ماندڑے لا نظیر یوسف

ایہ کوئی عجب نہیں مصر دیار اندر ہووے بادشاہ باتوقیر یوسف
لگے روح نوں مصر دی ٹھنڈ ہا دی اندر مصر سلطان امیر یوسف
میرے جگر اندر زندا جگر میرے پائی ہوئی اے زنجیر یوسف
دائم ویکھ لیسیں کوئی دور ناہیں اندر مصر سلطان امیر یوسف

سوال فرزنداں

خالی پرٹے جائیے وڑ وطنوں بابا اساں شرمندیاں ہووناں ایں
عالیجاہ دے وچ دربار اچے کیہڑا دھو آیجا کے ڈھووناں ایں
دولتمنداں دے وچ مقابلے دے اساں عقل تے ہوش نوں کھووناں ایں
یعنی کسے وات مسافراں دی بابا ایں لکھ کے سرانتے رونا ایں
قبلہ دوسو زالڑی بات کوئی جیکر ایہو ڈھووناں اساں ڈھووناں ایں
جدوں عاصیاں دے روز اندر سرسٹ حیران کھلووناں ایں

خرچ تھکیسی مصر دا شاہ جیدم اگوں اساں بیکسا تکی کودناں ایں
زنگیں وسدا دیکھ اوہ دیس سوہنا رج نکڑے کھوہ ڈبووناں ایں
ہتھ سکھنے مصر بازار اندر سٹ بل کسکون دجو دا جووناں ایں
پیا چاہیدا لے مصر جا کے بھی اساں سکھ دی نیند نہ سووناں ایں
جوہ قدر دے کیمت مراد کارن کریں کھوہ فریاد دا جووناں ایں
دائم رب دے فضل کماں بابا جھوں کسے کو لید اوغ نہ دھووناں ایں

باپ دی نصیحت

باپ آکھیا بیٹیو مصر جا وسن کسے مت نہ دیر لگا دیاجے
ہتھ جوڑ کے خاداں دے انگ اول سارے ادب تعظیم بجا دیاجے
ابراہیم اسحٰق دے اسیں بیٹے ابراہیم دا نام بتا دیاجے
حسب نسب تھیں کرے انکار جیکر وزیر دا واسطہ پا دیاجے
اسی بڑے غریب کنگال بھکھے ایہاں پائیاں حال وکھا دیاجے
ساڈا ابڈھڑا باپ درویش عاجز درد حال احوال الا دیاجے!
اودیوں بیٹھناں وچ دربار شاہی اینا اوت نہ نگر لٹھا دیاجے

ہوسی کال دا دور زوال سرتوں بال بچے پرور بچا دیاجے
مٹھا بول کے مصر دے شاہ تائیں اپنا حسب تے نسب سنا دیاجے
شان رسلایدسن کے شرم کرسی دا نے گھن کنعان نوں آ دیاجے
کھوٹے درم تے ان جو کول اسدم صاف شاہ دے پیش ٹکا دیاجے
سانوں نام خدا دے بخش دانے وڈا ڈھا درد دیاں کرلا دیاجے
انشاء اللہ پھر ہوگ حصول مطلب اپنا جیو غمناک ہسا دیاجے
گھٹ بولنا متھے نہ وٹ پانا بناں امر دے قدم نہ چا دیاجے

کے کنڈھ نہ بادشاہ دل ٹرناں سیس نال اسیں جھکا دیا جے
ت فجر دے مصر نوں منہ کر کے سجے ربدا نام دھیا دیا جے
لک عاجزاں وچ پردیس ہمنا زور آور نہ زور جتا دیا جے
اہ مصر نوں میر اسلام دیکے میری طرف تھیں تیر دہا دیا جے
نے ہویا نے لدّا تے بال بچے نوں اج کھلا دیا جے

نازک قرب دریاواں تے بادشاہاں دا منوں غم دی غرور اڈا دیا جے
جا دشتر قطار اسوار ہوکے آپس وچ پیار کما دیا جے
ہوس دور اندھیرے فاقیاں دے خلق مہر شمع جگا دیا جے
شالا دیس تیرا والیا مصر دیا شرف شاندینال وڈا دیا جے
دائم پیر درویش دی پند ایہ کر کے عمل تے موج منا دیا جے

غلہ خریدن لئی بھائیاں دا مصر وچہ آونا

ل فکر تے ادراک عاری اللہ پاک دے راز نہاں بھائی
ہدی قدرت دے ایکے وچ مکتب با بڑھن لقراط لقمان بھائی
لے وچ دھرتی پردا پوش مخزن حاکم رب صاحب حکمتاں بھائی

ش جہات پیا لڑا ہتھ اوہدے خود مختار علیم یزدان بھائی
ں ہو رہے وچ ہور رہوے اوہدی عجب بنیاں رزّی شان بھائی
اعلم بھی تے آپ ہی حد لا محدود حکمت ہے بے گمان بھائی
ں کھوٹیاں تھیں تینوں وچ گئے سن ہویا مصر دا شاہ سلطان بھائی
لے تاں فجر دے وقت شامی ہوئے مصر دیول روان بھائی
تے کٹ مسافتاں مصر اندر عالیشان شامی کاروان بھائی

ی بولدے مصر دے لوگ قبطی آہی انہاں دی سبطی زبان بھائی
ا حیت تکدیاں سد پکار کردا اوتھے کوئی ہو تسی جوان بھائی
یری بولی کے نال کنعانیاں دے بیٹھے نال پیار دربان بھائی
لی فوت ہے کم کی ایس دھرتی کرو کھول کے گل بیان بھائی
وتنہاں کہیا اولاد یعقوب دی ہاں ملک شام تے مقام کنعان بھائی

تو بہ جانے کی حکمتاں اوسدیاں بتلا خاک دا کون نادان بھائی
موتی گنج دریاواں دے وچ رکھے اندر پتھراں لعل رجان بھائی
اندر زندیاں دے لاشے کھدا سے اندر لاشیاں دے اہل جان بھائی

مارے دم بند امارے دم اندر مارے دم کھڑا انسان بھائی
خضر ولی نے ال کر ودر ٹکے موسےٰ نبی ہو گیا حیران بھائی
القصہ کی یوسف دے بیاں وچ رتی آئے کھوہ وچ ال اخوان بھائی
جنہوں ویکھنا ہو انہے چاہوندے سن چلے اونہوں سیس نوان بھائی
ہو کے شتر اسوار فرار ہوئے پڑھ کے بسم اللہ الرحمن بھائی
بول بول عبری ڈاڈھا اندول ہوئے گل سمجھ تے پتہ نہ پان بھائی

کھلے آ دروازیدے کول و ٹرک چپ چاپ ہوئے پریشان بھائی
ڈیل ڈول لباس دی شکل ولوں لیوں شاید ے لوگ پہچان بھائی
کتھوں آئے تسی کتھے جاونا جے کی نام تے تھاں مکان بھائی
ایسے دروازے وچ ہاں بیٹھے بادشاہ دا خاص فرمان بھائی
مصر شہر تھیں آئے آن لین دانے کدہاں قحط تمام پریشان بھائی

Marfat.com

سنی مصر دے شاہ دی صوت عالی بھکھے ننگیاں نوں دیندا دان بھائی
خرچ مال دا حال جے صاف پچھیں بس کول ساڈے فقط جان بھائی
حاجب کہیا بھلا دسو نام اپنے ذات جد امجد خاندان بھائی
فیر ویر لیہیر دا نام لگے جد اعظم تعالیٰ تے دان بھائی
اسماعیل خلیل اسحاق دادے جد رسالتاں دی عالیشان بھائی
مصر آئے ہاں کال دا بال مارے چلے دس نہ زور تران بھائی
عاجز ہو کے شاہ مبار ناں انگ جاسیں رہسی گکھ نہ خود دی تے آن بھائی
پردا ڈھکسی کا جد و عمل یوسف کیتے اپنے سخت تریان بھائی
منشی آکھیا کتنا خرچ پلے ہو کے کہن لگے سر گردان بھائی
ایہ جان بھی انت نوں جاتو الی جند روزدی جان پہچان بھائی
آکھن لکھ یہودا روبیل لاوی زیالون شمعون لکھوان بھائی
پتر نبی یعقوب مجذوب دے ہاں جہدے کالجے لکھ ارمان بھائی
ملک شام کنعان دے اسی واسی ذات دین مذہب مسلمان بھائی
توں بھی چھڈ سیں جلوں کنعان دینا اندر قحط حیات انسان بھائی
مالک جدی مصر درگاہ اندر ایسے طرح ہوسی امتحان بھائی
کلمہ نبی کریم دا پڑھیں دائم عزت پاویں حشر میدان بھائی

حاجب نے عزیز مصر نوں خط لکھنا

ہویا اس طرح رقم حرازرا قم بادشاہ عالی باکمال قبلہ
صد ادب لائے خسرو خسرواناں بحر جود و کرم لازوال قبلہ
نجم عدل ائے نیر مہر العزت ماہ حسن خورشید جمال قبلہ
اے رانجھوا اے توڑی تاج والے جھلے کوئی نہ آپ دی جھال قبلہ
تعظیم سلام دے بعد بندا کرے عرض ہن عاجزی نال قبلہ
عجیب صدرتاں سبز تاج ندنی مٹھا بولدے شہد مقال قبلہ
موتی خاص خلیل دی سلک دے نے سوہنے نبی یعقوب دے لال قبلہ
کو کت کال دا بان بیحال کیتا چھم چھم رو تو ندے نین اچھال قبلہ
دانے ہو کملے آئے لین دانے پلے کجھ نائیں زر و مال قبلہ
قلم ویندی رہی اکلال تے نسو ویکھ ویکھ کے انہاندا حال قبلہ
ہن یتا کہ شہزدہ ردلبرا پر پڑے نیک نے پاک خیال قبلہ
مثل آفتاب سارے جہان اندر روشن آپ دا نور اقبال قبلہ
اے چشمہ اے مہر گستر اے قلزم جاہ و جلال قبلہ
اے ہر دلعزیز عزیز انور فلک نیکنامی حورش خصال قبلہ
خاشاک پاپوش حضور والا مارا کحل البصر مثال قبلہ
بنگے قافلہ وچ جوان شامی مصر در دے نے ہو کنگال قبلہ
رہن والے شہر کنعان دے نے عبری بولدے نیک اقبال قبلہ
متھے چین تے میلڑے دیس اپر کیتے فاقیاں بار ندھال قبلہ
اکی باپ دے فرزند نوری نام لکھے سارے پالو بال قبلہ
مثل سائلاں آئے نے عاجز اگے آپ دے کرن سوال قبلہ
لیراں چھٹیاں وانگ گلیم پوشاں تے آپ دے تخت آتش سینے جال قبلہ
سکتے آئے سرکار دائم لاجاں وارڑے تسی نجیبال قبلہ

Marfat.com

خط پڑھ کے بھائیاں دے حال توں واقف ہونا

پڑھیا کھول نامہ مدام یوسف نام نظر آیا برادراں والے
لی سال دے بعد اس مصر اندر اج پہنچے نے قدم اخوان والے
ہندے اکھیاں سجوں ندی نالے آئے در تے درد پنہاں والے
رے جاچے اینہہ پیا بھائی میرا بول دسیا نور ایمان والے
نوں کدھ کے باپ دی گود وچوں مدر جنگلاں رُلان والے
شا آکھیا آپنا ایہو بدلہ قابو آئے جے ظلم کمان والے
بچ چپ کر کوئی گل نہ کریں ظاہر پے بھید سکے نا ہیں جان والے
ں بلہار بلہار قربان صدقے وڈے پیر دے عالیشان والے
ندے بوہے تے رب غریب کر کے وڈے وڈے آن باتوالے
با جاندی جاندے جان جانی جانی جان میرے جانی جان والے

کاغذ کلیجے لا لیا روچھم چھم شکر ہے آئے نیں یار کنعان والے
آئیاں نور نشانیاں پدر دیاں نے سینے زخم لگان والے
غشا اوہ تھکیں جوڑ کے ہتھ پھیلے بابا جان ایہہ کون وان والے
آئے مصر وچ اج گدا بن کے عالی مرد شاہی خاندان والے
کر کے چاک پوشاک تے بنھ مشکاں ڈونگھے کھوہ اندر سٹ جان والے
یوسف آکھیا اج نہ فیر آکھیں ایویں ایہہ سن پاک رحمان والے
برکت انہاں دی ہیں وسجات پلے عزت شوکتاں شان وکھالوالے
ہتھیں انہاں دی لوح تے تاج لیا ایہو مصر دے تخت بٹھالوالے
کرساں نوکراں وانگ تمام خدمت جیہڑے بکھیڑے لا لوالے
اج لگے نے مصر نوں رنگ دائم آئے دلاں دے درد ونڈا لوالے

یوسف دا غلاماں نوں حکم

کیتا حکم یوسف نفراں نوکراں نوں سبھناں شاہی محل وچھا دیہو
ے بادرچیو ورت کے خرچ شاہی کھانے رنگ برنگ پکا دیہو
وچھڑے مدتاں دے ملے آپنی نال ادب دے سیس جھکا دیہو
دیکے غسل پیاریاں سجناں نوں زلفیں مشک گلاب چھما دیہو!
میرا ہو گیا مدعا پورا ڈیرے کل دربان اٹھا دیہو!
آ گئے نیں جیہناں نے آونا سی انہاں آئیاں دی نوکری آ دیہو
کرو خدمتاں خاص دن رات اینہاں بجلی شمع چراغ جگا دیہو

وتناں شام کنعان دے آئیاں نوں عزت ادب دے نال بٹھا دیہو
جنہیں مجھ نوں نت کھلاوندے ہو آگے انہاں دے تریں لگا دیہو،
تحفے ڈھیریاں لباں تے مائیاں دس شیریں شیر دے جام پلا دیہو
گلیں لالہ پراہنیاں کیانوں سبھناں تریں پوشاک پہنا دیہو
بس ختم ہن سلسلہ جا جاندا ایہناں وڈاں تھیں چرکیاں جا دیہو
کسے قسم دا کرن نہ غم جھورا نال نعمتاں خوب رجا دیہو
میرے خاص ہمراز نہ ملہ دے ہمدم دائم درد دا نام مٹا دیہو!

Marfat.com

شاہ مصر دی مہمانی بھائیاں دے خیال

آئی موجدی گھڑی کنعانیاں تے ہر کوئی ادب آداب بجاوندا اے
کھانے رنگ برنگ دے دھرن لگے جیہو ویکھیاں بھوک گھماوندا اے

شاہی خدمتاں ویکھ کے دنگ ہوئے ہر اک فکر خیال وَرلاوندا اے
ملیا ہور مسافراں غمناک ڈٹھی ساڈنوں کھانے کمال کھلاوندا اے

اک آکھدا اساڈیاں عجب شکلاں حسن مصر عزیز نوں بھاوندا اے
اک آکھدا سی شہزور غالب شاہ پیتا اندر وچ آوندا اے

ابراہیم اسحٰق دا نام سن کے ساڈنوں ادب دے نال ڈٹھا وندا اے
والی مصر دا خلق عظیم والا لطفوں درد اندوہ گواوندا اے

کوئی کجھ آکھے کوئی کجھ آکھے پیا پتہ نہ کوئی بھی پاوندا اے
تِن راز انداز موجاں کر دیا نوں مولا فضل دا مینہ برساوندا اے

خدمت وچ ہو خدمتگار حاضر اک آوندا اے اک جاوندا اے
بیٹھے سیجاں تے کھاوندے نال عیشا نوالی مہر دا کرم کماوندا اے

اساں وچ کیہڑی خوبی شاہ ڈٹھی اندر رنگ محل بٹھاوندا اے
ویکھے غسل دہائے مشک عنبر ریشم زری پوشاک پہناوندا اے

ساڈے وانگ ایتھے کوئی نہ خوبصورت تائیں شیر دے جام پلاوندا اے
اک آکھدا نبی دے سمجھ بیٹے الفت مہر دے ڈھو سہاوندا اے

دیکھ میرے دیس کنگال عاجز ساڈے حال تے ترس کھاوندا اے
جدوں سیجیاں تیوں ڈٹھا کرم بیت روندا روح غمناک سہاوندا اے

کی کسے نوں پیار ایہ ویر یوسف پیا نعمتاں نال رجاوندا اے
دائم رہیا نہ چھپے ہوئے پیش یوسف صاحب وچ قرآن فرماوندا اے

بھائی دربار یوسف علیہ السلام وچہ

حضرت یوسف دے کول وچ دربار داخل شکل عاجزاں ہو گئے دان بھائی
چہرہ رکھیا سی حجاب یوسف جیہڑا رب دا امر فرمان بھائی

کوئی جاندے ایس معاملے توں جیہڑا انہاں اندر داستان بھائی
گل بولی بھی عام سمجھدے سن آہی انہاں دی ہور زبان بھائی

یوسف رعب جلال دے نال کہیا کون تسی حیران بھائی
میتوں جاپدے تسی جاسوس ڈاکو پھر و تاڑدے مال سلطان بھائی

پردیس وچ رُلدے زار و زار یوسف ویکھ پچھانے جانی جان بھائی

حضرت یوسف پچھان لئے سب بھائی اتے انہاں نہ لکھ پچھان بھائی
نال انہاں نوں کدوں ایہ چیت چیتے کویں کرن پچھان انجان بھائی

اوہ دے ہور مکان در رہن والے ایتھے ہور مکان امکان بھائی
کھلے مصر عزیز دے پیش سارے ہتھ جوڑدے ادب بجان بھائی

کتھوں آئے تھے تساں جاونا ایں کی نام کی وطن مکان بھائی
کرکے بھیس فقیر دے پھرو لبھدے ہیں ملک دے رکھ دھیان بھائی

آترا آکھدا پھر وکیوں غیر بکیں دسو سچ صحی بیان بھائی

دے سخت حیران حیرار جابر راتیں اٹھ کے کرو نقصان بھائی | دائم یوسف علیہ السلام تائیں اگوں نیوں کے عرض سنان بھائی

ہم کلام ہوناں یوسفؑ تے بھائیاں نال

والی مصر دے شاہ عزیزا عالی تاج راج تیرا لاٹاں مار دائے
اسی مسن دے مسن بیس عاجز ماسہ نام نہ خودی ہنکار دائے
یوسف کہیا اک تساں نوں چ مرد الیسا زور رکھدا ابھیر ہزار دائے
سچو سچ سناؤ کہاں حال سارا جائے بچ جو سچ نتار نتار دائے
نہ وہ دم ضعیف دے باپ ساڈا جیہڑے بیٹھ کے رب چتار دائے
ابراہیم خلیل دے جد ساڈی ملیا جنہاں نوں تاج گلزار دائے
آکھن ہوئے مشہور احسان تیرے خلق چمکیا جگ سردار دائے
سنی کال دی براں عذاب نازل لگاوڈ راہ ہوش وسار دائے
باپ آکھیا جاؤ اس دے جیہڑا ڈٹھیاں بیڑیاں تار دائے
ہوسی تساں دی بیٹیو آس پوری امرنیاں پیدر سرکار دائے
فیر پچھدا تسی ہور کتنے دم نہیں نالے بے قرار دائے
آکھی دس ہاں آپ دے پیش حاضر حاصل شرف صاحب دی تاد دار دائے
یوسف کہیا کی نام اسے بارہویں دا رہندا اوہ کتھے کس کار دائے
گیا سنگ ساڈے یوسف نام سوہنا کھا گیا اوہنوں گرگ بار دائے
رہندا اوسدی پریت وچ برت گیا طالب اجے بھی اوہدے دیدار دائے
تساں ہوندا کوئی بجھیارہ کھادا چارا کی کمزور بیکار دائے
اک تساں وچ ایسا جوان ہے کی نعرہ ہیں جگ جھنکار دائے !
آکھن اوہدی جدوں تقدیر قسمت عقل کچھ سنوار دائے

ساڈی لوچ نہ چور جاسوس کوئی سانوں تے ف جیار قہار دائے
پھکے ہو حضور دے پیش ڈگے وڈا آسرا ایں دربار دائے !
ہور رکھیں تساں نوں آکھدا ہاں صرف شوق میں ہیج گفتار دائے
آکھن نبی یعقوب دے ہاں بیٹے کیتا قحط نے کم خوار دائے
شاہا تدھ نوں بہت سلام دیندا مصر بہی مونہوں پکار دائے
کیوں گھلیا تساں نوں باپ اچھے یوسف بولدا سخن پیار دائے
بخشے رزق غریباں نوں شاہ مصری تیرا نام سکون بیمار دائے
موئے ال اجڑ فلک تے نال ال کو کاں کال ظالم سر مار دائے
ہمدردی سے بھکھیاں ننگیاں دا بھریا خلق نے مہر اسرار دائے
یوسف دیا پھر پیدا حال سنکے چھم چھم اکھیوں نیر بیدار دائے
آکھن اسی یعقوب دے بیت بارہ ۱۲ بھریا شجر پر نور پربار دائے
بنیامین نکا پدر کول ہر دم اوہدوں خدمتاں پیا گذار دائے
آکھن اوسنوں پیار ہی عمر اندر شوق جاگیا سیر شکار دائے
اوسے ویر دا پدر مجذوب ساڈا اوہدوں ویکھ جہان آثار دائے
یوسف آکھدا تسی جوان ایڈے ہر اک شیر انتوں جبر دا چار دائے
گرگ تساں دی ہیتوں ڈھہن بیٹھے جیندا شیہاں نوں بھلدا مار دائے
کی تنہے شجر پیارڑا کھاریو جدوں تساں زور دھمکار دائے
دریا وچ ویر ہے دے ویر ساڈا ایہ کم قضا تلوار دائے

Marfat.com

سوہنا حسن دا لا یوسف چن چہرا اوہدا ویکھاں جنڈڑی وار دارے
کسے باپ وچ آتی نہیں لفت عاشق اوس دے نور رخسار دارے

چالی سال گذرے اجے نیک بابا یوسف بلند للکار دارے
بجرے ہجر دے وچ بیمار رہندا کوئی پتہ نہ پار اوار دارے

بنیامین نوں کھڑا کول ہر دم باقی ڈھا سنا دکھی لاچار دارے
اساں دساں نہ لدے لوے بھر یاد درد فراق آزار دارے

کدی ویکھن توں والیا مصر دیا ساڈا باپ محبوب غفار دارے
یوسف آکھیا میر الہی پدر عالی سر یا خورشید انوار دارے

لدے گود وچ لذتاں ماند اساں بھاہ نادر تیار ستار دارے
ڈلڈل نین کرے اندر بروپاندے سینے تیر سوز انتظار دارے

بھائی آکھدے ادب دے نال شاہا سارا انشور اک خواب فرار دارے
یوسف کہیا کی اوسنوں خواب آئی ڈٹھا کی اسرار بہار دارے

آکھن چن سورج تارے پئے سجدے عالیشان یوسف شاہ ندار دارے
باپ آکھیا ملک دا راج کریں تیتھے کرم قادر کردگار دارے

اوسے زور دا پیا وگار ٹٹا لیٹیا لتھا ماہ کنعان دیار دارے
یوسف کہیا شاہ ہویا یا نہ ہویا آکھن اتا پتہ دلدار دارے

کھادا جیہڑا بگھیاڑ ٹٹا جا ٹٹا اندر لدھا صرف کرتہ جاتی یار دارے
بادشاہ کی اوس غریب ہونا رہیا خواب وچ محل اسار دارے

یوسف آکھیا تساں دے سخن اندر شبہ شک اندھیر غبار دارے
دائم خوف تھیں ہو گئے حیران بھائی شاہ ہور کھلار کھلار دارے

بنیامین نوں طلب کرنا بھایاتوں غلہ دینا

صاحب ہادیو بڑا حیران ہاں میں گل عجب عجیب سناؤ تسی
میرے ولید انگلسی شک نا ہیں بنیامین نوں مصر لیاؤ تسی

کیتا حکم عزیز دھڑ وا ایانوں بھر بھر تیاں بھار ستاؤ تسی
جنس ہر دی دیو کنعانیانوں آئے کنعانیو فتر بہاؤ تسی!

کرکے بھار اسباب تیار کہیا میرے کرم دا شکر مناؤ تسی
جھٹڑا اور بچے باپ دے پاس رہندا لے آؤ تاں ضرور دکھاؤ تسی!

کیڈی مہربانی ہوئی تساں اتے میرے خلق تے نظر نگاؤ تسی
پوری دیاں بھرتی مہربان ہو کے لکھیں ویکھ سیپے آزماؤ تسی

جیکر اوسنوں تساں نہ نال آندا فیر نہ سفر دا بھار اٹھاؤ تسی
بھرتی ملے گی نہیں ایس مصروں لے خبر دار نہ پرت کے آؤ تسی

اک ہور بھائی تیتھے کول میرے وچ شہر کنعان نوں جاؤ تسی
نکا ویر ضرور لیاؤ ناں جیمبری گل مت دلوں بھلاؤ تسی

بنیامین جے تساں نہ نال آندا فیر آون دی حرص گواؤ تسی
ہتھ جوڑ کے آکھدے گل بھائی شاہا بنیا جیویں فرماؤ تسی

لگے پدرے کرانگے عرض ململ بابا مہر تے کرم کماؤ تسی
والی مصر دا ایس دی طلب کردا بنیامین نوں مصر پہنچاؤ تسی

خواہش کراں گے اسی تحقیق پوری بیشک کسے نفی نہ فرماؤ تسی
یوسف نال پڑے کہیا بنیامینوں پچھی اتہا ندے پچھان کراؤ تسی

رکھ دیو جلدی کر کے وچ بھاراں کراں حکم ہن خیچ نہ کھاؤ تسی !
شمعون کہیا رہسا ایں مصر جاوطن توں نہ پھراؤ تسی !

شاید ویکھ احسان قبراون رحم اُتے وچ بوریاں پاؤ تسی
بنیامین جیویں کیویں لیکے آؤ نال اُسدے کم ربدا نام دھیاؤ تسی

کنعانی شہر کنعان وچ

اللہ دیلی کنعانیاں کوچ مصروں لدے بھلے تے شتر سوار ہوئے
جلے بوریاں کُل اتار بوہتے راحتی تکدیاں خویش پروار ہوئے
جیا جنت چڑھے سوائے چاول درکار ڈیال آزار ہوئے !
تسلیمات تعظیم کر کر متھے جوڑے عرض گذار ہوئے !
اندر شاہی محل دے ملے کھانے کئی وچ خدمت خدمتگار ہوئے
سو ہنے ماجرائے شہنشاہ مصری مہربان ساتھے حدوں پار ہوئے
عالیشان اندا شاہ عزیز مصری اتنے شاہ بھی جان نثار ہوئے
کی کی ویکھے اوسدی صفت بابا داخل اسی گویا جنت نار ہوئے

بہتے منزلاں چیر کنعان اندر خوشی عیش دیناں سرشار ہوئے
جھیڑے ناتیاں ماں کے خار کیتے دانے تکدیاں سارے گلزار ہوئے
قدم چمدے پڑدے ستی سو سو وار بلہار بلہار ہوئے
قبلہ مصر دا بادشاہ جیہڑا کائی ابراساں احسان ہزار ہوئے
ہرنوں ہوئی عطا پوشاک سچی ویکھ ویکھ اسی شرمسار ہوئے
وگے خلق دا موج دریا لہریں ساڈے لئی اندر باغ بہار ہوئے
واہ حلیم علیم کریم سیرت ساڈوں قسمتاں نال دیدار ہوئے
بحر بے کنار سرکار دائم تائیں انت حساب شمار ہوئے

فرزنداں نے باپ اگے عزیز مصر دی خواہش ظاہر کرنی !

شہر مصر نوں واہ سبحان اللہ رنگ ذات الٰہی نے لایا اے
بابا الف تھیں لیکے تے تیکر حال اپنا کھول سنایا اے !
ایسا نازک مزاج رنگین دل اے سنکے تسا اندے رد ڈولایا اے !
ساڈے خویش پروار دا ذکر سارا بار بار اس پیا دہرایا اے
ایس گل تے مول نہ بحث کیتی اوہنوں مول یقین نہ آیا اے
بنیامین دی دسنوں طلب ڈاڈھی اوہدے باندیوں تریا اے
ایسے واسطے اوس سلطان غالب شمعون نوں کول رکھایا اے

جتھے شاہ عزیز عزیز مصری تاج راج تے تخت سجایا اے
اوہنوں کالے سندیاں تیر لگے سو دا کھیوں نیر وہایا اے
جانے رب کی لاز اے شاہ مصری پریت پرت کے حال پچھایا اے
یوسف پیر دا واقعہ سب سنیاجیویں جنگلاں وچ گھبرایا اے
ساڈیاں طاقتاں ہیاں کر دلکے اوہنوں پتہ بتایا اے
بنیامین نوں جلد لیا مرے شاہ نال تاکید فرمایا اے
بنیامین جیکر بھیجو مصر اندر بابا جان ا ... ... سرایا اے

دانے ملن گئے بیجیاں ساں نوں ساڈیاں اس عہد ٹھہرایا اے
نگہبان اسی ہر حال اندر ساڈا اوہ رہاں باپ واجایا اے

بنیامین تائیں ٹور دیاں ساڈے سبھنان ٹیاں سیں جھنکایا اے
اہنوں مصر عزیز عزیز دائم بڑی طلب دے نال بلایا اے

حضرت یعقوبؑ نے بنیامین دے مصر بھیجن توں انکار کرناں

یعقوب علیہ السلام کہیا میرا فکر تے خون سکایا اے
اگے تسلتا اک عتبار کر کے سو وا اپنا آپ گوایا اے
تساں جان ایمن یقین کیتا الٹا سکھ بدلے دکھ پایا اے
مہرباں ہر اک مہربان نالوں الرحمن رحیم کہایا اے
بنیامین نہ تساں توں لدے سو بنیاں لگے یوسفوں سو پ سکھ گیا اے

میں نہیں تساں نے مول عتبار کرنا لگے لکھیا تساں ازلیا اے
یوسف سنگ تساڈے گیا جنگل ہائے لبھے نہ پرت کے آیا اے
میرا رب حافظ نگہبان بہتر شمس قمر نوں جس چمکایا اے
انہاں وہاں جہاناں نوں وچ ذلت جہناں آسرا غیر بنایا اے
ایس گل تھیں صاف جواب میرا دائم نبی یعقوب فرمایا اے

فریاد پیر کنعان

کرد درد نہ راہ ہمدم ہیرے الٹا درد تے درد پہنچاوندے ہو
بیدوی داکھول کے میخانہ بھر بھر زہر دے جام ٹکاوندے ہو
اگے اکی نوں پکڑ منایا جے ہن دوجے تے نظر ٹکاوندے ہو
جاتا مصر تھیں یوسفوں لبھ آندا جگی آکھو شتر بناوندے ہو
درمند درویش دا کھس عاصا کیوں منہ دے بھار گراوندے ہو
رہ گئے کی کنعاندے وچ لیتا میری شمع افروز بجھاوندے ہو
دل کے کرد چا پدر نوں وچ تھیں جیکر ایس تھیں نہ آوندے ہو
دگے اکی اندھیر ویران کیتا اتوں ہور طوفان چلاوندے ہو
بنیامین مسکین نوں راجنبال چھیڑ دیوں گے دینیں خسن چڑھاوندے ہو
سوہنے یوسفدے عین تساں نوں شیشہ توڑ کے کیوں مناوندے ہو

لگے وہندڑا اہٹ دو چھوٹیاں داتسی نشتر ان عمر چلاوندے ہو
بڈھے باپ تے سیب الرگ تائیں کیوں تسیں تیر یو مار گراوندے ہو
جس موہر یوں لگا اے ڈنگ اگے اوہندے وچ ہر ستھ ہوا وندے ہو
واہ واہ بچیوا تھر وچ لو نجیاں جے دو ناں نال فراق رلاوندے ہو
بنیامین اک دھا سنا رہیا باقی ہن انہوں بھی جا کر دھاوندے ہو
میں بھی چلناہاں مصر دیار اندر جیکر ایسوں تسی لبجاوندے ہو
میتوں غم کھاوا اے غم کھاوے تسی ذرا بھی غم نہ کھاوندے ہو
جان لب بیدم چراغ سحری پھونک مار کے کی اڑاوندے ہو
میرے سنگ نے نا شتگی ہد تاندا سنگدل کیوں سنگ وبجاوندے ہو
ویکھیا جیسی رب رحیم دائم جو جو جگت تے عمل کماوندے ہو

Marfat.com

بھائی کہن رداگر فنت اوہنوں جہڑا چوری دا وہ بدنام ہووے
بھائیوں میں ہو وان بھانویں تسیں ہو نویں جا کیہ پاکھا پیغام ہووے
ناہیں پکڑ ہو وری جہڑا کرے حاصل دیس کولوں انتقام ہووے
مارے چھڈے سارا اختیار اوہنوں جہدے ہتھ وچ تیغ نظام ہووے

ساڈی شرع خلیل دی وچ ایہو جہدی برآمد گی ناتمام ہووے
نکلے جہدے سامنے تھیں ٹل تیرا وعدہ لارا ایس چوں تتمام ہووے
ایہو دینے سزا ایہہ عمال اوہنوں ایسے وچ اوہدا انتظام ہووے
ساڈے شام دا ایہہ قانون آیہ تساں ادب ہے خدام ہووے

بنیامین دی بوری وچوں پیالہ نکلنا

لاہ بوریاں لتھاں پیا تتھ بدھے کھلے ہوئے جوان کنعاندے نے
کیتا پھولنا شروع تھیلیاں نوں حضرت یوسف محبوب رحماندے نے
شمعون روبیل نشاد ہوئے جہڑے سرخ تسلی دے دان دے نے
کی کسے دا جبر وچ پردیاں دے عزت ناز انداز سلطاندے نے
یوسف کہیا تسی بیشک مرد صادق ہے تے شک نہ کساندے نے
تساں ویکھیا بنیامین دی پھول بوری آپ اپنے فعل انساندے نے
ایہہ بھی او ہلے ہوئے تے جلیئے واہ واہ حکم کمال یزدان دے نے
تشام شرم والی ہیلیں تساں میانوں نے ویرے دن کرلاندے نے

جلدی کر وتساں شیا ہے جیہڑا پولیو انہیں ستے تساں سچی اندے نے
اودی بھیاں تساں بیانست بھار جہڑے مند دیا ای اوہ ایسا ہے
بنیامین بن بھاندے بھار پہلے ایہو پیا ارا نہ آئے نے
ہتھاں گھیاں جاندے یار گجے جہڑے بار جانی جیندا اندے
اک بھار باقی ایہہ کی بھوا نا ایں آئے بد آسگے رنگ اخواب نے
اسان ہا جھ کھلائیے دے نہیں جان تا بیلیے ساندا جوش ملاندے نے
ہسکے پھولی بھرادی انت بوری ایہہ پیالہ نکلا تساں خو باندے نے
دائم کہن جیکر ویا ایو وے دھرتی سرتے سمیا اسے گھر جاندے نے

بھراواں دا بنیامین نوں طعنے مارناں

بنیامیناں ایہہ کی کسب ملک وچ آیا خوف نہ رب رحمان والا
ایتھے کون ساڈا ہے بدو ہمدم مدد دین والا تے درد ان والا
فعل ماریاں نے کریں خاک کیتا ڈبنا جھل نوری خاندان والا
ایہہ وہ مصری کل نظیر جنت ادج رنگ دے خیر میدان والا
نیہوں نال بیبا نے ساں باپ اگے بھار چک عہد پیمان والا

بیبا ایدتعلقی ہوشی اد ہا ہجھیا گھر کنعان والا
ہنسے ہیں مدنشں جا ہیں قید خانے دیاں کون آکھے جہڑا ایمان دا
رہ ہڑ او تسا ہے بہ ملے ساڈوں دہڑا دی ادنہ تیہڑ نا
بڈھا باپ بیہ سنداں اصل مردی خبر کھا ستاء قربان کا
ہن کی وسلئے گا ادنی کھیار ہوں کیتو مجرا ایہ ہتھان دا

Marfat.com

کس مدت وچ کتھوں جا چڑھیا بادشاہ دا ایہہ جام چیراں والا
غربت وچ ڈاڈھا آزار کیتائی پھیرے راہ ناموس مٹاون والا
مینوں شوق نہ چوریاں ہاریاں دا نہ لے ویسے فعل نہ میں کماون والا
اوس کہیا اسباب تساڈے وچ جیہڑا درم دینار رکھان والا
جیکر درم چیراں دے چور تسیں ہیں کجی چور جام چھپان والا
ہوں تجھواں ہوکے منہ وچ کہن سارے کوئی عجب ایہہ راز نہاں والا

بھار شتر دا لیکے مفت واہ واہ کیتوئی شکر ادا احسان والا
بنیامین لیا مرلا جاندائے جیہڑا زمین آسمان بنان والا
بھائی کہن تیتھوں بناں کون دوجا لوری وچ پیار اڑایان والا
طعنے ناں مار دے کسے کھیائے ایہیں لوری وچ جام سلطان والا
بھائی بے جواب خاموش ہوئے رنگ چہریاں دا زعفران والا
دائم یاراں دا نانہ اندازہ باطن عقل فکر دے کوٹ اڈان والا

لسانُ القرآن

کذالک کدنا لیوسف ذاتِ حق برحق فرمایا اے
کول ویر پیارے دے رکھنے نوں جام بوریئے دے وچ دھرایا اے
یوسف یار دے لدار دے میلنے نوں بنیامین چور بنایا اے
ہر جس دن غلام ہوے مجرم بھائیاں اپنے مونہوں سنایا اے
نہیں سی رکھ سکدا ہرگز قانون اندر جیہڑا مصر دے لوچ چلایا اے
ایپر جیویں چاہے تویں کرے اللہ کسے ات حساب نہ پایا اے
جنہوں چاہاں چادیاں بلند درجے ددی برریاں تخت بٹھایا اے
اوہنوں فوق ہر عالم علیم اُتے بادشاہاں اُتے سدا سایا اے

ایسے طرح ایہ داؤ تے پیچ بنا اساں یوسفنوں آپ سکھایا اے
ہوون دور دا اسیاں دردو ولد بعد مدتاں آن ملایا اے
اتے لاتعدد برخلیل والی کول ویر دے ویر رکھایا اے
شاہی مصر دی داہیں تے ہور چالا میرے حکم ادہ حکم مٹایا اے
اوہ تے چور چھڈن بیکلے ال ونالا ل تہاں ہیو طریق ٹھہرایا اے
میریاں حکمتاں راز نیارتے نے کیاں عقلاں نے فکر ٹھہرایا اے
بیشک کل مخلوق دا آپ وارث وحدہٗ لا شریک کہایا اے
دائم قائم قیوم قدیر قادر قدرت نادری قدر سوایا اے

بھراواں دیاں گلاں

ازدحام ہنگامہ دربار شاہی شاہی چور غلام بنایا اے
ہذا انا تحقیق اک بھائی وڈا اگے اوہ بھی چور سدایا اے
ہر ایک دن غلام ہو ہیا اسداں بدلہ کرنیاں دا الوہن پایا اے

بھائیاں کہیا اے ویلا مصر دیا اوہدی چوریوں عجب کی آنیا اے
رہیا چھوہ بھی دے گھر کجھ روز آخر کمر بند چرا لیایا اے
یوسف سندیاں جیوابال آیا دے ہر دے وچ تیر چلایا اے

Marfat.com

مہناں سن براوراں ڈیاں تھیلیاں اپنے چوری بھید چھپایا لے
کیتا ظاہر نہ راز نوں انہاں اگے اندر دل دے آکھ سنایا اے
تسیں چور ڈٹھے اس چور نالوں چوری دسو چاہ وگایا لے
نال اپنے مکر فریب کیتے چوری دی دسدا ہے کایا لے
بہتر جاندا اے اللہ پاک میرا جو کجھ ہو جو کسب کمایا لے
دائم تسیں دردانہ سے تے بنے سائل منیاں تخت تے ادب بٹھایا

سوال

کیتا حکم یوسف میرا چہ رشاہی کردو قید شتاب نے نداں اندر
پریشانی حیرانی وچ کنعانی ایہ گی آن ورتی آن فان اندر
بنیامین نہ گیا جے مصر وچوں جیوں ہو سو سال سی بیمان اندر
جیہدوں تو اہتے عہد وچ فرق آوے لرزا آوندا زمین آسمان اندر
اہنا باپ کولوں ویکھے رب بنامن جیہدی وارثی زمین زمان اندر
چھڈ مصر زمین وچ ویرا اپنا کھڑا دسئے منہ کنعان اندر
خالی جان کنوں ہوسی جان بھیا الکھ حسرتاں ہن گیا جان اندر
ہوسی باغ دا گل چراغ روشن دائم رہیگا داغ جہان اندر

بنیامین واسطے شاہ مصر اگے بھرانواں دی عاجزی

بھائیاں آکھیا یا عزیز عالی یا عزیز القدر تنویر قبلہ
ثروت حشمت عصمت عزت سدا بالا شوکت شان شاہی منظر قبلہ
مہر و کرم مشہور سرکار دے نے خوش بخت تاباں خوش تصویر قبلہ
اسی ہاں غریب لوڑن عاجز تے غریب مسکین فقیر قبلہ
بنیامین نوں چھڈ دیو اسانی ساڈے لانو ج نہیں تکلیر قبلہ
اہدا بڈھڑا باپ اڈیک اندر درداں لیٹیا شیخ کبیر قبلہ
اگے اک فرزند کھڑا ایہا یوسف حسن دا بدر منیر قبلہ
ایہ گل سندیاں جان بحق ہوسی دردمند درویش دلگیر قبلہ
اہدی جگہ اک پکڑ لے اسانوں چوراں کر کے رکھ غلام اسیر قبلہ
بیشک توں شفیق کریم محسن دسیں عاجزاں دا دستگیر قبلہ
رکھ لج ساڈی لجپال ایں توں ساڈا رندیاں سکیا نیر قبلہ
تخت بخت دے باغ بہار دائم رہے تاج تیرے اُچ قدر قبلہ

حضرت یوسف علیہ السلام دا جواب

چھڈ چالے انصاف الٰہی ہیں کیوں شاہ میدے غلط غیاں دا وٹاں
استغفار پناہ خدا دی اے سنت عدل دا چھوڑ خوار ہوواں
چور نہ ہووے پکڑاں ہوس ناں جیہا دا حشر دے سخت سزاواں
جس فتنہ نس کردو ہائی پیر اپی کیوں نہ او سدی گردن اسیر ادا

Marfat.com

ہُن بیٹے عیب ہزاراں تے بھی غیرت دین تیرے بادل بیشک فلک فوج شمار ہوئے
دنیا دین اندر لطف اپنا ادل کرکے یاد دے آخر دین چار ہوئے

پر یہ گناہ وڈا دے بیشاہ پکڑاں گنہگار چھوڑاں گنہگار ہو دل
دائم رب رحیم دا خوف بہتیرا کیوں مالک دا شکر گزار ہویل

بھراواں دی سوچ وچار

وقت جواب جناب یعقوب نبی سنایا امید ہو تیرے نال بھائی
ہوئے یوسف کے شوق بکرے سبے چھپے دل وچ زور دال بھائی
کیتا آسی اِن گل عجائب جیسے یعقوب نبی باپ پیہے عجب کمال بھائی
اسے بیچ اس نقش کی تفسیر کیتی اوتھے قسماں نال بھائی
درد رحم نہ کیتا بیر دکھا اجے راوت عشق دی شاہ دے نال بھائی
اوہ نہ جاگیا زخم نہ اجے کیا گھتیا غماں نے پکڑ چھال بھائی
اندر رونا پایا جنہاں دے مطلب نہ ہٹیا لکھیاں بھائی
کر بیٹھ نگ جواں برابر دلاں کسے اک تاں بھائی
سالاں فر دوباں اگر چھڈے نہیں چھٹی فانوس سر دا رجھیاں بھائی
[illegible] لیا امتحان سارا لکھیا ماں بھائی
[illegible] پیر تیساں سارا یاد پیا ہوگیا کا بھائی
[illegible] گیا تحفہ لین شاہ مصری ہر ایک ماریاں بھائی

بیٹیاں تیں نوں نشانہ چھڈ دا اے وڈ کرنا تیل تاں بھائی
وڈے بھائی یہودے نے بول کہیا اللہ ستر گیا فکر جہان بھائی
محکم عہد اللہ دا پیا تے ہن کیوں سے تے دل نال بھائی
یوسف کدھ باپ دی گود چھوڑیا دنیا اندھیرڑ دا ہن بھائی
چھڈی یاد وچ پیر کنعان والا بیٹھا ہڈیاں وندیاں گان بھائی
ہن چھڈیا میں نوں مصر چلے ساں دسی اے جا کے پھر گردان بھائی
زور آور ڈاہڈا زور کیس کم نیکر چھڈ دیسے اُکر دا نال بھائی
سے شامت نے مصر ویران کر کے پیچھے نہ برتن تاں بھائی
کر بیٹھے سانوں ندا انساں سال لگے مصری گرد غریب لے جا
نعرہ مار دلیل پکار یینی اسی نیرا اندر بیتاں بھائی
شمعون کہیا میں بازی ہار دی لیا ہاں ر ہتھیاں بھائی
بنیامین نوں مصر وچ چھڈ دیا ہے دا اکثر نہی کہاں نال بھائی

یہودے دا جوش

[illegible] فیر دُسیتے پنج کہڑی گھنے مصر نوں جانب اللہ دیاں
[illegible] دے ذات اندر ہو غضب جاہ تے حضرت نبی امر انہاں کیتو لیا
[illegible] انہاں کرندا کرد نہ ستے آٹھ نال گل مناں دیاں

صبح تیرے شام دا ڈال بنایا ہک شام مصر دی دیواں
لیاں روکو لیا جو ہونی جہنم بیابان دا جام پلا دیوار
تیغ براں دا اُٹھ کھا جہنم کہ نکلا مصر نوں ڈچ پچھا دیواں

Marfat.com

کرے قصد کوئی پلیت آ مر پکیر پکیر دے دو سر نال دیواں
وہ چشم آوارہ ہو پھرن مجنوں شعلہ چشم جلال چمکا دیواں
ہتھ لگیاں اے مصر دے شاہ تائیں ال جدیاں ہوش بھلا دیواں
حضرت پھیر فرمایا ہے قدم چم سکے آپا مصر چلا دیواں
جا مریسنہ تے تمام اتے جدوں نعرہ بلند سنا دیواں

حسن مصری غلاماں دا کرے دعوے پر دارث شجاعت چھپا دیا
نعرہ ماریا ایں انقلاب پیدا الٹ خاک بیچ ہم ملا دیوے
کدی تخت دے قدم ٹکا دیواں کدی قدم تے تخت ٹکا دیوے
قسمت سنا میوڑ و بازار تائیں بیٹے تیج دربار ملا دیواں
لاہو غضب دا کالجے بیچ دا دہ پھر کیسے مصر دا لگے بجھا دیوے

..یہوسے دا جوش تے نسبتی اثر

قبلہ ابن عباس صلیقی نزدی صادق مخبر صحیح فرما دیوے
دل بدن تے نکلدے چیر جامہ نعرہ مار زمین ہلا دیوے
جبل جوہ جنگل تھر تھرا بانڈے وڈا ڈاڈھا جوش خروش مچا دیوے
ایسی حال خلیل دا بال کوئی جیکر پشت تے ہتھ ٹکا دیوے
اثر فیض اجدائی دا معجزہ اسے غصہ غیظ تمام بھلا دیوے
حضرت یوسف راز معلوم آہا منشا بیٹے نوں گل سمجھا دیوے
وچ بھائی بازار نوں لگے سارے ہر اک تیغ تلوار چمکا دیوے

جدوں غضب یہودے نوں آوندا سی تاں ہمر دا ہر دکھا دیوے
لشکر کول مقابلے وچ آئے پا ٹیر شیر انہوں کھا دیوے
لاماں ابن خوز ہیبناک جھیاں غضب شدید ہو جاندے
ہو جائے مرد شہر دا سر دسینہ جوش غضب دا اگن بجھا دیوے
نور گل خلیل دیاں برکتاں نے بلدی بھاہ گلزار بنا دیوے
اوہدی پشت تے لا دئیں ہتھ بچہ جدوں غضب تھیں ٹھنڈا کر دیوے
دائم ایہا یہودا دریا ٹھا ٹھیں فکر خوف خیال اڈا دیوے

..یہودے دی پشت تے بنتا دا ہتھ

حضرت یوسف علیہ السلام تائیں آکھے ہو سخت خفا جلدی
جیکر پاک ہے وچ خبر جا ہیں اپنے قیمت لیا پھیر اہا جلدی
جدا کھلا اے ہر گلی سب خلقت لیا عجب تماشہ ویکھ جلدی
تیری آتش نال سنا سطر زمیں یکدم چڑھسی لگا تیر وانگ جلدی
جھیرے تو شاہی نا دی ارپنہ کر تیں سستی ایہی سرا جلدی

اسے عزیز جیہاں دی نہ تیغ ماں اٹھ دیکھ پائیں تیر جلدی
ہم پیسے اک بلند نعرہ دیسیاں تاں سمجھ لیں گرز جلدی
تاں لوکاں لکھیا جاوں لگا دیساں تخت اٹھا جلدی
جلدی ہمت دا آں گرم لانے دیساں لزم تجیہ جلدی
دیکھ ویر یہودا تاں نگرہا سے دیکھیاں بند ہاں جلدی

خبر دار ہن دا لیا مصر دیا جے ہوش تے ہوش بجا جلدی
سو ہنے نبی خلیل دی اِڑی دے کے نسا پشت تے ہتھ لگا جلدی
غصہ جوش فرو ہو گیا یکدم کھلا قوت تے زور گھٹا جلدی
ڈٹھا صاحب جمال اک نظر آیا کول ہوئے بلا جلدی
تنہاں وچ خوشبو آندی آل نبی لوں لوں اندر گیو دھا جلدی
میرے غصیدی اگ بجھا ہو لے یعقوب لوان کلیجڑے لا جلدی
نہیں تاب سے نعرہ مار بندی کھلا ہوش حواس گوا جلدی
ایڈی ویر اڈیکدے اسی تینوں ایہ کی ہویا بات بتا جلدی
اکھیں ہوگئے لباں بولے نعرہ کرن لگی سی برق ہدا جلدی
سا جوش خروش ہو گیا ٹھنڈا آگیا بلدیاں تے پانی پا جلدی
بناں صبر نہ چلدا زور کوئی کھ کرتے شور مچا جلدی
سک ٹے نال دا اٹھ کوئی خاص محرم جھیڑا اوتھاں گیا مٹا جلدی

اے بندی لباں وچ نعرہ یوسف نشانوں آ بافریاد جلدی
نور نسبت دا مینہ برسا کے تے گیا غصیدی بھا بجھا جلدی
ایدھر اودھر تکیندڑا اناں حیرت کسنے دسی آ بنی اوا جلدی
توں کون کی ذات تیری سچو سچ ایہ گل سنا جلدی
نشا پدر دی وچ نشا آنا کھلا چپ کر کیہ پتا جلدی
پریشان حیران ہو پیا فکریں ہمت درد دے رحمت لا جلدی
کیوں نہ نعرہ یہودیا مار یوں تجھن بھائی باز اٹھنیں آ جلدی
کہیو میں جدوں میں جیہنیدے وچ آگے کرن لگا سیاں اپنی صدا جلدی
صاحب حسن جمال اک بال نوری گیا پشت تے ہتھ لگا جلدی
ساڈی جدھیں کوئی ضرور اتھے جھیڑا آگیا ایہ عمل کما جلدی
اندر مصر کوئی خاص اسرار حکمت قادر ہو گئی اے تیغ جفا جلدی
والے شیشے وچ کسدی تصویر دا الم بھلا ویکھاں کہہ دن جھٹکا جلدی

یوسف علیہ السلام دا جذبہ

خبردار اے شاہدے کاردا نوں یوسف نال عتاب پکار دائے
میرے قتل تے ساریاں لک بدھے ایڈا زور غرور ہنکار دائے
کوئی آس اسانتے کوئی ٹھہاوندا اے کوئی ڈھاوندا کوئی اسار دائے
کیتے تساں تے کرم احسان کیتے ایہو فائدہ تہہ پیار دائے
دسے تہاڈے وچ ہی کنعان پھرتی سارا فیض اس مصر دیار دائے
تساں آپ ہی لائی آن مینوں تے ہویا قید جیوں چور جہکار دائے
چھڈ دینیاں زور غرور دیاں نوں ورآور ان نوں بنگھار دائے

گھوڑے داد جے چڑھے ہوشو تساں خوف نہ رب جبار دائے
کیدے مصر نوں کر ویران یکدم وڈا انسانوں ان تلوار دائے
آپ چھڑ تے آپ ہی جبر تیسی کوئی کوکدا کوئی للکار دائے
کئی تحفے پوشاکاں تسمر زرق نے پھریا سماق سردار گلزار دائے
کیتا فعل تساڈے ویر اساں چیری گھن سچے حکام سدھار دائے
تساں نال میں سو کی برا کیتا ہر اک جوش دی اگ کھلار دائے
تساں بچ قتل نہ ہو جاتا پھریاں موتیاں جگت عقار دائے

ہن موہو لکھ بنا تو دسکدیاں لکھا آپ ستار منسار دے
بھی اک سنگین مکان پختہ سوہنا قدم سندی ٹھوکر بار دا اے
سمجھا ہو ہنہ اساں دی رکھا جس تے قفل ہلاک کردگار دا اے
نا ترس میں تساں مسافراں تے نہیں بجھ لیندے کہڑا ہار دا اے
الحیین اجداد تساڈڑا اے میں نوں شرم حضور دربار دا اے

دیکھو شاہ میرداد خدا اکبر یوسف جنہیں نوں آپ تیرونگاہ دلے
پیر نبے پہنے ہو پایا نشان یکدم پیار جسے آپ ربّ دا دے
باراں جاپ زمین تے گرد ٹے تساں پتہ کی خاص پیار دا اے
نانہ تسی اولاد جس پیرویں ہو ہڑا ادب ہیں اوس پکار دا اے
اسماعیل اسحٰق خلیل دا ہم تربیت نور پر نور گلزار دا اے

بھوڑے دا بولنال

پیا فیر ہوڑے نے بھائیاں نوں ہنا ہیں کم اولیا اے
حق اکی دی پیش ہن سار باندے پیا فکر جیا اے ٹال ملدا اے
دھیا بدل تقدیر دا بجھ ہاتھاں کدی تال تدبیر ٹلدا اے
ودے سندیاں ہو ربیزار ہوسی لگے وندیاں نیرنہ ٹھلدا اے
یدوں عہد و پیمان وچ فرق آوے ہرکی لبندی آگ ش بلدا اے
ٹیرا لگ تے گل نہ کرے عہد تے فیر آیا آدم کیہڑی گلدا اے
لگے اکھیاں وتر میتا قدا اے پاپی بنے جو جان ہی ہلدا اے

نہ تے مہر کوئی کم سنوار دے بے زور بھی نہ ایں پلدا اے
داغ لگ گئے چٹیاں چادراں نوں آیا پیر بدستہ دا لبدا اے
جاؤ باپ نوں جا کے خبر دسو جنہوں ہجر لمنے نیتہ جلدا اے
اہم قول دا کا ایہہ حوالہ بنیو ایں جنہیں دی جان نوں سلدا اے
رب نگرے جھمبیاں وس اوں جہیڑا پیر پتے جھلدا اے
گل گل گیاں گل طوق لعنت پیا گماں پچھے جگر گل دلے
دیری نفس شیطان شرید زدہ ہاکرہ کہ دکھ کے جھبار دے

اج اج ہی سچ سچ کرنا گل گل کوڑا سد الکدا اے نی ا
دیبی چھوٹ الٹ پلٹ کڈیاں کی نیتہ آتم محبت ہلدا

بھوڑے دا جذبہ

جدا لگ مصر زمین تے مصر قائم مصر جھبڑے کے مراتب جادماں میں
جیہا طبیر کھانندے نال کیتا کیسے قول نوں توشیخا و سارد ے
جاں جاں آپ پینا ئے نہ باپ میں ہراں طرف وسلندی ترم تجا و ساتے

بنیامین نوں نال ایں بیجا دساں میل کرکے پیریجان گوساں ہیں
ہو ندی جاں جے عہد ارتوڑ دا ایں نہ تیاماں نام لکھ نہ دا ہیں
اگے حکم دیوے میچاریا ہو دل جاں بھتا عمل وا ر ... یں

بہتر سایاں نفیں حاکم مجھ کاران سر متھے تے حاکم ٹکاو سیاں میں یا
دائم رب رحیم کریم سدا جدوں امر سو ہی گھیر آں ویلاں ہیں

بھراواں دا کنعان شریف آونا

پیو نے لکھیا باپ نوں پنج وستا آیا چمن تے وقت خزان دا ائے
چوری کیتی پتر بنیامین تیرے رنگ وی لکھیا خبر میدان دا اے
اتنے کوڑے نوں لوڑ جہان آکھے اپنے باپ تھیں کم نقصان دا اے
اللہ جلی کتھا نیا ای کیہڑ مشر دن شا ہ دا چیا ویست تماندا ائے
بہتے منزلاں چیرنے گئیر جائی اندر شام جیہڑ شام پیر ڈاندا اے
ارجے والی ابیکر چھولوایا یا ناں ان ابلگ تہا امر قریب دے
ساڈی گلکھ نہ جاوندی پیش بابا غالب بادشاہ مصر مکان دے
کیتا فعل ظاہر بنیامین الڈاوا داوی بانے حاکم سلطان دے
نمرل جھوٹ جیرا نک اندر جیوز رہیں برانگ شتر اندے
اودیوں سایاں آسمان ایوردائم چیا پیر کنعان دے

بھراواں نے بنیامین دا واقع بیان کرناں

تسلیمات تعظیم جسے نال لیسے یا بابا صاحب اقبال بابا
گل کرد یاں کا نجہ منہ آوے کی دیئے کھول احوال بابا
شاہی جام چرا کے تج بر سے لیا سچ اپنی لوبی ڈال بابا
ہویا قید زنجیر تعتبر اندر آئے سر تیتے سخت وبال بابا
غائب مصر دے شاہ دی بے تیغ اگے ہیر نی چور شجاعتی ڈھان بابا
برس وس نوکر بنیامین ہویا جیوں تا ندان خلیل دی چال بابا
اساں ڈاہی کیبا جو خبر ساتوں کی جانیئے وچلا حال بابا
چوری کرنی سی اوس فرزند تیرے نہیں سی ساتوں اپنے خیال بابا
اوس مصر دی بے تھیں کچھ گھاز ہر دھاں سیاں لاانوالی بابا
دکھ چیر وڈے مردل تیری کاں چ قسمت سوز سجن تسن جہاں بابا
چوری کیتی پتر بنیامین تیرے ماں نہیں ہے آیا نہہار بابا
پکڑ لیاں تلاشیاں شاہ مصری ظاہر نکلیا وچ تھیلے مال بابا
ساڈی لڑن لڑان تک گئی نوبت کرا لگے سان جنگجدال بابا
ڈھیر عجز کیتے ڈھیر زور سے چلے وان تے زنی روال بابا
کی سزا کی چور دا حال اول کیتا عنبر دے شاہ سوال بابا
اہیں ساں سی کوئی نگہبان گھچے جانے دلا نوں بے جیلان بابا
ہویا ایتہ نے کدی ہے مصر گھر ڈیرے ویکھے عہد پیمان خیال بابا
اتے کچھ سیچ کوڑا اس فائدے تھیں تو ڈر آیا جو ساڈا خالی بابا

بے شک ہاں تحقیق صدیق سلکے جھوٹ بولنے کی مجال بابا
دائم پھٹ گئے پھٹ کلیجے دے در دناں درد تھیں نیرا چھال بابا

رباعی مناجاتیہ

قی اوس مے دا کاسہ بھر بِن اللہ محرم رازاں نوں جہڑی پلائی اپنی
شمس شرف منصور محمود حسن تھیں اندر بزم شیراز درتائی اپنی

ظر روی اقبال جامی غالب میرنوں مستی چڑھائی اپنی
پاک پٹن اجمیر پیراں کلیر دائم صف اسلاف رچائی اپنی

رباعی

ں بخت جناب تھیں رس ہووے جام ہلاہل بھی شیر و خمر ہوندا
پے چمک جہلم نور چشم رحمت نزع اختر شکل قمر ہوندا

حکمت ہے سبز دا زرد ہونا شاخاں سکیاں نال بھی ثمر ہوندا
ہووے سوئی مقدم موخر دائم میرے مولا دا جس طرح امر ہوندا

حضرت جبرئیل علیہ السلام نے بنیامین دے حال توں یوسف علیہ السلام نوں خبر دینی

رت یوسف علیہ السلام نوں وحی ملک جبرئیل آمین آئیا
لکھ لکھ مبارکاں نیک ساعت سوہنا سال آلحزن نشین آئیا

مصر دے والیا مصر دیا اج ویر تیرا بنیامین آئیا
مرحبا اوہ شام کنعان والا تیرے باغ دے وچ شاہین آئیا

ے وٹے بھرا سب شہر اندر منہ غماندے اوہ غمگین آئیا
آگیا ای جس نوں سدیا ای تیرے واسطے یار ذہین آئیا

دی طلب وچ قلب سلیم تیرے نال طلب دے قلب حزین آئیا
عندلیب گلزار خلیل اللہ قابو چاریں گل یاسمین آئیا

ی اوسدی کوئی نہ سمجھدا اے سوز بھرے پیار دے بین آئیا
اوہنوں ٹورکے پیر کنعان والا سولی چڑھ والی شاہ دین آئیا

م چھم وندا ترسدا باہر در تھیں دم لباں تے ہو مسکین آئیا
اے سرور حسن سراج یوسف تیرا ویر مہ جبین آئیا

ے چھوڑ اکلڑا ویر باہر گھیرے فرقت دے نازنین آئیا
بناں محراں اوسدا کون واقف پریشان دے وچ مبین آئیا

استقبال کر دار شاہ مصر دیا بیلی شام دا مصر زمین آئیا
دائم ملن گے اج ویر دوویں رحمت وچ رب العالمین آئیا

ویکھن لئی حکم خدا

وسف مرقد پر کبیر دائی طرف ویر دے ویس وٹا جاویں
شاہی تاج دستار اتار کے تے ہوور ... ... گدا ... ...

سنگ ملیگا ننگ نہنگ ہووے یاں لیراں پاٹیاں انگ لگا جائیں
پہن گودڑی جان فقیرانہ رنگ گھڑی دو گھڑی بدلا جائیں
جنس جنس نوں ویکھ خوشحال ہووے نال جنس دے میل ملا جائیں
انا احمد بلا میم نہ میم کیتی وچوں دوئی دا نام اڈا جائیں
ملے یار جنہاں خستہ حال پھریاں دلا اپنا آپ گوا جائیں
آخر نفس تے ہو سوار ہلی پھیل پیا بھوں راہ بت جا جائیں
جاویں اک انکل نکل شہروں ایہو بھید نے بھید چھپا جائیں
ہووے تیرا الوں وہدا ولدار جانی جام راز پھر کیف بچا جائیں

جیکر یار دا درس دیدار لینا تاج تخت نوں لول چیپ جا جا
بنیامین وے یار مسلین ہوکے بول چال کے توڑ اڑا جا
عبد واسطے رب بن عبد گیا عبد واسطے عبد کما جا
آ گیا آپ کریم رسول بن کے پڑھ کے لا الہ ہو لا جا
طالب مستی الستی نوں کریں حاصل ایسی مستی دی بستی ما
حقیقت وچ مصر دا شاہ ایں توں ظاہر برخہ مجاز دا پا
پیا تر سدائی منتظر شامی کشتی ڈولدی نوں پار لنگھا
دائم یار تائیں رہنما بن کے لیکے مصر مقصود وچ آ

یوسفؑ نے بنیامین ول فقیری لباس وچ آونا!

راتوں زار رے نال یوسف جیہڑے راج کاج تے تاج بھلاوندائی
شوکت شان وسار نیاز ہو یار بی امر تے عمل کماوندائی
میلے کپڑے حال لگدا یاندا خاطر یار دی ویس وٹاوندائی
اتے ڈاچی ہو اسوار چلیا داگ نال وراگ اٹھاوندائی
جتھے کھلا آہا بنیامین ویران رو رو نیر دلگیر وہاوندائی
کرکے فرشاندی آتش ضبط اوڑک السلام علیکم فرماوندائی
کیہوں کھلا ایں بیلیا باہر شہروں ڈاڈا ڈول تے جیو ترساوندائی
بنیامین نوں صبر قرار آیا بولی سندیاں شکر بجاوندائی
آیا شام کنعان تھیں میں عاجز نال ادب تعظیم بتاوندائی
ہمرا ہاں جدا نال وہیراں اج لیناں تیں رب ملاوندائی
بیلیا اکھ آگئی تیری زبان عبری روح تازہ دا سانہ وچ جاوندائی

چالی سال پچھوں نکا ویر میرا ہو لا مصر وچ لیا
دستار اتار سرداریاں دی اتے فقیر دی گودڑی پاوندا
بے حد شکر رحیم کریم دا اے فضل کرم دے مینہ برساو
گیا دور مصر دوں پردا پوش یوسف فیر پرت کے مصر نوں جا
یوسف ویر دی ویکھ تصویر عاجز سر پیر تک گھول گھما
عبری بولی وچ پیار دیاں کرے گلاں تاں زکدل دا دل
کتھوں آئیا ایں کتھے جاونا ایں یوسف حال احوال پچھا
وعلیکم سلام جواب دے کے وار وار بلہار سدھا وند
بیٹا نبی یعقوب مجذوب دا ہاں جیہڑا گودیوں لال لٹا
محرم راز رفیق شفیق ہاہی بنیامین تعریف سنا
ایس دیس تے جاندا کوئی بولی تینوں کون ایہہ راہ سکھا

Marfat.com

…ج زبان تاثیر الفت تیرا بولن کا بجے بھاوندا ای !! — عبری بولی دیوے پڑھے فی گرداں کتھوں کون کامل استاد پڑھاوندا ئی

…شام زمین دا جاپنا ئیں عبری بولنے تھیں نظر آوندا ئی — پردا پوش ساقی محرم راز دا آہم شیرین جام کلام پلاوندا ئی

یوسف نے وطن دے حال پچھنے

…ا عمر یلی ڈٹھا دیس تیرا نیک ساعت تاں بھی نہ جاندیاں نے — دس کھاں اجے بھی شام کنعان ندیاں سکھدیاں پیاں الہرندیاں نے

…یں بلبلاں گاندیاں نے داؤں ٹھنڈیاں طبل وجاندیاں نے — شجر الوداع دیاں شاختاں رنگ بھریاں اوسے طرح سرسبز جھلاندیاں نے

…ں لعل وچ گودیاں لیندے نے اوہیں گودیاں ناز اٹھاندیاں نے — یاسمین گلاب دیاں میں کلیاں اویں مالناں ہار بناندیاں نے

…ں بدلیاں چڑھن کوہ قاف اتوں موتی پیلیاں تے برساندیاں نے — بیلی اجے بھی دشت صحرا اندر فوجاں سیر شکار رسدھاندیاں نے

…ے نبی یعقوب دے وچ خانے شمعاں عشرتی جگمگاندیاں نے — دکھی اکھیاں کسے دکھیار دیاں کر بن روندیاں رات لنگھاندیاں نے

…ے ہوئی ائے شام دا شام ڈٹھیاں سبھی قسمتاں کدی بلاندیاں نے — بخت نا ہنجار دے الٹ چلے کل ہسدیاں اج رلاندیاں نے

…یاں صفاں آہیاں حکمراں راتیں فجری دے رید ٹھوکراں کھاندیاں نے — نوری صورتاں تخت نشین دا آہم داگ جوگیاں دیس ونڈاندیاں نے

کلام بنیامین

…مین آکھے ہلئے کی دساں گلاں دسیاں مول نہ جاندیاں نے — ندیاں سکھدیاں مثل ویران ہویاں ندیاں غماندیاں پیاں لہراندیاں نے

…ئے باغ گلزار سنسان جنگل بلبل قمریاں دین الاندیاں نے — کسے بھلے سمیں دی ہری شام ہن تے اکھیں تکدیاں خزاں وہاندیاں نے

…ملے گرم طوفان خزان والے سڑ بل کھیتیاں جند گواندیاں نے — یوسف جدوں دا گیا کنعان وچوں جوہاں وانگ آتشاں دے ڈراندیاں نے

…ہ نہ پرتیا تے شجر الوداع دیاں شاخاں ہجر دیاں کراندیاں نے — کئی مدتاں اوسے تلے کھیں انتظار بھریاں ڈھونڈن جاندیاں نے

…ن گودیاں تھیں ٹر گئے لعل نور گوداں ہجر دی اگ بجھاندیاں نے — دکھی بلبلاں گل دی دید کارن ملدراں خار رلندے منہ کرلاندیاں نے

…ل غماندے چڑھے تقدیر دلوں چیہاں آتشی تیر برساندیاں نے — حضرت پیر کنعان دی شمع بجھی رتاں کالیاں سر تے چھاندیاں نے

…یا شام وچ شام اندھیر بارو کندھاں کالیاں بلبلا کھاندیاں نے — نہ او رنگ نہ رنگ چنگ راحت اکھیں ہڑیاں رین لنگھاندیاں نے

…بجلے دشت صحرا شکار یا نوں اغاراں وانگ بلا ارڑاندیاں نے — سو ہنے گھوڑے والے بیٹھے سکھ تاں صفاں ادھ دے بھار اٹھاندیاں نے

بیلی وت سبب رنگ بدرنگ ہوون جدوں قسمتاں رنگ بدلاندیاں نیں	دائم گیا جانی ہر شئے ہوئی خانی در تن ہو جو مرلا تن جا

یوسفؑ تے بنیامین دیاں گلاں

یوسف کہیا او بلیا شام دیا دساں کھول کی ماجرا جیویں
بولاں خوف وسیع زبان عبری سارا اول میتوں گیا آ جیویں
اوس دیس نوں کراں آ دیس ہر دم بھل گئی اے گل سنا جیویں
خستہ مشت غبار توں شام وچوں آئی باد قضا اڈا جیویں
بھلا خیر بھتیری لہیا او در وہندا اصلی گھر پیدا احوال سنا جیویں
آنسو ڈلھ ونگے بنیامین سندے سبھ سارا یاک مچا جیویں!
اجڑ گیاں دا حال کی پچھنا ایں کراں کیویں بیان ادا جیویں
چالی سال ہوئے بچھڑے وند ڑیئوں بیٹھا لال آں نوں کھڑا جیویں
گیا نال بھرا ونڈے بار اندر گیا گرگ ظالم اوہنوں کھا جیویں
بھائے باپ بمار ٹھہار ٹھٹھاراں بیٹھا ہوش حواس گوا جیویں
لکھاں ہلد صورت ہوس جگت اتے ایسا روپ نئے کسے عطا جیویں
پلک پلک وہتوں باپ تکدا سی اپنی گود دے وچ بٹھا جیویں
اوسے وزنے اسی خوار ہو گئے گیا جدوں داکھ چھپا جیویں
ہوئے ٹل متاع تیرا سارے گیاں پرتناں کو پیچ فرا جیویں
بیٹی ہو رہیں فرقت لٹیا نوں توں کالدی پئی وبا جیویں
دائم مسند دے شاہ عزیزا گوں کیتی توبیں فہم بربا جیویں
بھلا بنیامین غمگین دکھیا سینے سول فراق دے گھا جیویں
کیسے لئی نہ پرت کے سار میری گیا ویر دا ڈھیر وہا جیویں

چھوٹی عمر اس شام زمین اندر آئیا میں بھی کجھ روز لنگھا جیویں
میرے ہنے دیس دیارا ہیاں جاں صدقے اوہ کنعان دھرتی خوش
جتھے پرورش ہوئے پیار سندی بھلا بیٹھدا اکوں بھلا
یوسف پار کمائے وچ کرے گلاں چہرہ وچ حجاب لکا
پیاں کی مصیبتاں آ سر تے آ یوں وطن ٹھٹیں واگ اٹھا جی
رو رو وچ پڑے یوسف کرے زاری یوں درد کردا ایسے
میرا باپ مجذوب یعقوب رسل محبوب محبوب خدا جی
میرا او ویر وڈا نامی نام یوسف کیتا چا تقدیر جدا جیو
گرتہ لدھا لے وسدا خون بھریا انت رکھے جگر لگا جیو
کدی ویکھدوں بلیا ویر میرا سوہنا نقش نوری مہ لقا جیو
شمس قمر تیرا اختر نفر اسدے تکھن ادب کھلیں سیس جھکا جیو
گیا پر نہ پرت کے فیر آئیا سوہنی شکل والا دلربا جیو
لاکے ٹھر پیتوں اگ چراغ گھر دا گیا عیش چراغ بجھا جیو
ہر شئے لگیا نال اقبال والا یوسف پیر جانی دلفزا جیو
بیلی وار لگے آئے ویر مڑ کے لیکے رزق اناج لدا جیو
بنیامین نوں جلد لیاؤ مصر دے بادشاہ حکم سنا جیو
میتوں چھوڑ اکلیاں گئے بار ڈٹے شہر دیچ دیس بھرا جیو
خبرے مصر دے شاہ کیوں طلب کیتا ایہ غریب بندا رخندا جیو

لکھ شکر توں ملیا آن ملیوں پیر لگی ہی درد وندا جیویں
یوسف آکھیا تو رلا پر لا دیساں منوں فکر اندوہ مٹا جیویں
رل کے اکی دروازے یوں ہوئے داخل جوڑی جوڑ کے جوڑ ملا جیویں
یوسف بازوؤں اتار کنگن بنیامین نوں دے پھڑا جیویں
بنیامین کہیا ایہہ کس کم آوے کنگن وچ دا یار اشنا جیویں
پڑدے وچ کئی امر مخفی آپے لویں گا عین ازما جیویں
نیوں خاص عنایت دا آن ہویاں سچے رب دا نام دھیا جیویں

ایس بھلے دا پاویں بھلا دیناں میتوں وچ دربار پہنچا جیویں
کرے سخن رسیلڑے آئے دلوں جانی صاحب شرم حیا جیویں
ہو یانی یعقوب دے سخن ایہہ رمز بول بولدے سخن صفا جیویں
میری گل نشانڑی کو ایسدیں نہیں یوں معلوم میتوں بھلا جیویں
یوسف کہیا کئی الیس دے وچ جوہر ناہیں کجھ لیکھ بنا جیویں
تینوں بخشیا جان بھرا جانی محرم راز ہمدم ہمنوا جیویں
بنیامین نوں ہوئی تسلی دائم دتے درد ہدود گنوا جیویں

بنیامین نے یوسف دی جدائی وچہ رونا

یوسف آکھ سلام بہار جانی صاحب نے دیا صاحب دین دیا
یا ہیں جگ تاں بنیامین دردوں سن اور ایہہ اجھو مسکین دیا
بیں دھدی آس نہ تروڑ جائیں توں ہی گلا شاخ یاسمین دیا
محرم راز ممتاز حیا من جوگی انگ بھدیا غمناندی بین دیا
بنیا بیناں بیناں شاہیاں سستے شہباز اناز اصادقین دیا
آکے بیانے کرلانہ ڈھل جائیں بھریا کاسیا صبر تسکین دیا

اوہ ویکھ لے نال دے سنگ بیٹھے بھلا بیلیا شام زمین دیا
جائیں چھڈ نہ واسطے ہدیدا میں غریب عاجز بنیامین دیا
غم خوار نیار یا پیار یا او سجن سانجھیا قلب حزین دیا
مرد انور یا تے حضر یا او محبوب رب العالمین دیا
تیریاں شیر کلامیاں سحر یا یا انور رشیشیا شہد شیرین دیا
تیری ریس کی نال تمیم مصری دائم نا بنیا فتن تے چین دیا

فریاد بنیامین

برقعہ پوش ماہی ڈٹھی اجی دا لیا او میتوں تسد اچھڈ کے جاہ نائیں
تیوں وچ گھبر کلا عجب اسرار کوئی تیر جہیا جالی ہالی جاہ نائیں
پئی تھند گلیچڑے پلاٹ اندر جاپی ہال میری کجھی بھاہ نائیں
ہو ہر دین درد نہ ہوں مٹھے بتاں رابراں لبھدا راہ نائیں

تیرا سنگ تریڈیاں جند چلی بھائی ملن نہ ملت پرواہ نائیں!
جس گھڑی دا بیلیا آن ملیوں ہی کسبدی نوں چاہ نائیں
خلق دا لیا یار زالیا او میتوں چھوڑ کے کریں تباہ نائیں
جدوں جان دا جانیاں نام لینا ایں آوے لباں تے کرکی آہ نائیں

یوسف دے ویرے وانگ تا ہیں تیں وچ ماسہ شک شبہ اشتباہ تائیں
ڈاڈھی ساتگ چھوڑیدی مار کے تے سپی عرشد اکنگرہ ڈٹھاہ تائیں
لاٹاں جیویں چمکاونا ایں وچ پردے اج فلک دا چمکدا ماہ تائیں
تیرے جان کنوں سنکھی جان تڑپے میرا جامے وچ اٹکدا ساہ تائیں

نیں کدا آکھناں خوں اتار پردا جم رکھ پردا پردا لاہ تائیں
جریں وندڑے نی غم غم خوار بن کے اج ویر بھائی دا خیر خواہ تائیں
کیوں سنگیا سنگ تروڑنا ایں قانی ونہ داکوئی وساہ تائیں
ملاقات دا نام معراج دائم رکھو تا ج میری سٹ چاہ تائیں

جواب یوسف

یوسف آکھیا مالک دا خوف مینوں جیندے حکم اندر چلنہار ہاں میں
جتھے اپنی تھاں نہیں ہور تائیں کھڑاں نال ہو جاند اخوار ہاں میں
جے توں میرے پیار دے وچ شاغل تینوں ودھ کے وچ پیار ہاں میں
میری نوکری جند دے دربار اندر اسدے امر بند گفتار ہاں میں
نازک قرب میرے بادشاہ دا اے بیٹھا چک سر بھار بھار ہاں میں
اجے حکم مینوں پردا پوشیاندا رہندا وچ پردے پردا دار ہاں میں
بازو بند سمبھال کے کول رکھیں تحفہ چلیا بخش اظہار ہاں میں

صبح شام اس عالی دربار اندر توکر نفر خادم خدمتگار ہاں میں
تیتھوں ودھ میں سنگدا ہاں بھلا کردا سنگ تھیں کسروں انکار ہاں میں
مبر یا شام کیتا اندیا طلبگار اول منوں جانوں طلبگار ہاں میں
میرا مالک ملوک سرتاج غالب اک مملوک بند اوگنہار ہاں میں
انشاء اللہ آملانگا فیر تینوں دیندا سچ دا قول اقرار ہاں میں
رس مس بھرا ہوا اندے سنگ جاگے جاندا چلیا تیز رفتار ہاں میں
دائم در تائیں آپ دے ویکھ لیسیں تیرا خاص محرم جانی یار ہاں میں

مقولہ شاعر

شام شاہ دا چاہ دی چاہ کارن چڑھیا شام تھیں سیر شکار آپے
بردہ ہو زلیخا دے ملن کارن وکیا مصر دے صدر بازار آپے
محرم ہو مجرم جاند اقید خانے کردا سوز دے نال پکار آپے
آپ لٹدا آپ لٹی جاندا آپے چور وڈا پہرے دار آپے
آپے ہم اگوں حقیقیاں کردا آپ لکیا کرے دیدار آپے
ہر ہر رنگ دیاں بولیاں جاندا ای کردا ہے تھیں شیریں گفتار آپے

کتنے بل پواوندا درم کھوٹے کردا اپنا آپ بیوپار آپے
آپے ناز کردا جاندا وچ خلوت دوڑ نسدا تیز رفتار آپے
آپے قحط دیاں کرے پیشینگوئیاں کھولے فیض دے باغ گلزار آپے
آپے طلب کردا بھینا ہیں تائیں ہس ہس لے وندا زار وزار آپے
پیراں پائیاں ہین کے آوندائی یوسف بادشاہ تخت اسوار آپے
رہنما بنکے راہوں بھلیاں نوں پہنچائے مقصود دربار آپے!

مطلوب ازلی ہادی طالب لباں نوں تحفے بخشندائی بخشنہار آپے ! پردہ پوش حاکم بعد الموت دائم فیر ملن دے کرے اقرار آپے

کرامت عجیبہ بازو بند

بیبا ہین تسکین دا پی پیالہ نت کول بھرانواندے آوندائے
عاجی ویکھ کے رنگ حیران ہوا اہدا جو بیاں اج سہاوندائے
ہریا گل سی ملیاں عر صیاندا اج کون چراغ جگاوندائے
کشتی ڈبی نوں کون ملاح ملیا بنے امن امان لگاوندائے
بیبا میناں وچ ملیسیا سماع لیکر تینوں دیپ چڑھیا اپناوندائے
گھڑی وچ ہوسوا اہو رہو تاں ساڈے ہوس حواس گواوندائے
تینوں وندیاں وارنہ آوندی سی تیرا ہسنا اج ہساوندائے
گھڑا وچ پردیس رفیق ملیا سارے سوز فراق مٹاوندائے
بلبل قمریاں بیاں سہاوندی اج باغے سُر ناز دیناں جھلاوندائے !
بیبا ہین بھرانواں نوں نال الفت کھول حال احوال سناوندائے
وکھیں وٹوندے مجھ کرلاوندیوں بھلا مردا کِ ب ملاوندائے
عربی بولی وچ کھیاں کرے گلاں زوا غفار ساڈے دل ٹھاوندائے
وارد درد اندا او سدے کول لیسا وچ پلک دے رنگ بدلاوندائے
جاندی وار آکھ گیا اے بخش تحفہ کنگن بھابیاں نوں گھڑ وکھاوندائے
دلاں وارسارے باہیں پان کنگن بیبا ہین لئی پرت سدھاوندائے
ویس ساریاں لا بھرا تھکے بیبا ہین وی لے کنگن جاوندائے

کھڑا او امگت چنبیلی دے چمن چہرہ خوشبوواں ہسدا تے مسکراوندائے
ملیا کون ہائی محرم راز جانی حسن باغ گلزار لہراوندائے
بستر مرگ تے پئے بیمار تائیں کون آب حیات پلاوندائے
دردمنداں دے درد آج وڑ ہوسن کون یار جانی سینے لاوندائے
کس چھو کیا خوشی سرور کن وچ مردا قبر تھلیں فیر اٹھاوندائے
کون عماندی کالڑی ات اندر سکھ چین وا چمن چڑھاوندائے
کس دے نال تیری ملاقات ہوئی تیرا ولاندر روگ وکھاوندائے
چالی برس تہ ہسدا اساں ڈھونڈن جامے روح نراج سماوندائے
وس کویں بہار دی رت آئی برگ برگ سبزہ جگمگاوندائے
میں نوں چھڈ جاں ہوئے سو شہر داخل ڈھیر ویڑا او قت ٹھاوندائے
برقعہ پوش تے شتر سوار سوہنا گلاں مٹھیاں نال پرچاوندائے
اوہدے وچ کوئی بھری تاثیر ایسی شیریں سخن اوہدا لوں لوں وچ جاوندائے
گھجا ورداوہ گھیاں کر گلاں پردا لکھ توں مول نہ چاوندائے
بازو بند یاقوت نگین عشرہ ہراک تکدیاں عقل اڈاوندائے
یہو وار ویل سب ترے رلا دن شمعون مڑ مڑ باہیں پاوندائے
اوہدے نال مڑکے کی ریس کرنی جس نس آپ نند وڈیاوندائے

بازو بند جیوں پا گیا یار بازو بازو بازو واہ سجاوندائے
دائم یار ازلی زینت جہاں بخشے تہانوں کی ویر بناوندائے

عجیب مکان

حضرت یوسف دا اک مکان دری سوہنا باغ بہشت بہارے جیونکر
اس وچ سب نقشے ہر گذشت اپنی جو جو ورتیاں بہار لکھائے جیونکر
نال حال تحریر زبان عبری ترجمان بیان سمجھائے جیونکر
زندہ حال جغرافیہ شامیاں دا پیش نظر کوئی تیغ جگائے جیونکر
لکھے بھائیاں دے نقش اعمالنامے ستم گراں نے ستم کمائے جیونکر
ہس ہس یوسف بھرانواں دے نال ٹریا اپر ندھاں کیہ ہنسا جیونکر
شیشہ شربتی ماریا بھیڑاں نے کھانے کیتیاں دے اگے پائے جیونکر
اسے طرح تصویر دلگیر روندی یوسف بڈھڑے ہتھ کرائے جیونکر
ایویں ہند ٹر اخون دیواراں تے نال خون دے بدن رنگائے جیونکر
تے ہیو دا پیار محبتاں بھریں اپنی بغل دے ہیٹھ دبکائے جیونکر
مائی حسل جنگل لالاں کو کن اسدن نے بین آسمان رُلائے جیونکر
باہر نکلنا کھوٹیاں نال دوران بھائی دیکھلے چھوڑ سدھائے جیونکر
ایتھوں تیک سب نقش تحریر روشن شہر مصر دی پیچ وکائے جیونکر
کیتے آپنے او سن انت لگے اندر عشقتاں لعل لٹائے جیونکر

زینہ ۳۳ گز صاف مربع وسیع منزل راوی ابن عباس فرمائے جیونکر
آپ بیتی دا خاص تصویر خانہ دکھ درد وچ وقت لنگھائے جیونکر
نقشہ شام دا وقت صحرا جنگل چیر پھاڑ پہاڑ نوں آئے جیونکر
حضرت باپ دی تخت دائیگی دے رو رو یوسف نوں گلے لگائے جیونکر
چاروں طرف دیواراں تے حال دشمن سمین جنگلاں وچ دہائے جیونکر
ڈگا صاف دیوار تے نظر آوے غضبیں پکڑ روپیل لٹکائے جیونکر
قاتل تیغ فولاد چمکاکے تے زلفاں پکڑ شمعون ڈرائے جیونکر
جبدوں ول جاوے سخت چاٹ کھاوے چبھے خار پیریں تا کہے جیونکر
سرا یا زخمی اگے بھائیاں دے قدمیں ڈگدا واسطے پائے جیونکر
یوسف نے پردا من اچی باہنہ کرکے جھگڑ ا نال بھرانواں دے جیونکر
سینہ چاک پوشاک اتارکے تے ڈونگھے کھوہ دے وچ وگائے جیونکر
جھڑ نال مائی دی قبر تے شتر اتوں ڈگے سنگلیں نیر چلائے جیونکر
خانہ بھائیاں دا خاص اعمالنامہ ڈٹھ لیں گے بیچ رلائے جیونکر
دائم وس حضرت یوسف بھائی اپنے بیت الحشر دل وچ بھائے جیونکر

یوسف دا تصویر خانہ

گیا کھول نگار تصویر خانہ جس دے وچ نقش داستان بنیاں
سبھنے پلنگ دے چھپے کمخاب ہاڈے زریں تقرئی کندن سر خوان بنیاں
دلکشا غلمان غلام حاضر خانہ خوشنما رشک جنان بنیاں
خاطر شامیاں لکھ نما کشاندے رنگ رنگ دا ساز و سامان بنیاں
فرش زرّی حریر قالین ریشم گملے گلدستے گلستان بنیاں!
اتے زمین دکاتے آسمان تھلے زمین زمین تے لوریں آسمان بنیاں

ہ ی شان سرتاج عزیز یوسف عالیشان بلیا عالیشان بنیاں
لمیں ویکھسن اپنے عمل نامے جہناں واسطے حشر میدان بنیاں
رک ویکھے نقش اعمال زندہ ہر اک ہووسی نقش سبحان بنیاں
ر الکھیاں کھوسکے چل گاٹی ذو معانی شطرنج عرفان بنیاں
بس گل نوں بھی کدے ڈھونڈیا ای ایتھے کیوں ترلے آدمجان بنیاں
ے باجھ ایہ راز نہ یار کھولے مر کے جیو یا جو راز دان بنیاں
ملکے کو کیس کاش میں خاک ہوندا ایتھا ابن اج توں وڈا جوان بنیاں
وں اوہ پتلا ایں اشرف جہان اندر جیس واجز لسان القرآن بنیاں
کھاں یاد استاد فرشتیاں دا انا خیراً پکار شیطان بنیاں
حیف افسوس اے بنی آدم ہو کے باغ پھرنا ایں بیابان بنیاں
ن جا مولا داویکھو بنا اپنی کیوں اصل بھلا حیران بنیاں
شکل گھاٹیاں دوردراز پینڈا اسو کھا نہیں لدا رجان بنیاں
وہدا نے جواب مرے ہرگز بن جان بھی نہیں آسان بنیاں
یا عاشقاں عشق دا ان جھولی ملاں نے اہداں لئی ایمان بنیاں
احد ساقی سردار سب پیاندا جس دے در جبریل دربان بنیاں
سد اصدق علی دیاں آہر یار ال للہ آپ جس دے امدح خوان بنیاں
زلفا نوالا نزلا امتوالا ماہی کی مدنی شاہ مرسلان بنیاں

ہسنے ہجیں آن مکان اندر خاطر جہاندی خاص مکان بنیاں
خاتمہ یوم القیامہ مقام حیرت روز عقبہ آئینہ میزان بنیاں
دلا کیندا سمجھنا ایں پیا قصہ عقلمند تھیں پھریں پرچھان بنیاں
بازیچہ طفلاں جہیں ہوش ناہی عارف بازی معمہ نہاں بنیاں
نکتہ ایہ نہ ملیگا باجھ مرشد جیس نے قدم چمے نکتہ دان بنیاں
تیرے شان تھیں شک ملاں دیکا نوں پھرنا ایں عقلتاں وچ حیران بنیاں
زہد واسطے ملک تیر ڈرے سن مرد دل کار ان اذ ان بنیاں
اتاں ہو نہ خودی غرور اندر تیر لو اسطے بیس پھکان بنیاں
او تھے تالو بلے زبان کیتی ہن کیوں جاہلاں دے بان بنیاں
قلب عیسی دا ٹھوکراں کھائے لاشہ منجی بل بیمار لقمان بنیاں
تاں بنیں جے بن دی چاہ تینوں کی کور ڈوا بن نہان بنیاں
بردا ہو کے اپنی منا ہستی یوسف مصر دا شاہ سلطان بنیاں
عشق حال بن نہیں نکال کوئی سکا کی ایہہ بر حسن پٹھان بنیاں
عاشق مست وچ ساقی دے میخانے ساقی واسطے جام پلان بنیاں
جس دے نور تھیں زمین آسمان نالے ایہ جہان بنیاں اوہ جہان بنیاں
سوہنا عرب دا لاکھ پوش ہادی باغ عالمین دا باغبان بنیاں
پائے قدس دی جس خاک دا اتم لی شیخ خواجہ خواجگان بنیاں

غزل نغمہ تحقیق

ساقی سرور سرکار مختار احمد بھر یا جام تسکین آرام دائے
الف میم دا دیس وطن دالا عبد واسطے عبد کہان والا

بھو میری دا الہ انوری حضوری سید سادا نوں آں سر ہوے ہندے نام دائے
چادر دشمناں تلے وچھا دی الادارت خلق عظیم اکرام دلے

واہ استاد ازلی عالیشان والا صاف سبق توحید پڑھاون والا
چڑھ کے کوہ صفا تے کوکدا اے راہ دسدا صدق سلوک والے
من گئے جنہوں خاص و عام اعظم ڈردے ہوئے تمام غلام اعظم
جھک گئے سب فلسفہ دان ڈردے ڈگے عیسیٰ مسیح لقمان ڈردے
کی سی حق دا پتہ رزالیاں نوں شجر حجر آتش پوجن والیاں نوں
عین عرشدا بدر منیر آیا ختم النبی بشیر النذیر آیا
سلاطین دا جھک فقیر ہوناں در زنجیر توحید اسیر ہوناں
رہبر بھلیاں نوں رستے پان آیا جھنڈا نور اسلام جھلان آیا
کالے ناں ماں مکاماں یکیناں ندے وچ لاریب فی خلکاں نیتاں ندیوچ

چشمہ نور دا بحر عرفان والا قلزم فیض و عطا انعام والے
محرم راز کلام الملوک والے تے ملوک ملوک الکلام والے
پیشوا امیر امام اعظم ناظم ہر دو سرا دے نظام والے
ملک فلک دے نفر دربان ڈردے بادشاہ سردار تمام والے
روشن کیتو سو سینیاں کالیاں نوں شمع نور چراغ الہام والے
کامل پیر ہادی دستگیر آیا جاری فیض درود سلام والے
پتھر مٹی دا طلا اکسیر ہوناں عالی معجزہ عالی مقام والے
ڈبیاں بیڑیاں نوں بنے لان آیا ناخدا بحر صبح شام والے
سبھناں مذہباں گرد ہاں تے وینا ندیوچ دائم مذہب مہذب اسلام والے

بیکر بو قلموں

طرح طرح دیاں تیر ابھتیں خلق زخمی کسے ستم والے کسے ہم دا غم
کوئی دنیا دے لالچ نوں پیا روے کسے عقبے دے سوز و الم دا غم
زار زار اک سندیاں سار رون ابراہیم دا غم اوہم دا غم
لعل عمر دے وہر گئے اک ضائع کسے کھا گیا دم دم دا غم
بے سمجھ نہ واہ نے بے پرواہ عاشق نہ تبسم نہ چشم پر نم دا غم!

کوئی لب شیریں اتے سہلدا اے کسے زلف والے پیچ و خم دا غم
حوراں واسطے پئے کئی وچ سجدے کسے یار دا کسے صنم دا غم
کسے مرندا کسے نوں جیوندا کسے ہم نشین و ہمدم دا غم!
جدوں غم دا وقت وہا جاوے فیر غم رہیا کہڑے کم دا غم
مشرب رند قلندرا اے مست دائم ناں کوئی خوشی دی خوشی نہ غم دا غم

کھاناں کھان نگلیاں بھراواں دا پریشان ہوناں

دو دو سیہاں تے بیٹھ چار ویر سکے ہریا حکم یوسف تا جدار والے
بڑا چوڑا ہو بیٹھے بھر اساں نے ہویا اجر صاحب فی دوقار والے
ویران تے ان سے نال دسے نمر ن مجہیو نہ چار و پیار دے

کھانا کھاؤ کھنانیوں ہج ماں واں یا ویلا موج بہار والے
بیٹا ہیں اکلا رہیا پچھے ہند الہیوں نیر وکھیار والے
یوسف نوں وچ پڑے ویکھے سب بھائی بیچہ ربد انام پتار والے

جس چھت جوروئیں نظر کیتی شیشہ چمکیا پیش دیوار والے
نقش اسم تحریر سی تیغ قاتل تقمہ چلکتاں بھی سدھار والے
کھانا بھلیا ڈھلیاں جھم جھم لگا کلیجے زخم تلوار والے
اج کیتیاں ساڈیاں پیش گئیاں ساڈے نقشہ عملدار چھیاں مار والے
نشتی مجز کوئی رہیا نے نال ساڈے نہ بر زیرے فرق نتار والے!
کھانا کھاونا سخت جنجال ہویا ہر اک کھیوں خون گذار والے
سرگردان حیران بیتاب سارے رہیا نام نہ صبر قرار والے!
کھانا کیوں نہ کھاوندے ہو یوسف بولد الحزن پیار والے!
مار گیا تصویر خانہ آیا خوف جبار قہار والے!
گھسے ہو کس مکان بیٹھا و قبلہ ایتھے بیٹھنا کم خوار والے!
سانوں ایس مکان نہیں کڈھ جلدی تینوں واسطہ رب غفار والے

مڑ کے مڑ کو ویکھدا نال خیال گہرے کی اسرار ایہ نقش نگار والے
آئے نظر تمام اعمالنامے لگی تھرتھری ہوش وسار والے!
بھائی کہن کی ہو یار ویں بھائی ہتھ طرف دیوار الار والے!
شہر مصر اندر یک جا پئے وانفکار کوئی اساندی کار والے!
بھائیاں ساریاں ویکھ لئے عمل اکھیں نہ رہیا عذر انکار والے
چوگا چگدیاں شام دیاں پنکھاں نوں سر تے دام صیاد شکار والے
رڑھ گئے شر ندی بھرا سارے رہیا نہ یار ارار والے
آکھن ایس مکان دے وچ ساڈے اعمال نوں شرح انسان ہار والے
کھانا کھان کی جیونوں گذر گئے ہان عملاں سامنے عمل بازار والے
ایتھے سارے نقاش وی قاتل ہر سر خط وچ جرم شمار والے
دائم حشر نوں ویکھ اعمالنامے ایویں حال عاصی گنہگار والے

بنیامین تے یوسفؑ بغیر بھراواں دوجے مکان جانا

بیٹھے آن جدوں مکان دوجے ہویا حکم یوسف نیک فال والی
بنیامین اکلا رہیا ایویں رو رو ہجر الہبڑے بال والی
والی مصر دیا اج نال نائیں جیہڑا ویر جانی میرے نال والی
یاد ویر دی گئی اسے جیہڑا سینہ بادشاہ جو حسن جمال والی
بنیامین آکھے شاہا کی دساں بھانا ہاں رتیا رب جلال والی
کرنہ لہو بھناں خالی آندی تو پدر روندیاں ہڈیاں گال والی
پر اج ویکھیاں وہ تصویر خانہ چکھی اوڈ یاد وور خیال والی
سنیاں ہو یا کجھ ویکھیا ہو ایتھے وڈا فرق جیوں حال تے قال والی

پنج جوڑیاں رل کے کھان کھانا جیبا بھلیا پنج ملال والی
یوسف کہیا توں کیوں نہ کھائیں پہلی اگوں نیر ڈگیر اچھال والی
پیا فرق جوڑے کون امر مٹے عرصہ گذر گیا چالی سال والی
یوسف آکھیا کدے او وہ ویر تیرا جیہڑا خاص محرم تیرے حال والی
کھیڈن گیا بھراواں دے نال گھر نہیں ڈھا فیر نہ کھلھر الا والی
گیا اوتھوں کھا بگھیاڑ آکھن آیا تدوں دا اوقت زوال والی
آیا نظر میں وچ مکان پہلے خوشتر نقشہ خوشنما دھمال والی
کدے ملے نقاش جس نقش رنگے شیشے وچ تصویر دعا والی

Marfat.com

یوسف آکھیا صبر کر دل میں سنگ جایا ایڈکیوں بھار ویالدائی
اک ویرا بھی وچھڑیا ویر جانی شمس قمر روشن خط وخالدائی
مینوں جان توں وانگ بھرا اپنے باہوں پکڑ کے نال بٹھالدائی
بھائیاں ویکھیا تے لگی اگ سینے پایا مرتبہ ایس کمالدائی
ادہ بادشاہ ایہ غریب اوڑک اپنے حال ول نظر نہ ڈالدائی
یوسف سنے بھراواں دیاں سب گلاں پر وچھوں نہ مول نکالدائی

کھانا کھاہ نہ بیلیا رہ جھکھا آیا زس بین تدھ کنگال دا
دردمند توں بھی دردمند میں بھی بھلا کون تقدیر نوں ٹالدا
تیرے بھائی چھپا میں نہ میں ہی ایہہ تیرا روناں جگر نوں جالدا
بیٹھا مصر عزیز دے نال ویکھو بن راحیل نہ ہوش سنبھالدا
آپس وچ سرگوشیاں کرن شامی شور رشک دی قال مقالدا
دائم قدرت دی تیز تلوار اگے کوئی زور نہ زوردی ڈھالدا

تصویر خانہ ویکھن لئی بنیامین دی غرض

یوسف کہیا کیوں کھاوندا نہیں کھانا فکر پیا اے وچ ضمیر مینوں
بنیامین آکھے شاہا مصر دیا سینے رڑکدے غماں دے تیر مینوں
تیرے وس میں تصویر خانے کھا گئی یوسف دی تصویر مینوں
اوہا یوسف لیندا ماہ نوری کیتا واضح صاف تحریر مینوں
میریاں زخماں تے لون لان کارن آئی مصر وچ بجھ تقدیر مینوں
کپڑے لاہ کے سٹیا چاہ بھائیاں وسے ڈگدا یدر منیر مینوں
بوٹے ہمتاں دے وچ نقاش محزرگ رگ وچ بھری تاثیر مینوں
ناہیں بھائی اوس مکان بیٹھے دسے خواب دی ہور تعبیر مینوں

تیرے نال دے کھاوندے پئے ساتھی تیرے رون کیتا دلگیر مینوں
نام ربدے بھیج مکان پہلے اوتھے نظر آیا میرا ویر مینوں
نقش نور اقبال دے پیش ہیکے ویٹ لین دے کج کے نیر مینوں
کملا شرح میر ایاں وہن ملے ہا سے ہوش نہ وچ سریر مینوں
جھتوں آکھدے کھا کھیا اڑگیا تے زہر دا زہر شمشیر مینوں
صورت یوسف دی کی اے درم کھوٹے دتی کھول مفسر تفسیر مینوں
ستمگراں ستایا اے ویر میرا لگی کالجے تیغ کبیر مینوں
دسّن ہور کجھ ورتیا ہور دائم دتی خبر نقاش عجیر مینوں

فریاد ناشاد بنیامین در تصویر خانہ

دردمند اوہ جد اوس مکان اندر ہویا حکم یوسف تاجدار دائے
اگے نظر دے عین تصویر یوسف فرط ویکھدا ہوش وسار دائے
منہ نہار کھدا پیاسے زنگین اسنے من وچ پیچ گیسو پیچ دار دائے

بنیامین مسکین تصویر خانے آکے نال فراق پکار دائے
زلفاں چھید اچھاندے لوے بوسے سینے لاوندا گل رخسار دائے
سینہ چاک غمناک نمناک خستہ رہیا نام نہ صبر قرار دائے

بیدار تالے نالے کرسے آپے جانی نقش تیرا ساگاں مار دائے
ہن ناۓ الم نوں چھیڑ بیٹھا جاندا فلک تے نائرہ شعلہ نار دائے
سانوں ہمثل نقاش مصر جیڈا نقش ہمثل آثار دائے
معتبر دا صاحب نغز رقم منشی ساحر نگارہ اسرار دائے!
کاتب ازل حیوار تے دھریا شیشہ تحریر انوار دائے!
ویڑے بدھے ہوئے ہتھ اگے سایہ سر تے تیز تلوار دائے
ایہیں نوں کُکھ نہ رہیا او ہلا دا تفکار ہویا ساری کار دائے
گھڑی گھڑی وچ غشی دے بیت جاندا آوے ہوش تے باہنہ الار دائے
خاموش مورت مونہوں بول شیریں مینوں شوق کمال گفتار دائے
دیکھ لیا اے بول نہ بول بھاویں پیتا جام جمال دیدار دائے
تیری ایہو صورت صورت وچ توہیں تیٔ تفسیکم کاہی دھان معمار دائے
رب کرن پورے جیہڑا رانہ کھہے الٹی کھل اترے جھونہ دار دائے

نامنناہ دلسوزی آہ بیراں نالاں جگر ناشاد ناچار دائے
دل پریاں اتناں خیزاں دم دم ہسمبل نیم سقیم للکار دائے
پیکر نور کس اہیر قلم دائے خوشخط خط لکھیار نگدار دائے
زبر زیر دا فرق نہ چھیڈیا سو شد و مد سطور سنوار دائے
جانی ساتھ پچھوں میں قربان جاواں جلوا پیش چشماں میرے یار دائے
ستمگراں نوں کُکھ نہ ترس آوے حرضان بیا مظلوم گذار دائے
ڈٹھے گل بھرا نواندے کار نامے آیا بیان تے جلد لکھیار دائے
جتھے نقش منیر تصویر نوری عالی مرتبہ ایس دیوار دائے
ایدھر شور پکار تے چپ اودھر قابو رہیا نہ دل فگار دائے
تیرا نقش بلیا گویا آپ بلیوں نقشہ نقش وچ نقش نگار دائے
اندر لفظ جیو نکر معنی رہے کیا لم تک ہیا معنی دار دائے
ٹریا مسجد ول گیا اے تخانے بنا نہ دائم حدوں پار دائے

گلزار حقیقت

جیدوں اصل ہلے سایہ ہلدائے تاں نہیں میرے اختیار دیاں
لگی گتنی تسمار دی ٹٹ بستی پچھاہیاں جان لف زنار دیاں
جیوں ڈگیاں اٹھ حسن حشر اندر رہیاں جنہاں نوں میری قتار دیاں
لگی صفاندیاں صفاں سر قلم ہویاں ضرباں لگدیاں قلم تلوار دیاں
میاں زاہدا ویکھ لے کھول اکھیں لانا نہیں اے خودی ہنکار دیاں
تینوں حرصاں بہشت دیاں سانوں سکاں ہمیش دیدار دیاں
تسبی جیسے کتاباں قرآن وہر ویٹھ آیاں سینے جے کسے لکھیار دیاں

گذر مسجد وں آ و نا تخانے مہربانیاں ساقی دے پیار دیاں
آوے ہوش مدہوش مستانیاں نوں ویکھ مستیاں ایس میخوار دیاں
بستی چھوڑ بیراگیاں پھرن بن بن چکھ لذتاں شہد گفتار دیاں
میری اک نگاہ دی جاہ اندر حوراں عرش دیاں جان نا دار دیاں
تیرے عجز چھیں نہ اندی خودی ہتھ زاہراں طور لدی اسرار دیاں
تیرں بیدار دا انتظار لاکی جاگ بیاں جو ہیں کٹھیاں رات گذار دیاں
جاہ چھ حبیب نلال کولوں کریں نبھدیاں یاریاں یار دیاں

اکناں سُولیاں تے اکناں وچ کربل بیاں لذتاں وصل دلدار دیاں
علم دین گیا لاہور دا مرد عاشق ویکھ ہمتاں غازی بخار دیاں
رُڑھل وگجدیاں عشق دریا اندر کرن زیارتاں پار سرکار دیاں

تکے پتھراں تیلیاں پریم لٹن تتی ریت ہتھ نہ ہار دیاں
جھڑیاں سوہنیاں یار مہینوال دیاں جیون مرن نوں منو وسار دیاں
دائم تاریاں رب ستاریاں آپ تردیاں کیاں نوں تاردیاں

میدان کثرت

ندی کن فیکون دی لہر اٹھی بیتاں لکھیاں یار دلدار دیاں
جدوں دشت صحرا وجود دے آئیاں بلبلاں عدم گلزار دیاں
ایتھے آ کھلے بیٹھیاں دنیاں تے قول قالو بلیٰ وسار دیاں
آیا چھپ صیاد کجھی نال توڑوں پھاہیاں گجھ گرفت شکار دیاں
ایتھے آ گئی سیہہ پٹے مرشاں گئیاں لوہ سنگار دیاں
اندر بیتیاں آ ایک قید ہویاں تیز پریاں عدم دی یار دیاں
محرم یار دے قیدوں آن کڈھے باہر سجھاتیاں مہر پیار دیاں
ہو جائیں موتو قبل ان تموتوا اون ساعتاں نیک جھنکار دیاں
وصل بھاگ والے بیاں جنہاں اُتے نظراں پیر حبیب بیمار دیاں
خاک پاک نہاندی فیض بخشے خاکاں جیدا مگت مزار دیاں

تہیں سن شور رشاں وحدت دے دیس اندر رہم ہم تم تجیب یدکار دیں
ہمجنس ہمشکل ہمراز ہمدم رہن والیاں اکس دیار دیاں
گیاں پھس ہوس دے جال اندر پیاں میڑے پیر پیار دیاں
پیاں خار اندے وچ وہاج اندر سایہ نجاریاں گل الوار دیاں
بھٹے پر پروازیاں بھلیو نے گیاں تاھتاں اُڈ اُڈار دیاں
بلبل روح تے چاہے آزادیاں نوں لاپر سخت ایہہ چاہیاں تاریاں
کرے دنیا دے پنجرے وچ شش لاشے مثن حرکتاں نقش گنہار دیاں
ہووے کثرتوں پرت کے فیر وحدت ممکن بھنڈیاں سب آزار دیاں
مرد لعل بناوندے پتھراں توں کھولن تاکیاں قلب دربار دیاں
اللہ میاں مطلوب ممتاز دائم اسی منگتیاں سخی سرکار دیاں

یوسفؑ ول وحی نے رب دا حکم لیکے آونا

بتیا ہین رنگین تصویر خانے رو ہوش حواس گواوندائی
جدوں آپنے آپ تھیں گذر جائیے تدوں یار جمال وکھاوندائی
حضرت ویکھ ویدار پھر آیا میں واحد لاشریک فرماوندائی
منشا بیٹے نوں لول یلا جلدی یوسف گل تمام سمجھاوندائی

آئی لباں تے جان فریاد کرکے اپنے آپ تھیں گذر دکھاوندائی
حضرت یوسف علیہ السلام دے جبرائیل خوشخبر لیاوندائی
یوسف سندیاں پیا سجود اندر سجنوں خم شیدیاں وگاوندائی
بچہ چاہ حجیب وس تصویر خانے تیرا چاچا پایا ہین ترساوندائی

میرا صادق ساڈیں حال ادھیڑاں کھیں یوسف بھرا بلاوندائی
ملے امرتے فیر حجاب کہیا ملنسا ادب تھیں قدم اٹھاوندائی

ملنسا ہو ہوسی واانگ یوسف کو دوہاں دا نقش بہاوندائی
آئیا چاپ چڑے کول تصویر خانے ہتھ جوڑ سلام سناوندائی

چاچا چل بلاوندائی بھائی یوسف تیرے ملن نوں جی سدھروں لائی
بنیامین جمال اوس دل نظر کیتی صورت ملدیاں وکر لاوندائی

کدی تکدا نقش دیوار والا کدی ملنسا ول نظر ٹکاوندائی
دوہاں صورتاں نوں وچ نہ فرق ماسہ بنیامین حیران ہو جاوندائی

توں یوسف یا اوہ دلدار یوسف صدقے ہوندا گھول گھماوندائی
اکی رات وچ دو مہتاب دسّن انور حسن جمال سہاوندائی

تینوں ویکھاں یا اوہ تصویر ویکھاں روح ندی حیرت غوطے کھاوندائی
کدے لے دسدا دید جمال کردا کدے دسدا درشنا پاوندائی

ظاہر صورتاں دا اک نقش باطن اکو یار دو دیس وٹاوندائی
اوہ عرش دا تخت نشین دائم بھین لیش دا آوندائی!

تصویر خانہ تے بنیامین

معمار تحقیق سبحان اللہ حیرت کرکے دیئیاں تعمیر ویکھے
نقش آدم دے نوری آئینے دیوچہ گویا قدرت قدیر ویکھے

کدی ویکھے تصویر تے کدی ملنسا کدی ملنسا تے کدی تصویر ویکھے
کدی ویکھے تقریر تے کدی آیت کدی آیت نے کدی تفسیر ویکھے

ویکھے رخ والفجر مخمور شامی کدی زلف دے الیل زنجیر ویکھے
کدے الف تائیں ہمیشاں ویکھے کدے میم تائیں بے نظیر ویکھے

یاراں تارے ساجد اندر خواب ابجد ویکھ ہو مقام تعبیر ویکھے
جزو کل دے دائم آثار پڑھے پڑھے وچہ پیا در نوں دیر ویکھے

ملنسا تے بنیامین دیاں گلاں

بھلا دس کھاں تقشیا نور دیا اوہ تصویر تیری یا اوہ تصویر ایں توں
ایدھر بدر منیر دیوار اُتے ایدھر چمکدا بدر منیر ایں توں

اکے میں تجلی دا نقش قدرت کھلا سامنے رخ تنویر ایں توں
اکے اسم وچوں نکلے جسم زندہ آگیا دلبر بے نظیر ایں توں

یا تے اوہ ساکن ہو کے وچ حرکت پیا مارد ا تازہ دے تیر ایں توں
فی انفسکم دا ترجمہ ایں سورت یوسفدی اکے تفسیر ایں توں

حیرت وچ ماں گزر گئے سال چالی وسّے عمر اجے میرا وزیر ایں توں
تو قدیم تے اسی سقیم حادث اے بے مثل مثال قدیر ایں توں

سچ دس کی چیز توں کون ہوندا جاندا چہرا وچ ضمیر ایں توں
در حسن کسدی صدف لپنت دا ایں باتوقیر حیدا با توقیر ایں توں

انور حسن جمال کمال دلوں ہو بہو دلبر دلپذیر ایں توں
اپنے آپ نوں ویسہ خوشخبر دائم اپنا آپ بشیر ایں توں

Marfat.com

کلام منشا

منشا کہیا خدا دی نال منشا وقت ملن دا صاحبا آیا اے
میرا باپ سرتاج عزیز یوسف بھائی تساں دا شان سوایا اے
میرا ویر یوسف ملیوں سد دا ڈنگا دھر تے ہوش گوایا اے
منشا آکھیا چاچا جی کر زیارت مولا ملک دا شاد بنایا اے
نبی اللہ دا خاص صدیق یوسف اتے نبی یعقوب دا جایا اے
یوسف نبی صدیق دا شرف سن کے بنیامین نے شک مٹایا اے
کتھے ماہ کنعان صدیق یوسف جس نے اسانوں مار دبجایا اے
کنگن بخشیا تے ایکے نال اپنے شہر مصر دے ول سدھایا اے
اوہنوں کہن عزیز عزیز سارے یوسف نام نہ کسے بلایا اے
بچہ جلد دکھا عزیز یوسف ویر واسطے ویر سدھرایا اے
پیا برسد اکھیوں نیر چھم چھم ساون سوز دے سماں لگایا اے
جا نے یوسف علیہ السلام والے بنیامین نے قدم ٹکایا اے
شمع حسن دی ہو گئے لے پروانگی سنگ پتنگ جلایا اے

وڈے اپڈ ویر منیر قبلہ مینوں آپ دی طرف دوڑایا اے
ملو پیاریو وچھڑ مدتاں دے بنیامین سن نیر وگایا اے
چالی سال جدا کھا گیا گرگ اوہنوں بھائیاں جنگل وچ کھڑایا اے
خیریں راج کماوندا تاج والا تخت بخت دا باغ سہایا اے
میرا باپ تے آپ جا بھائی وڈا منشا کل حجاب اٹھایا اے
بیچل موہنیا سوہنے دے کول جلدی ہاں سر تے رکھ کرایا اے
منشا کہیا نہ دیکھیا سیج اتے جس نے تساں نوں نال بٹھایا اے
بنیامین کہیا ایہ کی سار بچہ پردا اوس نہ کھ تھیں چایا اے
منشا آکھیا اوہا عزیز یوسف اللہ پاک نے کرم کمایا اے
جام گل باغ ابراہیم کتھے بلبل روح مجروح ترہایا اے
چا چا چل دیدار سرکار کرے منشا ادب تھیں نال لیایا اے
مرحبا پیاریا بسم اللہ پردا رخوں حضور اٹھایا اے
ملے گھٹ گلاوڈے ویر دو ویں دائم کرم کریم فرمایا اے

بنیامین تے یوسف دی ملاقات

ساقی میل ملاپ دا پھر پیالہ محفی مصر اندر جشن عید لے اج
جم جم ملو بے پردہ ہو وچ ہڑے صاف آکھدا عرشی ناصد یدے اج
شب ہجر ستی شب لتھی اندر روشن وصل اثبات خورشید لے اج
بیٹھا تخت تے مشتری سعد اکبر خستہ زحل شدید نا پید لے اج

نقد ہوش حواس کر کے لیا حسن عشق خرید لے اج
عین دیدیاں شیشیاں نور باندی پئی دیدیانوں ہندی دید لے اج
بزم وحدت وچ عالم درس عرفان حرف دوئی دی کیتی تردید لے اج
ایسے شہر اندر شہر یار دائم سر دیتاں ملی رسید لے اج

Marfat.com

ے ہمت بھتیں چلی گئی اضطرابی ساکن ہو گیا عرش مجید اے اج
تیغ حسن لاہوت دا ویکھ جلوا تا سر ملکوت شہید اے اج

ے نکل سُورج سُورج خامی ماہ انوار افروز مزید اے اج
بحر ظلمت وچ شفقی غرقاب ہو درخشاں جمال سعید اے اج

ل دسے نے یار رشید تکنے ہوئی یار اندی گفت وشنید اے اج
ہو یا طالب رنگ مطلوب تابان دستگیر ہو گیا مرید اے اج

دور بین عرفان دی لا ڈٹھا آیا سامنے راز بعید اے اج
ایسے شہر اندر شہر یار دائم سروتیاں لئی رسید اے اج

مُلاقات دا رنگ

راز مدت طویل جو یا تائیں اندر قبر دے نسخہ اکسیر ملیا
اپنے مقصد واحد نوں خاص طالب عشقوں کثرتی منزلاں چیر ملیا

دیار دا ملن نہ سو کھڑا اے جہڑا ملیا ہو خستہ دلگیر ملیا
بے نیاز ممتاز دلدار تائیں چڑھ جھکے نیزے تے بیر شبیر ملیا

ں حرص ہوس دے ساتھ چھڈے آپے آو نہاں بے نظیر ملیا
بنیا ہیں دیوانگ جے پویں بھلی جائیں فیر یوسف دستگیر ملیا

وہیر جاں پیر فقیر ہو گئی رانجھا جوگیڑا ہو فقیر ملیا
لگا عشق والا جنہوں تیر سدھا اوہا یار تائیں سدھا تیر ملیا

یداں جیں ڈٹھا تصویر خانہ تصویراں وچ خوش تصویر ملیا
صانع قدرت صناع وچہ چمکدا اے مفسر وچ اپنی تفسیر ملیا

دباغ جاوید سرسبز ہو گئی شاخ چشم نوں جگر دا نیر ملیا
جالی سالک جھوں دائم مصر اندر سوہنے ویر تائیں سوہنا ویر ملیا

وصل معنوی دا نظارہ

حج اکبر یا شب معراج کہیئے دوہاں سجناں دی ملاقات ہوئی
لُطف لیونے ہم آغوش یاندے نور چمکیا دور ظلمات ہوئی

دتی مینی دے حیرت انگیز عشوے اندر پردیاں گھڑی بات ہوئی
اڈ اڈ فی دے کرشمے اعجاز حکمت نوری موتیاں دی برسات ہوئی

عرش مجید تے بے پردا جوڑی جانیاں دی ہمذات ہوئی
خفی جلی اوّل آخر ظاہر باطن الف میم والی کرامات ہوئی

احد میر حجاز ممتاز اوتھے جیہنے کیدی ابھی تائیں تھات ہوئی
جبرائیل غلام کی جاندا اے جویں موج وچ بحر نکات ہوئی

واہ واہ حرف متشدد دیاں ہمریاں نے دید عید سعید برات ہوئی
اودھر ذات دے نال ہمذات دائم ایدھر ہم آغوش صفات ہوئی

Marfat.com

قلندرانہ جذبات

ہویا مستی موہوم دا قفس پرے بلبل ویکھیا جدوں جمال گلدا
بیخودی دے چرخ نے لائے چکر سراپا مجسم خیال گلدا
توبہ تاب کی چشم تراب دی اے بے مثل جلوا مستیاں گلدا
طارشاہد اپہنچیا مقصد بھال بھال ستے چیل سیال گلدا
کملی والے حرادیاں گوشیاں وچ درشن پالیا لایزال گلدا
دسیا شاہد نسیم اوہ باغ اندر کلیاں چیرکے جگر نکال گلدا

گل سمجھ کے چھیدی خار نوں بھی تیں توں ڈھالیا حسن کمال گلدا
انا انت دی منتر لوں پکڑ اگے لگیا طالب حظ وصال گلدا
سنگ طور جلا کے کرے کشتہ حاذق شعلہ نور اقبال گلدا
جم جم وصل معراج دا کرے دعوٰی پایا عین الیقین وصال گلدا
ایہ کوئی اج دی نویں پریت ناہیں ازلی پیار ڈٹھوا بلبل نال گلدا
اتوں پردا پرائے جفا کاری بلبل انگ دا انگ وچوں حال گلدا

ترانہ عاشقانہ

حضرت حسن علیہ السلام ڈٹھیاں طبع رہی نہ صبر سہاریاں وچ
پیا یار دا عشق دریا لہراں ایماں کفر دے دوہاں کناریاں وچ
خبرے کی اسرار تے کی حکمت اہناں سوہنیاں دے پے سنگاریاں وچ
رشک حور کوئی چھماندی وچ پتلی کوئی قدرت دی یہ بری چھپاریاں وچ
آفتاب کوئی غمزیاں وچ چمکن روشن کوئی خورشید ستاریاں وچ
صاحب شرم دے شرم بے شرم کیتا نہیں تے ہوندا شرمساریاں وچ
کنڈ ٹھوکالجے کھڑ طوبیاں شوخ چشماں جدوں آوندیاں موج الاریاں وچ
گل گئے سنگ تے کئی پتنگ جل گئے مرن بجلیاں کھوئی چمکاریاں وچ
کئی زاہد صد سالے تے صوفی متقی چھڈ گئے راستہ مذہب پلکاریاں وچ
پردا پوش لیلیٰ پرچادا اکے تے سانوں لُٹیا ہے حسن دلداریاں وچ
بنا زندہ باغ گلزار گلشن آتش نمرودی محل چباریاں وچ

شاہد اوسے ہاں سرزمین سجاں جیدیاں مسنداں عرش مناریاں وچ
آئے مولانا شاہ جمال ہادی اپنے آپ تھیں گذر سدھاریاں وچ
جادوگرنیاں مست خمار زلفاں چمکے چین سیاہ شنگاریاں وچ
لباں لال بدخشاں دے لال لٹن ہوشاں ہیاں گل ہزاریاں وچ
اندر حسن مخمور دے حسن والے عاشق مست مدہوش نظاریاں وچ
رتوں جلائے حجاب نے کرے کشتے سارڈ بال کے ہجر شراریاں وچ
چھوڑ مندراں مسجداں دیوانے بیٹھے دھونیاں لا دواریاں وچ
توبہ بادشاہ تخت نوں سٹ ٹھٹے رلدے ڈٹھے نے ننگاں آواریاں وچ
قبراں وچ بیں ڈٹھے نے کئی مجنوں رُتھے ہوئے عشق بیماریاں وچ
بیاں دید بہشت شدید دوزخ عاشق سوختہ سوز انگاریاں وچ
قسم دیدی بے مکان کیتا حسن تقیتیاں بے سنواریاں وچ

Marfat.com

صورت سوہنی حضور دی نور صورت سطر سطر رکوع سپاریاں وچ
بدرے غمزے مہتاب خورشید اندر سارو ہا چمکدا رات اندھاریاں وچ
سفید کلنگ دے نعمتاں وچ کالی کوئل دے کوک گکاریاں وچ
بال قُل قالو انت انا انا ہمہ وکل دے کل اسپاریاں وچ
ہلکار بیکار اس الف نگری روشن کار دی شمع نکاریاں وچ

ستے منزلاں فی شوق دیاں نیناں ہستیاں مٹھیاں پیاریاں وچ
شاہ زور اندر وچ کمر زور اندر وچ سکھیاریاں وچ دکھیاریاں وچ
زاہد مفتی دے مسلیاں فتوے یاں وچ رند وارے جھول جھاریاں وچ
اکناں پالیا خاص مقصود ایتھے اک بیٹھے سہکدے حشر دے لاریاں وچ
دائم دس اج روزا خاموشی والی لباں بند کلام اشاریاں وچ

اسرارِ حکمت

پھیر ساز سکوت دے وچ پردے اتوں جد پیا نغمہ ساز کرنا ایں
زیر و بم دی ٹھوکروں سامع نوں زیر خنجر سوز و گداز کرنا ایں
آویں نظر نہ جاوناں ایں نظروں چوں مونہوں وچ جبہتے پیا آواز کرنا ایں
ایہہ بحر کرشمہ اسرار حکمت عقل ہوش دے غرق جہاز کرنا ایں
ڈال ڈال دام مشک بیز زلفاں پیا قید شاہین شہباز کرنا ایں
ہے کنعان حقیقت دے راہ یوسف توہیں میل چہ مصر مجاز کرنا ایں
پرواز زیر زمین آشیانہ بھانویں عرش تے پیا پرواز کرنا ایں

صد محفل شش جہات صدقے فرش قلب اُتے رقص ناز کرنا ایں
کرنا ایں دلاں نوں قتل مقتل یکدم جدوں تیر نگہ دراز کرنا ایں
مسجد مرچ سنا کے بانگ اُچی بت خانے ادا نماز کرنا ایں
صد آفرین لکھ مبارکاں نی کیڈے ناز دے بے نیاز کرنا ایں
الف اللہ اللہ محرم راز اپنا میم میر مجلس ممتاز کرنا ایں
جاہل ہکھیا چکھیا خاک وڈیا اپنی ہستی داناں امتیاز کرنا ایں
دائم لبھیا جا دسیں چور بنکے ظاہر پیا کیوں گھر دے راز کرنا ایں

ہم آغوش شدن بنیامین و یوسف علیہ السلام

بنیامین نوں سُخن اتار پرچا جدا دسیا شاہ حسین یوسف
بنیامین تلوں دالکھ کے خنجر دتا عین جمال امین یوسف!
ندیاں وہن چشماں بنیامین دیاں چھم چھم پیا روند اغمگین یوسف
دے تسلیاں وی بیہوش تائیں سر منہ چمکے تے شاہ دین یوسف
ویکھ شکل مسکین کنعان دے دی کیتا درد دا نے تار مسکین یوسف

صد ہا لکھ مہتاب سبحان اللہ عالی جاہ تے ماہ جبین یوسف
مارے آہ بیتاب ہو دیر تکا انت یوسف تت مبین یوسف
ہو گئے ہجر دا نال لبریز جام ہویا سوختہ تاب جبین یوسف
تسے نین یا مین دے چہل سالے گئے مڑ تکدے نور نگین یوسف
لگے ویر دا دل پرچاؤنے مڑ مڑ دور اندیش رسل ورین یوسف

Marfat.com

اک تڑپے اک رو رو بیچین دوہیں دھووا اشک لھیں روئے گئیں یوسف

ترل و ملاری ہجر بھیں سخت دائم ملکے روندے نیناں

تصوّر دید دا اثر

تو بہ گفت و کلام دا نام نائیں گلاں ہوش مقام تے ہوندیاں نے
باغ عالم دی اکھیوں کرن قطرے جدوں جو گلستاں پر روندیاں نے
درد عشق دے پیر امام پچھے صفاں بنھ کے ہتھ کھلوندیاں نے
آتش ریز مجمر سینہ تے جیا اندر شمع موم پہاڑیاں چوندیاں نے

ویکھ ویندیاں نوں روندے ملائک شی حوراں جاے جھم جھم رد دیاں
اثر سوز دردوں دے نقد سودے سولی ویکھدے نیں ڈ حریاں
دو دہاں یار اندیاں آ بشارت چھاں پیاں دلاں قدیم دے دھوندیاں
دائم چمکدا را نا شاریا نور چ راز دالیاں موتیوں نہ گوندیاں

مقولہ شاعر

خضر راہ دکھا جا راہ میں نوں راہ بھلیا عقل حساب والے
ساقی پیر گلاب گلاب ساقی ہن دیہڑا جام گلاب والے
یا محمد رسول مقبول عربی روشن تاج رسالت مآب والے
احسن القصص قصہ میراں لباں اندر تیری نور دی ام الکتاب والے

شالہ دستدار ہوی ایہ میخانہ جدوں گذریا نشہ شراب دا
ٹھوکر مار اٹھا جالاش گوروں انتظار مسیح جناب دا
بخشو نظر شفاعت شفیع عصیاں چھایا حشر اندر اضطراب دا
پی لے آبحیات فقیر دائم آیا طیبہ بھیں جام صواب دا

فرمان خداوندی

ولما دخلوا علی یوسف ادی خالق باری سرکار فرماوندے نے
میاں بھراواں نوں جگہ دتی یعنی آپنا آپ دکھاوندے نے
دونویں ملے نہ بکلے ویر جانی وچے بھایاں بھیں بھید لکاوندے نے
ایس گل دائم نہ کریں ہرگز جو جو کار بھرا کماوندے نے
مزا تج والی انت گنج بخشے دکھ جھلے تے سکھ آوندے نے
رکھیو بھید نے مولا کریم میرے عزت تاج دا تاج پہناوندے نے

تے جاں ہووے داخل یوسف کول پیارے ویکھ ویکھ صدقڑے جاوندے
کیہا ہاں تحقیق میں بھائی تیرا گھٹ گھٹ گلاوڑے پاوندے
سارا گذریا حال جناب یوسف بنیامین نوں کھول سناوندے
مینوں کھوہ اندر سے وچ سٹیا نے تینوں طعنیاں نال جلاوندے
صبراں والیاں دا سائیں رب سچا بے صبر فسادیوں بھاوندے
ویر بدر منیر تنویر دائم پردیس بیٹھ کے بچھ بچھاوندے

دوہاں بھراواں دا آپس وچہ گلاں کرناں

حضرت یوسف علیہ السلام کہیا بنیامیناں میاں صفا ویرا
تینوں مصر دلیوچ بلاون دا ایہو آہا اصلی مدعا ویرا
میں وچ سنن دی تاب نہیں ہیں پیر قبیلہ پدر دا حال سنا ویرا

اوہ ملے پلک نہ اکھیوں کرن والا کیکن رہیا اے عمر لنگھا ویرا!
ہائے توبہ تکدیاں تھکدا سی میرا جان فروش شیدا ویرا!
میرا لرزق اس شاہ دے شام کولوں قسمت کہیا کھیڑ یا لیجا ویرا!
بنیامین مسکین غمگین آکھے دساں کی تینوں ماجرا ویرا
تجھ سے ہجر دلیوچ ہجویر زخمی آیوں جدوں داقدم اٹھاویرا
داؤں تتیاں تیرے فراقدیاں گیا شام دا گل مرجھا ویرا
اوہدیاں بیقراریاں ویکھ کے تے گئے زمین اسمان لرزا ویرا
غشی غشتی لگنے پے درپے دم دم تینوں ویکھے لئی سودا ویرا
تیں وچ کیڈیاں بے پرواہیاں نے پتہ پرت نہ دیتوئی کا ویرا
اڑیا کیوں نہ خبر کوئی گھیوئی گئے چالڑی سال دہا ویرا
لکے زمین تے ہوندیاں ایڈ پردے پردہ پوش جانی مرتقا ویرا

اسیں سمجھیا لامکان تینوں بیٹھوں مصر مکان سجا ویرا
ابا جان یعقوب مجذوب ہویا دتا ہجر فراق جلا ویرا
اوہنوں سوتے تے صول وصول ہو تینوں تاج تے لرج عطا ویرا
ایڈیاں بے پرواہیاں ہائے توبہ دیندوں خبر تے کوئی پہنچا ویرا
سارے شاہ زبابند لیوچ تینوں تقدیر بیٹھ دے سیس نوا ویرا

میں قربان جاواں جانی برسن کھیوں تور بے مڑ ملاویرا
تینوں ڈٹھیاں کالجے ٹھنڈ پئیگی اماں جان جا یار رج فدا ویرا
کی کجھ ورتیا نال دکھیار ڑیلے کیتیا جدوں تقدیر جدا ویرا

مٹھی گود دیوچ بیٹھاں والا ویکھن والڑا ناز و ادا ویرا
دوست ربدا میرا غمخوار بابا مہربان دل جان فدا ویرا
کیکر شب فراق گذاردے کی کجھ آکھدا سخن فرما ویرا
سٹے ساڑ جلا سمندر ہانتوں اوہدیاں آہیں دی گرم ہوا ویرا
وڈا اوکھی پیر دردغمزدہ بابا پے گئی دلیس بدلیس کہا ویرا
کوہستان وچ رہیا قنعان کردا تینوں ڈھونڈدا جا بجا ویرا
برگ برگ رتاں شنجر الوداع سندا کردا ڈالیاں پکڑ دا ویرا
رکھے اجے بھی سینے تے اوہ کرتہ جیہڑا اگھلیوئی چھاپ تیارا ویرا
شہر مصر وچ راغ جگا بیٹھوں کنعان دی شمع بجھا ویرا
اسی کی جاناں بے مصر جاناں تینوں ناہا لکا چھپا ویرا
نحن اقرب من حبل الورید ہوکے ساتوں تو ئی مار سکا ویرا

دیس وچ ویرانیاں پھرے وندیتری بستیاں وچہ شا ویرا
تینوں مصر دا تخت نصیب ہووے تخت مرشد دا اگدے بہا ویرا
سچ آکھدے دوچ مصیبتاں دے کوئی بنے نہ یار آشنا ویرا
اسی ہے کنگال برباد کتھوں بیٹھوں تخت تے حکم چلا ویرا
سلطنت دے شرف اقبال ودنس تیرا چمکدا ظل ہما ویرا

Marfat.com

تینوں لکھ مبارکاں بھلا ہووی تیر فلک نے اوج نما ویرا
میں مسکین یتیم غمگین تائیں لئیوی کالجے نال رنگا ویرا
اوہنوں کیوں کوئی پتہ نہ دسیو ای ایڈا ستم تے جو جفا ویرا
جے اوہ منتظر میرے دیدار دا اے میں بھی بیٹھا نہ پلک بھلا ویرا
جیہڑا مصر اندر روح شام ولے رہندا اڈدا صبح مسا ویرا
میرا مثل غربال سیماب سینہ جیکر اوسدے کالجے گھا ویرا
بنیامین آکھے بلائے کی وساں ہوسے نہیں بیان ادا ویرا
ناہیں تلد انظر اٹھا لدھوں درداں لیا اے پی تتے کھا ویرا
ناہیں آکھدے خویش پرچار سارے بابا پیر ہو یا نابینا ویرا
اُس نالیدر شید بیمار کارن تیری دید سعید شفا ویرا
زینب بھین ڈکھیار ڑی دردلی روے غماندے وین الا ویرا
بنیں تے پکڑ بٹیر ڑے لئے ترے دامن لیا تقدیر چھڈا ویرا
سُن سُن حال یوسف نے زار زاراں پیاری بھین دا دور بھرا ویرا
صاحب کرم دا اجر پے چھنیاں نوں ویسی فضل دے نال بلا ویرا
بنیامین کہیا تیں فرزند میرے یوسف کہیا کی اسم رکھا ویرا
دم ذئب کیوں رکھے نی نام ایسے یوسف آکھدا گل دہرا ویرا
جدوں ہو یا سی پہلا فرزند پیدا اکٹھے ہوئے خویش وا قربا ویرا
اُس وقت یاد تیری جدوں یار ہوئی اکھیں تھکیاں نیر وگا ویرا
نام ذئب دا ہم بیدم بولاں کرتہ لہو بھریا یاد آ ویرا
جویں دسیا سی بھائیاں ماہ یوسف لیا چیر بگھیاڑ بچا ویرا
ہر گھڑی تیری یادگار تازہ یوسف سمہیتا بدرالدجی ویرا

ایہہ بھی بڑی سرکار دی مہربانی جلوا دسیا کرم کما ویرا
میں تے ویکھیوں پچھیوں دیئے مہتاب یوسف دسے پدر تائیں کون جا ویرا
یوسف آکھیا قسم خدا دی اے نہیں سی ہوندا امر خدا ویرا
میرے خطاں دے بھرے صندوق اندر ناہیں لدسدی تہاڈی ویرا
باجھوں پیر کنعان ویراں شاہی مینوں لگھ نہ جین تے جا ویرا
گور پیرے ذکر تسا نوری ابا جان میرا اجڑ ریا ویرا
تیرے باجھ تیرا عاشق زار بابا رت گیا اے ہوش گنوا ویرا
رو رو تیں بیچیں سفید ہوگئے جائے ویکھیاں جند گھبرا ویرا
ایہو نکتہ سفیدی نابینگی دا ئیں بن تکنا عیب خطا ویرا
آیوں جدوں دا چھوڑ کنعان دھرتی گئے سکھ دے باغ کرما ویرا
سیر کر دیا سوہنیا وچ باراں پرت سوہنا مکھ وکھا ویرا
میلے کپڑے حال گدا سیاں دا روے نال فراق کرلا ویرا
بنیامیناں جو تو آئیاں رب لوں جھم جھم اتے لیاں ٹکا ویرا
وس کھاں ہے کوئی نہ وچہ محرم ساں بچے دی بات بتا ویرا
یوسف اکی دار کھیا نام یوسف اکے دم اک ذئب سدا ویرا
بنیامین چھم چھم رو کے کہن لگا تینوں کھول وساں پر بلا ویرا
اوہ دین مبارکاں خوشی دیاں نیں ہوندا پلڑا پا ویرا
یوسف نام دھریا یادگار تیری ایہہ نفر تیرا خاک پا ویرا
ذئب نام غلام فرزند تیجا تینوں پئے سن گرگ بلا ویرا
اسدن آئے سن یاد دکھیاڑ مینوں ذئب دا وسدا نام دھرا ویرا
اج نظر آیوں چالی سال پچھوں ہمراز ہمدم ہم نوا ویرا

دتشاہ عزیز نے سر تاج کیتوں مولا ہادی راہ ہدا دیرا !
دائم قائم قیوم قدیر قادر تیتھے قدرتاں رب العلی دیرا

بنیامین نوں کول رکھن واسطے یوسف نوں خدائی امر

بنیامین آکھے چلو طرف بھائیاں منتظر ہوسن کھانے کھا کے تے
دسی پیالا اُٹھ کدا پدر ڈکھیا بجرے ہجڑے ہوش گوا کے تے
بیا میاں ناکراں جد تینوں جیکر کراں تے مراں کرلا کے تے
مینوں آیا اے سو سنیا اردی کھولے ویر توں پیچ لگا کے تے
یا مر آپنا پا وچ بھار تیرے تینوں بکر سساں چور بنا کے تے
لیس چوری دا شاہد خدا واحد شاہد بھید اچور رسدا کے تے
ان جا چور جیکر میرے کول رہنا ہیں تینوں لکھساں بج جا کے تے
بجن سجناں نوں لا دندے نال سینے چوری یاری دکھ بد اُٹھا کے تے
لیس چوری وچہ خاص سرار جانی دیکھ لویں گا عمل کما کے تے
فرد انب سانھ تروڑ دیندا جنہوں دیدے ندا اپرا چا کے تے

دانے دیو کنعانیاں عاجزاں نوں جا لیئے وطن نوں اگے پر تلے تے
حضرت یوسف علیہ السلام کہیا دُر اشک از چشم برسا کے تے
جگر پدر کلیجے وچ رکھاں چالی سال بچھوں مینوں آکھے تے
ویس مول ناہیں پتہ سار میرا رکھیں بھائیاں تھیں بھید لکا کے تے
رل کے رہن دا در کمال نکتہ رکھیں قلب صندوق چھپا کے تے
آپے لا التعزیز اسیر کرساں آپے پیالا لڑا بوری وچہ چپکا کے تے
ایتھے اکے تے مقصد پا کے تے کی لینا ایں بھائیاں نوں جا کے تے
توں کوئی ہور ناہیں میں کوئی ہور ناہیں ہوئیں گھر الوچ منا کے تے
ہتھیں آپنی آپ پروار تیرے جھڑ جاوس کنڈ والے کے تے
شاخوں ٹرٹ جھڑ دا پختہ ثمر دائم مالک پکڑ دا دست ہلا کے تے

بنیامین دا جواب

جے توں رکھ لویں رکھ سکنا ایں رکھن والیا عذر لیاوساں میں
میری پوری وچہ ڈال حلیم اپنا تیرا شکر ہزار مناوساں میں
وسے مصر تیرا مصر والیا وا اندر مصر دے عمر لنگھاوساں میں
چالی سال دے بعد جاں ڈٹھا جان جیندڑی گھول گھماوساں میں

جے توں چور بنا کے رہیں راضی جانی سو ہنیا چور کہاوساں میں
طعنے بدی ملامتاں جھل لیساں کسے دا بھید اکدی نہ چاوساں میں
شالا رہن اکھیں لگے نور اکھیں اکھیں اکھیں دے لوچ ٹکاوساں میں
صبح شام ویکھاں مصر شام سندڑ مینوں شام دا نام بھلاوساں میں

رکھ لے چور بنا کے کول مینوں لیس چوریاں وچ رسنا پاوساں میں
دائم میں مغلوب تے توں غالب جریں کرینگا توں میں ہو جاوساں میں

یوسفؑ دا بوری وچہ شاہی پیمانہ رکھناں

دلّے وچ ہو کنعانیاں جاناں نیّاں نوں حضرت یوسف نے حکم سنایا اے
سوہنی جنس مصری دی شاہ مصری بھائیاں شکر تے شکر منایا اے

بنیامین بھرا دی وچ بوری یوسف آپ پیالڑا پایا اے
حضرت یوسف اس وچہ بانی ہیوند سن تے جہناں نوں شاہ بنایا اے

لدے بھار کنعانیاں اللہ اللہ سبس تاں سیں جھکایا اے
لیگئے جام شاہی چوری شام والے اندر اپنے بھید لکایا اے

بیشک قافلے والیو چور تسی کو کن والے پھیر کوک وڈرایا اے
ہکا بکا ہو گئے بھرا سارے عقل ہوش حواس گوایا اے

مصری گو لٹے آکھدے ڈھونڈ تھکے شاہی پیالڑا تسے چرایا اے
جیہڑا لبھ لیاوے پوچھ فتر جانے اوہدے لئی انعام ٹھہرایا اے

لئی سور تے بھار کنعانیاں نے وڈ وڈ ہوش حواس گوایا اے
یوسف آکھیا شام دے کار دانوں تساں کی ایہہ کسب کمایا اے

بھائیاں کہیا خدا دی قسم سانوں ساڈی جیدنوں جس وڈیایا اے
نیلی وار جو اوہ نزداں پونچی ساڈے بھاڑے وچہ ٹھایا اے

کریئے شور فساد چل غیر وضرتی الیس لئی نہ قدم اٹھائیا اے
اسی چور نہ چوراں دے ہاں بیلی ویکھدی اکھیں لکھ لیوایا اے

جادن شام نوں شاہ دے کاروانی نفراں سندیاں امر بجایا اے
جدوں بھار اسباب تیار کیتے فلما جہزہم سفر فرمایا اے

اوہ یاقوت زبرجد دا جام آہا راوی ابن عباس بنایا اے
ساتھ سکر کے بال وچہ فکر ہوئے لوداع دا جرس وجایا اے

جدوں نکل گئے باہر شہر مصروں یوسف قافلہ گرد ودڑایا اے
جلدی پہنچیا آ جرار لشکر بھائیاں جاندیاں تائیں کھلوایا اے

ٹھہرو جاندیو تیز رفتار والیو تساں خوف خیال نہ آیا اے
تدوں پرت کے کھلے منہ پھیر جلدی آکھن دسو کی تساں ٹھہرایا اے

بڑا قیمتی بیمثل جام سوہنا بادشاہ نوں شاہ بنایا اے
شاہی نفر اک آکھدا میں ضامن چھاتی مار کے ہتھ وکھایا اے

حضرت یوسف دے پیش آکھلے سار جھک ادب بجایا اے
شاہی جام چراوناں ہے ایسا خوف خیال بھلایا اے

بیشک جاندے ہو تسی حال ساڈا اگے ورت کے صاف زمایا اے
سگوں نال خلوص ایمان سیتی اساں حق ایمان پرتایا اے

کارن چوریاں آپ دے شہر قبلہ ساڈا قافلہ مول نہ آیا اے!
ظاہر باطن نوں جاندا رب دائم جو لطیف خبیر کہایا اے

یوسفؑ دیاں بھراواں نال گلاں

یوسف کہیا جبکر نکلو تسی جھوٹھے دس کیا تسا انجام ہووے	کی تعزیر قانوں تساڈا اے دسے طرز وچ قصہ تمام ہووے

بھائی کرن روا گرفت اوہنوں جہڑا چور بے پرواہ بدنام ہووے
بھانویں میں ہوواں بھانویں توں ہوویں جا کر پایا عالی مقام ہووے
تاہیں پکڑ ہوری جہڑا کرے حاصل اوس کولوں انتقام ہووے
بارے چھڈے سارا اختیار اوہنوں جہدے ہتھ وچ تیغ نظام ہووے

ساڈی شرع خلیل دی اوہ وچ ایہیں چور برس نت قید غلام ہووے
نکلے جہدے سیاں تھیں مال تیرا اوہدے بدلا اوہ چور غلام ہووے
ایہو ہیئے سزا ایسی ظالماں نوں ایسے شرع اوہدا انتہا ہووے
ساڈے شام دا ایہہ قانون ایہہ تساں ادب تعظیم غلام ہووے

بنیامین دی بوری وچوں پیالہ نکلنا

لاہ بوریاں تھاں تھیں ہتھ بدھے کھلے ہوئے جوان کنعان دے نے
کیتا پھولنا شروع تھیلیاں نوں حضرت یوسف محبوب رحمان دے نے
شمعون روبیل تساں دے ہوئے چہرے سرخ تقاضے دان دے نے
کی کسے نوں خبر وچ پردیاں دے غمزے ناز انداز سلطان دے نے
یوسف کہیا تسی بیشک مرد صادق اوہلے تے شک گمان دے نے
تساں ویکھ یامین دی پھول بوری آپ اپنے فعل انسان دے نے
ایہہ بھی اوہلا لاہوے تے جلیئے واہ واہ کم کمال یزدان دے نے
شام شرم والی پیگئی تساں میاں نوں آئے ویلے پئے رون کرلاندے نے

جلدی نال کرو تسیں بھار پھولو سست نہ ہو
اول پھیاں بنیامین بھار جانے دے پاس اندر
بنیامین بن بھنانے بھار ویدے ایہہ بھی پیالہ راز نہاں دے نے
ہوراں گھیاں جاندے بار گھتے جہڑے بار جانی جہدے اندے نے
اک بھار باقی ایہہ کی پھولنا ایں بدلا کر رنگ
اساں تاں جہڑ کھلائے ہے نہیں تاں لبھے سانوں جوش ...
ہسکے پھولی بھرا دی انت بوری بھیڑا پیالہ شاہ خرباندے
دائم کہن جیکر ونیا یو دھرتی سر تے ...

بھراواں دا بنیامین نوں طعنے مارنا

بنیامیناں ایہہ کی کسب ملک دوبجے آیا خوف نہ رب جلال والا
ایتھے کون ساڈا ہے ہمدم مدد دین والا تے دوان والا
فعل ماریاں دے کریں خاکیا اوں بنیا جھل نوری خاندان والا
ایہو مصری کل نظیر جنت اج رنگ ہے حشر میدان والا
تیئوں نال لیا سے ساں باپ اگے بھار چک کے عہد پیمان والا

بنیا ایہہ تعالی ہوئی اوہ مجھیا گھر کنعان ...
ہے نہیں سنگ جا سیں قید خانے وانگ کون ...
... آپ نال ساڈی ...
بڈھا باپ ایہہ ساڈا مر ...
ہن کی سانگے اوہ بھار ... مجرا ...

کس مدت دی کتھوں چاڑھیا بادشاہ دا پیام حیران والا
غربت وچ ڈاڈھا اوازار کیتا ای پھیرے کرے راہ ناموس مٹان والا
بیٹوں شوق نہ چوریاں دھاڑیاں دے ایسے فعل نہ ویکھیاں والا
اوس کہیا اسباب تساڈے دے وچ جیہڑا درم دینار رکھان والا
جیکر درم چران دے چور نسے میں بھی چور زر جام چھپان والا
نموں جھوں ہو کے منہ وچ کہن سارے کوئی عجب ایہہ راز نہان والا

بھار شتر دا لیکے مفت واہ واہ کیتو ای شکر ادا احسان والا
بنیامین کیہا مرلا جاندا اے جیہڑا زمین آسمان بنان والا
بھائی کہن تیتھوں ناں کون وجا لوی وچ پیار ایان والا
طعنے ناں مار کے کھیا ئے پریں لوی وچ جھڑ دستان والا
بھائی بے جواب خاموش ہوئے رنگ چہریاں دا زعفران والا
دائم یاراں دا ناز انداز باطن عقل فکر دے کوٹ اڈان والا

لسانُ القرآن

کذالک کدنا لیوسف ذات حق برحق فرمایا اے
کول پیارے دے رکھنے نوں جام بوریئے وچ دھر آیا اے
یوسف یار دے لدار دے میلنے نوں بنیامین چور بنایا اے
برس دن غلام ہوئے مجرم بھائیاں اپنے مونہوں سنایا اے
نہیں سی رکھ سکدا ہرگز قانون اندر جیہڑا اسیر لوچ چلایا اے
ایہہ جو کیتا ہے توں کرے اللہ کسے نت حساب نہ پایا اے
جنہوں چاہاں چا دیاں بلند جے درجے دیاں تخت بٹھایا اے
اونہوں فوق ہر عالم علیم اُتے بادشاہاں اُتے سدا سایا اے

ایسے طرح ایہہ داؤ نہ بیچ نیارا اساں یوسفنوں آپ سکھایا اے
ہوون دور اوامیاں درد ولد بعد مدتاں آن ملایا اے
اتے لاتعویذ خلیل والی کول ویر دے ویر رکھایا اے
شاہی مصر دی انہیں نے ہور چالا امیر حکم اوہ حکم منایا اے
اوہدے چور چھڈن لیکے ال وتال تہاں ایہو طریق ٹھہرایا اے
میریاں حکمتاں راز نیارے نے کیاں عقل نے فکر ٹھہرایا اے
بیشک کل مخلوق دا آپ وارث واحد لاشریک کہایا اے
دائم قائم قیوم تدبیر قادر قدرت نادری قدر سوایا اے

بھراواں دیاں گلاں

اژدہام ہنگام دربار شاہی چور غلام بنایا اے
ہذا انا بتحقیق اک بھائی وڈا لگے اوہ بھی چور سدایا اے
برس دن غلام ہویا اسدا بدلہ کرنیا ندا ابوہن پایا اے

بھائیاں کہیا اے الیا مصر دیا وڈی چوری عجب کی آیا اے
رہیا پھوپھی دے گھر کجھ روز آخر کمربند چرا لیایا اے
یوسف سدیاں جیوا بال آیا پردیس وچ نیر چلایا اے

مہناں سن برادراں ڈٹیاں بھتیں اپنے جیوچ بھید چھپایالے
تسی چور وڈے اس چور نالوں چوری دسنوں چاہ وگایالے
بہتر جاندے اللہ پاک میرا جو کجھ کہو جو کسب کمایالے

کیتا ظاہر راز نوں انہاں اگے اندر دل دے آکھ سنایالے
نال باپ دے مکر فریب کیتے چوری دسدا اینت دا کابلے
دائم تسی ور دانے تے بنے سیانے میریا تخت تے بہہ اڈن یالے

سوچاں

کیتا حکم یوسف میر چور شامی کر کے قید شتاب زندان اندر
بنیامین نہ گیا جے مصر وچوں چھوٹے ہو سالسی ہیمان اندر
آندا باپ کرلوں دیکھے رب عنامن جہدی وار تی زمین زمان اندر
خالی جان کنوں ہوسی جان بہار الکھ حسرتاں ہن گیا بن جان اندر

پریشانی حیرانی وچ کنعانی ایہ کی آن ورتی آن قان اندر
جہدوں تواتے عہد وچ خرقا آوے لرز آوندا زمین آسمان اندر
چھڈ مصر زمین وچ ڈیرا اپنا کھڑا دسے منہ کنعان اندر
ہوسی باغ دا نت چراغ دردشن دائم رہیگا داغ جہان اندر

بنیامین واسطے شاہ مصر اگے بھراواں دی عاجزی

بھائیاں آکھیا یا عزیز عالی یا عزیز القدر تنویر قبلہ
مہر کرم مشہور سرکار دے نے خوشبخت تاباں خوش تعبیر قبلہ
بنیامین نوں چھڈ دیو اساں ساڈے لائق نہیں کھیر قبلہ
اگے اک فرزند کھڑا ایٹھا یوسف حسن دا بدر منیر قبلہ
اہدی جگہ اک پکڑ لے اساں وچوں کر کے رکھ غلام اسیر قبلہ
رکھ لج ساڈی لجپال ایں توں ساڈا رونداں سگیا نیر قبلہ

ثروت حشمت عصمت عزت سدا بالا شوکت شان شاہی مینظر قبلہ
اسی ہاں غریب لوٹن عاجز تے غریب مسکین وقعیر قبلہ
اہدا بڈھڑا باپ ڈٹھ اندر درداں لٹیا شیخ کبیر قبلہ
ایہ گل سندیاں جان بحق ہوسی درد مند درویش دلگیر قبلہ
بیشک توں شفیق کریم محسن دسیں عاجزاں دا دستگیر قبلہ
تخت بخت دے باغ بہار دائم رکھے تاج تے راج قدیر قبلہ

حضرت یوسف علیہ السلام دا جواب

چھڈ جاں انصاف والی ہیں کیویں شاہ ہیں بنا غاط قیار کر دبر
چھڈیں ہر ہو دوست پکڑاں ہو وے ناحق ہو وے حشر دا قہر ساہدوں

استغفار پناہ خدا دی اے بیتہ عدل دا چھوڑ خوار ہووناں
جس شخص نوں کرو رہ پائی چیز اپنی کیوں نہ اوسدی گردن بہر

Marfat.com

ہتھ بنھ کے عرض گذاری شیخا پا دل پاس بینک ظلما نوچ شمار ہوراں
ریہ گناہ وڈا ہیٹا پکڑاں گنہگار چھوڑاں گنہگار ہوداں

دنیا دے ترانداز فیصلہ کرسکے بارہ دے ویدارس دین ہرزہ ہوراں
اوائیکم رب رحیم دا خوف مینوں آکھیوں مالک داشکر کیتا دلیل

بھراواں دی سوچ وچار

بعد عرض جواب جبریل بے یوسف نال امید مٹو پیر ملال بھائی
بہن بیٹھ کے مشورہ کرن لگے جیہے دس دتی وڈ حال بھائی
بنیامین نوں شاہ چھڈدا نہ دوڑ کرن لگے قیل قال بھائی

کیا نسی ایہ ہن نمیواں سے مونہوں ما پے عہد کمال بھائی
وڈے بھائی یہودے نے بول کہیا ادھر گیا فکر خیال بھائی

سبے سناس تیں ہیں دی تقصیر کیتی جنم قساں تائیں سمہ رہاں بھائی
محکم عہد اللہ دا کیتے نے ہن کیہوی ہے سنے دل زوال بھائی

اوہ یوسف دم یکے فیر دیکھاں ہے وارث کون شاہ جلال بھائی
یوسف کڈھ کے باپ دی گود وچوں دتا کھوہ اندھیر زوال بھائی

بیحکار زخم فراق نہ یا آکھاں غماں سے پکر کند ھال بھائی
جہدی یاد وچ پیر کنعان والا بیٹھا ہڈیاں وندیں گال بھائی

بنیامین جھوں مطلب کے جاں ہری لکھ ڈال بھائی
ہے ہن چھڈ یامین نوں مصر جائے تاں دس ہر گز نال بھائی

کوسب جنگ امنگ جواں برابر یوں کسن کس منہ نال بھائی
زور دا ہے زور کس کم جیکر چھڈ نئے نکل اقبال بھائی

سادے مر یوں ہر محبت بیبی جنگی قائم سپر دوڑ جیہاں وی بھائی
سنے شغلے مصر ویران کرکے نکلے دے زور نال بھائی

دیکھئے کون بہادر وہ زبید الا وست شاہ ملک سال بھائی
کر سے و سانی اندر امان دیں سال لگے مصری کرن عرب ال بھائی

نسیتی بیٹو یہ سبب قلیلہ میکس تاں سلر ابن یل دھرتیاں گال بھائی
نعرہ مار دلیل پکاریئی اسی دوا اندر بے مثال بھائی

پیر بیٹھے کیتا تحقیق ایس شاہ مصری دھرتی نکھار خیال بھائی
شمعون کہیا جیں بازار دانوں لیساں رہتھیاں جھال بھائی
بنیامین نوں مصر وچ چھڈیا ہے دا ایم شرمندی نال بھائی

۲۰۰ وڈے دا جوش

جد ڈلہ جوبرسے تیغ کڈھ آکے ہر زمین خاک ملا دیاں
صبح مصر تے شام دا ڈال بیا یہ اک شام نہ مصر دی ویران

السماء ابیں جھ لکھ نام نشان پلیچیا سے ضرب بق امر اوچہ سے بیڑاں
لعل زرد گول لاٹھ سے مونہوں خدا جلی دا بام بلا دیران

الاتھتا اللہ کربلا کہے سے علی سے مثل زرتی مٹانیاں
تیغ براق دی آپ کھا جیکر نعلکہ عشر وچ مچا دیاں

Marfat.com

کرے قصد کوئی بلیسر جے آ سر پر گکیسر گکیسر دے دوسو دیواں
خیرہ چشم آوارہ ہو پھرن مجنوں شعلہ چشم جلالئے جگا دیواں
پتہ لگ جاوے مصر دے شاہ تائیں تاں جذبیاں ہوش بھلا دیواں
حضرت پھیر پھڑ بانہہ ہتھ قدم پچھے سکا آپنا مصر چلا دیواں
ہونا مرغ بستہ تاں چاہنا سی تے جدوں نعرہ بلند سنا دیواں

حسن مصری غلاماں دا لکھ کرکے عزیز ہو دا رخ شجاعت دکھلا دیواں
نعرہ ایسا اتھاں پیدا الستہ ہماکر دیاں بیچ ہم دیواں
کدی تخت دے ہم ٹکانیاں کدی تاج ہم تے ٹکا دیواں
تسی شاہ میو وڈے بازار تے ساری تیغ دریا بہا دیواں
لائیو غضب دا تاب ٹلجے بیچ دا بھر کے شوق دا اگ بھڑکا دیواں

یہودے دا جوش تے نسبتی اثر

قیلہ ابن عباس صدیق ذری صادق مخبر صحیح فرما دیوے
داں بدن نکلدے پسینہ نعرہ مار زمین ہلا دیوے
جبل جوہ جنگل تھر تھرا جاندے واڈھا جوش خروش مچا دیوے
ایس حال خلیل دا بال کوئی جیکر پشت تے ہتھ ٹکا دیوے!
اثر فیض ابدائی دا معجزہ اے غصہ غیظ تمام بھلا دیوے
حضرت یوسف اسرار معلوم آہا منتساب بیٹے نوں گل سمجھا دیوے
دوجے بھائی بازار نوں گئے سارے ہر اک تیغ تلوار چمکا دیوے

جدوں غضب یہودا نوں آوندا سی اہ مرد دا ہر دکھلا دیوے
بستر کوں مقلب دے پچ آئے پا شیر اتوں بچا دیوے
لاٹاں اپنا خوں ہیبناک چشماں غضب تیار
ہو جاوے مرد شجاع دا سریانہ جوش غضب بھڑا اگ بھجا دیوے
نور گل خلیل دیاں برکتاں نے بلدی بھاہ گلزار بنا دیوے
اودی پشت تے لا دئیں ہتھ بچہ جدوں غضب بھخیں ٹھنڈا دیوے
دائم آپنا یہودا دریا تے شاہی فکر خوف خیال اڈا دیوے

یہودے دی پشت تے ہتھ دا ہتھ

حضرت یوسف علیہ السلام تائیں آکھے ہمیں سخت خفا جلدی
جیکر ملک دا بیچ خبر جا ہیں اسے وقت لیا کھیڑا جلدی
حوا کھا کے مر گئی سب خلقت دلیا اوں عجیب تماشہ جلدی
تیری آکھ دل ساظہریاں بلدے چہرے پاک بنا دیوا جلدی
میرے ویر دی اہدی پاک منہ کر سیس لیتی دے پیراں سر لوا جلدی

اے عزیز جے بان تی لو تینوں سادا ادیہ پا بند جلدی
نہیں تے بس اک بلند نعرہ دیساں نانہ دے محل گرا جلدی
تاں نس یہودا کھیا اہو ہووے دیساں تک جتھے تخت اٹھا جلدی
جلدی جاندا داڑھ اسی گرم لاؤ دیساں تلزم تخیر بنا جلدی
دیندے ویر امیر دا تیر کر ہیں تے دلیہ ساں بلدا نہ جلدی

Marfat.com

خبردار ہن دالیا مصر دیا بچے ہوش تے ہوش بجا جلدی
سو ہینے لعل خلیل دی لڑی دے نے قنا پشت تے ہتھ لگا جلدی
غصہ جوش تے فردھ ہو گیا یکدم کھلا قوت تے زور کھڑا جلدی
ڈٹھا صاحب جمال اک نظر آیا لیا کول ہووے بلا جلدی
تنہاں وچ خوشبو اسیندی آل والی لوں لوں اندر گیو دھا جلدی
میرے غصے دی اگ بجھانوالے تینوں لاں کلیجڑے لا جلدی
نہ رہی تاب سہ نعرہ مار بندی کھلا ہوش حواس گوا جلدی
ایڈی ویر اڈیکدے اسی تھکا ایہ کی ورتیا بات بتا جلدی
اکھیں سرخ تے لباں اوہ وچ نعرہ کرن لگی سی برق بنا جلدی
سارا جوش خروش ہو گیا ٹھنڈا آگیا بلدیاں تے پانی پا جلدی
بناں صبر نہ چلدا زور کوئی کھڑ کر جے شور مچا جلدی
ساڈے نال دا اتھ کوئی خاص محرم جیہڑا اتھے تاں گیا مٹا جلدی

اجے بندی لباں دے وچ نعرہ یوسف نشانواں دی ناز ما جلدی
نور نسبت دا امینہ برسا کے تے گیا غصے دی بھا بجھا جلدی
ایدھر اودھر تاکیندڑ اناں حیرت کسنے دسی آ اپنی ادا جلدی
توں کون کی ذات تیری سچو سچ ایہ گل سنا جلدی
نکتا پدر دی وچ منشا آ کھلا چپ کر مکھ پرتا جلدی
پریشان حیران ہو بیا فکریں ہٹ اندر دے رخت لٹا جلدی
کیوں نعرہ ہو دیا ماریوئی تھیں بھائی باز رہیں آ جلدی
کھیو میں جدوں میں جوش دے وچ آ کے کرن لگا سیاں اچی صدا جلدی
صاحب حسن جمال اک بال نوری گیا پشت تے ہتھ ٹکا جلدی
ساڈی جد تھیں کوئی ضرور اتھے جیہڑا آگیا ایہ عمل کما جلدی
اندر مصر کوئی خاص اسرار حکمت قادر تھی گئی اسے تیغ جفا جلدی
ولدے غیبش وچ کسدی تصویر دا آدم جبلا ویکھ گیا ہاں گم دن جھکا جلدی

یوسف علیہ السلام دا جذبہ

خبردار اسے شاہدے کار دا اوہ یوسف نال عتاب پکار دا ئے
میرے قتل تے ساریاں لک بدھا ایہ زور غرور ہنکار دا ئے
کوئی اساڑ دا ئے کوئی ڈھاوندا ئے کوئی ڈھاوندا کوئی اساڑ دا ئے
کیتے تساں تے کرم احسان جیہے ایہو فائدہ جہے پیار دا ئے
دتے تحیا وچ ہی کنعان پھرتی سارا فیض اس مصر دیار دا ئے
تساں آپ ہی لائی آ خیر نیہ تے ہویا قید جیہڑا جگ جیتار دا ئے
چھڈ دتیاں زور غرور دیاں تے ہو دا اوراں توں بے شمار دا ئے

گھوڑے دا دے جیہڑے ہو ہوش تساں خوف نہ رب جبار دا ئے
کدے مصر نوں کر دیو ویران یکدم ودا تسانوں تاں تلوار دا ئے
آپ جیہڑے تے آپ ہی جیہڑ تسی کوئی کو کدا کوئی للکار دا ئے
کئی تحفے پوشاکاں تے رزق دتے پھیریا سماق سوار گزار دا ئے
کیتا فعل تساں ڈاڈے ویر الٹا چوری گھل سجا جام سندھار دا ئے
تساں نال ہی سو کی کرا کیتا ہر اک جوش دی اگ بھڑکار دا ئے
تساں بچی عشق تہ ہو جاتا پھریں مرنیاں جگت عقار دا ئے

Marfat.com

نبی موسیٰ دا کھڈ نہ توڑ سکدا رکھا آپ ستار ستار دائے
لیسی اک سنگین مکان پختہ سوہنا قدم سندی ٹھوکر مار دائے
پہ سمجھا ہویہ نہ اساں دی رگ جس تے فضل مالک کردگار دائے
متا ترس میں تساں مسافراں تے نہیں تے بچہ بیبندے کھڑا مار دائے
مالحین اجد و تساڈڑا ئے میتوں شرم حضور دربار دائے

ویکھو تساں میں زادہ خدا اکبر یوسف جنہیں ہویا اٹھ دنگا نہ دل دے
پیر نبی پیغمبرے ہوئیاں تساں یکدم بنیا زعیب [illegible] دائے
ماراں چاٹ زمین تے گردائٹے تساں پتہ کی نہیں سر دائے
نانے تسی اولاد جس پیر دی ہو بڑا ادب ہیں اوس سرکار دائے
اسماعیل اسحٰق خلیل دائم روشن نور پر نور گلزار دائے

بھوڈے دا بولناں

ہیا فیر ہوڈے نے بھائیاں نوں آپنیا بھیا ہم ادا لدائے
لیتی اکی دی پیش ہن سارہاندے پیا فکر جیاسے دا ملدائے
پھیا بدل تقدیر دا ابجھا ہاتھاں کدی نال تدبیر ٹلدائے
لے سندیاں ہور بیڑا ہوسی اگے وندیاں پھیر نہ ٹھلدائے
بدل عہد و پیماں وچ فرق آئے پھر کیندی اعتبار پلدائے
جیہڑا لگ تے گل نہ کرے صدقے فیر آدم کیہڑی گل دائے
اگے اکھیاں ور زہیا تندائے پاپی بنے جو جان کی بھلدائے

نہ تے صبر کوئی کم سنوار دائے بے زور ہجراں دل نہ ہلدائے
داغ لگ گئے چٹیاں چادراں نوں آیا پیش پیا تے دلدا آئے
جاؤ باپ نوں جا کے خبر دسو جنوں ہجر اندر بابا نیہہ جلدائے
اوہدے قول دا کالجہ حوا میرا اج پیا جندڑی ہلا تا لیوں سلدائے
رب نکریے جھوٹھیاں وس اوس جہر زہر سر تے جھلدائے
گل گل گیاں گل طوق لعنت پیا گھمیا بجھے جگر گل دلدائے
ویری نفس شیطان شریر مردود نگر ٹھکر دغل کے چھپلدائے

> اج اج ای سچ سچ کرنا کل کل کوڑا سدا کلدا ئے
> دیہیا جھوٹ الٹ پلٹ کایاں کی نینہ دائم محبت پلدا

بھوڈے دا جذبہ

جد لگ مصر زلیخا تے مصر قائم مصر چھڈ کے مرا نہ جاوساں میں
جیہڑا پیر کنعان دے نال کیتا کیتے قول نوں توڑ کیوں جاوساں میں
جاں جاں آپ بلائے سی باپ میتوں طرف وطن دے تاں ہم جاوساں میں

بنیامین نوں نال اج لیجاوساں میل گئے تے جان گنواوساں میں
ہوندی جان جے عہد اوہ توڑ ڈھاندا ناں ظالماں نام لکھواوساں میں
اگے حکم دیوے میرا رب والی ول جان ہتھیل عمل [illegible] کماوساں میں

Marfat.com

بہتر سارایاں نقلیں عام مجھ کارن سر متھے تے حاکم ٹکاوساں میں یا
دائم رب رحیم کریم سندا جدوں امر ہوسی گھیر آ وساں میں

بھرانواں دا کنعان شریف آونا

بھو سے آ کھیا باپ نوں بچ وستا یا چمن تے وقت خزاں دا رے
چوری کیتی پتر بنیامین تیرے رنگ وکھیا حشر میدان دا رے
اتت کوڑے نوں سا بوڑھیاں آکھے اپنے باپ تھیں کم نقصان دا رے
اللہ بیلی کہنا نیاں کیو مصر وچ نام رچیا رب رحمان دا رے
بہتے نیر دا سا چہرہ دلگیر جیہا اندر شاہ حضور شام یزدان دا رے
ار جدا الی ابیکر فقولوا یا باناان ابنک سرق امر قرآن دا رے
ساڈی کلکھ نہ جاوندی پیش بابا غالب بادشاہ مصر مکان دا رے
کیتا فعل ظاہر بنیامین اساڈا وارد اوس تے حکم سلطان دا رے
نمراں جھبوں چیراں اوکھا اندر چھوڑ یند پر اگ شتر اندر دے
ادبوں سارے ایں تے آستان انور دائم چمیا پیر کنعان دے

بھرانواں نے بنیامین دا واقع بیان کرنا

تسلیمات تعظیم دے نال بھیسے یا بابا صاحب اقبال بابا
گل کریاں کا نجہ نہ آوے کی دسیے کھول احوال بابا
شاہی جام چرا کے وچ پرسے لیا وچ اپنی بوری ڈال بابا
ہویا قید زنجیر تعزیر اندر آئے سر تے سخت وبال بابا
غائب مصر دے شاہ دی اہے تیغ اگے ہے ڈی چور شجاعتی ڈھال بابا
رہ ہم اوس فکر بنیامین ہویا جیوں نانواں خیل دی چال بابا
ہمدال نہ ہی کہیا جو خبر ساتوں کی جائیے وچیلا حال بابا
چوری کر دی سی اوس فرزند تیرے نہیں سی ساتوں ایہ خیال بابا
اوس مہر دی تے تھیں کچھ گل ہور دسا نہ سارا انوال بابا
دکھ درد تے مددم دل تیری وچ قسمت سوز ہجر تسرنج نال بابا
چوری کیتی پتر بنیامین تیرے تائیں نہیں آیا نہ بہالہ بابا
پکڑ یاں تلاشیاں شاہ مصری ظاہر نکلیا وچھی بالی بابا
ساڈی لڑن لڑان تک گئی نوبت کریں بگھے ساں جنگ جدال بابا
ڈھیر عجز کیتے ڈھیر زور دسے چلے ونج نہ تری زوال بابا
کی سزا کی چور دا حال اول کیتا مصر دے شاہ سوال بابا
نہیں ساں سی کوئی نگہبان کچھے جانے دلا منزل کی چال بابا
ہر ند اپنے تے لدی نہ مصر کھڑ دے دیکھے عہد پیمان حال بابا
اتے پچھ سچ کوڑا ایس قافلے تھیں تو ڑ دا آیا جو ساڈے نال بابا

بے شک ہاں تحقیق صدیق سارے جھوٹ بولنے کی مجال بابا
دائم پھٹ گئے پھٹا کلیجڑے دے درداں درد تھیں نیر اچھال بابا

Marfat.com

حالت پُرسوز یعقوب علیہ السلام

ہجرے ہجر فراق نے ہائے تو آہیں پھٹ گیاں شاہ دین دیاں
ساڑ گھتیاں ساہ کوہ قاف ندیاں تیز آتشاں قلب حزین دیاں
طلاطم آیا بحر سوز یوسف وسیاں بارشاں ہجر یامین دیاں
پھونک آتش مثل مخدوم کلیر جلیاں جھوکاں کنعان زمین دیاں

سڑن سندیاں غماندی بین دیاں ہوشاں بھل گیاں سامعین دیاں
سرنگوں زمین زمان والے صفاں وندیاں عرش بریں دیاں
کھاوے جگر نوں زینب خاتون دکھیا آساں ٹٹیاں بیت الحزن دیاں
دائم دکھاندیاں لمیاں داستاناں پیر مرد درویش مسکین دیاں

پیر کنعان دا فرماوناں

قال بل سولت لکم انفسکم ہتھ جگر تے جگر خلیل آکھے
بنیامین نہ چور نہ کرے چوری ہر اک ٹکڑیاں اصل اصیل آکھے
اوہدے عیب نوری پردہ غیب اندر پیا قدرتاں دا جبرائیل آکھے
لاوے نفس شیطان لکھ زور زورے ناہیں لگدا میر اعقیل آکھے
اگے یوسف دلدار نوں گم کیتا جنہوں جنسی جگ قندیل آکھے
اوہ مجہول جو شیر توں ہر آکھے اتے پھلاں نوں خار مغیل آکھے
مولا جب لیاوسی ساریاں نوں قرعہ وحی انداز دلیل آکھے

ایہہ من گھڑت بنائی ہے گل کوڑوں تسی لگے ہو نفس ذلیل آکھے
ایسے صادق دیاں لبانڑیں سہکدا ہاں جنت وچ کوثر سلسبیل آکھے
آداب فرزندی دی حد جیونکر چھری ہیٹھ گردن اسماعیل آکھے
راتیں نفل نماز تے دنے روزہ اوہ ذلیل جو اوہنوں دلیل آکھے
ہن چھڈ آئے بنیامین مصرے لگ نفس مکار بخیل آکھے
توڑوں آیاں نبھاوساں سر متھے ہے بہتر صبر جمیل آکھے
بیشک اوہا علیم حکیم دائم خفی جلی جبیل جلیل آکھے

تیغ فرقت وسینہ یعقوب علیہ السلام

ہو یا پیا ای جگر کباب تانہ آ جا ساقیا وقت شراب والے
آہ آہ اوہ اوہ دبیلیہ درد مند دمخزن کھلیا درد عذاب والے
سازہ آہ سحر رودیاں سنو تاراں دلنوازہ آواز مضراب والے
بھری نور دی اتر آئی وچ شیشے شر مسار شیشہ آفتاب والے

بزم عشق اندر جانگداز نغمہ فرقت سوز دے چنگ رباب والے
چین لئو ریخ دائم دے لال نیلم آیا بحر جیلی اضطراب والے
تخت نیل سوار خورشید خسرو ہیا گو غافلو سماں نہ خراب والے
مردا دلو حیاتی دے پیو کاسے پھیر ایا مسیح جناب والے

دامن رحمت دا پکڑ لے گنہگار آیا روز شدید حساب دا اے
بچہ بوڑھا اتے شاہ گدا ہیا اندا چشمہ فیض دا بحر جواب دا اے
سوہنا ساقی تے سوہنا شراب اس دا نقطہ نکتہ نور الکتاب دا اے
عاشقاں درد دا مرہم اندر سینے تاج صلوات دناب دا اے
عیسیٰ علیہ السلام جیہا حکیم اندر دشت باغ چراغ گلاب دا اے
اے عزیز تیرا نام پردا جس تھی جہدا پیا دھودر شتوں لطف حجاب دا اے

نبی ولی تمام پکار اُٹھے ساڈا فخر رسالت مآب دا اے
کملی والا رکھوالا کملیاں دا بھائی لاڈے ابو تراب دا اے
زندہ باد حجاز دے خانہ خاک کر کل عالم عالمتاب دا اے
برکت شان سرکار دے پتہ دسیا کنعان والے انقلاب دا اے
صورت یوسف کامل صفت حسن آقا مالک مصطفےٰ ام الکتاب دا اے
لکھ درد یعقوب مجذوب سندے نازک حال دائم خستہ باب دا اے

یعقوب علیہ السلام دا حال

منہ تیراں تقلیں بھیر کے جگر رو رو کرے فریاد فغان دکھیا
ہائے یوسف داد وطا افسوس بیٹیوں ڈاڈھا گیا وچ جان دکھیا
دوئے اکھیں سفید ہو گیاں رو رو پھر یاد کھاں یعقوب پیر جوان دکھیا
کدے دیکھ انھے پانیوں صنو دکھدا مسجد دکھاندی تے اذان دکھیا
سودے دکھانے دکھاندے گاہک ہے دکھ دکھاندی اے دکان دکھیا
وارث نور نبوت دا عشق یار دا وندا وچ جگر پریشان دکھیا
ایہ دکھ یوسف سن لئی جاندا ہو بیٹی وچ دکھاں ہیجان دکھیا
چالی سال دے دکھ پئے اُہو سہندے باقی کتھ دکدے امتحان دکھیا
عمر پیری دی رونداں پیر ہوئی اڈے دکھاندے وچ طوفان دکھیا
بلدی نار دے وچ خلیل وانگوں پیا دیو ناہاں امتحان دکھیا
بیٹھ چپ دکھ میں دکھاندے منہ آیا دکھاں نال کیتا ناتوان دکھیا

وتناں یا اسفیٰ علیٰ یوسف لگا دکھاندے بین پچھان دکھیا
وابیضت عیناہ من الحزن فہو کظیم دے دان دکھیا
نالے عمر بھی صبح سفید صادق نالے کرے صبوحی حیران دکھیا
برگ برگ شاخاں دکھدے نال اُڈن ہائے چہرہ دکھاں باغبان دکھیا
دکھی جدوں دیکھے سن دکھ سوالاں کردا دکھاندا لو وچ گذران دکھیا
ہائے ہائے جانی کتھے گم ہویوں سارے بھال تھکا بیابان دکھیا
شالا سوہنیا شاد خدا رکھی کدوں دیکھسی تیری شان دکھیا
میریاں دکھاندیاں لمیاں داستاناں کی کراں بیاں حال بیان دکھیا
لکھے وید بانسیدا دور وطنوں کدے آیا ای وچ دھیان دکھیا
کدھر وچ دکھیار ہا دکھ بھولاں ہے زمین دکھیا آسمان دکھیا
کدی پرت پردیسیا دیس دے تیرے واسطے شہر کنعان دکھیا

میرے وانگ کوئی اپنا کھڑا یوسف جی کے دسے کھاں نوع انسان دکھیا
گیا صبح صادق دائم شام میرا جاں شام وچ شام ہجران دکھیا

Marfat.com

رقص قلندر

گھنڈ لاہ کے قلم دیئے ہتھے فی آجا زلف سنوار دی نال شانے
کرے نال نشانہ دے دیوانے ہوشیار دانے عاقل فرزانے
ویکھ عاشقا مجنوآں صحرا بیا لیلےٰ آئی ہوئی اندر بیابانے
اج شیخ میخانے دی نال چوکھٹ پیا جوڑ داڑھے ہے پیمانے
لے ہن متقیا پیالوں لافتوے عاشق مست ہدیش شراب خانے
تیر اتیر نا پاک صیاد واعظ شاخ طور طیوراں دے آشیانے
لیندوں ذوق تے زاہدا سارڈ دیندوں شملے عالمانے خرقے فضلانے
منت شتر دی چال نے رات پچھلی وڈا بولیا ہے بیلی سار بانے
ہو حق جھنکار دے تشے اندر لذی جاوندے حال مسافرانے
شوکت مٹی مٹی ہوئے نال مٹی رلج راجگانے تاج شاہانے
انت خاک دے رخاک ہو خاک نی واؤں تلیاں تے اڈا دے سلیمانے
گیاں سیانڈے ہار سنگار کھلے گیاں مہندیاں اتر تر لت گانے
ہویا پیا ویرانے او ویرانہ جتھے شاہاں شاہزادیاں عیش مانے
العنت حق دی ہی ہمیش روشن مر گئے لکھاں باطل دوستانے
دردمنداں عشاقاں دے خون کنوں وھونا گردشی لکھ ڈا آسمانے

عشوے غمزے اشارے تبسم ترچھی وس نال اپنے ناز دانے
کدی نکل میخانیوں وڑن مسجد کدی مسجدوں نکل میخانے
جیہڑا حرم اندر دا دیر اندر سانوں راز دسے اوہدی راز دانے
گل وچ پایا زنار تے تاک مستے تلچھٹ پیندیاں دے مسلمانے
عاشق اپنا کرن بیگانیاں نوں تیرے آپنے بنی ہو گئے بیگانے
عاشق دار تے لٹکدے پکار دے نے گیت عارفاں نغمے رندانے
عیب بجھدا ہے دل آہ بیت نبی نزدیک آئے دا ہے ندا ہے دا
محمل عشق دے جھول جھاڑیا نیوچ جیہڑے منزلاں ہما وار کار دانے
اوہدے صبر نہ پیر فناہ خانے ہو گئے خاک لکھاں قصر دانے
کئی سمیں ہلے دنیا باغ اندر کئی لائے نے مالک غنچہ دانے
پہنی کفنی چھڈ تخت چڑھ موت تختے اکبر دارے سکندر جہانے
دنیا جام سرا فناہ اندر چھڈ عارفاں خراب دے کوڑ بانے
تاز جہاندے اندر مس پار عرش دل اج انہاندے خاک وچ آستانے
دھن بھاگ جنوں کا سے پوڑے تے پیر کالے ساقئے مہربانے
منہ وچ جام شراب قرآن ہتھ وچ اج غضب کیتا دائم دیوانے

دردِ یعقوب

مغموم بکر جدوں ڈر کے یعقوب کٹیہ غم عظیم روندا
عرش اکیسے جلیہ جگے آگے ساہ نہ اٹھ [illegible] روندا

لوڑی پچھاں خداں دے چمن اندر اکرا حسن دی یاد نسیم روندا
یا کریم [illegible] سقیم روندا

Marfat.com

طالب علم حکمت درس عشق اندر پڑھ پڑھ در دکتاب قنخیم وندا
کرتر رس تیں واسطہ اپنا لے چائی سال دا پیا یتیم روندا

ہن تے میل میرا یوسف یار جانی قامت الف میرا ہو کے میم وندا
دائم کھیڑا ہجر وچھوڑیاں دا ایش صاحب لطف عمیم وندا

فریاد یعقوب

نوری نقشیا الکھیں دیا چانناں او یوسف ماں کنعان کہاندیا جیو
کیہڑے دیس پردیسیا بیٹھ رہیوں منوں لیں دے یار بھلاندیا جیو
ہائے وندیاں بیت گئی عمر ساری میری عمر وار خت جلاندیا جیو
میں سنگ ہسدیا ہسدیا نازدارا اٹھی گود وچ موج مناندیا جیو
کوئی سکھ سنیہڑا گل کوئی جھیا چت غریباں تھیں جاندیا جیو
گھر آوناں آوناں آوناں سی کھڑوں جاندیا جاندیا جاندیا جیو
جانی ایہ انصاف دا راہ کیہڑا آپ ہسدیا مینوں رلاندیا جیو
ناں ثابتی کرتے دی ثابتی وچ مینوں حقدی گل سمجھاندیا جیو
حکمت علم رسالت تمام رنگ دے تے بخت تخت تے تاج کماندیا جیو
میری جھولڑی دا گوہر لعل ایں توں ان پردے بیٹھ کے تار رلاندیا جیو
دلا کون جس نال ایہہ کریں گلاں جاگ خواب دیوچہ کرلاندیا جیو
ہوش ہوش اندر پردہ پوش کامل پردا اپیا اسرار اٹھاندیا جیو

پیا اجے سیر شکار کرناں ایں گھر سیر شکار سدھاندیا جیو
جانی سال اوڈیک دیوچ گذرے پھل پریت دے رت نہ پاندیا جیو
آکے یاد دیوچ دم دم مینوں زخم تے زخم لگاندیا جیو
میرا میر شکاریا بے ترسا جند زلف کمند پھساندیا جیو
میری آس دا گریوں گل دیوار خسار چراغ جگاندیا جیو
انگل پکڑ کے چلدیا چال بانکی سینہ سینے دے نال ملاندیا جیو
پتر آکھدے تدھ نوں گرگ کھادا اگر تے لہو دیاں رنگاندیا جیو
قسم رب دی من اماناں ایں توں مینوں سولڑی ہجر لٹکاندیا جیو
قیما ہیں جانی حائل امر غالب مینوں پیا ہیں کی چھپاندیا جیو
کھل چلیا راز اشاریاں تھیں کر کے مینوں بیہوش بلاندیا جیو
ایہہ تے اپنے خیال اندر عکس تیرا اپنے آپ توں پیا ترساندیا جیو
دائم مست کیتا تیریاں نعمیاں نے کہو راز دی ساز وجاندیا جیو

فرزنداں دی گل باپ نال

کہیا بیٹیاں قسم خدا دی اے ابا یوسف دا ذکر بھلا وسیں ناں
دم لیاں اُتے جان جان کوہ کے ایہو یوسف دا پیار گوا دسیں ناں
اوسے لگن قدیم دیوچ بابا ہر سیں ختم یقین بیا وسیں ناں

اندر قبر دی خاک ملاک ہو کے جد لگ مٹ خاک ہو جاوسیں ناں
ون سڑدیاں کڑھدیاں رات گذرے دکھ جھلسیں گا سکھ پاوسیں ناں
یوسف یوسف پکار تا ہیں پھر اٹھے ہن اوہ یوسف بگھڑی لاویں ناں

Marfat.com

حاصل کی اس وہم سودا جیوں گرگاں کھاڈا گود بٹھا دیتیں ناں
ورھے لنگھ گئے چالی پنجاہ دائم صاحب اوہش [illegible]

یعقوب علیہ السلام دا فرمان

یعقوب علیہ السلام کہیا مقصود بفضل خدا ملسی
اس بن شکوہ شکایت نہ کسے اُتے جاساں جیہی لکھیا ملسی

لگے رب دے غماندی کوک میری اوسے طرف تھیں کسم ندا ملسی
جیہوں درد فراق دے تیر لگے مینوں اوتھوں ہی نت دوا ملسی

جیہڑی نظر تھیں کیتوس مریض دکھیا اوسے نظر تھیں لطف شفا ملسی
جیہڑے پاسیوں باد خزاں آئی اوسے پاسیوں باد صبا ملسی

جیہڑے شاہ فنا تباہ کیتا اوسے شاہ تھیں شان بقا ملسی
جیندی حکمتوں پئی اے رات کالی اسدی حکمتوں ماہ لقا ملسی

بھید تساں نوں کجھ نہ کہہ بڈھا آپے فضل تھیں رنگ بلا ملسی
جو کجھ جانا ہاں میں تسیں نہ جاندے ہو آپے جان لیسو جدوں آ ملسی

اوہدے علم تھیں ظاہر اعلم میتوں انشاء اللہ میرا مدعا ملسی
جاؤ بیٹیو مصر نوں کجھ واگاں پتہ سوہنیاں دا برملا ملسی

ہوئے یوسف بابین دیاں لیو خبراں لگ کس سنگ جدا ملسی
رحمت ربدی تھیں بے امید نہ ہو آساں وایا خاص جزا ملسی

بے امید تحقیق نہ ہون مومن تہاں وچہ بہشت دے جا ملسی
قوم کافراں دی بے امید غافل بیشک کافراں سخت سزا ملسی

خاص آس حضور درگاہ دی اے آشنا تائیں آشنا ملسی
نبی ولی جلی غیب دان دائم صاف آ کھیا یار صفا ملسی

ایضاً

جاؤ مصر نوں مصر دے شاہ تائیں میرا ونج سلام پہنچا دینا
جیوں بیٹے تلدے ہو آکھیں نال اکھیں میرا بیٹیاں حال سنا دینا

بنیامین نوں چھڈ دیہ واسطائی ہتھ جوڑ کے عرض الا دینا
نالے یوسف دی ڈھونڈ کرنی میری گل تے عمل کما دینا

اک لکھ دیواں خط شمعوناں اوہدوں ہتھ عزیز دے پھڑا دینا
شاہ مصر دے کالجے وچہ دائم ویکھیں خط میرے خط پا دینا

فارسی زبان وچہ خط تے اوہدا ترجمہ

منت مرخدائے مالک کارسازے سر بر آستان جہان دارم
تا زبان سخن و زبان کہ لطف و مہرش روز و شب کفیل غمخوارم

حمد خاص خدائے کارساز کی اُسی کے در پر سر رکھتا ہوں
اسی کے لطف و کرم سے روز و شب چمک رہے ہیں

صانع مہر و انجم شمس و قمر روشن لاشریک خالق کردگار دارم

سورج چاند ستاروں کا خالق لاشریک ہے میرا رب

اے عزیز عزیز القدر مصری السلام کہ قلب بیدار دارم

شاہ مصر میرا سلام ہو میں سینے میں دل بیدار رکھتا ہوں

چوں پسر سعید در مصر قیدی من الم بر الم بیشمار دارم

مائے پسر مصر میں قید ہے میں دردوں پر درد رکھتا ہوں

کز عشق و محبت در باغ عالم داغ ہجر ہمچو لالہ زار دارم

باغ دنیا میں عشق و محبت کے داغ سے گویا لالہ زار سا داغ رکھتا ہوں

در نار کفار گلزار کردند از نسل آبائی افتخار دارم

کافروں کی نار کو گلزار کرنے والے میرے آباو اجداد تھے

از فرقت مہ و خورشید بیدم دم بدم الم بیمار دارم

حسین یوسف کی جدائی میں ہمیشہ بیمار ہوں

فرستادہ با برادراں سوئے صحرا شیریں گفتہ کہ شوق شکار دارم

یوسف کو برادروں کے ساتھ بھیجا کہتا تھا شکار کا شوق ہے

شنیدم ز پسراں کہ خورد گرگ قمیصش بدل بیقرار دارم

بیٹوں نے کہا کہ گرگ کھا اس کا کرتہ دل پر رکھتا ہوں

طلاطم بقلزم نمے گنجد ایں قدر چشم اشکبار دارم

میرے آنسوؤں کی کثرت کسی دریا میں بھی نہیں سما سکتی

دلگیرم اسیرم فقیرم پیرم و حقیرم نفیرم آزاد دارم

دلگیر ہوں اسیر ہوں فقیر ہوں پیر ہوں و تباہ ہوں آزاد رکھتا ہوں

بعد از حمد و ثنا بیمثل و بیچوں خامہ سر قرطاس طرار دارم

اس کی حمد کے بعد قلم کو کاغذ پر رکھتا ہوں

بہ شنیدم کہ پسرم اسیر کردی بخت خویش وائے ناہنجار دارم

سنا ہے میرے بچے کو اسیر کیا گیا ہے بخت ناموافق رکھتا ہوں

بنیامین نے دزدے یار دزداں واللہ بڑے کامل اعتبار دارم

بنیامین چور نہیں نہ چوروں کا ساتھی ہے قابل اعتماد ہے

اسحٰق و خلیل جلیل پدرم آباؤ اجداد اطہار دارم

حضرت اسحٰق اور ابراہیم خلیل میرے باپ دادا ہیں

وائے مسکن زمدت چہل سالاں در کرب بلا و حصار دارم

میں چالیس سال سے ہجر و الم میں گھیرا ہوا ہوں

برفتہ بینائی زسوز یوسف زبنیامین تاریکی خمدار دارم

یوسف کے ہجر سے آنکھیں گئی اور بنیامین کے ہجر سے کمر دوہری ہو گئی

ندیدم وے عرصہ بعید باشد روز و شب از بس انتظار دارم

مدت سے نہیں دیکھا روز و شب انتظار رکھتا ہوں

پئے دید بہار رخسار گلگوں طبع نالاں چوں بلبل زار دارم

پھول سے رخسار والے کی فرقت میں بلبل کی طرح روتا ہوں

زمین و فلک نالیدند ز آہ سوزاں درد و رنج و الم بسیار دارم

میرے نالوں سے زمین آسمان نالاں ہیں بہت درد رکھتا ہوں

شور نیم شبی شعلہ برق سحری نالہ صبح گاہی در کنار دارم

آدھی رات کے نالے صبح کی زاری میری گود میں برق شعلہ پاتے ہیں

دلِ داغ زباغِ خزاں دیدہ حالت نسعدم چوں مرغے زار دارم
اجڑے ہوئے چمن کو دیکھ کر نزع دم ہوں

مرا کردی زندہ در گور فرقت اے من ہمائی لقت پائے دام
اگرچہ وقت سے زندہ در گور ہوں پھر بھی وہی عشق رکھتا ہوں

دل پتاں سوزاں چو یلم خواہم تر کم بسوداد جنون بکار دارم
دل جلا ہوں پر سوز ہوں تلاش میں ہوں جاہتا ہوں سلجنوں رکھتا ہوں

جگر دار دارم دل بدار دارم سر بدار دارم جان بدار دارم
جگر بھی سولی پر ہے دل بھی سر بھی جان بھی سولی پر ہے

جستم گریستم خوں نوشتم استخواں خوردم بس افکار دارم
ڈھونڈتا ہوں روتا ہوں ہڈیاں بھی کھاتا ہوں بہت نگار رکھتا ہوں

طیر روح بجانب مصر دائم بت خاک کنعان دیا دارم
روح تو ہمیشہ جانب مصر ہے اگرچہ بت کنعان میں رکھتا ہوں

اردو زبان وچہ

اے مصر کے شاہ سلام تم کو میرا نام یعقوب مجبور ہوں میں
مجھے یاد نہیں ہے نام تیرا ورنہ لکھتا نہایت مجبور ہوں میں

تھا کبھی تو رشک خورشید بہ گھراب تو سراپا شب دیجور ہوں میں
اسی کشمکش میں برس چالیس گذرے ہوا بوڑھا ضعیف و معذور ہوں میں

لڑے پڑیں کنعان کی وادیوں میں نالہ سن غمزدہ مشہور ہوں میں

گوشہ جگر اسحاق رسول کا ہوں براہیم کی آنکھوں کا نور ہوں میں
آگے یوسف کی فرقت میں گئیں آنکھیں بینا ہیں نا تجربہ چور ہوں میں

جب سے ہوئی غریب کی گود خالی اسی روز کا زخمی مغرور ہوں میں
چلا جاؤں گا گور میں ساتھ لیکر رکھتا سینہ میں ایسا ناسور ہوں میں

چند سخن دائم رو رو کرتا لیکن دور ہے تو اور دور ہوں میں

ایضاً

شان و شوکت یہ تخت اور حکم کب تک چاہیے بشر کو خوف خدا کرنا
خاندان رسالت ہے ورثہ اس کا اسکو شرف بیت عطا کرنا

گر تو کرے گا دل غمگین کا خوش میرا کام ہے نیک دعا کرنا
میں سن چکا ہوں کہ بڑا نیک ہے تو مہر کر نیکیوں کا پر ایذا کرنا

ہرگز چور نہیں فرزند میرا شاہا اس پہ نہ جور و جفا کرنا
غور و خوض سے پڑھکر فقیر کا خط بلطف و وفا رہا کرنا

سنگ و آہن بھی پگھل کر چلے بہتا بوڑھے باپ کا بیٹا جدا کرنا
درد دل شکستہ شاہا بند ہو کے باب دلنوازی صاف وا کرنا

قسمت ہوئی تو دیکھیں گے شکل تیری انتظار اے ماہ لقا کرنا
بس ہوں شام کا ایک فقیر دائم دل میں رکھنا نہ راز افشا کرنا

Marfat.com

عربی بولی

مِنْ بَلَدِ الْکنعان اِلَی الْمِصْرِ هٰذَا الْمَکْتُوْبُ فِی لِسَانِ الْعَرَبِی

کنعان سے مصر کو یہ خط عربی زبان میں ہے

ذُوالشّوکۃ وَالْعَظَمَۃ مَوْلَتِنَا لَا اَعْلَمُ اِسْمَکَ یَا سَیِّدِیْ

اے صاحب شوکت و عظمت میں تیرا نام نہیں جانتا اے سرکار

تَقَاطَرُ الْحُزْنَ مِنْ کُلِّ جَانِبٍ اُقّ اِنّی فِی الْبیتہ الْاَلَمْ جَرِحِی

ہر طرف سے غم ٹوٹ پڑے ہیں دکھوں کے گھر میں زخمی پڑا ہوں

یَا لَیْتَنِیْ اَیْنَ بِنْیَامِیْنُ اَیْنَ اَنْتَ اَیْنَ یُوْسُفُ اِنْ نُوْرُالْعَیْنِیْ

اے کاش کہاں ہے بنیامین کہاں ہے یوسف تو کہاں ہے میری آنکھوں کے نور

سپیچ آف انگلش

انگریزی وچہ

مائی گاڈ آف آل ان ورلڈ ہائی ہی لارڈ دی مسی فل اینڈ کریٹر

میرا خدا تمام عالم سے بلند ہے وہی احسن ہے سب کام کرنے والا

از ناٹ وی تھیف یامین مائی سن یو بریں ہیرز ٹنڈ اٹ وانڈر ولر

میرا بیٹا بنیامین چور نہیں ہے وہ اچھے طریقوں سے واقف ہے

بیوٹی ٹی جیسن دی لیمپ یامین لاسٹر سول آف باڈسی مائی بسٹ بوائے

خوبصورت مثل شمع چمکتا ہے اُس کا جسم اطہر ہے

ڈونا ٹ نورٹ آئی ایم فادر کرگ کد شیدیلنی ٹیز آف ٹا فارٹی ایر

اس کو دکھاں مت رکھو میں اس کا پدر بوڑھا کبڑا ہوں چالیس سال سے

آئی ان شام مائی نیم یعقوب پیشنٹ اینڈ پرفیکٹ ڈیڈی خلیل مائی گرینڈ فادر

میرا نام دردمند یعقوب ہے میرا دادا نبی خلیل ہے

ہی از مائی سن ویری گڈ اینڈ ہیورڈ می پیوپل آف دی آئی ٹینڈر

میرا بیٹا نہایت اچھا خاص اور میری آنکھوں کی پتلی ہے

جنٹلمین اینڈ پرنس اینڈ ویری فیتھ فل اینڈ براڈ فورہیڈ بلیک ہیئر

شریف شہزادہ ہے ماہ جبین ۔ اندھیرا دور کرتا ہے

ٹائم ہینگز ہیوی ڈیورنگ سپریشن ہی از گون مائی سن یوسف بیوٹی فل ٹیچر

جدائی کی گھڑیاں مشکل گذرتی ہیں کیونکہ میرا یوسف جاتا رہا

Marfat.com

ورسٹارانہ اوون دی لیس ڈینیس اینڈ ٹائی سٹار ڈیکلائمنگ اور رسر
دستاروں میں رقصاں ہے میرا ستارہ زوال میں ہے
ٹ از کارڈ فرام شام دی شام سیڈی ٹو سرکنگ آف کنٹری مصر اپر
یہ خط شام سے مصر کی ولایت کے بادشاہ کی طرف ہے

ڈونا کیپ اٹ ڈیو سینڈ ٹائی سن بائی ہائی گرائی ووان ماینڈ تھنڈر
بغیر فرزند کے میری بلند آہیں نکل رہی ہیں
ڈسٹرکٹ گجرات ان ولیج داسو دائم پوئٹ اینڈ ٹیچر پور ادھر
لکھنے والا دائم مصنف سکنہ داسو ضلع گجرات پنجاب

ہندی زبان وچہ

ستت ہر گھڑی اندر وید ہنشر واکی ویکھا ریکت کی کھینو نرالیوں کو
بھاگیر تھی میں مندر مسجدوں میں سادھو بھگت میں ایسی گئی لیوں کو
وہی پھروں کو پلک موں کرت خالی اور بہت سے بھرت ہا جالیوں کو
اپنی جوت سے نبی کی جوت کینی تشٹ کردیا عرب کی جالیوں کو
ب یعقوب اوتار کی لکھت دیکھو بندھت نکمن سے بندو پانی لیوں کو
ہم نے بال کہاں کے چھوڑ لیئے ڈالا قید میں حال نے حالیوں کو
تاج و تخت کو ساڑ بنباس ہا تو دیکھو بوڑھے کی اگر بلالیوں کو
ہوئے برس جالی گھر سے ساتھ بندھو گیا بیر کرنے دھاروں کا لیوں کو
گرے دھرت برسوں سمادھ ہو کر بھول چکے ہیں سکھ نہالیوں کو
جب سے چھوڑ پریتم ہمرا دیس گئے ہم نے پیا ہے زہر پیالیوں کو
یوسف چندر کا کھوج نہ ملت اب تک چھان تا نگر ول جنگلوں جھلیو نکو
ہائے بیت ہیں کوئی نہ بنے ساتھی انت چھوڑا ہے آل و والیوں کو

پیر وہی اوتار اور بنی جوگی رکھ نت نینوں میں شاہوں سوالیوں کو
اس نے سورج کا کینا سا پرکاش ستک ویکھیں چندر کی جوت نو جالیو نکو
سادھو ہمت پرکاش جوتی دیکھ تار کردئی کی جالیوں کو
بربھا جم ڈنڈوت میں کھلے حاضر سلام ہو اونچیوں عالیوں کو
تم نے کاہیکو کشٹ میں نت کینا بندھن آت ہم مصر کے والیو نکو
تو پر کرو راجہ ڈرد ایشور سے کلہ ہے پھونک مارت اگنی بالیوں کو
یوسف نام پایا ہین کا بڑا بھائی کھو ہے بھرت ہوں جوگ جتن جالیوں کو
بھیجئے ملا یہ سنا کہ گرگ کھایا سخت دکھ سے بھال میں بھائیوں کو
جس برچھ سے یار کو کیا ودیا رتیں جوگ اس برچھ کی ڈالیاں کو
بیٹھے جب سے تخت پر کیا جانو آدھی رات کی ہیں دکھ والیوں کو
کہا شاہیوں اور شیر زلیوں کو پوچھا ردمیوں اور غزالیوں کو
بیچھا دیا اب نینوں کی جوت نے بھی رکھیں ہر دے ہیں سمجھ بچالیوں کو

پرمیشر کا آسرا جوگیوں کو در پڑے ہیں پھینک کر ڈھالیوں کو
بلبل گائے پربھات کا گیت دائم رنگ لگے ہیں باغ کے مالیوں کو

Marfat.com

پہاڑی زبان وچہ

آہی آہی اودا الیا مصر بیاں ساڈے سر تلوار چلائی چھوڑی

ہائے ہائے او مصر کے بادشہ ہمارے سر پہ کیا تلوار چلائی

بنیا بینے کے چمکنے مکھڑے تے پر کہی چوری نی کالکھ لگائی چھوڑی

بنیا بین کے چمکتے ہوئے چہرہ پر چوری کا سیاہ داغ لگا دیا

مار صحابت نہ کہیں نا گکھ گھٹنے کسے کوڑی بد اس لائی چھوڑی

میرا بیٹا کسی کا تنکا بھی نہیں چرانے والا یہ اس پر جھوٹا داغ ہے

توبہ توبہ سہاں بر خلیل ناں ہاں جہاں نے بچ لاٹ جگائی چھوڑی

تو یا استغفار ہم تو خلیل کی اولاد ہیں تمام جہان کو روشن کیا

اسماعیل رسولے خدائے نے اپنے گردن تھلے چھری رکھائی چھوڑی

خدا کے رسول اسماعیل نے اپنی گردن چھری کے نیچے رکھ دی

بھونہرا اور راجا مصر کے بنیاں کیوں خود ہی بچہ گل بھلائی چھوڑی

ذرا جھک کر دیکھ اتنا غرور میں سر نہ اٹھا

کوکاں کیہاں اچیاں پہاڑاں نے بچہ پھیر جھوکاں بچہ کوک مچائی چھوڑی

اونچے پہاڑوں پر جنگلوں میں فریاد کی بستی میں پکارا

بچہ کنعانے خلیل نے پوتیے رو رو کے نجر گوائی چھوڑی

خلیل کے پوتے یعقوب نے رو رو کر کنعان میں اپنی نظر کھو دی

اساں دکھاں کے ماریاں غریباں نے ساتھ تو ہی کیہہ کار کمائی چھوڑی

ہم درد کے ماروں کے ساتھ ایسا کیوں کیا

غریبے یتیمے مسافرے کی جندڑی دکھاں نی قید چھپائی چھوڑی

اس غریب مسافر کی جان قید الم میں ڈالدی

تو کی جری نہ خوف خدائے ناں اہی بڈھے کی خاک رلائی چھوڑی

تجھے خدا کا خوف نہیں کہ مجھ بوڑھے کی خاک اڑا دی

پیر راہ کے بلنیاں گاں نے بچ اوہی جنت گلجار بنائی چھوڑی

آتش میں قدم ڈال کر گلزار جنت بنا ڈالا

سہاں کا چرچا لے ہماری جمینے نے مستہ قرآں مولا نے لدی چڑھائی

ہمارے ذکر تمام زمین پر ہیں یہ بڑائی خدا نے عطا کی

لگے گھاتیاں یوسف بیاں ہجراں نیاں تقدیر نے ہا ہی جدائی چھوڑی

آگے یوسف کے فراق کی داستانیں مشہور ہیں تقدیر نے جدائی ڈالی

سوہنی موتیاں نی لڑی کھڑائی چھوڑی چاہ پیا بر سیاں نی ز تلسی کار چھوڑی

موتیوں کی لڑی خوبصورت جاتی رہی چالیس سال سے خون جگر

پھر بھی آس ہیہ اللہ نی رحمتے نی دائم سی اُج سنائی چھوڑی

پھر بھی خدا کی رحمت کا امیدوار ہوں اسی کو روا ہمیشہ پیری امید

پنجابی زبان وچہ

متقناں سمجھ سیندیاں جگاندے راکھڑیوں سدا نام رحیم جلال والے	وچہ جیوندیاں کھدا مڑیاں نوں وچ مڑیاں جیوندے پال دا

Marfat.com

ں تھیں تے مجھے اوو الیا مصر دیا بھریا خط دکھیں میرے حال دا اے
یری جد حضرت ابراہیم جیہڑا بلدی بھاہ اندر قدم ڈال دا اے
ماعیل دے گلے تے چھری آئی موہیوں سی مول نکال دا اے
رے تتھڑے وچ آ نہ پاتسا ندا تائیں ماریا دم مجال دا اے
یرا سوہنا لاڈلا پت یوسف گیا جھولیوں چار لڑی سال دا اے
لیا نال بھراواں دے وچ باری گم تدو ندا مکھڑا لال دا اے
لڑ تہ لہو بھریا دتا ہتھ میرے اکھن کون تقدیر نوں ٹال دا اے
انہ یالک وچ جھوریاں تھیا دوہرا عشق اجے بھی حسن تلس بھال دا اے

میرا باپ اسحق خلیل دادا نے نام یعقوب کنگال دا اے
کھڑے پھل انگیار یوں بلٔ بنیاں ستاں اُجڑ قرب کمال دا اے
رکھنا ردیاں کھیڈاں بناریاں نے لیتا چھری نقصان نہ والی دا اے
آئی وار ہن اوس بازار میری جتھے سودا ٹرا حق دے نال دا اے
جہناں بلدیاں اگاں وچ سیج بانی ایہ فقیر بھی انہاندے نال دا اے
بھناں آن کھیا کھا دڑا گرگ وہنوں جند وچہ جھوٹیاں چالدا اے
رکھاں نت تساز ڑی للیسینے ہجر اودسدا ہڈیاں گال دا اے
دائم اکھیاں گیاں نے مگر اکھیں سوہنا اکھیں وچہ اکھیں کھال دا اے

ایضاً

سن او مصر دیا شاہا بے ترسا اک سراسی اوہ بھی تم وڑیوئی
میرے ہتھوں ڈنگوری کھسیوئی میرے سکھ دا اکھ اکھوڑیوئی
بڈھے پیو دا پت چا قید کیتو کسے صاحب اُؤ لا دنہ ہوڑیوئی
آپنی خوشی دا یار جہاز لایا میرا شوہ اندر بیڑا بوڑیوئی
تیر اکم سی پھٹ تے لان پٹی الٹا خار کلیجڑے پوڑیوئی
میرے مجھ اشارڑے پریم پٹی کہیا مکھ متوالیا موڑیوئی
تائیں ساقی ہو مجلسیں سوہنا ایں ساڈی سنی دکھ فنون جھوڑیوئی

اگے مدتاں ند ایوسف گم ہویا گردوں بنیا مین دھچھوڑیوئی
میرے جوڑ ترو ڑا جوڑ سیتی جوڑ آپنے دے لے دا جوڑیوئی
میری جان تے نوال عذاب پاکے بھلا اپنا بیلیا لوڑیوئی
شاہا لکھ مبارکاں ہوون تینوں میرا آپ بینوں لکھ چھوڑیوئی
تریاں جگ دے اراں مصر دالیا او میری آس دا پلہ مروڑیوئی
کانگاں تنہہ دے دل وریا چڑھیاں ساقی حسن دی جیوں دکھ جھوڑیوئی
شالا رہیں آباد تے شاد دائم ساڈوں کر برباد نکھوڑیوئی

ایضاً

میرا تلار نگت جیکوئی ویکھے تائیں آوندا وچہ پچھان ہاں میں
انہے اوک نبیندا تائیں کہیں اتھاں کو یاد وچہ جھیاں ہاں میں

طرفاں ساریاں جھڈ کے وچہ حجرے عقلمند بیٹھا پریشان ہاں میں
کتن متھ تے عمر ضعیف میری منزل عشق دے وچہ جوان ہاں میں

Marfat.com

ہیتوں کوئی نہ پاوندا بھید اسے تاں ویرناں کیہ راز نہاں ہاں میں
پیا ویکھدا اسے جس ویکھنا ایں ویکھن والیدی ویکھدا شان ہاں میں
اکّو گل تھیں بند زبان رکھاں ویلا گکھ ناہیں غیب دان ہاں میں

بیٹھا گودڑی پوش بیہوش ہوکے اصلی تخت تے شاہ سلطان ہاں میں
گوشہ ملیا چھوڑ جہان سارا بلکہ آپ ہی سارا جہان ہاں میں
دائم ویکھنا ہاں مصر دا پیا شیشہ کی ہویا جے بیٹھا کنعان ہاں میں

بھائیاں دا مصر شہر وچ آونا

دکھی باپ دا خط فراق والا گھن اوسے تھیں ہوئے اسوار بھائی
کھلے نال تعظیم دے دست بستہ بادشاہ دے وچ دربار بھائی
مہر باپ دی تکدیاں سار یوسف پڑھے چہ ناں تار و زار بھائی
حرف حرف تے جلے بیہوش ہوندا ویٹھے نین مثال تسار بھائی
واہ واہ درد دا کرنا ایں لیے بردار کھے لکھ پردا پردادار بھائی
رہا ادب تے اپنیا اولیاندا جھکن شاہ نیاز گدار بھائی
لکھاں خدمتاں وچ جواب نامہ دا احد ب دا نام چپار بھائی

واگاں چک کنعان شریف وچوں آئے مصر اندر ترکی دا بھائی
دت باپ دا خط عزیز آگے شمعون رکھے نال پیار بھائی
نوری خط کلیجڑے نال لایا کرے جان قربان بلہار بھائی
ویکھ شاہ دا ردناں نال دردان پیے کرن خیال وچار بھائی
جیہا خط بزرگ دا ایس گلوں یوسف ویکھے کرے گفتار بھائی
پدر تساندا خاص ممتاز عالی صاحب شان محبوب غفار بھائی
دائم خط دا ایہ مضمون جیہڑا یوسف بھیجیا شام دیار بھائی

جواب نامہ بخدمت پیر کنعان

اول حمد رحیم کریم دی اسے قادر رب ستار غفار حضرت
بردا چا بناوندا بادشاہاں بخشے بردیاں شاہی دستار حضرت
اک گھڑی وچ شکار نوں مار جاندے اگوں ہو نوندے آپ شکار حضرت
وڈا ایہ کنار دریا حکمت لدھا کسے نہ پار اوار حضرت
ذات آپ دی بابرکات اتے آداب سلام ہزار حضرت
نامے لہو دے لکھیوں ہمسے جاری پڑھے آپ دے جدوں اشعار حضرت
میں بھی امر بجنیر دا ہاں قیدی ڈاڈھی ملن سندی انتظار حضرت

لاشریک نزدیک تے دور ہتھاں مخلوقات سندا پالنہار حضرت
اکناں تردیاں شوہ نگھاردیندا اکناں ڈبدیاں تھمن لگے پار حضرت
بس بے انت دراہ نیلڑے نینے نائیں گنتری حد شمار حضرت
پوہتا خط حضور دا آ مصرے لایا کالجے لکھ لکھ وار حضرت
تسی ساقی ہر حرف سی ظرف غم دا ڈٹی ہوش تے رہی سار حضرت
کیہڑا وقت ہوسی سوہنا بھاگ بھریا کرساں آپ دا جدوں دیدار حضرت
بنیامین دا فکر نہ مول کرنا اوہدا چھوڑ ڈا دیوں دساں حضرت

Marfat.com

جیویں غضب نہ دیر دا پوشش رحمت جو بھلاں تے ہوندے نہ کجار حضرت
چھیڑی ہوندی سی سر پیہ ہوندی سی چھیڑی ہوئی اے کار اظہار حضرت
تسی جاندے ہو ہیں کی جاتا ہاں جاتی جہان سلطان سرکار حضرت
لکھ تاج تے تخت دا ناز نائیں میں تقرہاں خاک دربار حضرت
بھاویں لکھ تیرا یوسف ہوگ سوہنا میرا باب اگے کھنڈ تنگار حضرت
رب کرے تسانوں ملے یوسف لاڈلا بچے نال دلدار حضرت
اکدم نہ مجھ نوں بھلدا ہو ہو کی بے دور گھر بار حضرت
تسی روز لوندے ہو ہیں بھی چیپ نائیں جے سوز دی سلکار حضرت

زہری کالڑے ناگ غمناک اینہاں تے موتی ہو ڈسند وچہ اجار حضرت
بنیامین دا چیرن مصر بیٹا اہلے وچہ کوئی خاص اسرار حضرت
چالی سال دے تسی دکھیار جیونکر اُسے حال میں بھی دکھیار حضرت
تسی بت کارن آئیں بار دے ہو پدر واسطے میں بیمار حضرت
میرے باپ پیارڑے قدم چمیاں ملے قیچہ فردوس گلزار حضرت
میرے واسطے ایہ دعا کافی ویکھاں پدر دا رخ انوار حضرت
یکرنگیاں مصر کنعان دیاں ظاہر ہو دسن کدے غمخوار حضرت
دائم فضل تھیں فضل رواں ہوسی اصل یقین وصل بہار حضرت

عزیز مصر اگے بھائیاں دی عرض

بھائیاں آکھیا یا عزیز عالی حاصل تدھ نوں شان سرداریاں نے
ایسا کال دا پیا وبال سر تے آن جھلیاں فکر اندھاریاں نے
خالی پئے مکان ویران خانے حیران ساریاں وُک سدھاریاں نے
شالہ تاج تے تخت اقبال دشمن لگے تدھ دے ساڈیاں زاریاں نے
بھرتی دیو خیراتیاں کر دوانگو کاں آن دربار وچہ باریاں نے
ویکھو جہاں جنا تحقیق اللہ جہاں عاجز اندے نال باریاں نے

پئی اساں تے دھُڑ آن سختی اتے گھر لیچ بیاں خواریاں نے
بھے کھلنہ کھاؤنے بچے نوں رات آں وندیاں کٹی گذاریاں نے
بلک بال چمٹے نال چھاتی رُناں پٹنا تے اوازاریاں نے
کھوڑی پونجی لیائے جو کول سارے سانوں حیا سخت بیماریاں نے
ساڈے کھوٹ دے بول نہ ویکھ ہرگز سانوں مہر دیاں آسن ریاں نے
صدقہ دین دے صادق مرد دائم شاناں دوہاں جہاناں وچہ بیاریاں نے

بھائیاں نال عزیز مصر دیاں گلاں

سُن سُن گھر دا مندڑا حال یوسف رو رو کھیوں نیر وگایا اے
کیا کجھ رکھدے ہو خبر کنعانیاں ہے جو جیو یوسف نال وہائیا اے
کر کے نادانی وچہ فعل اکثر متھے گرلیا الزام لگایا اے

کر کے صبر کجھ دیر دے بعد سوہنے سخن نال عتاب فرمایا اے
اتے کہیا کی اجہلے بھرا دے نال جیدوں عقل تے ہوش گوایا اے
دسو سچ صحیح میت جھوٹ بولو بھائیاں جھوک کے اکدم سنایا اے

Marfat.com

یوسف دے پر سوہنا شاہا مصر دیا اساں جنگلاں وچ کھڑایائے
یوسف کدھ قدیم دا بیعنامہ شیشہ سامنے عین وکھایا اے
دستخط مہراں اپنے جدوں ڈٹھے نال روح دے جو تھیں دھایا اے

بنیا مین غریب مسکین عاجز اساں اوسنوں کدوں ستایا اے
جیہڑا بھائیاں تھیں اوس سوداگر نیں اپر کھوہ دے ڈیٹھ کھڑایا اے
تھر تھر کنبدے زردیاں ورت گیاں دائم پیش پیا کیتا آیا اے

منظر شرمندگی!

شیشے عمل دے حشر میدان اگے اکھیں نیویاں تیجہ پیتیاں نے
کھلے نقش دیوار دیواتک سارے ہن یاد پیاں گھڑیاں بیتیاں نے
آکھن دلاں اندر نگھر دھرت جائیے اج پیش آیاں کاراں کیتیاں نے
اتوں صاف دکھالیاں ہن صرفی بھریاں اندروں عیب کھلیتیاں نے
ایس ہتھ جنہاں اج کیتیاں نے اوس ہتھ تہاں گل پیتیاں نے
سوئی مرد کمان دے تیت والے جنہاں جابریاں توڑ پریتیاں نے

سچ کوڑ نوں پرکھ طرف ہسٹے جیہڑیاں اندروں ہور دے نیتیاں نے
لگی جنہاں نوں شرمندگی دی بیاں عملدی سوئی بیتیاں نے
دیویں حشر اندر حال پیاندا جنہاں کیتیاں تھ بیتیاں نے
گنے داہگ وچ ویلنے جا ہن پیڑے جنہاں حرص دیاں رساں نیتیاں نے
ایہ جہان مکان فناہ دا ئے ایتھے رنگ برنگیاں ریتیاں نے
دائم ہار تنہے جیہڑے جھبد دنیا تہاں عاقبت بازیاں جیتیاں نے

بھائیاں دا انکار

ہے دو دلیلیں نکلے بولدے نیں شاہا مصر دیا سانوں پیار ناہیں
ہتھیں آپنے ویر نوں بیچ دیندے ایسی ایتنے سخت گوار ناہیں
صادق نبی دی ہاں اولاد سارے دغے باز غدار مکار ناہیں
یوسف نور ساڈیاں اکھیاں دا ساتوں بھلدا گھڑی دی وار ناہیں
یوسف آکھیا چنڈ نہ چھیٹی اے جدا لگ دسے گی سچ ستار ناہیں
دستخط تساڈے لے تے مہراں کوئی ہور اسدا انکار ناہیں

مصر دے کہیا کاغذ اتے کس لکھیا ایس سند دا واقف کار ناہیں
ایہ کوئی کوڑ بنا وٹی بیعنامہ لکھ ایس اتے اعتبار ناہیں
مڑ مڑ پیش کرکے کاغذ واسطے سانوں کرنا شرمسار ناہیں
اوہلے تاں ہی اساں دا اوہ پیہڑا اسمہوہنا دیری غیر اعتبار ناہیں
آوے سامنے عملاں جدوں شیشہ دیندی خاندہ کلکھ انکار ناہیں
کھوٹے درم لیکلے دھنوں پچھائے آیا ڈاڈھیو حرف جیار ناہیں

دہنا موم قلبوت کنعانیاں دے رہی کسے نوں تاب گفتار ناہیں
دائم نکل میاں تھیں چمک رہی اے ہن مکدی نگل تلوار ناہیں

Marfat.com

پیالے دی آواز

حضرت یوسف علیہ السلام کہیا بیر پکڑ اک عجب پیالڑا اے
اے کنعانیو پچھے اوس کولوں مخبر دسدا کوئی زالڑا اے
کوئی شاہ ہووے یا غریب ہووے عزت والڑا اکے منکالڑا اے
نیک بد دا خاص معیار کامل سینہ قدرتوں تھیا اجالڑا اے
کی خبر کہ وچ پیالڑے دے کوئی بولدا ہور متوالڑا اے
ماسہ شک ناہیں سچ کہندڑا مقدا لکھول سدا سب حوالڑا اے
یوسف ویر تساڈڑے سنگ کی رتی کھادا گرگ یا جگت سکھالڑا اے
بولے سچ نہ کسے دا شرم کردا ایہیں پیالڑے دا ایہو چالڑا اے
بھائیاں آکھیا جم جم پچھ شاہا سانوں لکھ نہ ڈرتے پالڑا اے
دائم اپنا بیان کتاب اپنی ترجمان آپے نیشان والڑا اے

شاہ مصر تے پیمانہ

سلائی سہری لگائی یوسف آواز طنین دا آوندا اے
اے کنعانیو سنو دھیان کرکے ایہہ پیالڑا اج سناوندا اے
باپ تُوڑ نے وچ نہ آہار اجی رہیا ترسدا واسطے پاوندا اے
وصیتاں دے پایاں خاطر باپ تساندا ایک پکاوندا اے
بنیا ایں پھر رکھ کے بھید اندر لگے شاہ دے عرض لاوندا اے
چالی برس ہوگئے میں تینے باپ روندے کتھے نکھڑا انور چھپاوندا اے
بنیا میاں ایہہ تیرے بھرا کوڑے ایہہ پیالڑا سچ بتاوندا اے
پلے سخت سزا جو عیب کرکے اپر ہر دے داغ لگاوندا اے
خورشش سگاں گے پانی دھر ترد ہڑن ہر اک اکھیاں کدڈھ ڈھاوندا اے
کوئی نام ہیو والے رحم بھیریا اپنی بغل دے بیٹھ لگاوندا اے
دسو کون ہیو والے تساں اندر حاضر ہوکے بیس جھکاوندا اے
اے کنعانیو سچ پا کوڑا اے ایہہ ہر اک اکھ چرا شرماوندا اے
توبہ اوس دا ناں اک عذر الوڑا پ بیتی نوں آپ فرماوندا اے
تساں نال بھرا فریب کیتا ور جنگلاں وچ کرلاوندا اے
ماری پکڑ رسلا جو بایوسف نیڑے ہو کے کن لگاوندا اے
ایہہ تساں وہدی گل گال سٹی ہر اک طعنیاں نال جلاوندا اے
پچھو یوسف دا حال پیالڑے تھیں گرگ کھاوندا کے کدھر جاوندا اے
یوسف نار سلائی بیان کردا کوئی گرگ نہ اوس نوں کھاوندا اے
کیتا اپنا کید دے لال متھے ہر اک بے دا خوف بھلاوندا اے
تیرا ویر ویرانے وچ رہیا روندا ابی ابی دا شور مچاوندا اے
اوہا مار دا غضب دی چاٹ اگوں جہند ول چارڑا جاوندا اے
کر کے اپنی جان عزیز حاضر یوسف ویر دی جان بچاوندا اے
واہ واہ مرد اتیرا بھلا ہووے کیتت تھا بڑا مار دڈیاوندا اے
شاہا اسی کوڑے عیبی شک ناہیں تیرا پیالڑا اصاف جتاوندا اے

Marfat.com

جو چاہو سو کرو نہ عذر اساں عمل اپنا دھون توا وندائے
لاہ کپڑے سٹیا کھوہ ڈونگھے جھڑا ماہ کنعان سدا وندائے
ایسا لال جد آخستہ حال ہویا باپ کس طرح عمر لنگھاوندائے

یوسف پھیر سلامی توں پکڑ سٹے ماڑ آپ لدا جام چھنکاوندائے
فیر ویچیا جے کھوٹے درم لیکے بردا ہو جھیڈ وطن سدھاوندائے
ہو گئے سدیاں چپ بیچان دائم کوئی جیب نہ ذرا ہلاوندائے

شاہ مصر نے قتل دا حکم کرناں

کیتا حکم یوسف جلدی نوکراں نوں کڑیاں مار لیو سب کنعانیانوں
کرکے جرم عظیم نہ شرم کردے جھوٹ دسدے کوڑ کہانیانوں
لئے نوکراں مار شتاب سنگل ہتھیں پکڑ تیغاں عریانیانوں
ہتھ بدھڑے کرن پکار اچی ڈاڈھا جھورے کار نہ سیانیانوں

اے جلاد ولیجا کے قتل گاہے کر دیو انہاں نقصانیانوں
کرکے ٹکڑے وچ نیل دریا ہڑ ویدے کیتیاں ملن نہ یانیانوں
چھم چھم روندے شام دے بیٹے مجرم کرے یاد بن تاں وہانیانوں
دائم دب گئے حشر دے روز وانگوں اکھیں تک اعمال نشانیانوں

شام دے قیدیاں دی فریاد

لائق قتل دے اسی ضرور بیشک اڈ کیتیاں بدلہ پائی دا
ویری حسد ساڈے ساتوں گا لیلے بخت جاگدے انہوں سلالی دا
ہوندے غرق نہ ندی شرمندگی دی ایس گل نالوں موہر اکھالئی دا
ہائے افسوس جے ہوندا اج یوسف قیدیں لگ گناہ بخشالئی دا
بڈھا باپ غمناں دے وچ کھپدا جانی جنگلوں بچھیاں پر نالئی دا
وائے حسرتا گیا لے گدرویلا نہیں رونیکے یار رسالئی دا

ہوندی سانبھ جے ہو خوار مرناں ٹھٹھوں لیا آپ بچالئی دا
سو ہنا دیر نہ گلے تھیں ورہوندا جیکر انہوں نہ گلے لگا لئی دا
تو یہ اج کیوں ہندڑ اخران ساڈا جیکر غصے دا گھٹ بچالئی دا
لکھ رنجگی فیر بھی ویر آہا گل پلڑا گھٹ منالئی دا
جاندا کدی نہ دور دراز جھگڑا جیکر پیر یوں شور مکالئی دا
یوسف اکھیں دا نور رلا اکھیں دائم اکھیں دے وچ بٹھالئی دا

شاہ مصر اگے بھائیاں دی عرض

اک عرض اے مصر دیا والیا ادس کے غور تھیں کرم فرما دینا
ساڈا بڈھڑا باپ اے ڈیک اندر لاشاں ساڈیاں وطن اپڑا دینا

کرے قتل ہاں قتل دے اسی لائق کرکے قتل نہ ندی رڑھا دینا
اسی موئے تے اوہ بھی سمجھ مویا لاشہ اوہدا بھی نال دفنا دینا

سانوں جیوندیاں چھڈیں نہ واسطائی یکدم تیغ تلوار چلا دینا
بے غسل بے کفن اہو بھر جای نام رب کنعان پہنچا دینا
وڈا دکھی آہا باپ ضعیف ساڈا اہو دکھ نہ دکھی نوں لا دینا
آہیں نکلیاں یوسفدیاں وچ پردے آکھے توکرو ذرا اٹکا دینا

جیبندے ہیو دے بیش نہ ہون ہوگے جلدی اجل دا جام پلا دینا
اساں جیوندیاں آل دے ہنوں تے ویکھنا ایں اہنوں مونہہ یاندا نہ دکھا دینا
بیت گیا ای یوسفدی پریت اندر جیکر ہلے تے یوسف ملا دینا
لا ہو سنگل حبیب کرد آزاد سارے جانان بخشیاں دائم خدا دے ناں

یوسف دا ظاہر ہونا نے بھائیاں نے ویکھنا

ہویا کرم کنعانیوں تساں اتے شرم پیر کنعان تھیں آیا ئے
اوہدی ول آزاریوں خوف آدے تے گے دزداں ہے مار سکیا ئے
یہودے نوں شاہ عزیز دے سر نوری تاج مخفی نظر آیا ئے
بھائیاں ساریاں تمیں نکتہ دیتیو سو سمجھائیں ل دھیان جمایا ئے
آکے کہیا جبرئیل دیدار دیو اللہ پاک نے حکم پہنچایا ئے
شعلہ نکلیا دُردنداں وچوں بھائیاں ویکھ کے بول سنایا ئے
اتے ایہہ یامین بھرا میرا ساتھے رب احسان کمایا ئے
جیہڑا کرے تحقیق پرہیزگاری صبر نال جیں جوڑ لایا ئے
پاتاں نیکیاں دا حق ثواب بیشک میرے مولا نہ کدے گنجایا ئے
بھائیاں آکھیا قسم خدا دی اے تینوں رب تحقیق وڈیایا ئے
بے شک اسی وڈے گنہگار پاپی اساں ستم کبیر کمایا ئے
ایس کھلے سوالیاں وانگ در تے تینوں رب سردار بنایا ئے
یوسف اتر کے تخت تھیں دوڑ جھم جھم ہر اک دے تئیں گل لگایا ئے
اج کوئی الزام نہ تساں اتے یوسف نال پیار فرمایا ئے
اندر دل گل کدے نہ دھوئے فکر جھوڑے ہر اک دا دل ٹھہرایا ئے

نبی رب دا شمع خلیل دی اے سارے جگت تھیں شان سوایا ئے
آئی مہر دی گھڑی کنعانیاں تے سبھنا ادب آداب بجایا ئے
ظاہر پدر دا آہا نشان سگوں چنگے رنگ خیال ٹکایا ئے
یوسف ویر نے مصر دے شاہ اندر ماسہ فرق نہ کسے بھی پایا ئے
برج چمک تبسم تھیں لال نوری نال ناز رخسار وکھایا ئے
توں یوسف یوسف کہیا میں یوسف بڑا اچک چراغ جگایا ئے
مار کھاندیاں کدیاں بردیاں نوں شاہی تخت تے اوس بٹھایا ئے
جنہاں ثابتی صدق یقین محکم درجہ پاک جناب تھیں پایا ئے
اکھیں نال ویکھو میں ہاں تخت اتے اگے تساں نوں اوس جھکایا ئے
غالب اساں اتے تینوں اوس کیتا ساڈوں اپنے عمل شرمایا ئے
تیری سوہنیا خواب صحیح ہوگئی ساڈے حسد دا نام مٹایا ئے
بخش عیب بے عیب دا واسطائی جنہاں شرم تھیں سیس جھکایا ئے
بھائی روون دردوں ایں مار کے تے صبر ہوش حواس گوایا ئے
چالی سال دیاں وچھڑیاں دھونڈیاں نوں مولا فضل دے نال ملایا ئے
اللہ بخشی عیب قصور سارے جس نے کرم دا مینہ برسایا ئے

مہربان رحیم کریم قادر ستار غفار کہایا ئے
خالق قادر قدیر بصیر دائم قائم حی قیوم سدایئے

یوسف علیہ السّلام دا مہربان ہونا!

تایاں تخت تے بہندا شاہ یوسف تاج دا اُٹھنوں تاج سجدائی
بھائیاں یوسف نوں ویکھیا بے پرواہ دیکھ ویکھ نصیبڑا ار جدائی
درد وسنج الم نہ یاد رہ گئے الفت مہر سند اساز وجدائی
ویراں ویر کیتنے یوسف لائے چھاتی دوری وی سبھ مٹائی

نوری دید رشید دی عید میلاد نلیں مڑ تے سے روز جدائی
گھٹ گھٹ ملدے سینے نال سارے دکھ درد اندر تیر جدائی
اُتے بیتیاں سب گھٹ بیتیاں نوں کچپال اوڑک رت جدائی
جدوں آپ ہووے مہربان دائم لکھاں عیب ہوون لطفوں کجدائی

باپ دے فراق وچ یوسف دیاں گلاں

تسی ہو پیار یو ملو جم فضل کرم کریم یزدان دائے
ہجر سے ہجر دے بٹھلے مجھ کارن چالی سال اٹھیاں پھاندائے
اکھیں واسطے اکھیاں گالیاں سو اکھیں لڑا رز چھاندائے
ملدا حکم کدا اوندا دیر یوسف غالب امر جبار سلطاندائے
سٹیے پیند ہتھ دیے پاندیاں دے آیا دیلڑا اہلن ملان دائے
لاندا اُتے اک محمد دیدا قامت ساڈی پی مڑ بھیری داستان دائے
میں قربان اس پیر کنعاندے تھیں عجب راز نہیں رہ رازدان دائے
دسے بنی زمین سکوت اندر رنگ خیر والا آسمان دائے

دائے حسرتا صد افسوس وائے کی حال اس شیخ کنعاندائے
حال درد دا غیر کی جاندا اے جانے رب یا کھیڑا جاندائے
ہائے توبہ وچ میر فراق بابل کھاہڑا اچھیدیا جان جہاندائے
وڈی بے پرواہ دی مہربانی ہن امر ہویا مہربان دائے
خوشی وصل دی آئی بہار رحمت سہاں گذریا ہجر خزاں دائے
سارا سلسلہ سبق آموز دلکش جانی جان اصلی نکتے جان دائے
پیا ہسدا اج جبرئیل قاصد خط آگیا گلے لگان دائے
اِذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَٰذَا دائم کھول اکھیں اکھیں سامنے صفحہ قراندائے

اللہ تعالیٰ دے حکم نال یوسف دا کہنا

یوسف آکھدا سند وی ہتھیں جم آکھے میرا لیجاؤ ایہہ نور صفا کرتہ
ایس کرتے وچ برکتاں فیض نعالی ایہہ اوہ کرتہ اے عین ضیا کرتہ

میرے باپ پیارے ید کھڑتے نال دے لو دلکشا کرتہ
ابراہیم خلیل نوں وچ اندر کیتا جنتوں رب عطا کرتہ

بعد اوس تھیں رہیا لے کول حضرت اسحٰق اطہر دلربا کرڑتہ
جدوں ڈریا سی گھروں شکار یوسف تھا پدر تعویذ بنا کرڑتہ
سوہنے جامے نورانی دے زیب کارن آپ بخشیا پاک خدا کرڑتہ
میر اتحفہ حضور دی وچ خدمت جلدی لیجاؤ کوئی بھرا کرڑتہ
اگے لیگیا ہیں ساں دکھی اگے دہو لہو بھریا پر خطا کرڑتہ
اگے مجھ یاراں اوہنوں ورد لگے گویا آہا اوہ جور جفا کرڑتہ
ایہ کرڑتہ بشارت دید جانی تے اوہ رنج والم بلا کرڑتہ
اوہ مہیب آواز وچھوڑ یاندا ایہ ملن دی کرے صدا کرڑتہ
اوہ حسرت ایہ راحت اوہ دکھ ایہ سکھ اوہ شب ایہ صبح نما کرڑتہ
اوہ بیماری ایہ عین پیام صحت اوہ فناہ ایہ شان لقا کرڑتہ
اوہ قال ایہ حال اوہ خار ایہ گل اوہ زاغ ایہ بلبل نوا کرڑتہ

فیر نبی یعقوب دے ہتھ آیا پایا فیر یوسف مہ لقا کرڑتہ
تحفہ حقدا کسے نہ نظر آیا صاحب نظر لیگیا سچا کرڑتہ
یوسف منہ بھرا نواندول کر کے دتا تخت تے صاف ٹکا کرڑتہ
لیوو اوے تھیں ٹھہ تیار ہویا میں لیجاؤساں جیہاں تے چا کرڑتہ
ہن رکھساں پیش خوشخبر دیساں ویسی عیب قصور بخشا کرڑتہ
ایہ کرڑتہ بہار وصال والی اوہ خزاں دی ترڑھی دا کرڑتہ
ایہ لطف شفا آرام عشرت اوہ مرال فراق دکھا کرڑتہ
اوہ دلکش تے جان گداز آتش ایہ دلدار دلبر دلنوا کرڑتہ
اوہ کرڑتہ رلاوندا ہسدیاں نوں ایہ روندیاں نوں ہسا کرڑتہ
اوہ زہر ایہ آب حیات شیریں اوہ نار ایہ نور ہدا کرڑتہ
اوہ دوزخ ایہ خلد بریں دائم آشنا والے آشنا کرڑتہ

یوسف علیہ السلام نے کرڑتہ دیناتے فرمانا

کرڑتے فرماوندا شاہ یوسف رخ پدر تے وچ ٹکاوناں جے
صاحب نظر ہو آوسی مصر اندر خیر مہر دا حال سناوناں جے
لیجاؤ زری پوشاک حریر جامے سبھناں پیاریاں تائیں پہناوناں جے
باقی ڈال کے میل ملاپ والا اگ ہجر فراق بجھاوناں جے
ہیں راضی میں راضی براداراں ہو متوں فکر اندوہ گواوناں جے

روشن ہووسن پلک وچ نور چشماں ایہو بھی معجزہ خاص انہاں دناں جے
سار اخویش پروار تے بال بچے خوش سکھ تھیں ساتھ لیاوناں جے
نوری باپ نوں شتر اسوار کر کے نال شان دے مصر نوں آوناں جے
یوسف گو لرزا فکر کنعان دا شرم رکھنا کرم کماوناں جے
دائم رمز بھری سرگذشت میری صاحب ریز بنا کر پاوناں جے

کشف پیر کنعاں

اودھر مصر تھیں ہو یاراں کرڑتہ ایدھر نبی یعقوب فرماوندے
رب جھوٹ نہ کرے تاں سجناں دے راج سکھ نہ ہوئے آوندے

یوسف ڈلڑا سی آوندی دا مٹھی چلے مغز خوشبو دھمارے نے
پیغام گلفام دلدار والے دم دم قلب زنجیر کھڑکارے نے
مجذوب یعقوب نبی نے ل کنعان وچوں جانی مصر مقام ہلارے نے
گیاں تروڑ گاں مرحبا بخت جاگے ساقی وصل دے جام پلارے نے
قالوا تاللہ انک لفی ضلالک القدیم پریشان ہو سیں ہلارے نے
بنا ہم کجھ نظر نہ آوندا ئے یوں دہم حضور الارے نے
کملے لوک کی جاندے رمز باطن میتوں کملیا تنگ ملارے نے

جیکر مجھ نوں کملیاں کہونائیں یا رملن دے ساز وجارے نے
میرا ہجر فراق دے وچ حجرے نور چشم چراغ جگارے نے
ملیا جانوں یوسف الحمدللہ نبی شکر تے شکر بجارے نے
آکھن خویش پروار حضور بابا تینوں وہم قدیم دکھارے نے
بھلا ملن کیکر چھڑے مدتاں دے اپنا نام نشان مٹارے نے
مرسل آکھیا آپ بے خبر ہو تسی میرے کشف نوں وہم مٹارے نے
دائم دور نائیں ہن دیکھ لیسن جانی یار کلیجڑے لارے نے

کنعان وچ یوسف دی خوشخبری تے کڑتہ

شہر مصر وچوں ودیا ہوئے بھائی یوسف کیتیاں کرم فرمایاں نے
زرنگار رنگ پوشاکیاں رنگ بھریاں لک وچ پیٹیاں سوہنے بنائیاں نے
آہندے واسطے پیر کنعان سندی گلیاں پھلاں دے نال سجائیاں نے
شہر مصر دے در دیوار چھت شوقوں بجلیاں نور جگائیاں نے
ایدھر تیز رفتار کنعانیاں نے طبل تیز اللہ خبر دکھائیاں نے
کرتہ پدر دے مکھ تے ڈالیو خوشخبریاں صاف سنائیاں نے
اکھیں چمکیاں پدر منیر روشن نبی کیتیاں شکر ادائیاں نے
ہتھ جوڑ دا ادب سلام کر دا نظراں آپ دی طرف ٹکائیاں نے
کٹھے ہوئے کنعان دے خویش سارے خیراں خبراں چھائیاں نے
آئی رت بسنت بہار والی خزاں تیڑی مجلساں جائیاں نے
کیا میں نہیں سی تساں نوں آکھ دا اوں ٹھنڈیاں رہنیاں آئیاں نے
لگے باپ دے پتراں سارے دھوتاں شرم دیناں نوائیاں نے

شاہی شتریاں خوب سنگار کے تے خدمت پدر دی وچ چلائیاں نے
دید پدر دا یوسف نوں چاوڑا دھاڑ بجھاں ریاں وچ منائیاں نے
کیتا شاد سوالیاں خالیاں نوں زر دا مینہ دیوانگ برسائیاں نے
ہو کے خوشی دے ملے تمام سمت گھر گھری مبارکاں پائیاں نے
پہلے آئیو دے نے ادب سیتی در تے گیتاں سیس نوائیاں نے
خوشبو یار دی یار دے مغز دھانی گھٹاں بدھیاں نور وسائیاں نے
قبلہ مصر دے تخت سرتاج یوسف پیارا بیچ جہان وسائیاں نے
جانی سال دریاں دردیاں قیدیانوں ملیاں فضل دیناں ہٹائیاں نے
آکھن بابا صحیح فرماوندا سی وہم سمجھیا اساں سودائیاں نے
یعقوب علیہ السلام کیتا میں تے پہلے ہی کھول گائیاں نے
تسی کی جانوں میں سب جانتا ہاں خبراں گجھیاں رب جتلائیاں نے
دائم کورن بخشنے بخشنہار باجھوں اساں کیتیاں سخت خطائیاں نے

Marfat.com

باپ اگے بیٹیاں دا عجز تے نیاز

بابا منگ بخشش عیباں ساڈیاں دی تینوں واسطہ رب غفار دائے
یوسف نال اساں جو جو کیتیاں نے بھارا خوف نوں ساں اوکار دائے
مار جنگلیں سٹیا کھوہ ڈونگھے کیتا ترس نہ تیرے دلدار دائے
جو کجھ اساں کیتا کیتا سب اساں کیتا خوف نہ مول سرکار دائے
اسی وانگ سوالیاں نفر گولے بادشاہ اوہ مصر دیار دائے

تحقیق اسی گنہگار سارے کیتا اپنا صاحبا مار دائے
اکھے حسد دے لگ گئے لٹے حسد عقل تے مت وسار دائے
ویکھے درم ناقص دے نال لعل اصلی نکل گو دیوں دور سدھار دائے
ساڈے ازلاں تے یوسف دا صبر تقوا ساتوں ودھ کے ودھ انہوں نار دائے
دائم بیچ وانت بہشت ڈیرا انہوں کوڑ نوں ہاویہ نار دائے

یعقوبؑ دا جواب

یعقوب علیہ السلام کہیا چشمہ فیض جاری شاہنشاہ دائے
جدوں رحمتاں دی ندی موج مارے ہندا دل نہ عیب گناہ دائے
اندر زمین و زمان قدیم حاکم خالق فلک انجم مہر و ماہ دائے
اوہدیاں چاکراں نے تکھاں خضر گوئے اوہنا خضر دی جلی راہ دائے
سٹے دھونیاں نوں رکھے گندیاں نوں نیاز نبھ میرے مجرہ چڑھائے
جنہوں آپ رکھے اوہنوں کون مارے ماسہ ورنہ فیج سیاہ دائے

بیشک منگساں بخششاں تساں کارن کم بخشنا رب الاہ دائے
اوہ غفور الرحیم کریم قادر وارث آپ بقا فنا دائے
عالیجاہ واحد بے پرواہ ہوکے سنن والا عمداں دی آہ دائے
پالنہار سنگاں نے تے آپنے وار کھہار سفید و سیاہ دائے
شاہی تخت بہاوندا بردیاں نوں پیرین دشلاں تا بہا دائے
سفر حضر اندر فضل وصل اندر دائم آسرا حق درگاہ دائے

مصر ول یعقوب علیہ السلام دا روانہ ہونا

ساقی پور گلاب دا جام دیویں جدوں چلیاں لکھ رخمار پانی
مطلع صاف تے صبح دا وقت نوری گیاں گردشاں تاندھیاں نی
پایا تخت اتے تاج پوش شمس نظراں مہر دیاں سوہنے پایاں نی
قلبی ذاکرے حسن دے عشقدے سیساں جگر دیاں لہو چھناں نی

خوشی وصل دی بادِ نسیم آئے سحر سوں دیاں مہندباریاں نی
غازہ لباں نے کرے آمیز زہرہ زلفاں مشتری گند سنواریاں نی
نور چکیا حجاب ہو گئے ہویاں دور ظلمات غباریاں نی
لگی کس نے ناد تکبیر نعرہ میڈاں ٹریشے چکیاں عماریاں نی

Marfat.com

گرمی سڑی نوں جھل وفادارے کر کے دسیاں جا وفاداریاں نی
کدے خواب وچ مست بیہوش ہویوں کدے چھ جھنگاں لوکاں ماریاں نی
نال روندیاں نیوں گھت سیّاپے آہیں کردیاں باہیں لاریاں نی
کدے ہو برہوں دی بڑے نال وکیوں مصر لٹیاں لکھ بجاریاں نی
نال قیدی دے ٹر گیوں قید خانے سخت جھلیاں سرین خواریاں نی
اودھر پیٹے زلیخا دے ڈھونڈے لایاں جان نوں ہجر بیماریاں نی
چالی سال وچ سوز سیاپیاں دے صاحب جاند ا جیویں گذاریاں نی
لگے مصر نوں رنگ کنعان وس حاصل تینوں بھی رنگ گلفاریاں نی
سنجی مرسلاں انجھگار اٹھ ڈھوں کر دے نار دیو چ باغ بہاریاں نی
سوہنی آئی اگھڑی ملاپ والی آیاں نال نصیب دے واریاں نی
یعقوب علیہ السلام دیاں اج مصر دے ولیس تیاریاں نی
ہودے زین رنگین طلا کندن پیاں سجدیاں لال عماریاں نی

تینوں یار آکھاں غمگسار آکھاں تیرے جاہڑیاں رانداں یاریاں نی
نال یوسف دے ڈگیوں کھوہ ڈونگھے تاں رکھیاں صبر قراریاں نی
سڑدی رہیوں یعقوب دے سینے وچ چیر کے گور دیاں ہنجواں ڈھاریاں نی
قابو ستیوں کوٹھڑی وچ آ کے اپر بازیاں صدق نہاریاں نی
تاب حسن دے لو وچ تحلیل ہو کے کٹ سٹیاں گئی مٹیاریاں نی
ہن تاج معراج دا نکل قیدوں پایاں مصر دے تخت سرداریاں نی
آیا یوسف یعقوب دا ملن ویلا تیں مبارکاں لے شماریاں نی
منگ پھلاندے اس وال لنے نی کٹھڑیاں عیش سرور گلزاریاں نی
بیٹھ چھپری دے امن امان رہندے لگی صفاں قطاریاں تاریاں نی
کردے عاسیس دربار اندر موج مہر وچ صورتاں پیاریاں نی
گھوڑے فیل اصیل ولیس والے شاہی شتریاں روپ سنگاریاں نی
وقت فجر شکرانہ ادا کر کے ہویاں گرم رفتار اسواریاں نی

اسرائیلے الوداع مصر دے کیتیاں سب ستار ستاریاں نی!
لگے پیر کنعان پرواز پچھے دائم صفاں نوری شاہاں پیاریاں نی

شہر مصر دی نمائش

کیتا بادشاہ امر نمائش دا حاکم میر وزیر تیار ہوئے
گلیاں رشک بہار گلزار گلشن عنبر مشک گلاب چھنکار ہوئے
لشکر فوج بیان بیار محکم اندر حاضری سپہ سالار ہوئے
بن ٹھن پوشاک رئیس مصری استقبال کارن جاں نثار ہوئے
ساڈے شاہ دے بادشاہ آونا ایں طفل پیر اندر انتظار ہوئے

آمد پیر کنعان دی وچ یکدم جنت سب در دیوار ہوئے
پریزاد غلام گلفام شکلاں اندر خدمتاں میں قطار ہوئے
بیگی دھوم تے دھوم رسالیاندی لاکے خوب ہتھیار اسوار ہوئے
کسے قسم دی رہی نہ کمی کائی جلسے خوشی دے شاہی دربار ہوئے
چالی سال پچھوں دائم گھڑی آئی تے سکیاں فضل غفار ہوئے

Marfat.com

یعقوب علیہ السلام دریائے نیل اُتے

ہراں ماردا جھلد آوندا ئے جھبڑ قدرتاندا اسرائیل اتے
معاں اسمانی خدمت وچہ حاضر لکھ لکھ رحمتاں در خلیل اتے
ملک دسیا مصر ظہورا گوں جویں بلے قندیل قندیل اتے
یادم سلامیاں ہون لگیاں جھل برسدے رخ جمیل اتے
سایا تاندا ام حیا صبر دل گیا پہنچ چشمے سلسبیل اُتے
ی پہنچیا مصر وچ نال شاناں زمن و فلک شیدائی عقیل اتے
رک تہیں پوشاک تیار ہو یار کھ آسرا نعم الوکیل اتے

چھیر منزلاں طول مقبول عالی خبری آن بھنے ندی نیل اتے
لتھا تاقیوں حمد چیتار مرسل متھا رکھ کے بال جبریل اُتے
وضو نفل نماز بنا رکارن صاحب اٹھیا پلک سبیل اتے
جدراں دھمیاں مصر نواح روشن چند چمکیا چندیل اتے
کئی لشکر کئی فوجاں کئی صفاں دیوں سرکرمدے یا امیں اتے
سو نرامت بھیں ادھر بیناب یوسف جھلیاں دیاں نعل تشکیل اتے
دائم تہاندے شیرہ بھیں یار بڑے نعرہ ا جھنداریہ جبیل اتے

پیغمبر علیہ السلام دے استقبال لئی مصر دے لشکر

جھنڈے یاراں ہزار علم شاہی استقبال سیس گذار دینے
بابا پیر کنعان سبحان اللہ بہہ حمد کریم چتار دینے
ی سندیاں بیقرار رناں مارے نین عاشق انتظار دینے
بے یوسف نے پہنیا تاج شاہی کیتے کرم ستار غفار دینے

فوجاں لشکراں تا محمد مصری ادیوں جبا جھک پکار دینے
یعقوب پچھن کسدا ایہ لشکر آکھن نفر یوسف نبی دے تار دینے
جھڑیاں لگیاں بر بہاریاں طلبگار دیدار دلدار دینے
تیرا فضل مولا تیرا فضل مولا دائم فضل ہی فضل پکار دینے

مصری عورتاں نال زلیخا دی آمد

زلیخا شوق استقبال کارن نناں مصر دیاں نال لیاندیاں نی
سونہنے روپ انوپ نگار جیویں گو بگو خوشبو دھماندیاں نی
رٹر مڑ پئی زلیخا زبان ہوندی نالے باندیاں ادب بجاندیاں نی
تیرے یوسف فرزند دا حرم اے ایہ جھیاں شوکتاں اکھیاندیاں نی

دو فرسنگ پیدل پُرخہ پوش ہوکے اند خدمتاں سیس نواندیاں نی
چمن قدم پیغمبر دے نال چشماں بھلے بخت نیار تاں لاندیاں نی
کہیا نبی یعقوب ایہ کون بی بی نناں حال احوال ستاندیاں نی
حضرت پھیریا سر تے ہتھ پیار دوں لوری ایاں دے پیار کر اندر ٹانی

Marfat.com

تینوں بخشی رب رحیم جنت نیک بیبیاں جنتیں جاندیاں نی

دائم خیر دعا دے گھن موتی طرف مصر دی پرت سدھاندیاں نی

رئیس لڑکیاں نال یوسف دے لڑکیاں دی آمد

استقبال نوں میر امیر مصری ہو کے پیر پیادڑے آوندے نی

خیر یوسف دی پچھدا باپ ہر تھیں دوویں نین ہنجھیں برساوندے نی

اسی یوسف دے نفر غلام سارے جیہڑے آوندے بول سناوندے نی

آئے یوسف دے وقت فرزند سوہنے شمس قمر دی تاب گواوندے نی

نقشے زرد دے نبی نوں نظر آئے صلب شان جوان سہاوندے نی

ایہ فرزند فرزند تساڈڑے دے حضرت سندیاں گلے لگاوندے نی

نوری بیر داکرن دیدار دبوں قدم چمیدے سیس جھکاوندے نی

اسی جیہاں خاطر آئے نکل وطنوں کس گلوں ڈھلاں لاوندے نی

بے پرواہ تائیں ہوئے ناز والے تاج پلیکے راج کماوندے نی

حضرت نبیا حضرت ابراہیم ونیوں دادے پاک نوں سیس نواوندے نی

پچھیا پیر کنعان ایہ کون بیلے دسن والڑے عرض لاوندے نی

خوش تصویر تے بدمنیر دائم گویا چج زیارتاں باوندے نی

حضرت یوسف علیہ السلام دی آمد

جبرائیل مبارکاں دے آکے ہویا امر ستار غفار یوسف

چالی سال پچھوں ہیں بلہار صدقے آئی باغ دیچ بہار یوسف

نامے وسدا کرو دیدا یوسف دے اوستوں دیہو دیدار یوسف

زیبا زینتاں بے حساب کرکے ہویا ہین پوشاک تیار یوسف

حوراں جنتی ویکھ قربان ہویاں وشن ناز تھیں کرے خسار یوسف

ملک فلک دے کلکد سو رشتے نوں مہ جبین حسین سردار یوسف

پیچدار معنبر سیاہ زلفاں سینے پیچ پائے پیچدار یوسف

اودھر تڑپدا پیر کنعان والا ایدھر ترسدا ئے طلبگار یوسف

ملو باپ نوں وقت ملاپ دے چاؤ غمناند اتاب بخار یوسف

نیڑے آگیا پیر کنعان والہ دوست رب دے اشتر سوار یوسف

سن کے امر رحیم کریم سندا کردا شکر ہزار ہزار یوسف

گل وچہ ہسی تے تاج سنہری سر تے مصروں چڑھیا شمس تابدار یوسف

نور العین دے چمکدے نین نوری کیتی دھار دی تیز تلوار یوسف

سوہنے گھوڑے تے ہوا سوار چلیا دلدار کاران دلدار یوسف

اگے پچھے کئی قافلے لشکر اندے ٹریا شان سیتی شاندار یوسف

ابن ابی ابوانی ابنی جھب آ تیری انتظار یوسف

ہن کیوں لکنا ایں دیا ملن دائی بیٹوں فرقتاں نوں چ نہ مار یوسف

حسن عشق دا لا جوڑ میل دائم جوڑ میل تے موڑ مہار یوسف

Marfat.com

باپ بیٹے دی ملاقات ہونی

یوسف باپ نوں تکدیاں تھیا پیدل نظر پیندیاں بھلے جہان دونویں
لانبو بلے محبتاں سیجیاں دے جا وی جان جند جان جلان دونویں
وچھ فرقتوں وصل مقام مشکل اکھیں بر دی ندی چلان دونویں
وقت ملندے ملندی سار اڈی صبر ہوش حواس بھلان دونویں
اوادنی اشان معراج حاصل الف میم دا میل ملان دونویں
تائیں پتہ کرامتاں کتاباں نوں جیہڑی چاند رمز نہان دونویں
لکھ لکھ مبارکاں وصل والے بیٹھے عرش بریں مکان دونویں
شہر مصر اندر ہوئے آن داخل پدر پسر محبوب جہان دونویں

اودھر ڈٹھا یعقوب فرزند تائیں کنب گئے دھرتی آسمان دونویں
السلام علیکم مذہب الاحزان کہہ کے پریشان ہوئے پریشان دونویں
اللہ اکبر زبان تھیں بول کے تے گلے گھٹ گلونگری پان دونویں
راوی آکھدے جمعے دار ورز آہا جدوں ملے جانی جان دونویں
آئی ہوش تے ولاندے کھول فتراک دوجے نوں کھول سنان دونویں
تاراں گجھیاں حسن تے عشق دیاں ساز باطنی یار وجان دونویں
دل دلاندے رچ لیبو نے اکھیں اکھیاں وچ ٹکان دونویں
شان شوکتاں نال جمال والے بیٹھے شاہی محل سلطان دونویں

پر دا پوش دو صورتاں نور بھریاں نور و نور وچ نور مکان دونویں
حسن عشق تے عاشق معشوق دائم حضرت یوسف تے پیر کنعان دونویں

یوسف علیہ السلام دا تخت تے بیٹھنا تے بھائیاں نے سجدہ کرنا

ماں باپ نوں لے بینال یوسف مونہوں نال پیار بناوندائے
شان شوکتاں نال جمال والا ماں باپ نوں تخت بٹھلوندائے
تہیں رب نوں طاقتاں ساریاں نے کدھ قبر تھیں فیر ملاوندائے
تیرا اسو ہینا خاص بلند پایہ مولا فضل امینہ برساوندائے
ایہہ تعبیر اس پہلڑی خواب دی اے چھوٹی عمر جو رب دکھاوندائے
تحقیق صاحب لنہا میرا کر کے سچ صحیح چمکاوندائے
اتے تساں نوں شام دی بار وچوں اڈ مصر دے وچ لیاوندائے

رہو مصر وچ امن امان سیتی جیکر رب میرے تائیں بھاوندائے
ماں دی بھین بمنزلہ ماں سمجھے ایویں نظر حقیقتوں آوندائے
جھڑے یوسف اگے مائی باپ بھائی ہر اک سیس سجود ڈنگاوندائے
یوسف کہیا اے مہر کرار بابل حکمت والڑا رنگ لگاوندائے
منظر ڈٹھا سی آپ دی گود اندر جہڑا وطن تھیں دور کراوندائے
بیشک مجھ تے لکھ احسان کیتے کدھ قید تھیں دور کراوندائے
گلاں کھول کے پچھلیاں کی وسال برداو تیاجریئے نکاوندا

Marfat.com

میرے وچ تے میریاں بھائیاں وچ جھگڑا شور شیطان مچاوندا اے
لطف کرن والا بیشک رب میرا جیہڑا بخشدا جنہوں چاہوندا اے

تحقیق علیم حکیم قادر ہوندا سو جو اوس نوں بھاوندا اے
دائم قائم قیوم قدیر غالب واحد لاشریک کہاوندا اے

اللہ تعالیٰ اگے یوسف علیہ السلام دی دُعا

تیرا شکر ہزار ہزار واری اے زمین والے آسمان والے
مینوں بخشی اے شاہی تحقیق توہیں راج تاج معراج مہان والے

میرے پروردگار سرکار عالی اتے پردیاں کرم کمان والے
علم خواباں دے باطنی دسیوں تاویل حدیث سکھان والے

پیدا زمیاں اسماناں دے کرن والے شمس قمر چراغ جہان والے
توہیں دنیا دے وچ ہیں یار سجن اتے آخرت وچ پچھان والے

محکم رکھو جو اپنی نوکری دے واہ واہ تیریاں شان بنان والے
اتے دوستاں ساتھ ملا مینوں جیہڑے صالح مرد کہان والے

ہیں قربان جاواں تیریاں حکمتاں تھیں رحمت غضب دے وچ لکان والے
گوہر پتھراں وچ چمکان والے غنچے خاراں دے وچ ہسان والے

دن رات دے وچ چھپان والے زندے مردیاں وچوں پچھان والے
مینوں کھوہ اندھیریوں کڈھ کے تے شہر مصر دے تخت بہان والے

چہاں سالاں دے بچھڑیاں والے گوئے مصر دے شاہ کنعان والے
دسترخوان وسیع کھلار کے تے طالب رزق دے جگت تمام والے

غوث قطب تے ولی ابدال مرسل تیرے ہوئے تے صد لسان والے
تیرے رحمت میخانے سدا رحمت ساقی ازل دے جام پلان والے

اپنے عاشقاں مست قلندراں نوں کچھ اپنے وچ پچھان والے
جھول جھول ستار ستار گادن ہو حق ستار وجان والے

تار تار وچ کرن دیدار تیرا ایتھوں نال دھیان دھیان والے
عیداں بخشے عیداں دائم سدا جیوندے عشق ایمان والے

شہر مصر وچ یوسف علیہ السلام کے تے یعقوب علیہ السلام کا دورِ راحت

لگے مصر نوں رنگ جناب لون جھنجے سوہنیاں وقتاں لائیاں نے
چالی سال وچھوڑ دیاں بیاباں سینے گھٹ گھٹ گولڑیاں پائیاں نے

دکھ درد اندیشڑے دور ہوئے تاں سکھ سہاگ سہائیاں نے
ہوئی بلبل ہزار ہزار صدقے پھلاں کیتیاں نین ملائیاں نے

سجن ملے پریاں سجناں نوں ٹھنڈاں کالجے دون سوائیاں نے
ہس رس کے یار پیاریاں نے کجھ سنیاں تے کجھ سنائیاں نے

جھاگ منزلاں دور دراز لمیاں واہ واہ صابراں توڑ نبھائیاں نے
رنج جھل کے وصل دے گنج پائے چا اماناں توڑ اپڑائیاں نے

بیڑا عشق پیار محبتاں دا بنے آندا صدق صفائیاں نے
ہجر جال کے گال کے جیو جان لجاں پال کے خوب وکھائیاں نے

Marfat.com

عید تے رات برات وِشن بلیاں مصر لوچ وِدھایاں نے
ان لوگ ہزاراں کرن شوقوں نذراں نور حضور لنگھایاں نے
ان کیتا خلیل دا دین سچا سماں کفر تے شرک مٹایاں نے
ق رب دا مسند الست جوگی بیاں گرد نواح دوہایاں نے
شام دا مصر مقام آیا گھٹاں صبح تے شام چڑھایاں نے
صدق یقین تھیں کرن زیارت ہوندیاں دُور بلایاں نے
تینوں وڈے جاگنے دے جاگن والیاں کئی جگایاں نے

نوری صورتاں پریم سنگاریاں نوں سجھناں کیتیاں سیس نوائیاں نے
مرد شیخ کنعان دے پیر کامل متیں نیک فرمائیاں نے
مکتب مصر دے بیٹھ استاد شاہی خوب پٹیاں پریم پڑھائیاں نے
گوہڑے نین توحید دے نشے اندر زلفاں سوہنیاں گلے لٹکائیاں نے
یوسف جیہے سوہنے قدماں وچ کولے مِرلا بخشاں آپ وڈیائیاں نے
گلی گلی کوچے کوچے ہو گئے ہاتف لوکو کرم دیاں گھڑیاں آئیاں نے
اج نقد پلے دائم گرد سو جا جھلکے ہوئیاں قبر نوں وِدھائیاں نے

یعقوب علیہ السلام اگے یوسف علیہ السلام دی عرض

مصر مقام مقیم محکم بابا پرت کنعان نوں جائیں ناہیں
ق رب دے اگے گوشہ نشین قبلہ کسے قسم دا فکر لگائیں ناہیں
بنداں سکدیاں میل ہویا نوراں جان نوں چھوڑ الائیں ناہیں
یار حبیب طبیب کامل میری جان غریب ترسائیں ناہیں

تینوں محل الگ بنا دیواں اوس محل وچوں قدم چائیں ناہیں
توں صاحب نے میں غلام بردا دروں مجھ نوں دور ہٹائیں ناہیں
ماں کوٹھیاں بنگلے سیج سکھ دسی حجرے ہجر دا اگ بھائیں ناہیں
تیرا نور جمال کمال دائم اج وچ بہشت ہوائیں ناہیں

فرمان یعقوب علیہ السلام

یعقوب علیہ السلام کہیا لخت جگر اے چنیاں دے نور یوسف
سارے خویش پروار کنعان والے مصر آندے موج سرور یوسف
لوے شاہی تے گوییاں دا اگے بہئے کریئے موان مان غرور یوسف
تیری ایہو دعا خدا اگے تینوں کرے نہ اکھیوں دور یوسف

درخشاں وصال دی صبح صادق لنگھ گئی ہجر دی شب دیجور یوسف
بچہ لنت سوئی کم ہون والا امر کرے جیوں رب غفور یوسف
اکھیں ڈٹھائی حسن انداز کرکے کیڈے فرشتیاں پایا شعور یوسف
جے توں دور ہوویں کوئی ریجھ ناہیں محل کوٹھیاں مثل تنور یوسف

تیری دید سعید گلزار جنت مینوں لکھاں دی تکی منظور یوسف
شالا رہے دائم قائم شان شوکت تیرا شرف اقبال ظہور یوسف

مصر اندر اسرائیلیاں دی رہائش

قبطی وچ غلامیاں ہیر اٹھے مسبطی مصر اندر ڈیرے لا بیٹھے
مولا تخت تے حکم عطا کیتا غم فکر تمام بھلا بیٹھے
عالی شان حاصل اسرائیلیاں نوں اندر سنگلیاں سیج وچھا بیٹھے
کئی مدتاں یار ولدار دونویں رچ رچ کلاوڑے پا بیٹھے
زیب بھین نوں سکھ تے چین ڈونے ویر مکھ منیر وکھا بیٹھے
گلاں گذریاں لال لبھیں گذرگیاں غمی جلی ہو صاف صفا بیٹھے
ادب نال مصری بزم نور اندر شل خادماں طالباں آ بیٹھے
شغل حق نمانہ تے سیر بالہ صاحب نال پریت لگا بیٹھے
کامل مرد معین رنگین رہبر سکہ دین آہن چلا بیٹھے

کیتے کرم ہزار سرتاج یوسف تنگ تنگ دی موج منا بیٹھے
چیتے رہی نہ جزہ کنعانوائی جیوں مصرے وچ رنگا بیٹھے!
روشن پلنگ تے پیر کنعانوالا سیس میر رئیس جھکا بیٹھے
شمع وصل ملاپ دی والاں اندر یوسف نبی یعقوب جگا بیٹھے
بنیامین مرڑ گلے گھٹ ملدا اتے اخوان دیوان سجا بیٹھے
نیویں ہو سارے بخشنہار کولوں بھائی عیب قصور بخشا بیٹھے
ہس رس ورھیاں میچاں نیونے ساعت پلک ہو جدا بیٹھے
لکھ وعظ نصیحتاں پند نامے اندر مجلساں سخن فرما بیٹھے
نامی کیمیاگر کنعانوالے دائم مصر وچ دھوم مچا بیٹھے

"شاعر دی گل"

دنیادار فنادے قید خانے گو ہرے پیار نہ بیلیو بالیئے
آخر المکاں پلک نہ رہیا اتھے بھاویں خضر دی عمر ہنڈا لیئے
بھاویں نفر گدا کہا لیئے بھاویں مالک داشاہ سدا لیئے
نقد زندگی وچ بازار دنیا تائیں دہڑے سودڑا لا لیئے
ویکھے لال ہا جیئے نہیں پھر ملے ہوندیاں ہوش بچا لیئے
آتش عشق دی بیٹھے صدق سیتی گلشن باغ خلیل بنا لیئے
وارث شاہ دا شعر اک یاد آیا موتی لڑی دی وچ رلا لیئے
مجنوں وانگ قلندراں سنگ لگ کے بار وچ بچ کے بار منا لیئے

دنت ہار بازی تھلے آ دنا این بھاویں داورے تے تخت اڈا لیئے
کُلُّ شَیءٍ یَرْجِعُ اِلٰی اَصْلِہٖ وچ خالدے خاک ملا لیئے
بگل کوچدا وجدا پیا دم دم اکھیں کھڑیئے قدم اٹھا لیئے
جیوندی جان فنا تباہ ہو کے بادشاہ تھیں دان بنا لیئے
کامل پیر چراغ دی لگ قدمیں جنس ستھری عین پرکھا لیئے
درجہ شان حاصل اسماعیل والا گردن چھری دے ہیٹھ ٹکا لیئے
آکھے سیج محبوب نوں تدوں پلیئے جدوں اپنا آپ گوا لیئے
قیس ہندوں ہتھ کچکول پھڑیئے جوگی ہو کے بن وچ جا لیئے

گھڑ اگلے تاں گلے پروانگ سوہنی مہینوال نوں گلے لگا لئے
ایس باغ وچ نہ ہوگ پھیرا ہار عملدے گلیں سجا لئیے

چھڈ ذات صفات نوں اگ تلھے مٹھا رگ پریم جگا لئیے
دائم لا الٰہ الا اللہ کلمہ نبی دا ور د بنا لئیے

خدا دے حکم نال یعقوب علیہ السلام نے کنعان ول روانہ ہونا

جبرائیل آکھیا یعقوب تائیں غالب امر قدیر کبیر دائے
چلو چلو پر ایناں ہنیاں نوں ہن رہیا نہ سماں تاخیر دائے
بند بخانیوں یار بلا وندا ئے بھلا جاگیا بخت اسیر دائے
سو بیٹے یوسف نوں سدیا کول جلدی خط دسیا امر تقدیر دائے
ہو گئی میری دعا قبول بچہ سیر کیتا رج حسن تقسیر دائے
وسّے مصر تیرا مصر والیا دا ایس مصر تکیں کو ہج فقیر دائے
یوسف رو پیا جان دا نام سنکے لگا زخم جدائی دے تیر دائے
بھلے ہوش ٹریندیاں مصر یاندے سبھناں درد کنعانیے پیر دائے
طفل ویر اسیر زنجیر الفت رچیا رنگ سر پیتا تیر دائے
تا نہ اتے راہگیر کنعان دے راہی لمیاں منزلاں چیر دائے

ہو دو چلد رواں کنعان نے آیا صاحبا وقت اخیر دائے
نبی سندیاں پڑھے دو نفل شکر دے آیا صد محبوب بصیر دائے
دو سو سال وچ پنجرے قید کٹی کنڈا چلیا کھل زنجیر دائے
بے او پیار یا فی امان اللہ چلو ا ویکھیا خوش تصویر دائے
تے ہن لگیا جاوندا اکھیاں تھیں یکھ سوہنا بدر منیر دائے
بسد سے نور ٹے آئے سر کار دلوں جار الگھ نہ عقل تدبیر دائے
ہنجواں وگدیاں پدر نوں وداع کیتا چشماں دست چمیا دستگیر دائے
دائے حسرتا الوداع شمع نوری پھیر پیا فرقت شب تیر دائے
چاک چاک ہو مصر دی خاک کوکے لکیا جاوندا اشتیہ اکسیر دائے
بے مثال ہیتیاں منظر سدراں نغمہ سفر دا آلم بنظیر دائے

یعقوب علیہ السلام کنعان تشریف وچ

چلو چلی مسافر اسواریاں ناں چل چل سنبھال مہار نوں چل
اڈ بلبلے باغ مجاز وچوں چل چل حقیقت گلزار نوں چل
راہ سیا نانیا عدم کنعان دیا چھوڑ مصر قدیم دیار نوں چل
ہو چاں ماہیاں نو بعید پردیس اندر ہن ویکھ اصلی گھر بار نوں چل
جتھوں جا کے وقت نہ آوے آئی چل پیدل ٹھاں اوس بازار نوں چل

پینڈا اک پنڈا ونڈی نج گرداں تا نہ عدم دی تیز رفتار نوں چل
تکن پنجریوں پہنچ بلند شاخے پڑھدی منہوں تو استغفار نوں چل
لگی لو تیدی ہن فقیر ہو کے چھڈ ماں غرور ہنکار نوں چل
لگے وچ جدائی پیا سد دائی تڑپے پیر کر کے کوے یار نوں چل
چھڈ کر ٹیاں مجلساں پھیر اکھیں سدا دسیلے عالی دربار نوں چل

Marfat.com

بھوں بلبلے جھکیوں گلاں اُتے کرکے چُپ ہن چپ ہی یار نوں چل
اسمٰعیل اسحٰق خلیل جتھے ویکھن انہاں دی موج بہار نوں چل
وچ بنگلیاں کوٹھیاں بھرن والے چل کرن ہن سیر مزار وچ چل
دائم پیر کنعان کنعان آیا پورا کرن میثاق اقرار نوں چل

وفات پائی یعقوب علیہ السلام

وقت فجر دے جمعے دے وار نوری جانی یار دی رنے جہات پائی
جاری قلب نے لباں توں وچہ کلمہ ویکھ عارفاں مزد دی بات پائی
سورج جھکیا ملک بقا اندر ایہ شام اندر شام رات پائی
نبی ولی عاشق زندہ نہیں مردے موتو قبل ہو سدا حیات پائی
رو رو کرن طالب غسل کفن اوڑک صبر دی سوہنیاں فضل دی ذات پائی
انبیاء جنازے تے آئے شوقوں لذت عاشقاں میں جماعت پائی
پسماندگان کو کیا ہائے قبلہ سانوں ہجر بلا آفات پائی
بی بی سارا دی گور سنگ گور ہوئی ایویں خبر اندر کتابات پائی
شیریں شیر ریا لڑ اڈے ساقی تشنہ لذت آبحیات پائی
بلبل بنجریوں اُڈ آزاد ہوئی بندی خانیوں روح نجات پائی
خار زار تھیں چلک بستر سیج خلد وچ نیک برات پائی
خاصاں آکھیا وصل وصول ہویا کہن عام ممات وفات پائی
تابوت تے انس ملکوت شیدا مولا نور دی بوند برسات پائی
قطرہ وچ دریا سما گیا اندر ذات خزانے دے ذات پائی
لدگیا کنعان دا پیر نوری رندی وندیاں نے کائنات پائی
انا للہ مونہوں پکار دائم قلمدان وچہ قلم دوات پائی

یوسفؑ نے یعقوبؑ دی وفات دی خبر پائی تے رونا

لدگیا اسوار کنعان نوں لا خالی پشت ناقہ پریشان ہوئی
حضرت یوسف دیاں قصیاں نوں وچ آن ڈھٹھی مار ناتہ ہیں گرد وان ہوئی
تنی نال دا ساتھ لٹا آہیاں نکل وطن تھیں لامکان ہوئی
نور پیر ویلے ونجے داسی سیج پیر دی باغ جنان ہوئی
کملی ہو گئے نیٹھیاں مصر والے ہجروں لگ دنہ وچہ کنعان ہوئی
ناقہ درد فراق دا مار نعرہ تڑپ تڑپ کے جان قربان ہوئی
تختوں اُتر کے تاج اتار کوکے اج سکھ دی بند دکان ہوئی
دس خبر وفات دردلی رندی مصر دیوں روان ہوئی
عیری بولدی کھول حال سارا خلقت مصر دی ویکھ حیران ہوئی
یوسف گیا ہی لد یعقوب بابل اندر دار بقا گذران ہوئی
ہوئے سیج حویلیاں گلی کوچے ڈاڈھی تنگ ہیں سنگ بن آن ہوئی
یوسف سندیاں ہو بیتاب نالاں کھیتی عشق دی سک ویران ہوئی
خدمتگار اسوار نر لڑیدی اکھیں میٹیاں بند زبان ہوئی
بابل سوہنیاں ہیں بلبار ریا ہال مرض غم اندی لا دربان ہوئی

Marfat.com

آخر وقت نہ ویکھیا مکھ نوری کوئی ظاہر ارمز نہاں ہوئی
رشک ابر بہار دو نین چھم چھم دھروں روون والی گھڑی دان ہوئی
پاداں بھٹھ شاہی ماہی یار باجھوں اتنگ جہانی مریاں جاں ہوئی
عقل ہوش حواس مقتول دائم تیغ تعزیت گرم میدان ہوئی

وفات بی بی زلیخا و وفات حضرت یوسف علیہ السلام

ہائے افسوس نہ جیوڑ گا بھیناں دلا ایس دنیا بے وفا اندر
تساں ایسا اجائے نہ لگ دھکا سٹے کیاں ند آئیں ہلا اندر
گوشہ مل کے ایسے چھل تارطیں غوطہ مار نکتہ موتی پا اندر
اتے منکراں لئی ایہہ سمجھ جنت بیٹھے ٹنگ مجھول اڑا اندر
شاہی تخت تے تاج عذاب دسن پیا عیش تسنوں تھیں جا اندر
سائیاں کدھا ہی سنجر لوں واستائی ڈ پنچھی آزاد ہوا اندر
یا حبیب طبیب حکیم حاکم رکھ لینے دار الشفا اندر
آئیا امر جناب تھیں سوہنیا او در جنتاں دے کھلے آ اندر
لگا پینہ زلیخا نوں رون لگی رہیا اکھ نہ چین تے چا اندر
ماری آہ تے جان فدا کیتی ہو گئی ختم پہلے لیسے گھا اندر
یوسفؑ سدا امیر وزیر خادم ہویا گفت کلام نوا اندر
میرا پلیو وقت اخیر دائے نائیں بیٹھنا فیر سیہا اندر
دنیا مستاں نوں تاج پہنا شاہی ہو کے بدی خاص مستا اندر
ملک الموت وی عاشقاں لوڑ کہی رامنی ہیں جے آپ رضا اندر
ویر دشمنی ایسے پیار اندر لکھاں نے اسدی ادا اندر
حسرت یا جھ نہ رہو سیوس لگھ پلے پایا قدم جیں زا ابلا اندر
دنیا موستاں واسطے قید خانہ محو دسدے آہ و بکا اندر
اک بلک نہ یوسف نوں چین آوے وندا ہے رو دلربا اندر
سجدے پیکے کرے اجھو عرضاں بارگاہ درگاہ خدا اندر
جھٹے نال ڈے دار سدھار گئے نے سداؤس باغ دلفزا اندر
ہو گئی ترت منظور حضور سا ندر ایسی بھری تاثیر دعا اندر
جگ بستر امصر فنا وچوں آ جا دوستا ملک بقا اندر
جانی عدم دیار سدھار جلیوں جیوں سکے ہجر جفا اندر
ہوئی تر یا مغرب غروب حرقی بجد سوز شاہ مرتقا اندر
کر کر وعظ نصیحتاں نیک متیں لوے زر دے نے جگا اندر
میری خاک صندوق دوچ پا کے وچ رکھنا نیل دریا اندر
اکھیں میٹیاں رنہو نا پکا کلمہ پوہتا لعل نوری لزری جا اندر
دائم روح طائر قفس عنصری تھیں نکل اڈیا باد صبا اندر

اہل مصر دا رونا تے دریائے نیل وچ مدفن

کیتا مصریاں بانہی وسیں گالا باہیں سر ساتے رکھ کر لاوندے نی
پیر بادشاہ جیہیر مر گیا طفل ویر سبب نیر دگاوندے نی

Marfat.com

منشا گو کد اجیہیں منشا تیری افراہیم دے تیں ترساوندے نی
پیا سوگ تے روگ وچھوڑ گھر گھر آئیں نال فراق چلاوندے نی
آپ گونٹرے وں ملک رل غسل دیندے اوبوں جنتی کفن پہناوندے نی
لمی نیلیندے جسد اشاہ سنا مکھ ویکھدے صفت سناوندے نی
صاحب علم دا جویں ارشاد آہا اپر نیل دریا لیاوندے نی
اوسے طرح دربار روان ہویا کوئی پتہ نشان نہ پاوندے نی
کہر زور رضا قضا اگے صبر شکر دا انگ بناوندے نی

گیا ماہ کنعان اتر مصروں عندی رات وچ ٹھوکراں کھاوندے نی
پڑھ پڑھ زیارتاں کرن زائر قدم چمدے سیس نواوندے نی
میلوں صفاں امام شہید عاشق نبی دی لی جنازیتے آوندے نی
نور دیریتیم نوں ملک عرشی ادبوں وچ صندوق ٹکاوندے نی
اجیہ چیت ہو گیا وٹنا یا نی قبر قدرتی وچ دفناوندے نی
اسرائیل دا لال وچ نیل مخفی مصری ونوندے پرت سدھاوندے نی
خاکی پتلے خاک وچ بنے دائم انت خاک دے وچ سماوندے نی

موسیٰ علیہ السلام نے صندوق یوسفؑ نوں کنعان وچ لیا کے دفن کرنا

راوی کہن جاں چار سو سال گذرے اندر نیل دے لعل گلفام تائیں
لگا نال فرعون دے آ جھگڑا کیتا غرق اس بد انجام تائیں
حضرت موسےٰ وچ مصر دے رنگ لائے ورتے حقدے فیض انعام تائیں
تدوں نبی کلیم نوں مصر اندر مولا بھیجیا صاف پیغام تائیں
سارہ بی بی یعقوب دی پوتری نے دسی خبر ساری نیکنام تائیں
کھلا انگ پوراں دیوانگ پانی باہر کڈھیا در اکرم تائیں
کیتا دفن یعقوب دے نال روضے پایا بیبیاں سکھ آرام تائیں

مصر شہر اندر کیتا رب روشن حضرت موسیٰ علیہ السلام تائیں
موبا ڈھب خدا کہاں والا دھروں لعنتاں بے لگام تائیں
اسرائیل دی لڑی نوں بھاگ لگے ساقی پھیریا کرم دے جام تائیں
نیل ندی وچوں کڈھ صندوق یوسف کرنا دفن کنعان امام تائیں
عاصا ماریا پانی تے نبی موسےٰ مونہوں بول تکبیر کلام تائیں
ادب نال کنعان دے وچ آندا رکھیاں کالجے وطن مقام تائیں
گیاں فرقتاں دوریاں دہریاں اندر شام ملیا شام شام تائیں

بس ختم تحریر تفسیر یوسف بھُل چک معاف غلام تائیں
دائم لَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہ والسلام قرآن کلام تائیں

لَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰہِ صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَسَلَّمَ وَعَلٰی اٰلِہٖ وَاَصْحَابِہٖ اَجْمَعِیْنَ برحمتک یا ارحم الراحمین

Marfat.com

کتاب دا خاتمہ

تیراں سو اٹھاٹھویں سن ہجری معنی دار تفسیر تیار ہوئی
دہویں ماہ ذیقعد دی اتا دھی بڑی شوہ دریا تقین رہوئی

توریہ میں کم علم کج فہم ناقص آپ ذات ربی مددگار ہوئی
حرف حرف رنگین سطر سطر تاباں رشک سلک ثریا ہوئی

مجبر وارثی رنگ عرفاندا ئے خاص رمز قرآن اظہار ہوئی
احسن قصص خود اپنی مثال آپے دانش فلسفے بند گفتار ہوئی

مصر کنعان دے شوق سیتی ناقہ طبع دی تیز رفتار ہوئی
الشعر تلمیذ الرحمٰن بے شک ہادی حق دے ہتھ مہار ہوئی

ایہ کتاب صواب دا نور چشمہ دلنشین دلدوز دلدار ہوئی
پردہ پوش ہو کے لکھی نال پڑے تاہیں لگ کے پردہ دار ہوئی

شمع روح چہ شمع دی چانئی دے بہن نظم زیور تابدار ہوئی
کیتے سیر اندر راتاں نالیاندے شائق قلم کلیم بیدار ہوئی

گلے زلف دا طوق یار دق لٹی بزم چشم مصنف بیدار ہوئی
آئی رات وصال دی بھاگ جاگے مہربان سچی سرکار ہوئی!

مالی سخندے باغ نوں رنگ لائے بھوراں طوطیاں چہک پکار ہوئی
سوہنا سماں بہار دی وا رُٹھی بلبل پھلاں تے مست خمار ہوئی

راز دار تفسیر تصویر نوری مقبول ہر بزم دربار ہوئی
کامل پیر صراف نے مہر لائی یادگار دایم پائدار ہوئی

ایس تصنیف دے دوران دے واقعات

بحر فکر جیہا ہی دیل رہڑدی قصہ چھپیا سوہنی مہینوال[۱] جدوں
سنگ شاہ مراد[۲] دے عدم اندر سنیا ہیچ پینے نور اقبال جدوں

ہجرت نبی کریم بخشیں آں چڑھیا تیراں سو چوربنجواں سال جدوں
بلبل قلم جیہے گل معینا ندے شوق ادب تعلیم دے نال جدوں

پیا فرش تے آئینہ الٹ یکدم کیا عرش تے میر اجیاں جدوں
مغرب با مصر کنعان سدے نثر آپے لیا راہ عرفاندا بھال جدوں

رنگا چاند ملک دے چوداندر دشمن لاٹ ماری ماہ خال جدوں
گھٹ آب حیات دے پیوں ہیں بھر سا لکھیا یوسف زلیخا دا حال جدوں

ایہ تاریخ اے سخندانوں نال بھلاں طوطی طبع کیتے قیل قال جدوں
ہر سکندر حیات وزیر اعظم چڑھیا بام عروج کمال جدوں

ہویا دار البقا دی طرف راہی مصطفیٰ پاشا کمال جدوں
گیگو بھل فلسفے بھن گئے گیا عدم توں عیوب رُسنگال جدوں

[۱] قصہ سوہنی مہینوال جب طبع ہو چکا [۲] قصہ شاہزادہ و نور اقبال جب مکمل ہو چکا [۳] یعنی تفسیر یوسف کو شروع کیا ۱۲ دایم قسادری

Marfat.com

رحلت پائی لاہور دے وچہ شاعر سر شیخ محمد اقبال جدوں
سراں مِل کے پیئے جاپان جرمن ہانگ کانگ فیصلہ ہو زوال جدوں
ماہی واگنگ ہی بیقرار ہوئیوس تے پیار پریم دا جال جدوں
ہیں بھی گھن آئی بدھی واگنگ ناں ڈٹھا یار دا حسن جمال جدوں
گھنگرو بنھ کے کھٹیاں ناچ کیتے مارن چھیڑیاں سوز قوال جدوں
ہوش اڈ گئی عالماں فاضلاں اندی پیا قلب تحریح نوا حال جدوں
عیداں کیتیاں بکھیاں باسخوراں ہوئیوس جھٹ تکبیر جلال جدوں
ہو کے دنگ جہری تکدے منہ رہ گئے وتاھنہ اندر لقماں ڈال جدوں

ہٹلر روس دے ملک وچہ آ لڑیا بمباریاں سخت وبال جدوں
ہوندے شور فساد ہلاکتاں دے پیندا اصلح بلاٹپ والا ال جدوں
خارج ہو کے بخار حزیں دل دا رے فرقتاں جوش ابال جدوں
چنگاں ماریاں تیز شرار بانے دتے عشق آتش لانبو بال جدوں
مرشد بخشیا دان عرفان والا پائی وچ دربار دھمال جدوں
بہرے ہو گئے گوش اسما بیناں دے گئی دیوانے حال حال جدوں
مجنوں آ سکھی آ بانامیتوں لیا درس جنون سنبھال جدوں
بادا خوار نفسی بادے ترور ٹھے ساقی بخشیا جام زلال جدوں

راہ قلم دے ویٹیا جان جامہ درد ہجران ہو گیا محال جدوں
دائم زلف محبوب دے وچ رہیئے سک سک کے تھیوے وال جدوں

تمت بالخیر

بزم یاران

رہسی وچہ دنیا یادگار باقی ذکر لکھتا بزم یاران والے
عالی مرتبہ وچہ درگاہ ربی جانی چکڑ والے جاقی جاندا ئے
پیکے گڑھے ضلع سیالکوٹ اندر چھلیا فقر لوبا بوٹے خان والے
چوہدری محمد علی سکنہ چک لائب گوندل مرد عالی خاندان والے
کریم دلو صاحب جند آ پد عالی جلوہ چمکدا نام نشان والے
صاحبزادہ گلزار حسین صاحب ملیا شاہ سیدن مہربان والے
حکیم اہی مولا غلام رسول حاذق حکمت وچہ ثانی لقمان والے

کدے کدے دکھیا دتے بھولا حسن جنہاں نوں عشق عرفان دے
سائیں علی محمد ہے ولی اللہ خفی جلی اسرار پچھان والے
صاحب فوق فیاض ریاض الفت سلسلہ دار چالا راز دان والے
شیر مرد ولایت ماں عشق بھریا در انجاز الا مقام جوان والے
مہربان ہادی احمد یار صاحب جلوہ بخشیا فقر دیشان والے
جند اگر دے کلس شال کلیر صابر پاک تابیں جگ جان والے
اللہ آباد وچہ اسلم حیات کاتب جس نے فضل علیش رحمان والے

Marfat.com

چھپے چک اندر شیر علی تارڑ پابند حدیث قرآن دائے
لیاقت خان ابن قدر داد صاحب وڈا اُچا ناں جِہدا مرشد اندائے

تعلیماں بولدا اسرِ اقبال دیاں لطف آوندا شیریں زبان دائے
نورِ چشم سید حامد شاہ غالب محرم رازِ عیاں نہاں دائے

حاکم شاہ سرکار دا پوترا اے عالی مرتبہ فیض رسان دائے
شعر و سخن دا خاص صراف دائم وڈا قدر ہیتوں قدردان دائے

تصویر نظیر

ہے نظیر نظیر حسین سوہنا بینوں خاص احساس نظیر دائے
چھوہرانوالہ مشہور گجرات اندر جتھے ڈیرا جاتی خوش تصویر دائے
صاحب علم تے علم اخلاق والا درد سوز کنوں سینے چیر دائے
وڈے ویر غلام حسین کولوں تے فضل کرم کریم قدیر دائے
لمی عمر نظیر حسین پاوے طالب روشن شاہ روشن ضمیر دائے

چوہدری فضل الٰہی والا لال سچا مکھ چانا بدر منیر دائے
خاندان وڈا اُچ قدیم دائے مہر لطف غوث اعظم پیر دائے
سعید پوش چوہدری محمد حسین صاحب وڈے اویر ولدار نظیر دائے
لباں مٹھیاں مٹھیاں کرے گلاں بھریا جام گویا شیریں شیر دائے
سدا رہنگے جاگیراں ایہ عزتاں نوں شان وار گلزار امیر دائے

بزم یاراں وچہ شمع نظیر روشن چشمہ وگدا اثر تاثیر دائے!
میرا خاص محرم جانی یار پیارا سنگی دائم غریب فقیر دائے

درشان جناب یعقوب علی شاہ صاحب سجادہ نشین باجرا شریف

کنجاہ۔ ضلع گجرات

حضرت سید یعقوب علی شاہ صاحب عاشق زار سوہا مختار دینے
حضرت شیر محمد صاحب شرقپوری تے سِر حق دے چہ قندری پینے
چمکے ماجرے شان رسول والا شان اپھوے عالی دربار دینے

عاشق صادق فقیر درویش کامل پُر بر بھیرا نوالہ اربے منہ
ہے ثانی سرکار دا فیض جاری طالب جھلکد ے یار ارار دینے
سوہنے سید دا پاک جمال احسن تکیا ہزاراں نوں تار دینے

لخت جگر یعرب حسین نوری زینت زیب سادات گلزار دینے
دائم قبلہ یعقوب علی شاہ صاحب موتی بر سد درس دیدار دینے

چٹھی منظوم بخدمت دائم صاحب از طرف سائیں سردار علی صاحب سکنہ لکھ کولو

حمد

واحد ذات قدیر دی حمد پہلے جنہوں کہن رحیم غفور سارے
جنہوں چاہے عزت جنہوں چاہے ذلت قبضے وچ سرکار امور سارے

جھکے ہوئے نے اوس درگاہ اندر ملک جن انسان تے حور سارے
جے اوہ چاہے تے شاہ گدا کر دے موج شاہی دی لین منصور سارے

نعت شریف

بعد نعت سید مصطفےٰ ہادی جس دی میم وچ راز مستور سارے
ڈٹھا آن جس دم گود آمنہ دی گئی چمک حضور دی نور سارے
گلشن عشق دلیوچ بہار آئی جھوٹے خزاں دے ہوئے مغرور سارے
پلکے فیض اس فیض گنجور کولوں کیتے لادی مزھبر پور سارے
نبی دی آل کماں دسے عجب ڈٹھے سب صغیر کبیر صبور سارے
حاسد اساں فقیریں کا سنو تا چھنائیں ویکھو وچہ قرآن مذکور سارے

ازلی نور تے آخری نبی بنیا رب پائے نور دے اعلے نور سارے
فرش فلک تے کرے ندا ہاتف حاضر ہو جاؤ وچ حضور سارے
بھوراں آن کے چمن وچ لائے ڈیرے پئے جھولدے نال سرور سارے
یار کرتے عمر عثمان حیدر لکھاں ہون مومن دل چور سارے
آن شان ایمان قرآن خاطر پی گئے جام شہادتی پور سارے
ہے بشیر تے حشر نوں نشر ہوسی کس ملاح نے تارنے پور سارے

آہن بھیج درود تے لکھ نامہ تنگ تاں فینے وچہ مجبور سارے!
کملی والے دی مدح نہ ختم ہوندی ایس منزلے شاعر معذور سارے

السلام علیکم ورحمۃ اللہ۔ آداب اے فیض گنجور سارے
بے شک سخن دے باغ دا ہیں مالی بن گئے نے اہل شعور سارے
لے ملنگ توں ڈنگ پنجاب کیتا لفظ جڑنے باد ستور سارے
جھونٹے سولیاں دے کوئی لین ڈر دا اپنے دلوں تے بن منصور سارے
کیہ مرد نوں تنگ دا روپ چڑھدا ایویں منہ تے ملن سندھور سارے

تیری طبع دا عجب پرواز ڈٹھا مٹھے شعر نے واگ انگور سارے
مجلس وچہ جے تیرا کلام پڑھیے کرے شوق دینال منظور سارے
رمزاں گجھیاں جہاں نے لکھیاں نے ہوندے نفس دے دور فتور سارے
ندی عشق دی وچہ کوئی تر نے تارد کرے نہیں ایہ بحر عبور سارے
در مسند بلند ہو بخت تیرا ایہو ہون ایہ سخن مشہور سارے

Marfat.com

درد منداں دی شعر خوراک ہوندے قدراں جاندے یار محمود سارے
ہور نسخیاں مندی ایتھے قدر کوئی نہ آزما گئے وید آیور سارے

پر وزن پر لطف کلام ایسا بھرے معنیاں نال سطور سارے
شب روز دعا سر وارد دی اے کرے کرم او رب شکور سارے

مطلع ثانی!

خوب لکھیا پرکھیا شعر تیرا فرق پیا نہ یار سر ساہی وائے
آفرین جوان بہادرا او بہار چکیا ایج بنا ہی وائے

گزدلا دی ٹیکے عارفاں نیں رستہ ڈھونڈھنا نفس دی پھاہی وائے
منزل عشق دی وچ جے پیر دھریئے کرنا ساتھ کامل کسے راہی وائے

کرڈی مارنی نفس ملعون تائیں کم کسے جانباز سپاہی وائے
ٹھاٹھاں نیر چھناں دا مارنے دا ٹھیرا پایا اے ویس اس ماہی وائے

اے کم جوان دا اٹھ جانا بھانویں لکھ سامان تباہی وائے
سارے سبق ایہ تیرے کلام اندر ایہ بحور ترتیب تیری باہی وائے

جدوں بلخ وچوں عزت بیگ ٹرے یاد لوں جا گیا شوق سیاحی وائے
خزاں چھائی سی سخن دے باغ اتے تساں قلم پھیر یا خیر خواہی وائے

دانشمند پنجاب دے بول اٹھے توں شہنشاہ سخن دی شاہی وائے
سخن ہور بھی لال نوں چیر جاندے نشتر دکھرا دائم جراحی وائے

میں بھی پڑھیاں شعر گلزار چھیڑی لگا ٹھرک نہ دستا دا ہی وائے
میری طبع دے وچ ایہ خاص عادت سخنوراں نوں پیا اصلاحی وائے

نکتہ چین توں نہ آئین آکھیں پیا فکر تینوں عالیجاہی وائے
ذرا ہور شدی اکھ دینا دیکھیں درجہ بڑا بلند مداحی وائے

پٹی پھٹ تے نال پیار بھنے یار دا بڑا احسان جراحی وائے
جہڑا آپ دسے رستہ یار والا بڑا شکرا سدی رہنمائی وائے

ایسا سخن تیرا نال سوز بھریا دہوندا لال تیرا داغ سیاہی وائے
کھولیں پیا عرفان دے نکتیاں نوں بھانویں ہتھ تیرے کانا کاہی وائے

لکھیا ماہ بیلی نال چاہ بیلی ایہ وقت نہ یار کوتاہی وائے
گذر گئی نہ دو دستا ہتھ آوے جدوں لکھیا پھوک سرناہی وائے

لکھاں کردیاں سن محبوب میں نوں لکھ دائم دا ویکھنا چاہی وائے
قسمت نال سردار دیدار ہویا بڑا اکرم اس ذات الٰہی وائے

سخنورا دلبرا قربان جاواں آئی پسند مینوں سخنوری تیری
اے فقیر توں دل تسخیر کیتا جادو پا گئی اے جادوگری تیری

یار دائم ایہ کھرے نے دام تیرے توں کھرا تے جنس بھی کھری تیری
ہر مکان وچ رازدا ساز دے جے ایہ کمال دیکھی کاریگری تیری

رہے ذات کریم دی نال رحمت کھلی سخن والی ہری بھری تیری
دور شعر چلدا رہے دائم قائم رہے نہ ماندی تیری تیزی !

داسو داسیا اہل سنا سیا دہو مبارک ایہ سخن کلام مینوں !
اس درویش دلریش توں جان واراں جینے بخشیا عشق انعام تینوں

شالا اوس منجلنے دی خیر تھیوے جس میخانہ دا سلے نے جام تینوں
پاک پیا دی برکتوں دائم یارا من گئے نے خاص تے عام تینوں

Marfat.com

میرے یار دلدار غم خوار جانی کرے ادب تھیں یار تمام تینوں
جہاں نال پیار دے قدم چمے یاد ہون گئے دہاندا نام تینوں

پتہ نائیں تے دوستا دس دینا مولا پاک رکھے با آرام تینوں
محمد دین ادوڑہ سردار تینے نال ادب دے کرن سلام تینوں

آخری عرض

تسی شاعری وچ استاد کامل تساں سامنے سخن بیکار میرا
ذرا نال پیار دے ویکھیا جے بھاویں نرم تحفہ جانی یار میرا

کدی میں طبع نوں چھیڑ دیساں سدا نائیں ایہ وچ بیار میرا
مصرعہ غلط جے آپ نوں نظر آوے پردہ ڈھکنا نال پیار میرا

سخن راندا تابعدار ہاں میں بھاویں سخن نائیں پائیدار میرا
جیکر آپ نے نظر منظور کیتا دل کرے گا شکر ہزار میرا

میرے حق دے وچ دعا منگو درد دل ہووے بے شمار میرا
نبی پاک میر اکٹھیاں ہووے نال فضل ہووے بیڑا پار میرا

کریں رد نہ نظم غریب دی نوں بار بار ایہ یار تکرار میرا
کراں ختم سردار کلمہ ۔ ہو سلام ہزار سرکار میرا

جواب از مصنف دائم

حمد نعت خدا رسول اول دائم شکر رحمان وکریم کراں
وعلیکم سلام آداب بلی عرض حال ردبیل نیم کراں

بوٹے زلف معنبر حضور دی نوں صدقے جنت دی باد نسیم کراں
دلدی اکھ تے رکھیا خط تیرا سرخمیدہ مثال ندیم کراں

تیرے لف میم دے پیچ تک تک لف الف کراں میم میم کراں
تیرے شعر دا خاص احساس کراں اعتراف کرساں تے تسلیم کراں

تیرے درد جگر نے درد میرے شالا در دیا در نصیب ہووی!
اے مکرم معظم سردار ماہی مہربان خدا دا حبیب ہووی

فرصت نہیں جے خط نوں طول دیواں جائے ورق دا صفحے ہزار دا خط
چند حرف اندر اختصار کراں کرے غضب مبت دل زار دا خط

شالا ایسے پیار بھتیں لکھدا رہیں مینوں لکھیا ئی جو بیچ پیار دا خط
بندے بندنوں بند دسیا شاتدا اے سائیں سردار دا خط

نت طبع نوں چھیڑیا کر سجناں خط خطلانے پیا پکار دا خط
کئی شاعراں دے آئے خط ایتھے تیرا خط رنگینی اسرار دا خط

داتاں چپیر جھناں دے نیر دیاں پیا وچ سینے لاٹاں مار دا خط
اے سردار ۔ سردار تے رکھ دائم آیا جان جانی وصل یار دا خط

تاریخات

زنتیجۂ طبع فقیر ابوالظفر شریف احمد شرافت علوی عباسی قادری نوشاہی
مقیم آستانۂ عالیہ نوشاہیہ ساہنپال شریف

بحمد للہ کتابے باکمالے	بافضال جناب ذوالجلالے
بنام قصۂ تصویر یوسف	کہ یعنی نسخہ تفسیر یوسف
ز تصنیف سخن گوئی یگانہ	امام شاعران این زمانہ
سر دسر حلقہ ارباب تحقیق	امیر فرقۂ اصحاب تدقیق
ادیب بہترین شیریں زبانے	بملک شاعری خوش تر بیانے
جناب حضرت دائم فقیرے	قلندر مشربے صافی ضمیرے
بہ داسوسکنش در ضلع گجرات	بہ پنجابی کلامش پر ز لذات
باتمام آمدہ چوں صبح امید	بخوبی زیور تکمیل پوشید
شرافت جست سال از لطیف عشق	بدست آمد کتاب زینت عشق ۱۳
دوبارہ شدند از پیر آفاق	مقدس زیور اسرار عشاق

از ابوالبرکات سید محمد حامد شاہ نقوی سجادہ نشین دربار سرکار
حاکم العارفین وڑائچانوالہ (شریف) ضلع گجرات

جنابے دائم اقبال دائم	نوشتش قصہ یوسف زلیخا
تبھے احسن القصص احسن کلامے	بطرز دلبرا مرغوب دلہا

تاب و تاب مطبوع شد دوباره | چو بزم آرا دل آرا زینت آرا
کجائی اے فدائے حسن یوسف | بیا ایں بر سر میدان تماشا

ز ہاتف ایں ندا حامد شنیدم
بگو روح دلکشا یوسف زلیخا

ایضاً

مرحبا صد مرحبا صد مرحبا | دائم اقبال ایں در ہائے سفت
حامد مسکین بسال طبعش | شمع محفل یوسف زلیخا گفت

تاریخ طبع از مصنف

ساز حق نغمہ سوز درد و غم | زیں کتابے عیش و عشرت را مجو
دلکشا مطبع حجازی ہمچو مصر | اے زلیخا حسن یوسف را بجو
اشک ریزی جناب اسرائیل | بحر الفت داغ ہائے دل بشو

سال طبع از ندائے طیبہ بیاب
دائما دا بہجت علینا او بگو
۱۳۶ھ

ہر قسم کے قاعدے سیپارے اور کاپیاں
ملنے کا پتہ
نسیم پبلشرز مارکیٹ ٹرنک بازار سیالکوٹ

Marfat.com

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ اَحْسَنَ الْقَصَصِ ۝

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَالْمِنَّۃ کہ دریں ایام تفسیر سورۃ یُوْسُف عَلَیْہِ السَّلَام از تصانیف
شاعر پاکیزہ خیال عارفِ ربّانی غوّاص بحرِ معانی کلام ترجمان رموزِ حقانی جناب
دائم اقبال صاحب دائم سلمہ اللہ القائم ساکن داسو متصل منڈی بہاؤالدین ضلع گجرات

162

موسوم

قصص المحسنین

مصنفہ

ترجمان تصوف جناب دائم اقبال صاحب دائم قادری

پبلشرز
نسیم سٹیشنری مارٹ ٹرنک بازار سیالکوٹ

قیمت تین روپے صرف

اقبال [illegible] پریس سیالکوٹ [illegible]

Marfat.com